

2010 M. GRUODŽIO 14 D., ANTRADIENIS

PIRMININKAVO: GIANNI PITTELLA

Pirmininko pavaduotojas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 9.00 val.)

2. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

3. Žodiniai klausimai (gauti dokumentai) (žr. protokolą)

4. Diskusijos dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės pažeidimo atvejų (paskelbiami pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

5. Pagrindinių teisių padėtis Europos Sąjungoje (2009 m.). Veiksmingas įgyvendinimas įsigaliojus Lisabonos sutarčiai (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – pranešimas dėl pagrindinių teisių padėties Europos Sąjungoje (2009 m.). Veiksmingas įgyvendinimas įsigaliojus Lisabonos sutarčiai (2009/2161(INI), kurį pateikė K. Gál Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu (A7-0344/2010).

Kinga Gál, *pranešėja.* – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, patvirtindami Lisabonos sutartį kartu patvirtinome Bendrijos galių požiūriu stiprios Europos viziją ir idėją. Piliečiams ja duodamas pažadas įgyvendinti šią viziją. Tas pats pasakytina ir apie pagrindinių teisių apsaugą, todėl, priešingai nei praeitais metais, šių metų pranešime kalbama apie šiuos naujus teisinius pagrindus ir apie sustiprintas ir naujas galias bei institucijas, taip pat išsamiai nagrinėjama nauja susiklosčiusi padėtis. Šio pranešimo tikslas – pateikti naują išsamų požiūrį į pagrindinių teisių apsaugą.

Nuo 2009 m. gruodžio mėn. pagrindinių žmogaus teisių apsauga grindžiama daugybe Europos Sąjungos ramsčių. Viena vertus, ji grindžiama Lisabonos sutartimi ir Pagrindinių teisių chartija, kuri dabar tapo teisiškai privaloma. Chartija tapo standartu, kuriuo turi vadovautis priimdamos ES teisės aktus ir juos taikydamos ir ES institucijos, ir valstybės narės. Tokiu pačiu Bendrijos teisinės sistemos ramsčiu taps Europos žmogaus teisių konvencija, prie kurios prisijungsime ir šis procesas jau vyksta, bet tokiu pačiu ramsčiu tebebus žmogaus teisių garantijos, įtvirtintos pačių valstybių narių teisinėse sistemose. Šiuos teisinius pagrindus taip pat sustiprins ir Bendrijos, ir valstybių narių lygmeniu įsteigtos Bendrijos institucijos. Iš Bendrijos lygmeniu veikiančių institucijų norėčiau paminėti Komisiją, už pagrindines teises atsakingo Komisijos nario postą, Tarybos darbo grupę ir Parlamentą, o iš agentūrų norėčiau išskirti Pagrindinių teisių agentūrą.

Mano pranešimo tikslas – kelti sąmoningumą siekiant užtikrinti, kad šios institucijos ir mechanizmai vykdydami sprendimų priėmimo ar teisėkūros proceso stebėseną, rinkdami duomenis ar perduodami informaciją veiktų efektyviai ir skaidriai ir kad jokioms teisėms kitų teisių sąskaita nebūtų teikiama pirmenybė. Svarbu, kad atskiros institucijos ne tik teiktų ataskaitas, bet ir tarpusavyje bendradarbiautų. Jos turėtų pasinaudoti ir remtis viena

kitos patirtimi žmogaus teisių apsaugos srityje ir jų priimami sprendimai turi būti nuoseklūs, objektyvūs ir paremti faktais.

Taigi šiame pranešime apžvelgėme tai, ko Parlamentas tikisi iš šių institucijų. Pateikėme pastabų dėl spalio mėn. paskelbto Komisijos komunikato, kuriame vadovaujamosi tokiu pačiu požiūriu. Vienas iš pagrindinių pranešimo tikslų – pabrėžti, kad dabartinė pagrindinių teisių struktūra turi prasidėti ir baigtis žmogumi, kitaip sakant, piliečiu. Tai reiškia, kad turime pateikti piliečiams pakankamai informacijos siekdami užtikrinti, kad jie žinotų ir suprastų jiems suteiktas galimybes ir galėtų jomis pasinaudoti. Pagrindinių teisių apsaugos sistema turi būti suprantama, prieinama ir iš tikrųjų naudinga, nes visa struktūra yra vertinga tik tiek, kiek ji gali padėti ES piliečiams ginti savo teises. Siekdamos šių tikslų minėtos institucijos ir valstybės narės turi imtis pusiausvyrą užtikrinančio vaidmens, kad piliečiai galėtų labiau pasitikėti ES. Galiausiai mano pranešime didžiausias dėmesys skiriamas sritims, reikalaujančioms ne tik skubių veiksmų, bet ir vidutinio laikotarpio bei ilgalaikių strateginių planų, kaip antai romų integracija, kova su vaikų skurdu, kalbos vartojimas mažumų bendruomenėse ir daugelis kitų.

Tikiuosi, kad rytoj patvirtinę pranešimą galėsime duoti minėtoms institucijoms – Komisijai, Tarybai, agentūroms, valstybių narių institucijoms ir teismams – labai suprantamą ir aiškią žinią, kad galime padaryti šią sistemą dar veiksmingesnę. Taigi prašau jūsų rytoj paremti šį pranešimą, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai – kai jau turime pagrindą, institucijas – galėtume veikti šia dvasia.

Viviane Reding, *Komisijos Pirmininko pavaduotoja*. – Pone pirmininke, šiandien vykstančios diskusijos dėl pagrindinių teisių padėties Europos Sąjungoje labai svarbios ne tik todėl, kad praėjo dešimt metų po Pagrindinių teisių chartijos paskelbimo – šią sukaktį minėjome mėnesio pradžioje – bet ir todėl, kad tai pirmosios diskusijos Parlamente, skirtos tam, ką pranešėja K. Gál vadina „nauja pagrindinių teisių sistema įsigaliojus Lisabonos sutarčiai“. Ji visiškai teisi. Žmogaus teisėms ir pagrindinėms teisėms Europoje suteikiama nauja reikšmė. Norėčiau padėkoti pranešėjai ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto nariams už labai vertingą indėlį į šias diskusijas.

Turime teisiškai privalomą Chartiją, sudarančią ES pirminių teisės aktų dalį, ir dabar mums belieka ją įgyvendinti. Būtent dėl šios priežasties Komisija spalio mėn. priėmė komunikatą dėl veiksmingo Pagrindinių teisių chartijos įgyvendinimo Europos Sąjungoje strategijos. Pagrindinis tikslas, kurio Komisija šiuo atžvilgiu siekia – padaryti Chartijoje įtvirtintas teises kuo veiksmingesnes visų ES gyvenančių žmonių labui, o jūs, kaip šio Parlamento nariai, šiems žmonėms atstovaujate.

Chartija turi būti mūsų kelrodis ir turime rodyti pavyzdį, ypač priimdami teisės aktus. Tai pasakytina apie Komisijos vykdomą parengiamąjį darbą, apie teisės aktų priėmimą Europos Parlamente ir Taryboje, taip pat apie naujų taisyklių taikymą valstybėse narėse.

Komisija nustatė reikalavimą, kad būtų atliekamas sistemingas naujų teisėkūros pasiūlymų poveikio pagrindinėms teisėms vertinimas pagal kontrolinį pagrindinių teisių sąrašą, kurį turi naudoti visi Komisijos padaliniai. Džiaugiuosi, kad K. Gál pranešime šiam požiūriui pritariama. Ypač jame pabrėžiama, kaip svarbu Europos Parlamentui ir Tarybai stebėti atitiktį Chartijos nuostatomis visą teisėkūros procesą. Chartijos nuostatas turi atitikti ne tik pateiktas tekstas, būtina atsižvelgti ir į vėlesnių teksto pakeitimų poveikį. Taigi kiekviena institucija turi pamąstyti, kaip užtikrinti, kad teisėkūros pasiūlymų pakeitimai būtų tinkamai įvertinti. Džiaugiuosi, kad pranešime institucijos raginamos glaudžiau bendradarbiauti.

Taip pat turime stebėti, kaip Chartija taikoma valstybėms narėms įgyvendinant ES teisę. Norėčiau pakartoti šiame Parlamente, kad visais atvejais, kai tai bus būtina, pradėsiu pažeidimo nagrinėjimo procedūrą.

Pranešime taip pat kalbama apie Europos Sąjungos prisijungimą prie Europos žmogaus teisių konvencijos. Spartus Europos Sąjungos prisijungimas prie šios konvencijos yra Komisijos prioritetas. Derybos jau gerokai išibėgėjo ir šis procesas sparčiai ir konstruktyviai juda pirmyn. Jeigu viskas klostysis gerai, o atrodo, kad taip ir bus, tikiuosi, galėsime pasiekti galutinį susitarimą pirmąjį 2011 m. pusmetį. Taigi reikalai sparčiai ir tinkama kryptimi juda pirmyn.

Taip pat visapusiškai pritariu tikslui užtikrinti sklandų bendradarbiavimą su tarptautinėmis organizacijomis. Tai neišvengiamai darome savo kasdiniame darbe. Komisija jau dabar atsižvelgia į JT Vaiko teisių konvenciją rengdama naujus pasiūlymus, galinčius turėti įtakos vaikams. Neseniai taip pat diskutavome dėl neįgaliųjų teisių ir yra aišku, kad ir šioje srityje valstybėse narėse ir Europos Sąjungos lygmeniu turi būti taikoma Jungtinių Tautų konvencija.

Pranešėja kalbėjo apie Pagrindinių teisių agentūrą, kuriai tenka svarbiausias vaidmuo teikiant mums palyginamus ir patikimus duomenis apie padėtį 27 valstybėse narėse srityse, kuriose ES gali veikti. Šioje srityje taip pat norime dirbti ne teoriniu, o praktiniu lygmeniu. Paprasčiau, pvz., kad agentūra prisidėtų prie darbo grupės romų klausimams spręsti veiklos. Komisija yra už tai, kad agentūros įgaliojimai būtų išplėsti siekiant užtikrinti, kad ji taip pat galėtų teikti dalykines žinias teismams ir policijai bendradarbiaujant baudžiamosios teisės srityse. Kad tai taptų įmanoma, gruodžio 2 d. Komisija patvirtino pasiūlymą dėl daugiametės programos, kurioje išvardijamos teminės agentūros veiklos sritys, pakeitimo.

Dabar norėčiau pakalbėti apie naują dalyką, kuris, mano nuomone, visiškai atitinka pranešėjos požiūrį, ir tai yra Lisabonos sutartimi suteiktas impulsas, kurį turime išlaikyti. Atsižvelgdama į tai, Komisija 2011 m. pavasarį paskelbs savo pirmąjį metinį pranešimą dėl Chartijos taikymo. Tokie metiniai pranešimai bus pateikiami kiekvieną pavasarį. Manau, tai būtų laikas, kai Parlamentas galėtų prisidėti paskatindamas tikras diskusijas dėl praktinio Chartijos taikymo. Rengdami savo pirmąjį metinį pranešimą dėl Chartijos taikymo, kurį pateiksime 2011 m. pavasarį, ypatingą dėmesį skirsime Europos Parlamento pranešimui ir kitai Parlamento veiklai pagrindinių teisių srityje. Tai suteiks mums galimybę ne tik aptarti žmogaus teisių padėtį už Europos Sąjungos ribų, o tai yra įprasta šiame Parlamente, bet ir kasmet rengti diskusijas dėl pagrindinių teisių siekiant aptarti, kaip skirtingos Europos Sąjungos valstybių narių vyriausybės jas taiko, ir išsiaiškinti, ar Europos institucijos atlieka joms pavestas užduotis taip, kaip turėtų.

Simon Busuttil, *PPE frakcijos vardu.* – (MT) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti Kingai Gál už pranešimą ir ypač už dėmesį tokiam Europos Sąjungai svarbiam klausimui, kaip Pagrindinių teisių chartija ir jos įgyvendinimas. Manau, tai, kad Kinga Gál šiam klausimui skyrė labai daug dėmesio, šiais metais labai svarbu. Norėčiau pabrėžti, kad yra svarbu ir toliau laikyti žmogaus teises pagrindinėmis teisėmis, nes kartais man kelia nerimą tai, kad pagrindinių teisių sąvoką aiškinama nevienodai. Pirmiausia turi būti išaiškinta, kad žmogaus teisės nereiškia, jog turėtume nepaisyti, tarkime, subsidarumo principo ar paminti skirtingas valstybių narių puoselėjamas vertybes. Deja, kai kurie bando manipuliuoti pagrindinių teisių klausimu siekdami būtent to. Europos Sąjunga turėtų suteikti galimybę valstybėms narėms pačioms spręsti etinius klausimus, pvz., dėl eutanazijos ir abortų. Antra, turėtume užtikrinti, kad pagrindinės teisės iš tikrųjų būtų pagrindinės teisės ir neapimtų

kitų teisių, kurios yra svarbios, bet nėra pagrindinės ir todėl gali būti neįgyvendinamos atsižvelgiant į šiandienos aplinkybes. Tokiu pavyzdžiu būtų teisės, susijusios su imigracijos klausimais, kurios yra labai svarbios, bet ne visada laikytinos pagrindinėmis. Galiausiai turime stengtis laikytis protingo požiūrio, pvz., į saugumą ir duomenų apsaugos svarbą. Taigi, manau, mums reikia pagrindinių teisių, tačiau privalome užtikrinti, kad jos būtų ir logiškos, ir įgyvendinamos.

Monika Flašíková Beňová, *S&D frakcijos vardu.* – (SK) Pone pirmininke, ponios ir ponai, aš taip pat norėčiau padėkoti pranešėjai K. Gál, nes manau, kad jai pavyko pasiekti pagrindinį pranešimo tikslą – išaiškinti vaidmenis, kuriuos atskiros institucijos ir mechanizmai atliks naujoje pagrindinių teisių sistemoje įsigaliojus Lisabonos sutarčiai.

Manau, kad trys sritys, nurodytos pranešime, yra labai svarbios. Europos Sąjungai svarbu ginti ne tik piliečių ar jos teritorijoje gyvenančių žmonių teises, bet ir tapti pasaulio lydere šioje srityje. Neseniai įsteigta Europos išorės veiksmy tarnyba šiuo požiūriu gali atlikti labai svarbų vaidmenį. Todėl norėčiau paraginti Komisiją užtikrinti, kad šios diplomatinės tarnybos struktūra, ištekliai ir veikla būtų nustatyti taip, kad Europos diplomacija galėtų veiksmingai remti pagrindines teises ir užsienyje.

Antra, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Europos piliečių iniciatyva demokratijai ir žmogaus teisėms suteikta nauja išraiška. Šia iniciatyva stiprinamas ES piliečių vaidmuo, nes dabar pasitelkę šią priemonę jie gali inicijuoti Europos teisės aktų priėmimą. Trečia, norėčiau išreikšti pasitenkinimą dėl to, kad pranešime ES valstybės narės ir institucijos raginamos dėti daugiau pastangų, kad piliečiai būtų geriau informuoti apie pagrindines teises.

Baigdama norėčiau padėkoti pranešėjai už tai, kad atsižvelgė į mūsų pastabas, taip pat už tai, kad mūsų prašymu pranešimo dalyje, kurioje kalbama apie veiklos kryptis, kurias būtina plėtoti siekiant užtikrinti pagrindinių teisių apsaugą, tiesiogiai paminėjo kovą su skurdu ir socialine atskirtimi.

Renate Weber, *ALDE frakcijos vardu.* – Pone pirmininke, rytoj ryte galėsimė dalytis savo mintimis apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje, bet šį rytą sutelkiame dėmesį į šių teisių padėtį Europos Sąjungoje. Manau, pirma derėtų aptarti padėtį Europos Sąjungoje, o po to kalbėti apie likusį pasaulį, nes prieš kritikuodami kitus pirma turėtume sutvarkyti savo pačių namus. Jeigu iš tikrųjų norime, kad mus vertintų rimtai, negalime nekreipti dėmesio į žmogaus teisių pažeidimus savo pačių teritorijoje.

Šioje rezoliucijoje, už kurią noriu padėkoti pranešėjai K. Gál, dėmesys sutelkiamas į tolesnį ES politikos žmogaus teisių apsaugos srityje plėtojimą ir pažangą įsigaliojus Lisabonos sutarčiai. Jame kalbama ne tik apie tai, kas ir už ką yra atsakingas, bet ir susitelkiama prie klausimų, kurie ateityje turėtų būti mūsų dėmesio centre.

Norėčiau tik atkreipti dėmesį į du aspektus. Džiaugiuosi, kad Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetas parėmė sumanymą sukurti kai ką panašaus į išaldymo mechanizmą, pagal kurį Komisija galėtų išaldyti ginčytinas nacionalinės politikos kryptis ar sprendimus, kol bus oficialiai apsispręsta, ar turi būti pradėta pažeidimo nagrinėjimo procedūra. Manau, toks mechanizmas bus naudingas kuriant patikimesnę pagrindinių teisių politiką Europos Sąjungoje. Todėl tikiuosi, kad rytoj balsuodami visi Parlamento nariai parems šį mechanizmą.

Kitas aspektas susijęs su šio Parlamento teise ir pareiga nuolat tirti žmogaus teisių padėtį valstybėse narėse, reikšti savo kritišką požiūrį į teisių pažeidimus ir, jeigu būtina, įvardyti ir sugėdyti pažeidėjus.

Hélène Flautre, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (FR) Pone pirmininke, tai labai tinkamas pranešimas ir pirmasis įsigaliojus Lisabonos sutarčiai. Pirmiausia norėčiau padėkoti pranešėjai K. Gál už jos darbą, imlumą ir vaisingą bendradarbiavimą. Norėčiau grįžti prie keturių šiame pranešime išsakytų minčių.

Pirmoji susijusi su mūsų reikalavimu, kad Komisija atliktų savo vaidmenį, susijusį su jos turimais naujais ištekliais ir Pagrindinių teisių chartijos įsigaliojimu. Romų problema, deja, buvo pirmasis praktinis atvejis ir Komisija sprendama šį klausimą nuėjo tik pusę kelio, nes rėmėsi tik Direktyva dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje.

Komisija neatsižvelgė į Pagrindinių teisių chartijos 21 straipsnį, kuriame kalbama apie nediskriminavimą, bet ateityje, kai Europos Sąjunga ratifikuos Europos žmogaus teisių konvenciją – džiaugiuosi matydama Europos Sąjungos išipareigojimą šį procesą užbaigti – ji negalės būti tokia abejinga.

Šis pranešimas taip pat naudingas tuo, kad jame pabrėžiama būtinybė įdiegti išpėjimo sistemą siekiant užtikrinti ankstyvą galimų pažeidimų nustatymą. Pagal šią sistemą, be kitų dalykų, numatoma laikinai netaikyti priemonių, dėl kurių atsiranda tokie pažeidimai, paspartinant teisines procedūras, vykdomas siekiant nustatyti, ar atitinkama priemonė prieštarauja pagrindinėms teisėms.

Taip pat atkakliai tvirtinu, kad būtina įdiegti prevencijos sistemą pagal, tarkime, Jungtinių Tautų Tarybos visuotinės reguliarios peržiūros mechanizmo pavyzdį.

Dar kartą norėčiau pabrėžti neabejotiną būtinybę užtikrinti vidaus ir išorės procesų nuoseklumą, kaip jau minėjote, pone V. Reding. Šiuo požiūriu ES readmisijos susitarimų pasirašymas – tikras iššūkis.

Aklai tvirtiname šiuos susitarimus, nors sprendimai dėl tikrųjų jų įgyvendinimo sąlygų priimami jungtiniuose komitetuose, nuo kurių veiklos Parlamentas yra nušalintas.

Konrad Szymański, *ECR frakcijos vardu.* – (PL) Pone pirmininke, dabar, kai Pagrindinių teisių chartija Europoje tapo teisiškai privaloma, turime dvi žmogaus teisių apsaugos sistemas, kurios tam tikru mastu viena kitai prieštarauja. Viena iš šių sistemų grindžiama Pagrindinių teisių chartija ir Teisingumo Teismo praktika, o kita – Europos žmogaus teisių konvencija ir Europos Žmogaus Teisių Teismo praktika. Manau, kad pagrindinis iššūkis, nustatytas K. Gál pranešime – užtikrinti šių dviejų sistemų darną ir turinio, ir instituciniu požiūriu.

Pagrindinių teisių chartija neturi būti aiškinama taip, kad atsirastų pagrindo manyti, jog Europos Sąjungai suteikti nauji įgaliojimai. Chartijos 51 straipsnyje apie tai labai aiškiai kalbama, bet manau, kad verta priminti visiems, ypač šio Parlamento nariams, kad klausimai, susiję su santuokine teise, baudžiamąja teise ir teisine negimusių vaikų apsauga negali būti reguliuojami ES lygmeniu nei tiesiogiai, nei bet kurio teismo ar tribunolo sprendimais. Toks žmogaus teisių apsaugos priemonių politizavimas gali lemti tik tai, kad visuomenė nebesitikės tarptautine teismų sistema.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (FR) Pone pirmininke, aš savo ruožtu taip pat norėčiau padėkoti pranešėjai už norą išklausti kitų nuomos ir atliktą darbą, taip pat padėkoti visiems šešėliniams pranešėjams, kurie prisidėjo tobulinant šį pranešimą.

Mums šis pranešimas svarbus, nes jame apibendrinamas vienas iš nedaugelio teigiamų Lisabonos sutarties įgyvendinimo rezultatų, kuris bus pasiektas, jeigu Sutartis bus įgyvendinama veiksmingai. Iš tikrųjų, veiksmingas pagrindinių teisių įgyvendinimas Europos Sąjungoje yra svarbus, jeigu ne pats svarbiausias, klausimas Europos Sąjungos ateičiai. Tačiau vien gražių kalbų nepakaks.

Sutartis, Pagrindinių teisių chartija ir Europos žmogaus teisių konvencija, prie kurios netrukus prisijungsime, suteiks mums naujų priemonių šioje srityje ir leis Europos Sąjungai ir jos valstybėms narėms pereiti į naują etapą.

Daugelis teigia, kad žmogaus teisės yra pagrindinių Europos Sąjungos vertybių dalis, bet nedaugelis pripažįsta, kad jos yra visuotinės ir nedalomos. Nedalomos reiškia tai, kad visos žmogaus teisės, įtvirtintos Pagrindinių teisių chartijoje, Europos žmogaus teisių konvencijoje, taip pat visose Europos ir tarptautinėse konvencijose, grindžiamose Visuotine žmogaus teisių deklaracija, turi vienodą vertę nepaisant jų skirtingumo.

Pilietinės ir politinės teisės nėra svarbesnės nei ekonominės ir socialinės teisės. Teisė į orų gyvenimą yra tokia pat svarbi, kaip ir, pvz., religijos laisvė.

Visuotinės reiškia tai, kad žmogaus teisės yra vienodos visiems žmonėms neatsižvelgiant į jų tautybę ar teisinį statusą. Tačiau taip pat žinome, kad, pvz., teisės į išsilavinimą ir teisės kurti šeimą nuolat nepaisoma beveik visose valstybėse narėse. Romų padėtis, deja, rodo, kad taip yra. Taigi taip, Komisija privalo ryžtis pradėti pažeidimų nagrinėjimo procedūras ir būti tokia pat griežta, kaip ir sprendama ekonomikos klausimus.

Visuotinės taip pat reiškia, kad žmogaus teisės turi tą pačią vertę visame pasaulyje, taigi Europos Sąjunga įgyvendindama savo užsienio politiką ir partnerystės susitarimus turi teikti žmogaus teisėms tiek pat svarbos, kiek jos teikia ekonominiams ar diplomatiniams klausimams. Taip nėra, pvz., Tunise, Libijoje ir Kolumbijoje, ir galėčiau paminėti daugiau tokių šalių. Taigi taip, tai labai svarbus klausimas; ant kortos pastatytas Europos Sąjungos patikimumas ir jos užsienio politikos ateitis.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Pone pirmininke, kaip vengrė ir moteris politikė didžiuojuosi, kad būtent vengrė moteris, EP narė Kinga Gál, parengė šį labai svarbų pranešimą dėl geresnio žmogaus teisių gynimo ir pateikė jį Europos Sąjungai. Už tai norėčiau jai padėkoti.

Tačiau pranešime, mano nuomone, trūksta dėmesio tradicinėms pilietinėms ir politinėms laisvėms, o mes, vengrai, kaip niekas kitas ES turime pagrindo pabrėžti, kad Europos Sąjungoje žmogaus teisių srityje yra problemų ne tik dėl mažumų diskriminacijos ar romų įtraukties, bet ir dėl saviraiškos, susirinkimų ir žodžio laisvių, ir kaip niekas kitas geriausiai tai parodo Vengrijos padėtis 2002–2010 m. Vengrijos parlamento Žmogaus teisių komitetas neseniai patvirtino labai nuodugną ir išsamų pranešimą, kuriame rodoma pateikiant nuorodas į teismo sprendimus, ombudsmeno pranešimus ir kitas priemones, kad Vengrijos socialistinės vyriausybės 2002–2010 m. valdė šalį nuolat šiurkščiai pažeidamos žmogaus teises. Viena vertus, norėčiau paklausti pranešėjos, ar šis konkretus Vengrijos pranešimas dabar pagaliau galės būti pateiktas Europos Sąjungai ir ar Europos Sąjunga jį išnagrinės, nes tai iš tikrųjų reikštų, kad žmogaus teisių srityje įvyko pokyčių. Kita vertus, jeigu apskritai galime kalbėti apie didesnę galimybę ginti žmogaus teises Europos Sąjungoje, kaip kitaip galėtume išvengti tokių įvykių, kai Vengrijoje 2006 m. buvo šaudoma tiesiai į žmones, ypač atsižvelgiant į tai, kad dabartinis Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto

pirmininko pavaduotojas yra asmuo, tuo metu buvęs tiesiai į žmones šaudžiusios vyriausybės narys?

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, galima tik teigiamai įvertinti toki pranešimą kaip šis, kurį taip sumaniai parengė pranešėja K. Gál ir kurio stiprioji pusė ta, kad padėtis dėl pagrindinių teisių įgyvendinimo yra apibūdinama ir tiksliai, ir išsamiai.

Norėčiau pateikti keletą nedidelių pastabų dėl paties įgyvendinimo. Dėl Pagrindinių teisių chartijos, kuri dabar privaloma, ir Lisabonos proceso, kurio dabar sustabdyti neįmanoma, ši parama gerovei ir asmeniui neabejotinai grindžiama vertybėmis, kurios iš tikrųjų yra bendros visiems mums, kaip akivaizdžiai rodo pasiekti rezultatai.

Todėl turime nepamiršti Lisabonos sutarties, Stokholmo programos ir tokių pagrindinių principų, kaip solidarumas, integracija ir kova su organizuotu nusikalstamumu bei terorizmu. Turime nepamiršti, kad subsidiarumo principas neabejotinai negali trukdyti žmonių Europoje įgyvendinti pagrindines teises.

Po kelių dienų patvirtinsime naują dokumentų rinkinį ir naują reglamentą, susijusius su teisėkūros iniciatyva piliečių labui kovos su prekyba žmonėmis srityje. Šie dokumentų rinkiniai tarpusavyje susieti ir neabejotinai sudaro patikslintą bendrą teisinių principų sistemą. Visomis priemonėmis siekiama konkretaus tikslo – užtikrinti, kad būtų vertinamas žmogaus orumas.

Baigdamas, pone pirmininke, norėčiau pasakyti, kad įgaliojimai atlikti tikrinimus ir taikyti tikras nuobaudas turi būti tinkamai įgyvendinti 2013 m., kurie paskelbti Europos **pilietybės metais**. Tai neabejotinai galėtų būti svarbus veiksnys, skatinantis iš tikrųjų įvertinti šios priemonės reikšmingumą.

Michael Cashman (S&D). – Pone pirmininke, ar kalbėsime apie laikotarpį iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, ar apie laikotarpį jai įsigaliojus, yra labai mažai dalykų, kuriais galime didžiulis. Europoje tebegalite patirti diskriminaciją, jeigu esate moteris. Šiandien girdėjome šioje salėje sakant, kad moteris negali pasirinkti, ką jai daryti su savo kūnu. Galite būti diskriminuojamas dėl amžiaus, negalios, religijos, įsitikinimų ar seksualinės orientacijos. Nesiimama jokių žingsnių siekiant užtikrinti Tarybos direktyvos dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris prekių tiekimo ir paslaugų teikimo srityje įgyvendinimą. Jeigu esate sudaręs su tos pačios lyties asmeniu partnerystę, civilinę partnerystę ar santuoką, galite būti diskriminuojamas valstybių narių subsidiarumo principo pagrindu. Šiuo pagrindu galima skatinti nelygybę.

Turime „dviejų greičių“ Europą, kurioje kai kurie žmonės yra lygūs, o kiti – ne. Sėdime čia ir nieko nedarome matydami, kaip stiprėja ksenofobija, rasizmas, antisemitizmas, homofobija ir transfobija, taip pat pažiūrėkime, kokia yra romų padėtis.

Ar nieko nepasimokėme iš Antrojo pasaulinio karo? Nieko nepasimokėme iš praeito amžiaus ketvirtojo dešimtmečio, kai nūsukome ir nieko nedarėme, nes žmonės buvo kitokie nei mes? Ar nesuprantame, kad religija, padoria religija remiamasi kaip pretekstu didinti diskriminaciją, ypač LGBT asmenų? Ar nesuprantame, kad riboti kito teises galiausiai reiškia riboti ir savo teises? Neturime kuo didžiulis.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Pone pirmininke, akivaizdu, kad Lisabonos sutartyje įtvirtintas požiūris į pagrindines teises skiriasi nuo požiūrio, kuriuo pirmiau vadovavomės. Pirmiausia, taip yra, žinoma, dėl to, kad Europos Sąjunga prisijungė prie Europos Žmogaus

Teisių Teismo ir tai lėmė, kad dabar susiklostė keista padėtis, kai teismai pradeda tarpusavyje varžytis. Dar nėra tiksliai aišku, kaip pakryps reikalai. Bijau, kad ES prisijungus prie Europos žmogaus teisių konvencijos galėsime atsidurti teisiniame minų lauke. Ar galėtų Komisijos narė pareikšti savo nuomonę šiuo klausimu?

Mano antroji pastaba susijusi su ilgalaikiu Pagrindinių teisių chartijos poveikiu Europos teisei. Turiu konkretų klausimą Komisijos narei dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo, priimto 2010 m. lapkričio 9 d. Kalbu apie bendrai nagrinėtas Volkerio ir Harmuto Eiferto bylas C 92/09 ir C 93/09. Trumpai kalbant, šios bylos susijusios su teise į privatumą, palyginti su visuomenės teise susipažinti su informacija apie Europos finansavimo šrautus.

Šiose bylose Teismas nusprendė, kad teisė į privatumą pagal svarbą nusveria bendrą europinio skaidrumo interesą. Šis Teismo priimtas sprendimas mane labai nustebino ir labai norėčiau, kad Komisijos narė pateiktų savo nuomonę šiuo klausimu atsižvelgdama į Chartijoje garantuojamų pagrindinių teisių poveikį dabartiniams ir būsimiems ES teisės aktams.

Milan Zver (PPE). – (SL) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau pasveikinti kolegę K. Gál parengus tinkamą pranešimą. Tiesa, kad padėtis žmogaus teisių apsaugos srityje Europos Sąjungoje pakito. Man atrodo, kad laisvės daugėja ir tai yra gerai. Pranešimas yra pakankamai šiuolaikiškas, jame net kalbama apie trečios kartos žmogaus teises ir pan.

Tačiau žmogaus teisių ir laisvių apsauga taip pat reiškia, kad turi būti atitaisyta praeityje padaryta skriauda.

Pranešime kalbame apie daugybę vadinamųjų trečios kartos teisių, bet užmirštami kai kurie klausimai, kaip antai totalitarinio režimo sąlygomis konfiskuoto turto gražinimas savininkams ar daugybės žmonių, kurie buvo žiauriai nužudyti Vidurio ir Rytų Europoje 1945 m. ir palaidoti laikinuose karstuose, pagarbų perlaidojimas.

Todėl mes, dabartinė sprendimus priimančių politikų karta, esame atsakingi už tai, kad praeityje padaryta skriauda būtų atitaisyta. Tik tuomet švaria sąžine galėsime kalbėti apie naujas vadinamąsias trečios kartos žmogaus teises ir laisves dabar ir ateityje.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Pone pirmininke, ponios Komisijos narė, kartu su Lisabonos sutartimi teisiškai privaloma tapo ir Pagrindinių teisių chartija ir tai suteikė mums galimybę teisių pažeidimo atveju pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą. Užuoť darius žingsnius šia kryptimi, kai kuriose valstybėse narėse dėl krizės sąlygomis atsiradusios socialinės įtampos ribojamos demokratinės teisės. Dėl socialinės įtampos ribojama žiniasklaidos laisvė, teisė streikuoti, apeinamas ir ribojamas socialinis dialogas, stiprinama diskriminacija ir griaunami teisinės valstybės ir teisinio tikrumo pamatai. Komisija, atlikdama jai pavestą Sutarčių sergėtojos vaidmenį, privalo atsižvelgti į tokius ženklus. Manome, kad už pagrindines teises atsakingo Komisijos nario pareigybės įsteigimas yra svarbus žingsnis, ir raginame V. Reding nuolat stebėti padėť valstybėse narėse ir atkreipti dėmesį į pagrindinių teisių ir pagrindinių demokratijos principų pažeidimo atvejus siekiant užtikrinti, kad pagarba šioms teisėms ir principams būtų privaloma ne tik šalims kandidatėms prieš šioms prisijungiant prie ES, bet ir vėliau, nes to neužtikrinus dar labiau sumažėť ES patikimumas.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Pone pirmininke, pirmiausia noriu pasveikinti Kingą Gál parengus pranešimą.

Dabar mes turime bendriją, grindžiamą vertybėmis ir principais, atspindėtais sudėtingoje žmogaus teisių apsaugos sistemoje, kuri apima pažangiausią regioninį žmogaus teisių kodeksą – Pagrindinių teisių chartiją. Valstybės narės privalo laikytis šios Chartijos nuostatų taikydamos ES teisės aktus. Chartijos nuostatas gali tiesiogiai taikyti valstybių narių teismai, o tai reiškia, kad jiems taip pat suteikiama didesnė atsakomybė.

Antra, turime Europos žmogaus teisių konvenciją ir Teisingumo Teismo Strasbūre praktiką, kuriomis užtikrinamos individualios teisės valstybėse narėse. Europos Sąjungai prisijungus prie Europos žmogaus teisių konvencijos bus užtikrinta, kad ES, kaip institucija, imdamasi veiksmų ir valstybės narės taikydamos ES teisės aktus šios Chartijos nuostatų taip pat laikytųsi. Neabejotinai privalome įdėmiai stebėti Teisingumo Teismo Strasbūre reformą ir jos poveikį bylų nagrinėjimo procedūrų sutrumpinimui.

Trečia, nacionaliniu lygmeniu valstybės narės privalo ir turi galimybę tiesiogiai įgyvendinti nuostatas, kuriomis užtikrinamos pagrindinės teisės, ir užtikrinti jų taikymą savo pačių institucijų priimamais sprendimais.

Taigi teisinių ir institucinių mechanizmų yra. Dabar svarbiausia užtikrinti, kad šios nuostatos aukų labai būtų sparčiai ir veiksmingai įgyvendinamos. Taip pat labai svarbu užtikrinti, kad institucijos, atsakingos už teisių pažeidimo atvejų nagrinėjimą ir žalos atlyginimo priteisimą, tarpusavyje derintų veiksmus.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Pone pirmininke, Pagrindinių teisių chartijos įtraukimu į ES teisę ES kompetencijos sritis neišplečiama ir subsidiarumo principas nepažeidžiamas, nes Chartija yra neatsiejama ES politikos dalis. Todėl dar kartą raginu Lenkijos valdžios institucijas vykdyti savo įsipareigojimus ir patvirtinti Pagrindinių teisių chartiją. Nėra jokių svarių aplinkybių, pateisinančių Lenkijos atsisakymą prisijungti prie Chartijos. Tai politinis sprendimas, kompromituojantis mano šalį ir kenkiantis Lenkijos piliečiams.

Patvirtinti Chartiją ypač svarbu atsižvelgiant į artėjantį Lenkijos pirmininkavimą. Visi europiečiai privalo turėti vienodas teises neatsižvelgiant į tai, kur jie gyvena, ir į tai, koku mastu jų šalis pavergta dvasininkijos. Deja, Lenkijoje net Konstitucinis teismas ne visada tai supranta. Ypač svarbu, manau, užtikrinti pagarbą moterų – vienintelės diskriminuojamos daugumos – teisėms. Todėl eilinį kartą raginu priimti europinę direktyvą dėl smurto prieš moteris, įskaitant seksualinį ir reprodukcinį smurtą, praktikuojamą kai kuriose valstybėse narėse remiantis nacionaline teise.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Pone pirmininke, apie pranešimo dalį, kurioje žvelgiama į ateitį, jau kalbėjo daug kolegų EP narių. Pagaliau turime pranešimą, kuris apima įvairius klausimus ir kuriame neteikiama pirmenybė kuriai nors vienai sričiai apeinant kitas. Ypač džiaugiuosi, kad pranešime ypatingas dėmesys skiriamas nediskriminavimo ir lygių galimybių klausimams. Pranešimas grindžiamas Pagrindinių teisių chartija, tačiau noriu pasakyti, kad Chartijos nuostatų bus laikomasi ir jos bus įgyvendinamos tik tuo atveju, jeigu Europos visuomenė pripažins, kad visi žmonės yra lygūs ir kad ši lygybė gali būti įgyvendinta tik užtikrinus, kad su visais būtų elgiamasi vienodai. Jeigu asmenys ne dėl savo kaltės koku nors požiūriu yra nuskriaudžiami, jiems turi būti suteikta tinkama ir proporcinga pagalba, kad jie galėtų tapti lygiaverčiais asmenimis, lygiaverčiais piliečiais. Kelias, vedantis į šį tikslą, yra sunkus ir reikalauja apgalvoto darbo. K. Gál pranešimas – svarbus etapas einant šiuo keliu. Dėkoju pranešėjai už šį labai reikšmingą darbą.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Pone pirmininke, norėčiau atkreipti dėmesį į vieną pavojų. Įvairių kovos su diskriminacija formų sujungimas gali paskatinti diskriminaciją. Apie tai taip pat buvo kalbama praeitą savaitę Vienoje įvykusiame ESBO susitikime.

Paradoksalu, bet kai kovos su diskriminacija politika tampa ideologija, žmonės pradeda patirti diskriminaciją. Matome, kad diskriminacijos sąvoka iš tikrųjų nebeatitinka savo apibrėžties. Jeigu Europos Sąjungoje šioje srityje ir yra rimtų trūkumų, jie yra susiję su būtinybe grįžti prie pirminės žodžio „diskriminacija“ reikšmės, nes žmogaus teisių aktyvistai ar net kartais ES pagrindinių teisių agentūra jo nebesupranta. Todėl raginu užtikrinti demokratinę šios institucijos kontrolę. Jeigu to nepadarysime, ji net gali tapti finansine našta ir pakenkti ne tik Europos Komisijos, bet netiesiogiai ir visos Europos Sąjungos reputacijai.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Pone pirmininke, pranešėja parengė puikų pranešimą. Tačiau jeigu nebus įgyvendintas, jis, kaip sakoma Vengrijoje, bus vertas tik nudvėsusio arklio pasagos. Nematau Europos Komisijos politinės valios užtikrinti šių teisių įgyvendinimą ir pradėti pažeidimų nagrinėjimo procedūras valstybių narių atžvilgiu. Labai pasitikiu V. Reding. Ji turi daugiau drąsos nei visi Komisijos nariai vyrai kartu sudėti, nes ji išdrįso pasipriešinti N. Sarkozy, nors J. M. Barroso ilgai stengėsi įtikinti ją to nedaryti. Ateinantį laikotarpį jos laukia didelis iššūkis, nes Vengrijos Vyriausybė, perimsianti pirmininkavimą ES, šiurkščiai pažeidžia pagrindines teises. Ji riboja žiniasklaidos laisvę, naikina valstybės tarnautojų profesinių sąjungų teises ir negina privačios nuosavybės savindamasi trijų milijonų piliečių privačių pensijų santaupas. Ši vyriausybė pažeidžia pagrindines teises ir jums, ponai V. Reding, turi užtekti drąsos pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Ponia pirmininke, nepaisant Europos žmogaus teisių konvencijos, Pagrindinių teisių chartijos, Europos Sąjungos sutarties 6 ir 7 straipsnių ir nacionalinių konstitucijų, Europos Sąjungoje ir valstybėse narėse kasdien šiurkščiai pažeidžiamos žmogaus teisės.

Mano šalyje, Italijoje, galioja režimas, kurio sąlygomis pažeidžiama spaudos laisvė, politinės partijos dalyvauja rinkimuose pateikdamos suklastotus parašus, valstybės paslaptimi dangstomi smurto išpuoliai, įskaitant mafijos nusikaltimus, mūsų Ministras pirmininkas – nors tikimės, kad jis ilgai neliks šiame poste – pelnosi iš tarptautinio bendradarbiavimo su tokiais režimais, kurie galioja Rusijoje ir Libijoje, kaip patvirtinama ir svetainėje „WikiLeaks“. Europos Sąjunga negali sau leisti nekreipti į visa tai dėmesio.

Dėl šių priežasčių remiu pranešimą, į kurį įtraukta daug mano pateiktų ir Piliietinių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto patvirtintų pakeitimų. Iš jų norėčiau paminėti 20 ir 40 dalis, kuriose raginama vykdyti žmogaus teisių pažeidimų stebėseną ir taikyti už šiuos pažeidimus sankcijas, taip pat išaldyti valstybių narių teisėkūros pasiūlymus, kuriais gali būti pažeistos žmogaus teisės, kol ES juos patvirtins.

Taip pat parėmiau iniciatyvą remtis Europos Sąjungos sutarties 6 ir 7 straipsniais nagrinėjant žmogaus teisių pažeidimus ir sustiprinti Pagrindinių teisių agentūros įgaliojimus.

Pranešime yra daug teigiamų nuorodų į mažumas, jų teises, į lesbietes, gėjus, biseksualus ir transseksualus, į imigrantus ir prieglobsčio siekiančius asmenis, taip pat į spaudos laisvę ir socialines teises. Todėl norėčiau paraginti kolegas EP narius balsuoti už šį pranešimą.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, mums visiems žinoma, kad Europos Sąjungos šalyse įvairiems sluoksniams priklausantys gyventojai ir kultūrinės mažumos

tebepatiria diskriminaciją. Tačiau negalime pamiršti visuotinės moterų diskriminacijos: moterų diskriminacija ES valstybėse narėse stipriau ar silpniau tebejuntama daugelyje įvairių sričių. Moterims vis dar sunkiau rasti darbą ir siekti karjeros, jos vis dar gauna mažesnę darbo užmokestį nei vyrai ir yra diskriminuojamos kitose srityse. Vyrų ir moterų darbo užmokesčio skirtumas ES sudaro apie 18 proc. Todėl būtina skubiai imtis kovos su tokia diskriminacija priemonių.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pone pirmininke, už ES prisijungimo prie Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos taip pat slypi pavojus, kad Europos Žmogaus Teisių Teismas galės priimti sprendimus dėl visų ES teisės aktų, ir Europos Teisingumo Teismo teisėjai jau perspėjo, kad šio žingsnio nereikėtų daryti.

Labai abejoju, kad Europos Žmogaus Teisių Teismas visada priims nešališkus ir tinkamus sprendimus. Teismo pirmininkas pats pripažino, kad jis būtų linkęs nagrinėti prieglobsčio siekiančių asmenų iškeltas bylas nuodugniau nei kitas bylas. Nešališkam teisėjui nedera išskirtinai elgtis su kuria nors ieškovų grupe. Europos Žmogaus Teisių Teismas šiuo metu bando laikinai sustabdyti Dublino konvencijos taikymą ir užkirsti kelią žmonių deportacijai iš Austrijos į Graikiją. Kodėl bandoma tai padaryti? Ar Graikijoje nesaugu? Ar iš tikrųjų norime priklausyti nuo Teismo, kuris siekia uždrausti kryžių mokyklos klasese? Kryžius – krikščionybės simbolis, o krikščionybė – vienas iš Europos ir mūsų pagrindinių vertybių pagrindų.

Jeigu Europos Žmogaus Teisių Teismas akivaizdžiai negerbia tokių žmogaus teisių, nematau galimybės pripažinti jį patvirtinta ir tinkama sprendimų priėmimo institucija.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Pone pirmininke, Europos Sąjunga visada pasiruošusi kritikuoti už jos ribų esančias šalis už pagrindinių teisių pažeidimus, tačiau savo pačios valstybių narių atveju ji dažnai yra bejėgė. Taip daugiau neturėtų būti, nes šiandien mus sieja ne tik ekonominiai principai. Kingos Gál pranešime apibendrinami skubiausi ir svarbiausi žingsniai plėtojant pagrindinių teisių apsaugos ES viduje sistemą. Mums reikia veiksmingos teisių apsaugos sistemos ir dabar, kai Lisabonos sutartis jau galioja, galėsime tokią sistemą sukurti. Piliečių pagrindinių teisių pažeidimai negali likti be pasekmių. Privalome užtikrinti, kad tie, kurie tokius pažeidimus padarė, atsakytų ir valstybių narių, ir Europos Sąjungos lygmeniu.

Negaliu nepritarti V. Reding minčiai, kad Komisija turėtų naudotis savo teise visais pagrįstais atvejais pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą. Išaldymo procedūra, kuria siūloma papildyti esamų procedūrų rinkinį, gali būti taikoma kaip priemonė, padedanti veiksmingai apsaugoti teises nuo valstybių narių priemonių, kuriomis pažeidžiamos pagrindinės teisės. Taip, mes turime apsaugoti žmones su negalia, turime panaikinti diskriminaciją ir galiausiai, bet ne mažiau svarbu, turime apsaugoti Europos kalbinę įvairovę.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Žmogaus teisių klausimus būtina spręsti tiek Europos Sąjungos lygmeniu, tiek pačios valstybės narės turi imtis atsakomybės už savo piliečių pagrindinių teisių užtikrinimą. Pavyzdžiui, Europos lygmeniu labai svarbu sukurti Europos Sąjungos vaikų teisių strategiją, nes ne visos valstybės narės yra pajėgios užtikrinti vaikų teisių apsaugą nacionaliniu lygmeniu. Taigi būtina parengti praktines priemones kovojant su prievarta prieš vaikus, seksualiniu išnaudojimu, vaikų pornografija.

Kita prioritetinga sritis – neįgalūs žmonės, kadangi jie vis dar patiria diskriminaciją socialiniame, profesiniame ir kultūriniame gyvenime. Todėl reikėtų sukurti konkrečią

Europos Sąjungos teisės aktų dėl neigalių žmonių teisių sistemą bei rengti Europos Sąjungos strategiją neigaliųjų srityje.

Norėčiau pabrėžti, jog kova su prekyba žmonėmis, ypač vaikais ir moterimis, vis dar yra didžiulė problema ir vienas iš sunkiausių žmogaus teisių pažeidimų.

Taip pat labai svarbu kovoti su skurdu ir socialine atskirtimi, ypač kai kalbame apie vyresnio amžiaus žmones, kurie sunkmečiu nukentėjo labiausiai.

Viviane Reding, *Komisijos pirmininko pavaduotoja*. – (FR) Pone pirmininke, norėčiau padėkoti visiems komiteto nariams, dirbusiems sprendžiant šiuos klausimus kartu su pranešėja K. Gál, taip pat EP nariams, kurie šiandien šiame Parlamente kalbėjo ir taip parodė, kad pagrindinės teisės yra labai svarbios. Negaliu nepritarti mintims, kurias išsakė keletas EP narių, t. y. kad atėjo laikas sutelkti dėmesį į pagrindinių teisių padėtį pačioje Europos Sąjungoje, kad būtume patikimi ir galėtume kalbėti apie pagrindinių teisių padėtį už Europos Sąjungos ribų. Šią sritį šiek tiek apleidome. Ateityje taip nebebus.

Manau, kad Komisijos metinis pranešimas dėl Pagrindinių teisių chartijos taikymo, kuriame bus atsižvelgta į visas jūsų išsakytas pastabas dėl diskriminacijos konkrečiose srityse ir šie klausimai bus išdėstyti išsamiau, iš tikrųjų suteiks mums galimybę kasmet aptarti, kas vyksta ne taip, ir pasistengti padėti ištaisyti.

Kaip tai padaryti? Yra sumanyta sukurti „iššaldymo mechanizmą“, kaip pranešėja jį pavadino, prevencijos sistemą, kuri suteiks galimybę įsikišti valstybių narių planuojamų priemonių atžvilgiu iki to laiko, kai jos bus įgyvendinamos. Paprasčiau savo ekspertų šį pasiūlymą išnagrinėti. Su šiuo mechanizmu susiję instituciniai klausimai yra labai sudėtingi. Nors turėsime toliau šiuos klausimus aiškintis ir įsitikinti, kaip iš tikrųjų viskas yra, tačiau kol kas man atrodo, kad teisinio pagrindo taip veikti nėra ir kad būtų reikalinga padaryti pakeitimų Sutartyje, kad toks prevencijos mechanizmas galėtų būti taikomas. Pati idėja yra patraukli. Mes toliau ieškosime būdų sukurti tokį mechanizmą, kuris galėtų būti taikomas nekeičiant Sutarties, kad galėtume spręsti neatidėliotinus klausimus.

Tačiau norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į tai, kad Pagrindinių teisių chartija nėra taikytina absoliučia prasme. Ji taikytina tik valstybėms narėms įgyvendinant europines taisykles, pvz., perkelti į Europos teisę Tarybos ir Parlamento priimtą direktyvą. Tokiu atveju Chartija bus taikoma, bet ji nebus taikoma absoliučiai visais atvejais. Visi kiti atvejai priklauso nacionalinių teismų kompetencijos sričiai.

Europos Sąjungai prisijungus prie Europos Tarybos konvencijos atsiras papildoma dimensija, kurią turėsime įgyvendinti, ir ji susijusi su tuo, kaip įgyvendinsime savo politiką teisių srityje. Be daugybės konkrečių klausimų, kurie man buvo pateikti – į juos atsakysiu juos pateikusiems EP nariams asmeniškai – manau, yra dar vienas klausimas, kurį laikau labai svarbiu.

Šalys už ES ribų, mūsų valstybės narės, mūsų vyriausybės dar ne visiškai suvokia, kokia svarbi yra Chartija. Todėl turėsime atlikti tam tikrą darbą informavimo srityje, kad ši teisių kultūra, ši vertybių politika būtų įtvirtinta visoje Europoje, kad priimant ir taikant teisės aktus visuomet būtų atsižvelgiama į tai, ar jie atitinka vertybes, kurioms pritarėme, kitaip sakant, kaip politiniai vadovai privalome nuolat savęs klausti, ar tai, ką darome, suderinama su pagrindinėmis teisėmis, kurioms pritarėme.

Man atrodo, tai yra svarbiausia. Tiesą sakant, galiu pasakyti jums, kad šiandien Komisija ketina apsispręsti, ar atsisakyti egzekvatūros, kitaip sakant, bus pateiktas pasiūlymas, kuriuo

siekama užtikrinti, kad teismo sprendimai galiotų visoje Europoje. Tai labai svarbus sprendimas ir pirmą kartą rengdami pasiūlymą dėl naujo teisės akto sutelkėme dėmesį į aspektus, susijusius su pagrindinėms teisėms. Mes atlikome ne tik ekonominę analizę ar poveikio rinkai tyrimą, bet įvertinome ir poveikį vertybėms.

Galima pasakyti, kad laipsniškai judame šios naujos politikos link, ir manau, kad mes – Komisija, Taryba ir Parlamentas – kartu turėtume užtikrinti, kad šis metinis pranešimas dėl Chartijos taikymo, kurį pateiksiu Komisijos vardu ir kurį Parlamentas sukritikuos arba patvirtins, iš tikrųjų parodytų, kokia yra tikroji padėtis. Taip parodysime kitoms pasaulio šalims, savo rinkėjams, kad Chartija yra gyvuojanti priemonė. Chartija nėra tik tekstas, ji turi būti įgyvendinama, o jeigu ji nebus įgyvendinama, išrinktieji piliečių atstovai apie tai garsiai pareikš.

Būtent tai turime stengtis pasiekti per ateinančius dvejus ar trejus metus iki kitų rinkimų. Manau, galime siekti šio tikslo laipsniškai, šį pavasarį parengsime pirmąjį metinį pranešimą, kuris vėliau bus teikiamas šiam Parlamentui kiekvienais metais, kad diskutuojant trečiadieniais ar ketvirtadieniais dėl žmogaus teisių padėties už Europos Sąjungos ribų niekas daugiau nebegalėtų pasakyti, kad turėtume pirma užtikrinti tvarką savo pačių namuose. Tad padarykime tai kartu!

Kinga Gál, pranešėja. – (HU) Pone pirmininke, dėkoju, ponios ir ponai, už padėsinimo ir paramos žodžius. Ypač norėčiau padėkoti V. Reding už atvirumą ir bendradarbiavimą, nes mes jau gana ilgą laiką kartu dirbame, taip pat už aiškius ir konkrečius atsakymus ir pastabas. Manau, visa tai, ko pageidavo šešėliniai pranešėjai ir EP nariai, pagaliau yra įtraukta į pranešimą ir mums pavyko pasiekti priimtinius kompromisus. Todėl negaliu pritarti šiame plenariniame posėdyje vėl pateiktiems pakeitimams, nes manau, kad pranešimas jau ir taip priimtinas. Norėčiau pasakyti, kad jokia būdu neturėtume persistengti kurdami bendrą pagrindinių teisių apsaugos sistemą ir, kaip sakoma, kartu su vandeniu išpilti iš vonios ir kūdikį, todėl visada turėtume būti atidūs konkrečioms faktams ir stengtis paversti lūkesčius, kuriuos šiandien aptariame, kai kuo apčiuopiamu.

Todėl džiaugiuosi, kad šiandien ir rytoj plenariniuose posėdžiuose išvysime šiuos konkrečius faktus aptardami pranešimą dėl kovos su prekyba žmonėmis, kuriuo aukų apsaugos srityje vaikams siekiama suteikti ypatingą apsaugą, taip pat pranešimą dėl piliečių iniciatyvos, kurį patvirtinę galėsime iš tikrųjų kalbėti apie piliečių Europą, nes Europos piliečiai galės daryti įtaką teisėkūros procedūrai. Tačiau, manau, simboliška yra ir tai, kad rytoj aptarsime ir priimsime pranešimą dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje. Taip pat sveikintina, kad Vengrija nustato savo pirmininkavimo prioritetus vadovaudamasi ta pačia dvasia ir ypatingą dėmesį skiria būtinybei stiprinti tokią ES, kuri būtų artima savo piliečiams. Tačiau norėčiau priminti kolegoms EP nariams, kad turėtume vengti taikyti dvejopus standartus, ypač čia, Parlamente. Sakau tai kolegoms EP nariams, kurie padėjo, galbūt ne vienerius metus – šiuo atveju kalbu apie kolegas socialistus iš Vengrijos – daryti šiurkščiausius žmogaus teisių pažeidimus, o dabar kritikuoja ir nepagrįstai kaltina kitus tik siekdami atgauti rinkėjų pasitikėjimą, kurį prarado būtent dėl šių žmogaus teisių pažeidimų. Dėkoju visiems už bendradarbiavimą ir pagalbą.

Michael Cashman (S&D). – Pone pirmininke, privalau paprieštarauti G. Gál socialistų atžvilgiu parodytai nepagarbai kaltinant juos pamynus žmogaus teises. Negalima kelti tokių kaltinimų nepateikiant konkrečių įrodymų.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Alexander Mirsky (S&D), raštu. – Norėčiau nuoširdžiai padėkoti pranešėjai Kingai Gál už pastangas atkreipti dėmesį į žmogaus teisių pažeidimų problemą Europos Sąjungoje. Kaip galime kaltinti ar mokyti kitas šalis, jeigu mūsų pačių Bendrijoje nuolat pažeidžiami įstatymai? Latvija, ES valstybė narė, iki šiol dar neįgyvendino 2004 m. kovo 11 d. Europos Parlamento rezoliucijos, kurioje Parlamentas „siūlo Latvijos valdžios institucijoms numatyti galimybę leisti asmenims, neturintiems Latvijos pilietybės, bet gyvenantiems šioje šalyje daugybę metų, dalyvauti savivaldos rinkimuose“. Trys šimtai trisdešimt penki tūkstančiai nuolatinių Latvijos gyventojų, t. y. 15 proc. visų gyventojų, neturi pagrindinių teisių, bet tai niekam nerūpi. Europos Parlamentas gali diskutuoti dėl žmogaus teisių pažeidimų, daromų visur kitur, išskyrus mūsų pačių teritoriją. Balsavau už Kingos Gál iniciatyvą. Visapusiškai remiu šį pranešimą ir 335 000 žmonių vardu už jį dėkoju.

Kristiina Ojuland (ALDE), raštu. – Norėčiau pasinaudoti šia proga ir padėkoti pranešėjai už tai, kad nušvietė mus tokiu svarbiu klausimu. Lisabonos sutartimi iš naujo nustatyti ES institucijų įgaliojimai ir funkcijos daugelyje sričių, įskaitant ir tai, kad dabar Pagrindinių teisių chartija yra teisiškai privaloma. Europos Parlamentas visada atliko pagrindinių teisių sergėtojo vaidmenį ir Lisabonos sutartimi šis vaidmuo įtvirtinamas. Labai pritariu ketinimui sustiprinti Europos Parlamento vaidmenį užtikrinant sisteminių požiūrį į teisėkūros pasiūlymus ir teisės aktų pakeitimus. Kritikuojame kitas pasaulio šalis už žmogaus teisių pažeidimus, tačiau turime būti tokie pat dėmesingi tam, kas vyksta pačioje Europos Sąjungoje. Neturime pagrindo būti pernelyg patenkinti, nes per dažnai gauname signalų apie rasizmą, ksenofobiją, moterų diskriminaciją ir kitų formų diskriminaciją valstybėse narėse. Mums dar daug ką reikia nuveikti, bet esu visiškai tikra, kad nuoseklus darbas ginant pagrindines teises ES padės mums pasiekti savo tikslą.

Csaba Sógor (PPE), raštu. – (HU) Europos Sąjunga, valstybių, kuriose užtikrintas aukštas žmogaus teisių apsaugos lygis, bendrija, visada drąsiai pasisako prieš rimtus pažeidimus, daromus kitose pasaulio dalyse. Europos Parlamentas įprastai pagirtinai vieningai smerkia praktiką, kuria rodoma visiška nepagarba visuotiniams pagrindiniams žmogaus teisių principams, kad ir kur ji būtų taikoma. Tačiau daug rečiau taip pat ryžtingai reaguojame į ES viduje daromus pažeidimus, nors tai būtų veiksmingiausias būdas duoti signalą toms pasaulio šalims, kurios nepaiso žmogaus teisių. Bendrai veikdami ES lygmeniu pasiektume geriausią rezultatą, jeigu taip pat ryžtingai ir kategoriškai reikštume nepasitenkinimą dėl žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pažeidimų savo pačių teritorijoje. Labai retais atvejais pareikalaujame savo valstybių narių pasiaiškinti dėl nepagarbos idealams, sudarantiems neatsiejamą Europos dvasios dalį ir įtvirtintiems Pagrindinių teisių chartijoje, kuri jau metus yra teisiškai privaloma, o tais atvejais, kai tai vis dėlto padarome, neturėdami tinkamų sankcijų atrodome tokie pat bejėgiai ir silpni. Tai, savo ruožtu, neišvengiamai menkina mūsų kritikos trečiųjų šalių atžvilgiu ir mūsų pastangų įgyvendinant užsienio politiką remti žmogaus teises ir demokratiją patikimumą. Nemanau, kad Europa gali šių vertybių ateityje atsisakyti.

6. Europos apsaugos orderis (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – pranešimas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl Europos apsaugos orderio projekto, kurį pateikė T. Jiménez-Becerril Barrio ir C. Romero López Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto vardu (00002/2010 - C7-0006/2010 - 2010/0802(COD)) (A7-0354/2010).

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, *pranešėja*. – (ES) Pone pirmininke, šiandien svarbi diena visoms aukoms, nes šiandien patvirtinsime Europos apsaugos orderį, o tai yra svarbus žingsnis pirmyn ginant jų teises. Apie aukas nepagrįstai pamirštama ir paradoksalu, kad smurtautojai dažnai turi daugiau teisių ir kad apie jų teises kalbama daugiau nei apie aukų teises.

Šiandien Parlamentas pagerbs visas aukas primindamas tiems, kurie mano, kad sienos juos apsaugos jiems persekiojant savo aukas, kad nuo šiandien šiuo Europos apsaugos orderiu visoms aukoms Europos Sąjungoje bus užtikrinta vienoda apsauga.

Pradėjome šį darbą siekdami šio tikslo ir pažangos plėtojant Stokholmo programoje minimą laisvės ir saugumo erdvę seniau nei prieš metus ir šiandien didžiudamiesi galime pasakyti, kad mums pavyko šį tikslą pasiekti, nors kelias nebuvo lengvas, nes daugeliui dažnai kildavo klausimų ir abejonių dėl apsaugos orderio veiksmingumo ir aiškumo.

Turiu pasakyti, kad po trišalių dialogų dalyvaujant pirmininkaujančiai Belgijai ir daugelio pokalbių su Komisija mums pavyko parengti tekstą, kuris yra priimtinas beveik visoms frakcijoms. Todėl surengtame bendrame Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto balsavime šis pranešimas priimtas didžiule balsų dauguma prieš jį nebalsavus nei vienam nariui.

Tikiuosi, kad šiandien Parlamentas pritaris sprendimui, kurį priėmė minėti komitetai ir visi iš mūsų, kurie rengė šį pranešimą, priimtą didžiule balsų dauguma. Taip Tarybai būtų duota aiški žinia apie tai, ko nori europiečiai, o jie tenori gyventi saugumo ir teisingumo erdvėje, būti apsaugoti ir kad smurto aukoms nereikėtų iš naujo pradėti visą teisinį procesą dėl apsaugos priemonių taikymo persikėlus į kitą valstybę.

Privalome sudaryti geresnes galimybes pasinaudoti teise kreiptis į teismą, ypač aukoms, kurios yra pažeidžiamiausios. Pagrindinis tikslas, kurio siekiau rengdama šį pranešimą – kad apsauga būtų užtikrinta visoms aukoms be išimties. Todėl norėjau įtraukti terorizmo, prekybos žmonėmis, organizuoto nusikalstamumo ir nusikaltimų dėl garbės aukas, taip pat atskirą dalį dėl nepilnamečių aukų, kurios yra pažeidžiamiausios ir apie kurių apsaugą niekada negalvojame.

Nors apsaugos orderiu bus suteikta apsauga visoms aukoms, ši teismo bendradarbiavimo priemonė bus naudingiausia šeiminių smurtą kenčiančioms moterims, nes jų skriaudikai jau nebegalės nebaudžiamai keliauti po Europą ir žinos, kad nuvykę į kitą šalį bus vienodai persekiojami kaip ir šalyje, kurioje smurtavo prieš savo partneres.

Taigi Parlamentas šiandien turi duoti Tarybai aiškia žinią apie tai, ko norime. Todėl balsuosime galvodami apie aukas, apie tuos, kurie kenčia, kuriems reikia apsaugos, kurie gyvena baimėje ir kurie turi teisę gyventi laisvai ir žvelgti į ateitį su viltimi.

Neketiname atsisakyti tokio kilnaus ir būtino tikslo, kuriam pritarė Europos piliečių dauguma, tik dėl to, kad yra žmonių, bijančių ir nedrįstančių žengti tą vieną žingsnį pirmyn. Turime būti drąsūs, valstybės narės turi būti drąsios, ir tikiuosi, kad dauguma EP narių šiandien balsuos už šį pranešimą ir paragins jį paremti tuos, kurie dar abejoja, ar šia priemone aukoms bus atvertos durys. Taip pat tikiuosi, kad artimoje ateityje Komisija pasiūlys plačią sritį apimančių teisės aktų dėl aukų teisių, kuriuos aš visapusiškai paremsiu ir kurie, esu tikra, sulauks Parlamento paramos.

Noriu pakartoti, kad žengę šį nedidelį, bet svarbų žingsnį, t. y. patvirtinę Europos apsaugos orderį, užtikrinsime geresnę visų aukų apsaugą, užkirsime kelią tolesnei nusikalstamai veikai ir sušvelninsime jau padarytų nusikaltimų padarinius.

Esame įpareigoti pašalinti kliūtis, iki šiol trukdžiusias užtikrinti tikrą aukų apsaugą visoje Europoje. Šiandien balsuodami turime galimybę išgelbėti žmonių gyvybes, nes būtent tai ketiname padaryti ir turėtume tuo tikrai didžiuotis.

Carmen Romero López, *pranešėja.* – (ES) Pone pirmininke, šis šiandien plenariniame posėdyje pateiktas pasiūlymas dėl direktyvos, kuri yra nukreipta prieš smurtautojus, persekiojančius savo aukas, kad ir kur jos slapstytųsi, kol jas nužudo, yra aiškus signalas, kurį Parlamentas privalo duoti Europos visuomenei ir Tarybai.

Neketiname likti bejėgiai prieš nusikaltimus, kurie kas dieną nuolat daromi visose Europos šalyse ir kuriuos slepia privačių namų sienos. Šie nusikaltimai taip pat lieka statistikos šešėlyje, tarsi gyvenant kartu galiotų vadinamasis „džiunglių“ įstatymas, pagal kurį išgyvena stipriausias, bet mes stengiamės įgyvendinti Pagrindinių teisių chartiją, kurią patvirtinome kartu su Lisabonos sutartimi.

Ar tiems, kurie rengė Chartijos 1 dalį, atėjo į galvą mintis, kad grėsmę asmens fizinei neliečiamybei ir orumui galėtų kelti ne tik institucijos ir valstybė, bet ir jo artimieji? Šiuo metu 25 proc. Europos moterų kenčia smurtą šeimoje ir būdamos priverstos pačios gintis nuo smurtautojų negali jaustis visavertėmis pilietėmis.

Nevyriausybiinių organizacijų duomenimis, Europos Sąjungoje kasmet dėl smurto šeimoje miršta daugiau kaip 2 500 moterų, o mes net nesusimąstome, ar šiems nusikaltimams galima užkirsti kelią ar jų išvengti. Todėl Europos moterys džiaugiasi valstybių narių ir pirmininkaujančios Ispanijos iniciatyva pateikti Parlamentui pasiūlymą dėl Europos apsaugos orderio.

Kuriame Europos saugumo erdvę: Europos arešto orderis reiškia, kad nei viena iš mūsų šalių negali tapti prieglobsčiu nusikaltėliams. Turime sukurti tarpusavio pasitikėjimo atmosferą; Europos apsaugos orderis padės mums sukurti teisingumo ir laisvės erdvę, nes šių nusikaltimų aukos galės persikelti į bet kurią kitą šalį be būtinybės iš naujo pradėti visą teisinį procesą dėl apsaugos priemonių, kaip minėjo kolegė T. Jiménez-Becerril, su kuria kartu parengėme šį pranešimą.

Ponios ir ponai, kalbame apie vadinamąjį privatų terorizmą – nuolatinius nusikalstamus išpuolius, kuriuos slepia privačių namų sienos. Taip pat kalbame apie įvairias prevencijos priemones. Ne visos šalys turi ar ketina perimti tokias pačias teises tradicijas, tad kuo didesnę pažangą padarysime, tuo labiau mums bus reikalinga turėti priemonę, kuria yra atsižvelgiama į mūsų teisinių tradicijų įvairovę. Šios nuomonės yra ir Tarybos, ir Parlamento Teisės tarnybos. Tad kokia yra priešinimosi šiai priemonei priežastis? Ponios ir ponai, ji nesusijusi su mūsų teisinės sistemos sudėtingumu, nes ji tokia ir liks.

Įstatymas – tai priemonė, skirta konfliktams spręsti, o ne jiems kelti. Tokio požiūrio laikėsi konservatorių vadovaujamos vyriausybės, kurios nuodugniai įvertinusios šią iniciatyvą ją parėmė. Jeigu kalbėjome apie garantijas ir pagrindines teises kalbėdami apie terorizmą, kaip būtume galėję įgyvendinti tarptautinius susitarimus, jeigu nebūtume kalbėję apie saugumą? Ar to, kad per metus dėl smurto žūsta 2 500 moterų, Europa nelaiko saugumo problema?

Tai ne pirmas kartas istorijoje, kai susiduriama su teisiniu iššūkiu. Todėl apgailestaujame dėl Komisijos pozicijos, kurios ji laikėsi visą procedūrą, nes negalime kalbėti apie teisinį pagrindą, kai kalbame apie politinę valią. Negalime pasitelkti įstatymą tik tada, kai tai mums patogiu.

Šis tekstas yra susitarimo rezultatas. Atsižvelgdami į tai, kad tai yra priemonė, kuri turės būti pripažįstama visose ES valstybėse narėse, patobulinome tekstą įtraukdami į jį nuostatas dėl teisės gauti informaciją, vertimo paslaugų ir procedūrinių garantijų ir Parlamentas nusprendė, kad pateikti visus turimus duomenis turi būti prioritetinga valstybių narių užduotis.

Nepamiršome ir aukų teisės gauti psichologinę ir teisinę pagalbą. Ir toliau kovosime už šiuos dalykus ir tikėkimės, kad jie bus įtraukti į kitą aukoms skirtų priemonių rinkinį.

Norėtume padėkoti pirmininkaujantį Belgijai už darbą, kurį ji atliko kartu su visais šešėliniais pranešėjais ir mūsų komanda. Šiandieniniu balsavimu norime duoti signalą Tarybai, kad tai Parlamento valia ir dabar Taryba turi priimti savo atsakomybės dalį. Mums nepavyks užtikrinti šių nusikaltimų prevencijos, jeigu kai kurios valstybės narės manys, kad problemos nėra, nes neturime apie šiuos nusikaltimus duomenų.

Dabar Taryba turi nuspręsti, ar Europa iš tikrųjų kovos su smurtu ir gins pagrindines teises.

Viviane Reding, *Komisijos pirmininko pavaduotoja.* – Pone pirmininke, piliečių, kurie patiria smurtą ar kuriems kyla toks pavojus – tikrovėje tai daugiausia moterys – apsauga yra vienas iš prioritetingų klausimų, įtrauktų į visų šiuo metu mūsų diskutuojamu klausimu dirbančių institucijų darbotvarkę.

Labai svarbu, kad jis būtų įtrauktas į darbotvarkę, nes mes siekiame bendro tikslo: užtikrinti kuo geresnę aukų apsaugą visoje ES. Būtent dėl šios priežasties pritariau šiam tikslui nuo pat pradžių ir būtent dėl šios priežasties rengiame aukų teisių apsaugai skirtą plataus užmojo priemonių rinkinį, kurį numatoma priimti 2011 m. pavasarį.

Labai vertinu darbą, kurį atliko abi pranešėjos T. Jiménez-Becerril Barrio ir C. Romero López, taip pat Moterų teisių ir lyčių lygybės ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetai, kurie labai naudingai prisidėjo prie vykstančio darbo siekdami patobulinti aukų apsaugą. Norėčiau tarti keletą žodžių apie kai kuriuos jūsų pateiktus pasiūlymus, pvz., dėl to, kad aukos neturėtų patirti išlaidų, dėl vertimo žodžiu ir raštu paslaugų ar dėl pripažinimo procedūrų trukmės sutrumpinimo. Esu pasirengusi imtis darbo, kad būtų sukurtas veiksmingas ir teisiškai pagrįstas mechanizmas, skirtas padėti aukoms pasinaudoti civilinės teisės apsaugos priemonėmis visoje Europos Sąjungoje.

Sprendėme klausimą dėl kaltinamųjų procedūrinių teisių, tad visai logiška, kad dabar siekiame užtikrinti asmenų, kurie tapo aukomis, teises, nes dažnai kalbama apie kaltinamojo teises vykstant teismo procesui, bet užmirštama apie aukas, taigi dabar turime užtikrinti, kad dėmesio centre vėl būtų auka.

Todėl būsimas Komisijos priemonių rinkinys, skirtas aukų teisių apsaugai, bus grindžiamas puikiu darbu, kurį atliko pirmininkaujanti Ispanija, pirmininkaujanti Belgija, Taryba ir, žinoma, Europos Parlamentas. Visas šis darbas labai svarbus. Mūsų bendros pastangos bus sujungtos, kad pateikus šį rinkinį jis būtų išsamus, visapusiškas ir iš tikrųjų naudingas visoms aukoms – ar tai būtų moterys, vaikai, ar vyrai, nors dažniausiai aukomis tampa moterys ir vaikai – ir kad galėtume skubiai pasiūlyti aukoms konkrečias priemones, kurios

yra įgyvendinamos ir kuriomis nesukuriama teisinio netikrumo. Dėkoju jums už šį darbą. Į jį bus atsižvelgta rengiant aukoms skirtą priemonių rinkinį.

Monica Luisa Macovei, *PPE frakcijos vardu.* – (RO) Pone pirmininke, apytikriai 8 000 rumunių moterų Ispanijoje šiais metais pasinaudojo Ispanijoje galiojančiais aukos apsaugos orderiais. Jie taip pat turėtų galioti Rumunijoje ir kitose valstybėse narėse, į kurias šios moterys vyksta.

Neoficialiais apskaičiavimais, Europoje yra apytikriai 100 000 moterų, kurios naudojasi apsaugos orderiais, galiojančiais juos išdavusioje valstybėje. Direktyvos projektu ribotas teritorinis šių apsaugos priemonių aspektas pakeičiamas. Naująja priemone bus užtikrinta, kad apsaugos orderis, išduotas vienoje valstybėje narėje, būtų pripažintas valstybėse narėse, į kurias auka vyksta, kad laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė taptų tikrove ir kad smurto ir kitokių nusikaltimų aukos galėtų gyventi ir keliauti be baimės.

Parlamentas siekia, kad aukų apsauga būtų išplėsta. Būtent todėl prašome Komisijos ir tikimės, kad po šios direktyvos bus žengtas kitas žingsnis išplečiant aukų apsaugą šioje bendroje teisingumo ir saugumo erdvėje. Todėl nekantriai ir susidomėję laukiame priemonių rinkinio 2011 m. pavasarį.

Baigdama norėčiau pakartoti, kad Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija remia aukų apsaugą ir pritaria šiam direktyvos projektui ir pasiūlymui išplėsti aukų apsaugą.

Silvia Costa, *S&D frakcijos vardu.* – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šiuo pasiūlymu dėl direktyvos, už kurią norėčiau labai padėkoti pranešėjoms, su kuriomis kartu dirbau kaip šešėlinė pranešėja, Parlamentas remia ir išplečia Tarybos pasiūlymą, kuriuo siekiama asmenims, kurie patiria persekiojimą ir kuriems nuolat grasina nežinomi ar anksčiau nustatyti asmenys, dažnai buvę vaikinai, vyrai ar partneriai, keliantys grėsmę jų fizinei ir lytinei neliečiamybei, orumui ir asmeninei laisvei, užtikrinti apsaugą visose 27 valstybėse narėse.

Iš tikrųjų, smurto ir nužudymo atvejų, kurių aukomis dažniausiai tampa moterys, daugėja. Į jų skundus policija ir teismai rimtai neatsižvelgia ir apsaugos orderiai bei prieš smurtautoją nukreiptos priemonės šiuo metu galioja tik šalyje, kurioje orderiai yra išduoti. Pone Komisijos narė V. Reding, priemonė, kurią ketiname patvirtinti, galbūt nėra tobula, bet ja užpildoma teisės aktuose esanti spraga.

Pagaliau kurdami Europos laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę visada veikiame remdamiesi savo patirtimi ir esant būtinybei kartais „prastumiame“ reikalus. Manome, kad ši iniciatyva iš tikrųjų yra svarbi, nes ja visiems Europos Sąjungos piliečiams – vyrams ir moterims – ir visiems asmenims, gyvenantiems ES, bus užtikrinta galimybė laisvai keliauti į kitas šalis neprarandant savo žmogaus teisių ir teisės į apsaugą ir saugumą, kaip teigiama Lisabonos sutarties 3 straipsnyje, kuriuo mes Europos Parlamento pažangiojo socialistų ir demokratų aljanso frakcijoje rėmėmės kaip teisiniu pagrindu siekdami suteikti pasiūlymo struktūrai daugiau nuoseklumo.

Patvirtinus Europos apsaugos orderio priemonę, saugomiems asmenims bus skubiai ir nemokamai suteikta apsauga net ir kitose valstybėse narėse. Kiekviena valstybė narė privalo paskirti kompetentingą instituciją, kuri informuos aukas apie jų teises, vykdys atitinkamas kampanijas, rinks statistinius duomenis ir praneš asmeniui apie jam suteikiamą apsaugą, kai tik bus išduotas nacionalinis apsaugos orderis. Dar daugiau, ši priemonė padės paspartinti Europos teisinės erdvės kūrimą ir judėjimo laisvės principo įgyvendinimą, be

to, priimant šią priemonę pirmą kartą taikoma įprasta teisėkūros procedūra, pagal kurią Taryba ir Parlamentas priima bendrą sprendimą.

Tikiuosi, Taryba patvirtins šį išsipareigojimą, taip pat tikiuosi, kad Komisija – nors ji ir skiria ypatingą dėmesį būsimam priemonių rinkiniui, kuriuo ketiname užtikrinti aukų saugumą – nepraleis šios konkrečios galimybės jau dabar sureaguoti į šią nepaprastai rimtą padėtį, o kad ji iš tikrųjų rimta, taip pat matome iš Europos ir valstybių narių statistinių duomenų. Be kitų dalykų, ši priemonė galėtų paskatinti svarbų teisinės valstybių narių konvergencijos procesą.

Taigi siūlyčiau šio klausimo sprendimo nevilkinti ir konkrečiai išsipareigoti užtikrinti aukoms šios ypatingos rūšies apsaugą.

Izaskun Bilbao Barandica, *ALDE frakcijos vardu.* – (ES) Pone pirmininke, norėčiau, kad Europos apsaugos orderis taptų ypač veiksminga smurto prieš moteris prevencijos priemonė ir naudinga pirmuoju žingsniu, į kurią Komisija atsižvelgtų rengdama savo pasiūlymą dėl panašių priemonių, skirtų kitų nusikaltimų aukoms.

Apgailestauju, kad šio teksto rengimo procesas buvo toks sunkus ir sudėtingas nepaisant to, kad jo pagrindiniam tikslui pritariame visi.

Taip pat norėčiau, kad į šią priemonę būtų įtraukti du klausimai. Pirma, turi būti įsteigtas Europos apsaugos orderių registras numatant atitinkamas privatumo garantijas, kad būtų išvengta biurokratinių vilkinimų ir kad orderiai galėtų būti taikomi nedelsiant. Be to, tai padėtų sumažinti išlaidas, susijusias su procesais, kuriuos turės vykdyti kompetentingos institucijos, ir galiausiai padėtų užtikrinti, kad statistiniai duomenys būtų standartizuoti ir nuolat tikslinami.

Antra, manau, turėtume pasistengti išsiaiškinti galimybes bendradarbiauti šioje srityje su trečiosiomis šalimis, ypač atsižvelgiant į statistinius duomenis, susijusius su aukų kilmės šalimi ir galimu gyvenamosios vietos pakeitimu.

Taigi pradėdami veikti Europos išorės veiksmų tarnyba nepasinaudojo galimybe pateikti save visuomenei kaip instituciją, išsipareigojančia vykdyti tokią misiją kaip ši, kurią europiečiai supranta ir kuri yra susijusi su šiuo metu visiems europiečiams aktualiomis problemomis.

Norėčiau padėkoti pranešėjoms už visą jų atliktą darbą ir tikiuosi, kad Komisijos narė V. Reding rimtai atsižvelgs į šią iniciatyvą.

Raül Romeva i Rueda, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (ES) Pone pirmininke, manau, mes, Parlamentas, turime būti labai atsakingi ir veikti pagal mums suteiktą mandatą, kuriame teigiama, kad privalome apsaugoti smurto aukomis tapusias moteris ir sustabdyti žudikus Europos lygmeniu.

Kaip jau minėta, kalbama apie būtinybę kovoti su socialinio terorizmo rūšimi – šovinistiniu smurtu. Todėl neturime veltis į diskusijas dėl statistikos ar teisinių smulkmenų. Kalbame apie teisingumą, pagrindines teises, gyvybę ir mirtį, apie apsaugą tų, kurie turi būti apginti nuo smurtautojų, kad nereikėtų apgailestauti dėl to, kad kasmet 2 500 moterų tampa teisinio letargo, į kurią visi esame nugrimzdę, aukomis.

Mes visi puikiai suprantame, kad yra teisinių sunkumų ir kad ši užduotis yra naujovė institucijų bendradarbiavimo srityje išgaliojus Lisabonos sutarčiai. Tačiau jokių būdu neturime atsisakyti judėti pirmyn teisindamiesi šiais sunkumais. Siekiant užtikrinti smurto

ir žudikų aukomis tapusių ar galinčių tapti moterų teisių apsaugą ir tokių nusikalstamų veiksmų prevenciją, nepakanka išspręsti tik keletą teisinių klausimų. Sprendžiant šį svarbų ir neatidėliotiną klausimą dar reikia politinės valios.

Nereikia nė sakyti, kad labai svarbu šį darbą atlikti tinkamai, bet svarbiausia, kad jį pradėtume, ir manau, kad šiame tekste, kurį, tikiuosi, patvirtinsime, išdėstoma principinė vizija, kurią galime pateikti ir Tarybai, ir Komisijai. Reikia suprasti, kad jokia būdu negalime stabdyti iniciatyvų teisindamiesi tuo, kad yra techninių sunkumų, kurių nesugebame įveikti.

Norėčiau pasinaudoti šia proga ir padėkoti abiem pranešėjoms bei pirmininkaujančioms Ispanijai ir Belgijai už darbą, kurį jos atliko siekdamos užtikrinti, kad šioje srityje būtų daroma pažanga, toliau dirbama ir kovojama su rykšte, kurios pavadinimas, pakartosiu – šovinistinis smurtas.

Timothy Kirkhope, *ECR frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, atidžiai sekiau trišalius dialogus ir norėčiau padėkoti kolegoms, ypač iš PPE ir S&D frakcijų, už jų darbą.

Dirbdamas teisininku JK daugybę metų teikiau teisines konsultacijas ir paramą asmenims, patyrusiems šeiminių smurtą, giminaičių ar buvusių partnerių persekiojimą ir priekabiavimą, ir mačiau, kiek kančių gali sukelti fizinis, psichologinis ar lytinis smurtas ir kokioje pažeidžiamoje padėtyje yra šio smurto aukos.

Visapusiškai remiu tikslus, kurių šiuo pasiūlymu siekiama. Tačiau taip pat turiu išreikšti rūpestį dėl jo teisinio pagrindo ir taikymo srities. Man atrodo yra akivaizdu, kad šis pasiūlymas grindžiamas tik baudžiamosios teisės nuostatomis, nes jame remiamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 82 straipsniu. Pagal savo pobūdį ir pagal teisę kai kurie atvejai, įtraukti į šio pasiūlymo taikymo sritį, priskiriami civilinės teisės sričiai, tačiau minėtos sutarties 81 straipsnis jame neminimas.

Nors neprieštarauju ES teisiniam bendradarbiavimui, esu įsitikinęs, kad turime užtikrinti, kad ES lygmeniu priimami teisės aktai būtų teisiškai pagrįsti, turėtų tvirtą teisinį pagrindą ir galėtų būti įgyvendinti valstybių narių lygmeniu nekeliant pavojaus jose galiojančioms teisinėms sistemoms.

Paul Nuttall, *EFD frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, remiu aukų apsaugą. Tačiau pirmą kartą susidūręs su Europos apsaugos orderiu pamaniau, kad jo pavadinimas skamba bauginančiai, panašiai kaip Europos arešto orderis, kurį laikau vienu iš labiausiai nepageidaujamų ir diktatoriškų Jungtinės Karalystės žmonėms kada nors primestų teisės aktų.

Mums sakoma, kad pasiūlymu dėl Europos apsaugos orderio, kuris mums primygtinai peršamas, siekiama apsaugoti moteris. Kai buvo kalbama apie Europos arešto orderį, mums buvo sakoma, kad jis skirtas kovai su terorizmu, bet mums žinoma, kad iš tikrųjų juo siekiama gerokai daugiau tikslų. Būkime sąžiningi ir atviri: pagrindinis tikslas, kurio siekiama – pakloti pamatus Europos teisingumo sistemai, kuri neabejotinai pakenks Jungtinės Karalystės teisės sistemai. Jeigu reikia įrodymų, pakanka prisiminti Europos arešto orderį.

Taip pat manau, kad šiuos orderius bus nepaprastai sudėtinga taikyti JK, nes galiausiai orderiai bus išduodami užsienio šalių teisėjų, nieko nežinančių apie gyvenimo JK miestuose sąlygas ir mūsų gyvenimo būdą. Anglai turi posakį: „liežuvį nudegęs ir šaltą pučia“. Kartą nudegėme dėl Europos arešto orderio. Siūlau atsisakyti Europos apsaugos orderio.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Pone pirmininke, atsižvelgiant į pasiūlytus pakeitimus, neapsirinkama teigiant, kad svarstomoji direktyva yra viena iš pirmųjų

iniciatyvų, kuria siekiama šių svarbių tikslų. Turėtume užtikrinti ne tik tai, kad smurto aukos būtų apsaugotos nuo savo skriaudikų savo pačių šalyse, bet ir tai, kad jos galėtų pasinaudoti tokiomis apsaugos priemonėmis visoje Europos Sąjungoje. Todėl, manau, turėtume paremti pranešėjos poziciją.

Taip pat reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad šios iniciatyvos taikymo sritis sąmoningai apibrėžta plačiai. Nors daugiausia taikomų apsaugos orderių susiję su smurto dėl lyties aukomis moterimis, apsaugos priemonės gali būti taikomos ir visoms kitoms aukoms, t. y. abejų lyčių vaikams ar suaugusiesiems, jeigu smurtautojo tapatybė yra nustatyta. Šiuo atžvilgiu Stokholmo programoje teigiama, kad nusikaltimų, įskaitant terorizmą, aukoms, kurios yra pažeidžiamiausios ar patekusios į ypač nesaugią padėtį, pavyzdžiui, asmenims, nuolat patiriantiems artimųjų smurtą, patyrusiems lytinį smurtą, ar asmenims, tapusiems kitų nusikaltimų aukomis valstybėje narėje, kurios piliečiai ar gyventojai jie nėra, reikalinga speciali pagalba ir teisinė apsauga.

Taigi Europos apsaugos orderis turėtų būti taikomas visų nusikaltimų aukoms, pvz., prekybos žmonėmis, moterų lytinių organų luošinio, prievartinės santuokos, žmogžudystės dėl garbės, incesto ir kitų. Todėl šiai iniciatyvai turėtų būti pritarta ir aš visapusiškai remiu pranešėją.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Pone pirmininke, šiuo metu Europos apsaugos orderiu naudojasi šimtas tūkstančių žmonių. Viena iš jų – Rasja, kuri norėtų kartu su savo vaikais persikelti į Ispaniją. Jeigu Ispanijos valdžios institucijos nepripažins Nyderlanduose jai išduoto apsaugos nuo jos persekiotojo orderio ar neužtikrins jo vykdymo, ji ir jos vaikai taps vėl aukomis. Laimei, Ispanija jį pripažįsta.

Ši apsauga taip pat turi būti taikoma asmenims, persekiojamiems už žodžio laisvę. Jiems turi būti suteikta galimybė kalbėti kitose Europos šalyse žinant, kad tu, kurie jiems grasino, nėra klausytojų gretose. Europos apsaugos orderiu ši galimybė užtikrinama. Tai puiki iniciatyva ir Nyderlandų Vyriausybė ją parėmė. Deja, į valdžią atėjus naujai koalicinei vyriausybei, asmenų, kuriems tokia apsauga teikiama, padėtis pakito apsisukdama 180 laipsnių kampu: moterys, vyrai ir vaikai, kuriems tenka nuolat gyventi baimėje, yra beširdiškai paliekami likimo valiai. Tiesiog nepriimtina, kad asmeniui peržengus sieną jo saugumas nebeužtikrinamas.

Dėl šimto tūkstančio žmonių dabar sakau „taip“ Europos apsaugos orderiui. Tikiuosi, kad visų valstybių narių, įskaitant ir mano šalį, vyriausybės padarys viską, kas įmanoma, siekdamos užtikrinti didesnę savo piliečių apsaugą, kad jie galėtų jaustis saugūs ir laisvi.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Pone pirmininke, pone Komisijos nare, ponios ir ponai, pirmiausia, žinoma, norėčiau padėkoti abiem pranešėjoms, siūlančioms kompromisinį susitarimą, kurį joms pavyko pasiekti po sunkių trišalių derybų. Kaip Pilietinių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešėja, aš, žinoma, raginu jus šį susitarimą patvirtinti.

Antra, nors apgailestauju ir apie tai kai kurie EP nariai taip pat kalbėjo, kad kai kurie klausimai, pvz., dėl dokumentų vertimo paslaugų teikimo aukoms, neįtraukti į šio susitarimo tekstą, taip pat apgailestauju dėl to, kad jame nepakankamai nuodugnai išdėstyti supaprastinimo elementai – tikiuosi, aukų apsaugai skirtame priemonių rinkinyje jie bus paaiškinti išsamiau – ir noriu pabrėžti, kad galiausiai visa tai šiandien yra tarsi logiška vis didėjančios Europos laisvės ir teisingumo erdvės integracijos ir, iš esmės, atitinkamos teisinės sistemos kūrimo tąsa.

Šis susitarimas – tai ženklas, rodantis daugumos mūsų politinę drąsą ir valią pakilti aukščiau savo politinių nuostatų, kad turėtume aiškią bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose priemonę. Ši priemonė, kaip pirmiau pabrėžė V. Reding, tam tikru mastu yra tikroji „teisių“ politika Europoje, kitaip sakant, tikroji politika, skirta žmonėms, ypač moterims, kurių fizinei neliečiamybei gali grėsti pavojus. Tai politika, atitinkanti seniai įtvirtintą judėjimo laisvės principą, taigi ją iš tikrųjų galima vadinti „teisių“ politika.

PIRMININKAVO: ROBERTA ANGELILLI

Pirmininko pavaduotoja

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Ponia pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, pirmiausia noriu išreikšti savo apgailestavimą, kad čia nėra Tarybos atstovų, nes Taryba apskritai dalyvavo derantis dėl visų klausimų, kuriais diskutavome vakar ir kuriuos aptariame šiandien, t. y. klausimų, susijusių su pilietinėmis laisvėmis, teisingumu ir vidaus reikalais. Apgailestaujame, kad Taryba neatvyko išklaudyti Parlamento nuomonės. Tai iš tikrųjų apmaudu.

Noriu padėkoti abiem pranešėjoms, kurios puikiai padirbėjo rengdamos šį tekstą, už šį laimėjimą, svarbų visų nusikaltimų aukoms: pirmiausia šeiminių smurto aukoms – ar žinote, kad šeiminių smurtą kenčia 45 proc. Europos moterų, bet neturėtume užmiršti ir vyrų, prieš kuriuos šeimose smurtauja moterys – taip pat terorizmo aukoms, įskaitant vaikus, kurios, žinoma, yra ypač pažeidžiamos.

Šiandien mums pateiktas tekstas yra nepaprastai svarbus ir norėčiau už jį dar kartą padėkoti. Nekantriai laukiame aukoms skirto priemonių rinkinio, kurį, pone Komisijos nare, ketinate pateikti mums kitais metais ir kuriuo bus papildytas tekstas, dėl kurio rytoj balsuosime.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – Ponia pirmininke, šeiminių smurtas, lytinių organų luošinimas, nusikaltimai dėl garbės, prievartinė santuoka ir prekyba žmonėmis – tai tik kelių rūšių smurtas, kurį patiria 45 proc. moterų visoje Europoje.

Moterims ir nepilnamečiams reikia geresnės apsaugos. Europos apsaugos orderis yra tinkamas žingsnis pirmyn siekiant tai užtikrinti, visapusiškai atitinkantis Stokholmo programa įgyvendinamą vieningos Europos –laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės piliečių labui– viziją.

Taigi vienoje Europos šalyje išduotas aukos apsaugos nuo smurtautojo orderis galios visose kitose 26 ES valstybėse narėse. Pirmininkaujanti Ispanijos iniciatyva, kuriai šiandien pritariame visi, pabrėžiama aukų apsaugos ir smurto prevencijos svarba ir skatinamas teisėtvarkos procedūrų suderinimas. Ja aukoms suteikiama galia nutraukti savo tylą ir prašyti apsaugos bet kurioje Europos šalyje nepaisant geografinių sienų.

Tikiuosi, Komisija visapusiškai atsižvelgs į šių dviejų pranešėjų parengtą pranešimą rengdama plataus užmojo priemonių rinkinį, skirtą aukų teisių apsaugai.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, nėra abejonių, kad ši direktyva dėl Europos apsaugos orderio, kuria siekiama užtikrinti aukų apsaugą, yra dar vienas ženklas, bylojantis apie istorinį posūkį aukų apsaugos srityje, reiškiantį tai, kad dabar aukoms, pirmiausia moterims, bet ne tik, kaip buvo kalbėta, bus suteiktos konkrečios garantijos.

Pagrindiniai principai, kuriais vadovautasi rengiant šią priemonę, jau buvo nustatyti pirma Lisabonos sutartimi, o po to Stokholmo programa. Ypač norėčiau pasveikinti abi pranešėjas,

T. Jiménez-Becerril Barrio ir C. Romero López, puikiai padirbėjus, nes joms iš tikrųjų teko susidurti su daugybe problemų Taryboje skinant kelią šiam ypač svarbiam pasiūlymui, kuriuo siekiama sukurti laisvės, teisingumo ir saugumo erdvę piliečių labui.

Pasiūlytoje direktyvoje numatyta daugybė priemonių, kurios visiškai atitinka jos taikymo sritį, taigi ji suteiks mums galimybę griežtai ir ryžtingai kovoti su šeiminiu smurtu. Manome, kad tinkamu laiku ir veiksmingai taikant šias prevencijos priemones taip pat galėtų būti užtikrinta veiksminga aukų šeimų apsauga. Susidomėję laukiame struktūriškiau apibrėžto smurto aukų apsaugos priemonių rinkinio, apie kurį paskelbė Komisijos narė V. Reding ir kuris bus parengtas per ateinančias savaites.

Baigdamas, ponias pirmininke, norėčiau pabrėžti, kad labai svarbu užtikrinti glaudų valstybių narių bendradarbiavimą ir tinkamą šios priemonės taikymą, taip pat reikia nepamiršti psichologinės paramos aukoms svarbos. Esu tikras, kad Komisija deramai į tai atsižvelgs galutiniam teisėkūros proceso etape.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Ponia pirmininke, Europos apsaugos orderis yra svarbus žingsnis pirmyn užtikrinant aukų apsaugą visoje Europoje. Dabar siunčiame stiprų signalą Tarybai ir Komisijai, kad Parlamentas siekia turėti šią priemonę dėl apsaugos orderio ir kad ji turėtų pradėti galioti kuo greičiau. Dabar turėtume pasistengti įveikti pasipriešinimą šiai priemonei Taryboje, taip pat pašalinti visas teises priežastis, kuriomis Komisija argumentuoja savo nenorą pritarti jai.

Labai svarbu, kad ši direktyva būtų taikoma plačiai. Ji turi apimti ne tik orderius, susijusius su nusikalstama veika, bet ir įvairių kitų rūšių apsaugos orderius. Neturėtume veltis į jokių smulkmeniškų teisinių ginčus. Ši apsaugos orderio priemonė taip pat turėtų būti pakankamai lanksti, kad galima būtų atsižvelgti į valstybių narių teisės sistemų skirtumus.

Labai svarbu, kad Parlamentas sutelkia dėmesį ne tik į smurto dėl lyties aukas, bet ir kitas smurto aukas. Direktyvoje turi būti aiškiai išdėstytos aukos teisės ir skundo pateikimo procedūros ir asmeniškai stengiausi, kad šie aspektai būtų pabrėžti Parlamento pozicijos dokumente. Taip pat svarbu, kad šalis, kurioje prašoma apsaugos orderio, informuotų savo piliečius apie šias procedūras.

Įsigaliojus apsaugos orderiui šis darbas iš tikrųjų dar nesibaigs. Atitinkamų institucijų pareigūnai turi būti tinkamai parengti atlikti šį darbą, nes negalime būti visiškai patenkinti tokia informacine kampanija, kokia yra vykdoma dabar.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Ponia pirmininke, labai entuziastingai vertinu nuostatas, įtrauktas į pranešimą, dėl kurio šiandien diskutuojame. Garantija, kad vienoje valstybėje narėje aukoms suteikta apsauga galios ir bet kurioje kitoje ES valstybėje narėje, į kurią jos priverstos persikelti bijodamos pakartotinai patirti smurtą, suteikia joms galimybę normaliai gyventi. Europos apsaugos orderis reiškia, kad vienoje ES valstybėje narėje priimtas apsaugos priemonės gali pripažinti, taikyti ir vykdyti kitos valstybės narės teismai.

Dar daugiau, direktyvos taikymo sritis yra išplėsta įtraukiant į ją ne tik smurto dėl lyties aukas, bet ir visų kitų rūšių smurto aukas, ir tai yra dar vienas svarbus žingsnis. Visos aukos vertos pagarbos ir tikisi, kad jų kančių kaltininkai bus teisingai nubausti. Man atrodo, kad tik toks apsaugos mechanizmas, pagal kurį aukai užtikrinama apsauga visur, kur ji benuvykty, gali būti iš tikrųjų visapusiškai veiksmingas ir gali padėti užkirsti kelią tolesniems smurtiniams veiksams bei užtikrinti aukai tikrą apsaugą. Džiaugiuosi, kad Lenkija buvo viena iš šalių, pasiūliusių šią iniciatyvą.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ponia pirmininke, jeigu Europos Sąjunga ketina tapti tikra laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, privalome pašalinti šioje srityje valstybėse narėse dar esančius skirtumus.

Smurto aukos turi būti apsaugotos nuo smurtautojų ne tik jų šalyse, bet ir visoje ES. Nors šio pasiūlymo taikymo sritis plati, jis tiesiogiai susijęs su moterimis, patiriančiomis šeiminių smurtą. Gerai, kad ši priemonė taip pat suteikia galimybę pasirūpinti kitų galimų aukų padėtimi, įskaitant prekybos žmonėmis, prievartinės santuokos, žudymo dėl garbės ar incesto aukas, taip pat terorizmo ir organizuoto nusikalstamumo veiksmų liudininkus ir šių nusikaltimų aukas. Labai džiaugiuosi pastangomis suteikti aukoms kuo geresnę apsaugą užtikrinant, be kitų dalykų, ir teisinį tikrumą. Turi būti nustatytos aiškios taisyklės, kuriomis aukos galėtų pasikliauti, ir aukos turėtų būti visada informuojamos apie priemones, kuriomis jos gali pasinaudoti savo kilmės šalyje ir šalyse, į kurias jos nori persikelti ar jau persikėlė.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, labai vertinu darbą, kurį atliko abi pranešėjos. Tačiau šio direktyvos projekto trūkumas tas, kad jame numatytos priemonės skirtos dažniausiai pasitaikantiems persekiojimo atvejams, kai asmuo tampa kito asmens smurto auka ir turi būti apsaugotas nuo tolesnių fizinio ar psichologinio smurto veiksmų. Žinoma, šios priemonės yra labai svarbios daugybei moterų Europos Sąjungoje ir todėl jas visapusiškai remiu.

Deja, šiose priemonėse neatsižvelgiama į organizuoto nusikalstamumo aukas, kurias daugeliu atvejų reikia ginti ne nuo asmens, kurio tapatybė yra ar gali būti nustatyta, bet nuo organizacijos, kurios atžvilgiu apsaugos orderis, žinoma, negali būti taikomas. Todėl manau, kad Europos Parlamentas turėtų vertinti šią direktyvą kaip pirmąjį žingsnį įgyvendinant Stokholmo programą, kurioje aiškiai kalbama apie nusikalstamos veikos aukų apsaugos priemones, ir man atrodo, kad T. Jiménez-Becerril Barrio ir Komisijos narė V. Reding yra tos pačios nuomonės.

Raginu Europos Komisiją užtikrinti, kad aukų apsaugai skirtame priemonių rinkinyje, kuri planuojama priimti 2011 m., taip pat būtų numatytos priemonės, kuriomis būtų užtikrinta organizuoto nusikalstamumo aukų ir aukų, nukentėjusių vykdant pareigas, apsauga Europos lygmeniu.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Ponia pirmininke, Europos apsaugos orderis yra žingsnis tinkama kryptimi. Ši priemonė turi būti grindžiama principu, pagal kurį pripažintoms smurto aukoms turi būti užtikrinta to paties lygio apsauga visose valstybėse narėse. Valstybių narių įstatymų šioje srityje suderinimas būtų geriausias sprendimas, bet tai pasiekti neįmanoma. Teigiamas šio apsaugos orderio aspektas yra tas, kad juo galės pasinaudoti kiekviena smurto auka ir kad jo taikymo sritis yra plati: jis bus taikomas lytinio smurto, persekiojimo atvejais, taip pat nepilnamečių išnaudojimo atvejais, o tai, manau, nepaprastai svarbu. Taigi šiuo pranešimu siunčiamas teigiamas signalas smurto aukoms, ypač moterims. Tačiau yra vienas trūkumas: 9 straipsnyje, kuriame kalbama apie apsaugos orderio nepripažinimo pagrindus, nurodyta daug aplinkybių, kuriomis gali būti atsisakyta pripažinti išduotą apsaugos orderį, ir tai tam tikru mastu suteikia valstybės narėms galimybę nesilaikyti direktyvos nuostatų piktnaudžiaujant šiomis išlygomis. Todėl po metų turėsime nuodugniai įvertinti galimybę tęsti šias diskusijas, nes visoms aukoms visose šalyse turi būti užtikrinta vienoda apsauga.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Ponia pirmininke, norėčiau pritarti Europos apsaugos orderio idėjai.

Asmenų, kuriems gresia pavojus, apsaugos pavienių valstybių narių lygmeniu daugeliu atvejų nepakanka. Šiandien Europos erdvė yra atvira ir daug jaunų žmonių dažnai tuokiasi su kitų šalių piliečiais, tačiau ne visos santuokos trunka ilgai ir tuomet vaikai tampa abiejų tėvų ginčų įkaitais. Tarpusavyje besivaidijantys tėvai dažnai atsisako vykdyti kitų šalių teismo sprendimus, kuriais vienam iš tėvų suteikiama vaiko globos teisė, ir tiesiog savavališkai išveža bendrus vaikus su buvusiais partneriais į savo šalį, kad pasinaudoję valstybių narių teisės sistemų skirtumais galėtų apeiti galiojančius teismo sprendimus. Dažnai šios europinės teisinės anarchijos aukomis tampa maži nekalti vaikai. Tikiuosi, Europos apsaugos orderiu ši problema bus išspręsta.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Ponia pirmininke, nors pastaruoju metu imtasi kai kurių priemonių siekiant apsaugoti aukas, daugelis nuo smurto nukentėjusių žmonių dažnai jaučiasi palikti likimo valiai. Mokydamiesi advokatai ir teisėjai daug sužino apie teisiųjų teises, bet apie aukų teises jie išgirsta nedaug. Tai ne vienintelė sritis, kurioje reikia didinti informuotumą. To reikia ir rengiant medikus, kad jie galėtų geriau atpažinti smurto atvejus. Labai svarbu, kad civiliniams ieškiniams dėl žalos atlyginimo lytinio priekabiavimo prie vaikų atvejais nebūtų taikomas senaties terminas. Su vaikais gali dirbti tik nepriekaištingos reputacijos teistumo neturintys asmenys. Jeigu, pvz., už prievartinę santuoką Lichtenšteine dabar persekiojama baudžiamąja tvarka net be aukos sutikimo ir yra įmanoma kelti teisminių ieškinį nepilnamečių lytinių organų luošimo atveju, tai akivaizdžiai rodo, kokį pavojų gali kelti taip išliaupsinta kultūrinė įvairovė. Mano nuomone, svarbu, kad į tai ES būtų atsižvelgta, ypač kovojant su prekyba žmonėmis.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Ponia pirmininke, daugiau kaip dešimt metų dirbau teisininke ir man teko susidurti su daugybe smurto prieš moteris ir vaikus atvejų, ar tai būtų šeiminis smurtas, išprievartavimas, ar prekyba moterimis. Taigi turėjau progą pati įsitikinti, kad apsaugos orderis, dėl kurio šiandien diskutuojame, yra svarbi ir būtina aukų apsaugos priemonė, bet anaipol ne vienintelė. Reikia sudėtinių priemonių, kurios apimtų teises konsultacijas, psichologinę paramą, paramą susijusiems vaikams, taip pat svarbu, kad aukos būtų išklaustos, nes jos, deja, yra didžiausios ekspertės ir geriausiai žino, ko joms reikia.

Noriu paklausti V. Reding ir pranešėjų dviejų dalykų. Pirma, norėčiau sužinoti, koku mastu jos įtraukia smurto prieš moteris aukas į šį darbą, kad joms būtų suteikta galimybė pasidalyti savo patirtimi. Antra, norėčiau sužinoti, kiek V. Reding ir pranešėjos yra susipažinusios su konvencija dėl smurto prieš moteris, kurią šiuo metu rengia Europos Sąjungos „dvynė“ Europos Taryba, ir koku mastu mes dalyvaujame šiame darbe.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Ponia pirmininke, smurtą patyrusių moterų apsauga iš tikrųjų turėtų rūpėti mums visiems. Kalbama apie tai, kad aukoms, kad ir kur jos būtų, turi būti suteikta ne tik fizinė apsauga nuo asmenų, kurie prieš jas smurtauja, bet ir atsižvelgta į jų žmogišką orumą. Šis Europos apsaugos orderis turėtų būti taikomas visoms smurto aukoms neatsižvelgiant į jų amžių ar lytį.

Antonyia Parvanova (ALDE). – Ponia pirmininke, aš taip pat norėčiau padėkoti pranešėjai. Kalbant apie aukų apsaugą, užtikrinti aukų gyvybės apsaugą, fizinę ir psichologinę neliečiamybę, taip pat lytinę neliečiamybę ir laisvę yra prioritetiniai tikslai. Politiškai parėmę direktyvą dėl Europos apsaugos orderio suteikėme šiam klausimui matomumo, kurio jis vertas, ir pateikėme europinio masto išsamų rinkinį, apimančią ypatingas apsaugos priemones, kurios galios visoje Europos Sąjungoje ir kuriomis nusikaltimų, ypač smurtinių, aukoms bus suteikta teisinė apsauga ir pagalba.

Teisė į apsaugą nuo smurto yra pagrindinė teisė, kurią turi kiekvienas asmuo neatsižvelgiant į jo tautybę ir teisinį ar imigracinį statusą, todėl visų mūsų moralinė pareiga remti šią teisę valstybių narių ir ES lygmeniu. Esu įsitikinusi, kad šis naujas požiūris į pažeidžiamų aukų apsaugą yra labai stiprus politinis signalas, kuriuo raginama stiprinti laisvę, saugumą ir teisingumą Europos Sąjungoje.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, *pranešėja*. – (ES) Ponia pirmininke, manau, šios diskusijos akivaizdžiai parodė, kad vieningai pritariame šio pranešimo tikslui.

Šią direktyvą, kuria siekiama aukoms užtikrinti didesnę apsaugą, parėmė įvairios frakcijos. Todėl norėčiau paklausti štai ko: kas trukdo priimti šią priemonę? Kartoju: ko bijoma ir kodėl priešinamasi tam, kad toks savaime suprantamas ir svarbus siekis, kaip siekis užtikrinti vienodą aukų apsaugą visoje Europos Sąjungoje, pagaliau būtų įgyvendintas?

Tikėdamasi, kad Parlamentas priims šį pranešimą balsų dauguma, norėčiau kreiptis į Tarybą ir Komisiją ir priminti, kad derantis mums pavyko įveikti teises kliūtis, bei pasidžiaugti tuo, kad Komisija vertina mūsų darbą, kaip ir mes vertiname darbą, kurį Komisija atėityje atliks.

Todėl turėtume ne kovoti vieni su kitais, o padėti vieni kitiems šiandien priimdami šią konkretesnę priemonę, o rytoj patvirtindami platesnį aukų apsaugos priemonių rinkinį, kurį pateiks Komisija, su kuria žadu bendradarbiauti.

Tad būkime drąsūs ir atsakingi ir padėkime tiems, kurie turi teisę gyventi saugesnėje Europoje. Kartoju: turime padėti kiekvienam, ar tai būtų vyras, moteris ar vaikas. Padėkime tiems, kurie šiandien yra nukreipę į mus akis tikėdamiesi, kad suteiksime jiems geresnį gyvenimą užtikrindami galimybę vėl gyventi laisvai, saugiai ir pirmiausia oriai.

Carmen Romero López, *pranešėja*. – (ES) Ponia pirmininke, Komisijos nare, žinome, kad į rengiamą aukų apsaugai skirtų priemonių rinkinį teisinės priemonės nėra įtrauktos. Europos moterų lobistai Parlamente šiuo atžvilgiu šiandien pateikė kritinių pastabų: daug kalbama apie gerą praktiką ir koordinavimą, bet, siekiant tai užtikrinti, dar daug ką reikia nuveikti.

Taip pat norėčiau pasakyti, kad smurto, apie kurį čia šiandien kalbame, kilmė nėra egzotiška – tai mūsų pačių smurtas. Norėčiau pasakyti Tarybai ir valstybėms narėms, kad siekiant pažaboti smurtą, kurio priežastys glūdi kitose kultūrose, dar reikia ir teisinės priemonės. Neturint tokios priemonės neįmanoma kovoti su lytinių organų luošinimu, nusikaltimais dėl garbės ar priekabiavimu, kurį patiria moterys iš kitų kultūrų.

Būtent todėl labai svarbu, kad šios aukos taip pat būtų įtrauktos, ir Parlamentas labai stengėsi užtikrinti įtraukdamas visus pakeitimus, kuriuos pateikė šešėliniai pranešėjai, kad ši teisinė priemonė būtų taikoma ir šioms aukoms.

Būtent todėl labai svarbu, kad sprenddami šį klausimą bendradarbiautume, ir būtent todėl apgailestaujame, kad Parlamentui ir Komisijai vykdant šią procedūrą nepavyko susitarti dėl vienodo teksto. Net jeigu Parlamentas ir Komisija susitartų, mūsų vis tiek dar lauktų mūšis.

Pone Komisijos nare, smurto aukoms nebus padėta, jeigu šios iniciatyvos įgyvendinimas bus atidėtas dvejiems, trejiems ar ketveriems metams manant, kad tai bus naudingiau joms, nes taip nėra.

Pirmiau kalbėdama pasakėte, kad mes neįvertiname Pagrindinių teisių chartijos svarbos. Mes iš tikrųjų pripažįstame jos svarbą. Reikalas tas, kad ji turi būti taikoma, kad turime imtis priemonių ir kartais tai turi būti teisinės priemonės, taip pat būna atvejų, kai joms priimti tenka įveikti kliūtis. Didžiausia kliūtis – politinės valios trūkumas.

Būtent todėl taip svarbu visiems susitarti dėl tokios iniciatyvos ir Taryba dabar turi apsispręsti. Dabar valstybės narės turi nuspręsti, ar tai iš tikrųjų ta priemonė, kuri padės veiksmingai apsaugoti aukas ir kurią būtina priimti. Manome, kad tai būtent tokia priemonė, ir todėl remiame šią priemonę ir esame čia. Taip pat manome, kad šis klausimas yra neatidėliotinas.

Būtent todėl norime, kad Parlamentas priimtų šį pranešimą balsų dauguma, kad šalys, kurios dar neapsisprendė, ar yra prieš šią iniciatyvą, pamatytų, kad tai vienintelė procedūra, kurią galime taikyti dabar ir ateityje. Ši priemonė yra sudėtinga ir apima daug elementų, bet ja atveriamas kelias ir ji padės apsaugoti aukas ir moterų pilietiškumą.

Viviane Reding, *Komisijos pirmininko pavaduotoja*. – Ponia pirmininke, neketinau kalbėti, bet tai, kas buvo pasakyta, turi būti patikslinta. Priemonės, įtrauktos į aukoms skirtą rinkinį, apima visiems rūpimą informavimo veiklą, 2001 m. Tarybos pamatinio sprendimo dėl nukentėjusiųjų padėties baudžiamosiose bylose suderinimą su Lisabonos sutarties nuostatomis, pasiūlymą dėl civilinės apsaugos priemonių ir, jeigu bus būtina, pasiūlymą dėl baudžiamosios apsaugos priemonių. Visa tai bus pateikta šiam Parlamentui kitų metų gegužės mėn.

Negalime tiesiog surašyti visus savo sumanymus ir jums pateikti prieš tai visko išsamiai neapsvarstę. Turime atlikti nuodugnų visų savo pasiūlymų poveikio vertinimą. Turime šią užduotį vertinti labai rimtai ir atlikti patikimus tyrimus, kurie suteiktų tikros pridėtinės vertės. Būtent tuo šiuo metu esame užsiėmę. Baigiame poveikio vertinimo tyrimą, kurį pradėjome siekdami nuodugnai įvertinti visus veiksmus, susijusius teisinėmis ir praktinėmis priemonėmis, kad būtų užtikrintas teisinis tikrumas ir spartus bei veiksmingas apsaugos priemonių taikymas.

Be to, taip pat norėčiau pranešti šiam Parlamentui, kad šiandien turime gavę keturių valstybių narių parlamentų nuomonės dėl apsaugos orderio: teigiamas iš Italijos, Graikijos ir Portugalijos parlamentų ir neigiamą iš Vokietijos aukštųjų parlamento rūmų, kurių atstovai tvirtina, kad direktyva išeina už 82 straipsnio taikymo srities ribų, nes ji apima ne baudžiamąsias priemones ir nusikaltimų prevenciją. Direktyva atmesta remiantis subsidiarumo principu. Taigi mums tenka spręsti labai sudėtingą klausimą. Prieš pateikdami teisinius ir neteisinius pasiūlymus, atliksime nuodugnų tyrimą ir pasistengsime pateikti pasiūlymus dėl priemonių, kurios bus pakankamai veiksmingos apsaugant aukas nuo pakartotinio smurto.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks šiandien 12.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Rovana Plumb (S&D), *raštu*. – (RO) Rumunijoje dėl šeiminio smurto kasmet nukentia 1 200 000 asmenų, tačiau tik 1 proc. smurto aukų turi pakankamai drąsos pranešti apie tai atitinkamoms institucijoms. Įtampa šeimoje, dažni barniai ir muštynės traumuoja šeimos narius ir paverčia juos aukomis, kuriuos yra priverstos susitaikyti su tokia padėtimi ir priimti ją kaip normą. Smurtas kenkia normaliam ir darniam vaikų vystymuisi. Tyrimai

rodo, kad 75 proc. atvejų vaikai perima smurtinio tėvų elgesio modelį. Stokholmo sindromas turi būti gydomas, bet ne įgyvendinant silpnas reformas, kaip kad Rumunijoje. Kovoju su šiuo reiškiniu reikia prevencijos priemonių, pakeitimų atitinkamoje teisinėje sistemoje ir visų šioje srityje įgaliojimus turinčių valstybės institucijų ir pilietinės visuomenės dialogo ir bendradarbiavimo. Šiuo požiūriu Europos apsaugos orderis turi būti stipri priemonė, kurią pasitelkus galima būtų suteikti smurto aukoms saugesnį prieglobstį visose valstybėse narėse. Ji turėtų apimti ir apsaugą prieš smurtą, kuri vykdoma asmenų grupė, ir būti taikoma visoms nusikaltimų aukoms, pvz., prekybos žmonėmis, moterų lytinių organų luošimo, prievartinės santuokos, žmogžudystės dėl garbės, incesto, smurto dėl lyties aukoms, taip pat liudininkams, terorizmo aukoms ir organizuoto nusikalstamumo aukoms.

7. Prekyba žmonėmis (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – pranešimas dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos, kuria panaikinamas Pamatinis sprendimas 2002/629/TVR, kuri pateikė E. Bauer ir A. Hedh Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto vardu (COM(2010)0095 - C7-0087/2010 - 2010/0065(COD)) (A7-0348/2010).

Edith Bauer, pranešėja. – Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti kolegei A. Hedh, su kuria kartu parengėme šį pranešimą, Tarybai, Komisijai ir visiems dalyvavusiems šiame sunkiame darbe.

Dabartinė padėtis prekybos žmonėmis požiūriu kelia nerimą. Nustatyta, kad Europoje yra keletas šimtų tūkstančių prekybos žmonėmis aukų ir tai yra antras pagal pelningumą su nusikalstama veika susijęs verslas, kuriuo verčiantis gaunamų pajamų dalis siekia apytikriai 32 mln. USD. Prekybos žmonėmis versle matome atsirandant naujų tendencijų. Daugėja priverstinio darbo aukų. Vis dažniau aukomis tampa valstybių narių piliečiai, be to, jų gretose daugėja vaikų. Nustatyta, kad pasaulio mastu vaikai sudaro 40–50 proc. visų aukų. Neseniai paskelbtoje ESBO ataskaitoje šalys raginamos pakeisti požiūrį į prekybą žmonėmis ir vertinti ją kaip plataus masto šiuolaikinę vergovę, o ne kaip nereikšmingą reiškinį.

Kova su prekyba žmonėmis reikalauja visuotinio požiūrio, net jei ir mūsų turimas priemonių rinkinys yra ribotas. Mūsų užduotis – padaryti pakeitimų teisės aktuose. Lisabonos sutartimi mums suteikiamas naujas teisinis pagrindas – 83 straipsnis. Remdamiesi šiuo straipsniu turime galimybę nustatyti bendrą požiūrį, kuriuo vadovaudamiesi galėtume prekeiviams žmonėmis sukurti labiau atgrasančią aplinką ir kartu suteikti aukoms stipresnę apsaugą.

Siūloma direktyva, dėl kurios teksto Taryba ir Komisija susitarė, praplečiama prekybos žmonėmis apibrėžtis atsižvelgiant į kintančias šio reiškinio formas ir tendencijas. Direktyvos projektas suteikia mums galimybę sugriežtinti bausmes, nustatyti minimalią didžiausių bausmių ribą ir taikyti nusikalstamu būdu įgytų pajamų ir turto arešto bei konfiskavimo priemones. Pasiūlymu taip pat siekiama išvengti tolesnės aukų viktimizacijos nustatant, kad prekybos žmonėmis aukos turėtų būti netraukiamos baudžiamajon atsakomybėn ir nebaudžiamos už nusikalstamą veiką, kurią jos buvo priverstos padaryti tiesiogiai dėl to, kad tapo prekybos žmonėmis aukomis.

Aukoms turėtų būti teikiama pagalba ir parama prieš baudžiamąjį procesą, jo metu ir atitinkamą laikotarpį po jo ir tokia pagalba ir parama neturėtų būti siejama su aukos noru bendradarbiauti baudžiamosios veikos tyrimo, baudžiamąjo persekiojimo ir teismo metu. Pasiūlyme yra konkreti nuostata, kuria siekiama užtikrinti didesnę pagalbą vaikams ir didesnę jų apsaugą tyrimo metu.

Į direktyvos projektą taip pat įtraukta nuostata dėl ES

kovos su nelegalia prekyba koordinatoriaus, kuris ateityje galėtų prisidėti kuriant visapusiškesnę, darnesnę ir koordinuotesnę kovos su prekyba žmonėmis politiką.

Anna Hedh, pranešėja. – (SV) 2010 m. Europoje žmonės yra perkami ir parduodami kaip vergai. Tai vyksta nepaisant to, kad vergovė uždrausta seniau nei prieš 250 metų. Jie prievarta įtraukiami į prostituciją, priverstinį darbą ir elgetavimą. Staiga jie supranta, kad tapo priklausomi nuo savininko, ir dažnai net gana kvailai tiki, kad yra jam skolingi. Prekyba žmonėmis yra vienas iš sunkiausių nusikaltimų pasaulyje ir jos mastas, deja, nuolat didėja. Tai rimtas žmogaus teisių, kurias mes ES aršiai giname ir dėl kurių nuolat kovojame, pažeidimas.

Taigi pirmiausia norėčiau padėkoti C. Malmström už taip greitai parengtą pasiūlymą dėl teisės akto dėl prekybos žmonėmis prevencijos ir kovos su ja. Taip pat norėčiau padėkoti kolegei EP narei iš Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto E. Bauer už puikų bendradarbiavimą ir visiems šešėliniams pranešėjams už indėlį rengiant šią direktyvą. Galiausiai reiškiu didžiulę padėką visiems kitiems personalo nariams, kurie puikiai pasidarbavo.

Prekyba žmonėmis dabar yra sparčiausiai plintanti tarpvalstybiniu mastu vykdoma nusikalstama veika. Remiantis JT ataskaita dėl prekybos žmonėmis 2009 m., ši nusikalstama veika yra antras didžiausias nusikalstamų organizacijų pajamų šaltinis po prekybos ginklais. Visiškai aišku, kad nė viena šalis negali išspręsti šios problemos tik savo jėgomis. Prekyba žmonėmis vyksta visose Europos šalyse ir prekeiviai žmonėmis gabena savo aukas per valstybių narių sienas kas dieną.

Todėl turime dirbti išvien ir mūsų teisės aktai šioje srityje turi būti kuo skubiau suderinti. Taigi pasiūlymas paskirti ES kovos su prekyba žmonėmis koordinatorių, kuris koordinuotų ES darbą šioje srityje kartu su valstybių narių koordinatoriais ir teiktų ataskaitas, taip pat yra tinkamas.

Kovojant su prekybos žmonėmis problema reikia nustatyti bausmes, kurios atitiktų šios nusikalstamos veikos sunkumą ir iš tikrųjų būtų skausmingos asmenims, kurie pelnosi iš prekybos žmonėmis. Manau, padarėme tam tikrą pažangą įtraukę į pasiūlymą dėl teisės akto pasiūlymus dėl bausmių. Taip pat pasiūlyta, kad valstybės narės vadovaudamosi teisinės sistemos principais taikytų prekeiviams žmonėmis nusikalstamu būdu įgyto turto konfiskavimo priemonę.

Tačiau vien nubausti nusikaltėlius nepakanka. Taip pat turi būti pagerinta prekybos žmonėmis aukų apsauga. Neapsaugoję aukų niekada nesugebėsime patraukti prekeivių žmonėmis baudžiamojon atsakomybėn. Aukos turi gauti pagalbą, kurios jiems reikia, ir svarbu pirmiausia sukurti saugią aplinką, kad aukos galėtų apsispręsti bendradarbiauti su policija.

Taip pat pasiūlytos nuostatos dėl didesnės vaikų, prekybos žmonėmis aukų, apsaugos ir tuo labai džiaugiuosi. Kadangi 79 proc. prekybos žmonėmis aukų yra moterys ir kadangi seksualinis išnaudojimas yra dažniausiai pasitaikanti prekybos žmonėmis rūšis, labai svarbu, kad direktyva ir visos pasiūlytos priemonės būtų vertinamos atsižvelgiant į lyčių aspektą.

Galiausiai jeigu norime kada nors įveikti šią problemą, turime ką nors daryti dėl nevienodo vyrų ir moterų galios paskirstymo. Vyrų ir moterų nelygybė yra viena iš priežasčių, lemiančių pažeidžiamumą, dėl kurio tampama prekybos žmonėmis aukomis.

Kad su prekybos žmonėmis problema būtų iš tikrųjų kovojama, visos valstybės narės privalo skirti daug dėmesio prevenciniam darbui. Iš esmės, kalbama apie paklausos prekybos žmonėmis aukų paslaugoms mažinimą mūsų šalyse. Jeigu mums pavyks sumažinti paklausą, sumažės ir galimybė naudotis šiomis paslaugomis. Tai reiškia, kad turime kovoti su tais, kurie daro prekybą žmonėmis pelningą. Todėl pasiūlėme nustatyti visoms valstybėms privalomą reikalavimą kriminalizuoti tuos, kurie iš anksto žinodami sąmoningai naudojami prekybos žmonėmis aukų paslaugomis. Pagal dabar galiojančius ES teisės aktus darbdavių naudojimas prekybos žmonėmis aukų darbu laikomas baustinu įstatymo pažeidimu. Tas pats principas turėtų būti taikomas ir asmenims, kurie naudojami aukų paslaugomis.

Deja, mums nepavyko pasiekti, kad šis pasiūlymas būtų priimtas. Taigi valstybės narės neprivalės kriminalizuoti tokių asmenų, bet jos turės pranešti apie priemones, kurių ėmėsi siekdamos sumažinti paklausą prekybos žmonėmis aukų paslaugoms.

Tačiau įtraukėme šį klausimą į darbotvarkę ir ES lygmeniu sulaukėme paramos savo pasiūlymui iš atitinkamų Parlamento komitetų, taip pat iš ekspertų, policijos ir savanorių organizacijų. Manau, kad susitarimas, dėl kurio šiandien balsuosime, yra didelis žingsnis pirmyn, tad dabar turime sutelkti jėgas kovai su prekyba žmonėmis Europoje ir panaikinti šią šiuolaikinę vergovę.

Neturime nuleisti rankų, nes žmonių teisė patiems spręsti, kaip gyventi ir ką daryti su savo kūnu, yra žmogaus teisė, kuria negalima prekiauti kaip batų raišteliais ar bananais.

Cecilia Malmström, *Komisijos narė*. – Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau pasakyti, kad tekstas, dėl kurio netrukus balsuosime ir kurį, tikėkimės, priimsime, iš tikrųjų yra istorinės svarbos.

Tai yra pirmoji ES baudžiamosios teisės priemonė įsigaliojus Lisabonos sutarčiai. Manau, galime būti patenkinti susitarimu, kurį šiandien turime.

Tai yra suderintas kompromisinis institucijų susitarimas. Aš, žinoma, suprantu, kad Parlamentas, kaip pasakė pranešėjos, ir Komisija norėtų, kad kai kurių dalių formuluotės būtų kitokios. Tačiau apskritai tai yra geras rezultatas, visapusiškai atitinkantis Parlamento, Tarybos ir Komisijos tikslus – kovoti su prekyba žmonėmis, su šia siaubinga šiuolaikinės formos vergove, šia siaubinga piktadarybe, kuriai neturi būti vietos Europoje 2010 m. ir kuria šiuolaikinė pažeidžiamos daugybės piliečių pagrindinės teisės.

Man yra tekę susitikti su prekybos žmonėmis aukomis: vaikais, vyrais ir daugybe moterų, įtrauktų į seksualinės vergovės verslą. Jų istorijos, žinoma, siaubingos. Šiandien priėmę šią direktyvą turėsime geresnę priemonę, skirtą padėti šioms aukoms. Tai iš tikrųjų gera dovana Kalėdų proga.

Norėčiau nuoširdžiai padėkoti Parlamentui, ypač abiem pranešėjoms, E. Bauer ir A. Hedh, šešėliniams pranešėjams ir visiems tiems, kurių pastangomis tapo įmanoma pasiekti susitarimą.

Yra keletas pavyzdžių, kai Europos Parlamentas padėjo patobulinti direktyvą. Pirmiausia norėčiau paminėti į 14 straipsnį įtrauktą nuostatą dėl nelydimų nuo prekybos žmonėmis nukentėjusių nepilnamečių statuso ir teisių. Ši nuostata įtraukta jūsų prašymu ir sutinkame, kad tai padarę direktyvą patobulinome. Yra ir kitų pavyzdžių.

Norėčiau paminėti vieną dalyką, dėl kurio apgailestauju, nes Taryba neparemė Komisijos pasiūlymo, nors jūsų paramą turėjome. Tačiau pasiekti Taryboje susitarimą, kad ES piliečiams ir nuolatiniais jos gyventojams, padariusiems nusikaltimus užsienyje, būtų taikomos ekstrateritorinės jurisdikcijos nuostatos, nebuvo įmanoma.

Vis dėlto manau, kad nuostata, kuria būtų užtikrinta, kad visi asmenys, gyvenantys kartu su mumis Europoje, kurie padaro kitose šalyse nusikaltimus, susijusius su prekyba žmonėmis, galėtų būti persekiojami baudžiamąja tvarka ES, būtų labai naudinga. Tačiau susitarti dėl jos nebuvo įmanoma. Prie šio klausimo bus grįžta svarstant direktyvą dėl vaikų išnaudojimo ir vaikų pornografijos. Dar svarbiau bus aptarti klausimą dėl ekstrateritorinės jurisdikcijos taikymo nuolat ES gyvenantiems asmenims, kai diskutuosime dėl galimybių patraukti į teismą Europoje gyvenančius pedofilijos sekso turistus.

Manau, derybose su Taryba kartu turėtume primygtinai reikalauti, kad tokia nuostata būtų įtraukta į direktyvą. Kaip sakiau, visi kartu puikiai padirbėjome. Šiandien turime labai svarbią kovos su prekyba žmonėmis ir aukų apsaugos priemonę, kuria duodamas signalas, kad prekyba žmonėmis yra labai sunkus nusikaltimas. Už šį nusikaltimą turėtų būti atitinkamai baudžiama ir dabar jis apibrėžiamas vienodai visose valstybėse narėse. Dar kartą dėkoju už jūsų indėlį.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *PPE frakcijos vardu.* – (ES) Ponia pirmininke, Komisijos nare, prekyba žmonėmis yra žiauri tikrovė ES.

Seksualinis išnaudojimas yra pagrindinis žmonėmis prekiaujančios mafijos tikslas po kitų šios problemos aspektų ir su ja susijusių ryškščių, kaip antai priverstinis darbas, išnaudojimas namų ūkyje, prievartinės santuokos, vaikų išnaudojimas verčiant juos elgetauti, neteisėtas įvaikinimas ir prekyba organais.

Parlamentas privalo panaudoti Lisabonos sutarties 63 straipsniu jam suteiktas naujas galias, kad ES teisės aktai šioje srityje būtų sustiprinti. Be daugybės kitų dalykų, būtina suklasifikuoti nusikaltimus, kurie dar nėra įtraukti į kai kuriuos Europos baudžiamosios teisės aktus.

Kad žmonės būtų apsaugoti nuo prekeivių žmonėmis, turime sustiprinti savo teisės aktus dviem aspektais: prevencijos bei apsaugos ir integracijos į visuomenę ir darbo rinką. Turime nustatyti konkrečias nepilnamečių apsaugos priemones, kriminalizuoti prekeivius žmonėmis ir jų tarpininkus, nustatyti paklausos mažinimo priemones ir taikyti nusikalstamu būdu įgytų pajamų konfiskavimo priemonę, taip pat nustatyti baudžiamąją atsakomybę juridiniams asmenims, dalyvaujantiems bet kuriame prekybos žmonėmis veikos etape, sugriežtinti darbdavių kontrolę ir bausmes už neteisėtą nelegalių imigrantų samdymą, sustiprinti Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros ir migracijos ryšių palaikymo pareigūnų vaidmenį nustatant kanalus, kuriais naudojasi prekeiviai žmonėmis, ir jų *modus operandi* ir galiausiai sustiprinti Europos policijos biuro (Europolio) jungtinių tyrimų grupių vaidmenį kovojant su mafia.

Baigdamas norėčiau pridurti, kad ES kovos su prekyba žmonėmis koordinadorius gali labai prisidėti įgyvendinant tikslus, kuriuos minėjau, tačiau jo kompetencija ir įgaliojimai turi būti aiškiai apibrėžti, kad būtų išvengta kartotinių veiksmų ar kišimosi į funkcijas, pavestas Europolui.

Monika Flašíková Beňová, *S&D frakcijos vardu.* – (SK) Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau pasveikinti E. Bauer ir A. Hedh parengus išsamų pranešimą šiuo labai svarbiu klausimu.

Prekyba žmonėmis yra smerktinas reiškinys šiandienos civilizuotoje visuomenėje. Tai trečia pagal pelningumą neteisėta prekybos veikla po prekybos ginklais ir narkotikais. Ši vadinamoji šiuolaikinė vergovė yra rimtas nusikaltimas ir pagrindinių žmogaus teisių pažeidimas. Lisabonos sutartimi Europos Sąjungai suteikti didesni įgaliojimai įvairiose baudžiamosios teisės srityse, įskaitant kovą su prekyba žmonėmis. Europos Parlamentas dabar šioje srityje atlieka svarbų vaidmenį kaip vienas iš įstatymų leidėjų. Tačiau patirtis rodo, kad dabartinė teisinė sistema nėra pakankamai veiksminga, o žmogaus teisių apsaugos srityje turi būti padaryta net daugiau. Turime priimti prevencijos priemones, nukreiptas prieš patį prekybos žmonėmis reiškinį. Didžiausias dėmesys turi būti skiriamas vaikams ir moterims, nes tai pažeidžiamiausios grupės. Privalome padaryti viską, ką galime, kad prisidėtume užtikrinant oraus gyvenimo sąlygas galimoms šio nusikaltimo aukoms, kurios dažnai patiria socialinę atskirtį.

Antonya Parvanova, *ALDE frakcijos vardu*. – Ponia pirmininke, nepaisant to, kad kovos su prekyba žmonėmis srityje dedama vis daugiau pastangų, ši sudėtinga problema tebetarpsta ir plinta po visą Europą. Todėl būtina imtis aktyvesnės veiklos ir priimti tinkamas priemones, kad galėtume apsaugoti asmenis nuo įvairiais tikslais vykdomos prekybos žmonėmis, persekiojant prekeivius žmonėmis baudžiamąja tvarka ir veiksmingai ginti aukų teises valstybių narių ir ES lygmeniu.

Ši direktyva padės mums veiksmingai spręsti sudėtingas tarpvalstybines problemas ir derinti bendrą veiklą valstybių narių ir ES lygmeniu kovojant su šiuo šurkščiu žmogaus teisių pažeidimu ir ypatingos rūšies smurtu prieš moteris. Naująja teisine priemone bendrai įsipareigojame užtikrinti, kad moterų teisių apsaugai visoje Europoje būtų skiriamas prioritetinis dėmesys atsižvelgiant į tai, kad šis plačiai išplitęs reiškinys, be jokių abejonių, neproporcingai paveikia būtent moteris ir merginas.

Norėčiau atkreipti dėmesį dar į vieną svarbų klausimą, kurį siūlau įtraukti į šį teisės aktą. Jis susijęs su socialiniais ir ekonominiais šios plačiai išplitusios problemos aspektais Europos šalyse ar regionuose, kuriuose socialiniai ir ekonominiai netolygumai yra svarbiausia pavienė prekybos žmonėmis priežastis. Bendromis pastangomis mums pavyko pasiekti teigiamą rezultatą ir įtraukti į tekstą nuostatą, kurioje kalbama apie tokią praktiką, kaip, pvz., neteisėtas įvaikinimas.

Baigdama norėčiau labai pabrėžti, kad pagrindinė atsakomybė kovojant su prekyba žmonėmis tenka valstybėms narėms. Jos turėtų imtis konkrečių priemonių, kad būtų užkirstas kelias prekybai žmonėmis, sustabdytas šio reiškinio plitimas ir užtikrinta prekybos žmonėmis aukų teisių apsauga, ir atlikti svarbesnį vaidmenį sprendžiant šią didelę problemą.

Judith Sargentini, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (NL) Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti A. Hedh ir E. Bauer už sunkų darbą, kurį jos atliko rengdamos šį pranešimą.

Ši direktyva susijusi su baudžiamuoju persekiojimu, prevencija ir apsauga prekybos žmonėmis srityje. Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas norėtų, kad ši direktyva būtų išsamesnė, ypač prekybos žmonėmis aukų apsaugos atžvilgiu. Šiuo atveju kalbu apie prekybos žmonėmis aukos teisę gyventi šalyje, į kurią pateko atsidūrusi prekeivių žmonėmis rankose ir kurioje vėliau galbūt buvo išgelbėta. Kaip užtikrinsime aukai galimybę iš tikrųjų pradėti naują gyvenimą?

Taigi šis klausimas nėra pakankamai sureguliuotas šia direktyva. Direktyvoje kalbama tik apie leidimą gyventi laikinai, kurio galiojimui pasibaigus auka nežino, ar bus išsiųsta atgal į šalį, iš kurios atvyko patekusi į prekeivių žmonėmis rankas. Todėl puoselėjame viltį, kad

ši direktyva bus išdėstyta nauja redakcija, kad galėtume vienaip ar kitaip šį klausimą išspręsti. Tikimės, kad tai padarę galėsime pradėti teikti aukoms tikrą pagalbą.

Kitas klausimas, dėl kurio karštai diskutuojama šiame Parlamente – ar asmenys, kurie naudojami prekybos žmonėmis aukų paslaugomis, turėtų būti baudžiami? Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas tebėra tos nuomonės, kad bausdami šiuos asmenis dar labiau pabloginsime prekybos žmonėmis aukų padėtį, nes jų veikla tuomet taps visiškai nelegali.

Taip pat džiaugiuosi matydama, kad pagal šią direktyvą valstybės narės šiuo atžvilgiu tebeturės pasirinkimo laisvę, bet norėčiau paklausti valstybių narių, kurios šiuos klausimus spręs, štai ko: kaip turėtume po to suteikti aukai galių?

Andrea Češková, *ECR frakcijos vardu.* – (CS) Ponia pirmininke, manau, kad patobulintos teisinės priemonės, skirtos kovoti su prekyba žmonėmis, ir Europos apsaugos orderio priemonė yra nepaprastai svarbios, nes tai dar vienas žingsnis, kurį žengiame siekdami apsaugoti moteris ir ypač vaikus nuo smurto. Didelė teksto dalis skirta vaikų aukų apsaugai ir pagalbai šioms aukoms, kurios yra pažeidžiamiausia gyventojų dalis. Džiaugiuosi, kad pavyko pasiekti kompromisą su Taryba ir kad šis tekstas yra pakankamai stiprus ir kartu suteikia galimybę išlaikyti pagrindines materialinės baudžiamosios teisės nuostatas. Mano nuomone, europinės teisinės priemonės, kuriomis kriminalizuojami klientai, besinaudojantys prekybos žmonėmis aukų paslaugomis, galėtų būti labai probleminės. Todėl norėčiau padėkoti už šią direktyvą, kuri verta mūsų visapusiškos paramos.

Cornelia Ernst, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (DE) Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti abiem pranešėjoms. Jos atliko didžiulį darbą, kurio rezultatas neabejotinai yra žingsnis pirmyn. Galima būtų pasakyti, kad direktyvos projektas yra nepaprastai svarbus šimtams tūkstančių prekybos žmonėmis aukų ir juo turėtų būti padarytas galas jų neteisėtam statusui. Jame kalbama ne tik apie apsaugą, bet ir apie prevenciją ir pirmiausia kompensaciją.

Šios direktyvos taikymo sritis, susijusi su prekyba žmonėmis, yra plati. Manome, kad tai teisinga, nors, žinoma, turime sunkumų dėl elgetavimo problemos – tai pripažįstu atvirai – ir daugeliu aspektų dėl nelegalios migracijos.

Teisinga, kad visoje direktyvoje daromos nuorodos į lyties aspektą ir – man tai svarbiausia – atsižvelgiama į vaikų gerovę nelydimų nepilnamečių atveju. Taip pat norėčiau pasakyti, kad šiuo atžvilgiu mano šalyje, Vokietijoje, dar nemažai reikia nuveikti, ir labai džiaugiuosi, kad vaikams šiame direktyvos projekte skiriama labai daug dėmesio.

Dar vienas dalykas, kurį verta pripažinti – tai, kad sprendžiant šią problemą ypač svarbu atsižvelgti į nėsčias moteris ir ligonius ar neįgaliuosius. Prevencijos priemonės, kaip antai valstybės tarnautojų mokymas ir koordinatoriaus pareigybės įsteigimas valstybėse narėse, yra dideli žingsniai tinkama kryptimi. Jeigu šiandien balsuosime už šį pranešimą, būsime verti padėkos.

Taip pat tikiuosi, kad šiam klausimui valstybėse narėse bus teikiama daugiau dėmesio, nes bet kuriuo atveju dabar jos turės teikti ataskaitas. Galbūt tai paskatins jas siekti šio tikslo.

Mara Bizzotto, *EFD frakcijos vardu.* – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, tarptautinių organizacijų ir policijos pajėgų duomenimis, dabar prekyba žmonėmis yra antrasis didžiausias organizuoto nusikalstamumo pajamų šaltinis po prekybos narkotikais pasaulyje. Manoma, kad prekybos organais, prostitutcijos ir priverstinio darbo aukomis yra tapę apie 30 mln. asmenų.

Tai reiškia, kad kova su šiuo didžiulio masto kriminaliniu reiškiniu pirmiausia reiškia mūši už mūsų piliečių saugumą kovojant su nelegalia imigracija ir nusikaltimu, kuris gimdo kitus nusikaltimus. Susidūrusi su tokio masto problema, Europa privalo teisėtai imtis griežtų priemonių prieš tuos, kurie įvairiai išnaudoja žmones.

Kovojant su šiuo reiškiniu būtinas valstybių narių ir policijos pajėgų bendradarbiavimas, bet pirmiausia turi būti tikrumas, kad prekeiviai žmonėmis bus nubausti. Taip pat reikia atminti, kad daugybė žmonių yra išnaudojami todėl, kad neturi padorių gyvenimo sąlygų savo kilmės šalyse: jie gyvena skurde ir neviltyje ir yra pasirengę viskam – net išvažiuoti iš savo šalies susivilioję pažadu kitur rasti geresnį gyvenimą, kuris, deja, niekada netampa tikrove.

Be nusikaltimų prevencijos ir prekybos žmonėmis aukų apsaugos, Europa taip pat privalo imtis daugiau ir geriau apgalvotų veiksmų siekdama užtikrinti, kad šie žmonės galėtų gyventi priimtinais sąlygomis savo pačių šalyse. Padėti žmonėms jų pačių šalyse turi būti pagrindinis Europos politinės veiklos principas, kad mūsų pastangos būtų nukreiptos ne tik į nusikaltimų užkardymą, bet ir jų prevenciją.

Andrew Henry William Brons (NI). – Ponia pirmininke, sąvoka „prekyba žmonėmis“ visai pagrįstai vartojama menkinamąja prasme, nes šia sąvoka apibūdinama pasipiktinimą kelianti praktika. Su žmonėmis, ypač moterimis, elgiamasi tarsi jie būtų prekės ar net gyvuliai, kuriuos galima transportuoti, panaudoti ir dažnai net prieš juos smurtauti.

Tačiau ši sąvoka vartojama pernelyg siaura prasme. Labai retai legali ekonominė migracija yra iš tikrųjų savanoriška. Kitoms sąlygoms esant vienodoms, dauguma žmonių mieliau liktų su savo žmonėmis savo pačių šalyse. Jie migruoja siekdami ekonominio praturtėjimo arba dėl to, kad dėl ekonominių jėgų veikimo neteko savo gyvenimo šaltinio.

Migracija yra visuotinio kapitalizmo, kurio sąlygomis žmonės yra vertinami ne kaip žmonės, o kaip gamybos jėga, kuria pasinaudojus galima atsikratyti, šalutinis produktas. Ekonominė migracija yra tokios pačios rūšies prekyba žmonėmis kaip ir nusikalstamų tinklų organizuojama nelegali migracija. Prekeiviais žmonėmis yra vyriausybės, kurios visiškai sąmoningai sudaro sąlygas atsirasti tariamai nevaldomoms ekonominės jėgoms visuotinio kapitalizmo labui. Ekonomika turėtų tarnauti žmonių labui, o ne žmonės tarnauti ekonominėms jėgoms.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Ponia pirmininke, Komisijos nare, į šį pasiūlymą dėl direktyvos įtrauktas lyties aspektas palengvins mums ginti pažeidžiamiausius žmones taikant šią priemonę. Tuo, kad Lisabonos sutartyje daug kalbama apie prekybą žmonėmis, patvirtinama, kad ši problema yra rimta ir neatidėliotinai sprendina. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 5 straipsnio 3 dalyje ši praktika draudžiama pripažįstant ją tam tikros rūšies vergove ir priverstiniu darbu.

Pranešėjos išplėtė apsaugos taikymo sritį ypatingą dėmesį skirdamos vaikams ir moterims, taip pat sąlygoms, kurioms esant prekeiviams yra lengviau verstis šios rūšies vergove. Pranešime taip pat pagrįstai atkreipiamas dėmesys į tai, kad prekyba žmonėmis taip pat susijusi su neteisėtu įvaikinimu ir prievartinėmis santuokomis.

Manau, privalau atkreipti dėmesį į sunkumus, kurių patiria prie ES sienų esančios valstybės narės kovodamos su nelegalia imigracija. Pirmiausia jų patiria Italija, mano pačios šalis, kuriai kas dieną tenka susidurti su prekybos žmonėmis atvejais mūsų keliuose ir erdvėse. Turime vykdyti informavimo veiklą ir kelti visuomenės sąmoningumą, kad pilietinė visuomenė būtų įtraukta į kovą su šiuo reiškiniu. Pateiktame pranešime numatoma teikti

aukoms rūpestingą apsaugą siekiant panaikinti šį reiškinį. Todėl norėčiau paremti pateiktą pasiūlymą ir pasveikinti abi pranešėjas.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, kaip šešėlinė pranešėja, norėčiau padėkoti pranešėjoms ir pasakyti, kad manau, jog ši direktyva yra nepaprastai svarbi, nes tai pirmas kartas, kai Europos Sąjunga ėmėsi teisiškai privalomos priemonės kovos su prekyba žmonėmis srityje.

Jungtinių Tautų konvencija priimta prieš penkiasdešimt metų, tačiau mūsų civilizuotoje Europoje tebėra šimtai tūkstančių žmonių, kurių dauguma yra moterys ir vaikai, paverstų vergais. Pirmą kartą ES yra apsiginklavusi atskira priemone, skirta kovoti su prekyba žmonėmis, ar tai būtų prekyba dėl seksualinio išnaudojimo, išnaudojimo darbe ar dėl priverstinio elgetavimo.

Mūsų frakcija siekė trijų prioritetinių tikslų: smogti prekeiviams žmonėmis ES lygmeniu suvienodintomis ir sugriežtintomis sankcijomis, įskaitant turto konfiskavimą ir jo panaudojimą paramos aukoms tikslais; užtikrinti aukoms aukštą apsaugos lygį ir socialinę reabilitaciją, nemokamą teisinį atstovavimą ir imunitetą nuo teismo persekiojimo už nusikaltimus, padarytus tiesiogiai dėl to, kad tapo prekybos žmonėmis aukomis; remti labai svarbų vaidmenį, kurį atlieka paramą aukoms teikiančios nevyriausybinės organizacijos, tiek pasaulietinės, tiek ir religinės.

Tačiau puoselėju viltį, kad 2004 m. direktyva dėl leidimo gyventi šalyje išdavimo trečiųjų šalių piliečiams, kurie yra prekybos žmonėmis aukos arba kurie dalyvavo vykdant nelegalios imigracijos padėjimo veiksmus, bendradarbiaujantiems su kompetentingomis institucijomis bus persvarstyta. Taip pat norėčiau pabrėžti, kad pasiūlyme numatytos stipresnės vaikų apsaugos priemonės, ir remiu Komisijos narės C. Malmström raginimą imtis papildomų priemonių, nukreiptų prieš sekso turizmą ir vaikų pornografiją.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Ponia pirmininke, kaip Liberalų ir demokratų už Europą aljanso frakcijos šešėlinė pranešėja, taip pat norėčiau nuoširdžiai padėkoti abiem pranešėjoms. Dėkoju už jūsų bendradarbiavimą. Manau, kartu parengėme ir šiandien pateikėme tinkamą dokumentą. Galime šiandien priimti sprendimą dėl priemonės, kuri iš tikrųjų gali padėti pažaboti prekybą žmonėmis. Tačiau turės būti užtikrinta, kad valstybės narės įgyvendintų šią direktyvą. Labai svarbu pasirūpinti, kad institucijos, kurios šią direktyvą vykdys, pvz., policija ir teismai, žinotų, kaip iš tikrųjų atpažinti šį nusikaltimą ir už jį persekioti. Tai gyvybiškai svarbu, taip pat labai svarbu kelti visuomenės sąmoningumą, kaip B. Matera jau pasakė, kad žmonės žinotų, jog prekyba žmonėmis vyksta ir ES. Ja verčiamasi ne tik kitose šalyse, teoriškai ji gali vykti tiesiog prie jūsų namo durų.

Kitas svarbus klausimas, dėl kurio mums, liberalams iš Vokietijos, kilo sunkumų, nors vėliau jis buvo išspręstas teigiamai suteikiant galių šioje srityje valstybėms narėms – tai klausimas dėl prekybos aukomis paslaugas naudojančių asmenų kriminalizavimo, nes baudžiamąja tvarka persekiojamas asmuo turi teisę atsisakyti duoti teisme parodymus. Jeigu asmuo, pvz., vyras, naudojėsis į prostituciją įtrauktos prekybos žmonėmis aukos paslaugomis, teisme pasinaudos šia teise atsisakyti duoti parodymus, bus prarasta informacija, kuri galėtų būti naudinga vėliau pagaliau atskleidžiant šį prekeivių žmonėmis tinklą. Todėl gerai, kad šis klausimas priklauso valstybių narių kompetencijai, ir norėčiau labai jums padėkoti už bendradarbiavimą.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Ponia pirmininke, pagrindas daugeliui dabartinių įvykių buvo paklotas jau prieš šimtus metų. Kalbu apie pramoninę revoliuciją, atstovaujamosios demokratijos pradžią ir vergovės panaikinimą.

Šiuo metu vykstanti kova su prekyba žmonėmis yra kadaise Williamo Wilberforce'o pradėtos kovos tęsa. Deja, prekyba žmonėmis yra viena iš didžiausių užslėptų problemų Europos Sąjungoje. Ja pakertamos pagrindinės mūsų žmonių teisės ir mūsų demokratijos pamatai. Todėl visapusiškai remiu šį pranešimą.

Tačiau, kaip suprantu, pasiūlytos recidyvistams taikytinos bausmės, deja, tebebus švelnios. Šiame pasiūlyme nereikalaujama, kad ne kartą už vertimąsi prekyba žmonėmis suimti asmenys būtų baudžiami ypač griežtai. Man atrodo, taip neturėtų būti. Pritariu požiūriui, kad antrą ar trečią kartą suimti prekeiviai žmonėmis būtų baudžiami privalomai jiems skiriant įkalinimo iki gyvos galvos bausmę.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Ponia pirmininke, siekiant panaikinti prekybą žmonėmis, svarbu, kad į kovą su šia blogybe įsitrauktų visi. Žinoma, kad šios rūšies šiuolaikinė vergovė yra labai pelninga nusikalstamoms organizacijoms, kurios verčiasi daugybės rūšių prekyba žmonėmis – nuo seksualinio išnaudojimo ir priverstinio darbo iki neteisėtos prekybos žmogaus organais ar net darbo namų ūkyje ir kitų rūšių nelegalaus darbo.

Taigi su šia praktika, kuri ypač paveikia moteris ir vis dažniau vaikus, turi būti veiksmingai kovojama baudžiant tokių nusikaltimų vykdytojus, taip pat būtina teikti paramą šių nusikaltimų aukoms padedant joms ištrūkti iš priklausomybės nuo nusikalstamų organizacijų gniaužtų. Todėl taip pat būtina kovoti su tokios padėties priežastimis sukuriant sąlygas žmonėms išbristi iš skurdo, remiant sąžiningo turto persikirstymo politiką, užtikrinant galimybę naudotis pagrindinėmis viešosiomis paslaugomis ir skatinant darbo vietų su garantijomis, suteikiančių žmonėms galimybę padoriai pragyventi, kūrimą. Manau, tai vienas iš būdų judėti pirmyn, kurį čia, Europos Sąjungoje, būtina skatinti.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Ponia pirmininke, Komisijos nare, įrodyta, kad veiksmingiausias būdas kovoti su prekyba žmonėmis – parodyti pavyzdį nustatant griežtas bausmes prekeiviams žmonėmis. Primygtinai patariu – kadangi čia, Parlamente, esame linkę nustatyti konkrečius kiekybinius tikslus sakydami, kad tai turi būti, pvz., 20 ar 30 proc. – rekomenduoti bendrą Europos teisės aktų sistemą, kuria būtų nustatyta minimali 10–15 metų trukmės įkalinimo bausmė, kuri negalėtų būti sutrumpinta ar pakeista pinigine bauda. Pamatysite, kaip tai veiksminga. Manau, kad suderinta ES teisės sistema ir minimali 10–15 metų įkalinimo trukmė būtų veiksmingiausia kada nors mūsų priimta priemonė. Negalima kovoti su klimato kaita ir aplinkos tarša nenustačius kiekybinių tikslų, taigi tas pats galioja ir kovos su šiuo nusikaltimu atveju.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Ponia pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, pirmiausia turiu pasveikinti pranešėjas E. Bauer ir A. Hedh puikiai padirbėjus rengiant šį pranešimą. Prekyba žmonėmis yra gėdingas reiškinys mūsų visuomenėje ir kovojant su juo reikia visų mūsų griežto ir suderinto atsako.

Su organizuotu nusikalstamumu, su kuriuo siejamas lytinis išnaudojimas, priverstinis darbas, prekyba žmogaus organais ir kita smerktina praktika, turi būti veiksmingai kovojama, bet pirmiausia būtina jam užkirsti kelią. Šiuo atveju kalbama apie žmogaus teisių gynimą ir pažeidžiamiausių asmenų, ypač moterų ir vaikų, apsaugą. Patirtis parodė,

kad dabar galiojanti teisinė sistema nėra pakankamai veiksminga ir kad Europos Sąjunga šioje srityje turi dėti daugiau pastangų.

Būtina užtikrinti glaudesnę tarpvalstybinį bendradarbiavimą, įskaitant veiksmingą keitimąsi informacija ir gerą patirtimi. Šiame pasiūlyme pagrįstai pabrėžiamas dėmesys aukai. Šioje srityje vykdoma politika turėtų apimti aspektus, susijusius su socialiniais reikalais ir socialine įtrauktimi, pvz., socialinę aukos reabilitaciją.

Claude Moraes (S&D). – Ponia pirmininke, ši diena Parlamentui nėra eilinė. Turėtume didžiuotis istoriniu žingsniu, kurį šiandien žengėme ir dėl prekybos žmonėmis, ir, iš tikrųjų, dėl Europos apsaugos orderio. Pirmą kartą pasitelkiame baudžiamąją teisę ir visas Lisabonos sutartimi mums suteiktas priemones kovai su viena sudėtingiausių ir siaubingiausių problemų, kurią turime spręsti bendromis jėgomis.

Mes S&D frakcijoje didžiuojamės darbu, kurį atliko Anna Hedh kartu su kita pranešėja E. Bauer, ir didžiuojamės šiame pranešime numatytais dalykais, pažymėtais žodžiais „pirmą kartą“. Pirmą kartą ES privalomu teisės aktu nustatomos griežtos sankcijos prekeiviams žmonėmis. Pirmą kartą pateikiamos tvirtos garantijos dėl aukų apsaugos, skiriamas ypatingas dėmesys aukoms vaikams, nustatoma, kad aukos neturi būti traukiamos baudžiamojon atsakomybėn už įstatymo pažeidimus, kuriuos jos buvo priverstos padaryti dėl to, kad pateko vergijon, ir pirmą kartą pripažįstama NVO vaidmens teikiant paramą aukoms svarba.

Galiausiai šio reikalo dėl moterų ir vaikų sudėtingumas – tai yra baudžiamosios teisės sritis – neturėjo ir netapo priežastimi, dėl kurios būtų pasipriešinta labai tinkamam pranešimui. Didžiuojamės savo frakcijoje, kad jis sulaukė plačios paramos Parlamente. Visas Parlamentas gali pelnytai tuo didžiuotis.

Axel Voss (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, Komisijos nare, ši direktyva yra didžiulis žingsnis pirmyn veiksmingai kovojant su prekyba žmonėmis. Pranešėjoms pavyko pasiekti gerą rezultatą dėl minimalių bausmių, jurisdikcijos, aukų netraukimo baudžiamojon atsakomybėn ir senaties termino. Galbūt ne viskas atitinka tai, ką mes norėtume matyti direktyvoje, tačiau tai labai praktiškas sprendimas. Kitoks sprendimas tam tikru mastu būtų pakenkęs valstybių narių teisei sistemai baudžiamosios teisės srityje. Šiuo atžvilgiu turime būti nuosaikesni. Taip pat esu įsitikinęs, kad būtume padarę sau blogą paslaugą, jeigu būtume įtraukę nuostatą dėl prostitučių klientų persekiojimo baudžiamąja tvarka, nes būtume persekioję ne tuos, kuriuos reikia.

Tačiau norėčiau grįžti prie bendro klausimo, susijusio su baudžiamąja teise ir baudžiamuoju procesu valstybėse narėse. Tai labai delikati nacionalinės teisės sritis, kuri buvo plėtojama šimtmečiais. Todėl spręsdami šiuos klausimus turime būti labai apdairūs. Tas pats pasakytina ir būsimo Europos tyrimų orderio atžvilgiu.

Tačiau šiandien nustatėme tinkamą pagrindą tarpvalstybiniam bendradarbiavimui baudžiamosiose bylose. Džiaugiuosi, kad šį žingsnį žengėme.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Ponia pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, jeigu žinome, kad keli šimtai tūkstančių žmonių kasdien parduodami kaip vergai Vakarų Europai, privalome imtis veiksmų. Todėl labai džiaugiuosi, kad Taryba ir Parlamentas sėkmingai susitarė dėl šios naujos direktyvos dėl prekybos žmonėmis prevencijos ir kovos su ja. Naujasis teisės aktas gerokai stipresnis už dabar galiojantį ir tai yra didelis laimėjimas užtikrinant didesnę pagalbą ir apsaugą aukoms. Be to, prekyba žmonėmis besiverčiančių nesąžiningų asmenų persekiojimas taps net tikslingesnis ir veiksmingesnis.

Džiaugiuosi, kad direktyvoje pabrėžiama, jog aukos turėtų būti apsaugotos nuo bet kokio persekiojimo baudžiamąja tvarka ar bausmių taikymo. Kai auka yra verčiama vykdyti nusikalstamą veiką, turi būti nubausti tie, kas už to stovi, o ne auka. Europos Parlamento nuomone, taip pat yra svarbu, kad pagalba aukoms visada būtų teikiama jiems suprantama kalba ir tvarka. Be to, turime nepamiršti, kad savanorių ir ne pelno organizacijos atlieka labai svarbų vaidmenį ir užkertant kelią prekybai su žmonėmis, ir su ja kovojant. Šiandien galėtų būti labai svarbi diena kovojant už padorumą, nes Europos Parlamentas, tikėkimės, balsuos už šį naują teisės aktą, kuris suteiks mums galimybę ištiesti aukoms jiems taip reikalingos pagalbos ranką ir dar intensyviau persekioti už šių nusikaltimų stovinčius žmones.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Ponia pirmininke, sankcijos juridiniams asmenims už nusikalstamą veiką, susijusią su prekyba žmonėmis, padeda intensyviau kovoti su šios rūšies šiuolaikine vergove.

Žinoma, juridinio asmens atsakomybė neturėtų pašalinti konkrečių fizinių asmenų, vienaip ar kitaip dalyvavusių vykdant šią veiką, baudžiamosios atsakomybės. Be finansinių baudų taikymo, veiksmingos sankcijos juridiniams asmenims, mano nuomone, apima teisės į valstybės teikiamas lengvatas arba pagalbą atėmimą, laikiną ar nuolatinę teisės verstis komercine veikla atėmimą ir pirmiausia teismo paskirtą juridinio asmens likvidavimą. Valstybės narės turi imtis teisinių priemonių siekdamos užtikrinti, kad kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos turėtų įgaliojimus netraukti baudžiamojon atsakomybėn prekybos žmonėmis aukų ir neskirti joms bausmių, kad šios institucijos galėtų tęsti tyrimą net ir tuo atveju, kai auka atsiima parodymus. Galiausiai, bet ne mažiau svarbu, norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad šių pasipiktinimą keliančių nusikaltimų aukos dažnai ir toliau yra viktimizuojamos ir atsiduria labai nesaugioje padėtyje, todėl joms būtina suteikti ypatingą apsaugą ir paramą. Ypatingas dėmesys taip pat turi būti skiriamas nepilnametėms aukoms ir, siekiant užtikrinti šių aukų apsaugą, būtina rasti net išsamesnių ilgalaikių sprendimų.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Ponia pirmininke, yra vienas dalykas, bendras visiems pranešimams, dėl kurių šį rytą diskutuojame – pagrindinių žmogaus teisių apsauga Europos Sąjungoje ir bendras europinis procesas šioje srityje. Sunku patikėti, kad ES XXI a. kasmet keli šimtai tūkstančių žmonių, kurių dauguma yra moterys ir vaikai, tampa prekybos žmonėmis aukomis. Liūdna, kad dabartiniais laikais ši problema yra tokia aktuali, ir statistika, deja, nerodo, kad jos mastas mažėtų. Visiškai priešingai. Šio rimto nusikaltimo vykdytojai gauna astronominį pelną iš prekybos žmonėmis, siekiantį apytikriai 32 mlrd. USD per metus. Užtikrinti žmogaus teisių ir žmogaus orumo apsaugą neabejotinai turi būti mūsų prioritetas ir labai svarbu, kad valstybės narės vadovautųsi bendru požiūriu. Todėl visapusiškai remiu pasiūlymą dėl direktyvos, kuria bus nustatytos papildomos priemonės, padėsiančios mums kovoti su šios rūšies nusikalstama veika, ir veiksmingesnę aukų apsaugą, palyginti su dabar galiojančiomis teisinėmis priemonėmis, ir kuria siekiama, kad ES lygmeniu šios nusikalstamos veikos problema būtų sprendžiama vadovaujantis darnesniu požiūriu.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, labai džiaugiuosi, kad galutiniame pranešimo variante dalyvavimas nusikalstamų organizacijų vykdomoje nusikalstamoje veikoje, susijusioje su prekyba žmonėmis, yra laikomas sunkinančia aplinkybe ir dabar už tai bus baudžiama laisvės atėmimo bausme, kurios minimali trukmė yra padidinta du kartus – nuo penkerių iki dešimties metų. Be to, 6 straipsnio a punkte

aiškiai kalbama apie vykdančią tokią nusikalstamą veiką įgytų pajamų ir turto arešto bei konfiskavimo priemonių taikymą.

Manau, toks požiūris visiškai teisingas, ir tikiuosi, jis galės būti įtrauktas ir į kitus teisės aktus, nes jis reiškia, kad yra žvelgiama faktams į akis ir pripažįstama, jog prekybą žmonėmis, kuria verčiamasi siekiant išnaudoti aukas įtraukiant jas, pvz., į prostituciją, nusikalstamą veiką, ar, pvz., prekybos organais tikslais, vykdo tarptautinės nusikalstamos organizacijos.

Taip pat džiaugiuosi į 4 straipsnį įtraukta nuostata, kurioje valstybėms narėms nurodoma netraukti baudžiamojon atsakomybėn asmenų už dalyvavimą nusikalstamoje veikoje, į kurią jie buvo priverstinai įtraukti dėl to, kad tapo prekybos žmonėmis aukomis. Tiesą sakant, prekybos žmonėmis aukos dažnai patiria ne tik fizinį smurtą, bet ir moralinį pažeminimą dėl kaltinimų už veiką, kurią jos buvo priverstos vykdyti, ir tipišką to pavyzdys – prostitucija. Todėl remiu pranešimą ir norėčiau padėkoti abiem pranešėjams.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Ponia pirmininke, negalima nepritarti abiejų pranešėjų parengtam pasiūlymui dėl direktyvos, kuri turėtų būti taikoma visoms valstybėms narėms, kad galėtume turėti tvirtą teisinį pagrindą persekioti ir griežtai bausti nusikalstamos prekybos žmonėmis veikos vykdytojus, taip pat apsaugoti aukas, kurių didžioji dauguma yra moterys ir vaikai, suteikti joms pagalbą ir jas reabilituoti.

Tačiau siekiant užtikrinti, kad ES, kaip Europos valstybių istorijos paveldėtoja, būtų veiksmingesnė ir patikimesnė šioje kovoje, prekyba vergais ir vergovė turėtų būti pripažintos nusikaltimais žmoniškumui, kaip tai padarė kai kurios valstybės narės, ir šiuo atveju ypač noriu paminėti Prancūziją.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Ponia pirmininke, prekybos žmonėmis rykštė – tai reiškinys, įgavęs nerimą keliantį mastą. Iš pradžių jis daugiausia buvo susijęs su moterimis ir vaikais, išnaudojamais prostitucijos tikslais, bet dabar jo aukomis tampa visų amžiaus grupių ir abiejų lyčių asmenys, kurie įtraukiami nebūtinai tik į seksualinio, bet ir ekonominio išnaudojimo ratą. Organizuoto nusikalstamumo tinklai pasinaudoja aukų socialiniu pažeidžiamumu, problemomis šeimoje, šeiminiu smurtu ir negalia sugundydami juos imigruoti į kitas šalis, kur jas išnaudoja pasitelkdami jėgą, smurtą ir grasinimus.

Esame už pasiūlytą direktyvą. Turime nustatyti griežtesnes bausmes prekeiviams žmonėmis ir konfiskuoti visą jų turtą. Be to, visos valstybės narės turėtų bendrai stengtis stiprinti prekybos žmonėmis prevencijos politikos sritis ir mokyti žmones atpažinti asmenis, tapusius ar galinčius tapti aukomis.

Krisztina Morvai (NI). – Ponia pirmininke, šis pranešimas yra neabejotinai didelis žingsnis pirmyn kovojant su prekyba žmonėmis apskritai ir ypač su prekyba moterimis. Kitas didelis žingsnis turėtų būti ištirti ryšį tarp prekybos moterimis ir prostitucijos, o kad šie reiškiniai tarpusavyje susiję, yra visiškai aišku.

Viena vertus, visiškai pagrįstai kalbame apie tai, kad prekyba moterimis yra žiaurus ir siaubingas nusikaltimas, su kuriuo turėtume kovoti. Kita vertus, kalbame apie prostituciją kaip apie „sekso darbą“, sekso paslaugas. Kalbame apie sąvadautojus ir viešnamių savininkus kaip apie verslininkus ir įteisiname prostituciją.

Noriu pasakyti, kad klientas, einantis į viešnamį ar prašantis prostitutės paslaugų, iš esmės neturi jokios galimybės sužinoti, ar ji yra „įprasta“ prostitutė – jeigu tokių būna, nes neaišku, ar apskritai šia veikla gali būti verčiamasi savo noru – ar prekybos žmonėmis auka.

Todėl nesmogę sekso industrijai jokiū būdu negalėsime iš tikrųjų smogti prekybai žmonėmis.

Cecilia Malmström, *Komisijos narė*. – Ponia pirmininke, dėkoju už šias svarbias diskusijas. Norėčiau jums pranešti, kad šiandien Komisija paskirs ES kovos su prekyba žmonėmis koordinatorių, kuris pradės eiti savo pareigas kitą mėnesį. Šis asmuo pagerins ES institucijų ir agentūrų ir valstybių narių veiklos koordinavimą ir darną, padės užtikrinti, kad valstybės narės keistųsi gerąja patirtimi, prisidės prie esamų ir būsimų politikos sričių plėtojimo ir palaikys ryšius su trečiosiomis šalimis. Tai labai svarbu. Šios pareigybės funkcijos apims prevencijos, teisėsaugos ir aukų apsaugos sritis, taigi šis asmuo galės užtikrinti tinkamą kovos su prekyba žmonėmis būdų pasirinkimą ir taikymą. Paprašysiu kovos su prekyba žmonėmis koordinatoriaus palaikyti glaudžius ryšius su Europos Parlamentu ir nuolat jus informuoti apie veiklą šioje srityje.

Kriminalizacijos klausimas vertas atskiros diskusijos, bet direktyvos 19 straipsnyje teigiama, kad Komisija po kelerių metų pateiks Europos Parlamentui ir Tarybai „ataskaitą, kurioje įvertinamas esamų nacionalinių įstatymų, pagal kuriuos kriminalizuojami paslaugų, kurias teikiant naudojamosi prekyba žmonėmis, vartotojai, poveikis prekybos žmonėmis prevencijai ir, prireikus, atitinkami pasiūlymai“. Mes neabejotinai prie šio klausimo grįšime ir neatmetu galimybės, kad bus pateikta papildomų pasiūlymų.

Nepaisant viso to, manau, kad galime šiandien didžiuotis šia direktyva. Tai labai svarbi priemonė, skirta kovai su prekyba žmonėmis ir aukų apsaugai. Mums suteikta svarbi priemonė, kuri rodo pasauliui, kad esame įsipareigoję kovoti su šiuolaikine vergove, ir kuria bus sustiprintos mūsų pastangos.

Norėčiau nuoširdžiai padėkoti abiem pranešėjoms, E. Bauer ir A. Hedh. Šiandieninės diskusijos parodė, koks svarbus jūsų atliktas darbas, nes jį parėmė visos frakcijos. Norėčiau jus pasveikinti su tuo.

Edit Bauer, *pranešėja*. – (HU) Ponia pirmininke, norėčiau ypač padėkoti C. Malmström už tai, kad pavadino šį pranešimą istorinės svarbos dokumentu. Tai tikriausiai tiesa, nes pirmą kartą priimame teisės aktą baudžiamosios teisės srityje, grindžiamą Lisabonos sutartimi, bet tikiuosi, kad tai taip pat yra didelis žingsnis pirmyn užtikrinant, kad nė vienas nusikaltėlis, nė vienas prekeivis žmonėmis neliktų nenubaustas. Diskusijose, kurios čia įvyko, mane ypač padrąsino parodyta politinė valia. Buvo dažnai nuogąstaujama ir kartais pati būdavau tokios pačios nuomonės, kad stinga politinės valios imtis rimtų žingsnių ir padaryti pažangą šioje srityje. Tačiau tai, ką šiandien išgirdome, rodo, kad yra priešingai, ir norėčiau padėkoti kolegoms EP nariams už parodytą politinę valią žengti didžiulį žingsnį pirmyn kovos su prekyba žmonėmis srityje.

Gavome du pasiūlymus dėl pakeitimų iš EFD frakcijos ir norėčiau paprašyti kolegų EP narių jų neparemti, nes jais siekiama visiškai sumažinti bausmes. Taip pat norėčiau padėkoti N. Tzavelai už visiškai priešingą prašymą dar labiau sugriežtinti bausmes. Esu įsitikinusi, kad tai svarbus žingsnis, bet po jo turi būti imtasi dar daugybės kitų priemonių. Mūsų laukia didelis darbas mažinant paklausą prekybos žmonėmis aukų paslaugoms. Žinoma, negalėsime išspręsti visų problemų, susijusių su pasiūla, bet galėtume daug padaryti dėl paklausos ir manau, kad šioje srityje dar nepribrendome žengti žingsnį pirmyn, kad galbūt mums stinga politinės valios. Esu įsitikinusi, kad šio teisės akto taikymo sritis anksčiau ar vėliau turės būti išplėsta įtraukiant į ją nusikaltėlius iš trečiųjų šalių, teisėtai gyvenančius ES, taip pat esu įsitikinusi, kad turėsime persvarstyti direktyvą dėl leidimų laikinai gyventi, kad būtų užtikrintas teisės aktų šioje srityje nuoseklumas. Labai dėkoju už jūsų paramą.

Anna Hedh, *pranešėja*. – (SV) Ponia pirmininke, norėčiau padėkoti visiems už šioje salėje išsakytas puikias mintis ir suteiktą paramą šiam teisės aktui dėl prekybos žmonėmis prevencijos. Tikiuosi, kad ateityje mes net patobulinsime šį teisės aktą ir sugriežtinsime mūsų bendras ES taisykles kovos su prekyba žmonėmis srityje.

Tačiau turime nepamiršti tęsti darbą kovojant su tikrosiomis visų rūšių prekybos žmonėmis priežastimis, su šio reiškinio ištakomis, t. y. kovoti su skurdu, socialine atskirtimi ir paklausa prekybos žmonėmis aukų paslaugoms. Turime skirti šioms problemoms daug dėmesio, pirmiausia tam, kad galėtume kovoti su prekybos žmonėmis problema.

Kaip sakiau, neturime nuleisti rankų. Žmonių teisė patiems spręsti, kaip gyventi ir ką daryti su savo kūnu, yra žmogaus teisė, kurios negalima parduoti ar pirkti už pinigus kaip bet kurio daikto. Kova su prekyba žmonėmis Europoje ir visame pasaulyje tęsis. Dėkoju už visą jūsų paramą.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks šiandien, po kelių minučių.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Sergio Berlato (PPE), *raštu*. – (IT) Prekyba žmonėmis, vykdoma įvairiais tikslais, įskaitant seksualinį išnaudojimą, neteisėtą prekybą žmogaus organais, priverstinį darbą ar neteisėtą įvaikinimą, pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją yra rimtas žmogaus teisių pažeidimas.

Šios problemos mastas didžiulis ir patirtis parodė, kad šiuo metu galiojanti Europos Sąjungos teisinė sistema nėra pakankamai veiksminga. Todėl Parlamento, Komisijos ir Tarybos bendradarbiavimui tenka strateginis vaidmuo kuriant europinę politiką, kuri padėtų veiksmingai spręsti šią problemą.

Lisabonos sutartimi Europos Sąjungai suteikti didesni įgaliojimai valstybių narių teismų ir policijos bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje. Tačiau manau, kad bausmės prekeiviams žmonėmis turi būti sugriežtintos ir kad pagalbos smurto aukoms priemonės dar turi būti išplėtos.

Sutinku, kad siekiant sumažinti paklausą, būtų gerai, jei Europos Sąjunga ir valstybės narės labiau įsipareigotų vykdyti visuomenės informuotumo didinimo kampanijas prekybos žmonėmis kilmės, tranzito ir paskirties šalyse. Galiausiai remiu sprendimą paskirti Europos kovos su prekyba žmonėmis koordinatorių, kuris derintų Europos Sąjungos veiklą ir politiką šioje konkrečioje srityje.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – (LT) Sveikinu abi pranešėjas su atliktu darbu, nes ši istorinė direktyva yra labai svarbus žingsnis kovojant su prekybos žmonėmis mastais, nustatant aiškius bausmių ir sankcijų dydžius. Nors jau yra priimta nemažai Europos Sąjungos ir nacionalinių teisės aktų bei daugiamėčių politinių įsipareigojimų šioje srityje, tačiau skaičiuojama, kad kasmet vyksta keletas šimtų tūkstančių žmonių prekyba Europos Sąjungos viduje ir už jos ribų. Tai rodo, kad kova su prekyba žmonėmis, ypač moterimis ir vaikais, vis dar yra didžiulė problema ir vienas iš sunkiausių žmogaus teisių pažeidimų. Norėčiau pabrėžti, kad kadangi vaikai yra pažeidžiamesni ir jiems kyla didesnis pavojus tapti prekybos žmonėmis aukomis, ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas šiai aukų grupei. Atsižvelgiant į tai, kad prekyba žmonėmis yra šiuolaikinė vergovės forma ir labai pelningas organizuotų nusikaltėlių verslas, būtina daugiau dėmesio skirti prevencinei veiklai, aukų apsaugai, socialiniams klausimams. Be to, prekiautojams žmonėmis turi būti

sukurta priešiška aplinka. Bausmių ir sankcijų asmenims, kurie pelnosi iš prekybos žmonėmis, dydis turėtų atspindėti šios nusikalstamos veikos sunkumą ir veiksmingai atgrasyti nuo tokių veiksmų. Be bausmių, valstybės narės turėtų įtraukti tokias sankcijas kaip turto areštas ir imtis būtinų priemonių, kad būtų areštuotos ir konfiskuotos nusikalstamos veikos priemonės ir pelnas, gautas iš šio verslo, nes taip būtų ekonomiškai smogta šiai veikai.

Nessa Childers (S&D), raštu. – Šiandieninis balsavimas dėl prekybos žmonėmis yra lemiamas vykstančios kovos su šios rūšies šiuolaikine vergove momentas. Kaip Airijos režisierius Ciarán O'Connor nusakė savo praeitais metais sukurtame filme apie prekybą žmonėmis („Trafficked“), kuriame tiksliai parodyta, kokį poveikį prekyba žmonėmis daro Airijoje, tai nusikaltimas, kurio vykdytojai tampa vis išradingesni ir žiauresni valdžios institucijoms griežtinant kovą su šiuo reiškiniu. Tokie teisės aktai kaip šis labai svarbūs, nes jais valdžios institucijoms suteikiama priemonių ir bendras tikslas, kurių joms reikia, kad galėtų kovoti su šia visoje Europoje išplitusia problema. Valstybių narių lygmeniu turime griežtai bausti šiuos nusikaltėlius ir policijos pajėgoms turi būti suteikta išteklių, kad prekybai žmonėmis nebūtų leista toliau vykti dėl lėšų ar darbuotojų stygiaus. Tačiau tai tarpvalstybiniu mastu vykdoma nusikalstama veika, todėl vergovė Europoje gali būti iš tikrųjų panaikinta, jeigu su ja bus kovojama pasitelkiant ne tik nacionalinius įstatymus, bet ir Europos lygmeniu priimtus teisės aktus.

Giovanni Collino (PPE), raštu. – (IT) Europos Sąjungos veikla kovojant su prekyba žmonėmis negali apsiriboti tik šio nusikaltimo pasmerkimu, taip pat turi būti pripažinta būtinybė imtis tikslų *ex post* veiksmų siekiant užtikrinti, kad už tokią žiaurią praktiką atsakingi asmenys neliktų nenubausti.

Šie veiksmai apima nuostatų dėl bausmių suderinimą bei ES intervencijos veiksmų koordinavimą su kitų tarptautinių organizacijų, pvz., Jungtinių Tautų, jau įgyvendinamais veiksmais. *Ex post* veiksmai turi būti suderinti su prevenciniais veiksmais, kurie yra ne mažiau svarbūs. Bet pirmiausia būtina, kad teisminės ir finansinės policijos institucijos tarpusavyje glaudžiai bendradarbiautų siekdamas užtikrinti, kad su šiomis nusikalstamomis veikomis susijusios ekonominės sistemos būtų blokuotos pačiame šaltinyje, taip užkertant kelią visiems jų veikimo padariniams.

Be to, vis labiau svarbu turėti patikimas susistemintas duomenų bazes, kuriomis remdamiesi galėtume imtis įvairių intervencinių veiksmų, padėsiančių kiekvienu konkrečiu atveju suduoti prekybai žmonėmis esminį smūgį. Šiuo pasiūlymu dėl direktyvos Europos Sąjunga siekia smogti visai nežmoniškos prekybos, kuria paminami jos principai ir pagrindinės vertybės, tiekimo grandinei.

Ioan Enciu (S&D), raštu. – Organizuotas nusikalstamumas – reiškinys, su kuriuo Europos Sąjunga turi aršiai kovoti. Turime parodyti, kad esame iniciatyvūs ir imamės prevencijos veiksmų, o ne tik reaguojame į jau nustatytus prekybos žmonėmis atvejus. Svarbu, kad ištirtume naujus prekybos žmonėmis būdus, kad galėtume iš anksto atkirsti atsirandančius prekybos žmonėmis maršrutus. Kaip S&D frakcijos narys, norėčiau pabrėžti, kad vienas iš svarbiausių tikslų, kurių siekiame, yra kova su tarpvalstybiniu nusikalstamumu. Todėl balsavau už šią teisėkūros iniciatyvą. Kaip Europos Sąjungos teisės aktų leidėjai, privalome užtikrinti, kad būtų gerbiamas žmogaus orumas, jo teisė į neliečiamybę ir kad būtų paisoma kankinimų ir nežmoniško ar žeminančio elgesio, vergovės ir priverstinio darbo draudimo. Negalime leisti, kad vaikų pirkimo ir pardavimo iš varžytinių praktika tęstųsi. Prekeiviai

žmonėmis verbuodami aukas taip pat naudojami internetu. Tai kelia didelį nerimą, nes internetu naudojami daugybė vaikų.

Zita Gurmai (S&D), raštu. – Prekyba žmonėmis yra nusikaltimas žmogaus orumui, griauantis daugybės moterų ir vaikų visame pasaulyje gyvenimus. Šis pasiūlymas yra didelis žingsnis pirmyn, nes jame didžiausias dėmesys skiriamas aukoms ir problema sprendžiama kompleksiskai tarpvalstybiniu mastu. Šios naujos priemonės padės lengviau susekti ir persekioti baudžiamąja tvarka prekeivius žmonėmis ir skatins aukas bendradarbiauti su valdžios institucijomis. Ši direktyva bus teisiškai privaloma ir turės būti įgyvendinama valstybės lygmeniu. Tik tokios rūšies teisės aktu galėsime apsaugoti visus pažeidžiamus asmenis nuo galimybės tapti prekybos žmonėmis aukomis. Taip pat raginu valstybes nares vadovautis šiame tekste patektu pasiūlymu bausti tuos, kurie iš anksto žinodami sąmoningai naudojami prekybos žmonėmis aukų paslaugomis. Siekiant nukirsti prekybos žmonėmis šaknis labai svarbu mažinti paklausą. Šis pranešimas yra moraliniu ir profesiniu požiūriu puikus pasiūlymas ir dėl to sveikinu pasižymėjusias koleges E. Bauer ir A. Hedh. Ypač džiaugiuosi, kad Taryba ir FEMM bei LIBE komitetai sugebėjo parengti tekstą, kurį remia visos su šia sritimi susijusios ES institucijos. Tikiuosi, kad jis netrukus bus oficialiai priimtas ir perkeltas į valstybių narių nacionalinę teisę. Aukos nekantriai to laukia.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), raštu. – (FI) Su prekyba žmonėmis susijusi direktyva yra svarbus žingsnis pirmyn, nes prekyba žmonėmis yra tikrovė net Europoje. Siekiant užkirsti kelią prekybai žmonėmis, svarbiausia yra kovoti su skurdu ir geriau informuoti visuomenę apie šią problemą.

Labai svarbu pripažinti, kad prekybos žmonėmis reiškiny egzistuoja, ir padėti jo aukoms. Aukomis gali tapti vyrai ir moterys, vaikai ir suaugę asmenys. Prekybos žmonėmis auka galėtų būti statybų aikštelėje dirbantis asmuo. Atvejai, susiję su romų elgetavimu, gali atitikti prekybos žmonėmis kriterijus, jeigu ši veikla yra organizuota ir grindžiama prievarta.

Prekyba žmonėmis, deja, dažnai siejama su seksualine praktika: moterys ir merginos galiausiai tampa prostitutėmis arba yra prievarta įtraukiamos į šį verslą. Svarbu, kad prekybos žmonėmis aukoms būtų suteikta galimybė gauti apsaugą ar teisinių konsultacijų.

Livia Járóka (PPE), raštu. – Dėl žalingų tendencijų, veikiančių romų bendruomenes – kaip antai žemas išsilavinimo lygis, didelis skurdas, socialinė atskirtis ir diskriminacija – romų tautybės moterys ir vaikai yra labai neapsaugoti nuo prekybos žmonėmis. Šios šiuolaikinės vergovės šaknys glūdi giliai skurde ir atskirtyje, todėl nepriimtinių sąlygų, kuriomis romams tenka gyventi, pašalinimas turi tapti svarbiu strateginiu tikslu. Be to, ES ir valstybių narių valdžios institucijos turi imtis daug aktyvesnių veiksmų kovodamos su šiuo reiškiniu, ypač kovodamos su organizuotu nusikalstamumu, ir užtikrinti didesnę rizikos grupių, t. y. mažumoms priklausančių moterų ir vaikų, apsaugą.

Šia iniciatyva siekiama išplėsti prekybos žmonėmis sąvokos apibrėžtį ir manau, kad į ją turi būti įtrauktas asmenų, įskaitant prekybos žmonėmis aukas, išnaudojimas verčiant juos elgetauti neatsižvelgiant į tai, koks ryšys juos sieja su nusikaltėliais. Nusikaltimų prieš asmenis, pažeidžiamus dėl amžiaus, lyties, nėštumo, sveikatos būklės ar negalios, atvejais turi būti skiriamos griežtesnės bausmės, taip pat būtina deramai atsižvelgti į atvejus, kai auka buvo kankinama, išprievartauta, jai prievarta suleistos narkotinės medžiagos ar vaistai ar prieš ją naudotas kitoks psichologinis, fizinis ir seksualinis smurtas.

Debora Serracchiani (S&D), raštu. – (IT) Kasmet Europoje šimtai tūkstančių žmonių yra parduodami, tarsi jie būtų daiktai, ir šiandien, laimei, mes suprantame, kad didėja būtinybė apsaugoti prekybos žmonėmis aukas nuo suklastotų dokumentų naudojimo, prostitucijos ir imigracijos.

Kalbėdami apie prekybą žmonėmis turime galvoti ne tik apie seksualinį išnaudojimą, priverstinį darbą ir neteisėtą įvaikinimą, bet ir apie neteisėtą prekybą organais, kurios mastas vis didėja. Europos teisinė sistema nėra pakankamai veiksminga ir Europos Sąjunga bei valstybės narės privalo padaryti šioje srityje daugiau. Mums reikia turėti nuolatinę organizaciją, kuri koordinuotų ES institucijų ir agentūrų, taip pat valstybių narių ir tarptautinių partnerių institucijų veiklą.

Artur Zasada (PPE), raštu. – (PL) Šiandienos diskusijose norėčiau pakalbėti apie prekybos vaikais problemą. Turėtume dėti visas pastangas, kad visose valstybėse narėse būtų išplėtos ir patobulintos teisinės ir institucinės bei vaikų priežiūros sistemos. Prekybos žmonėmis sąvokos apibrėžtis turi būti persvarstyta ir išplėsta įtraukiant į ją daugiau šiai nusikalstamai veikai priskirtinų veikų. Tik taip galėsime užkirsti kelią tokioms problemoms, kaip: 1) komercinis įvaikinimas, kitaip sakant, privatus įvaikinimas, susijęs su teisės į vaiką atsisakymu, dažniausiai už atlygį; 2) nėščių moterų išvykimas iš šalies ir sugrįžimas be vaiko; 3) vaikų, kurių tėvai žuvo ginkluotų konfliktų paveiktose šalyse, dingimas.

Atsižvelgiant į tai, kad daug nusikaltimų dabar padaroma naudojant internetą, verta paskirti specialias tarpdisciplines grupes, kurios specializuotųsi kovos su tokios rūšies nusikaltimais srityje. Šios grupės ne tik stebėtų nusikalstamą aplinką, bet ir rinktų įkalčius vykdydamos su prekyba vaikais susijusių asmenų finansinės padėties stebėseną. Turėtume mokyti valstybės tarnautojus ir užtikrinti, kad jie labiau atkreiptų dėmesį į vaikų padėtį šeimose, kuriose vaikai gali tapti prekybos žmonėmis aukomis. Tai ypač pasakytina apie tarnybas, dirbančias su šeimomis, patiriančiomis materialinių sunkumų, kurias valstybė remia. Turėsime bent kokią galimybę panaikinti ar bent sumažinti prekybos žmonėmis, ypač vaikais, mastą tik tuo atveju, jeigu 27 valstybių narių lygmeniu imsime daugiašalių ir suderintų priemonių.

(Paskelbta kelių minučių posėdžio pertrauka.)

PIRMININKAVO:ALEJO VIDAL-QUADRAS

Pirmininko pavaduotojas

8. Oficialus pasveikinimas

Pirmininkas. – Man labai malonu jums pranešti, kad šiandien šioje salėje yra delegacija, kurią sudaro Vidurio Rytų krikščioniškųjų bendruomenių religiniai vadovai iš Irako ir Libano.

(Plojimai)

Mes žinome, kokia sudėtinga yra daugelio krikščioniškųjų bendruomenių padėtis šiame regione, ir džiaugiamės galėdami išreikšti savo paramą jums. Taigi mums labai malonu matyti jus Europos Parlamente.

9. Balsuoti skirtas laikas

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau paprašyti skirti man labai nedaug laiko, nes noriu pareikšti savo nepritariamą Tarybos sprendimui atmesti E. Estrelas pranešimą dėl motinystės atostogų.

Šiandien kalbu milijonų Europos moterų ir tėvų, kuriuos kaip ir mane labai nuvylė šis Tarybos sprendimas, vardu. Negaliu pritarti tokiam sprendimui, kuris reiškia vertybių stygiaus pripažinimą, ir kategoriškai jį smerkiu. Kyla klausimas, kokios Europos link judame. Sprendimu atmesti šį pasiūlymą daroma žala dabartinėms šeimoms, bet svarbiausia, kad jis pakenks ir būsimoms šeimoms.

Pirmininkas. – Dabar pradėsime balsuoti.

(Dėl balsavimo rezultatų ir kitos išsamios informacijos žr. protokolą)

9.1. ES solidarumo fondo lėšų mobilizavimas (Portugalija – potvyniai; Prancūzija – uraganas „Ksintija“) (A7-0335/2010, Reimer Böge) (balsavimas)

9.2. Taisomasis biudžetas Nr. 9/2010. III skirsnis. Komisija. ES Solidarumo fondas (potvyniai Portugalijoje, audra „Ksintija“ Prancūzijoje). Ekonomikos gaivinimas. Europos jūrų vėjo energijos tinklų sistema (A7-0341/2010, László Surján) (balsavimas)

9.3. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas („SI/Mura“, Slovėnija) (A7-0336/2010, Barbara Matera) (balsavimas)

9.4. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas („Heidelberger Druckmaschinen AG“, Vokietija) (A7-0337/2010, Barbara Matera) (balsavimas)

9.5. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas (Wielkopolskie, automobiliai, Lenkija) (A7-0359/2010, Barbara Matera) (balsavimas)

9.6. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas (Aragón, mažmeninė prekyba, Ispanija) (A7-0358/2010, Barbara Matera) (balsavimas)

9.7. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas („Comunidad Valenciana“, tekstilė, Ispanija) (A7-0357/2010, Barbara Matera) (balsavimas)

9.8. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas („Comunidad Valenciana“, gamtinis akmuo, Ispanija) (A7-0356/2010, Barbara Matera) (balsavimas)

9.9. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas („Lear“, Ispanija) (A7-0351/2010, Barbara Matera) (balsavimas)

9.10. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas („H. Cegielski-Poznań“, Lenkija) (A7-0352/2010, Barbara Matera) (balsavimas)

9.11. Direktyvos 2003/109/EB taikymo srities išplėtimas asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga (A7-0347/2010, Claude Moraes) (balsavimas)

9.12. ES ir Gruzijos susitarimas dėl vizų režimo supaprastinimo (A7-0345/2010, Nathalie Griesbeck) (balsavimas)

9.13. ES greitojo reagavimo pajėgumų kūrimas (A7-0332/2010, Iva Zanicchi) (balsavimas)

9.14. Prekybos finansinėmis priemonėmis reguliavimas: neviešos anoniminės prekybos vietos (angl. dark pools) ir kt. (A7-0326/2010, Kay Swinburne) (balsavimas)

9.15. ES ChBRB saugumo veiksmų planas „Cheminio, biologinio, radiologinio ir branduolinio saugumo didinimas Europos Sąjungoje“ (A7-0349/2010, Ana Gomes) (balsavimas)

– *Prieš balsavimą:*

Ana Gomes, *pranešėja.* – (PT) Pone pirmininke, cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių (ChBRB) medžiagų keliamos grėsmės yra susijusios su galimais teroristiniais išpuoliais, pramoninėmis avarijomis ir gamtinėmis stichijomis. Tokie incidentai, įvykę atsitiktinai ar sukelti tyčia, nepaiso sienų ir gali padaryti niokojamą poveikį žmonių gyvenimams, infrastruktūrai, aplinkai ir visuomenės sveikatai. Jie nenutinka tik atokiuose regionuose: pakanka prisiminti nelaimę, kurią sukėlė nuodingų atliekų iš vienos Vengrijos gamyklos nuotėkis, ir daugybę bombų voke, išsiuntintų iš Jemeno įvairiais adresais Jungtinėse Amerikos Valstijose ir Europoje.

Europos Sąjungai labai svarbu dėti visas pastangas siekiant išplėtoti valstybių narių civilinės saugos ir karinių pajėgų bendradarbiavimą ir išteklius, būtinus, kad galėtume užtikrinti ChBRB prevenciją, atsekimą ir veiksmingą atsaką į ChBRB išpuolius ar nelaimes. Siekiant užtikrinti tokį bendradarbiavimą, reikalinga sukurti specialų Europos atsako į krizes mechanizmą, veikiantį bendradarbiaujant su Europos civilinės saugos pajėgomis. Tiesą sakant, šis Parlamentas jau seniai ragino tokias pajėgas sukurti.

Taigi ES veiksmų planas turi būti sustiprintas. Dabartinis planas, kurį Taryba patvirtino 2009 m., yra silpnas ir praktiškai nėra įgyvendinamas visose valstybėse narėse. Pakanka įtrūkti vienai grandžiai ir visa intervencijos grandinė subyra. Yra gyvybiškai svarbu patikėti Komisijai tvirtesnę stebėsenos, vadovavimo ir koordinavimo vaidmenį ir skubiai užtikrinti, kad planas būtų įgyvendinamas visose valstybėse narėse.

Šiuo pranešimu siūlomas aktyvesnis civilinės saugos ir karinių pajėgų bendradarbiavimas sujungiant pastangas ChBRB nelaimių prevencijos, aptikimo ir atsako į jas srityje. ES turi užtikrinti, kad visose valstybėse narėse būtų įdiegtos nacionalinės integruotos šio plano įgyvendinimo sistemos. Šiuo požiūriu ChBRB veiksmų planas suteikia galimybę įgyvendinti Lisabonos sutartyje nustatytą solidarumo sąlygą.

9.16. Geras valdymas ir ES regioninė politika (A7-0280/2010, Ramona Nicole Mănescu) (balsavimas)

9.17. Imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklo sukūrimas (A7-0342/2010, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (balsavimas)

9.18. Viena paraiškų dėl leidimo apsigyventi ir dirbti pateikimo procedūra (A7-0265/2010, Véronique Mathieu) (balsavimas)

Francesco Enrico Speroni (EFD). –(IT) Pone pirmininke, ar įmanoma vėl pateikti pakeitimų sąrašą ekrane?

Pirmininkas. – Taip, pone F. E. Speroni, dabar aiškinamasi, kas ten vyksta.

Bet ar galite matyti šį sąrašą mažajame ekrane? Taip? Na, tai geriau negu nieko.

– Po balsavimo dėl iš dalies pakeisto pasiūlymo:

Neelie Kroes, Komisijos Pirmininko pavaduotoja. – Pone pirmininke, turbūt suprantate, kad dabar tiesiog klausausi ir stebiu, kas įvyko. Man pasakyta, kad būčiau čia ir perduočiau žinią – o ji yra aiški – kolegijai. Pažadu, kad perduosiu žinią ir, žinoma, ji bus objektyvi, nes čia daug kas vyko. Bet mano kolegos grįš prie šio klausimo po diskusijų kolegijoje.

Pirmininkas. – Taigi pasiūlymas bus gražintas Komisijai.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Pone pirmininke, pagal Darbo tvarkos taisyklių 175 straipsnio 56 dalį turime žinoti, ar Komisija atsiima šį pasiūlymą dėl teisės akto. Taigi pasiūlymas nebus automatiškai gražintas atsakingam komitetui. Komisija dabar turi apsispręsti, ar atsiima savo pasiūlymą, ir pateikti Parlamentui naują pasiūlymą.

Pirmininkas. – Pone A. Cercasai, kaip supratau iš Komisijos narės žodžių, pasiūlymas bus gražintas Komisijai. Būtent taip supratau. Tačiau paprašysime, kad Komisijos narė išaiškintų Komisijos poziciją.

Ponia Komisijos narė, išaiškinkite prašom Komisijos poziciją.

Véronique Mathieu, pranešėja. – (FR) Pone pirmininke, turiu prisipažinti, kad esu nustebinta.

(Triukšmas salėje)

Dėl šio teksto derėjomės metus. Pirmiausia norėčiau pasakyti, kad pasiekėme susitarimą su Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija, bet paskutinę akimirką paaiškėjo, kad patariama balsuoti visiškai priešingai nuostatoms, dėl kurių susitarėme. Paaiškėjo, kad susitarimų, kuriuos pasiekėme su ALDE frakcija, nesilaikoma. Atvykome į plenarinį posėdį manydami, kad turime susitarimą, bet paaiškėja, kad jo nepaisoma.

Antra, A. Cercas siūlo iš dalies pakeisti – norėčiau, kad man būtų leista kalbėti, kitaip nėra prasmės – Socialistų frakcija ir ypač A. Cercas siūlo, kad Komisija iš dalies pakeistų savo pasiūlymą.

Bet, pone A. Cercasai, jau metus diskutavome dėl šio klausimo. Siūlote daugybę dalykų. Jau praėjo metai, bet mums nepavyko susitarti. Taigi kokia prasmė viską pradėti iš naujo? Galėtume diskutuoti dešimt metų, pone A. Cercasai, bet jūs vis tiek nesutiktumėte. Stengėmės kaip įmanoma, bet jūs niekada nesutikote su niekuo.

Taigi neįsivaizduoju, kaip galima susitarti, kai yra teikiami vis nauji pasiūlymai. Iš tikrųjų gėda. Jūs pasipriešinote tam, kad migrantai galėtų įvažiuoti į Europos Sąjungą. Socialistų frakcija atsisakė suteikti migrantams tokias pačias teises, kokias turi Europos darbuotojai.

(Protesto šūksniai)

Tai viskas, ką norėjau pasakyti, ir man iš tikrųjų gaila, nes su šia frakcija buvo susitarta šiuo klausimu dėl vienodų teisių. Tenka apgailestauti dėl tokios padėties.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, prašom liaukitės triukšmavę, taikysime Darbo tvarkos taisykles.

Komisija turi pranešti mums, ar atsiima savo pasiūlymą.

Taigi prašom leiskite Komisijos narei pasakyti mums, pageidautina, pateikiant objektyvius argumentus, ar jos pasiūlymas tegalioja, ar ji jį atsiima.

Neelie Kroes, *Komisijos Pirmininko pavaduotoja.* – Pone pirmininke, turbūt nekaltinsite manęs, kad po tokių diskusijų, kurios nebuvo visiškai aiškios, pateiksiu jų rezultatą Briuselyje. Aš neabejotinai supažindinsiu su šios diskusijos rezultatais kolegiją. Komisija juos aptars ir vėliau praneš apie savo sprendimą.

Pirmininkas. – Taigi Komisijos narė aiškiai pasakė, kad kol kas neatsiima pasiūlymo.

Ji taip pasakė, žiūrėsime, kas bus toliau.

Kol kas Komisija neatsiima savo pasiūlymo.

9.19. Europos apsaugos orderis (A7-0354/2010, Teresa Jiménez-Becerril Barrio) (balsavimas)

– *Prieš balsavimą dėl iš dalies pakeisto pasiūlymo:*

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, *pranešėja.* – (ES) Pone pirmininke, paprašiau žodžio norėdama priminti jums šiandieninio balsavimo svarbą siekiant duoti aiškų signalą Tarybai, skirtą šalims, kurios dar neturi apsaugos priemonės šioje srityje. Manau, šiandien turime galimybę apginti aukas ir užtikrinti joms galimybę gyventi nieko nebijant ir džiaugiantis laisve. Tai labai svarbu ne tik moterims, bet ir vyrams, vaikams, taip pat terorizmo, organizuoto nusikalstamumo, prekybos moterimis aukoms ir apskritai aukoms.

Carmen Romero López, *pranešėja.* – (ES) Pone pirmininke, mūsų, pranešėjų, yra dvi. Noriu tik priminti liberalių pažiūrų Europos Sąjungos ministrams, kad šiuo metu taip pat labai svarbu, kad šis pranešimas būtų patvirtintas siekiant paremti pagrindines moterų teises. Ar tai sugebėsime padaryti, dabar priklauso nuo liberalių pažiūrų ministrų, taip pat nuo kitų vyriausybių, kurios dar nėra prisijungusios prie šios priemonės, sprendimo. Pažiūrėsime, ar dabar jos parems šią iniciatyvą.

9.20. Prekyba žmonėmis (A7-0348/2010, Edit Bauer) (balsavimas)

9.21. ES ir Gruzijos susitarimas dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos (A7-0346/2010, Nathalie Griesbeck) (balsavimas)

9.22. Ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda (A7-0309/2010, Petru Constantin Luhan) (balsavimas)

Pirmininkas. – Balsavimas baigtas.

10. Paaiškinimai dėl balsavimo

Pirmininkas. – Dabar pereisime prie paaiškinimų dėl balsavimo.

Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo

Pranešimas: Claude Moraes (A7-0347/2010)

Daniel Hannan (ECR). – Pone pirmininke, nebe pirmą kartą sėdėdamas šioje salėje jaučiuosi tarsi būčiau patekęs į kažkokią laiko ir erdvės kilpą, į kažkokių tunelių, sugrąžinusi mane į praeito šimtmečio aštuntąjį dešimtmetį. Vėl pramonė kontroliuojama valstybės, vykdoma kainų ir pajamų reguliavimo politika, ribojamas darbo valandų skaičius ir remiamos nepelningai dirbančios įmonės.

Tiesiog garsiai perskaitysiu klausimų, dėl kurių šiandien balsavome, sąrašą: subsidijos įmonei „SI/Mura“ Slovėnijoje, įmonei „Heidelberger Druckmaschinen AG“ Vokietijoje, Lenkijos automobilių gamybos pramonei Didžiosios Lenkijos regione, Ispanijos mažmeninės prekybos sektoriui Aragono regione, Ispanijos tekstilės sektoriui Valensijos autonominiame regione, tame pačiame regione veikiančioms gamtinio akmens gamybos įmonėms, Ispanijos įmonei „Lear“ ir Lenkijos įmonei „H. Cegielski-Poznań“. Aštuntajame dešimtmetyje kalbėdavome apie tai, kad turime rinktis laimėtojus. Šiuo atveju iš tikrųjų renkamės pralaimėtojus. Skiriame ES lėšų toms įmonėms, kurios nesugebėjo išsilaikyti laisvosios rinkos sąlygomis.

Kodėl taip darome? Nes ES dabar tapo turto perskirstymo privilegijuotoms klientų grupėms mechanizmu. Pone pirmininke, jūs kaip ir aš žinote, kad tai nesąmonė. Jūs buvote labai sėkmingas konservatorių vadovas Katalonijoje. Jūs, kaip ir mūsų rinkėjai, suprantate laisvų tautų ir laisvųjų rinkų svarbą. Pinigai baigiasi. Artėjame prie to – pacituosiu puikią George'o Orwello metaforą – žmonės atsikratys tokios sistemos, kaip arklys atsikrato musių.

Pranešimas: Nathalie Griesbeck (A7-0345/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Šiandien Europos Parlamentas pademonstravo tvirtą poziciją žengiant žingsnį į tvirtesnę Europos Sąjungos ir Pietų Kaukazo bendradarbiavimą. Pietų Kaukazas ir Gruzija – tai yra strategiškai svarbūs regionai Europos Sąjungai. Mano šalis, Lietuva, visada turėjo ypatingą ryšį su Gruzija. Palaikėme ją sunkiausiomis akimirkomis ir ne vien tik valstybiniu lygmeniu, kaip valdžios struktūros, bet ir didžiulis visuomenės palaikymas visuomet buvo skiriamas šiai valstybei. Tikiu, kad visa Europos Sąjunga nori, kad Gruzija ateitų į Europos tautų šeimą. Ši valstybė rodo didžiules pastangas būti Europos dalimi, todėl turime atitinkamai jas vertinti. Vizų režimo supaprastinamas padės užtikrinti žmonių judumą, jų bendradarbiavimą, o tuo pačiu ir ekonominius bei kultūrinius ryšius. Labai sveikinu Gruziją ir jos žmones su šiuo sprendimu, šiandien priimtu Europos Parlamente. Europos Sąjunga siunčia jiems žinutę, kad jie yra laukiami Europos Sąjungoje.

Pranešimas: Ramona Nicole Mănescu (A7-0280/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Pone pirmininke, negalime leisti, kad didžiulės pinigų sumos, skirtos sanglaudos politikai, būtų švaistomos. Todėl labai svarbu pagerinti lėšų valdymą, taip pat užtikrinti, kad jos būtų panaudojamos efektyviau. Šiuo atžvilgiu svarbiausias vaidmuo tenka vietos valdžios institucijoms, nes joms geriausiai žinomi jų regiono poreikiai. Taip pat turėtų būti skirtas dėmesys pasienio regionams siekiant palengvinti jų integraciją. Kad būtų užtikrintas tinkamas vertikalusis ir horizontalusis

bendradarbiavimas, reikia supaprastinti procedūras ir skirti daugiau lėšų specialistų iš pavienių valstybių narių įgyvendinančių institucijų mokymui. Taip pat turime remti informacijos technologijų sistemos modernizavimą ir išplėtimą siekiant užtikrinti visiems paramos gavėjams vienodas lengvos prieigos prie informacijos galimybes.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, sutinku su pranešėja, kad turėtume judėti daugiapakopio valdymo link, kad būtų užtikrintas aktyvesnis regionų ir vietos valdžios institucijų dalyvavimas rengiant plėtros strategijos planus, ypač regionuose, kuriuose siekiama konvergencijos tikslo ir kurie suinteresuoti didinti savo pajėgumą bendradarbiauti su valstybių narių regionais ir konkuruoti pasaulio rinkoje.

Kad regioninės plėtros politika būtų veiksmingesnė, formuodami ją turime įtraukti tuos, kurie žino, ko reikia jų regionams, ir gali padėti skatinti jų plėtrą. Būtent šį daugiapakopio valdymo ir teritorinės sanglaudos ryšį pranešėja pabrėžia.

Dėl taisyklių supaprastinimo. Kuo mažesnė bus biurokratinė našta, tuo greičiau regionus pasieks jų plėtrai skirtos geros kokybės europinės investicijos. Didesnė Komisijos pagalba vadovaujančioms institucijoms padėtų sumažinti klaidų, kurių praeityje buvo daroma pirmuoju kontrolės lygmeniu, riziką.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Pone pirmininke, regioninės politikos valdomumas ir veiksmingumas prisideda prie ES piliečių ekonominės ir socialinės padėties saugumo. Balsavau už Parlamento išdėstytus principus, kuriais turėtume vadovautis siekdami užtikrinti gerą valdymą, nes pritariu tam, kad glaudesnis regioninis bendradarbiavimas yra pagrindinis mūsų šalių pažangos skatinimo veiksnys. Todėl pageidautina, kad valstybės narės būtų raginamos geriau išnaudoti turimas tarpregioninio bendradarbiavimo galimybes. Būtent prioritetas daugiapakopis valdymas gali padėti regioninėms ir vietos valdžios institucijoms ir viešajam bei privačiajam sektoriams atrasti tarpusavio ryšį.

Įgyvendinimo koncepcija, pagal kurią vietos ir regioninės valdžios institucijos turi būti įtrauktos ir į politikos formavimo procesą, taip pat verta paramos. Didesnis subjektų, dalyvaujančių formuojant politiką Bendrijos, nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis, skaičius reiškia ir galimybes, ir neapibrėžtumą. ES nustatytoje sistemoje šie du aspektai turi būti tinkamai suderinti.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pone pirmininke, pirmiausia noriu padėkoti pranešėjai R. N. Mînescu už puikų darbą. Labai svarbu pabrėžti gero valdymo įgyvendinant regioninę politiką būtinybę. Mano nuomone, geras valdymas daugiausia susijęs su teisingumo ir nešališkumo principais. Turime vertinti Europos Sąjungą kaip visumą, o ne remti pasirinktinai tik kai kuriuos regionus. Turime būti nešališki ir plėtoti visą Europą, taip pat turime užtikrinti, kad tai galėtų būti ir būtų daroma pasitelkiant regioninės politikos priemones.

Man taip pat labai rūpi, kad nustatydami regioninės politikos plėtojimo ir finansavimo kriterijus nesietume jų tik su BVP. BVP savaime nėra patikimas kriterijus, nes vertinant padėtį atokiuose ES regionuose svarbu atsižvelgti į retai apgyvendintas teritorijas ir didelius nuotolius.

Kalbėdami apie gerą valdymą pirmiausia kalbame apie nešališką ir teisingą valdymą įgyvendinant Europos Sąjungos regioninę politiką.

Pranešimas: Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0342/2010)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pone pirmininke, imigracijos problema labai aktuali visoje Europos Sąjungoje. Todėl labai svarbu sukurti imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklą. Taip pat turime pasistengti Europoje šiuos klausimus spręsti objektyviau.

Tačiau pastaruoju metu būta neigiamų pavyzdžių, rodančių, kad kai kurie mūsų imigracijos politikos aspektai nėra įgyvendinami. Į Europą atvykę ir čia įsikūrę žmonės nėra pasirengę priimti pagrindines Europos vertybes. Todėl mes, europiečiai, pirmiausia turime užtikrinti, kad pagrindinės vertybės, kuriomis grindžiama visa Europos Sąjunga, būtų išsaugotos ir kad jų būtų laikomasi. Šios vertybės apima demokratiją, žmogaus teises ir nuomonės laisvę. Tai tos vertybės, kurias ypač svarbu išsaugoti.

Todėl be to, kad turi būti sukurtas imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklas, taip pat svarbu nustatyti etikos taisykles ir vertybes, kuriomis turi būti vadovujamasi kaip gairėmis kuriant imigracijos politiką. Labai svarbu, kad Europos Sąjungoje gyvenantys migrantai galėtų integruotis į mūsų visuomenę ir priimti pagrindines Europos vertybes.

Pranešimas: Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Carmen Romero López (A7-0354/2010)

Andrea Češková (ECR). – (CS) Pone pirmininke, norėčiau pakalbėti apie balsavimą dėl Europos apsaugos orderio, nes asmeniškai manau, kad ši priemonė nepaprastai svarbi. Puikiai išsivaizduoju, kokioje padėtyje yra moterys, kurioms šis orderis daugiausia taikomas ir kurios yra persekiojamos tiesiogine šio žodžio prasme, kurios nori persikelti kitur ir kurioms reikalinga apsauga. Todėl man rūpestį kelia tai, kad tekstas, dėl kurio balsavome, nėra grindžiamas patikimu teisiniu pagrindu. Tačiau esu įsitikinusi, kad jis gali būti iš dalies pakeistas, ir manau, kad ši neabejotinai gera mintis bus visapusiškai įgyvendinta. Tačiau dėl šių priežasčių dabar susilaikiau nuo balsavimo.

Jens Rohde (ALDE). – Pone pirmininke, noriu tik pasakyti, kad mano balsavimo įranga balsuojant dėl Europos apsaugos orderio neveikė, bet būčiau balsavęs „už“, nes tai labai svarbus klausimas ir Parlamentui buvo svarbu šiandien patvirtinti Europos apsaugos orderį.

Šis teisės aktas labai svarbus Europai. Abipusis teismo nuosprendžių ir sprendimų pripažinimas yra esminis dalykas laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje. Kad būtų užkirstas kelias naujam nusikaltimui prieš saugomą asmenį, vykdančiajai valstybei dabar suteiktas teisinis pagrindas pripažinti pirmiau kitoje valstybėje narėje priimtą sprendimą.

Šis teisės aktas taip pat reikalingas siekiant užtikrinti smurto prieš moteris ir kitas aukas prevenciją. Tai esminis ir svarbus žingsnis suteikiant aukoms galimybę gyventi ar likti bet kurioje jų pageidaujamoje ES valstybėje narėje, taigi ir užtikrinti joms judėjimo laisvę.

Pranešimas: Edit Bauer, Anna Hedh (A7-0348/2010)

Diane Dodds (NI). – Pone pirmininke, prekyba žmonėmis yra labai rimta problema. Nuo 2008 m. mano rinkimų apygardoje Šiaurės Airijoje nuo išnaudojimo išgelbėti 35 asmenys, iš jų 25 išgelbėti 2009 m. Tačiau nė vienas asmuo dar nėra nubaustas už prekybos žmonėmis nusikaltimą. Tai yra šiuolaikinės rūsies vergovė, sunkus nusikaltimas ir asmens pagrindinių žmogaus teisių pažeidimas. Iš tikrųjų, dauguma Šiaurės Airijoje sulaikytų ar išgelbėtų moterų yra iš Tolimųjų Rytų šalių ir pateko čia per organizuoto nusikalstamumo gaujas, kurios gauna didžiulį pelną išnaudodamos šiuos žmones ir priverstinio darbo, ir seksualinio išnaudojimo tikslais.

Nors daug šio pranešimo aspektų yra vertingi, manau, kad tai sritis, kurioje valstybių narių policijos pajėgos gali glaudžiai bendradarbiauti, ir Šiaurės Airijos policijos pajėgos šiuo atžvilgiu yra pavyzdys. Susilaikiau nuo balsavimo, nes esu įsitikinusi, kad mažiausias bausmių ribų nustatymas priklauso tik valstybių narių kompetencijai.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pone pirmininke, šiuo metu prekyba žmonėmis yra viena iš didžiausių ir svarbiausių problemų ir viena iš didžiausių grėsmių, su kuriomis susiduria Europos Sąjunga. Turime pripažinti, kad problema egzistuoja, net jeigu dažnai ir pasiduodame iliuzijai, kad ją jau išsprendėme. Deja, taip nėra. Turime užtikrinti, kad pagarba kiekvieno asmens pagrindinėms teisėms taptų tikrove.

Šis reiškinys vadinamas „prekyba žmonėmis“, bet čia nieko žmogiško nėra. Tai pasibaisėtinas verslas, atimantis iš žmonių galimybę gyventi ir paminantis jų žmogišką orumą. Ypatingai rizikos grupei priklauso moterys ir vaikai. Prostitucija ir prekyba organais yra ryškiausi to pavyzdžiai.

Norėčiau paraginti Europos Sąjungą iš tikrųjų pradėti veikti – ne tik kalbėti, bet ir imtis veiksmų – vadovaujantis šiuo pranešimu kaip gairėmis, kad prekyba žmonėmis būtų visiškai panaikinta Europos Sąjungoje. Turime imtis veiksmų, kad su šiuo nusikaltimu būtų tinkamai kovojama taikant bausmes, kurios padėtų užtikrinti, kad kiekvienas asmuo turėtų galimybę išsaugoti savo žmogišką orumą ir džiaugtis geru gyvenimu.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Pone pirmininke, parėmiau direktyvą, nes prekyba žmonėmis yra laisvės plačiaja šio žodžio prasme paneigimas.

Džiaugiuosi, kad naująją direktyvą valstybės įpareigojamos patobulinti savo teisės aktus, kad su šiuo nusikaltimu būtų veiksmingai kovojama, bet norėčiau atkreipti dėmesį ir į tai, kad prieš pradėdami persekioti prekeivius žmonėmis pirma turime pasmerkti išnaudojimą Bendrijos mastu. Bet kokia prekyba yra susijusi su pirkėju ir jais dažnai būna žmonės iš turtingų demokratinių šalių, galbūt net mūsų kaimynai. Pranešime skiriamas dėmesys aukoms, bet turime padaryti daugiau, turime atmerkti akis ir pamatyti, kas vyksta aplink mus, kad žmonės, nematantys galimybių išbristi iš skurdo, niekada netaptų aukomis.

Turime sutelkti dėmesį į vaikų ir jaunimo švietimą, turime informuoti jų tėvus ir mokytojus, turime kalbėti apie šią problemą žiniasklaidoje, nes veiksmingiausias būdas užkirsti kelią prekybai žmonėmis – panaikinti paklausą.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Pone pirmininke, paprašiau žodžio norėdama pateikti paaiškinimą dėl balsavimo prekybos žmonėmis prevencijos ir kovos su ja klausimu.

Aš, žinoma, balsavau už E. Bauer pranešimą, nes kova su prekyba žmonėmis yra ir turi likti vienu iš mūsų prioritetų. Šios problemos mastas yra toks didelis, kad ją galima vadinti naujos rūšies vergove. Pažeidžiamiausi visuomenės nariai – moterys ir vaikai – išvežami į užsienį ir ten išnaudojami didžiausią pasibjaurėjimą keliančiais prostitucijos, vergovės ir pornografijos tikslais.

Kiekvienais metais šio reiškinio aukomis pasaulyje tampa 1 mln. žmonių, iš jų 500 000 yra vien Europoje. Tie, kurie pasinaudoja šiuo reiškiniumi finansuodami prekybą žmonėmis ir naudodamiesi žmonėmis tarsi perkamomis ir parduodamomis prekėmis, daro nusikaltimą.

Kaip pranešime pabrėžiama, turime imtis veiksmų prekybos žmonėmis aukų kilmės šalyse ir šalyse, į kurias jos pateko. Sugebėsime rasti sprendimą tik bendromis pastangomis keldami visuomenės sąmoningumą, teikdami paramą ir pagalbą aukoms ir pirmiausia

kovodami su šio reiškimo priežastimis, kad galėtume padėti susijusioms šalims sukurti tinkamą teisinę sistemą, kuri suteiktų galimybę kovoti su įvairių rūšių vergove.

Pranešimas: Nathalie Griesbeck (A7-0346/2010)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pone pirmininke, džiaugiuosi, kad šiandien Parlamente kalbėjome ne tik apie Europos Sąjungos ir Gruzijos susitarimą dėl vizų režimo supaprastinimo, bet ir apie Europos Sąjungos ir Gruzijos susitarimą dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos.

Šiuo atžvilgiu svarbu, kad matytume ne tik šviesiąją gyvenimo pusę, bet ir spręstume rimtas problemas, ir tikiuosi, kad mums, Parlamentui, galbūt po metų bus pateikta tarpinė ataskaita, kad galėtume žinoti, kaip šis Europos Sąjungos ir Gruzijos susitarimas įgyvendinamas, ir pirmiausia pamatyti, kokių rezultatų pasiekta. Taip pat norėčiau, kad Europos Parlamentas kitą kartą būtų aktyviau įtrauktas į pirmines diskusijas.

Pranešimas: Iva Zanicchi (A7-0332/2010)

Nirj Deva (ECR). – Pone pirmininke, noriu paaiškinti, kodėl mano frakcija ir aš susilaikėme nuo balsavimo dėl ES greitojo reagavimo pajėgų kūrimo. Pastaraisiais metais dėl vis dažniau vykstančių didelių nelaimių daugėja raginimų didinti esamų ES pajėgumų reaguoti į nelaimės veiksmingumą. Pritariu daugeliui šiame pranešime pateiktų puikių minčių, bet negaliu paremti raginimo sukurti naujas ES civilinės saugos pajėgas.

Nors pritariu raginimui, kad ES turėtų koordinuoti savo atsaką į humanitarines katastrofas su platesne vystomosios pagalbos bendruomene, bet galiu paremti tokį koordinavimą tik tuo atveju, jeigu jis bus vykdomas pasitelkiant jau veikiančius mechanizmus, pvz., Bendrijos civilinės saugos mechanizmą. Nors nepaprastai svarbu, kad ES reaguotų į humanitarines katastrofas veiksmingai, ne mažiau svarbu ir tai, kad mes nebūtume vieninteliai, kurie į jas reaguoja.

Be to, kad turime sutelkti dėmesį į ES atsako gerinimą, taip pat turime stengtis stiprinti nelaimės paveiktų besivystančių šalių, regionų ir jų vietos lygmeniu turimas pajėgas, kad galėtume veikti išvien kaip tarptautinė bendruomenė. Priešingu atveju atsitiks taip, kad mes atliksime visą sunkų darbą, o jos nieko neveiks.

Pranešimas: Petru Constantin Luhan (A7-0309/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Pone pirmininke, daugelis ES piliečių dar nesuvokia, kokia svarbi sanglaudos politika ne tik pavienių regionų, bet ir visų šalių plėtrai. Pagrindinis šios politikos tikslas – sudaryti visiems Europos Sąjungos regionams vienodas sąlygas. Įgyvendinant šią politiką gyventojai iš mažiau privilegijuotų regionų, kuriems tenka ūkininkauti sudėtingomis sąlygomis ir kurie turi prastą prieigą prie ryšių tinklo, galės naudotis tokiomis pačiomis socialinės, švietimo, transporto ir energetikos sistemos paslaugomis kaip ir kitų šalių piliečiai, kurių socialinė ir ekonominė padėtis geresnė. Taigi sanglaudos idėjos svarbos neįmanoma pervertinti.

Todėl privalome paremti visas priemones, kuriomis siekiama užtikrinti, kad struktūrinių fondų lėšos būtų naudojamos tinkamiau ir kad būtų veiksmingiau pasinaudota šių fondų integruojamuoju vaidmeniu, juolab kad sanglaudos politikos priemonių poveikis juntamiausias vietos lygmeniu, taigi dideliu mastu ir kaimo vietovėse. Dėl šių priežasčių balsavau už šį pranešimą.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Pone pirmininke, norėčiau pakalbėti paskutiniu šiandieninių diskusijų klausimu – apie P. C. Luhano pranešimą.

Konkurencingumas ir sanglauda – tai vienas kitą papildantys ir remiantys elementai. Tačiau visos ES konkurencingumas gali būti užtikrintas tik užtikrinus tikrai tvarų jos ekonomikos augimą. Daugelis investicijų, iš dalies finansuotų struktūrinių fondų lėšomis, pasiteisino, ir šiuo atžvilgiu ypač norėčiau pabrėžti infrastruktūros patobulinimą, nes dėl to dabar į daugelį regionų pritraukiamos užsienio investicijos, kuriomis prisidedama prie jų ekonominės plėtros. Tačiau sanglaudos politika pasiteisino ir kaip veiksminga priemonė, padedanti lanksčiai reaguoti į naujus socialinius ir ekonominius iššūkius finansų krizės sąlygomis.

Taip pat pritariu pranešėjos nuomonei, kad ES regionų ekonominis konkurencingumas glaudžiai susijęs su vidutiniu užimtumo lygiu, darbo jėgos išsilavinimu ir kvalifikacija, socialinės apsaugos sistema ir viešųjų paslaugų prieinamumu, nes parama socialinei sanglaudai yra nepaprastai svarbi didinant bendrą regionų konkurencingumą ir net jų konkurencingumą pasaulio mastu.

Raštiški paaiškinimai dėl balsavimo

Pranešimas: Reimer Böge (A7-0335/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą dėl ES solidarumo fondo lėšų mobilizavimo (Portugalija – potvyniai; Prancūzija – uraganas „Ksintija“). Portugalija paprašė Solidarumo fondo paramos po 2010 m. vasario mėn. neišprastai gausių kritulių, sukėlusių Madeiros saloje nuošliaužas ir didžiulius potvynius, kurie padarė žalos valstybinei ir privačiai infrastruktūrai, verslui ir žemės ūkiui. Bendrą tiesioginę žalą Portugalijos valdžios institucijos įvertino 1 080 mlrd. EUR. Iš Solidarumo fondo skiriama apie 31 mln. EUR. Lankiausi Madeiroje ir pats įsitikinau būtinybe užtikrinti, kad šio fondo parama, ypač atokesniems regionams ir saloms, kurie dažnai kenčia dėl blogų oro sąlygų, būtų lankstesnė ir dosnesnė.

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Remdamasis mano didžiai gerbiamo kolegos iš Vokietijos R. Böge pranešimu, balsavau už pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo mobilizuoti iš Europos Sąjungos solidarumo fondo apytikriai 67 mln. EUR siekiant padėti Madeirai (Portugalija), nukentėjusiai dėl liūčių sukeltų nuošliaužų ir potvynių, ir Prancūzijai, nukentėjusiai dėl potvynių, kuriuos sukėlė 2010 vasario mėn. praužęs uraganas „Ksintija“. Atkreipiu dėmesį į tai, kad ši suma sudaro 2,7 proc. bendros tiesioginės žalos, įvertintos 2,5 mln. EUR. Žinoma, ši suma didelė, bet kadangi ji sudaro palyginti nedidelę bendros žalos sumos dalį (2,7 proc.), negaliu susilaikyti nepaklausęs, kodėl Europos Sąjungai nepanaudojus šio fondo lėšų finansuoti Europos civilinės saugos pajėgoms, kurios galėtų nedelsiant atskubėti aukoms į pagalbą įvykus labai didelėms nelaimėms, su kuriomis nacionalinės pajėgos negali pačios susidoroti. Šių pajėgų veiklos išlaidos nebūtų didelės, nes iš pradžių ji būtų susijusi su esamų nacionalinių civilinės saugos pajėgų koordinavimu. Be to, šios pajėgos taip pat galėtų dalyvauti užsienyje vykdomose misijose (pvz., kaip Haičio atveju).

Regina Bastos (PPE), raštu. – (PT) Džiaugiuosi tuo, kad pranešimas dėl 31 255 790 EUR paramos iš Europos Sąjungos solidarumo fondo skyrimo Portugalijai po praeitų metų vasario mėn. Madeiroje įvykusio potvynio priimtas. Smarkios liūtys, praužusios Madeiros saloje, sukėlė chaosą ir padarė labai daug materialinės žalos: dėl liūčių sukeltų nuošliaužų

ir potvynio sugriuvo tiltai, greitkeliuose atsivėrė plyšiai, sugriauta daug namų ir suniokota daugybė automobilių.

Per nelaimę Madeiroje žuvo 42 žmonės ir 13 dingo be žinios. Šiandien Europos Parlamentas čia, Strasbūre, pamatė tikrą Europos solidarumo – vienos iš svarbiausių Europos projekto vertybių, kurią verta pabrėžti – įrodymą.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už šį pranešimą, nes sutinku, kad Europos Sąjungos solidarumo fondas turėtų būti mobilizuotas įtraukiant į 2010 finansinių metų Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą 66 891 540 EUR išsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų sumą, kad Portugalijai, nukentėjusiai dėl Madeiros salą nusiaubusių nuošliaužų ir potvynių, ir Prancūzijai, patyrusiai nuostolių dėl uragano „Ksintija“, būtų suteikta prašoma finansinė parama.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Aš, žinoma, džiaugiuosi sprendimu mobilizuoti Solidarumo fondo lėšas, kad būtų padėta Madeiros salą po neįprastai smarkių liūčių ištikusios tragedijos aukoms. Dėkoju kolegai N. Teixeirai už atkaklias ir sėkmingas pastangas kelti sąmoningumą Europos institucijose ir nustatyti pagrindą būtinai paramai. Noriu dar kartą pabrėžti savo įsitikinimą dėl būtinybės supaprastinti procedūras, kad Solidarumo fondo lėšos ateityje galėtų būti mobilizuojamos greičiau. Dėl vėlavimo suteikti pagalbą ekstremaliosios situacijos atvejais nukenčia Europos Sąjungos įvaizdis ir silpnėja europinio solidarumo jausmas.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Portugalija paprašė Solidarumo fondo paramos po 2010 m. vasario mėn. neįprastai gausių kritulių, sukėlusių Madeiros saloje nuošliaužas ir didžiulius potvynius, kurie padarė žalos valstybinei ir privačiai infrastruktūrai, verslui ir žemės ūkiui. Bendrą tiesioginę žalą Portugalijos valdžios institucijos kartu su regionine Madeiros Vyriausybe įvertino 1 080 mlrd. EUR. Ši suma sudaro 0,68 proc. Portugalijos bendrųjų nacionalinių pajamų. Potvyniai padarė didelę žalą daugybei namų, žemės ūkio valdų, kelių ir vandens paskirstymo tinklui. Finansinė pagalba šio fondo lėšomis padės Portugalijos valdžios institucijoms, ypač regioninei Madeiros Vyriausybei, padengti dalį išlaidų, kurių patyrė reaguodamos į ekstremaliąją situaciją. Apskritai balsavau už šį pranešimą paskatintas atsakomybės ir pareigos jausmo prisidėti prie to, kad būtų išvengta nereikalingo vilkinimo mobilizuojant finansinę paramą dėl gaivalinės nelaimės nukentėjusioms Portugalijai ir Prancūzijai.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Praėjus dešimčiai mėnesių po Prancūzijos pakrantę nusiaubusio uragano „Ksintija“, kurio metu žuvo 53 žmonės ir 80 žmonių buvo sužeista ir kuris padarė labai didelę materialinę žalą, Parlamentas patvirtino taisomąjį biudžetą, kad iš Solidarumo fondo būtų mobilizuota 35,6 mln. EUR. Nekalbėsiu dabar apie atkūrimo procesą, bet noriu paklausti, kiek dar turės įvykti tragedijų, kol pagaliau turėsime Bendrijos požiūrį į gaivalinių nelaimių prevenciją? Gaivalinės ir žmonių sukeltos nelaimės atsitinka vis dažniau, todėl privalome užtikrinti, kad nacionalinės priemonės būtų veiksmingesnės ir darnesnės ir kad europinės priemonės būtų lankstesnės. Taip pat noriu atkreipti dėmesį į tai, kad M. Barnier'o pranešimas, kuriame siūloma sukurti greitojo reagavimo į gaivalines nelaimes pajėgas, pateiktas jau 2006 m. Kas trukdo mums jį patvirtinti. Kas trukdo mums juo vadovautis?

Christine De Veyrac (PPE), raštu. – (FR) Šiandien balsavau už šį pranešimą, kuris reiškia, kad ES solidarumo fondo lėšos galės būti mobilizuotos po 2010 m. įvykusių didelių potvynių Portugalijoje ir uragano „Ksintija“ Prancūzijoje. Tai rodo, kad ES valstybės nares sieja tvirti ryšiai, ir pabrėžia pagalbos gaivalinės nelaimės paveiktiems regionams svarbą.

Džiaugiuosi, kad daugiau nei 35 mln. EUR skirta iš Solidarumo fondo padengti dideliems nuostoliams, kurių pridarė uraganas „Ksintija“ kai kuriose pakrančių teritorijose, pirmiausia Pajūrio Šarantos, Vandėjos ir Kot Darmoro departamentuose.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Komisija siūlo iš Solidarumo fondo mobilizuoti iš viso 66 891 540 EUR: 31 255 790 EUR Portugalijai ir 35 635 750 EUR Prancūzijai. Portugalija paprašė Solidarumo fondo paramos po 2010 m. vasario mėn. audros Madeiros saloje, padariusios daug žalos valstybinei ir privačiai infrastruktūrai, verslui ir žemės ūkiui. Prancūzija, savo ruožtu, paprašė Solidarumo fondo paramos po uragano „Ksintija“, kuris taip pat įvyko 2010 m. vasario mėn., dėl kurio nukentėjo didelė dalis Prancūzijos. Jo metu žuvo 53 žmonės ir beveik 80 žmonių buvo sužeista. Uraganas užtvindė didžiulius plotus, įskaitant gyvenamas vietas, ir padarė daug žalos užtvankoms ir pylimams, valstybinei ir privačiai infrastruktūrai, kelių ir geležinkelių tinklams, verslui ir žemės ūkiui.

Nors visapusiškai pritariu šiam lėšų mobilizavimui, ypač dėl jo svarbos Autonominiam Madeiros regionui, turiu išreikšti savo nusivylimą dėl to, kad ši parama skiriama tik dabar, gruodžio mėn., po nelaimių Prancūzijos pakrantėje ir Madeiros saloje praėjus dešimčiai mėnesių. Skubiai turime rasti būdų pagreitinti Solidarumo fondo lėšų mobilizavimo procedūrą ir turime stengtis, kad šis tikslas būtų pasiektas.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Mes, žinoma, balsavome už šį pranešimą, kuriuo siūloma mobilizuoti Solidarumo fondo lėšas dėl didžiulės žalos, kurią patyrė Madeiros sala po 2010 m. vasario mėn. regione praūžusios audros. Tačiau norėtume pateikti keletą pastabų, kurias esame išsakę pirmiau.

Pagal reglamentą, kuriuo įsteigiamas Solidarumo fondas, „jei atsitinka didelės nelaimės, Bendrija turėtų solidarizuotis su tam tikrų regionų gyventojais suteikdama finansinę paramą, kuri padėtų nelaimės ištiktiems regionams greitai grįžti prie normalių gyvenimo sąlygų. Parama dažniausiai turėtų būti teikiama stichinių nelaimių atvejais“. Reglamente taip pat teigiama, kad ši priemonė turėtų suteikti Bendrijai galimybę „greitai ir veiksmingai padėti kuo greičiau mobilizuoti pagalbos tarnybas, kad patenkintų būtiniausius gyventojų poreikius ir prisidėtų prie greito sugadintos pagrindinės infrastruktūros atstatymo siekiant atkurti normalią ekonominę veiklą nelaimės ištiktuose regionuose“.

Tačiau taisyklės ir procedūros, susijusios su fondo lėšų mobilizavimu, jau parodė, kad šio greitos pagalbos nukentėjusiems gyventojams principo tikrovėje nepaisoma. Šiuo atveju šis Parlamentas balsuoja dėl fondo lėšų mobilizavimo po nelaimės praėjus dešimčiai mėnesių. Todėl mes tvirtiname ir tą vėl sakome dabar, kad šio fondo lėšų mobilizavimo taisyklės turi būti pakeistos, kad lėšos galėtų būti mobilizuojamos lanksčiau ir tinkamu laiku ir kad ši pagalba galėtų būti suteikta po nelaimės praėjus trumpesniam laikui.

Estelle Grelier (S&D), raštu. – (FR) Mano nuomone, ES solidarumo fondas, kaip ir Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas, yra viena iš biudžetinių priemonių, suteikiančių ryškiausią praktinę išraišką solidarumo vertybei, kurią mes, Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos nariai, siekiame remti rengiant Bendrijos politines priemones. 2010 m. vasario 27–28 d. praūžusio uragano metu Vandėjos ir Pajūrio Šarantos departamentuose žuvo 53 žmonių ir apie 80 žmonių buvo sužeista. Regionui ir visai tautai tai buvo iš tikrųjų traumuojanti patirtis ir praėjus dešimčiai mėnesių šios nelaimės psichologinis ir ekonominis poveikis tebejuntamas. Per 2010 m. kovo mėn. sesiją Parlamentas ėmėsi veiksmų ir didele balsų dauguma priėmė rezoliuciją, kuria raginama panaudoti fondo lėšas siekiant suteikti aukoms pagalbą.

Šiandieninis balsavimas, kuriuo patvirtinamas pasiūlymas skirti šiems departamentams 35,6 mln. EUR, taip pat paremti Portugaliją, nukentėjusią dėl liūčių sukkelto potvynio Madeiroje, yra šio bendro noro parodyti solidarumą su Europos piliečiais pavyzdys. Būtent tokią Europą norime kurti, Europą, kuri yra artima savo piliečiams, skubiai reaguoja į jų problemas ir sprendžia jas bendromis jėgomis.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimą. Iš tikrųjų manau, kad šis fondas yra vertinga priemonė, suteikianti Europos Sąjungai galimybę parodyti solidarumą su gaivalinių nelaimių paveiktų regionų gyventojais ir suteikti finansinę paramą, kad nelaimės ištiktiems regionams būtų padėta greitai grįžti prie normalių gyvenimo sąlygų. Šiandien balsavome dėl dviejų prašymų suteikti paramą. Pirmoji paramos paprašė Portugalija po neįprastai gausių kritulių, sukėlusių Madeiros saloje nuošliaužas ir didžiulius potvynius, kurie padarė žalos valstybinei ir privačiai infrastruktūrai, verslui ir žemės ūkiui.

Kitą paraišką mobilizuoti fondo lėšas pateikė Prancūzija po uragano „Ksintija“, kurio metu metu žuvo 53 žmonės ir kuris užtvindė didžiulius plotus, įskaitant gyvenamas vietas, padarydamas daug žalos užtvankoms ir pylimams, valstybinei ir privačiai infrastruktūrai, kelių ir geležinkelių tinklams, verslui ir žemės ūkiui. Galiausiai norėčiau pridurti, kad iš Solidarumo fondo mobilizuota 31 255 790 EUR Portugalijai (potvyniai Madeiroje) ir 35 635 750 EUR Prancūzijai (uraganas „Ksintija“) remti, iš viso 66 891 540 EUR.

David Martin (S&D), raštu. – Palankiai vertinu šį pranešimą, kuriuo iš ES solidarumo fondo skiriama 31 mln. EUR Portugalijai ir 35 mln. EUR Prancūzijai. Tai svarbus paramos gestas po vasario mėn. potvynio ir nuošliaužų Portugalijoje ir uragano „Ksintija“, nusiaubusio Atlanto vandenyno pakrantės teritoriją Prancūzijoje.

Véronique Mathieu (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimą siekiant paremti 2010 m. vasario mėn. dėl potvynių nukentėjusius Portugalijos ir uragano „Ksintija“ nusiaubtus Prancūzijos regionus. Labiausiai nukentėjo Atlanto vandenyno pakrantės teritorija, kur uraganas užtvindė didžiulius plotus, įskaitant gyvenamas vietas, kurio metu žuvo ir buvo sužeisti žmonės ir buvo padaryta daug materialinės žalos. Šiandien balsuodami patenkinome Prancūzijos valdžios institucijų prašymą suteikti šiems regionams, be kitų dalykų, Europos Sąjungos finansinę paramą pagal kriterijų, kad „regionas taip pat gali pasinaudoti Fondo parama, jei jis nukentėjo nuo ypatingos nelaimės, dažniausiai nuo stichinės, padariusios žalos daugumai jo gyventojų, kurios padariniai labai dideli ir ilgai atsilieps gyvenimo sąlygoms regione bei jo ekonominiam stabilumui“. Tiesioginė šios nelaimės padaryta žala įvertinta 1 425,43 mln. EUR, kuriai iš dalies padengti Prancūzijai bus išmokėta 35 635,750 EUR. Solidarumo fondo lėšų mobilizavimas yra praktinė savo piliečiams artimos Europos, o būtent tokios Europos jie tikisi, išraiška. Europos institucijos dar turi dėti pastangas, kad mobilizavimo veiksmai ir procedūros būtų pagreitinti, kurias pateisina gamtinių reiškinių mastas ir atsako į juos neatidėliotumas.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Tai, kad Europos Sąjunga suteikia pagalbą Portugalijai ir Prancūzijai po 2010 m. vasario mėn. siautusiu audru, yra gera žinia. Tačiau tenka apgailestauti, kad ES nesiima tokių greitų veiksmų, kad būtų padėta dėl klimato kaitos padarinių nukentėjusiems piliečiams, kaip kad tuo atveju, kai turi gelbėti bankus.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjunga yra solidarumo erdvė ir ES solidarumo fondas yra jos dalis. Parama šio fondo lėšomis nepaprastai svarbi padedant regionams, nukentėjusiems dėl gaivalinių nelaimių, tokių kaip potvynis Madeiroje (Portugalija) ir

uraganas „Ksintija“ Prancūzijoje. Komisija, patikrinusi, ar abi paraiškos atitinka Tarybos reglamente (EB) Nr. 2012/2002 nustatytus tinkamumo kriterijus, pasiūlė iš Solidarumo fondo mobilizuoti 31 255 790 EUR Portugalijai (potvyniai Madeiroje) ir 35 635 750 EUR Prancūzijai (uraganas „Ksintija“) remti, iš viso 66 891 540 EUR išsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų, išskaičiuojamų iš nustatytos didžiausios metinės 1 mlrd. EUR ribos. Tačiau norėčiau pabrėžti vėlavimą mobilizuoti tokią paramą. Procedūra turi būti mažiau biurokratinė ir supaprastinta, kad ateityje į nelaimės būtų reaguojama tinkamu laiku.

Willy Meyer (GUE/NGL), raštu. – (ES) Nors balsavau už šį pasiūlymą suteikti paramą, manau, kad tai yra tik kapitalistinio modelio padarinius švelninanti pusėtina priemonė ir kad tai nėra jokia pažanga kovojant su pagrindinėmis krizės priežastimis. Pritariu tam, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšos būtų mobilizuojamos siekiant paremti piliečius, kurie neteko darbo dėl struktūrinių komercinių modelių pokyčių ar tiesiogiai dėl dabartinės ekonomikos ir finansų krizės. Manau, kad daugiau nei 250 mln. EUR suma, kurios prašoma siekiant suteikti papildomą paramą ir pagalbą daugiau nei 600 darbo netekusių darbuotojų iš Nyderlandų mažmeninės prekybos sektoriaus, gali padėti pasiekti galutinį tikslą – palengvinti šių darbuotojų reintegraciją į darbo rinką. Balsuojant dėl šio pasiūlymo taip pat balsavau „už“, nes esu įsitikinęs, kad ši pagalba papildo paramą išėitinėmis pašalpomis, numatytomis visose nacionalinėse teisės sistemose ir kolektyvinėse darbo sutartyse. Todėl ši parama Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšomis jokia būdu negali pakeisti vyriausybės ir verslo teisinių išsipareigojimų darbo netekusiems darbuotojams ar suteikti galimybę tokių išsipareigojimų nevykdyti.

Alexander Mirsky (S&D), raštu. – (LV) Tokiomis aplinkybėmis suteikti paramą būtina, kad valstybės narės galėtų jaustis vieningos šeimos narėmis. Būtų daug pigiau, jeigu Europos Sąjungos lėšos būtų skiriamos projektams, kurie galėtų padėti sušvelninti gaivalinių nelaimių padarinius. Pvz., galėtų būti statomos užtvankos ir apsauginės konstrukcijos ir investuojama į visuomenės informavimo ir išpėjimo priemones. Manau, taip pat būtų naudinga parengti statybos reglamentus, skirtus padidintos rizikos regionams. Jeigu Europos Sąjunga tik teiks finansinę paramą ir nieko nedarys gaivalinių nelaimių prevencijos srityje, jų padariniai ateityje galės būti dar skausmingesni.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Portugalija paprašė Solidarumo fondo paramos po 2010 m. vasario mėn. neįprastai gausių kritulių, sukėlusių Madeiros saloje nuošliaužas ir didžiulius potvynius, kurie padarė žalos valstybinei ir privačiai infrastruktūrai, verslui ir žemės ūkiui. Bendrą tiesioginę žalą Portugalijos valdžios institucijos įvertino 1 080 mlrd. EUR. Prancūzija paprašė Solidarumo fondo paramos po to, kai 2010 m. vasario mėn. nuo uragano „Ksintija“ nukentėjo didžioji dalis Prancūzijos, labiausiai Atlanto vandenyno pakrantė, ypač Pajūrio Šarantos ir Vandėjos departamentai. Uragano metu žuvo 53 žmonės ir beveik 80 žmonių buvo sužeista. Bendrą tiesioginę šios stichinės nelaimės nustatytoje teritorijoje padarytą žalą Prancūzijos valdžios institucijos įvertino 1 425,43 mln. EUR.

Komisija, patikrinusi, ar abi paraiškos atitinka Tarybos reglamente (EB) Nr. 2012/2002 nustatytus tinkamumo kriterijus, pasiūlė iš Solidarumo fondo mobilizuoti 31 255 790 EUR Portugalijai (potvyniai Madeiroje) ir 35 635 750 EUR Prancūzijai (uraganas „Ksintija“) remti, iš viso 66 891 540 EUR. Kadangi šios paraiškos dėl paramos atitinka visus tinkamumo kriterijus, balsavau „už“ solidarizuodamasis su aukomis ir nukentėjusiomis valstybėmis.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), raštu. – (FR) Parėmiau Europos Parlamento šiandien, 2010 m. gruodžio 14 d., antradienį, balsuojant patvirtintą sprendimą skirti 35,6 mln. EUR Prancūzijai, kurios Atlanto vandenyno pakrantę iš dalies suniokojo vasarį praūžęs uraganas. Šios lėšos bus panaudotos gaivalinės nelaimės suniokotai infrastruktūrai atstatyti. Kaip EP narė, atstovaujanti regionams, kurie per nelaimę nukentėjo labiausiai, džiaugiuosi sprendimu skirti šią finansinę paramą audros padarytiems nuostoliams atlyginti: tai tikra pagalba visiems nukentėjusiems Prancūzijos departamentas. Šis mobilizavimas įrodo, kad Europos Sąjungos solidarumas nėra tuščias žodis.

Baigdamą norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad nuo 2010 m. vasario mėn. praūžusio uragano „Ksintija“ nukentėjo didelė Prancūzijos dalis, labiausiai Pajūrio Šarantos ir Vandėjos departamentai, kuriuose žuvo 53 žmonės ir 80 žmonių buvo sužeista. Materialinė žala įvertinta 1 425,43 mln. EUR. Šiai žalai atitaisyti iš ES solidarumo fondo iš viso skirta 35,6 mln. EUR.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Remiantis R. Böge pranešimu, šių smarkių Portugalijoje ir Prancūzijoje įvykusių stichinių nelaimių padariniams šalinti skirta 66,9 mln. EUR. Todėl balsavau už šį pranešimą.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už šį pranešimą, nes sutinku, kad 2010 finansinių metų Europos Sąjungos bendrajame biudžete iš Europos Sąjungos solidarumo fondo turėtų būti skirta 66 891 540 EUR išsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų suma, kad būtų patenkintos paraiškos mobilizuoti fondo lėšas, kurias pateikė:

- Portugalija dėl nelaimės, kurią sukėlė nuošliaužos ir potvynis Madeiros saloje, ir
- Prancūzija dėl nelaimės, kurią sukėlė uraganas „Ksintija“.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Nuoširdžiai džiaugiuosi tuo, kad šis pranešimas, pagal kurį numatoma skirti Portugalijai 31 255 790 EUR paramą padengti didžiuliams nuostoliams, kurių šalis patyrė dėl 2010 m. vasario mėn. Madeiros salą ištikusios gaivalinės nelaimės, patvirtintas. Šiuo atžvilgiu norėčiau pabrėžti didelį atsidavimą, kurį parodė Portugalijos delegacija iš partijos „Partido Social Democrata“, ypač N. Teixeira darbą, turėjusį lemiamos įtakos tam, kad šiandien turime šį rezultatą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Komisija, atsižvelgdama į 2006 m. gegužės 17 d. tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo (TIS) 26 punktą, siūlo mobilizuoti Europos Sąjungos solidarumo fondą ir suteikti finansinę pagalbą Portugalijai ir Prancūzijai. Šio susitarimo nuostatose numatyta galimybė mobilizuoti fondo lėšas neviršijant viršutinės metinės 1 mlrd. EUR ribos. Iki šiol 2010 m. Komisija pateikė tik vieną pasiūlymą mobilizuoti Solidarumo fondo lėšas, t. y. 2010 m. rugsėjo 24 d. pasiūlymą dėl 13,02 mln. EUR mobilizavimo po didžiulių potvynių Airijoje 2009 m. lapkričio mėnesį (COM (2010) 0534). Abi biudžeto valdymo institucijos šiuo metu svarsto klausimą dėl šio pasiūlymo ir atitinkamo taisomojo biudžeto projekto (TBP Nr. 8/2010) priėmimo. Tuo pat metu, kai buvo pateiktas šis pasiūlymas mobilizuoti Solidarumo fondo lėšas ir suteikti finansinę pagalbą Portugalijai ir Prancūzijai, Komisija pateikė taisomojo biudžeto projektą (2010 m. spalio 13 d. TBP Nr. 9/2010) siekdama, kad į 2010 m. biudžetą būtų įrašyti atitinkami išsipareigojimų ir mokėjimų asignavimai, kaip numatyta Tarpinstitucinio susitarimo 26 punkte.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Solidarumo fondas įsteigtas siekiant parodyti Europos Sąjungos solidarumą su gaivalinių nelaimių paveiktų regionų gyventojais. Šių metų vasario mėn. Madeiros regioną, iš kurio esu kilęs, ištiko nelaimė, kurią sukėlė nuošliaužos

ir potvynis. Po šios tragedijos Portugalija pateikė paraišką mobilizuoti Solidarumo fondo lėšas prašydama paramos atitaisant žalą, ypač atstatant infrastruktūrą ir pastatus nelaimės paveiktuose regionuose.

Prancūzijos valdžios institucijos taip pat pateikė paraišką mobilizuoti fondo lėšas po uragano „Ksintija“. Bendra dėl šių dviejų nelaimių patirta žala įvertinta 66 891 540 EUR ir ši suma netrukus bus mobilizuota, nes taisomajame biudžete jau padaryta pakeitimų, reikalingų tam, kad šios lėšos galėtų būti skirtos. Vasario mėn. nelaimės padariniai pasijuto iš karto ir padaryta didelė žala viešai ir privačiai infrastruktūrai, įmonėms ir pasėliams. Regioną ištikusios tragedijos padariniai buvo labai skaudūs, tačiau ES pagalba nebuvo iš karto suteikta. Dabar po nelaimės yra praėję jau dešimt mėnesių. Kadangi pritariu poreikiui paspartinti visą šią procedūrą, balsuoju už tai, kad fondo lėšos būtų mobilizuotos nukentėjusiems regionams remti ir kad prašymas tai padaryti būtų kuo skubiau patenkintas.

Bernadette Vergnaud (S&D), raštu. – (FR) Tai, kad šiandien per plenarinį posėdį patvirtinome taisomąjį biudžetą, kad pagal Komisijos pasiūlymą galėtų būti mobilizuota 35,6 mln. EUR iš ES solidarumo fondo, yra gera žinia. Lėšos bus mobilizuotos atsakant į prašymą, kurį pateikė Prancūzijos Vyriausybė po uragano „Ksintija“, praūžusio Prancūzijos pakrantės teritorijoje 2010 m. vasario 27–28 d., kurio metu Vandėjos ir Pajūrio Šarantos departamentuose žuvo 53 žmonės ir 80 žmonių buvo sužeista. Procedūra yra neabejotinai ilga ir turi būti patobulinta, bet džiaugiuosi matydama rodomą Europos solidarumą tragedijos, kurią patyrė aukos, akivaizdoje. Parašiau Komisijos nariui J. Hahnui laišką prašydama jo paremti Prancūzijos Vyriausybės prašymą suteikti paramą ir jis įvykdė savo pažadą, kurį man davė kovo mėn. lankydamasis La Rošelyje. Šis fondas reiškia daugiau nei finansinę paramą, jis simbolizuoja visų mūsų šiame žemyne bendras vertybes.

Pranešimas: László Surján (A7-0341/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto nuomonę ir pasiūlymą sumažinti mokėjimų asignavimus pagal biudžeto eilutę „Energetikos projektai ekonomikos gaivinimui remti. Europos jūrų vėjo energijos tinklų sistema“, siekiant Solidarumo fondo priemonėmis remti šalis (Portugaliją ir Prancūziją), kurias ištiko didelė gaivalinė nelaimė, taip pat į tai, kad šiuo sprendimu nustatomi pagrindiniai Solidarumo fondo veikimo kriterijai, šiam pranešimui pritariu.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Visi prisimename uraganą „Ksintija“, kuris mažiau nei prieš metus nusiaubė Vandėjos pakrantę. Nuo to laiko teritorijose, kuriose vanduo sunaikino viską, turi vykti atstatymas. Europos Sąjungos solidarumo fondas yra ideali priemonė vietos institucijų veiksmams remti. Balsuodamas už šį tekstą padėjau perduoti 35 635 750 EUR, kurie skirti ne fizinių asmenų patirtai žalai atlyginti, bet infrastruktūrai atkurti. Solidarumo fondas, sukurtas po 2002 m. potvynių Vokietijoje, Austrijoje, Čekijoje ir Prancūzijoje, skirtas padėti Europos regionams, nukentėjusiems nuo neprognozuojamų nelaimių. Šiuo tekstu lygiavertė suma taip pat skiriama Portugalijos regionams, nukentėjusiems nuo neseniai vykusio potvynio.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Aš, žinoma, teigiamai vertinu Solidarumo fondo lėšų mobilizavimą siekiant padėti tragedijos, kuri ištiko Madeirą po to, kai joje iškriti neįprastai daug kritulių, aukoms. Sveikinu kolegą Parlamento narį N. Texeirą dėl jo veiksmingų ir nuolatinių pastangų informuoti Europos institucijas ir sukurti pagrindą būtinai paramai. Pakartoju, kad esu tvirtai įsitikinęs, kad procedūros turi būti supaprastintos, kad ateityje Solidarumo fondą būtų galima greičiau mobilizuoti. Pavėluota pagalba ekstremaliosios

situacijos atveju kenkia Europos Sąjungos efektyvumo įvaizdžiui ir Europos solidarumo jausmui.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Vienintelė Taisomojo biudžeto projekto Nr. 9/2010 paskirtis – į 2010 m. biudžetą oficialiai įtraukti biudžeto tikslinimą, kuris atsiranda dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimo. Aš jau balsavau už kartu pateikiamą pranešimo projektą, kuriuo rekomenduojama patvirtinti Solidarumo fondo lėšų skyrimą Portugalijai (potvynis Madeiroje) ir Prancūzijai (uraganas „Ksintija“); vedinas to paties atsakomybės jausmo balsuoju už šį pranešimą dėl taisomojo biudžeto, kuriuo iš didžiausios numatytos fondo sumos 31 255 790 EUR skiriama Portugalijai ir 35 635 750 EUR Prancūzijai, iš viso 66 891 540 EUR.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Nepaisydamas energijos infrastruktūros, ypač vėjo energijos, investicinių projektų svarbos, balsuoju už mokėjimų asignavimų pagal biudžeto eilutę 06 04 14 03 sumažinimą, kad šios lėšos galėtų būti skirtos 66 891 540 EUR dydžio mokėjimų asignavimams (biudžeto eilutė 13 06 01), kurie reikalingi Europos Sąjungos solidarumo fondo mobilizavimo reikmėms padengti.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Balsuojant už šį taisomojo biudžeto projektą, kuriuo bus sudaryta galimybė Solidarumo fondo lėšas skirti Madeiros žmonėms ir Prancūzijos regionams, nukentėjusiems nuo uragano „Ksintija“, – tam mes, be abejo, pritarėme, – šalia teiginių dėl pavėluoto fondo mobilizavimo svarbu pabrėžti dar kelis aspektus.

Komisija mano, kad mobilizavimo tinkamumo kriterijai, susiję su žalos dydžiu, yra įvykdyti, ypač Madeiros atveju. Tačiau reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad dabar suteikta Europos Sąjungos parama padengia tik 2,89 proc. visos nelaimės padarytos žalos. Madeira yra atokiausias regionas, taigi jai tenka patirti su šia aplinkybe susijusius apribojimus. Ji taip pat siekia konvergencijos tikslų (nepaisydama kenksmingų pokyčių šioje srityje, kurie atsirado po paskutinio ES plėtros etapo). Todėl į šias ypatingas aplinkybes reikėtų atsižvelgti šiam regionui padidinant paramą – ją skiriant iš šio fondo ar naudojant kitas priemones.

Dėl to, kai buvo diskutuojama dėl šio fondo taisyklių, mes pasiūlėme apsvarstyti idėją padidinti finansinę paramą sanglaudos šalims ir konvergencijos regionams, nustatant taisyklę, kad teikiant pagalbą, susijusią su gaivalinių nelaimių padaryta žala, turi būti atsižvelgta į būtinai reikalingą sanglaudos aspektą. Tai taip pat padėtų sumažinti Europos Sąjungos regionų ir valstybių narių skirtumus.

Nathalie Griesbeck (ALDE), raštu. – (FR) Tokiu metu, kai Europoje vis dažniau įvyksta gaivalinės nelaimės, Europos Sąjunga turi būti pasirengusi teikti tinkamą pagalbą savo valstybėms narėms, kurias ištinka tokia nelaimė. Taigi po kovo mėnesį siautėjusio uragano „Ksintija“, kuris nusiaubė Pajūrio Šaranto ir Vandėjos pakrantės teritorijas, ir potvynių, kurie vasario mėnesį vyko Portugalijai priklausančioje Madeiros saloje, visiškai natūralu, kad aš pritariu Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimui siekiant atlyginti šių nelaimių padarytą žalą. Mano nuomone, šis balsavimas rodo Europos šalių solidarumą, kuris, tiesą sakant, turėtų egzistuoti ir daugelyje kitų sričių.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Ištikus gaivalinei nelaimėi – mus ištinka vis daugiau tokių nelaimių – būtina, kad Europos Sąjunga teiktų pagalbą valstybėms narėms ir regionams, kurie kovoja su ilgalaikiais tokių tragedijų padariniais. ES solidarumo fondas įsteigtas būtent šiuo tikslu.

Fondas leidžia suteikti finansinę paramą nukentėjusiems asmenims, kurie gyvena „didelių gaivalinių nelaimių“ ištiktuose regionuose, pvz., Portugalijos saloje Madeiroje, kuri buvo nusiaubta potvynių, ar Prancūzijos regionuose, kuriuos nusiaubė uraganas „Ksintija“. Vis dar gerai prisimindamas šių metų potvynius Lenkijoje ir kitose Europos dalyse, pritariu pasiūlymui teikti paramą nukentėjusioms šalims, taip išreiškiant solidarumą su tūkstančiais piliečių, kurie gyvena šių kataklizmų nusiaubtuose regionuose.

David Martin (S&D), raštu. – Aš balsavau už šį pranešimą, kuriuo patvirtinamas 66 mln. EUR perkėlimas iš Europos jūrų vėjo energijos tinklų sistemos į ES solidarumo fondą, siekiant padėti potvynio Portugalijoje ir uragano Prancūzijoje aukoms.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Šis taisomojo biudžeto projektas yra pagrįstas, atsižvelgiant į tai, kad lėšų, mobilizuotų pasinaudojant Solidarumo fondu, paskirtis yra padėti šalinti nuošliaužų ir didelių potvynių Madeiros saloje, Portugalijoje, ir uragano „Ksintija“ Prancūzijoje padarinius. Patvirtinusi, kad abu prašymai atitinka Reglamento (EB) Nr. 2012/2002 tinkamumo kriterijus, Komisija pasiūlė iš didžiausios numatytos 1 mlrd. EUR dydžio sumos (įsipareigojimų asignavimais ir mokėjimo asignavimais) 31 225 790 EUR Solidarumo fondo lėšų skirti Portugalijai (potvynis Madeiroje) ir 35 635 750 EUR Solidarumo fondo lėšų skirti Prancūzijai (uraganas „Ksintija“). Tačiau norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad šios rūšies paramos mobilizavimas yra pavėluotas. Siekiant laiku reaguoti į nelaimės atėityje, mobilizavimo procedūra turi būti padaryta mažiau biurokратиška ir supaprastinta.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Finansų ir ekonomikos krizės metu biudžeto didinimui iš esmės neturi būti pritarta. Tačiau šiuo atveju šios nuostatos galima nesilaikyti, atsižvelgiant į žalą, kurią dėl uragano „Ksintija“ patyrė Prancūzija ir Portugalija. Savitarpio pagalba ir parama gaivalinių nelaimių atveju yra tikras aktyvaus Europos solidarumo ženklas, todėl ją reikėtų vertinti teigiamai ir remti. Dėl šios priežasties balsavau už šį pranešimą.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Remiantis šiuo pranešimu būtina užtikrinti, kad Portugalijai ir Prancūzijai skiriamos lėšos būtų naudojamos siekiant padėti atkurti infrastruktūrą abiejose šalyse, ir jas ketinama naudoti kaip „refinansavimo priemonę“. Todėl balsavau už šį pranešimą. Nukentėjusiems žmonėms būtina padėti, o jų gyvenimo sąlygos ir regiono ekonomikos stabilumas turi būti pagerinti.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Visiškai pritariu ES solidarumo fondo lėšų mobilizavimui siekiant reaguoti į gaivalines nelaimes Prancūzijoje ir Portugalijoje. Solidarumo fondą laikau viena svarbiausių europinės tapatybės ir ES piliečių bendrumo jausmo kūrimo priemonių. 2010 m. Lenkija buvo viena šalių, kurioms buvo skirtos Solidarumo fondo lėšos, ir tai buvo teigiamai įvertinta žiniasklaidoje. Norėčiau pabrėžti, kad būtina gerinti visuomenės informavimą apie Solidarumo fondą ir jo naudojimo poveikį.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Aš balsavau už šį pranešimą, nes pritariu, kad Europos Sąjungos 2010 finansinių metų bendrajame biudžete būtų numatyta iš Europos Sąjungos solidarumo fondo 66 891 540 EUR sumą įsipareigojimų asignavimais ir mokėjimo asignavimais skirti patenkinti prašymams, kuriuos pateikė:

- Portugalija, siekiant mobilizuoti fondo lėšas reaguojant į nuošliaužų ir potvynių Madeiros saloje sukeltą nelaimę; ir
- Prancūzija, siekiant mobilizuoti fondo lėšas reaguojant į uragano „Ksintija“ sukeltą nelaimę.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Teigiamai vertinu šį taisomojo biudžeto projektą, kuriuo suteikiama galimybė mobilizuoti Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšas siekiant įsipareigojimų asignavimais ir mokėjimo asignavimais skirti 66 891 540 EUR sumą, iš kurios 31 255 790 EUR skirti tenkinti prašymui suteikti paramą, kuri dėl žalos, kurią padarė 2010 m. vasario mėn. Madeiros autonominiame regione siautęs uraganas, pateikė Portugalijai.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Remdamasi Finansinio reglamento 37 straipsnio 1 dalimi, Komisija gali pateikti taisomojo biudžeto projektus, jei yra „neišvengiamos, išimtinės ar nenumatytos aplinkybės“. Atsižvelgdama į šį ir ES solidarumo fondo mobilizavimo aspektus, Komisija siūlo remiantis 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstituciniu susitarimu dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo (TIS) Portugalijai ir Prancūzijai skirti Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų. TIS leidžia mobilizuoti Solidarumo fondo lėšas, kurių didžiausia numatyta suma per metus yra 1 mlrd. EUR. Jame, kaip ir Tarybos reglamente Nr. 2012/2002, kuriuo įsteigiamas ES solidarumo fondas, pateikiamos tinkamumo finansuoti iš šio fondo sąlygos. Svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad šio fondo tikslas – ne atlyginti fizinių asmenų nuostolius, o atkurti infrastruktūrą ir kad tai refinansavimo priemonė. 2010 m. iki šiol Komisija pateikė tik vieną pasiūlymą dėl Solidarumo fondo lėšų mobilizavimo – 2010 m. rugsėjo 24 d. pasiūlymą skirti 13,02 mln. EUR Airijai, kuri 2009 m. lapkričio mėn. nukentėjo nuo didelių potvynių (COM (2010) 0534).

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Šiuo Europos Parlamento dokumentu siekiama pritarti Tarybos pozicijai dėl Taisomojo biudžeto Nr. 9/2010, kad būtų įgyvendinti pakeitimai, reikalingi Solidarumo fondui mobilizuoti. Madeiroje ir Prancūzijoje įvykusias nelaimes Komisija įvardijo kaip „didelę gaivalinę nelaimę“ ir „ypatingą regioninę nelaimę“ atitinkamai ir patvirtino abu nacionalinių valdžios institucijų pateiktus prašymus dėl fondo lėšų mobilizavimo.

Remdamasi Finansiniu reglamentu, Komisija gali pateikti taisomojo biudžeto projektus, jei yra „neišvengiamos, išimtinės ar nenumatytos aplinkybės“. Šiuo atveju Komisija pasiūlė mobilizuoti Solidarumo fondą siekiant skirti 31 255 790 EUR Portugalijai ir 35 635 750 EUR Prancūzijai. Šiandien įtvirtindami Europos solidarumą patvirtiname šios sumos perkėlimą mokėjimų asignavimais iš biudžeto eilutės 06 04 14 03: „Energetikos projektai ekonomikos gaivinimui remti. Europos jūrų vėjo energijos tinklų sistema“. Ši suma skirta nuo nelaimių nukentėjusiems regionams atstatyti ir infrastruktūrai atkurti.

Teigiamai vertinu patvirtintą priemonę, nors, atsižvelgdamas į tragediją, kuri suniokojo regioną, iš kurio esu kilęs, Madeiros autonominį regioną, apgailestauju dėl visos fondo mobilizavimo procedūros lėtumo.

Pranešimas: Barbara Matera (A7-0336/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Remdamasis puikios kolegės iš Italijos, Barbaros Materos, pranešimu, balsavau už pasiūlymą dėl sprendimo iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo 2,2 mln. EUR paramą skirti Slovėnijai, kurios tekstilės sektoriaus darbuotojai atleidžiami iš darbo. Tai yra įmonė „Mura, European Fashion Design“, kuri atleido 2 554 darbuotojus. Manau, kad keista, kad iš 2 554 atleistų darbuotojų 583, arba 22,8 proc., asmenys turi ilgalaikių sveikatos problemų ar negalią. Nesu tikras, ar jie atitinka Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo kriterijus. Reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad iš 2 554 atleistų darbuotojų 1 114 „nebaigė pradinės mokyklos“. Abejoti darbuotojų išsilavinimo lygiu ir jų atitikimu šiuolaikiniams pramonės standartams yra

teisėta. Abejoju Slovėnijos darbo, šeimos ir socialinių reikalų ministerijoje dirbančių valstybės tarnautojų, kurie turi vykdyti šių išlaidų priežiūros sertifikavimo funkcijas, nepriklausomumu.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), raštu. – (FR) B. Materos pateiktos rezoliucijos, kuriomis pritariama Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimui šešiais konkrečiais atvejais, kaip ir per paskutinę plenarinę sesiją jos pateiktos rezoliucijos, yra visiškai pagrįstos. Šis fondas suteiks paramą Slovėnijos, Vokietijos, Lenkijos ir Ispanijos darbuotojams, kurie nukentėjo nuo globalizacijos padarinių. Visada maniau, kad šio fondo naudojimas yra veiksminga priemonė, nes taip pasiekiami konkrečių rezultatų ir patenkinami konkretūs ir lengvai nustatomi poreikiai. Kaip Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto narys, paprasčiausiai privalėjau balsuoti už šių rezoliucijų patvirtinimą.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Slovėnija paprašė paramos dėl 2 554 darbuotojų atleidimo iš įmonės „Mura, European Fashion Design“, kuri veikia drabužių sektoriuje, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais Parlamento. Taip pat sutinku, kad Komisijos pasiūlymo aiškinamojoje dalyje, remiantis Parlamento pateiktais prašymais, turi būti pateikta aiški ir išsami informacija dėl paramos taikymo, kurioje būtų išanalizuoti tinkamumo kriterijai ir paaiškintos priežastys, dėl kurių parama patvirtinta.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Pagalba, teikiama darbuotojams, kurie buvo atleisti dėl restruktūrizavimo ir gamybos perkėlimo, turėtų būti dinamiška ir lanksti, siekiant, kad ji galėtų būti greitai ir veiksmingai įgyvendinta. Atsižvelgiant į tarptautinės prekybos struktūrinius pokyčius, svarbu, kad Europos ekonomika būtų pajėgi greitai įgyvendinti pagalbos darbuotojams, kurie nukentėjo nuo šių pokyčių, politiką, jiems taip pat suteikiant gebėjimų, kurie reikalingi siekiant greitai grįžti į darbo rinką. Todėl finansinė parama turėtų būti teikiama nagrinėjant kiekvieną atvejį. Taip pat svarbu pabrėžti, kad ši parama nepakeičia įprastų įmonių išipareigojimų, ji taip pat nėra skirta įmonėms finansuoti ir restruktūrizuoti. Atsižvelgdamas į tai, kad Slovėnija paprašė paramos dėl 2 554 darbuotojų atleidimo iš drabužių sektoriaus įmonės „Mura, European Fashion Design“, kuri įsikūrusi NUTS III lygmens regione Pomurjėje, ir kad 7 proc. visų Pomurjės regione dirbančių žmonių dirbo įmonėje „Mura“, ir kad šio regiono gyventojų pajamos jau atsiliko nuo Slovėnijos vidurkio, balsuoju už šį pranešimą dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo, jas skiriant Slovėnijai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Mano nuomone, tai, kiek kartų per paskutinius mėnesius šis Parlamentas pritarė Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo, kuris įsteigtas siekiant teikti papildomą pagalbą darbuotojams, kurie nukentėjo dėl didelių pokyčių pasaulinės prekybos struktūroje, mobilizavimui, labai gerai rodo, kokią krizę šiuo metu patiria Europa. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas nėra atsakymas į šią krizę, bet yra nemaža ir svarbi pagalba. Šiuo konkrečiu atveju teikiama pagalba siekiama spręsti problemas, susijusias su 2 554 darbuotojų atleidimo iš Slovėnijos įmonės „Mura, European Fashion Design“, kuri veikia drabužių sektoriuje, padariniais. Šis sektorių ypač neigiamai paveikė pasaulinės prekybos struktūros pokyčiai, ir jis yra pigių importuojamų tekstilės gaminių auka.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į pasaulio ekonomikos krizės socialinius padarinius, kurie ypač paveikė užimtumą, tinkamas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo naudojimas ypač svarbus siekiant palengvinti prastą Europos piliečių ir jų šeimų padėtį, prisidėti prie jų socialinės reintegracijos bei profesinio tobulėjimo,

tačiau taip pat kurti naują, kvalifikuotą darbo jėgą, kuri atitiktų įmonių poreikius ir skatintų ekonomikos augimą. Būtent atsižvelgiant į tai pateiktas šis Slovėnijai skirtas intervencinis planas, susijęs su 2 554 darbuotojų atleidimu iš Slovėnijos įmonės „Mura, European Fashion Design“, kuri veikia drabužių sektoriuje. Todėl tikiuosi, kad Europos institucijos dar smarkiau sieks įgyvendinti priemones, kuriomis būtų pagreitintas ir pagerintas tokio svarbaus išteklių, kaip Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas, panaudojimas; šiuo metu Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimo lygis labai žemas. Šiais metais paprašytos paramos dydis sudaro tik 11 proc. visos numatytos 500 mln. EUR sumos.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Prašymai mobilizuoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšas pateikiami kiekvieną mėnesį. Taigi šiuo metu pateikti dar aštuoni prašymai iš keturių valstybių narių: Slovėnijos, Vokietijos, Lenkijos ir Ispanijos. Uždaroma dar keli šimtai įvairių pramonės sektorių, nuo automobilių gamybos iki mažmeninės prekybos ir tekstilės, įmonių. Iš viso atleista daugiau kaip 6 500 darbuotojų (tiksliau – 6 592 darbuotojai). Jei pridėtume tuos darbuotojus, apie kuriuos kalbėjome prieš mėnesį, atleista beveik 10 000 darbuotojų.

Nors pritariame šiam mobilizavimui, negaliu nepakartoti, kad būtina aiškiai nutraukti neoliberalią politiką, dėl kurios Europos Sąjungos šalyse kyla akivaizdžios ekonominės ir socialinės nelaimės. Palaikomosios priemonės iš tikrųjų reikalingos, tačiau turi būti sprendžiamos su šios nelaimės priežastimis susijusios problemos.

Vis labiau būtina įgyvendinti pasiūlymą dėl Europos užimtumo ir tvaraus vystymosi programos sukūrimo, kuri pateikėme per diskusijas dėl 2011 m. biudžeto. Šiai programai turėtų būti skirtas 1 proc. ES bendrojo vidaus produkto, ją savo lėšomis turėtų paremti ir valstybės narės. Šios programos tikslai – tikra konvergencija, kiekvienos šalies galimybių skatinimas, tvarus jos išteklių naudojimas, investavimas į gamybą ir darbo vietų su teisėmis kūrimas.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimą siekiant skirti lėšų Slovėnijai, nes manau, kad ši priemonė yra vertingas išteklius, skirtas darbuotojams, kurie dėl ekonomikos krizės patiria sunkumų, remti. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas įsteigtas 2006 m.; jo paskirtis – teikti praktinę paramą darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl priežasčių, susijusių su įmonių perkėlimu, arba, po 2009 m. padaryto pakeitimo, dėl ekonomikos krizės, siekiant padėti jiems reintegrotis į darbo rinką.

Šiandien buvo balsuojama dėl prašymo suteikti paramą, susijusią su 2 554 darbuotojų atleidimu iš įmonės „Mura, European Fashion Design“, kuri vykdo veiklą drabužių sektoriuje, kurios dydis 2 247 940 EUR ir kuri finansuojama iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo. Baigdamas pasakysiu, kad teigiamai vertinu tai, kad šis pranešimas patvirtintas; tai rodo, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra naudingas ir veiksmingas išteklius kovojant su nedarbu, kurį sukėlė globalizacija ir ekonomikos krizė.

David Martin (S&D), raštu. – Teigiamai vertinu Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimą siekiant padėti 2 554 darbuotojams, kurie buvo atleisti iš Slovėnijoje veikiančios įmonės „Mura, European Fashion Design“. Tikiuosi, kad 2,2 mln. EUR padės darbuotojams ir regionui greitai atsigausti po struktūrinių pokyčių, kuriuos jie patiria.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Aš susilaikau dėl Slovėnijos įmonių grupės „Mura Group“ darbuotojų, kurie buvo paaukoti ant globalizacijos altoriaus. Padėtis, kurioje jie atsidūrė dėl Europos Sąjungos remiamos neoliberalios politikos, ir apgailėtinas šios pašalpos dydis skatina balsuoti „prieš“. Tačiau ši maža suma, kuri yra teikiama, gali padėti palengvinti jų skausmą. Dėl to Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo principai netampa mažiau netoleruoti. Jais pritariama nuostatomis, kurios šią įmonių grupę valdantiems investicijų fondams ir į ją investuojantiems bankams leido pelnytis darbuotojų sąskaita.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) ES yra solidarumo erdvė, o Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra jos dalis. Ši parama labai svarbi siekiant padėti bedarbiams ir asmenims, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, kuris vyksta globaliame pasaulyje. Vis daugiau įmonių, pasinaudodamos tuo, kad tam tikrose šalyse, ypač Kinijoje ir Indijoje, darbo sąnaudos mažesnės, perkelia savo veiklą, o tai kenkia toms šalims, kurios gerbia darbuotojų teises. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo tikslas – padėti darbuotojams, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, ir jis labai svarbus siekiant palengvinti jų galimybes vėl įsidarbinti. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšomis praeityje naudojosi kitos ES šalys, o dabar šią paramą būtų tinkama suteikti Slovėnijai, kuri kreipėsi dėl paramos dėl 2 554 darbuotojų atleidimo iš įmonės „Mura, European Fashion Design“, kuri vykdo veiklą drabužių sektoriuje.

Alexander Mirsky (S&D), raštu. – (LV) Balsavau už, kaip ir anksčiau, kai buvo balsuojama dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo. Privalome padėti žmonėms, kurie neteko darbo, ir suteikti jiems galimybę pritaikyti savo potencialą kitose srityse. Labai apgailėtina, kad, nepaisant to, kad asmeniškai kreipiausi į Latvijos Respublikos Ministrą Pirmininką, atkreipdamas jo dėmesį į galimybę pasinaudoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšomis, Latvija niekada nepasinaudojo šia galimybe, nors 15 proc. Latvijos gyventojų yra bedarbiai. Atrodo, kad apie Latvijos Respublikos valdžios neveiklumą reikia pranešti Europos Komisijos vadovybei. Savo gimtąją šalį jau paliko daugiau nei 100 000 Latvijos žmonių. Atrodo, kad šių žmonių likimas Latvijos Respublikos Vyriausybei visiškai nerūpi.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Slovėnijos drabužių įmonė „Mura, European Fashion Design“ dėl ekonomikos ir finansų krizės nuo 2009 m. spalio 21 d. iki 2010 m. vasario 20 d. buvo priversta iš darbo atleisti 2 554 darbuotojus. Todėl Slovėnija prašo iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo skirti 2 247 940 EUR paramą, kuri reikalinga siekiant vykdyti skubias nukentėjusių darbuotojų reintegravimo į darbo rinką priemones. Balsavau už šį pranešimą, nes lėšų mobilizavimas visiškai pagrįstas.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) B. Materos pranešime teigiama, kad mes turime remti Slovėnijos darbuotojų, kurie dėl pasaulio finansų ir ekonomikos krizės buvo atleisti iš darbo, reintegravimą į darbo rinką. Manau, kad šis sprendimas būtų pozityvus, todėl balsavau už jį.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Slovėnija paprašė paramos dėl 2 554 darbuotojų atleidimo iš įmonės „Mura, European Fashion Design“, kuri vykdo veiklą drabužių sektoriuje, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais Parlamento.

Taip pat pritariu tam, kad:

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas turėtų remti konkrečių iš darbo atleistų darbuotojų reintegraciją į darbo rinką, ir pakartotai, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo parama nepakeičia priemonių, kurios pagal nacionalinius teisės aktus ar kolektyvines sutartis patenka į įmonių atsakomybės sritį, ir kad ji nėra skirta įmonių ar sektorių restruktūrizavimui finansuoti;

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo veikla ir pridėtinė vertė būtų vertinama pagal programų ir kitų įvairių priemonių bendrojo vertinimo priemonę, kuri buvo sukurta 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstituciniu susitarimu.

Teigiamai vertinu tai, kad Komisija pasiūlė nustatyti alternatyvų mokėjimų asignavimų šaltinį nepanaudotoms Europos socialinio fondo lėšoms po to, kai Europos Parlamentas ne kartą priminė, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas sukurtas kaip atskira speciali priemonė ir jam keliami tam tikri tikslai ir nustatomi terminai ir kad dėl to turi būti nustatytos atitinkamos pervedimams skirtos biudžeto eilutės.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Slovėnijos pateiktas prašymas dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramos, susijusios su 2 554 darbuotojais, kurie nuo 2009 m. spalio 21 d. iki 2010 m. vasario 20 d. buvo atleisti iš įmonės „Mura, European Fashion Design“, kuri vykdo veiklą drabužių sektoriuje, atitinka visus teisės aktais nustatytus tinkamumo kriterijus. Pagal 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 546/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo sritis buvo laikinai išplėsta, kad jo priemonės būtų galima taikyti situacijose, panašiose į šią, kai per keturis mėnesius dėl tiesioginio pasaulio finansų ir ekonomikos krizės poveikio iš valstybės narės įmonės atleidžiama bent 500 darbuotojų. Todėl balsavau už šią rezoliuciją, tikėdamasis, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas padės šiems darbuotojams sėkmingai grįžti į darbo rinką.

Pranešimas: Barbara Matera (A7-0337/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Vokietija paprašė paramos dėl 1 181 darbuotojo atleidimo iš keturių įmonių „Heidelberger Druckmaschinen“, kuri vykdo veiklą spausdinimo įrenginių sektoriuje, gamyklų Badene-Viurtemberge, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais Parlamento. Taip pat pritariu tam, kad būtų užtikrinta, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas remtų konkrečių iš darbo atleistų darbuotojų reintegraciją į darbo rinką, ir pakartotai, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo parama nepakeičia priemonių, kurios pagal nacionalinius teisės aktus ar kolektyvines sutartis patenka į įmonių atsakomybės sritį, ir kad ji nėra skirta įmonių ar sektorių restruktūrizavimui finansuoti.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Pagalba, teikiama darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl restruktūrizavimo ir gamybos perkėlimo, turėtų būti dinamiška ir lanksti, siekiant, kad ji galėtų būti greitai ir veiksmingai įgyvendinta. Atsižvelgiant į tarptautinės prekybos struktūrinius pokyčius, svarbu, kad Europos ekonomika būtų pajėgi greitai įgyvendinti pagalbos darbuotojams, kurie nukentėjo nuo šių pokyčių, politiką, šia politika jiems suteikiant gebėjimų, kurie reikalingi siekiant greitai grįžti į darbo rinką. Todėl finansinė parama turėtų būti teikiama nagrinėjant kiekvieną atvejį. Taip pat svarbu pabrėžti, kad ši parama nepakeičia įprastų įmonių išipareigojimų, ji taip pat nėra skirta įmonėms finansuoti ir restruktūrizuoti. Atsižvelgdamas į tai, kad Vokietija paprašė paramos dėl 1 181 darbuotojo

atleidimo iš keturių įmonės „Heidelberger Druckmaschinen“, kuri vykdo veiklą spausdinimo įrenginių sektoriuje, gamyklų Badene-Viurtemberge, balsuoju už šį pranešimą dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Šiandien balsuojame dėl 8 305 555 EUR dydžio Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paketo, kuriuo siekiama spręsti problemas, susijusias su 1 181 darbuotojo atleidimu iš keturių įmonės „Heidelberger Druckmaschinen“, kuri vykdo veiklą spausdinimo įrenginių sektoriuje, gamyklų Badene-Viurtemberge. Visada atkreipiū dėmesį į tai, kad, nors tokia parama labai svarbi šalinant esamus simptomus, ja nėra galutinai sprendžiamos Europos pramonės sektorių problemos, kurios susijusios ne tik su ekonomikos krize, kurią šiuo metu patiriame, bet ir su būtinybe Europai prisitaikyti prie kintančio pasaulio, kuriame būtina būti konkurencingiems.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į pasaulio ekonomikos krizės socialinius padarinius, kurie ypač paveikė užimtumą, tinkamas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo naudojimas ypač svarbus siekiant palengvinti prastą Europos piliečių ir jų šeimų padėtį, prisidėti prie jų socialinės reintegracijos bei profesinio tobulėjimo, tačiau taip pat kurti naują, kvalifikuotą darbo jėgą, kuri atitiktų įmonių poreikius ir skatintų ekonomikos augimą. Būtent atsižvelgiant į tai pateiktas šis Vokietijai skirtas intervencinis planas, susijęs su 1 181 darbuotojo atleidimu iš keturių įmonės „Heidelberger Druckmaschinen“, kuri vykdo veiklą spausdinimo įrenginių sektoriuje, gamyklų Badene-Viurtemberge. Todėl tikiuosi, kad Europos institucijos dar smarkiau sieks įgyvendinti priemones, kuriomis būtų pagreitintas ir pagerintas tokio svarbaus išteklių, kaip Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas, panaudojimas; šiuo metu Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimo lygis labai žemas. Šiais metais paprašytos paramos dydis sudaro tik 11 proc. visos numatytos 500 mln. EUR sumos.

Peter Jahr (PPE), raštu. – (DE) Šios dienos sprendimu Badeno-Viurtembergo įmonės „Heidelberger Druckmaschinen AG“ darbuotojai, kuriems gresia atleidimas iš darbo, iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo gauna apie 8 mln. EUR dydžio paramą. Šios lėšos turi būti panaudotos siekiant padėti šiems darbuotojams kuo greičiau rasti darbą. Man svarbu, kad šie žmonės šias lėšas gautų greitai ir be didelių biurokratinių nuostolių. Ši parama reikalinga dabar, o ne per šešis mėnesius ar metus. Europos Sąjunga ir valstybės narės taip pat privalo stengtis daryti daugiau nei paprasčiausiai vertinti neigiamus globalizacijos padarinius. Globalizacija yra procesas, kurio vystymąsi galime ir iš tikrųjų turime valdyti.

Wolf Klinz (ALDE), raštu. – (DE) Mano susilaikymas balsuojant susijęs ne tik su Vokietijos laisvųjų demokratų partijos skeptišku požiūriu į Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, bet ir su interesų konfliktu, kurį gali sukelti mano buvimas įmonės „Heidelberger Druckmaschinen AG“ akcininku.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimą siekiant skirti lėšų Vokietijai, nes manau, kad ši priemonė yra vertingas išteklius, skirtas darbuotojams, kurie dėl ekonomikos krizės patiria sunkumų, remti. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas įsteigtas 2006 m.; jo paskirtis – teikti praktinę paramą darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl priežasčių, susijusių su įmonių perkėlimu, arba, po 2009 m. padaryto pakeitimo, dėl ekonomikos krizės, siekiant padėti jiems reintegrotis į darbo rinką.

Šiandien buvo balsuojama dėl prašymo suteikti paramą, susijusią su 1 181 darbuotojo atleidimu iš keturių įmonės „Heidelberger Druckmaschinen“, kuri vykdo veiklą spausdinimo įrenginių sektoriuje, gamyklų Badene-Viurtemberge, kurios dydis 8 308 555 EUR ir kuri finansuojama iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo. Baigdamas pasakysiu, kad teigiamai vertinu tai, kad šis pranešimas patvirtintas; tai rodo, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra naudingas ir veiksmingas išteklius kovojant su nedarbu, kurį sukėlė globalizacija ir ekonomikos krizė.

David Martin (S&D), raštu. – Europos globalizacijos fondas sukurtas siekiant teikti paramą darbuotojams, kenčiantiems dėl pasaulio prekybos tendencijų struktūrinių pokyčių padarinių. 1 181 darbuotojo atleidimas iš keturių įmonės „Heidelberger Druckmaschinen AG“, kuri vykdo veiklą spausdinimo įrenginių sektoriuje, gamyklų Badene-Viurtemberge, patenka tiksliai į šią kategoriją, todėl aš pritariu 8 308 555 EUR mobilizavimui siekiant jiems padėti.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Aš susilaikau dėl Vokietijos įmonių grupės „Heidelberger Druckmaschinen Group“ darbuotojų, kurie buvo paaukoti ant globalizacijos altoriaus. Padėtis, kurioje jie atsidūrė dėl Europos Sąjungos remiamos neoliberalios politikos, ir apgailėtinas šios pašalpos dydis skatina balsuoti „prieš“. Tačiau ši maža suma, kuri yra teikiama, gali padėti palengvinti jų skausmą. Dėl to Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo principai netampa mažiau netoleruoti. Jais pritariama nuostatoms, kurios šiai įmonių grupei, kuri yra spausdinimo įrenginių gamybos lyderė pasaulyje, leido perkelti gamybą siekiant didinti pelną.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) ES yra solidarumo erdvė, o Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra jos dalis. Ši parama labai svarbi siekiant padėti bedarbiams ir asmenims, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, kuris vyksta globaliame pasaulyje. Vis daugiau įmonių, pasinaudamos tuo, kad tam tikrose šalyse, ypač Kinijoje ir Indijoje, darbo sąnaudos mažesnės, perkelia savo veiklą, o tai kenkia toms šalims, kurios gerbia darbuotojų teises. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo tikslas – padėti darbuotojams, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, ir jis labai svarbus siekiant pagerinti jų galimybes vėl įsidarbinti. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšomis praeityje naudojosi kitos ES šalys, o dabar šią paramą būtų tinkama suteikti Vokietijai, kuri kreipėsi dėl paramos, susijusios su 1 181 darbuotojo atleidimu iš keturių įmonės „Heidelberger Druckmaschinen“, kuri vyko veiklą spausdinimo įrenginių sektoriuje, gamyklų Badene-Viurtemberge.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Ekonomikos krizės poveikis vis dar jaučiamas visoje Europoje. Vokietijoje kai kurios įmonės taip pat siekia išlikti ir iš darbo atleidžia daug žmonių. Nuo 2010 m. vasario 26 d. iki gegužės 26 d. Heidelberge įsikūrusi spausdinimo mašinų gamybos įmonė „Druckmaschinen AG“ dėl krizės turėjo atleisti 1 181 darbuotoją. Todėl Vokietijos Federacinė Respublika kreipėsi dėl 8 308 555 EUR paramos iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo. Balsuoju už šį pranešimą, nes visi nustatyti lėšų mobilizavimo kriterijai įvykdyti.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Pritariu su šiuo prašymu susijusiam fondo lėšų mobilizavimui, nes šia priemone galima suteikti papildomą paramą darbuotojams, kurie kenčia dėl pasaulio prekybos tendencijų didelių struktūrinių pokyčių padarinių. Todėl balsavau už šį pranešimą.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Vokietija paprašė paramos dėl 1 181 darbuotojo atleidimo iš keturių įmonės „Heidelberger Druckmaschinen“,

kuri vykdo veiklą spausdinimo įrenginių sektoriuje, gamyklų Badene-Viurtemberge, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais Parlamento.

Taip pat pritariu tam, kad:

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas turėtų remti konkrečių iš darbo atleistų darbuotojų reintegraciją į darbo rinką, ir pakartoju, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo parama nepakeičia priemonių, kurios pagal nacionalinius teisės aktus ar kolektyvines sutartis patenka į įmonių atsakomybės sritį, ir kad ji nėra skirta įmonių ar sektorių restruktūrizavimui finansuoti;

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo veikla ir pridėtinė vertė būtų vertinama pagal programų ir kitų įvairių priemonių bendrojo vertinimo priemonę, kuri buvo sukurta 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstituciniu susitarimu.

Teigiamai vertinu tai, kad Komisija pasiūlė nustatyti alternatyvų mokėjimų asignavimų šaltinį nepanaudotoms Europos socialinio fondo lėšoms po to, kai Europos Parlamentas ne kartą priminė, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas buvo sukurtas kaip atskira speciali priemonė ir jam keliami tam tikri tikslai ir nustatomi terminai ir kad dėl to turi būti nustatytos atitinkamos pervedimams skirtos biudžeto eilutės.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Vokietijos pateiktas prašymas dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramos, susijusios su 1 181 darbuotoju, kurie nuo 2010 m. sausio 26 d. iki gegužės 20 d. buvo atleisti iš keturių įmonės „Heidelberger Druckmaschinen“, kuri vykdo veiklą spausdinimo įrenginių sektoriuje, gamyklų Badene-Viurtemberge, atitinka visus teisės aktais nustatytus tinkamumo kriterijus. Pagal 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 546/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo sritis buvo laikinai išplėsta, kad jį būtų galima taikyti situacijose, panašiose į šią, kai per keturis mėnesius dėl tiesioginio pasaulio finansų ir ekonomikos krizės poveikio iš valstybės narės įmonės atleidžiama bent 500 darbuotojų. Todėl balsavau už šią rezoliuciją, tikėdamasis, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas padės šiems darbuotojams sėkmingai grįžti į darbo rinką.

Angelika Werthmann (NI), raštu. – (DE) Išskyrus įmonės „Heidelberger Druckmaschinen“ prašymą, neabejodama balsavau už visus prašymus mobilizuoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšas, dėl kurių buvo balsuojama šiandien, nes pritariu bendrajai Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo idėjai, o ypač tiesioginės paramos teikimui žmonėms, kurie neteko darbo ne dėl savo kaltės, o dėl globalizacijos. Tačiau, kalbant apie pirmiau minėtą įmonę „Heidelberger Druckmaschinen“, balsuodama susilaikiau. Šiuo atveju turiu aiškių abejonių. Gerai žinoma, kad įmonė „Heidelberger Druckmaschinen“ yra Vokietijos mechaninės inžinerijos sektoriaus brangenybė. Ši įmonė daugelį metų uždirba puikų pelną.

Po to, žinoma, atėjo dveji ar treji finansiniu požiūriu sudėtingi metai. „Heidelberger Druckmaschinen“ reagavo taip, kaip būdinga didelėms įmonėms: ji sumažino darbuotojų skaičių regione, kuriame darbo užmokestis didelis, ir į darbuotojus investavo bei jų skaičių padidino Kinijoje, kurioje darbo užmokestis nedidelis. Jei vykstant tokiems procesams pateikiama prašymas mobilizuoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšas, tai yra neigiamai pavyzdys, kaip socialiniu požiūriu prasminga ir labai atsakinga ES

priemone tarptautinės įmonės naudojasi siekdamos išsisukti nuo savo socialinės atsakomybės.

Pranešimas: Barbara Matera (A7-0359/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Remdamasis puikios kolegės iš Italijos, Barbaros Materos, pranešimu, balsavau už pasiūlymą dėl sprendimo iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo 0,6 mln. EUR paramą skirti Lenkijai, kurios automobilių pramonės sektoriaus darbuotojai atleidžiami iš darbo. Iš dviejų automobilių pramonės sektoriaus įmonių atleista 590 darbuotojų. Aš pritariu tam, kad šią paramą valdytų ir kontroliuotų institucijos, atsakingos už Europos socialinio fondo (ESF) veiklą Lenkijoje, taip sumažinant stebėsenos išlaidas iki viso labo 2 000 EUR. Kaip ir B. Matera, teigiamai vertinu Komisiją dėl to, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo srityje ji pasiūlė nustatyti alternatyvų mokėjimų išpareigojimų šaltinių nepanaudotoms Europos socialinio fondo lėšoms. Nepaisydamas to, apgailestauju, kad, siekiant mobilizuoti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšas šiuo atveju, mokėjimų asignavimai pervedami iš biudžeto eilutės, skirtos paramai MVĮ ir naujovėms. Turime apgailestauti dėl Komisijos veiklos trūkumų jai įgyvendinant konkurencingumo ir naujovių programas, ypač per ekonomikos krizę, dėl kurios tokios paramos poreikis turėtų labai padidėti.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Lenkija paprašė paramos dėl 590 darbuotojų atleidimo iš 2 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 29 skyriui (variklinių transporto priemonių, priekabų ir puspriekabių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Didžiosios Lenkijos regione, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais Parlamento. Taip pat pritariu Komisijai, kuri Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo srityje pasiūlė nustatyti alternatyvų mokėjimų asignavimų šaltinių nepanaudotoms Europos socialinio fondo lėšoms po to, kai Europos Parlamentas ne kartą priminė, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas buvo sukurtas kaip atskira speciali priemonė ir jam keliami tam tikri tikslai ir nustatomi terminai ir kad dėl to turi būti nustatytos atitinkamos pervedimams skirtos biudžeto eilutės.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Parama, teikiama darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl restruktūrizavimo ir gamybos perkėlimo, turėtų būti dinamiška ir lanksti, siekiant, kad ji galėtų būti greitai ir veiksmingai įgyvendinta. Atsižvelgiant į pasaulio prekybos struktūrinius pokyčius, būtina, kad Europos ekonomika galėtų nedelsdama vykdyti priemones, skirtas padėti darbuotojams, kurie dėl šių pokyčių nukentėjo, ir suteikti jiems naujų gebėjimų, kad jie galėtų greitai reintegruoti į darbo rinką. Todėl finansinė parama turėtų būti teikiama konkrečioms darbuotojams. Taip pat svarbu pabrėžti, kad ši parama nepakeičia įprastų įmonių išpareigojimų, ji taip pat nėra skirta įmonėms finansuoti ir restruktūrizuoti. Atsižvelgdamas į tai, kad Lenkija paprašė paramos dėl 590 darbuotojų atleidimo iš 2 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 29 skyriui (variklinių transporto priemonių, priekabų ir puspriekabių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Didžiosios Lenkijos regione, balsuoju už šį pranešimą, kitaip tariant, už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimą, jas skiriant Lenkijai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Dėl finansų ir ekonomikos krizės, kurią patiriame, ir nuolatinių pokyčių darbo rinkoje, kuriuos sukėlė pasaulio prekybos struktūros pokyčiai, daugybė žmonių tampa bedarbiais, dažnai ilgam laikui. Siekiant reaguoti į tokias situacijas, kaip ši, sukurtas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas. Šiuo konkrečiu atveju kalbame apie daugiau kaip 600 000 EUR skyrimą Lenkijai, siekiant paremti 613 darbuotojų, kurie nuo 2009 m. kovo 1 d. iki lapkričio 30 d. buvo atleisti iš dviejų variklinių transporto priemonių gamybos sektoriaus įmonių. Kadangi Komisija įvertino šį prašymą ir mano, kad jis tinkamas ir atitinka nustatytus reikalavimus, ir kadangi ji rekomenduoja šį prašymą patvirtinti, balsavau „už“.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į pasaulio ekonomikos krizės socialinius padarinius, kurie ypač paveikė užimtumą, tinkamas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo naudojimas ypač svarbus siekiant palengvinti prastą Europos piliečių ir jų šeimų padėtį, prisidėti prie jų socialinės reintegracijos bei profesinio tobulėjimo, tačiau taip pat kurti naują, kvalifikuotą darbo jėgą, kuri atitiktų įmonių poreikius ir skatintų ekonomikos augimą. Būtent atsižvelgiant į tai pateiktas šis Lenkijai skirtas intervencinis planas, susijęs su 590 darbuotojų atleidimu iš 2 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 29 skyriui (variklinių transporto priemonių, priekabų ir puspriekabių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Didžiosios Lenkijos regione. Todėl tikiuosi, kad Europos institucijos dar smarkiau sieks įgyvendinti priemones, kuriomis būtų pagreitintas ir pagerintas tokio svarbaus išteklių, kaip Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas, panaudojimas; šiuo metu Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimo lygis labai žemas. Šiais metais paprašytos paramos dydis sudaro tik 11 proc. visos numatytos 500 mln. EUR sumos.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimą siekiant skirti lėšų Lenkijai, nes manau, kad ši priemonė yra vertingas išteklius, skirtas darbuotojams, kurie dėl ekonomikos krizės patiria sunkumų, remti. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas įsteigtas 2006 m.; jo paskirtis – teikti praktinę paramą darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl priežasčių, susijusių su įmonių perkėlimu, arba, po 2009 m. padaryto pakeitimo, dėl ekonomikos krizės, siekiant padėti jiems reintegruoti į darbo rinką.

Paramos prašymas susijęs su 1 104 darbuotojų (paramos prašoma 590 darbuotojų) atleidimu iš 2 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 29 skyriui (variklinių transporto priemonių, priekabų ir puspriekabių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Didžiosios Lenkijos regione; paramos, kuri finansuojama iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo, dydis – 644 077 EUR. Baigdamas pasakysiu, kad teigiamai vertinu tai, kad šis pranešimas patvirtintas; tai rodo, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra naudingas ir veiksmingas išteklius kovojant su nedarbu, kurį sukėlė globalizacija ir ekonomikos krizė.

David Martin (S&D), raštu. – Komisija pasiūlė iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo skirti 644 077 EUR, siekiant padėti 1 104 darbuotojams, atleistiems iš 2 Lenkijos įmonių, kurios vykdo veiklą variklinių transporto priemonių, priekabų ir puspriekabių gamybos sektoriuje. Balsavau už šį pasiūlymą.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Aš susilaikau dėl Lenkijos automobilių pramonės darbuotojų, kurie buvo paaukoti ant globalizacijos altoriaus. Padėtis, kurioje jie

atsidūrė dėl Europos Sąjungos remiamos neoliberalios politikos, ir apgailėtinas šios pašalpos dydis skatina balsuoti „prieš“. Tačiau ši maža suma, kuri yra teikiama, gali padėti palengvinti jų skausmą. Dėl to Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo principai netampa mažiau netoleruoti. Jais pritariama nuostatoms, kurios tokioms įmonėms, kaip „SEWS“ ir „Leoni Atokabel“ leidžia begėdiškai perkelti veiklą siekiant didinti pelną.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) ES yra solidarumo erdvė, o Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra jos dalis. Ši parama labai svarbi siekiant padėti bedarbiams ir asmenims, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, kuris vyksta globaliame pasaulyje. Vis daugiau įmonių, pasinaudodamos tuo, kad tam tikrose šalyse, ypač Kinijoje ir Indijoje, darbo sąnaudos mažesnės, perkelia savo veiklą, o tai kenkia toms šalims, kurios gerbia darbuotojų teises. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo tikslas – padėti darbuotojams, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, ir jis labai svarbus siekiant pagerinti jų galimybes vėl įsidarbinti. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšomis praityje naudojosi kitos ES šalys, o dabar šią paramą būtų tinkama suteikti Lenkijai, kuri kreipėsi dėl paramos, susijusios su 590 darbuotojų atleidimu iš 2 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 29 skyriui (variklinių transporto priemonių, priekabų ir puspriekabių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Didžiosios Lenkijos regione.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Siekiant sugebėti užkirsti kelią smarkiam nedarbo lygio kilimui, kuris vyksta dėl ekonomikos ir finansų krizės, ES valstybėms narėms reikia, kad fondai galėtų greitai įgyvendinti veiksmingas politines priemones. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas šiam tikslui kasmet skiria 500 mlrd. EUR. Jei per tam tikrą laikotarpį iš vienos ar daugiau įmonių atleidžiama daugiau kaip 500 darbuotojų, gali būti pateiktas prašymas dėl lėšų mobilizavimo. Balsuoju už šį pranešimą, nes parama 1 104 Lenkijos darbuotojams, atleistiems iš įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 29 skyriui, yra visiškai pagrįsta.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Balsavau už šį pranešimą, nes jis susijęs su tikslinėmis priemonėmis, kurios skirtos darbuotojams, kenčiantiems dėl ekonomikos krizės ir jos padarinių, padėti.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Lenkija paprašė paramos dėl 590 darbuotojų atleidimo iš 2 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 29 skyriui (variklinių transporto priemonių, priekabų ir puspriekabių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Didžiosios Lenkijos regione, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais Parlamento.

Taip pat pritariu tam, kad:

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas turėtų remti konkrečių iš darbo atleistų darbuotojų reintegraciją į darbo rinką, ir pakartotų, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo parama nepakeičia priemonių, kurios pagal nacionalinius teisės aktus ar kolektyvines sutartis patenka į įmonių atsakomybės sritį, ir kad ji nėra skirta įmonių ar sektorių restruktūrizavimui finansuoti;

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo veikla ir pridėtinė vertė būtų vertinama pagal programų ir kitų įvairių priemonių bendrojo vertinimo priemonę, kuri buvo sukurta 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstituciniu susitarimu.

Teigiamai vertinu tai, kad Komisija pasiūlė alternatyvų mokėjimų asignavimų šaltinių nepanaudotoms Europos socialinio fondo lėšoms po to, kai Europos Parlamentas ne kartą priminė, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas buvo sukurtas kaip atskira speciali priemonė ir jam keliami tam tikri tikslai ir nustatomi terminai ir kad dėl to turi būti nustatytos atitinkamos pervedimams skirtos biudžeto eilutės.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Lenkijos pateiktas prašymas dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramos, susijusios su 590 darbuotojų atleidimu iš 2 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 29 skyriui (variklinių transporto priemonių, priekabų ir puspriekabių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Didžiosios Lenkijos regione, atitinka visus teisės aktais nustatytus tinkamumo kriterijus. Pagal 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 546/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo sritis buvo laikinai išplėsta, kad jį būtų galima taikyti situacijose, panašiose į šią, kai per devynis mėnesius dėl tiesioginio pasaulio finansų ir ekonomikos krizės poveikio iš įmonių, ypač mažųjų ar vidutinių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 skyriui, viename ar dviejuose greta esančiuose Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) regionuose, atleidžiama bent 500 darbuotojų. Todėl balsavau už šią rezoliuciją, tikėdamasis, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas padės šiems darbuotojams sėkmingai grįžti į darbo rinką.

Pranešimas: Barbara Matera (A7-0358/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), raštu. – (ES) Balsavau už pagalbą Aragono regionui. Šiame autonominiame regione gyventojų tankis mažesnis nei vidutinis gyventojų tankis ES (112 gyventojų kvadratiniam kilometre); tradicinės ūkio šakos – javų ir avių auginimas; šio regiono mažmeninės prekybos sektoriuje iš 593 įmonių per devynis mėnesius atleisti 1154 darbuotojai; 2010 m. vasario mėn. 56 proc. paslaugų sektoriaus darbuotojų (iš jų 73 proc. – moterys) neturėjo darbo; 73,9 proc. iš darbo atleistų darbuotojų buvo pardavimo padėjėjai parduotuvėse ir turguose; 14,4 proc. darbuotojų dirbo darbus, kurie nereikalauja kvalifikacijos. Gaila, kad šios priemonės pradėtos nustatyti per vėlai, po pirmųjų atleidimo iš darbo atvejų praėjus 11 mėnesių.

Būtų įdomu išanalizuoti laikinųjų ir ypatingųjų priemonių, skirtų padėti iš darbo atleistiems asmenis, kurios bus patvirtintos siekiant juos reintegruoti į darbo rinką, rezultatus. Tačiau turi būti aišku, kad šie veiksmai neturi pakeisti veiksmų, kuriuos įmonės įpareigosos vykdyti pagal nacionalinius teisės aktus ir kolektyvines sutartis.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Ispanija paprašė paramos dėl 1154 darbuotojų atleidimo iš 593 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 47 skyriui (mažmeninė prekyba, išskyrus motorinių transporto priemonių ir motociklų prekybą), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Aragono regione, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais Parlamento. Taip pat pritariu tam, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių

fondo veikla ir pridėtinė vertė būtų vertinama pagal programų ir kitų įvairių priemonių bendrojo vertinimo priemonę, kuri buvo sukurta 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstituciniu susitarimu, remiantis 2007–2013 m. daugiametės finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūros procesu.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Parama, teikiama darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl restruktūrizavimo ir gamybos perkėlimo, turėtų būti dinamiška ir lanksti, siekiant, kad ji galėtų būti greitai ir veiksmingai įgyvendinta. Atsižvelgiant į pasaulio prekybos struktūrinius pokyčius, būtina, kad Europos ekonomika galėtų nedelsdama vykdyti priemones, skirtas padėti darbuotojams, kurie dėl šių pokyčių nukentėjo, ir suteikti jiems naujų gebėjimų, kad jie galėtų greitai reintegruoti į darbo rinką. Todėl finansinė parama turėtų būti teikiama konkrečioms darbuotojams. Taip pat svarbu pabrėžti, kad ši parama nepakeičia įprastų įmonių įsipareigojimų, ji taip pat nėra skirta įmonėms finansuoti ir restruktūrizuoti. Atsižvelgdamas į tai, kad Ispanija paprašė paramos dėl 1 154 darbuotojų atleidimo iš 593 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 47 skyriui (mažmeninė prekyba, išskyrus motorinių transporto priemonių ir motociklų prekybą), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Aragono regione, balsuoju už šį pranešimą, kitaip tariant, už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimą, jas skiriant Ispanijai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Dėl finansų ir ekonomikos krizės, kurią patiriame, ir nuolatinių pokyčių darbo rinkoje, kuriuos sukėlė pasaulio prekybos struktūros pokyčiai, daugybė žmonių tampa bedarbiais, dažnai ilgam laikui. Siekiant reaguoti į tokias situacijas, kaip ši, buvo sukurtas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas. Šiuo konkrečiu atveju kalbame apie daugiau kaip 1,5 mln. EUR skyrimą Ispanijai, siekiant paremti 1 154 darbuotojus, kurie nuo 2009 m. birželio 1 d. iki 2010 m. vasario 28 d. buvo atleisti iš 593 mažmeninės prekybos sektoriaus įmonių. Kadangi Komisija įvertino šį prašymą ir mano, kad jis tinkamas ir atitinka nustatytus reikalavimus, ir kadangi ji rekomenduoja šį prašymą patvirtinti, balsavau „už“.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į pasaulio ekonomikos krizės socialinius padarinius, kurie ypač paveikė užimtumą, tinkamas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo naudojimas ypač svarbus siekiant palengvinti prastą Europos piliečių ir jų šeimų padėtį, prisidėti prie jų socialinės reintegracijos bei profesinio tobulėjimo, tačiau taip pat kurti naują, kvalifikuotą darbo jėgą, kuri atitiktų įmonių poreikius ir skatintų ekonomikos augimą. Būtent atsižvelgiant į tai pateiktas šis Ispanijai skirtas intervencinis planas, susijęs su 1 154 darbuotojų atleidimu iš 593 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 47 skyriui (mažmeninė prekyba, išskyrus motorinių transporto priemonių ir motociklų prekybą), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Aragono regione. Todėl tikiuosi, kad Europos institucijos dar smarkiau sieks įgyvendinti priemones, kuriomis būtų pagreitintas ir pagerintas tokio svarbaus išteklius, kaip Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas, panaudojimas; šiuo metu Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimo lygis labai žemas. Šiais metais paprašytos paramos dydis sudaro tik 11 proc. visos numatytos 500 mln. EUR sumos.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimą siekiant skirti lėšų Ispanijai, nes manau, kad ši priemonė yra vertingas išteklius, skirtas darbuotojams, kurie dėl ekonomikos krizės patiria sunkumų, remti. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas įsteigtas 2006 m.; jo

paskirtis – teikti praktinę paramą darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl priežasčių, susijusių su įmonių perkėlimu, arba, po 2009 m. padaryto pakeitimo, dėl ekonomikos krizės, siekiant padėti jiems reintegruoti į darbo rinką.

Šiandien buvo balsuojama dėl prašymo suteikti paramą, susijusią su 1 154 darbuotojų atleidimu iš 593 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 47 skyriui (mažmeninė prekyba, išskyrus motorinių transporto priemonių ir motociklų prekybą), kurios dydis iš viso 1 560 000 EUR ir kuri finansuojama iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo. Baigdamas privalau pabrėžti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo svarbą; paaiškėjo, kad jis yra naudingas ir veiksmingas išteklius kovojant su nedarbu, kurių sukėlė globalizacija ir ekonomikos krizė.

David Martin (S&D), raštu. – Šis Ispanijos prašymas mobilizuoti 1 560 000 EUR Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų siekiant padėti 1 154 asmenims, kurie per 9 mėnesius buvo atleisti iš įvairių mažmeninės prekybos įmonių, atskleidžia pasaulinio nuosmukio mastą. Šiam prašymui pritariau.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) ES yra solidarumo erdvė, o Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra jos dalis. Ši parama labai svarbi siekiant padėti bedarbiams ir asmenims, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, kuris vyksta globaliame pasaulyje. Vis daugiau įmonių, pasinaudamos tuo, kad tam tikrose šalyse, ypač Kinijoje ir Indijoje, darbo sąnaudos mažesnės, perkelia savo veiklą, o tai kenkia toms šalims, kurios gerbia darbuotojų teises. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo tikslas – padėti darbuotojams, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, ir jis labai svarbus siekiant pagerinti jų galimybes vėl įsidarbinti. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšomis praeityje naudojosi kitos ES šalys, o dabar šią paramą būtų tinkama suteikti Ispanijai, kuri kreipėsi dėl paramos, susijusios su 1 154 darbuotojų atleidimu iš 593 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 47 skyriui (mažmeninė prekyba, išskyrus motorinių transporto priemonių ir motociklų prekybą), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Aragono regione.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) 1 154 darbuotojai buvo atleisti iš 593 Ispanijos įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 47 skyriui (mažmeninė prekyba, išskyrus motorinių transporto priemonių ir motociklų prekybą), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Aragono regione. Dėl finansų ir ekonomikos krizės mažmeninės prekybos sektoriuje drastiškai sumažėjo pardavimas. Tokios padėties padariniai rimti, ypač Aragono regionui, kurio gyventojų tankis mažesnis nei vidutinis ES gyventojų tankis. Reikėtų baimintis tolesnės emigracijos iš šio regiono, kurio ekonomika iki krizės siek tiek augo. Balsuoju už šį pranešimą, nes, siekiant reaguoti į didėjantį nedarbo lygį, ypač mažuose regionuose, kurių ekonomikos būklė sunki, būtina imtis skubių veiksmų.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Kadangi šis klausimas susijęs su papildoma parama darbuotojams, atleistiems iš darbo dėl pasaulio finansų ir ekonomikos krizės padarinių, kuri teikiama siekiant suteikti papildomų lėšų jų reintegravimui į darbo rinką, balsavau „už“.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Ispanija paprašė paramos dėl 1 154 darbuotojų atleidimo iš 593 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red.

47 skyriui (mažmeninė prekyba, išskyrus motorinių transporto priemonių ir motociklų prekybą), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Aragono regione, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais Parlamento.

Taip pat pritariu tam, kad:

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas turėtų remti konkrečių iš darbo atleistų darbuotojų reintegraciją į darbo rinką, ir pakartotju, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo parama nepakeičia priemonių, kurios pagal nacionalinius teisės aktus ar kolektyvines sutartis patenka į įmonių atsakomybės sritį, ir kad ji nėra skirta įmonių ar sektorių restruktūrizavimui finansuoti;

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo veikla ir pridėtinė vertė būtų vertinama pagal programų ir kitų įvairių priemonių bendrojo vertinimo priemonę, kuri buvo sukurta 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstituciniu susitarimu.

Teigiamai vertinu tai, kad Komisija pasiūlė alternatyvų mokėjimų asignavimų šaltinių nepanaudotoms Europos socialinio fondo lėšoms po to, kai Europos Parlamentas ne kartą priminė, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas buvo sukurtas kaip atskira speciali priemonė ir jam keliami tam tikri tikslai ir nustatomi terminai ir kad dėl to turi būti nustatytos atitinkamos pervedimams skirtos biudžeto eilutės.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Ispanijos pateiktas prašymas dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramos, susijusios su 1 154 darbuotojų atleidimu iš 593 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 47 skyriui (mažmeninė prekyba, išskyrus motorinių transporto priemonių ir motociklų prekybą), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Aragono regione, atitinka visus teisės aktais nustatytus tinkamumo kriterijus. Pagal 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 546/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo sritis buvo laikinai išplėsta, kad jį būtų galima taikyti situacijose, panašiose į šią, kai per devynis mėnesius dėl tiesioginio pasaulio finansų ir ekonomikos krizės poveikio iš įmonių, ypač mažųjų ar vidutinių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 skyriui, viename ar dviejuose greta esančiuose Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) regionuose, atleidžiama bent 500 darbuotojų. Todėl balsavau už šią rezoliuciją, tikėdamasis, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas padės šiems darbuotojams sėkmingai grįžti į darbo rinką.

Pranešimas: Barbara Matera (A7-0357/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), raštu. – (ES) Balsavau už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramą Valensijai, nes dėl struktūrinių pokyčių pasaulio prekyboje ir finansų krizės nuo 2009 m. balandžio 13 d. iki 2010 m. sausio 12 d. iš 143 Valensijos pramonės įmonių, vykdančių veiklą tekstilės sektoriuje, neplanuotai atleisti 544 darbuotojai, o tai turėjo rimtų padarinių vietos lygmeniu. Iš atleistųjų iš darbo 61,7 proc. asmenų yra vyrai, 22 proc. asmenų vyresni nei 55 m. amžiaus, 79,9 proc. asmenų turi tik pagrindinį išsilavinimą, o keturi asmenys yra žmonės su negalia.

Manau, kad 14 mėnesių trukmės ne visos darbo dienos apmokama stažuotė pagerins jų profesinę kvalifikaciją, ir jie galės įsijungti į darbo rinką. Kaip ir ankstesniu atveju, gaila, kad šios priemonės pritaikytos per vėlai, po pirmųjų atleidimo iš darbo atvejų praėjus metams ir dviems mėnesiams.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Ispanija paprašė paramos dėl 350 darbuotojų atleidimo iš 143 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 13 skyriui (tekstilės gaminių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais Parlamento. Taip pat sutinku, kad Komisijos pasiūlymo aiškinamojoje dalyje, remiantis Parlamento pateiktais prašymais, turi būti pateikta aiški ir išsami informacija dėl paramos taikymo, kurioje būtų išanalizuoti tinkamumo kriterijai ir paaiškintos priežastys, dėl kurių parama patvirtinta.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Parama, teikiama darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl restruktūrizavimo ir gamybos perkėlimo, turėtų būti dinamiška ir lanksti, siekiant, kad ji galėtų būti greitai ir veiksmingai įgyvendinta. Atsižvelgiant į pasaulio prekybos struktūrinius pokyčius, būtina, kad Europos ekonomika galėtų nedelsdama vykdyti priemones, skirtas padėti darbuotojams, kurie dėl šių pokyčių nukentėjo, ir suteikti jiems naujų gebėjimų, kad jie galėtų greitai reintegruoti į darbo rinką. Todėl finansinė parama turėtų būti teikiama konkreitiems darbuotojams. Taip pat svarbu pabrėžti, kad ši parama nepakeičia įprastų įmonių įsipareigojimų, ji taip pat nėra skirta įmonėms finansuoti ir restruktūrizuoti. Atsižvelgdamas į tai, kad Ispanija paprašė paramos dėl 350 darbuotojų atleidimo iš 143 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 13 skyriui (tekstilės gaminių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione, balsuoju už šį pranešimą, kitaip tariant, už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimą, jas skiriant Ispanijai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Dėl finansų ir ekonomikos krizės, kurią patiriame, ir nuolatinių pokyčių darbo rinkoje, kuriuos sukėlė pasaulio prekybos struktūros pokyčiai, daugybė žmonių tampa bedarbiais, dažnai ilgam laikui. Siekiant reaguoti į tokias situacijas, kaip ši, buvo sukurtas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas. Šiuo konkrečiu atveju kalbame apie daugiau kaip 2 mln. EUR skyrimą Ispanijai, siekiant paremti 554 darbuotojus, kurie nuo 2009 m. balandžio 13 d. iki 2010 m. sausio 12 d. buvo atleisti iš 143 tekstilės sektoriaus įmonių. Kadangi Komisija įvertino šį prašymą ir mano, kad jis tinkamas ir atitinka nustatytus reikalavimus, ir kadangi ji rekomenduoja šį prašymą patvirtinti, balsavau „už“.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į pasaulio ekonomikos krizės socialinius padarinius, kurie ypač paveikė užimtumą, tinkamas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo naudojimas ypač svarbus siekiant palengvinti prastą Europos piliečių ir jų šeimų padėtį, prisidėti prie jų socialinės reintegracijos bei profesinio tobulėjimo, tačiau taip pat kurti naują, kvalifikuotą darbo jėgą, kuri atitiktų įmonių poreikius ir skatintų ekonomikos augimą. Būtent atsižvelgiant į tai pateiktas šis Ispanijai skirtas intervencinis planas, susijęs su 350 darbuotojų atleidimu iš 143 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 13 skyriui (tekstilės gaminių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione. Todėl tikiuosi, kad Europos institucijos dar smarkiau sieks įgyvendinti priemones, kuriomis būtų pagreitintas ir pagerintas tokio

svarbaus ištekliaus, kaip Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas, panaudojimas; šiuo metu Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimo lygis labai žemas. Šiais metais paprašytos paramos dydis sudaro tik 11 proc. visos numatytos 500 mln. EUR sumos.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimą siekiant skirti lėšų Ispanijai, nes manau, kad ši priemonė yra vertingas išteklius, skirtas darbuotojams, kurie dėl ekonomikos krizės patiria sunkumų, remti. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas įsteigtas 2006 m.; jo paskirtis – teikti praktinę paramą darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl priežasčių, susijusių su įmonių perkėlimu, arba, po 2009 m. padaryto pakeitimo, dėl ekonomikos krizės, siekiant padėti jiems reintegruoti į darbo rinką.

Šios dienos paramos prašymas susijęs su 544 darbuotojų (paramos prašoma 350 darbuotojų) atleidimu iš 143 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 13 skyriui (tekstilės gaminių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione; paramos, kuri finansuojama iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo, dydis – 2 059 466 EUR. Baigdamas pasakysiu, kad teigiamai vertinu tai, kad šis pranešimas patvirtintas; tai rodo, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra naudingas ir veiksmingas išteklius kovojant su nedarbu, kurį sukėlė globalizacija ir ekonomikos krizė.

David Martin (S&D), raštu. – Tekstilės pramonė visoje Europoje išgyvena sunkius laikus. Komisija siūlo reaguojant į 528 darbuotojų atleidimą iš 33 šio sektoriaus įmonių Ispanijoje mobilizuoti 1 422 850 EUR sumą. Aš balsavau „už“.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) ES yra solidarumo erdvė, o Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra jos dalis. Ši parama labai svarbi siekiant padėti bedarbiams ir asmenims, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, kuris vyksta globaliame pasaulyje. Vis daugiau įmonių, pasinaudodamos tuo, kad tam tikrose šalyse, ypač Kinijoje ir Indijoje, darbo sąnaudos mažesnės, perkelia savo veiklą, o tai kenkia toms šalims, kurios gerbia darbuotojų teises. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo tikslas – padėti darbuotojams, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, ir jis labai svarbus siekiant pagerinti jų galimybes vėl įsidarbinti. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšomis praityje naudojosi kitos ES šalys, o dabar šią paramą būtų tinkama suteikti Ispanijai, kuri kreipėsi dėl paramos, susijusios su 350 darbuotojų atleidimu iš 143 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 13 skyriui (tekstilės gaminių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Nuo 2009 m. balandžio 13 d. iki 2010 m. sausio 12 d. iš 143 Ispanijos įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 13 skyriui (tekstilės gaminių gamyba), atleisti 544 darbuotojai. Siekdama 350 iš jų suteikti paramą, Ispanija kreipėsi dėl 2 059 466 EUR mobilizavimo iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo. Balsuoju už šį pranešimą, nes visi šio fondo mobilizavimo kriterijai visiškai įvykdyti.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Kadangi Valensijos autonominiame regione mažųjų ir vidutinių įmonių, visų pirma veikiančių baldų, avalynės, tekstilės, keramikos ir žaislų gamybos sektoriuose, dalis yra labai didelė ir kadangi paslaugų sektoriuje dirba 60 proc. šio regiono darbuotojų, ši sektorių ypač blogai paveikė tai, kad per paskutinius dvejus

metus buvo atleista daug darbuotojų. Tai turi didelį poveikį vietos lygmeniu. Todėl ypač svarbu, kad toliau ir smarkiau remtume tekstilės pramonę. Todėl balsavau už šį prašymą.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Ispanija paprašė paramos dėl 350 darbuotojų atleidimo iš 143 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 13 skyriui (tekstilės gaminių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais Parlamento.

Taip pat pritariu tam, kad:

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas turėtų remti konkrečių iš darbo atleistų darbuotojų reintegraciją į darbo rinką, ir pakartotų, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo parama nepakeičia priemonių, kurios pagal nacionalinius teisės aktus ar kolektyvines sutartis patenka į įmonių atsakomybės sritį, ir kad ji nėra skirta įmonių ar sektorių restruktūrizavimui finansuoti;

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo veikla ir pridėtinė vertė būtų vertinama pagal programų ir kitų įvairių priemonių bendrojo vertinimo priemonę, kuri buvo sukurta 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstituciniu susitarimu.

Teigiamai vertinu tai, kad Komisija pasiūlė alternatyvų mokėjimų asignavimų šaltinių nepanaudotoms Europos socialinio fondo lėšoms po to, kai Europos Parlamentas ne kartą priminė, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas buvo sukurtas kaip atskira speciali priemonė ir jam keliami tam tikri tikslai ir nustatomi terminai ir kad dėl to turi būti nustatytos atitinkamos pervedimams skirtos biudžeto eilutės.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Ispanijos pateiktas prašymas dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramos susijęs su 544 darbuotojų (paramą galės gauti 350 darbuotojų) atleidimu iš 143 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 13 skyriui (tekstilės gaminių gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione. Remiantis Komisijos vertinimu, šis prašymas atitinka visus teisės aktais nustatytus tinkamumo kriterijus. Pagal 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 546/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo sritis buvo laikinai išplėsta, kad jį būtų galima taikyti situacijose, panašiose į šią, kai per devynis mėnesius dėl tiesioginio pasaulio finansų ir ekonomikos krizės poveikio iš įmonių, ypač mažųjų ar vidutinių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 skyriui, viename ar dviejuose greta esančiuose Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) regionuose, atleidžiama bent 500 darbuotojų. Todėl balsavau už šią rezoliuciją, tikėdamasis, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas padės šiems darbuotojams sėkmingai grįžti į darbo rinką.

Pranešimas: Barbara Matera (A7-0356/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), raštu. – (ES) Balsavau už šią iniciatyvą, kad 330 asmenų iš 528, kurie per 9 mėnesius buvo atleisti iš 66 Valensijos įmonių, kurios vykdo veiklą gamtinio akmens sektoriuje, galėtų gauti papildomą paramą, kuri suteiktų jiems galimybę grįžti į darbo rinką. Iš atleistųjų iš darbo 62 proc. asmenų yra vyresni nei 45 m.

amžiaus, 3 asmenys yra žmonės su negalia, 51 proc. asmenų nėra išklaušę jokio mokymo, o 34,4 proc. asmenų turi tik pagrindinį išsilavinimą.

Šis autonominis regionas jau gavo paramą, susijusią su atleidimo iš darbo gamybos sektoriuje atvejais. Todėl reikia skubiai patvirtinti kitas priemones. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimas gali būti tik dalis šių priemonių. Baigdama dar kartą apgailestauju, kad Ispanija šias priemones pritaikė per vėlai – po atleidimo iš darbo atvejų praėjus metams ir trims mėnesiams; šios rūšies priemonės turėjo būti taikomos iš karto ir skubiai.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Ispanija paprašė paramos dėl 300 darbuotojų atleidimo iš 66 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 23 skyriui (kitų nemetalo mineralinių produktų gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais Parlamento. Taip pat pritariu tam, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo veikla ir pridėtinė vertė būtų vertinama pagal programų ir kitų įvairių priemonių bendrojo vertinimo priemonę, kuri buvo sukurta 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstituciniu susitarimu, remiantis 2007–2013 m. daugiametės finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūra.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Parama, teikiama darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl restruktūrizavimo ir gamybos perkėlimo, turi būti dinamiška ir lanksti, siekiant, kad ji galėtų būti greitai ir veiksmingai įgyvendinta. Atsižvelgiant į tarptautinės prekybos struktūrinius pokyčius, svarbu, kad Europos ekonomika būtų pajėgi greitai įgyvendinti paramos darbuotojams, kurie nukentėjo nuo šių pokyčių, priemones, šiomis priemonėmis jiems suteikiant gebėjimų, kurie reikalingi siekiant greitai reintegruoti į darbo rinką. Todėl finansinė parama turėtų būti teikiama konkreiems darbuotojams. Taip pat svarbu pabrėžti, kad ši parama nepakeičia įprastų įmonių išsipareigojimų, ji taip pat nėra skirta įmonėms finansuoti ir restruktūrizuoti. Atsižvelgdamas į tai, kad Ispanija paprašė paramos 300 darbuotojų, atleistų iš 66 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 23 skyriui (kitų nemetalo mineralinių produktų gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione, balsuoju už šį pranešimą, kitaip tariant, už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimą, jas skiriant Ispanijai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Šiandien balsuojame dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramos paketo, kurio dydis – 1 422 850 EUR, mobilizavimo, jį skiriant Ispanijai, kurią neigiamai paveikė pasaulio ekonomikos krizė ir kurioje nedarbo lygis viršijo Europos vidurkį. Šiuo konkrečiu atveju parama susijusi su 528 darbuotojų atleidimu iš 66 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 23 skyriui (kitų nemetalo mineralinių produktų gamyba). Tikiuosi, kad Ispanijos ekonomika sugebės tinkamai reaguoti į krizę, kadangi šios paramos mobilizavimas yra tik šio reagavimo dalis.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į pasaulio ekonomikos krizės socialinius padarinius, kurie ypač paveikė užimtumą, tinkamas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo naudojimas ypač svarbus siekiant palengvinti prastą Europos žmonių ir jų šeimų padėtį, prisidėti prie jų socialinės reintegracijos bei profesinio tobulėjimo, tačiau taip pat kurti naują, kvalifikuotą darbo jėgą, kuri atitiktų įmonių poreikius ir skatintų

ekonomikos augimą. Būtent atsižvelgiant į tai pateiktas šis Ispanijai skirtas intervencinis planas, susijęs su 66 įmonėmis, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 23 skyriui (kitų nemetalo mineralinių produktų gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione. Todėl tikiuosi, kad Europos institucijos dar smarkiau sieks įgyvendinti priemones, kuriomis būtų pagreitintas ir pagerintas tokio svarbaus išteklių, kaip Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas, panaudojimas; šiuo metu Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimo lygis labai žemas. Šiais metais paprašytos paramos dydis sudaro tik 11 proc. visos numatytos 500 mln. EUR sumos.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimą siekiant skirti lėšų Ispanijai, nes manau, kad ši priemonė yra vertingas išteklius, skirtas darbuotojams, kurie dėl ekonomikos krizės patiria sunkumų, remti. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas įsteigtas 2006 m.; jo paskirtis – teikti praktinę paramą darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl priežasčių, susijusių su įmonių perkėlimu, arba, po 2009 m. padaryto pakeitimo, dėl ekonomikos krizės, siekiant padėti jiems reintegrotis į darbo rinką.

Šios dienos balsavimas susijęs su 528 darbuotojų (paramos prašoma 300 darbuotojų) atleidimu iš 66 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 23 skyriui (kitų nemetalo mineralinių produktų gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione; paramos, kuri finansuojama iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo, dydis – 1 422 850 EUR.

David Martin (S&D), raštu. – Šis prašymas susijęs su 1 422 850 EUR sumos mobilizavimu iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo, ją skiriant Ispanijai. Jis susijęs su 528 darbuotojų atleidimu iš 66 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 23 skyriui (kitų nemetalo mineralinių produktų gamyba); darbuotojai buvo atleidžiami nuo 2009 m. kovo 31 d. iki gruodžio 30 d. Komisijos vertinimas atliktas įvertinus atleidimų ir didelių struktūrinių pasaulio prekybos sistemos pokyčių arba finansų krizės ryšį, nustačius, ar šie atleidimai buvo nenumatyti, išsiaiškinus šių atleidimų skaičių ir jų atitiktį 2 straipsnio a punkto kriterijams, išsiaiškinus nenuspėjamą atleidimų pobūdį, nustačius darbuotojus atleidžiančias įmones ir darbuotojus, kuriems skirtina parama, susijusią teritoriją ir jos valdžios institucijas bei suinteresuotuosius subjektus, įvertinus atleidimų poveikį vietos, regionų ir nacionaliniam užimtumui, suderintų asmeninėms reikmėms pritaikytų finansuotųjų paslaugų pobūdį, įskaitant jų suderinamumą su struktūrinių fondų lėšomis finansuojamais veiksmais, nustačius datas, kada atleistiems darbuotojams pradėtos teikti ar bus pradėtos teikti šios asmeninėms reikmėms pritaikytos paslaugos, konsultavimosi su socialiniais partneriais procedūras, administravimo ir kontrolės sistemas. Komisija savo vertinime nurodo, kad prašymas atitinka EGF reglamente nustatytus tinkamumo kriterijus, todėl aš jam pritariu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Aš susilaikau dėl Ispanijos įmonių, tokių kaip „Levantina“ darbuotojų, kurie buvo paaukoti ant globalizacijos altoriaus. Padėtis, kurioje jie atsidadė dėl Europos Sąjungos remiamos neoliberalios politikos, ir apgailėtinas šios pašalpos dydis skatina balsuoti „prieš“. Tačiau ši maža suma, kuri yra teikiama, gali padėti palengvinti jų skausmą. Dėl to Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo principai netampa mažiau netoleruoti. Jais pritariama nuostatoms, kurios investicijų

fondams „Charterhouse“ ir „Impala Funds“ leido padidinti savo kapitalą Valensijos autonominio regiono įmonės „Levantina“ darbuotojų sąskaita.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) ES yra solidarumo erdvė, o Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra jos dalis. Ši parama labai svarbi siekiant padėti bedarbiams ir asmenims, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, kuris vyksta globalizacijos amžiuje. Vis daugiau įmonių, pasinaudodamos tuo, kad tam tikrose šalyse, ypač Kinijoje ir Indijoje, darbo sąnaudos mažesnės, perkelia savo veiklą, o tai kenkia toms šalims, kurios gerbia darbuotojų teises. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo tikslas – padėti darbuotojams, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, ir jis labai svarbus siekiant pagerinti jų galimybes gauti naują darbą. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšomis praeityje naudojosi kitos ES šalys, o dabar šią paramą būtų tinkama suteikti Ispanijai, kuri kreipėsi dėl paramos 300 darbuotojų, atleistų iš 66 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 23 skyriui (kitų nemetalo mineralinių produktų gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Didžiausia numatyta suma, kurią per metus galima mobilizuoti naudojantis Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondu, yra 500 mln. EUR. Kadangi nuo 2009 m. kovo 31 d. iki gruodžio 30 d. iš 66 Ispanijos įmonių buvo atleista 528 darbuotojai, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų, kurių dydis – 1 422 850 EUR, mobilizavimas, visiškai nestebina. Balsuoju už šį pranešimą, nes pasinaudojimas visomis Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo galimybėmis vertintinas ypač teigiamai.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Pritariu šiam prašymui, kuriuo siekiama sumažinti dažnų atleidimo iš darbo atvejų šiame sektoriuje neigiamą poveikį ir remti darbuotojų, kurie dėl pasaulio finansų ir ekonomikos krizės buvo atleisti iš darbo, reintegravimą į darbo rinką.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Ispanija paprašė paramos dėl 300 darbuotojų atleidimo iš 66 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 23 skyriui (kitų nemetalo mineralinių produktų gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, kuriuos pateikė Parlamentas.

Taip pat pritariu tam, kad:

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas turėtų remti konkrečių iš darbo atleistų darbuotojų reintegraciją į darbo rinką, ir pakartoju, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo parama nepakeičia priemonių, kurios pagal nacionalinius teisės aktus ar kolektyvines sutartis patenka į įmonių atsakomybės sritį, ir kad ji nėra skirta įmonių ar sektorių restruktūrizavimui finansuoti;

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo veikla ir pridėtinė vertė būtų vertinama pagal programų ir kitų įvairių priemonių bendrojo vertinimo priemonę, kuri buvo sukurta 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstituciniu susitarimu.

Teigiamai vertinu tai, kad Komisija pasiūlė kitą šaltinį nepanaudotoms Europos socialinio fondo lėšoms po to, kai Europos Parlamentas ne kartą pareiškė, kad turi būti nustatyti atitinkami biudžeto mechanizmai, skirti lėšų pervedimams, atsižvelgiant į tai, kad Europos

prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas buvo sukurtas kaip atskira speciali priemonė ir kad jam keliami tam tikri tikslai ir nustatomi finansavimo laikotarpiai.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Ispanijos pateiktas prašymas dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramos skyrimo 300 darbuotojų iš 528, atleistų iš 66 įmonių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 red. 23 skyriui (kitų nemetalo mineralinių produktų gamyba), Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) Valensijos autonominiame regione, atitinka visus teisės aktais nustatytus tinkamumo kriterijus. Pagal 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 546/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo sritis buvo laikinai išplėsta, kad jį būtų galima taikyti situacijose, panašiose į šią, kai per devynis mėnesius dėl tiesioginio pasaulio finansų ir ekonomikos krizės poveikio iš įmonių, ypač mažųjų ar vidutinių, kurios vykdo veiklą sektoriuje, priskiriamame ekonominės veiklos rūšių klasifikacijos Europos bendrijoje (NACE) 2 skyriui, viename ar dviejuose greta esančiuose Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros II lygio (NUTS II) regionuose, atleidžiama bent 500 darbuotojų. Todėl balsavau už šią rezoliuciją, tikėdamasis, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas padės šiems darbuotojams sėkmingai reintegrotis į darbo rinką.

Pranešimas: Barbara Matera (A7-0351/2010)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), raštu. – (ES) Dėl krizės registruojamų transporto priemonių skaičius sumažėjo 28 proc. Katalonijos srityje *Terres de l'Ebre* užimtumo paslaugų sektoriuje lygis yra apie 60 proc. Dėl įmonės „Lear Automotive“ uždarymo regione, kuriame 2009 m. nedarbo lygis buvo 22,7 proc., nedarbas padidėjo 4 proc.

Šia parama, kaip ir kita panašia parama, suteikta tam pačiam regionui ir tam pačiam sektoriui (kai parama buvo suteikta 1 429 iš 2 330 iš darbo atleistų darbuotojų), siekiama teikti asmens reikmėms pritaikytas paslaugas. Šiuo atveju paramos prašoma 508 iš 515 darbuotojų, kurie per 2010 m. keturis mėnesius buvo atleisti iš darbo dėl įmonės „Lear Automotive“ uždarymo. Balsavau už šią iniciatyvą, kad ją pritaikius nukentėję asmenys galėtų grįžti į darbo rinką ir būtų sumažintas nedarbas.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Ispanija paprašė paramos dėl 508 darbuotojų atleidimo iš įmonės „Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal“, kuri vykdo veiklą automobilių sektoriuje, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, padarytais Parlamento. Taip pat sutinku, kad Komisijos pasiūlymo aiškinamojoje dalyje, remiantis Parlamento pateiktais prašymais, turi būti pateikta aiški ir išsami informacija dėl paramos taikymo, kurioje būtų išanalizuoti tinkamumo kriterijai ir paaiškintos priežastys, dėl kurių parama patvirtinta.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Parama, teikiama darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl restruktūrizavimo ir gamybos perkėlimo, turėtų būti dinamiška ir lanksti, siekiant, kad ji galėtų būti greitai ir veiksmingai įgyvendinta. Atsižvelgiant į pasaulio prekybos struktūrinius pokyčius, būtina, kad Europos ekonomikos atžvilgiu būtų nedelsiant pradėtos vykdyti priemonės, skirtos padėti darbuotojams, kurie dėl šių pokyčių nukentėjo, ir jiems būtų suteikta naujų gebėjimų, kad jie galėtų greitai reintegrotis į darbo rinką. Todėl finansinė parama turėtų būti teikiama konkreitiems darbuotojams. Taip pat svarbu pabrėžti, kad ši parama nepakeičia įprastų įmonių išsipareigojimų, ji taip pat nėra skirta įmonėms finansuoti ir restruktūrizuoti. Atsižvelgdamas į tai, kad Ispanija paprašė paramos dėl

508 darbuotojų atleidimo iš įmonės „Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal“, kuri vykdo veiklą automobilių sektoriuje, Katalonijos regione, balsuoju už šį pranešimą, kitaip tariant, už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimą, jas skiriant Ispanijai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Šiandien vėl esame čia tam, kad patvirtintume Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimo paketą, kurio dydis – 382 000 EUR ir kuris skirtas Ispanijos automobilių pramonei remti. Šiuo konkrečiu atveju parama teikiama 508 asmenims, kurie buvo atleisti iš įmonės „Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal“, kuri vykdo veiklą automobilių sektoriuje, Katalonijoje. Iki krizės automobilių sektorius buvo svarbiausias Ispanijos eksporto šaltinis. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad dėl krizės Europos Sąjungoje šių produktų paklausa sumažėjo, tikrai kyla pavojus, kad Ispanijoje ir visoje Europos Sąjungoje iš darbo bus atleista dar daugiau asmenų; dėl to svarbu, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo priemonėmis būtų galima veiksmingai padėti sektoriui, kuris toks svarbus Europos ekonomikai.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į pasaulio ekonomikos krizės socialinius padarinius, kurie ypač paveikė užimtumą, tinkamas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo naudojimas ypač svarbus siekiant palengvinti prastą Europos žmonių ir jų šeimų padėtį, prisidėti prie jų socialinės reintegracijos bei profesinio tobulėjimo, tačiau taip pat kurti naują, kvalifikuotą darbo jėgą, kuri atitiktų įmonių poreikius ir skatintų ekonomikos augimą. Būtent atsižvelgiant į tai sukurtas šis Ispanijai skirtas intervencinis planas, pagal kurį bus teikiama parama 508 asmenims, atleistiems iš įmonės „Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal“, kuri vykdo veiklą automobilių sektoriuje. Todėl tikiuosi, kad Europos institucijos dar smarkiau sieks įgyvendinti priemones, kuriomis būtų pagreitintas ir pagerintas tokio svarbaus išteklių, kaip Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas, panaudojimas; šiuo metu Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimo lygis labai žemas. Šiais metais paprašytos paramos dydis sudaro tik 11 proc. visos numatytos 500 mln. EUR sumos.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimą siekiant skirti lėšų Ispanijai, nes manau, kad ši priemonė yra vertingas išteklius, skirtas darbuotojams, kurie dėl ekonomikos krizės patiria sunkumų, remti. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas įsteigtas 2006 m.; jo paskirtis – teikti praktinę paramą darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl priežasčių, susijusių su įmonių perkėlimu, arba, po 2009 m. padaryto pakeitimo, dėl ekonomikos krizės, siekiant padėti jiems reintegrotis į darbo rinką.

Šiandien patvirtintas pranešimas dėl prašymo suteikti paramą, susijusią su 515 darbuotojų (fondo paramos prašoma 508 darbuotojams) atleidimu iš įmonės „Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal“, kuri vykdo veiklą automobilių sektoriuje, Katalonijoje; paramos, kuri finansuojama iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo, dydis – 382 200 EUR. Baigdamas pasakysiu, kad teigiamai vertinu tai, kad šis pranešimas patvirtintas; tai rodo, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra naudingas ir veiksmingas išteklius kovojant su nedarbu, kurį sukėlė globalizacija ir ekonomikos krizė.

David Martin (S&D), raštu. – Dėl nuosmukio automobilių sektoriuje iš įmonės „Lear Automotive“ (Ispanija) buvo atleista 515 darbuotojų. Pritariu, kad, siekiant jiems padėti,

iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo būtų mobilizuota 382 200 EUR dydžio suma.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Aš susilaikau dėl Ispanijos įmonės „Lear Automotive“ darbuotojų, kurie buvo paaukoti ant globalizacijos altoriaus. Padėtis, kurioje jie atsidūrė dėl Europos Sąjungos remiamos neoliberalios politikos, ir apgailėtinas šios pašalpos dydis skatina balsuoti „prieš“. Tačiau ši maža suma, kuri yra teikiama, gali padėti palengvinti jų skausmą. Dėl to Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo principai netampa mažiau netoleruoti. Jais remiamos nuostatos, kurios JAV įmonei „Pezna Investment Management and the Californian teachers' pension fund“, kuri investuoja užsienyje ir yra šios įmonės pagrindinė akcininkė, perkelti veiklą visiškai neatsižvelgiant į žmones, kurie ją padarė turtinga.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) ES yra solidarumo erdvė, o Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra jos dalis. Ši parama labai svarbi siekiant padėti bedarbiams ir asmenims, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, kuris vyksta globalizacijos amžiuje. Vis daugiau įmonių, pasinaudamos tuo, kad tam tikrose šalyse, ypač Kinijoje ir Indijoje, darbo sąnaudos mažesnės, perkelia savo veiklą, o tai kenkia toms šalims, kurios gerbia darbuotojų teises. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo tikslas – padėti darbuotojams, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, ir jis labai svarbus siekiant pagerinti jų galimybes gauti naują darbą. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšomis praeityje naudojosi kitos ES šalys, o dabar šią paramą būtų tinkama suteikti Ispanijai, kuri kreipėsi dėl paramos, susijusios su 508 darbuotojų atleidimu iš įmonės „Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal“, kuri vykdo veiklą automobilių sektoriuje Katalonijoje.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Kad šalis galėtų prašyti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų, ir norint, kad šis prašymas būtų patvirtintas, būtina įvykdyti aiškiai apibrėžtus kriterijus. Šio fondo paskirtis – padėti darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl pasaulio finansų ir ekonomikos krizės, nustatant priemones, kurios užtikrintų jų sparčią reintegraciją į darbo rinką. Tokiems atvejams fondas kasmet skiria 500 mln. EUR. Tačiau įmonė turi atleisti mažiausiai 500 darbuotojų – kaip Ispanijos įmonė „Lear Automotive“, kuri šį kriterijų atitinka, todėl Ispanija gali kreiptis dėl lėšų. Balsuoju už šį pranešimą, nes būtent tokia Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų paskirtis.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Ispanija paprašė paramos dėl 508 darbuotojų atleidimo iš įmonės „Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal“, kuri vykdo veiklą automobilių sektoriuje, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, kuriuos pateikė Parlamentas.

Taip pat pritariu tam, kad:

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas turėtų remti konkrečių iš darbo atleistų darbuotojų reintegraciją į darbo rinką, ir pakartotų, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo parama nepakeičia priemonių, kurios pagal nacionalinius teisės aktus ar kolektyvines sutartis patenka į įmonių atsakomybės sritį, ir kad ji nėra skirta įmonių ar sektorių restruktūrizavimui finansuoti;

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo veikla ir pridėtinė vertė būtų vertinama pagal programų ir kitų įvairių priemonių bendrojo vertinimo priemonę, kuri buvo sukurta 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstituciniu susitarimu.

Teigiamai vertinu tai, kad Komisija pasiūlė kitą šaltinį nepanaudotoms Europos socialinio fondo lėšoms po to, kai Europos Parlamentas ne kartą pareiškė, kad turi būti nustatyti atitinkami biudžeto mechanizmai, skirti lėšų pervedimams, atsižvelgiant į tai, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas buvo sukurtas kaip atskira speciali priemonė ir kad jam keliami tam tikri tikslai ir nustatomi finansavimo laikotarpiai.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Ispanijos pateiktas prašymas dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramos, susijusios su 508 darbuotojų atleidimu iš įmonės „Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal“, kuri vykdo veiklą automobilių sektoriuje, atitinka visus teisės aktais nustatytus tinkamumo kriterijus. Pagal 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 546/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo sritis buvo laikinai išplėsta, kad jį būtų galima taikyti situacijose, panašiose į šią, kai per keturis mėnesius dėl tiesioginio pasaulio finansų ir ekonomikos krizės poveikio iš valstybės narės įmonės atleidžiama bent 500 darbuotojų. Todėl balsavau už šią rezoliuciją, tikėdamasis, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas padės šiems darbuotojams sėkmingai reintegrotis į darbo rinką.

Pranešimas: Barbara Matera (A7-0352/2010)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Lenkija paprašė paramos dėl 189 darbuotojų atleidimo iš įmonės „H. Cegielski-Poznań“ ir keturių jos tiekėjų, vykdančių veiklą jūros laivų dyzelinių variklių gamybos sektoriuje, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, kuriuos pateikė Parlamentas. Taip pat pritariu tam, kad būtų užtikrinta, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas remtų konkrečių iš darbo atleisti darbuotojų reintegraciją į darbo rinką, ir pakartoju, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo parama nepakeičia priemonių, kurios pagal nacionalinius teisės aktus ar kolektyvines sutartis patenka į įmonių atsakomybės sritį, ir kad ji nėra skirta įmonių ar sektorių restruktūrizavimui finansuoti.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Parama, teikiama darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl restruktūrizavimo ir gamybos perkėlimo, turi būti dinamiška ir lanksti, siekiant, kad ji galėtų būti greitai ir veiksmingai įgyvendinta. Atsižvelgiant į tarptautinės prekybos struktūrinius pokyčius, svarbu, kad Europos ekonomika būtų pajėgi greitai įgyvendinti paramos darbuotojams, kurie nukentėjo dėl šių pokyčių, priemonės, šiomis priemonėmis jiems suteikiant gebėjimų, kurie reikalingi siekiant greitai reintegrotis į darbo rinką. Todėl finansinė parama turėtų būti teikiama konkrečioms darbuotojams. Taip pat svarbu pabrėžti, kad ši parama nepakeičia įprastų įmonių įsipareigojimų, ji taip pat nėra skirta įmonėms finansuoti ir restruktūrizuoti. Atsižvelgdamas į tai, kad Lenkija paprašė paramos dėl 189 darbuotojų atleidimo iš įmonės „H. Cegielski-Poznań“, kuri yra laivų dyzelinių variklių ir elektros stočių gamintoja, ir keturių jos tiekėjų, balsuoju už šį pranešimą, kitaip tariant, už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimą, jas skiriant Lenkijai.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Šiandien čia esame, kad patvirtintume Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramos paketo, kurio dydis – 114 250 EUR, skyrimą Lenkijai, kad ji galėtų tvarkytis su 658 darbuotojų atleidimo iš įmonės „H. Cegielski-Poznań“, kuri gamina jūros laivų dyzelinius variklius, ir keturių jos tiekėjų, vykdančių veiklą Poznanėje ir jos rajone, padariniais.

Visada įspėju, kad, nors tokia parama labai svarbi šalinant esamus simptomus, ja nėra galutinai sprendžiamos Europos pramonės sektorių problemos, kurios susijusios ne tik su ekonomikos krize, kurią šiuo metu patiriame, bet ir su būtinybe Europai prisitaikyti prie kintančio pasaulio, kuriame ypač svarbus konkurencingumas.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į pasaulio ekonomikos krizės socialinius padarinius, kurie ypač paveikė užimtumą, tinkamas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo naudojimas ypač svarbus siekiant palengvinti prastą Europos žmonių ir jų šeimų padėtį, prisidėti prie jų socialinės reintegracijos bei profesinio tobulėjimo, tačiau taip pat kurti naują, kvalifikuotą darbo jėgą, kuri atitiktų įmonių poreikius ir skatintų ekonomikos augimą. Būtent atsižvelgiant į tai sukurtas šis Lenkijai skirtas intervencinis planas, pagal kurį bus teikiama parama 189 asmenims, kurie buvo atleisti iš įmonės „H. Cegielski-Poznań“, kuri gamina jūros laivų dyzelinius variklius, ir keturių jos tiekėjų. Todėl tikiuosi, kad Europos institucijos dar smarkiau sieks įgyvendinti priemones, kuriomis būtų pagreitintas ir pagerintas tokio svarbaus išteklių, kaip Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas, panaudojimas; šiuo metu Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo mobilizavimo lygis labai žemas. Šiais metais paprašytos paramos dydis sudaro tik 11 proc. visos numatytos 500 mln. EUR sumos.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Pasaulio ekonomikos krizė daugelyje įmonių paskatino didelius struktūrinius pokyčius, dėl kurių labai daug žmonių neteko darbo. Svarstomas pasiūlymas susijęs su parama didelei grupei darbuotojų, kurie buvo atleisti iš darbo Lenkijos regione Didžiojoje Lenkijoje. Kitas pasiūlymas dėl finansinės paramos, dėl kurio balsuojame šiandien, susijęs su dar keliais šimtais atleidimo iš darbo tame pačiame regione atvejų. Todėl šio Lenkijos regiono rinkoje vyksta didelė suirutė. Džiaugiuosi, kad Europos Komisija patvirtino, kad šis prašymas atitinka finansinės paramos skyrimo sąlygas. Dėl to iš darbo atleisti darbuotojai galės grįžti į ankstesnius darbus ar rasti naujų, o įmonių savininkai pasinaudos parama, kad sumažintų neigiamą pasaulio krizės poveikį ir išlaikytų savo vietą rinkoje.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimą, jas skiriant Lenkijai. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas įsteigtas 2006 m.; jo paskirtis – teikti praktinę paramą darbuotojams, kurie buvo atleisti iš darbo dėl priežasčių, susijusių su įmonių perkėlimu, arba, po 2009 m. padaryto pakeitimo, dėl ekonomikos krizės, siekiant padėti jiems reintegruoti į darbo rinką. Buvo balsuojama dėl prašymo suteikti paramą, susijusią su 658 darbuotojų (fondo paramos prašoma 189 darbuotojams) atleidimu iš įmonės „H. Cegielski-Poznań“ ir keturių jos tiekėjų, vykdančių veiklą jūros laivų dyzelinių variklių gamybos sektoriuje, Poznanės mieste ir Poznanės vaivadijoje; paramos, kuri finansuojama iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo, dydis – 114 250 EUR.

Galiausiai norėčiau pabrėžti, kad šios dienos pranešimų patvirtinimas dar kartą parodo, koks svarbus Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas; tai vertingas išteklius, skirtas padėti darbuotojams, kurie dėl ekonomikos krizės patiria sunkumų, ir veiksminga kovos su nedarbu priemonė.

David Martin (S&D), raštu. – Balsavau už šį prašymą suteikti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramą dėl 658 darbuotojų atleidimo iš įmonės „H. Cegielski-Poznań“ ir keturių jos tiekėjų, vykdančių veiklą jūros laivų dyzelinių variklių gamybos sektoriuje, Poznanėje ir jos rajone. Komisija pasiūlė mobilizuoti 114 250 EUR, ir aš pritariu šiam pasiūlymui.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Aš susilaikau dėl Lenkijos automobilių pramonės darbuotojų, kurie buvo paaukoti ant globalizacijos altoriaus. Padėtis, kurioje jie atsидūrė dėl Europos Sąjungos remiamos neoliberalios politikos, ir apgailėtinas šios pašalpos dydis skatina balsuoti „prieš“. Tačiau ši maža suma, kuri yra teikiama, gali padėti palengvinti jų skausmą. Dėl to Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo principai netampa mažiau netoleruoti. Jais pritariama nuostatomis, pagal kurias leista privatizuoti valstybės valdomas įmones, pvz., įmonę „H. Cegielski-Poznań“.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) ES yra solidarumo erdvė, o Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas yra jos dalis. Ši parama labai svarbi siekiant padėti bedarbiams ir asmenims, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, kuris vyksta globalizacijos amžiuje. Vis daugiau įmonių, pasinaudodamos tuo, kad tam tikrose šalyse, ypač Kinijoje ir Indijoje, darbo sąnaudos mažesnės, perkelia savo veiklą, o tai kenkia toms šalims, kurios gerbia darbuotojų teises. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo tikslas – padėti darbuotojams, nukentėjusiems dėl įmonių perkėlimo, ir jis labai svarbus siekiant palengvinti jų galimybes gauti naują darbą. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšomis praeityje naudojosi kitos ES šalys, o dabar šią paramą būtų tinkama suteikti Lenkijai, kuri kreipėsi dėl paramos, susijusios su 189 darbuotojų atleidimu iš įmonės „H. Cegielski-Poznań“, kuri gamina jūrų laivų dyzelinius variklius, ir keturių jos tiekėjų.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Kad valstybės galėtų suteikti praktinę paramą darbuotojams, kurie dėl pasaulio finansų ir ekonomikos krizės atleidžiami iš darbo, ES įsteigė Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą. Lėšų mobilizavimas skirtas nukentėjusių asmenų reintegracijai į darbo rinką palengvinti. Balsuoju už šį pranešimą, nes Lenkija turi paremti 658 darbuotojus, kurie buvo atleisti iš įmonės „H. Cegielski-Poznań“.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdama į tai, kad Lenkija paprašė paramos dėl 189 darbuotojų atleidimo iš įmonės „H. Cegielski-Poznań“ ir keturių jos tiekėjų, vykdančių veiklą jūros laivų dyzelinių variklių gamybos sektoriuje, balsavau už šią rezoliuciją, nes pritariu Komisijos pasiūlymui su pakeitimais, kuriuos pateikė Parlamentas.

Taip pat pritariu tam, kad:

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas turėtų remti konkrečių iš darbo atleistų darbuotojų reintegraciją į darbo rinką, ir pakartoju, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo parama nepakeičia priemonių, kurios pagal nacionalinius teisės aktus ar kolektyvines sutartis patenka į įmonių atsakomybės sritį, ir kad ji nėra skirta įmonių ar sektorių restruktūrizavimui finansuoti;

- Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo veikla ir pridėtinė vertė būtų vertinama pagal programų ir kitų įvairių priemonių bendrojo vertinimo priemonę, kuri buvo sukurta 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstituciniu susitarimu.

Teigiamai vertinu tai, kad Komisija pasiūlė kitą šaltinį nepanaudotoms Europos socialinio fondo lėšoms po to, kai Europos Parlamentas ne kartą pareiškė, kad turi būti nustatyti atitinkami biudžeto mechanizmai, skirti lėšų pervedimams, atsižvelgiant į tai, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas buvo sukurtas kaip atskira speciali priemonė ir kad jam keliami tam tikri tikslai ir nustatomi finansavimo laikotarpiai.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Lenkijos pateiktas prašymas dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramos suteikimo 189 darbuotojams iš 658, kurie

nuo 2009 m. rugsėjo 1 d. iki 2010 m. sausio 1 d. buvo atleisti iš įmonės „H. Cegielski-Poznań“, kuri gamina jūrų laivų dyzelinius variklius, ir keturių jos tiekėjų, atitinka visus teisės aktais nustatytus tinkamumo kriterijus. Pagal 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 546/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo sritis buvo laikinai išplėsta, kad jį būtų galima taikyti situacijose, panašiose į šią, kai per keturis mėnesius dėl tiesioginio pasaulio finansų ir ekonomikos krizės poveikio iš valstybės narės įmonės atleidžiama bent 500 darbuotojų, įskaitant darbuotojus, kurie buvo atleisti tiekėjų ar tolesnių gamintojų. Todėl balsavau už šią rezoliuciją, tikėdamasis, kad Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo lėšų mobilizavimas padės šiems darbuotojams sėkmingai reintegruoti į darbo rinką.

Pranešimas: Barbara Matera (A7-0336/2010), (A7-0337/2010), (A7-0359/2010), (A7-0358/2010), (A7-0357/2010), (A7-0356/2010), (A7-0351/2010), (A7-0352/2010)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Patvirtindamas šį tekstą, EP ragina susijusių institucijų dėti būtinas pastangas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF) lėšoms mobilizuoti. Taip pat primena institucijų įsipareigojimą užtikrinti sklandų ir greitą sprendimų dėl EGF lėšų mobilizavimo priėmimo procedūrą teikiant vienkartinę ribotos trukmės individualią paramą, skirtą padėti dėl globalizacijos ir finansų bei ekonomikos krizės atleistiems darbuotojams. Pabrėžia, kad EGF gali atlikti svarbų vaidmenį iš naujo į darbo rinką integruojant atleistus darbuotojus. Galų gale, pabrėžia, kad vadovaujantis EGF reglamento 6 straipsniu turėtų būti užtikrinta EGF parama, padėsianti pavienius atleistus darbuotojus iš naujo integruoti į darbo rinką, ir pakartoja, kad EGF parama neturi pakeisti nei veiksmy, už kuriuos pagal nacionalinės teisės arba kolektyvinių susitarimų nuostatas atsakingos įmonės, nei įmonių ar sektorių restruktūrizavimo priemonių.

Pranešimas: Claude Moraes (A7-0347/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Gaila, kad šis dar 2003 m. pateiktas pasiūlymas, kuriuo siekiama valstybėje penkerius metus teisėtai nuolatos gyvenusiems pabėgėliams suteikti ilgalaikio gyventojų statusą, nebuvo įgyvendintas pereinamuoju laikotarpiu. 2008 m. balandžio mėn. Europos Parlamentas siūlė pakeitimus, kuriais reikalaujama, be kita ko, apskaičiuoti, ar prašymą suteikti ilgalaikio gyventojų statusą pateikęs asmuo valstybėje gyveno penkerius metus, o Tarybos pozicija nebuvo vieninga, todėl naujuoju Komisijos pasiūlymu siekiama tiesiogiai padėti asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, Europos Sąjungoje gyvenantiems ilgiau kaip penkerius metus, bet dar neįėjusiems ilgalaikio gyventojų statuso.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už šį pranešimą, kuriame pritariama, kad direktyvos pasiūlymas būtų taikomas ir pagal Ženevos konvenciją pripažintiems pabėgėliams, ir asmenims, kuriems suteikiama papildoma apsauga. Europos Parlamentas savo pranešime pritaria Europos Komisijos pasiūlymui ir atsižvelgia į įsipareigojimą ginti asmenų, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, interesus. Norėčiau atkreipti dėmesį, jog šiuo metu trečiųjų šalių piliečių, kuriems taikoma tarptautinė apsauga, padėtis yra paini ir neaiški, nes nėra suharmonizuotos statuso suteikimo sąlygos. Pagal Komisijos pasiūlymą, statuso suteikimo sąlygos ir procedūra taps paprastesnė ir aiškesnė Europos Sąjungoje. Be to, ši nauja direktyva sukurs palankias sąlygas ilgalaikio gyventojų statusą gavusiems

asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, apsigyventi kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jų statusas buvo pripažintas.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Tai iniciatyva, kylanti iš 2007 m. pateikto pasiūlymo išplėsti direktyvos taikymo sritį, kad ilgalaikio gyventojų statusas būtų taikomas ir pabėgėliams bei asmenims, kuriems suteikiama papildoma apsauga. Taryboje šiam pasiūlymui taip ir nebuvo vieningai pritarta, o iki įsigaliojant Lisabonos sutarčiai to reikėjo. Pasiūlymu siekiama ES valstybėje narėje penkerius metus teisėtai gyvenusiems asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, užtikrinti teisinį tikrumą dėl jų gyvenimo valstybėje narėje teisės ir teises, prilygstančias toms, kuriomis naudojasi ES piliečiai.

Pasiektas kompromisas itin svarbus – ne tik dėl to, kad jis padeda sustiprinti ES gyvenančių pabėgėlių apsaugą, suteikti jiems teisinį tikrumą, bet ir todėl, kad ES nepriklausančių šalių piliečiai pagaliau nebus diskriminuojami.

Taip pat tai svarbi politinė žinia, nes patvirtinus šią pirmą su šešiais teisės aktais susijusią iniciatyvą padarytas pirmas žingsnis siekiant iki 2012 m. sukurti bendrą Europos prieglobsčio sistemą, be to, parodyta, kad įgyvendindamos šį siekį trys institucijos vadovaujasi konstrukyviu požiūriu.

Ioan Enciu (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už tai, kad direktyva būtų patvirtinta. Pasiūlymu dėl direktyvos iš dalies keičiama 2003 m. priimta direktyva, siekiant sudaryti sąlygas asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga (ypač pabėgėliams), naudotis teise gauti ilgalaikio gyventojų leidimą gyventi ES, jei tie asmenys teisėtai gyvena ES bent penkerius metus. Gavę tokį leidimą, jie naudosis beveik tokiomis pačiomis teisėmis, kaip ir kiti gyvenamosios valstybės narės piliečiai. Jie galės, pvz., važinėti po Europos Sąjungą ir įsikurti bet kurioje ES valstybėje narėje (išskyrus JK, Daniją ir Airiją). Taip pat nustatyta, kad šiuos asmenis, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, ir toliau galima išsiųsti iš ES, tačiau būtina laikytis labai griežtų taisyklių, paisyti negražinimo principo ir teisių, įtvirtintų, visų pirma, Pagrindinių teisių chartijoje.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Šiuo pasiūlymu siekiama išplėsti Tarybos direktyvos 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso sritį asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga ir kurie teisėtai gyvena valstybėje narėje ilgiau kaip penkerius metus. Priemonė, skirta užtikrinti, kad visose valstybėse asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, būtų sudaromos vienodos sąlygos, padės panaikinti ligi šiol valstybėse narėse buvusią tokių sąlygų nevienodumą ir suteikti rūpimiems asmenims galimybę gyventi kitoje valstybėje narėje nei ta, kuri įteisino politinę jų apsaugą – anksčiau tai buvo neįmanoma. Šios priemonės svarbios pirmiausia todėl, kad jomis Europoje kuriama laisvės ir saugumo erdvė, kad asmenys, kuriems pagrįstai suteikta tarptautinė teisinė apsauga, įvairiose valstybėse narėse naudotųsi tokiomis pačiomis teisėmis.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Po pirmo nesėkmingo bandymo jau seniai laikas asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, užtikrinti lygias galimybes su kitais trečiųjų šalių piliečiais, kurie yra ilgalaikiai gyventojai. Iš tikrųjų, nėra jokio pagrindo jiems sudaryti tokias skirtingas sąlygas ar nesuteikti bent kiek tikrumo dėl jų statuso Europos Sąjungoje. Todėl pritariau Claude'o Moraes'o pranešimui, kuriuo, be kita ko, atverta galimybė dar veiksmingiau užtikrinti, kad būtų laikomasi negražinimo principo, ir, nors būta abejonių, susitarti dėl priimtino penkerių metų gyvenimo laikotarpio. Taip pat reikėtų palankiai vertinti svarbų faktą, kad tai – vienintelis prieglobsčio teisės aktų rinkinio tekstas, galiausiai patvirtintas Belgijos pirmininkavimo Europos Sąjungos Tarybai laikotarpiu, nepaisant kadencijos pradžioje prisiimtų įsipareigojimų. Todėl turime toliau smarkiai

dirbti, siekdami užtikrinti, kad Europos Sąjungoje pagaliau būtų įgyvendinta bendra Europos prieglobsčio sistema, pagrįsta, *inter alia*, bendromis procedūromis ir priėmimo sąlygomis. Šiandien pirmiausia spręstini klausimai akivaizdūs: privalome tobulinti ir derinti kol kas labai skirtingas nacionalines prieglobsčio sistemas – tik taip galime sukurti bendrą sistemą.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Balsuodamas pritariau pranešimui dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, iš dalies keičiančios Direktyvą 2003/109/EB, siekiant išplėsti jos taikymo sritį asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga. Taip elgiausi todėl, kad manau esant svarbu užtikrinti pabėgėliams tokias pačias teises, kaip ir trečiųjų šalių piliečiams, kuriems išduotas ilgalaikio gyventojų leidimas.

Šiandienos balsavimu Europos Parlamentas užpildė ES teisės, kuria reglamentuojamas teisėtų ilgalaikių gyventojų juridinis statusas, spragą. Patvirtinus naujas taisykles, šie žmonės bus tikresni dėl savo juridinio statuso Europos Sąjungoje, jiems bus taikomos tokios pačios sąlygos, kaip ir kitiems trečiųjų šalių piliečiams.

David Martin (S&D), raštu. – Balsavau už šį pranešimą, kuriuo siekiama suteikti ilgalaikio gyventojų statusą asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga ir kurie teisėtai gyvena ES teritorijoje ilgiau kaip penkerius metus. Taip šiems žmonėms suteikiama galimybė integruotis – išmokti bendrauti viena iš oficialių gyvenamosios valstybės narės kalbų, geriau suprasti savo teises ir pareigas, pagrindines valstybės nare, kurioje jie gyvena, vertybes. Šiuo tikslu valstybėse narėse ilgalaikiams gyventojams būtina sudaryti sąlygas mokytis kalbos. Be to, valstybės nare reikėtų raginti kurti mokymo programas, padedančias susipažinti su pagrindinėmis gyvenamosios valstybės narės teisės normomis ir vertybėmis, demokratijos principais, žmogaus teisėmis, perprasti lygybės svarbą, taip pat gyvenamosios valstybės narės piliečių asmenines teises ir pareigas.

Clemente Mastella (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už šį pranešimą, nes esu įsitikinęs teigiamu jo poveikiu visiems asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, teisėtai gyvenantiems Europos Sąjungos teritorijoje ilgiau kaip penkerius metus, bet kol kas neturintiems teisės į ilgalaikio gyventojų statusą.

Esame tikri, kad šiems žmonėms būtina suteikti daugiau tikrumo dėl jų teisinės padėties Europos Sąjungoje, siekiant išvengti visų galimų atvejų, kai jiems taikomos skirtingos sąlygos nei kitiems trečiųjų šalių piliečiams. Visiškai suprantame didelį kai kurių valstybių narių susirūpinimą, kad jose dėl ypatingos geografinės ir demografinės padėties gali apsigyventi neproporcingai daug asmenų, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga.

Taigi atrodo, kad, siekiant tvarkytis su bet kokiais neigiamais padariniais, labiau nei kada nors reikia imtis tolesnių veiksmų, pvz., patvirtinti priemones, padėsiančias tokiems žmonėms persikelti gyventi į kitą valstybę narę nei ta, kuri suteikė tarptautinę apsaugą. Todėl pritariame visoms siūlomoms galimoms apsaugos nuo grąžinimo priemonėms (tik tarptautinę apsaugą suteikusi valstybė narė turės teisę išsiųsti tokius žmones iš ES), padėsiančioms išsaugoti šeimos vienybę, kai to reikia.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Patvirtinant šį pranešimą, siekiama išplėsti Tarybos direktyvos 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso sritį asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, teisėtai gyvenantiems valstybėje narėje ilgiau kaip penkerius metus. Nuo šiol galima suvienodinti visose valstybėse narėse asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, taikomas sąlygas ir atverti tokiems asmenims galimybę gyventi kitoje valstybėje narėje nei ta, kuri įteisino politinę jų apsaugą – anksčiau tai buvo neįmanoma. Šių priemonių svarba tiesiogiai susijusi su

tikslu Europoje sukurti laisvės ir saugumo erdvę, kad asmenys, kuriems pagrįstai suteikta tarptautinė teisinė apsauga, įvairiose valstybėse narėse naudotųsi tokiomis pačiomis teisėmis.

Alexander Mirsky (S&D), raštu. – (LV) Tarptautinė teisė ir moralės principai Europos Sąjungai teikia galimybę skubiau suteikti juridinį statusą asmenims, kurie negali gyventi savo gimimo šalyje už Europos Sąjungos ribų. Tačiau apibrėžiant pabėgėlio statusą būtina atsižvelgti į visas aplinkybes ir uždrausti bet kokius spekuliacinius sandorius – ir finansinius, ir susijusius su migracijos politika. Deja, Europos Sąjungoje, taip pat Europos Parlamente, nuodugniai nepatikrinti faktai dažnai laikomi tikrais. Kartais tiesa palaikomi melagingi teisių gynėjų ir įvairių kitų asmenų teiginiai. Su populizmu taikstytis nereikėtų. Kitaip Europoje, įgijusios pabėgėlio statusą, galės apsigyventi ištisos tautos.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Ar, kokiomis aplinkybėmis ir po kokios trukmės teisėto gyvenimo laikotarpio pabėgėliams suteikti ilgalaikio gyventojų leidimą, turi nuspręsti valstybės narės, ES negali to nurodyti. Tai, kad šis pasiūlymas priimtas tik po dvejų metų ir iš dalies pakeistas, susiję su tam tikrais keblumais, nes tinkamai aiškinant dažnai cituojamą Ženevos konvenciją būtų galima priimti tik nedidelę dalį prieglobsčio prašymų. Tai, kad penkerius metus Europos Sąjungoje teisėtai gyvenantys asmenys, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, turi įgyti teises, panašias į ES piliečių, kelia klausimų ir problemų – ypač tvirtas socialinės apsaugos sistemas sukūrusiose ES valstybėse narėse – lemsiančių nesuskaičiuojamas išlaidas.

Direktyvos taikymo sritį išplėtę pabėgėliams ir asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, tik dar labiau apsunkinsime valstybės išdo padėtį. Visada būtina atsižvelgti į pabėgėliams kilsiančią pagundą, kitais žodžiais, į tai, kad tos pačios priemonės, kuriomis siekiama suteikti apsaugą ir finansinį saugumą, daugelį ekonominių migrantų skatins neteisėtai imigruoti į Europą neva ieškant prieglobsčio nuo nežmoniškų, gyvybei grėsmę keliančių sąygų. Taip pat labai abejotinas sumanymas, nagrinėjant prašymus suteikti ilgalaikio gyventojų leidimą, atsižvelgti į prieglobsčio procedūros trukmę. Dėl šių priežasčių pranešimui nepritariu.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Penkerius metus vienoje valstybėje narėje gyvenantiems pabėgėliams reikės suteikti ilgalaikio gyventojų leidimą, galiosiantį visoje Europos Sąjungoje. Įvairių valstybių prieglobsčio sistemos nevienodo griežtumo, todėl nuovokesnis pabėgėlis iš pradžių apsigyvens valstybėje narėje, kurioje prieglobsčio teisės aktai švelniausi, lengviausiai apeinami, o po penkerių metų jau galės išvykti iš gyvenamosios vietos ir įsikurti bet kurioje kitoje jam patinkančioje Europos Sąjungos valstybėje narėje. Tai lems antrinę migraciją iš skurdesnių valstybių narių į tas, kurių socialinės apsaugos sistema dosnesnė. Pirmiausia žmonės rinksis valstybes nares pagal prieglobsčio teisės aktų griežtumą, paskui – pagal socialinių paslaugų lygį. Didžiausia našta, suprantama, teks tokioms valstybėms narėms, kaip Austrija, Vokietija ar Nyderlandai. Šiame pranešime nurodytas veikimo būdas tikrai nepadės vykusiai spręsti su prieglobsčiu susijusius ES uždavinius ir įgyvendinti tinkamą prieglobsčio politiką. Todėl balsavau prieš šį pranešimą.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už šį pranešimą, nes pritariu iniciatyvai išplėsti Direktyvos 2003/109/EB taikymo sritį, siekiant suteikti ilgalaikio gyventojų statusą asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė teisinė apsauga ir kurie jau ilgiau kaip penkerius metus teisėtai gyvena valstybės narės teritorijoje.

Pirmiausia norėčiau pabrėžti įtraukų šiuo pranešimu grindžiamos politikos pobūdį. Ilgalaikio gyventojų statusas teikia galimybę integruoti tokius žmones į visuomenę, ypatingą

dėmesį skiriant kalbų mokymui. Valstybės narės turi sudaryti sąlygas ilgalaikiams gyventojams mokytis kalbų.

Dėl tų pačių priežasčių palaikau pranešėjos siūlymą raginti valstybes nares rengti šviečiamąsias programas, padėsiančias perprasti pagrindines gyvenamosios valstybės narės vertybes ir teisės normas, taip pat bendruosius demokratijos principus, žmogaus teises ir asmenines žmonių teises bei pareigas.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Norėčiau padėkoti C. Moraesui už puikų darbą ir palaikyti jo raginimą veikti konstruktyviai, t. y. pritarti daugumai Komisijos siūlomų pakeitimų, taip pat daugybei techninių pakeitimų, dėl kurių šiam teisės aktui skirtose derybose susitarė Taryba. Pranešimo projekte išreikštas noras atsižvelgti į kai kurių valstybių narių susirūpinimą, siekiant per pirmąjį svarstymą pasiekti susitarimą, taip pat įsipareigojimas ginti asmenų, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga, interesus iki jiems įgyjant ilgalaikio gyventojų statusą ir paskiau.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už šį pranešimą, nes iniciatyvą suteikti ilgalaikio gyventojų statusą asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga ir kurie valstybėje narėje teisėtai gyvena penkerius metus, laikau visai pagrįsta. Tai padės suvienodinti visiems trečiųjų šalių piliečiams taikomas sąlygas ir skatinti ekonominę bei socialinę sanglaudą Europos Sąjungoje.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – 2001 m. Komisija pateikė pasiūlymą dėl direktyvos dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso. Pagal pradinį pasiūlymą penkerius metus teisėtai ir nuolatos valstybėje narėje gyvenantys pabėgėliai turėtų teisę į ilgalaikio gyventojų statusą. Vis dėlto per derybas buvo nuspręsta pabėgėliams direktyvos netaikyti. Vėliau, 2003 m. gegužės 8 d. TVR taryboje paskelbtame bendrame Tarybos ir Komisijos pareiškime buvo sutarta, kad Komisija pateiks direktyvos dėl ilgalaikio gyventojų statuso suteikimo pabėgėliams ir asmenims, kuriems suteikiama papildoma apsauga, pasiūlymą.

Šį pasiūlymą Komisija pateikė 2007 m. birželio mėn., remdamasi tuo pačiu iš dalies keistinos direktyvos teisiniu pagrindu, t. y. EB sutarties 63 straipsnio 3 dalies a punktu ir 63 straipsnio 4 dalimi. Svarbiausias pasiūlymo tikslas – asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga ir kurie teisėtai gyvena valstybėje narėje penkerius metus, suteikti teisinį aiškumą dėl jų teisės gyventi valstybėje narėje ir teisių, panašių į tas, kurias turi ES piliečiai.

Pranešimas: Nathalie Griesbeck (A7-0345/010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), raštu. – Balsavau už šį pranešimą, kuriame pritariama ES ir Gruzijos susitarimui dėl vizų režimo supaprastinimo. Šia sutartimi parodomas aiškus siekis atnaujinti draugiškus ES ir Gruzijos santykius, pastaraisiais metais išreikštas keliais svarbiais politiniais veiksmais: pradedant veiksmingesniu dvišaliu ES ir Gruzijos bendradarbiavimu, baigiant Gruzijos įstojimu į Europos Tarybą ir prisijungimu prie Europos žmogaus teisių konvencijos. Pritariau rezoliucijai, nes esu tvirtai įsitikinusi, kad patvirtinus susitarimą dėl vizų režimo supaprastinimo žmonėms bus lengviau vieni su kitais bendrauti, o tai turi didelę reikšmę ekonominių, socialinių, humanitarinių, kultūrinių, mokslinių ir kitokių ryšių plėtotei.

Esu tikra, kad vizų režimo panaikinimas Gruzijos piliečiams bus svarbus žingsnis jiems integruojantis į Europą. Vizų režimo supaprastinimas itin svarbus žmonių gyvenimui, nes

padeda jiems stiprinti tarpusavio ryšius ir įgyvendinti laisvo judėjimo, vienos iš pagrindinių teisių Europoje, idėją.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už šią Europos Parlamento rekomendaciją dėl vizų režimo supaprastinimo Gruzijai, nes po naujos Europos Sąjungos plėtros buvo proga Europos Sąjungai sukurti naują bendradarbiavimo su kaimynais Rytuose ir Pietuose sistemą. Susitarimas dėl vizų režimo supaprastinimo ypač palengvins asmeninius piliečių kontaktus, o tai yra labai svarbu, norint užtikrinti ekonominių, humanitarinių, kultūrinių, mokslinių ir kitų ryšių stiprinimą. Be to, supaprastintas vizų režimas yra itin svarbus žmonių gyvenime, kuris padės įgyvendinti laisvo judėjimo principą, t. y. padės užtikrinti vieną iš pagrindinių žmogaus teisių Europoje. Be to, vizų režimo panaikinimas Gruzijos piliečiams bus svarbus jų europinės integracijos etapas. Pritariu Europos Parlamento pozicijai, kad Europos Sąjungos susitarimai su Gruzija, tokie kaip – susitarimas dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos ir susitarimas dėl vizų režimo supaprastinimo – visų pirma, yra labai svarbus etapas, bylojantis apie Europos Sąjungos ir Gruzijos santykių pažangą. Be to, tokie susitarimai taip pat svarbūs regioniniu požiūriu – jie parems ES pastangas stiprinant bendradarbiavimą su kitomis regiono šalimis.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Nuo tada, kai Europos Sąjunga ėmė plėstis į Rytų Europą, siekiama sparčiau didinti atvirumą Pietų Kaukazo valstybėms – tokiu metu, kai šis regionas nepaprastai svarbus strateginiu, stabilumo ir saugumo požiūriais. Europos Sąjunga dabar išsipareigojusi to regiono valstybėms. Ši pareiga nekelia abejonių, ypač atsižvelgiant į tai, kad tos valstybės yra visai šalia rytinių ES sienų. To regiono valstybės patrauklios dėl ekonominio ir komercinio potencialo. Be to, ES ir Gruzijos susitarimas dėl vizų režimo supaprastinimo šios valstybės piliečiams yra priemonė, padėsianti Gruzijoje skatinti demokratiją. Europos Sąjungai svarbu užsienyje skleisti gero valdymo principus, sąžiningą teisingumą ir visišką pagarbą žmogaus teisėms. Įgyvendinti šį siekį padės du pastarojo meto susitarimai su Gruzija – dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos ir dėl vizų režimo supaprastinimo.

Sprendimas atšaukti Gruzijos piliečiams taikomą privalomąją vizos reikalavimą – reikšmingas žingsnis, leisiantis jiems artėti prie Europos. Supaprastintas vizų režimas nepaprastai svarbus žmonių gyvenimui, nes padeda jiems stiprinti tarpusavio ryšius ir įgyvendinti laisvo judėjimo, vienos iš pagrindinių teisių Europoje, idėją.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjungos veiksmai turi būti grindžiami gero valdymo principais, pagarba demokratijai ir žmogaus teisėms. Palaikydama santykius su Pietų Kaukazo regionu, ES turi būti jo partnerė, padedanti plėtoti ekonomiką bei prekybą, rūpintis saugumu ir stabilumu, skatinti gerovę, spręsti konfliktus. Sudarius susitarimą su Gruzija dėl vizų režimo supaprastinimo, bus prisidėta prie platesnės ES kaimynystės politikos, skatinant abiejų šalių piliečių bendradarbiavimą ir mainus. Dėl to balsavau už šią rezoliuciją.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Nekyla abejonių, kad šis susitarimas turi didžiulę reikšmę ES ir Gruzijos santykių pažangai. Po to, kai Gruzija ėmė glaudžiau dvišaliai bendradarbiauti su ES, įstojo į Europos Tarybą ir prisijungė prie Europos žmogaus teisių konvencijos, šis susitarimas – dar vienas žingsnis Gruzijai siekiant gerinti teisingumo sistemos veikimą ir didinti pagarbą pagrindinėms laisvėms. Tikėtina, kad šis susitarimas suteiks Gruzijai postūmį įgyvendinti būtinas reformas laisvės, saugumo ir teisingumo srityse.

Be to, pasirašius susitarimą, susitariančiųjų šalių piliečiams turėtų būti lengviau keliauti ir palaikyti tarpusavio ryšius, o tai turi lemiama reikšmę siekiant užtikrinti ekonominių, socialinių, humanitarinių, kultūrinių, mokslinių ir kitokių ryšių plėtotę. Taip pat tikiuosi, kad Gruzijoje bus vykdomos būtinos informacinės kampanijos, siekiant Gruzijos gyventojams skleisti žinią apie išgaliojusį supaprastintą vizų režimą ir naujas galimybes, kuriomis jie nuo šiol galės pasinaudoti.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Ką tik patvirtinti du Europos Sąjungos ir Gruzijos santykiams svarbūs susitarimai: dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos ir dėl vizų režimo supaprastinimo. Šie susitarimai – pirmas žingsnis stiprinant Europos Sąjungos ir Gruzijos santykius. Taigi ES nori paskatinti Gruziją įgyvendinti būtinas reformas laisvės, saugumo ir teisingumo srityse. Šie susitarimai naudingi ir regioniniu lygmeniu. Jie padės Europos Sąjungai stiprinti bendradarbiavimą su kitomis Pietų Kaukazo regiono valstybėmis, pvz., Armėnija ir Azerbaidžanu.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Keletu pastarojo meto veiksmų išreikštas tvirtėjantis Gruzijos ir Europos Sąjungos ryšys yra sveikintinas. Susitarimas dėl vizų režimo supaprastinimo – dar vienas svarbus žingsnis Gruzijos integracijos į Europą link. Asmenų judėjimo laisvė – viena svarbiausių ES piliečiams suteiktų teisių, todėl ES ir Gruzijos bendradarbiavimas man priimtinas. Kova su neteisėta imigracija, taip pat paskatos įgyvendinti reformas saugumo, laisvės ir teisingumo srityse gali duoti daug teigiamų rezultatų, jei ši veikla bus grindžiama abipusiu įsipareigojimu.

Sandra Kalniete (PPE), raštu. – (LV) Visada pabrėždavau Europos Sąjungos pareigą teikti pagalbą tautoms, kurios jaučiasi priklausančios ir nori priklausyti Vakarams, priimti mūsų vertybes. Per Rožių revoliuciją Gruzijos žmonės atmetė stagnaciją, nesąžiningą valdymą, praeitį bei pokomunizmą ir pasirinko plėtotę, ateitį, vakarietiškas vertybes. Šalis veiksmais patvirtino norinti būti tarptautinės šių dienų visuomenės partnerė, nebijanti prisiimti atsakomybės. Per trumpą laikotarpį Gruzija daug ką nuveikė. Ji iš esmės patobulino valdymo struktūras, pritraukė daug investicijų ir gerokai sumažino korupciją. Mano nuomone, supaprastintas vizų režimas – labai reikšmingas žingsnis siekiant atverti Gruzijos piliečiams naujas studijų galimybes ir sudaryti sąlygas Gruzijos verslininkams užmegzti naujus ryšius su ES valstybių narių verslininkais. Tai duos naudos mums visiems, bet pirmiausia – Gruzijai. Kaip europiečiai didžiuojasi savo laimėjimais, istorija, kultūros vertybėmis, taip ir gruzainai didžiuojasi savo šalimi, jos gamtos grožiu bei senovės kultūra. Tikiuosi, kad supaprastintas vizų režimas tarp ES ir Gruzijos paskatins europiečius susipažinti su Gruzija.

David Martin (S&D), raštu. – Pranešimui dėl Europos Sąjungos ir Gruzijos susitarimo dėl vizų režimo supaprastinimo pritariau. Europos Sąjungos santykių su Pietų Kaukazo valstybėmis, tarp jų Gruzija, plėtotė neabejotinai padės veiksmingiau vykdyti teisingumą, skatinti pagarbą žmogaus teisėms. Du pastaruosiu metu sudaryti susitarimai su Gruzija – dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos ir dėl vizų režimo supaprastinimo – bus visokeriopai naudingi siekiant šių tikslų.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Gruzija labai stengiasi suartėti su Europos Sąjunga – tai rodo keli pastarojo meto veiksmai. Taigi susitarimas dėl vizų režimo supaprastinimo – dar vienas svarbus žingsnis Gruzijos integracijos į Europą link. Asmenų judėjimo laisvė – viena svarbiausių ES piliečiams suteiktų teisių, todėl ES ir Gruzijos bendradarbiavimas itin svarbus. Vis dėlto būtina tęsti kovą su neteisėta imigracija, šiuo tikslu toliau skatinant Gruzijos reformas saugumo, laisvės ir teisingumo srityse.

Louis Michel (ALDE), raštu. – (FR) Pietų Kaukazas strategiškai svarbus Europos Sąjungai. Europos Sąjungos santykių su Pietų Kaukazo valstybėmis, tarp jų Gruzija, stiprinimas padės veiksmingiau vykdyti teisingumą, didinti pagarbą žmogaus teisėms. Šis susitarimas – svarbus ES ir Gruzijos santykių etapas ir paskata judėti pirmyn, turint omenyje su Europa susijusius Gruzijos siekius. Be to, susitarimas naudingas ir regioniniu lygmeniu. Jis padės Europos Sąjungai stiprinti bendradarbiavimą su kitomis Pietų Kaukazo regiono valstybėmis.

Gruzijai šis susitarimas taip pat reiškia pažangą ir teikia paskatą toliau bendradarbiauti su kaimyninėmis valstybėmis ir Europos Sąjunga. Be to, toks susitarimas padrąsins Gruziją įgyvendinti būtinas laisvės, saugumo ir teisingumo sričių reformas, pvz., kovoti su neteisėta imigracija, stiprinti demokratiją, teisinę valstybę ir žmogaus teises.

Alexander Mirsky (S&D), raštu. – (LV) Balsuodamas susilaikiau, nes esu gerai susipažinęs su Gruzijos padėtimi ir perpratęs Gruzijos prezidento siekį padidinti savo prestižą pasirašant šį susitarimą. M. Saakašvilį laikau karo nusikaltėliu. Dėl jo režimo žuvo tūkstančiai nekaltų civilių gyventojų. Savo akimis tai mačiau 2008 m. rugpjūčio mėn. Cchinalio mieste. Bet koks koketavimas su nusikaltėliu jį skatina daryti kitus nusikaltimus.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Pasirašius susitarimą su Gruzija, mus užplūstų prieglobsčio prašantys apsimetėliai. Taigi pirmiausia turime išspręsti rūpestį keliančius saugumo klausimus. Santykių su Balkanais patirtis rodo, kad galimybė keliauti be vizos naudojasi ne tik norintieji keliauti po ES, bet ir visa galybė ieškančiųjų, kur geriausia prašyti prieglobsčio. Reikėtų saugotis, kad tas pats nenutiktų supaprastinus Gruzijos piliečiams taikomą vizų režimą. Apskritai, nereikėtų skubėti supaprastinti ES nepriklausančių valstybių piliečiams taikomą vizų režimą. Rengiantis tokiam žingsniui būtina kuo kruopščiau išnagrinėti, ar reikiami susitarimai dėl prieglobsčio prašančių apsimetėlių ir ekonominių migrantų readmisijos padės užkirsti kelią piktnaudžiavimui sistema.

Taip pat būtina pirmiau išspręsti antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos problemas. Galų gale, neleistina, kad galimybė keliauti be vizos naudotųsi daugiausia prieglobsčio prašytojai ar net nusikaltėliai. Minėtos išankstinės sąlygos dar neįvykdytos, todėl griežčiausiai atmetu pasiūlymą išplėsti bevizę erdvę.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Pranešime teigiama, kad taikomas supaprastintas vizų režimas Gruzijai teiks pakatą įgyvendinti būtinas reformas laisvės, saugumo ir teisingumo srityse. Net jei nekreiptume dėmesio į tai, kad supaprastinus vizų režimą atsivers galimybė piktnaudžiauti sistema, pranešimo logiką reikėtų apversti aukštyn kojomis: jokių derybų dėl vizų, kol nebus įgyvendintos visos būtinos reformos. Pagaliau, nuo to priklauso ES piliečių saugumas. Reikia juos apsaugoti nuo perėjūnų ir organizuotų nusikaltėlių. Todėl balsavau prieš šį pranešimą.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Būtina stiprinti Europos Sąjungos ir Pietų Kaukazo valstybių, tarp jų Gruzijos, santykius, jei norime sukurti patikimą, darnią ir veiksmingą užsienio politiką. Akivaizdu, kad susitarimas supaprastinti vizų režimą padės įgyvendinti šį tikslą.

Į sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Gruzijos susitarimo dėl vizų režimo supaprastinimo sudarymo projektą įtraukti visos įprastos ES vizų išdavimo tvarkos supaprastinimo dalys, nustatyti sprendimų priėmimo terminai, išvardytos rinkliavos ir atleidimo nuo jų atvejai, nurodyti reikalingi dokumentai ir pateiktas bendras pareiškimas dėl bendradarbiavimo ir kelionės dokumentų. Pritariu pasiūlymui į projektą įtraukti ES deklaraciją dėl supaprastintos vizų išdavimo tvarkos šeimos nariams, nes taip atsizvelgsime į ypatingus Gruzijos prašymus

ir padėsime laisviau judėti daugybei asmenų, šeimos ryšiais susijusių su Gruzijos piliečiais, kurie teisėtai gyvena valstybių narių teritorijose.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Kalbant apie pastaruoju metu patvirtintus susitarimus su Gruzija, visiškai pritariu N. Griesbeck teiginiui apie būtinybę informuoti žmones apie naują padėtį, kad jie galėtų pasinaudoti iš jos kylančiomis naujomis galimybėmis. Be to, apie vizų politikos pokyčius reikėtų kuo skubiau paskelbti internete, Europos institucijų svetainėse.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už pasiūlymą pasirašyti šį susitarimą, nes esu įsitikinęs, kad, derinamas su susitarimu dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos, jis turės didelę reikšmę ES ir Gruzijos santykių pažangai. Susitarimas rodo prasidėjus svarbų Gruzijos integracijos į Europą tarpinį, taip pat teikia valstybei paskatą įgyvendinti būtinas reformas laisvės, saugumo ir teisingumo srityse.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Europos Sąjungai 2004 m. išsiplėtus iki 25 valstybių narių ir 2007 m. – iki 27 narių, atsivėrė galimybė kurti naują bendradarbiavimo su rytinėmis ir pietinėmis kaimynėmis struktūrą. Tad Europos Sąjunga ėmė plėtoti platesnės kaimynystės politiką, taikomą net Pietų Kaukazo regiono valstybėms ir padedančią stiprinti santykius su šalia ES išorės sienų esančiomis

valstybėmis, skatinti jų saugumą, stabilumą bei plėtotę ir užkirsti kelią naujiems Europos žemyno padalijimams. Taip Europa davė ženklą, kad vis labiau domisi Pietų Kaukazo valstybėmis, ir dabar turi puoselėti su jomis užmegztą ryšį, kad būtų užtikrintas šio regiono – prie naujųjų ES sienų esančios erdvės – saugumas.

Be to, Europos Sąjungos santykių su Pietų Kaukazo valstybėmis, tarp jų Gruzija, stiprinimas neabejotinai padės veiksmingiau vykdyti teisingumą, skatinti pagarbą žmogaus teisėms. Du pastaruoju metu sudaryti susitarimai su Gruzija – dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos ir dėl vizų režimo supaprastinimo – bus visokeriopai naudingi siekiant šių tikslų.

Pranešimas: Iva Zanicchi (A7-0332/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už šį pranešimą su pasiūlymu dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai dėl ES greitojo reagavimo pajėgumų kūrimo, siekiant atsilaikyti prieš pastaruoju metu už ES teritorijos ribų vis dažniau įvykstančias dideles stichines arba žmogaus sukeltas nelaimes. Esu įsitikinęs, kad būtina didinti ES pajėgumų reaguoti į nelaimes veiksmingumą ir kad reikalingas prevencijos veiksmų planas – kaip visuotinis, vieningas ES atsakas. Per nelaimę Haiityje paaiškėjo, kad Europos Sąjungai būtinos esminės reformos, kad būtų galima greitai ir veiksmingai reaguoti į ekstremaliąsias situacijas ir katastrofas. Kad atsakas būtų greitas ir veiksmingas, taip pat reikės stipresnės įvairių susijusių šalių politinės valios. Be to, turime pertvarkyti kompetencijų struktūrą, kad ES atsakas į nelaimes būtų nuoseklesnis ir darnesnis. Esu įsitikinęs, kad nepaprastai svarbu įgyvendinti tam tikrus konkrečius pasiūlymus, pateiktus 2006 m. M. Barnier'o pranešime dėl Europos civilinės saugos pajėgų sukūrimo.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), raštu. – Pritariu šiai rezoliucijai, nes dėl pastaruoju metu už ES teritorijos ribų vis dažniau pasitaikančių didelių nelaimių daugėja siūlymų didinti esamų Europos Sąjungos pajėgumų reaguoti į nelaimes veiksmingumą. Vienas svarbiausių žingsnių siekiant vieningesnio atsako – tai sprendimas civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos klausimus priskirti vieno Komisijos nario atsakomybės sričiai,

kad būtų galima užtikrinti nuoseklesnį ir darnesnį ES reagavimą į nelaimės. Vi dėlto gaila, kad praėjus dvejimems metams po 2008 m. paskelbto Komisijos komunikato daugelis veiksmų plane numatytų veiksmų dar neįgyvendinti, nors ES atsakas į pastaruoju metu ištikusias krizes atskleidė esamos sistemos trūkumus.

Jei pastaruoju metu būtų stengtasi padidinti ES atsako civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos matmenų nuoseklumą ir suderinamumą, dabar greičiau sukurtume Europos civilinės saugos pajėgas. Taigi reikia stiprios politinės valios, kad veiksmingiau ir sparčiau reaguotume į ekstremaliąsias situacijas.

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Pritariu nuomonei, kad Europos Sąjungai reikia darniai, nuosekliai ir viešai reaguoti į ištikusias nelaimės. Štai kodėl manau esant svarbu kurti civilines pajėgas, visada pasirengusias reaguoti į nelaimę ir veikti nepriklausomai nuo karinių struktūrų. Manau, kad ES civilinės saugos pajėgos padės išstiprinti esamas priemones – ir mokomąsias, ir nelaimių valdymo – plėtojant iniciatyvas, kurių imtasi vykdamas parengiamuosius veiksmus.

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Atsižvelgdamas į vis dažniau pasaulį ištinkančias rimtas nelaimės, nulemtas daugiausia klimato kaitos, balsavau už puikų kolegės italės, Ivos Zanicchi, pranešimą su pasiūlymu dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai dėl ES greitojo reagavimo pajėgumų kūrimo. Metas tobulinti ES atsaką į nelaimės, kad jis būtų veiksmingesnis, darnesnis ir viešesnis. Vis didėja poreikis kurti Europos greitojo reagavimo pajėgumus, M. Barnier'o pranešime pavadintus Europos civilinės saugos pajėgomis. Iš tikrųjų atrodo, kad suderinti nacionalinių civilinės saugos pajėgų veiksmai duotų naudos teikiant pagalbą valstybei narei, neįstengiančiai savarankiškai valdyti ją ištikusios didelio masto nelaimės (gaisro, potvynio, gaivalinės nelaimės ir t. t.). Europos civilinės saugos pajėgos taip pat labai praverstų reaguojant į tokias išorės situacijas, kaip krizė Haiityje. Rengiantis 2011 m. minėti Europos savanoriškos veiklos metus, tokia veikla sužadintų bendrą Europos interesą ir padėtų stiprinti Europos pilietiškumą.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už šį pranešimą. Nelaimių, dėl kurių nukenčia žmonės bei patiriama ekonominė ir aplinkosaugos žala, skaičius pasaulyje didėja, jos vyksta dažniau ir apima vis daugiau regionų. Nors pastaraisiais metais padaryta pažanga siekiant labiau suderinti ES požiūrio reaguojant į nelaimės, tačiau būtina ir toliau dėti pastangas, siekiant užtikrinti veiksmingus, suderintus ir koordinuotus ES veiksmus šioje srityje.

Būtina parengti veiksmų planą, kuriame būtų numatyti konkretūs veiksmai siekiant sukurti labiau integruotą skirtingų reagavimo į nelaimės priemonių koordinavimą, įvertinti galimus ES ir valstybių narių veiksmus. Siekiant veiksmingai koordinuoti pagalbą už Europos Sąjungos ribų, į šią veiklą turėtų būti įtraukta naujai sukurta Europos išorės veiksmų tarnyba. Be to, būtina užtikrinti pakankamus finansinius išteklius, kuriais būtų finansuojamos reikiamos pagalbos priemonės.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už šį pranešimą, nes, dėl vis dažniau vykstančių didelių stichinių arba žmogaus sukeltų nelaimių už Europos Sąjungos teritorijos ribų, daugėja siūlymų pertvarkyti Europos Sąjungos reagavimo į nelaimės pajėgumus ir didinti esamų Europos Sąjungos pajėgumų reaguoti į nelaimės veiksmingumą. Pavyzdžiui, Europos Sąjungos reagavimo viešumo stoka yra viena iš pagrindinių reagavimo į nelaimės problema. Taigi, reikia sudaryti aiškius susitarimus ir nustatyti procedūras siekiant užtikrinti dvigubą viešumą, t. y. valstybių narių ir Europos Sąjungos lygmenimis, susijusį su civilinės saugos ištekliais, kuriuos valstybės narės dislokuoja taikydamos Europos Sąjungos civilinės

saugos mechanizmą. Kita Europos Sąjungos reagavimo problema yra susijusi su koordinavimu, todėl Europos Parlamentas tikisi, kad ateityje Europos išorės veiksmų tarnyba sukurs bendrus reagavimo į krizę pajėgumus ir racionalizuos esamas krizės platformas. Be to, Komisija ir Taryba tarpusavyje taip pat turėtų užtikrinti aiškius koordinavimo mechanizmus, susijusius su Europos Sąjungos karinių išteklių panaudojimu reaguojant į nelaimės.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Ekstremaliosioms situacijoms valdyti skirti greitojo reagavimo pajėgumai padėtų Europos Sąjungai daug darniau ir veiksmingiau veikti ištikus gaivalinėms ar žmogaus sukeltoms nelaimėms. Aišku, Europos Sąjunga skubiai ėmėsi veiksmų ir reagavo į tikruosius žemės drebėjimo nuniokoto Haičio poreikius. Tačiau taip pat paaiškėjo, kad mums reikia mokytis iš tikrų situacijų ir pagalbą teikti kiekvieną kartą tobuliau. Haiityje įvykus žemės drebėjimui, pirmiausia kurį laiką truko sumaištis – nebuvo aišku, kas turėtų vadovauti koordinuojant bendrus ES veiksmus. Tikimasi, kad ateityje bendrą atsaką į nelaimės užtikrins Europos išorės veiksmų tarnyba, racionalizuodama esamas krizės platformas.

Reikia aiškiai apibrėžti, už ką kiekviena valstybė narė atsakinga reaguojant į nelaimę, taip pat parengti būtinus logistikos sprendimus, kad būtų galima kuo skubiau sutelkti pajėgas aukščiausio lygio atsakui. Reaguojant į nelaimę Haiityje paaiškėjo, kad tokios pastangos veiksmingos, kai valstybės narės, teikdamos pagalbą, specializuojasi: pvz., Prancūzija rūpinosi vandens gryninimu, Italija teikė pažangią medicinos pagalbą.

Jan Březina (PPE), raštu. – (CS) Tikiuosi, kad rekomendacija dėl ES greitojo reagavimo priemonės kūrimo dar labiau skatins didinti esamų ES pajėgumų reaguoti į nelaimės – gaivalines ar sukeltas žmogaus – veiksmingumą. Mano nuomone, esamas Europos Sąjungos civilinės saugos mechanizmas – svarbus, bet nepakankamas laimėjimas siekiant sukurti tikrą operatyvinį ir kuo veiksmingesnį civilinės saugos mechanizmą. Esamo civilinės saugos mechanizmo trūkumai išaiškėjo, pvz., reaguojant į šiais metais Haitį ištikusią nelaimę. Veikta palyginti lanksčiai ir dideliu mastu, tačiau trūko veiksmingumo, suderinamumo ir viešumo. Taip pat nebuvo aišku, kas turėtų vadovauti koordinuojant bendrus ES veiksmus. Atsižvelgiant į didelį krizės mastą, ES pagalbos koordinavimą galų gale užtikrino Europos Sąjungos vyriausioji įgaliotinė C. Ashton glaudžiai bendradarbiaudama su Komisijos nare K. Georgieva, atsakinga už humanitarinę pagalbą, civilinę saugą ir tarptautinį bendradarbiavimą. Mano manymu, ES gebėjimą operatyviai reaguoti į nelaimės galima tobulinti, visų pirma, kuriant civilines pajėgas, visada pasirengusias reaguoti į nelaimę ir veikti neatsižvelgiant į karines struktūras, taip pat sudarant biudžetus ir plėtojant mokslinių tyrimų bei pramonės potencialą (pvz., iš palydovų gaunamų vaizdų gamybą pagal Pasaulinės aplinkos ir saugumo stebėjimo sistemos programą).

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į tai, kad pasaulyje daugėja gaivalinių nelaimių, nuo kurių vis labiau nukentia žmonės, ekonomika ir aplinka, Europos Parlamento rekomendacija Tarybai dėl ES greitojo reagavimo pajėgumų kūrimo nepaprastai svarbi. Balsavau už pasiūlymą, nes esu įsitikinusi, kad jame aptarti visi pagrindiniai klausimai, kuriuos būtina svarstyti. Be kita ko, primenama, kad valstybių narių bendradarbiavimas būtų naudingas operatyvumo ir finansų atžvilgiu. Taip pat pripažįstama, kad reikalingas visuminis požiūris į nelaimės valdymą, aprėpiantis nelaimių prevenciją, pasirengimą į jas reaguoti ir patį reagavimą, taip pat nelaimėi įvykus būtinus atstatymo darbus. Be to, esu įsitikinusi, kad siekiant užtikrinti darnesnę ir veiksmingesnę Europos atsaką į nelaimės, ne mažiau svarbu telkti Europos civilinės saugos pajėgas.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Susilaikiau balsuodamas dėl pranešimo dėl humanitarinėms nelaimėms valdyti skirtų ES greitojo reagavimo pajėgumų kūrimo. Pranešime yra vykusių išvalgų, tačiau greitojo reagavimo pajėgumams jame priskiriamos ir karinės priemonės, kariuomenės dalyvavimas. Labai gerai, kad pranešime teigiama: „civilinės saugos išteklių, naudojami per humanitarinę krizę, turi būti grindžiami poreikiais, turi papildyti humanitarinės pagalbos priemones <...>, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi humanitarinių neutralumo, humaniškumo, nešališkumo ir nepriklausomumo principų.“ Tačiau yra ir visiškai priešingų teiginių, paskatinsiu mane susilaikyti. Pvz., užsimenama apie karinio krizių valdymo priemones, nurodoma, kad reaguojant į nelaimę gali būti naudojami „kariniai išteklių ir pajėgumai“ – nesvarbu, kad tik „išimtiniais atvejais“.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Pastaruoju metu pasaulį ištikusios gaivalinės nelaimės sustiprino poreikį kurti greito ir veiksmingo reagavimo mechanizmus, padėsiančius švelninti nukentėjusių regionų visuomenei, ekonomikai ir kultūrai pragaištingus nelaimių padarinius.

Po ankstesnių Europos Parlamento rezoliucijų – visų pirma, dėl žemės drebėjimo Haiityje ir dėl stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencijos – šiame Parlamente dar kartą svarstome tą pačią temą. Apskritai, pritariu kolegės I. Zanicchi pranešimui ir pabrėžiu, kad būsimus ES pajėgumus nelaimėms valdyti būtina grįsti esamais Europos ir tarptautinio lygmens mechanizmais, vengti bet kokių pakartojimų, kuo tinkamiau panaudoti išteklius ir užtikrinti, kad Europos civilinės saugos pajėgos būtų paremtos esamu Europos Sąjungos civilinės saugos mechanizmu.

Džiugina tai, kad po Haitį ištikusios tragedijos reiškiamą daugiau politinės valios ir labiau stengiamasi didinti civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos sektorių veiklos nuoseklumą ir suderinamumą. Taip pat džiaugiuosi siekiant šio tikslo nuveiktais susijusių šalių darbais. Vis dėlto gaila, kad tinkamai neįgyvendinami ankstesni Europos Parlamento pasiūlymai, pirmiausia tie, kurie pateikti M. Barnier'o pranešime.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Įvykus nelaimėi – ar Haiityje po sausio mėn. įvykusio žemės drebėjimo, ar po šios vasaros potvynių Pakistane – Europa visada labai stengiasi padėti, tik neorganizuotai. Kiekviena valstybė narė siunčia savo personalą, savo šunis gelbėtojus, savo lėktuvus ir t. t. Tačiau viską sudėjus, skubotai sutelktos individualios pastangos niekada nepranoks planingo, darnaus Europos atsako. Jei 27 valstybės narės veiks kartu, Europos Sąjunga bus didžiausia pasaulyje humanitarinės pagalbos ir paramos vystymuisi teikėja. Mūsų žinioje daugybė civilinių ir karinių išteklių, padedančių patenkinti ekstremaliųjų situacijų sukeltus poreikius ir atitaisyti nelaimių padarytą žalą. Tačiau kol neatspirsime refleksui reaguoti nacionaliniu lygmeniu, tol, deja, nepatirsime naudos, kurią galėtų duoti tokios suvienytos pajėgos. Taigi mums reikalingi „greitojo reagavimo pajėgumai“. Be to, siekiant veiksmingiau ir sparčiau reaguoti į nelaimes, reikia stiprios politinės įvairių susijusių šalių valios.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Nepaprastai svarbu greitai reaguoti į katastrofas ir gaivalines nelaimes, nes būtent pirmosiomis valandomis po tokių įvykių galima išgelbėti daugiausia žmonių. Be to, pastaraisiais metais labai padaugėjo nelaimių – gaivalinių ar sukeltų žmogaus – todėl reikalingos aukšto lygio techninės žinios ir įgūdžiai, taip pat įvairių reagavimo į nelaimes priemonių suderinamumas. Pradžia padaryta – sukurtas Europos Sąjungos civilinės saugos mechanizmas, tačiau sutinku su pranešėja, kad šioje srityje reikia nuveikti šį tą daugiau. Suderinti ES veiksmai ir bendradarbiavimas siekiant greitai ir veiksmingai reaguoti į nelaimę gali būti labai sėkmingi – kaip po 2010 m. sausio mėn. Haiityje įvykusio žemės drebėjimo. Gebėti taip reaguoti nepaprastai svarbu.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Galima ir reikia užkirsti kelią gaivalinėms nelaimėms. Padidėjusią nelaimių grėsmę, be kita ko, lemia tokie veiksniai, kaip intensyvi žemės naudoseną, nevykusiai planuojama miestų plėtra, kaimo vietovių tuštėjimas, dykumėjimas. Siekiant užkirsti kelią nelaimėms, būtina skatinti išmintingą žemės naudoseną ir darniu santykiu su gamta grindžiamą ekonomikos ir socialinę plėtotę. Štai kokios veiksmai Europos Sąjunga pirm visko turėtų skirti daugiau jėgų, įgyvendindama rekomendacijas, pateiktas neseniai patvirtintame EP pranešime, ir stiprindama šią savo bendradarbiavimo politikos sritį.

Reaguodami į nelaimės, kurioms užkirsti kelio neįmanoma, suprantama, taip pat turime galimybių stiprinti bendradarbiavimą, savitarpio pagalbą bei tarpininkavimą tarp įvairių valstybių narių ir trečiųjų šalių.

Šiems tikslams siekti tinkamiausi būdai ir priemonės turėtų kilti iš įvairių nacionalinių civilinės saugos ir kitų valdžios institucijų diskusijų, gerbiant kiekvienos valstybės suverenumą. Štai į ką pranešime reikėtų sutelkti dėmesį – užuot raginus „nedelsiant sukurti ES civilinės saugos pajėgas“ ar humanitarinės pagalbos operacijoms pasitelkti karines priemones, kurios, kaip pranešime pripažįstama, galėtų būti taikomos be Jungtinių Tautų priežiūros ir koordinavimo.

Elisabetta Gardini (PPE), raštu. – (IT) Šis balsavimas – svarbus postūmis siekiant sukurti Europos civilinės saugos pajėgas, galinčias greitai ir veiksmingai reaguoti į bet kokią didelio masto ekstremaliąją situaciją.

Kaip visi atmename, Europos atsakas į Haičio žmonių pagalbos poreikį buvo greitas ir didelės apimties, tačiau išaiškėjo keletas esminių jo trūkumų, susijusių su operacijos valdymu, koordinavimu ir matomumu. Šiuos trūkumus lėmė esamas sistemos mechanizmas, grindžiamas savanoriška ir *ad hoc* (lot. specialus, šiam tikslui skirtas) valstybių narių pagalba, priklausančia nuo skirtingų nacionalinių sprendimų priėmimo procesų.

Neseniai paskelbtu Europos Komisijos komunikatu dėl civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos vaidmens kaip tik ir siekiama sudaryti pradines sąlygas veiksmingai ir nuosekliai kurti nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis vykdomų veiksmų sąveiką. Lisabonos sutartimi atverta galimybė plėtoti visapusiškesnius, darnesnius ir praktiškesnius pajėgumus reaguoti į nelaimės. Taigi metas paspartinti procesą, kuriuo Europos Sąjungoje bus sukurta šiuolaikiška ir veiksminga civilinės saugos priemonė.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už pranešimą su pasiūlymu dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai dėl ES greitojo reagavimo pajėgumų kūrimo, nes esu įsitikinęs, kad Europos Sąjungai reikia labai stengtis užtikrinti darnų ir veiksmingą atsaką į įvairias dideles nelaimės, kaip tos, su kuriomis pastaruoju metu susidūrėme.

Būtinybė prisiimti tokį išsipareigojimą pabrėžta Komisijos komunikate dėl ES pajėgumo reaguoti į nelaimės didinimo, į kurį įtrauktas ir veiksmų planas, padėsiantis užtikrinti visapusišką įvairių reagavimo į nelaimės priemonių suderinamumą. Be to, pritariu Ivai Zanicchi, kad pats laikas pripažinti politinę iniciatyvos stiprinti ES pajėgumus reaguoti į nelaimės svarbą ir sutelkti visas priemones šiam tikslui pasiekti.

David Martin (S&D), raštu. – Palankiai vertinu šį pranešimą, nes jame

primenama, kad vyriausiasis įgaliotinis-Komisijos pirmininko pavaduotojas atlieka pagrindinį vaidmenį koordinuojant ES veiksmus trečiojoje šalyse ir regionuose,

pabrėžiama, kad Europos išorės veiksmy tarnybos (EIVT) struktūra ir darbo metodais turėtų būti siekiama užtikrinti ištikus krizei vykdomų ES veiksmy darną ir nuoseklumą,

taigi Taryba raginama Komisijos pirmininko pavaduotojai-vyriausiajai įgaliotinei suteikti nuolatinį įgaliojimą sušaukti krizės grupę, sudarytą iš visų atitinkamų Komisijos ir Tarybos tarnybų ir iš ES planavimo pajėgų (Stebėsenos ir informacijos centro (MIC), Krizių valdymo ir planavimo direktorato (CMPD), Europos Sąjungos karinio štabo (EUMS) ir Civilinių planavimo ir vykdymo pajėgumų padalinio (CPCC)), kad būtų galima koordinuoti ES atsaką į ištikusias nelaimes ir greitai imtis darbo, nebūtinai nuolatos konsultuojantis su Taryba,

siūloma, kad šiai grupei padėtų pirmomis krizės valandomis sutelkta civilinių (civilinių reagavimo grupių ir Stebėsenos ir informacijos centro), karinių bei civilinių ir karinių (Europos Sąjungos karinio štabo ir Civilinių planavimo ir vykdymo pajėgumų) ekspertų grupė ir kad krizės grupė galėtų naudotis ES situacijų centro (SITCEN) ir Palydovų centro (EUSC) duomenimis,

pabrėžiama, kad reikia optimaliai derinti ES reagavimo į nelaimes veiksmus ir kitas ES priemones, ypač bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) civilines ar karines misijas bei priemones (t. y. kovines grupes).

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Nepaprastai svarbu sukurti priemonę, padėsiančią skubiai reaguoti į katastrofas ir gaivalines nelaimes, nes būtent pirmosiomis valandomis po tokių įvykių galima išgelbėti daugiausia žmonių. Be to, pastaraisiais metais, deja, labai padaugėjo nelaimių – gaivalinių ar sukeltų žmogaus – todėl reikia užtikrinti pajėgumą tiksliai ir greitai reaguoti į situaciją. Dėl šių priežasčių Europos Sąjungos civilinės saugos mechanizmas labai svarbus, tačiau šioje srityje dar reikia daug ką nuveikti.

Louis Michel (ALDE), raštu. – (FR) Ir ES valstybėse narėse, ir trečiojoiose šalyse vis daugėja didelių nelaimių, bent iš dalies nulemtų klimato kaitos ir smarkios miestų plėtros. Nuo nelaimių labiausiai nukenčia besivystančios šalys – čia žūva itin daug žmonių, taip pat gerokai didesni nelaimių padaryti ekonominiai nuostoliai. Sukūrus greitojo reagavimo pajėgas, Europos Sąjunga ir valstybės narės galės tinkamiau derinti pastangas ir didinti ES veiklos matomumą. Štai kodėl pritariau šiai rekomendacijai. Kaip ir jos autorė, raginčiau atsižvelgti į daugelį puikių praktinių pasiūlymų, pateiktų M. Barnier'o pranešime.

Alexander Mirsky (S&D), raštu. – (LV) Pranešėja I. Zanicchi ėmėsi iš naujo nagrinėti ilgokai atidėliotą, tačiau svarbų taip ir nepraradusį klausimą dėl greitojo reagavimo galimybes. Esu įsitikinęs, kad Europos Sąjunga privalo skirti gerokai daugiau lėšų greitojo reagavimo pajėgoms rengti, aprūpinti ir plėtoti. Gamtos kataklizmų dėl klimato kaitos tik daugės. Todėl neišsiversime be profesionalios gelbėtojų komandos, kurios meistriškas pasirengimas padės greitai aptikti ir veiksmingai reaguoti į gaisrus ir techninės kilmės nelaimes. Balsavau „už“.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Stiprus greitojo reagavimo dalinys būtų labai naudingas, galėtų suteikti pagalbą sunkios nelaimės ištiktiems Europos ir kitų valstybių piliečiams. Deja, pranešėjai, atrodo, ne tiek rūpi stiprinti humanitarinę pagalbą ar ES civilinės saugos programą, kiek ženklą „ES“ padaryti kuo matomesnį. Greitojo reagavimo dalinys reikalingas ne tam, kad reklamuotų ES visame pasaulyje. Be to, jei teikiant skubią pagalbą mums vadovaus Jungtinės Tautos ir dalyvaus kariuomenė, galime netekti nepriklausomybės, o man tai nepriimtina. Štai dėl ko balsavau prieš šį pranešimą.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – (RO) Daugelyje situacijų, kurias pastaraisiais metais teko valdyti, įsitikinome, kad esamus ES pajėgumus reaguoti į nelaimes būtina

gerinti. Norėčiau paminėti pragaištingus potvynius ar miškų gaisrus, nuo kurių nukentėjo kelios Europos valstybės. Kitas pavyzdys – didelio masto ekologinė nelaimė, neseniai įvykusi Vengrijoje. Ištikus tokioms nelaimėms, nė viena valstybė nepajėgtų savarankiškai vykdyti pakankamai aukšto lygio atsakomųjų veiksmų. Be to, ES valstybės narės privalo būti solidarios. Pranešime išaiškinti kriterijai, kuriuos turėtų atitikti greitojo reagavimo pajėgos, taip pat jų veiklai reikalingos sąlygos.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Atrodo, kad poreikiui didinti paramos vystymuisi veiksmingumą ar piliečių saugai pranešime teikiama kur kas mažiau reikšmės nei ženklo „ES“ reklamai ir pastebimumui. Štai kodėl balsavau prieš šį pranešimą.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Poreikis užtikrinti ES pajėgumus veiksmingai reaguoti į pastaraisiais metais vis dažniau išstinkančias dideles nelaimes mane paskatino balsuoti už šį pranešimą. Pastaruosius kelerius metus daugėja raginimų didinti ES atsako į nelaimes veiksmingumą tad, be to, ką jau pasiekėme, turėsime dar daug ką nuveikti, kad užtikrintume nuoseklesnę ir matomesnę pažangą. Mano manymu, būtina sutelkti visus turimus išteklius, kad ši tikslą pagaliau pasiektume, nes nuo 2008 m. paskelbto paskutinio šiam klausimui skirto Komisijos komunikato stengiamės, kad atsakomieji ES veiksmai taptų visapusiškesni ir darnesni. Visi tikimės, kad įgyvendinant šį pranešimą pavyks sukurti konkretų veiksmų planą, padėsiantį pamažu užtikrinti didesnę įvairių reagavimo į nelaimes priemonių integraciją ir derėjimą.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Pritariu pranešimui su pasiūlymu dėl Europos Parlamento rekomendacijos Tarybai dėl ES greitojo reagavimo pajėgumų kūrimo gaivalinėms nelaimėms valdyti. Iš tikrųjų, Haityje įgytos patirties analizė aiškiai rodo poreikį iš naujo pertvarkyti ES reagavimo į nelaimes pajėgumus, kaip jau, beje, teigiau savo nuomonėje dėl Komisijos komunikato „Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija“.

Į ekstremaliąsias situacijas būtina reaguoti greitai ir veiksmingai, jei norime užtikrinti, kad ES reikštų solidarumą su valstybėmis narėmis ar trečiosiomis šalimis, o tam reikalinga stipri įvairių sprendimus priimančių institucijų politinė valia.

Paprastai pripažįstama, kad dabar smarkiai dirbama siekiant padidinti civilinės saugos pajėgų ir įvairių humanitarinės pagalbos sričių tarpusavio derėjimą ir nuoseklumą. Vis dėlto būtina imtis tikslingų priemonių ir sukurti Europos civilinės saugos pajėgas. Tą patį teigiau ir savo nuomonėje dėl Komisijos komunikato „Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija“. Pritariu pranešėjai, kad metas sparčiau spręsti šį klausimą, ypač įgyvendinant konkrečius pasiūlymus, pateiktus 2006 m. M. Barnier'o pranešime.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Pritariu pranešėjos I. Zanicchi požiūriui, kad pats laikas pripažinti politinę iniciatyvos stiprinti ES pajėgumus reaguoti į nelaimes svarbą ir sutelkti visas priemones šiam tikslui pasiekti. Taip pat sutinku su I. Zanicchi nuomone, kad reikia toliau vertinti džiuginančius rezultatus, gautus vykdant 2008 m. numatytus parengiamuosius veiksmus, ir toliau plėtoti pasiūlymą savanoriškumo pagrindu sutelkti valstybių narių išteklius siekiant juos nedelsiant panaudoti per ES operacijas.

Šiuo atžvilgiu pranešėja norėjo priminti Tarybai ir Komisijai M. Barnier'o pranešime pateiktą rekomendaciją, kad tik tik imantis prevencinių veiksmų ir sutelkiant esamus išteklius gali būti sukurtos Europos civilinės saugos pajėgos.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už šį pranešimą, nes sutinku, kad būtina stengtis įgyvendinti politikos kryptis, kuriomis siekiama stiprinti ES reagavimo į nelaimės pajėgumus, skatinant tokios veiklos veiksmingumą, suderinamumą ir matomumą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Dėl pastaruoju metu už ES teritorijos ribų vis dažniau pasitaikančių didelių nelaimių (gaivalinių ar sukeltų žmogaus) daugėja siūlymų didinti esamų Europos Sąjungos pajėgumų reaguoti į nelaimės veiksmingumą. Net jeigu nuo 2001 m., kai buvo sukurtas Bendrijos civilinės saugos mechanizmas, ES reagavimo į nelaimės pajėgumai nuolat plėtojami, pranešėja mano, kad reikia dar daug ką nuveikti siekiant užtikrinti suderintą, nuoseklų ir matomą ES atsaką. Poreikis didinti atsakomųjų veiksmų nuoseklumą taip pat pabrėžtas dar 2008 m. kovo mėn. paskelbtame naujame Komisijos komunikate dėl ES pajėgumo reaguoti į nelaimės didinimo. Komunikatas buvo pirmas postūmis siekiant užtikrinti visapusišką ir vieningą ES atsaką į nelaimės. Dokumente pateiktas veiksmų planas ir numatyti keli konkretūs veiksmai, padėsiantys pamažu užtikrinti didesnę įvairių reagavimo į nelaimės priemonių integraciją ir derėjimą. Šiandien Europos Parlamentas išreiškė savo poziciją šiuo klausimu.

Bart Staes (Verts/ALE), raštu. – (NL) Dabar, kai dėl klimato kaitos visame pasaulyje daugėja gaivalinių nelaimių, padarančių daug žalos žmonėms, ekonomikai ir aplinkai, privalome užtikrinti, kad ES gebėtų veikti greitai. Sukūrus Europos civilinės saugos pajėgas, tokiam greitajam atsakui bus suteikta aiški struktūra. Po žemės drebėjimo Haiityje supratome, kad reikia didinti Europos Sąjungos veiksmingumą, suderinamumą, matomumą. Todėl pritariu sprendimui civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos klausimus priskirti vieno Komisijos nario atsakomybės sričiai. Taip pat esu įsitikinęs, kad esant galimybei humanitarinės pagalbos operacijas turėtų koordinuoti Jungtinės Tautos.

Šiame pranešime Komisija raginama kartu su nelaimės ištiktų šalių nacionalinėmis vyriausybėmis, vietos valdžios institucijomis ir pilietinės visuomenės organizacijomis parengti programas, padėsiančias vietos bendruomenėms užkirsti kelią nelaimėms ir jas valdyti. Karinės ir civilinės gynybos ištekliai reaguojant į nelaimės naudotini tik kai nebelieka jokios kitos išeities.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Didėja ne tik gaivalinių ar žmogaus sukeltų nelaimių dažnumas, bet ir jų mastas, žala žmonėms, visuomenės gyvenimui, ekonomikai ir aplinkai. Tai įpareigoja Europos Sąjungą persvarstyti savo reagavimo į nelaimės strategiją prevencijos, valdymo ir paramos požiūriais, kad strategija grindžiama veikla taptų darnesnė ir veiksmingesnė.

Palaikau iniciatyvą patvirtinti šį pranešimą, kuriame, analizuojant Haičio atvejį, raginama kurti Europos Sąjungos civilinės saugos pajėgas, gebėsiančias sukurti valstybių narių ir Europos institucijų tarpusavio sąveiką, siekiant užkirsti kelią nelaimėms ir padėti trečiosioms šalims, visų pirma, bet kuriai nelaimės ištiktai besivystančiai šaliai. Humanitarinis šios iniciatyvos pobūdis rodo, kad išoriniai ES solidarumo matmenys tampa vis konkretni.

Vis dėlto, mano manymu, būtina galvoti ir apie tai, kad ši iniciatyva padės koordinuotai valdyti nelaimės, kylančias pačioje Europos Sąjungoje. Turėdamas omenyje praėjusių metų vasario mėn. Madeiros salą nuniokojusią nelaimę, laikausi nuomonės, kad būtina kurti civilinės saugos pajėgas ir kartu kuo tinkamiau panaudoti jau turimus mechanizmus.

Pranešimas: Kay Swinburne (A7-0326/2010)

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Tęsiamas darbas finansų reguliavimo srityje. Balsavau už šį Europos Parlamento pranešimą savo iniciatyva, kuriuo siekiama, kad rinkos reguliavimo institucijos vykdytų visų finansinių produktų priežiūrą. Skaidrumo stoka mažina rinkos veiksmingumą ir ypač sustiprino finansų krizę. Finansinių priemonių rinkų direktyva padėjo atverti tinkamiau reguliuojamas ir skaidresnes derybų erdves rinkai. Atsižvelgiant į 2009 m. rugsėjo 25 d. Pitsberge vykusio Didžiojo dvidešimtuko (G20) susitikimo išvadas, pranešimu siekiama užtikrinti, kad „visomis standartizuotomis ne biržos išvestinių finansinių priemonių sutartimis (būtų) prekiaujama, atitinkamai, biržose arba elektroninėse prekybos platformose“.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Įgyvendinant finansinių priemonių rinkų direktyvą (angl. MiFID), Europos finansų rinkose įvyko beprecedenčių pokyčių, nulemtų ir pačios direktyvos, ir kitų, su krize susijusių priežasčių. Todėl buvo neįmanoma pasiekti išsikeltų reguliavimo tikslų. Įgyvendinant MiFID, rinkos susiskaidė, dėl to staigiai išplito sparčiosios prekybos (angl. *high-frequency trading*) strategijos. Rinka prisitaikė prie neviešose anoniminėse prekybos vietose per brokerių kryžminės prekybos tinklus vykdomų didelės apimties pavedimų ir MiFID išimčių, taikomų šiems neviešais anoniminiams sandoriams vadinamiems veiksmams, kai jie atliekami organizuotose prekybos vietose, kur anksčiau buvo vykdomi reguliuojamų rinkų dalyvių sandoriai. Nepaprastai svarbu įgyvendinti teisės aktus, kuriais siekiama užtikrinti šių rinkos technologijos naujovių reguliavimą ir skaidrumą, kad būtų išvengta bet kokio sisteminio pavojaus bendram rinkų veikimui.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Europos Parlamentas patvirtina jau ne pirmą pranešimą dėl tam tikrų finansų reguliavimo ypatybių, tačiau niekaip neprieina prie reikalo esmės. Žinoma, geriau, kad privačių brokerių ir (arba) finansų įstaigų sandoriai būtų kaip nors reguliuojami. Vis dėlto tai – neesminis klausimas.

Pranešime apsiribojama argumentais, kad būtina griežčiau reguliuoti prekybos platformas, nurodomas poreikis „užtikrinti didesnę skaidrumą ir saugumą finansinių priemonių rinkose“ ir „sudaryti vienodas sąlygas“ daugiašalės prekybos sistemoms ir reguliuojamoms rinkoms.

Svarstomo klausimo esmė – toliau gyvuojanti ta pati senoji spekuliacinio sistemos, tačiau pranešime dėmesys skiriamas tik spekuliacinio formai, ne svarbiausiam jo aspektui – turiniui.

Mes, savo ruožtu, toliau laikomės nuomonės, kad reikia panaikinti išvestinių finansinių priemonių rinką ir mokesčių rojų, taip pat užtikrinti, kad politinės valdžios institucijos kontroliuotų už finansus atsakingas valdžios institucijas, ir *atvirščiai*. Kol tai neįvyks, bet kokia kita politika bus tik paviršinė.

David Martin (S&D), raštu. – Balsavau už šį pranešimą. Atrodo, kad vienas iš svarbių konkurencijos, kilusios įgyvendinant finansinių priemonių rinkų direktyvą (MiFID), padarinių buvo rinkos susiskaidymas, o dėl jo staigiai išplito sparčiosios prekybos strategijos. Reguluojant prekybą finansinėmis priemonėmis reikėtų atsižvelgti į būtinybę teisės aktuose įtvirtinti tinkamas su technologijų pažanga susijusias nuostatas siekiant, kad technologijos naujovės nepraslystų pro reguliavimo spragas ir nepastebėtos nesukeltų sisteminio pavojaus bendram rinkų veikimui.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Pastaruoju metu įgyvendinant MiFID, Europos finansų rinkose įvyko beprecedenčių pokyčių, nulemtų ir pačios direktyvos, ir kitų, su krize susijusių priežasčių. Todėl buvo neįmanoma pasiekti priimant MiFID išsikeltų reguliavimo tikslų.

Rinka prisitaikė prie neviešose anoniminėse prekybos vietose per brokerių kryžminės prekybos tinklus vykdomų didelės apimties pavedimų ir MiFID išimčių, taikomų šiems neviešais anoniminiais sandoriais vadinamiems veiksams, kai jie atliekami organizuotose prekybos vietose, kur anksčiau buvo vykdomi reguliuojamų rinkų dalyvių sandoriai. Dėl šių priežasčių nepaprastai svarbu įgyvendinti teisės aktus, kuriais siekiama užtikrinti šių rinkos technologijos naujovių reguliavimą ir skaidrumą, kad būtų išvengta bet kokio ateityje vėl galinčio kilti sisteminio pavojaus bendram rinkų veikimui.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Duomenų įsigijimo išlaidos Europoje pernelyg didelės – kartais dešimt kartų didesnės negu JAV. Pranešime pateikiama keletas gerų patarimų, kaip sumažinti šias ir kitas bereikalingas išlaidas. Vis dėlto būgštaju, kad pranešimo autorė klysta manydama, jog siekiant sumažinti išlaidas tikslinga įvesti daugybę papildomų nuostatų. Taip elgdami rizikuojame vieną biurokratinę kliūtį pakeisti kita. Dėl to per balsavimą susilaikiau.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Mano sprendimas balsuoti už pranešimą Nr. A7-0326/2010 atitinka esamą Europos kapitalo rinkų padėtį – jau kurį laiką čia vyksta technologijų pažangos nulemti beprecedenčiai pokyčiai. Patvirtinus MiFID, kuria skatinama prekybos vietų konkurencija teikiant vykdymo paslaugas, padidėjo kainodaros proceso veiksmingumas ir investuotojų pasirinkimas. Tačiau dėl rinkos susiskaidymo nebiržinei prekybai po sandorio sudarymo ėmė trūkti skaidrumo, todėl reikia veiksmingesnės konsoliduotų duomenų po sandorio sudarymo reguliavimo sistemos. Mano nuomone, priežiūros institucijos turi užsitikrinti galimybę bet kuriuo metu atkurti visas pavedimų smulkmenas, siekiant suprasti rinkos dinamiką ir rinkos dalyvių sąsajas. Dėl naujų technologijų poveikio ir rinkos dalyvių pagausėjimo prekyba paspartėjo, daugiau prekybos platformų narių klientams suteikė tiesioginę prieigą prie rinkų. MiFID padėjo atsiverti naujovėms, tačiau atrodo, kad ja prisidėta ir prie rinkos susiskaidymo. Balsavau už pranešimą, nes šias technologijos naujoves būtina tinkamai reguliuoti, kad jos nekeltų sisteminio pavojaus bendram rinkų veikimui.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Pritariu iniciatyvai raginti Komisiją stiprinti visų prekybos vietų ir tarpuskaitos sistemų rinkos infrastruktūrą, kad jos gebėtų valdyti būsimą riziką, t. y. didinti skaidrumą ir atsparumą, taip pat užtikrinti visų agreguotų sandorių priežiūrą. Taigi už Europos Parlamento rezoliuciją balsavau todėl, kad jame pritariama šioms idėjoms:

- daugiašalės prekybos sistemoms taikytina tokio paties lygio priežiūra, taigi jos turėtų būti panašiai reguliuojamos,
- būtina užtikrinti, kad investicinės įmonės optimaliausiomis sąlygomis vykdytų pavedimus, gaunamus iš investicinių įmonių, kurios teikia portfelio valdymo paslaugas ir atlieka investicijų portfelio valdytojų funkciją,
- Komisija turėtų įvertinti, kaip rinką paveiktų minimalaus pavedimo sudaryti bet kokią neviešą anoniminių sandorių dydžio nustatymas,
- reikėtų svarstyti galimybę reguliuoti įmones, kurios taiko sparčiosios prekybos strategiją, siekiant užtikrinti, kad jos turėtų tvirtas sistemas ir vykdytų kontrolę nuolat peržiūredamos ir reguliuodamos taikomus algoritmus.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Visiškai pritariu pranešėjai K. Swinburne ir jos raginimui skatinti prekybos vietų konkurenciją teikiant vykdymo paslaugas. Tai padėjo padidinti investuotojų pasirinkimą, sumažinti sandorių išlaidas ir veiksmingiau vykdyti

kainodarą. Dabar ES veikia 136 daugiašalės prekybos sistemos ir pirminės rinkos, drauge sudarančios organizuotas prekybos vietas.

Šiose organizuotos prekybos vietose sudaroma apie 60 proc. prekybos sandorių, o likusią dalį sudaro brokeriai prekiautojai (šis prekybos būdas apibendrinant vadinamas nebiržine prekyba). Vykstant dvišalei prekybai, kai klientas duoda pavedimą brokeriui, o šis pateikia atitinkamą pasiūlymą, dauguma pavedimų anksčiau buvo žodiniai, o dabar – elektroniniai. Nors vykdant nebiržinę prekybą skaidrumas iki sandorio sudarymo iš esmės neįmanomas, pagal MiFID vis dar reikalaujama apie šią prekybą pranešti.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Sutinku, kad Komisija turėtų įvertinti, kaip rinką paveiktų minimalaus pavedimo sudaryti bet koki neviešą anoniminių sandorį dydžio nustatymas ir ar ši nuostata galėtų būti griežtai vykdoma, siekiant išlaikyti pakankamą prekybos srautą skaidriose prekybos vietose, kad būtų užtikrinta galimybė atskleisti kainą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Atrodo, kad vienas iš svarbių konkurencijos, kilusios įgyvendinant finansinių priemonių rinkų direktyvą (MiFID), padarinių buvo rinkos susiskaidymas, o dėl jo staigiai išplito sparčiosios prekybos strategijos. Reguluojant prekybą finansinėmis priemonėmis reikėtų atsižvelgti į būtinybę teisės aktuose įtvirtinti tinkamas su technologijų pažanga susijusias nuostatas siekiant, kad technologijos naujovės nepraslystų pro reguliavimo spragas ir nepastebėtos nesukeltų sisteminio pavojaus bendram rinkų veikimui. Štai taip galima apibendrinti šiandien Europos Parlamento patvirtintame dokumente pateiktą pasiūlymą.

Peter Skinner (S&D), raštu. – Šiame pranešime savo iniciatyva pateikiama struktūra, kurios vertėtų laikytis diskutuojant apie MiFID, susijusią su nebiržinės prekybos direktyva, Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (EVPRI) įsteigimu ir, žinoma, Europos rinkos infrastruktūros reglamentu (angl. *European Market Infrastructure Regulation*, EMIR). Jau pati šio pranešimo antraštė žmonėms leidžia suprasti būtinų, tačiau dažnai sudėtingų reguliavimo pokyčių esmę.

Nereguliuojamų rinkų dalyviams leista naudotis nevaržoma suteiktąją prieiga (angl. *sponsored access*) prie oficialių prekybos vietų. Tokią padėtį būtina keisti.

Panašiai sutikčiau su pranešėja, kad reikia užtikrinti didesnę skaidrumą prieš sudarant sandorį ir po jo. Ypač svarbu, kad ne kapitalo produktų duomenys po sandorio sudarymo būtų pateikiami lengvai konsoliduojamu pavidalu.

Būtina suprasti rinkos dinamiką ir suteikti priežiūros institucijoms reikalingas priemones bei informaciją (duomenis).

Angelika Werthmann (NI), raštu. – (DE) Bankai, vertybinių popierių biržos ir fondai taip greitai kuria naujus finansinius produktus ir prekybos būdus, kad finansinių priemonių rinkų direktyvą jau paseno. Taip pat reikia plėsti skaidrumo taisyklių aprėptį, kad jos būtų taikytinos ir bankų vidaus prekybos sistemoms. Nereikėtų daugžodžiauti nurodant išimtis, kad jos nekludytų veiksmingai prižiūrėti finansų įstaigas ir finansinius produktus.

Reikalavimas atskleisti duomenis apie prekybą iki sandorio ir po jo, anksčiau taikytas tik akcijoms, nuo šiol bus taikomas ir obligacijoms, išvestinėms finansinėms priemonėms, kurių tarpuskaityta vykdoma centralizuotai, struktūrizuotiems finansiniams produktams, fondams ir sertifikatams, o tai padidins kainodaros proceso veiksmingumą ir skaidrumą.

Pranešimas: Ana Gomes (A7-0349/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad ES būtina pasiruošti cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių (ChBRB) medžiagų keliamoms grėsmėms, kurios galimus teroristinius išpuolius, pramonės katastrofas ir gamtines stichijas perkelia į naują dimensiją, nes tokių grėsmių nesustabdo jokios sienos ir jos gali nusinešti labai daug gyvybių. ES reakcija į tokių pavojų neturėtų apsiriboti *ex post facto* intervencinėmis programomis, ji turėtų prasidėti daug anksčiau, t. y. dirbant su tokiais medžiagomis, jas tinkamai saugant, ribojant prieigą, užtikrinant kontrolę ir t. t. Mano nuomone, reaguojant įvykus nelaimei taip pat reikalingas didelio masto ir skirtingų vienos valstybės narės nacionalinių institucijų (civilinė sauga, kariuomenė, teisėsauga ir kt.), ir skirtingų valstybių narių nacionalinių institucijų ir ES įstaigų bendradarbiavimas. Kitaip tariant, manau, kad reikalingas koordinuotas požiūris, kuriuo atsižvelgiama į visų rūšių pavojus. 2009 m. birželio mėn. Komisija pristatė naują 2010–2012 m. ES ChBRB saugumo veiksmų planą, kurį sudaro trys pagrindinės dalys: prevencija, aptikimas, pasirengimas ir reagavimas. Šiuo atveju, mano nuomone, būtina pripažinti kiekvieno iš šių keturių etapų svarbą siekiant užtikrinti tinkamą rizikos vertinimo tyrimų, reagavimo ir atsakomųjų priemonių įgyvendinimą.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), raštu. – Balsavau už šį svarbų pranešimą, nes atėjo laikas atkreipti dėmesį į cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių (ChBRB) medžiagų keliamas grėsmes, kurios dėl savo tarptautinio pobūdžio ir masinio pavojaus žmonių gyvybėms galimus teroristinius išpuolius, katastrofas, gamtines stichijas ir (arba) epidemijas perkelia į naują dimensiją. Svarbu ne tik sukurti *ex post facto* intervencines programas, bet ir nuo pradžių dirbti su tokiais medžiagomis jas tinkamai saugant, ribojant prieigą, užtikrinant kontrolę ir t. t. Taip pat reaguojant įvykus nelaimei reikalingas ir didelio masto skirtingų vienos valstybės narės nacionalinių institucijų bendradarbiavimas. Todėl ChBRB veiksmų planas turėtų užtikrinti veiksmingą nacionalinių ir ES kovos su ChBRB grėsmėmis iniciatyvų koordinavimą ir pasirengimą tinkamam atsakui.

Atsižvelgdama į tai, kad ChBRB incidentai arba išpuoliai kelia didelę grėsmę Europos Sąjungoje gyvenančių žmonių saugumui ir gali sunaikinti strategiškai svarbią infrastruktūrą bei sutrikdyti ramų vienos ar kelių ES valstybių narių bendruomenių gyvenimą, nepaisant jokių valstybinių sienų, remiu Europos Parlamento rezoliuciją, kuria Europos Parlamentas ragina Tarybą ir Komisiją skubiai peržiūrėti ir sustiprinti veiksmų planą atsižvelgiant į šiame pranešime pateikiamas rekomendacijas ir užtikrinti, kad jis būtų sparčiai įgyvendinamas.

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Cheminės, biologinės, radiologinės ir branduolinės (ChBRB) medžiagos kelia naujas grėsmes visuomenei ir yra naujas galimų teroristinių išpuolių, katastrofų ir gamtinių stichijų ir (arba) epidemijų pagrindas. Pasinaudodama proga norėčiau pasidžiaugti A. Gomes pranešimu, nes juo remdamiesi galėsime sukurti tinkamo reagavimo į stichijas mechanizmo pagrindą. Iš naujo vertindami ES ChBRB veiksmų planą turime atsižvelgti į Parlamento pateiktus siūlymus, kuriais siekiama stiprinti pagrindines sritis, svarbias užtikrinant didesnę saugumą tokių grėsmių atveju. Sutinku, kad būtina dalytis gerąja patirtimi su šalimis, kuriose išvystytos specialios priemonės ChBRB rizikos valdymo, prevencijos, aptikimo, informavimo ir reagavimo srityse.

Manau, kad svarbu pabrėžti būtinybę laikyti gerai valdomas atsargas siekiant užtikrinti, kad reagavimo ištekliai, medicininė ar kita atitinkama įranga būtų visiškai veiksmingi, modernūs ir nepasenę. Todėl balsavau už šį pranešimą.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) ChBRB katastrofos, tiek netyčinės, tiek ir kilusios dėl teroristinių atakų, kelia rimtą grėsmę ES piliečių saugumui ir sveikatai bei sukelia aplinkos taršos ir užteršimo problemas. Nors iki šiol ES su ChBRB medžiagomis susijusių incidentų skaičius buvo palyginti mažas ir apsiribojo pramoninėmis avarijomis ar pavojingų ligų sukėlėjų daugėjimu pasauliniu mastu, tačiau išlieka avarijų ar tyčinių incidentų rizika. Balsavau už šį pranešimą, nes sutinku su pranešėjos pozicija, kad Europos Komisijos pasiūlytas saugumo veiksmų planas, kurio tikslas yra užtikrinti veiksmingą nacionalinių ir ES kovos su ChBRB grėsmėmis iniciatyvų koordinavimą ir padėti pasirengti tinkamam atsakui, nepakankamai įvertina grėsmių riziką, kuri neapsiriboja ES sienomis. Manau, kad saugumo veiksmų plane turi būti tinkamai įvertintos ir įtrauktos tarptautinė ChBRB grėsmė, todėl prevenciniai veiksmai turi užtikrinti tarptautinį aspektą, ypač akcentuojant tarptautinių susitarimų įgyvendinimą branduolinių ir cheminių ginklų srityse.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Būtina priimti veiksmingą veiksmų planą, kad galėtume kovoti su esama cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių (ChBRB) katastrofų grėsme ES teritorijoje. Atsitiktinės ir tyčinės katastrofos kelia didelę grėsmę ir gali padaryti didelę ilgalaikę žalą Europos visuomenės saugumui, gerovei ir sveikatai, taip pat aplinkai, kultūros paveldui ir pagrindinei infrastruktūrai. Džiugina, kad su ChBRB medžiagomis susijusių incidentų skaičius, įskaitant teroristinius išpuolius, palyginti mažas.

Veiksmų plane parodoma plataus ir tarptautinio masto reagavimo būtinybė, nes ChBRB sukeltų nelaimingų atsitikimų nesustabdo jokios sienos. Šį planą turėtų sudaryti tokios pagrindinės dalys: prevencija, aptikimas, pasirengimas ir reagavimas. Jis taip pat turėtų užtikrinti veiksmingą nacionalinių ir ES iniciatyvų koordinavimą siekiant kovoti su ChBRB grėsmėmis, pasirengti tinkamam atsakui ir sumažinti padarinius. Kaip pranešėja ir A. Gomes neabejoju, kad turime priimti ES veiksmų planą, bet apgailestauju, kad Komisija nesiekė platesnių užmojų, nes pasiūlytame veiksmų plane kai kuriais klausimais trūksta tvirtumo ir nuoseklumo.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), raštu. – Nors pritariu daugeliui A. Gomes pranešimo aspektų, balsavau prieš šį pranešimą, nes jame per daug dėmesio skiriama civilinio ir karinio bendradarbiavimo koordinavimui ES lygmeniu. Kompetencija karinėje srityje turėtų priklausyti valstybėms narėms, o ne ES ir Komisijai. Neprieštarauju tam, kad valstybės narės ChBRB incidentų atvejais bendradarbiautų vienodu lygmeniu – tai ypač svarbu tokių incidentų sukeltų gamtinių stichijų atveju – bet man didelį susirūpinimą kelia tai, kad šiuo pranešimu potencialiai atveriamos galimybės ES militarizavimui.

Ioan Enciu (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad jame pasiūlytos veiksmingos priemonės, skirtos cheminiams, biologiniams, radiologiniams ir branduoliniams (ChBRB) incidentams išvengti, su jais kovoti ir juos valdyti. Labai svarbu, kad šiame pranešime pabrėžiama būtinybė sukurti priemonę, skirtą greitai reaguoti į ChBRB sukeltą nelaimingą atsitikimą vienoje iš valstybių narių. Be to, šios priemonės pagrindas – reagavimas, paremtas visų ES valstybių narių solidarumu. Kitas toks pat svarbus aspektas tas, kad EP priimtame pranešime siūloma sukurti mišrias Europos greito reagavimo grupes, kurias sudarys kariškiai, policijos pareigūnai ir medicinos personalas, užtikrinsiantis veiksmingą reagavimą į chemines, biologines, radiologines ar branduolines katastrofas.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Dėl kompromisų, dėl kurių pavyko susitarti Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) šešėlinei pranešėjai, mano kolegei, A. Hankiss, pranešimas, dėl kurio šiandien balsuojame, daug išsamesnis ir suderintas, jame pirmenybė skiriama specialiems klausimams, susijusiems su cheminiu, biologiniu, radiologiniu ir branduoliniu saugumu, ir kalbama ne tik apie tai, kaip išvengti katastrofų ir tinkamai reaguoti į gamtines stichijas, bet ir apie aiškų ir realų pavojų, kurį kelia tokio pobūdžio terorizmas. Vis dažniau susiduriame su paplitusiomis ir neįprastomis grėsmėmis, todėl Europa turi parengti tinkamą strategiją, skirtą prevencijai, aptikimui ir apsaugai, kad būtų užtikrinta europiečių apsauga ir išsaugota jų sveikata. Komisija turėtų tęsti darbą šia linkme, taigi balsuoju už pranešimą.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių (ChBRB) medžiagų keliamos grėsmės galimus teroristinius išpuolius, pramonės katastrofas ir gamtines stichijas perkelia į naują dimensiją, nes tokių grėsmių nesustabdo jokios sienos ir jos gali nusinešti labai daug gyvybių. 2009 m. birželio mėn. Komisija pateikė ES ChBRB veiksmų planą, kurį Taryba lapkričio mėn. iš dalies pakeitė. Planas bus įgyvendinamas trejus metus (2010–2012 m.) ir jį sudaro trys pagrindinės dalys: prevencija, aptikimas, pasirengimas ir reagavimas. Deja, dėl Tarybos padarytų pakeitimų planas nebėra toks veiksmingas, o planuojamos priemonės ir jų taikymo priežiūra ir tikrinimas yra mažiau įpareigojantys. Todėl džiaugiuosi, kad priimtas šis pranešimas, kuriuo siekiama sustiprinti Komisijos reguliavimo funkciją, kuri, mano nuomone, yra vienintelis būdas užpildyti spragas, susidariusias dėl įvairių valstybių narių turimų galių šioje srityje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Jei susirūpinimas dėl cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių (ChBRB) medžiagų keliamų grėsmių būtų tikras, kai kurios ES šalys atkakliai nesiektų išlaikyti labai galingą branduolinį arsenalą, kurį būtų galima panaudoti per karinius išpuolius. ES branduoliniai ginklai taip pat nebūtų dislokuoti įvairiose Europos šalyse – jų dislokavimas akivaizdžiai prieštarauja vienam iš trijų Sutarties dėl branduolinio ginklo neplatavimo, kurios tariamai laikomasi, esminių aspektų.

Pranešime nepaminėti tam tikri sprendimai, pvz., JK neseniai priimtas sprendimas parduoti branduolines technologijas Indijai, šaliai, nepasirašiusiai Sutarties dėl branduolinio ginklo neplatavimo, arba Prancūzijos ir Vokietijos sprendimas bendradarbiauti branduolinių ginklų priežiūros srityje pagrįstas veidmainiška „sąnaudų racionalizavimo“ nuostata. Taip pat neužsimenama apie didžiųjų ES galių ir NATO paramą projektui įrengti priešraketines sistemas Europoje ir apie NATO sprendimą toliau likti „branduoliniu aljansu“.

Intensyvėjant kapitalizmo krizei šis pranešimas aiškia parodo, kad svarbiausia ne ketinimai, bet konkretūs veiksmai: tokie veiksmai rodo, kad karinė galia ir toliau bus kapitalistinės ekonomikos globalizacijos naudojama priemonė.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), raštu. – Paaškinimas dėl balsavimo dėl A. Gomes pranešimo „Cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinio saugumo didinimas Europos Sąjungoje. ES ChBRB saugumo veiksmų planas“ (A7-0349/2010). Nors pritariu daugeliui A. Gomes pranešimo aspektų, balsavau prieš šį pranešimą, nes jame per daug dėmesio skiriama civilinio ir karinio bendradarbiavimo koordinavimui ES lygmeniu. Kompetencija karinėje srityje turėtų priklausyti valstybėms narėms, o ne ES ir Komisijai. Neprieštarauju tam, kad valstybės narės ChBRB incidentų atvejais bendradarbiautų vienodu lygmeniu – tai ypač svarbu tokių incidentų sukeltų gamtinių stichijų atveju – bet man didelį susirūpinimą kelia tai, kad šiuo pranešimu potencialiai atveriamos galimybės ES militarizavimui.

David Martin (S&D), raštu. – Cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių (ChBRB) medžiagų keliamos grėsmės dėl savo tarptautinio pobūdžio ir masinio pavojaus žmonių gyvybėms galimus teroristinius išpuolius, katastrofas, gamtines stichijas ir (arba) epidemijas perkelia į naują dimensiją. Tinkama reakcija į tokių pavojų reiškia ne tik gebėjimą pritaikyti intervencines programas įvykus nelaimėi, bet ji prasideda kur kas anksčiau, t. y. dirbant su tokiomis medžiagomis, jas tinkamai saugant, ribojant prieigą, užtikrinant kontrolę ir t. t. Reaguojant įvykus nelaimėi taip pat reikalingas didelio masto ir skirtingų vienos valstybės narės nacionalinių institucijų (civilinė sauga, kariuomenė, teisėsauga ir kt.), ir skirtingų valstybių narių nacionalinių institucijų ir ES įstaigų bendradarbiavimas. Todėl reikalingas koordinuotas požiūris, kuriuo atsižvelgiama į visų rūšių pavojų. Balsavau už šį pranešimą, nes jame apibrėžtas toks koordinuotas požiūris.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Neabejotina, kad turime saugotis tyčinio cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių produktų, medžiagų ir organizmų naudojimo. Vis dėlto labiausiai turėtume saugotis jų kasdienio naudojimo. Tiesą sakant, pranešime nė karto nepaminėta būtinybė ieškoti branduolinės energijos alternatyvų. Dabar branduolinė energija kelia didelę grėsmę mūsų piliečiams. Kodėl NATO, didžiausią grėsmę pasaulio taikai kelianti organizacija, raginama spręsti terorizmo klausimą, kuriam šiame pranešime skiriamas didžiausias dėmesys? Dėl tokio nesuderinamumo nebalsuosiu už šį pranešimą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad ES turėtų būti pasiruošusi reaguoti į bet kokią išpuolį ar nelaimingą atsitikimą, kuris kelia grėsmę europiečių saugumui ir sveikatai. Dėl šios priežasties reikalingas cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių veiksmų planas siekiant išvengti bet kokių grėsmių ar nelaimingų atsitikimų ES teritorijoje ir į juos reaguoti. Dabar esama įvairių grėsmių ir ši problema sudėtinga, bet dabar turime tinkamą priemonę, skirtą reaguoti į labai įvairias aplinkybes. Dėl šios priežasties balsavau taip, kaip balsavau.

Louis Michel (ALDE), raštu. – Cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių (ChBRB) medžiagų keliamos grėsmės dėl savo tarptautinio pobūdžio ir masinio pavojaus žmonių gyvybėms galimus teroristinius išpuolius, katastrofas, gamtines stichijas ir (arba) epidemijas perkelia į naują dimensiją. Tinkama reakcija į tokių pavojų turi prasidėti daug anksčiau, t. y. dirbant su tokiomis medžiagomis, jas saugant, ribojant prieigą ir užtikrinant kontrolę. Reaguojant įvykus nelaimėi taip pat reikalingas didelio masto ir skirtingų vienos valstybės narės nacionalinių institucijų, ir skirtingų valstybių narių nacionalinių institucijų ir ES įstaigų bendradarbiavimas. Prioritetas – stiprinti neplatinimo režimą ir nusiginklavimą visuotinai ir visapusiškai įgyvendinant visas reikalingas sutartis ir tarptautinius susitarimus.

Taip pat svarbu spręsti teroristų keliamą branduolinių ginklų platinimo grėsmę. Būtina kuo greičiau sukurti Europos reagavimo į krizes priemonę. Ji turėtų apimti civilines ir karines priemones siekiant užtikrinti, kad Europos Sąjunga galėtų greitai reaguoti į ChBRB nelaimingus atsitikimus. Galiausiai turėtų būti patvirtinti Europos kokybės ir saugumo standartai.

Alexander Mirsky (S&D), raštu. – (LV) Balsavau už pranešimą, nes dabar, deja, nepagerinus cheminio, biologinio, radiologinio ir branduolinio saugumo Europos Sąjungai nebus žinomi visi galimi padariniai. Šis pranešimas yra aiškinamasis dokumentas, o ne veiksmų planas. Siekiant parengti išsamų dokumentą branduolinio saugumo tema turi būti įtraukti specialistai, turintys didelę patirtį branduolinės energetikos ir branduolinių technologijų naudojimo srityje. Tokiam darbui gali prireikti kelerių metų, bet jis turi būti

padarytas. Europos Sąjunga ir ypač Europos Parlamentas negali pats priimti tokio dokumento. Balsavau už, bet manau, kad šis pranešimas yra tik dokumento ES branduolinio saugumo klausimu baigiamoji dalis. Tikiuosi, kad šiuo klausimu darbo bus imtasi artimiausiu metu.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Civilių gyventojų saugumas galimų cheminio, biologinio, radiologinio ar branduolinio pobūdžio incidentų atveju yra labai svarbus dalykas, todėl iš esmės turėtų būti remiamos iniciatyvos šioje srityje. Deja, vertinant pranešimą, susidaro įspūdis, kad norima kovoti su įsivaizduojamu terorizmu, nors jis, laimei, Europoje nėra taip gerai organizuotas. Taigi tikslas – sukelti daugiau panikos, kad vėliau būtų galima įgyvendinti tam tikrą politiką. Be to, pranešime, panašu, daugiausia kalbama apie solidarumą. Manau, kad kalbant apie terorizmo prevencijos priemones ir ES solidarumą yra tam tikra riba, kurią pasiekę turėtume pasakyti „užteks“. Todėl per balsavimą susilaikiau.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), raštu. – (LT) Balsavau už cheminio, biologinio, radiologinio ir branduolinio saugumo didinimą ES ir džiaugiuosi turėjusi galimybę būti šio klausimo šešėline nuomonės referente. Nors prevencija ir apsauga nuo nelaimių, sukeltų minėtų medžiagų, yra pačių valstybių narių reikalas, tačiau reikia bendro požiūrio. Šis EK komunikatas – žingsnis į bendrą veiksmų planą, siekiant ES visuomenės apsaugos nuo įvairių nelaimių. Gyvename gana nestabiliu laiku, grėsmės kyla ne vien dėl neatsakingos žmogaus veiklos ar nelaimingų atsitikimų, bet ir dėl tyčinio veikimo. Šis klausimas ypatingai aktualus mano šalyje, Lietuvoje, apsuptoje cheminių bei branduolinių pavojų. Visų pirma, nuo Antrojo pasaulinio karo Baltijos jūros dugne likęs cheminis ginklas, antra, šalia Lietuvos sienos planuojamos statyti dvi atominės elektrinės. Mes privalome įvertinti situaciją, galiojančius saugumo standartus ir jų atitikimą dabarties poreikiams. Tik įvertinus esamą situaciją, galima spręsti ar mums yra būtini nauji saugumo standartai. Ši vertinimo ir standartų nustatymo sistema turi būti pakankamai lanksti, kad spėtų prisitaikyti prie besikeičiančių technologijų, ne tik palengvinančių mūsų gyvenimą, bet ir galinčių tapti mirtinu ginklu teroristų rankose. Antra vertus, saugumo užtikrinimas neturėtų tapti ir priežastimi ar pretekstu pernelyg centralizuoti civilinę saugą. Nors bendrų saugumo standartų nustatymas ir priežiūra išties palengvintų saugumo užtikrinimą, vis tik neturėtume kiekvienu atveju kurti naujų institucijų ar pernelyg sudėtingų administracinių procedūrų.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už pranešimą „Cheminis, biologinis, radiologinis ir branduolinis saugumo didinimas Europos Sąjungoje. ES ChBRB saugumo veiksmų planas“, vadovaudamasi tokia pačia nuomone, kokią nurodė Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija. Pabrėžčiau būtinybę laikytis ES lygmens požiūrio siekiant išvengti ir nustatyti išpuolius ir (arba) nelaimingus atsitikimus, nes ChBRB išpuolių grėsmė globali, ir dėmesį skirti ChBRB saugumui sustiprinti siekiant išvengti teroristinių išpuolių.

Taip pat norėčiau pabrėžti, kad svarbus dviejų didžiausių politinių frakcijų pasiektas kompromisas dėl to, kiek turėtų būti sumažinti visos chemijos pramonės išipareigojimai pakeisti didelę grėsmę keliančias medžiagas nepaisant susijusios rizikos.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Remiu pranešėją A. Gomes ir visiškai pritariu priimto cheminio, biologinio, radiologinio ir branduolinio (ChBRB) saugumo veiksmų plano tikslui. Jis turėtų užtikrinti veiksmingą nacionalinių ir Europos Sąjungos iniciatyvų sąveiką šalinant su ChBRB susijusius pavojus ir pasirengiant galimam atsakui.

Vis dėlto sutinku, kad priimtas ES ChBRB saugumo veiksmų planas yra nepakankamai apgalvotas ir keliems jo aspektams trūksta nuoseklumo. Labai svarbu pabrėžti, kad ChBRB suteikia vertingą galimybę įgyvendinti Lisabonos sutartyje įtvirtintą solidarumo nuostatą. Deja, Tarybos priimtame veiksmų plane apie solidarumo nuostatą net neužsimenama.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių (ChBRB) medžiagų keliamos grėsmės dėl savo tarptautinio pobūdžio ir masinio pavojaus žmonių gyvybėms galimus teroristinius išpuolius, katastrofas, gamtines stichijas ir (arba) epidemijas perkelia į naują dimensiją. Tinkama reakcija į tokį pavojų reiškia ne tik gebėjimą pritaikyti intervencines programas įvykus nelaimei, bet ji prasideda kur kas anksčiau, t. y. dirbant su tokiomis medžiagomis, jas tinkamai saugant, ribojant prieigą, užtikrinant kontrolę ir t. t. Reaguojant įvykus nelaimei taip pat reikalingas didelio masto ir skirtingų vienos valstybės narės nacionalinių institucijų (civilinė sauga, kariuomenė, teisėsauga ir kt.), ir skirtingų valstybių narių nacionalinių institucijų ir ES įstaigų bendradarbiavimas. Todėl reikalingas koordinuotas požiūris, kuriuo atsižvelgiama į visų rūšių pavojų.

Balsavau už šį pranešimą, nes atsižvelgiant į tai, kad ChBRB incidentai arba išpuoliai kelia didelę grėsmę Europos Sąjungoje gyvenančių žmonių saugumui ir gali sunaikinti strategiškai svarbią infrastruktūrą bei sutrikdyti ramų vienos ar kelių ES valstybių narių bendruomenių gyvenimą, nepaisant jokių valstybinių sienų, jame Taryba ir Komisija raginamos skubiai peržiūrėti ir sustiprinti veiksmų planą atsižvelgiant į šiame pranešime pateikiamas rekomendacijas ir užtikrinti, kad jis būtų sparčiai įgyvendinamas.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Išpuoliai, kuriuose naudojamos cheminės, biologinės, radiologinės ir branduolinės (ChBRB) medžiagos, kelia didelę grėsmę Europos visuomenei. Tai reiškia, kad reikia pripažinti būtinybę įgyvendinti veiksmingą veiksmų planą, siekiant užtikrinti įvairių valstybių narių ir ES požiūrių ir iniciatyvų tinkamą tarpusavio ryšį ChBRB incidentų prevencijos, aptikimo, pasirengimo ir reagavimo srityse.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Cheminių, biologinių, radiologinių ir branduolinių (ChBRB) medžiagų keliamos grėsmės dėl savo tarptautinio pobūdžio ir masinio pavojaus žmonių gyvybėms galimus teroristinius išpuolius, katastrofas, gamtines stichijas ir (arba) epidemijas perkelia į naują dimensiją. Tinkama reakcija į tokį pavojų reiškia ne tik gebėjimą pritaikyti intervencines programas įvykus nelaimei, bet ji prasideda kur kas anksčiau, t. y. dirbant su tokiomis medžiagomis, jas tinkamai saugant, ribojant prieigą, užtikrinant kontrolę ir t. t. Reaguojant įvykus nelaimei taip pat reikalingas didelio masto ir skirtingų vienos valstybės narės nacionalinių institucijų (civilinė sauga, kariuomenė, teisėsauga ir kt.), ir skirtingų valstybių narių nacionalinių institucijų ir ES įstaigų bendradarbiavimas. Todėl reikalingas koordinuotas požiūris, kuriuo atsižvelgiama į visų rūšių pavojų. To siekiame patvirtindami šią rezoliuciją.

Pranešimas: Ramona Nicole Mănescu (A7-0280/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už šį pranešimą ir manau, kad per ekonomikos ir finansų krizę jis yra labai svarbus, nes būtina užtikrinti darnų visų Europos Sąjungos regionų vystymąsi. Pritariu bendram ketinimui sudaryti ES, valstybių narių ir regionų trišalį susitarimą, nes būtina siekti planų bei plėtros projektų, atitinkančių specifines pavienių regionų charakteristikas, modernizacijos, susietos infrastruktūros ir paramos investicijų. Taip pat manau, kad toliau būtina investuoti į daugelio Europos regionų, visų pirma pietinių ir rytinių regionų, infrastruktūrą. Atsižvelgiant į skirtingą Europos regionų decentralizacijos lygį, reikia rasti suderintą horizontalų požiūrį įvairiuose valdžios lygmenyse ir visose veiklos srityse. Pastangos modernizuoti administravimą ir reformuoti

regionus ir aukštos kokybės Komisijos techninė pagalba yra būtinos sąlygos pagerinti ES investicijų veiksmingumą ir efektyvumą. Svarbus procedūrų supaprastinimas ir struktūrinių fondų bei Sanglaudos fondo lėšų paskirstymas visoms suinteresuotosioms šalims prieinamu būdu. Tai užtikrins, pirma, visų visuomenės subjektų dalyvavimą, antra, geresnį ES programų, priemonių ir politikos taikymą.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), raštu. – Balsavau už šią svarbią rezoliuciją, nes sanglaudos politikos įgyvendinimas labiausiai decentralizuotas ir atsakomybė už jį priklauso subnacionalinėms institucijoms. Pritariu, kad daugiapakopio valdymo metodas turėtų būti taikomas ne tik vertikaliai, bet ir horizontaliai to paties lygmens subjektams vykdant Europos Sąjungos pasidalijamosios kompetencijos sričių politiką, įskaitant sanglaudos politiką, kurioje kaip priemonė tobulinti sprendimo priėmimo procesus pirmiausia vykdomas daugiapakopis valdymas ir nuo pat diskusijų etapo, vykstančio prieš teisėkūros etapą, aktyviai įtraukiamos subnacionalinės institucijos.

Taip pat svarbu pabrėžti, kad itin sudėtingos prašymų dėl finansavimo pateikimo procedūros ir pernelyg dažni patikrinimai gali sulaikyti potencialius naudos gavėjus nuo sanglaudos politikos. Todėl turi būti užtikrinti pakankami administraciniai pajėgumai ES, siekiant regioniniu ir vietos lygmeniu padidinti sanglaudos politikos pridėtinę vertę ir užtikrinti veiksmų tvarumą.

Antonello Antinoro (PPE), raštu. – (IT) Nusprendžiau balsuoti už šį pranešimą, nes reikia aiškiai parodyti Europos norą dirbti su vietos ir ypač regioninėmis administracijomis.

Atsižvelgdami į skirtingą decentralizacijos lygį valstybėse narėse turime parodyti, kad Europos Parlamentas taip pat visapusiškai siekia, kad regioninė politika taptų geresnio valdymo Europoje priemone.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Mano nuomone, regioninė politika yra viena svarbiausių ES politikos sričių. Jos lėšos, paskirstytos visoje Europoje, prisideda prie įvairių regionų sanglaudos ir padeda jiems tapti konkurencingiems. Vis dėlto kai kuriuos aspektus galima gerinti, visų pirma daugiapakopio valdymo srityje; kitaip tariant, ES, valstybių narių ir regioninių bei vietos institucijų veiksmų koordinavimą. Regioninė politika nukenčia dėl sudėtingų procedūrų, kurios dažnai sulaiko vietos naudos gavėjus nuo šios politikos. Vis dėlto ir be šių procedūrų klaidų skaičius vis dar per didelis. Balsavau už Europos parlamento iniciatyvą, kurioje pabrėžiamas svarbus vaidmuo, tenkantis vietos institucijoms įgyvendinant regioninę politiką, ir kartu raginama tobulinti daugiapakopį valdymą. Joje Komisija taip pat raginama toliau tęsti darbą siekiant remti regioninius subjektus ir užtikrinti tinkamą lėšų panaudojimą.

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už šį pranešimą savo iniciatyva, kuri parengė kolegė EP narė iš Rumunijos R. N. Mănescu, dėl geros ES regioninės politikos valdymo: Europos Komisijos pagalbos ir kontrolės procedūros. Pritariu raginimui supaprastinti taisykles, nes tai būtina, kad vietos pareigūnai geriau jas suprastų ir geriau panaudotų Europos lėšas. Kaip dauguma kolegų EP narių remiu stiprią sanglaudos politiką, kurios finansiniai ištekliai turi būti išlaikyti po 2013 m. atmetant bet kokius bandymus renacionalizuoti šią politikos sritį. Asmeniškai pridursiu, kad geriausias būdas išvengti sanglaudos politikos renacionalizavimo yra padaryti ją europine. Gaila, kad labai dažnai sanglaudos politikos lėšos skiriamos regioninio ir kartais nacionalinio pobūdžio projektams, o europiniams projektams jų tenka retai.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Europos Sąjungos sanglaudos politika yra pagrindinė priemonė užtikrinanti tvarų regionų vystymąsi. Sanglaudos politika diegiama labai decentralizuotai ir ji grindžiama subnacionalinių institucijų atsakomybės didinimu. Lisabonos sutartis suteikė teritorinės valdžios institucijoms galimybę aktyviau dalyvauti sprendimų priėmimo procese, kas leistų geriau ir efektyviau įgyvendinti sanglaudos politikos priemones, pritaikytas atskirų regionų ir jų žmonių reikmėms. Balsavau už šį pranešimą. Manau, kad būtina geriau išnaudoti teritorinio bendradarbiavimo potencialą, kuris kai kuriuose regionuose iki šiol nepanaudotas, ir skatinti aktyvesnį partnerystės principo taikymą, užtikrinant efektyvų privačiojo ir viešojo sektorių bendradarbiavimą.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), raštu. – (FR) R. N. Mănescu pranešime siekiama suartinti Europos Sąjungą ir jos piliečius: jame pasisakoma už tai, kad Komisija geriau kontroliuotų vietos valdžios institucijų dalyvavimą vystant sanglaudos politiką. Šis dokumentas yra proceso dalis, kuriuo siekiama supaprastinti labai sudėtingas administravimo procedūras, skirtas mūsų regionams vystyti ir įvairių valstybių narių vietos valdžios institucijų bendradarbiavimui stiprinti. Pranešimui pritarė didelė EP dauguma ir tai patvirtina, kad tinkamesniam Europos lėšų panaudojimui skiriamas didelis dėmesys.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už šį pranešimą, kadangi sanglaudos politikoje tobulinami sprendimo priėmimo procesai, vykdam daugiapakopį valdymą ir aktyviai įtraukiant subnacionalines institucijas. Šiuo metu nustatyta Europos Komisijos vykdoma priežiūra laikoma nepakankama ir negali kompensuoti neveiksmingų kontrolės sistemų nacionaliniu lygmeniu per visą daugiamečių laikotarpį. Taigi siekiant, kad pagerėtų kontrolės sistema ir būtų taikoma didesnė pagalba subnacionalinėms institucijoms, būtina, jog Komisija stiprintų savo priežiūrą ir procedūras. Be to, nacionalinėms ir regioninėms valdymo institucijoms turėtų būti užtikrintos didesnės investicijos į finansinę pagalbą ir mokymą, siekiant didinti už programų valdymą atsakingų institucijų pajėgumus ir taisyklių išmanymą. Dar reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad šiuo metu itin sudėtingos prašymų dėl finansavimo pateikimo procedūros neretai sulaiko potencialius naudos gavėjus nuo sanglaudos politikos, todėl ateityje reikėtų parengti naudotojams palankesnę politiką su labiau suderintomis struktūrinių fondų taisyklėmis.

Philip Bradbourn (ECR), raštu. – EP nariai konservatoriai susilaikė per galutinį balsavimą dėl R. N. Mănescu pranešimo dėl kelių priežasčių.

Pirmiausia pranešime žadama išlaikyti gerai finansuojamą sanglaudos politiką, bet mes manome, kad sanglaudos ir socialinės fondų lėšos neturėtų būti atskirtos ir kad ES turėtų sutelkti išlaidas naujiems uždaviniams, o ne seniems prioritetams, pvz., sanglaudos politikai. Taip pat manome, kad šiuo pranešimu nepasiekta reikšmingos pažangos norint įtvirtinti griežtesnę šioms programoms skirtų lėšų kontrolę; šiame pranešime pateikti pasiūlymai gali būti naudingi tik siekiant padaryti paramos teikimo priemones dar sudėtingesnes ir įnešti dar daugiau painiavos.

Mes taip pat būtume patenkinti, jei pranešime būtų aptariamose Europos Audito Rūmų iškeltoje problemos dėl šios srities finansavimo, bet pranešime jos nepaminėtos. Todėl EP nariai konservatoriai per balsavimą susilaikė.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Valstybių narių galių decentralizacija pagrįsta atsakomybės pasidalijimu tarp skirtingų valdymo lygmenų. Dėl šios priežasties sustiprinti regioninių ir vietos institucijų gebėjimai įgyvendinti ES politiką. Pritariu rezoliucijos priėmimui, nes joje sutelktas dėmesys į problemų, su kuriomis susiduria vietos ir regioninės institucijos, specifiką, atkreipiant dėmesį, kad taikant integruotą požiūrį

reikėtų atsižvelgti į konkrečias regionų charakteristikas (geografines ir gamtines kliūtis, gyventojų mažėjimą, atokiausius regionus ir t. t.). Visgi joje taip pat pripažįstami įvairiose valstybėse narėse taikomų administravimo procesų skirtumai. Taikant integruotą požiūrį taip pat turi būti sudarytos sąlygos koordinuoti įvairių susijusių subjektų interesus, kad būtų supaprastintas valdymas keliuose lygmenyse. Rezoliucijoje taip pat pažymima, kad itin sudėtingos prašymų dėl finansavimo pateikimo procedūros ir pernelyg dažni patikrinimai gali sustabdyti potencialius naudos gavėjus nuo sanglaudos politikos ir kad būtina konsultuotis su visuomene, siekiant įteisinti sprendimų priėmimo procesą. Taip pat sutinku, kad sustiprinus regioninio ir vietos lygmens vaidmenį atitinkamai turėtų būti sustiprinta ir Komisijos priežiūra bei sanglaudos ir struktūrinės politikos koordinavimas.

George Sabin Cutaș (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už šią rezoliuciją, kurioje siūloma sustiprinti daugiapakopį valdymą siekiant aktyvesnio subnacionalinių institucijų dalyvavimo politikos vystymo etape. Manau, kad piliečių interesams bus daug geriau atstovaujama, jei regioninės ir vietos institucijos bus įtrauktos į sprendimų priėmimo procesą nuo jo pradžios.

Be to, Europos Komisijos vaidmuo prižiūrint, kaip valdomos struktūrinių fondų lėšos, nekelia jokių abejonių. Vis dėlto šią Europos Komisijos audito funkciją reikia sustiprinti.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Sanglaudos fondui tenka daugiau kaip trečdalis viso ES biudžeto. Svarbiausias jo tikslas – sumažinti ekonominio išsivystymo skirtumus įvairiuose regionuose, išteklius sutelkiant į augimą ir užimtumą. Vis dėlto *Financial Times* laikraštyje neseniai paskelbtas tyrimas apie tai, kaip iš tikrųjų panaudojamos Sanglaudos fondo lėšos, ir aprašytos aplinkybės kelia didelį nerimą: fondo lėšos naudojamos tikslais, kurie visiškai neatitinka paskelbtųjų. Dėl tos pačios priežasties manau, kad būtina sustiprinti Komisijos kontrolės procedūras, susijusias su Sanglaudos fondo taikymu ir panaudojimu, sustiprinant daugiapakopio valdymo priemones.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Sutinkame su būtinybe užtikrinti, kad būtų laikomasi kriterijų, susijusių su efektyvumu, veiksmingumu, teisėtumu ir skaidrumu „visuose struktūrinių fondų programų sudarymo ir įgyvendinimo etapuose“. Sutinkame, kad vykstantis Finansinio reglamento ir struktūrinių fondų taisyklių supaprastinimas gali būti labai svarbus siekiant pašalinti tam tikras kliūtis pasinaudoti šių fondų parama, ypač mažiau išsivysčiusiuose regionuose. Dėl bendrojo finansavimo principo sutinkame, kad svarbu, jog nacionalinės institucijos prisiimtų atsakomybę įgyvendindamos sanglaudos politiką, bet manome, kad atsižvelgiant į dabartinę sunkią krizę, nuo kurios ypač nukentėjo kai kurios valstybės narės ir jų regionai, bendrojo finansavimo taisyklės turėtų būti lankstesnės. Tai suteiks galimybę geriau įsisavinti sanglaudos politikai skirtas lėšas. Visų pirma maksimalus bendrojo finansavimo, taikomo visiems struktūriniams fondams, lygis turėtų būti sumažintas iki 10 proc.

Nepritariame ir prieštaraujame kai kuriems pranešimo aspektams. Vienas pavyzdys yra „geras valdymas“ viešųjų paslaugų srityje, kuri, remiantis pranešėja, galima įgyvendinti tik sutelkiant viešuosius ir privačiuosius subjektus. Kitas pavyzdys – nekritiškų nuorodų į strategijos „Europa 2020“ tikslus kratynys. Ši strategija remiasi liberalizacija, privatizacija ir didesniu darbo rinkos lankstumu, kurie visiškai prieštarauja sanglaudos politikos tikslams.

Juozas Imbrasas (EFD), raštu. – (LT) Pritariau šiam pranešimui, nes iš 2006 m. Europos Audito Rūmų ataskaitos matyti, kad taikomos sanglaudos politikos kontrolės sistemos yra nepakankamai veiksmingos, o kompensuojamų išlaidų klaidų koeficientas per didelis (12%). 2008 m. metinėje ataskaitoje šie duomenys patvirtinami 11% neteisėtai išmokėtų lėšų atveju. Dėl tų klaidų iš dalies kaltos per sudėtingos struktūrinių fondų reglamentavimo

taisyklės. Sanglaudos politikai būdinga bendros atsakomybės sistema lemia tai, kad labai sunku aiškinti ir taikyti taisykles, nes dalyvauja daug subjektų. Todėl taisyklės turėtų būti supaprastintos, siekiant užtikrinti naudotojams palankesnes procedūras ir neatbaidyti galimų paramos gavėjų nuo dalyvavimo projektuose.

David Martin (S&D), raštu. – Per paskutinius įgaliojimų decentralizavimo keliose valstybėse narėse dešimtmečius gerokai sustiprinta regioninės ir vietos valdžios kompetencija įgyvendinant Bendrijos politiką. Reformų sutartimi į Bendrijos teisę bendros kompetencijos srityje įtraukus subnacionalinį subsidiarumą, teritorinės valdžios institucijoms šiandien leidžiama aktyviau dalyvauti sprendimų priėmimo procese rengiant ir įgyvendinant strategijas ir jos, kaip pagarbos vertos partnerės, gali dalyvauti siekiant Bendrijos tikslų. Toks svarbus žingsnis siekiant daugiapakopio valdymo yra atsakas į Parlamento prašymus stiprinti subnacionalinių valdžios institucijų dalyvavimą kuriant strategijas ir visais klausimais atsižvelgti į skirtingas šalių konstitucines vertybes.

Veiksmingas įgyvendinimas labai priklauso nuo to, kaip kuriama politika; į šį etapą įtraukiant vietos ir regionines institucijas – kaip geriausiai žinančias savo teritorijos ir gyventojų poreikius – bus užtikrinti geresni rezultatai vėlesniuose etapuose. Būtina skirti dėmesį sprendimo priėmimo proceso etapui, vykstančiam prieš teisėkūros etapą, ir pridėtinei vertei, kurią teritorinių strategijų ES vystymui suteikia politika ir geriausia patirtis, įgyvendinta vietos ir regioniniu lygmeniu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Šis pranešimas prieštarauja Europos makroregionų kūrimui. Siekdamas dar labiau priversti šias konkurencingas grupes tarnauti bendrosios rinkos interesams Europos Parlamentas siūlo įtvirtinti, kad jos būtų prižiūrimos Europos Komisijos, taip pakenkiant išrinktomis vyriausybėms. ES regioninė politika turėtų būti skirta sumažinti Europos regionuose gyvenančių žmonių pajamų ir gyvenimo sąlygų nelygybę. Nuo šio tikslo labai nutolome.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdamas į tai, kad kai kurie regionai susiduria su geografinėmis ir gamtinėmis kliūtimis, pvz., gyventojų skaičiaus mažėjimu, manau, kad ši priemonė yra esminė siekiant veiksmingesnės sanglaudos politikos. Būtina laikytis griežtesnės pozicijos panaudojant Sanglaudos fondą, kad būtų galima sumažinti ES valstybių narių ir regionų skirtumus. Tokiu būdu bus sukurtas skaidresnis, mažiau biurokratiškas ir teisingesnis procesas paskirstant lėšas. Taigi sumažės konkurencingumo lygmenų skirtumas. Todėl balsavau taip, kaip balsavau.

Alexander Mirsky (S&D), raštu. – (LV) Pagaliau! Pagaliau kažkas šiek tiek susimąstė apie tai, kas vadinama regionine politika. Remdamasis Latvijos pavyzdžiu galiu sąžiningai pasakyti, kad net man nepavyko gauti informacijos iš Latvijos ekonomikos ministerijos tarnautojų apie ES struktūrinių fondų panaudojimo planus. Ši informacija labai slepiama nuo Latvijos žmonių. Bet galbūt kaip tam tikrą „padėką“ Komisija galėtų suteikti informaciją apie savo planus, susijusius su Latvija, ir galbūt būtų galima gauti finansavimą? Balsavau už tikėdamasis, kad procesas taps prieinamas visiems ir niekas negalės įslaptinti Europos Komisijos planų.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Pranešimu siekiama sustiprinti Komisijos vaidmenį teikiant paramą regioninėms ir vietos institucijoms. Tai bandymas išplėsti bendras Komisijos galias, kuriam visiškai negaliu pritarti. Todėl balsavau prieš rezoliuciją.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Pastaraisiais metais Europos Sąjunga stebėjo, kaip auga vietos institucijų reikšmė valstybėse narėse. Teritorijos valdymo decentralizacija ir jo

perdavimas mažesnėms vietos institucijoms reiškė, kad vadovaujantis subsidiarumo principu joms atiteko didesnė galia ir įtaka, visų pirma kalbant apie specifinę valstybių narių jiems perduotą kompetenciją. Taigi regioninėms institucijoms teko tiesiogiai bendrauti su Europos institucijomis. Balsavau už R. N. Mănescu pranešimą, nes tokiomis aplinkybėmis būtina užtikrinti didesnę Europos Komisijos kontrolę ir paramą regioninei politikai. Pranešime taip pat kalbama apie Baltąją knygą dėl teritorinės sanglaudos, kuri būtų realus ES žingsnis siekiant daugiapakopio valdymo, kuris puikiai suderinamas su Europos, nacionaline ir regionine kompetencijų sritimis.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Į Lisabonos sutartį įtraukus subnacionalinio subsidiarumo principą praktiškai įgyvendintas tikslas įtraukti regionus į Europos sprendimų priėmimo procesą. Aktyvesnis dialogas su Europos Komisija neatsiejamas nuo gero valdymo principų regioninės politikos srityje ir kitų pagalbos ir kontrolės procedūrų priėmimo. Balsavau už šį pranešimą, kuriame nagrinėjama regioninių ir vietos institucijų kompetencija ir vaidmuo įgyvendinant sanglaudos politiką. Regioninės institucijos sprendimų priėmimo procese dabar gali dalyvauti aktyviau ir labiau tiesiogiai. Tai reiškia, kad jos dalyvauja formuojant ir vykdančios politiką ir yra laikomos lygiateisiais partneriais įgyvendinant ES tikslus.

Teigiamai vertinu šį svarbų žingsnį valdymo srityje, kuris yra atsakas į pakartotinius Europos Parlamento raginimus užtikrinti didesnę subnacionalinių subjektų dalyvavimą formuojant ir įgyvendinant Europos politiką.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Norėčiau padėkoti pranešėjai R. N. Mănescu už puikų darbą. Sutinku su ja, kad vykdančią daugiapakopį valdymą dėl tarpvalstybinių ryšių, užsimezgsių tarp privačiųjų ir viešųjų subjektų, galima geriau išnaudoti teritorinės sanglaudos potencialą. Taip pat sutinku, kad reikia skatinti jau įsteigtų Europos teritorinio bendradarbiavimo grupių ir grupių, kurios steigiamos įgyvendinant esamas programas, informacijos mainus.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Per pastaruosius dešimtmečius galių decentralizacija keliose valstybėse narėse sudarė sąlygas sustiprinti regioninių ir vietos institucijų kompetenciją vystant Bendrijos politiką. Pabrėžiant diskusijų etapą, vykstančio prieš teisėkūros etapą, svarbą ir vietos bei regioniniu lygmeniu įgyvendinamos politikos ir geriausios patirties pridėtinę vertę teritorinių ES strategijų plėtrai bus užtikrintas jų veiksmingumas ir tvarumas. Siekiant nuspręsti, kaip daugiapakopis valdymas turėtų būti pagerintas sanglaudos politikos srityje, reikia apsvarstyti kelis aspektus: vertikalią ir horizontalią valdymo dimensiją, tikros partnerystės su vietos ir regioninėmis institucijomis sukūrimą, teritorinę sanglaudą ir bendradarbiavimą, taisyklių supaprastinimą ES ir nacionaliniu lygmeniu (valstybės narės turėtų supaprastinti savo nacionalines taisykles ir plėtoti griežtesnį vertinimą visuose lygmenyse, kad būtų užtikrinta kontrolė ir išvengta klaidų – 2008 m. 11 proc. lėšų per klaidą buvo susigrąžinta).

Reikia sustiprinti Komisijos vaidmenį teikiant paramą regioninėms ir vietos institucijoms ir rimtai apsvarstyti būdus gerinti valdymą ir struktūrinių fondų įgyvendinimo sistemos veiksmingumą po 2013 m.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Manau, būtina pagerinti valdymą regioninės politikos srityje siekiant, kad struktūrinių fondų ir sanglaudos politikos valdymas būtų ne tik veiksmingesnis, bet ir labiau suderintas. Sutinku su pranešėja, kad Komisija turėtų vystyti politiką, kuri ateityje būtų labiau orientuota į rezultatus, paremtus visų pirma kokybiška intervencija ir strateginių projektų plėtra. Taip pat manau, kad Europos tinklai geriausios

patirties mainų srityje turėtų sustiprinti savo iniciatyvas, nes tai suteiks galimybę užtikrinti praktinį šių procedūrų įgyvendinimą.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – (RO) Per paskutinius įgaliojimų decentralizavimo keliose valstybėse narėse dešimtmečius gerokai sustiprinta regioninės ir vietos valdžios kompetencija įgyvendinant Bendrijos politiką. Reformų sutartimi į Bendrijos teisę bendros kompetencijos srityje įtraukus subnacionalinį subsidiarumą, teritorinės valdžios institucijoms šiandien leidžiama aktyviau dalyvauti sprendimų priėmimo procese rengiant ir įgyvendinant strategijas ir jos, kaip pagarbos vertos partnerės, gali dalyvauti siekiant Bendrijos tikslų. Toks svarbus žingsnis siekiant daugiapakopio valdymo yra atsakas į Parlamento prašymus stiprinti subnacionalinių valdžios institucijų dalyvavimą kuriant strategijas ir visais klausimais atsižvelgti į skirtingas šalių konstitucines vertybes.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) Decentralizavus valdymą regioninėms ir vietos institucijoms tenka didesnė atsakomybė. Tiesą sakant, vietos institucijos geriausiai žino savo regionų ir juose gyvenančių žmonių poreikius, todėl gali pritaikyti bendruosius tikslus prie savo potencialo ir galimybių. Pasiėksime rezultatų, jei valstybės narės atsakingai imsis darbo ir jei atsakomybė už šį darbą bus perduota atitinkamo lygmens institucijoms. Turėtume paremti visuomeninį požiūrį, kuris būtų lankstus ir integruotas.

Svarbu, kad sanglaudos politika būtų palanki naudos gavėjams. Reikia sumažinti administracines išlaidas ir supaprastinti procedūras, nes dėl jų sudėtingumo dažnai pasitaiko klaidų, o naudos gavėjai dažnai nebenori pasinaudoti jiems skirta parama. Kalbame apie klaidų rizikos sumažinimą, bet turėtume nepamiršti planų ir tikslų, dėl kurių esame sutarę. Šiuo atveju kalbu apie inovatyvias priemones. Inovatyviems metodams skirtas svarbus vaidmuo, todėl turime įvertinti riziką ir klaidų galimybę. Taigi turėtume savęs paklausti, ar norime eksperimentuoti vadovaudamiesi strategijos „Europa 2020“ tikslais, ar visgi norėtume sumažinti klaidų skaičių, nors tai reikštų, kad mūsų piliečiai nesiims naujoviško, bet dažnai neiškaus darbo.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Geras Europos regioninės politikos valdymas yra būtinas siekiant sėkmingai vykdyti šią politiką. Valdymas turi būti užtikrintas keliuose lygmenyse siekiant sustiprinti visų institucijų dalyvavimą teisėkūros procese. Atsižvelgiant į tai būtina siekti didesnio regioninių ir vietos institucijų dalyvavimo ir diskusijų etape, vykstančiame prieš teisėkūros etapą, ir tokios politikos įgyvendinimo etape. Pabrėžtina, kad Lisabonos sutartyje įtvirtintas subnacionalinio subsidiarumo principas naudojamas ne tik regioninės politikos srityje, bet ir horizontaliai, t. y. visose ES politikos srityse.

Manau, užtikrinus didesnę ir geresnę dalyvavimą įvairiuose sprendimų priėmimo etapuose bus įgyvendintas teritorinės sanglaudos, pagrįstos integracijos vizija, tikslas. Vis dėlto turėtų būti laikomasi požiūrio „iš apačios į viršų“, nes būtent vietos ir regioninės institucijos geriausiai žino regionų charakteristikas ir problemas. Vietos ir regionų valdžios institucijų teritorinis paktas dėl strategijos „Europa 2020“ galėtų sustiprinti šį indėlį siekiant pagrįsto, tvaraus ir integracinio augimo. Partnerystės ir bendro finansavimo principai prisidės prie didesnės šių institucijų atsakomybės, todėl reikia sustiprinti Europos Komisijos priežiūros vaidmenį, visų pirma gerinant kontrolės ir audito sistemas.

Derek Vaughan (S&D), raštu. – Balsavau už šį pranešimą, nes jame Komisija raginama sustiprinti priežiūros vaidmenį, kad būtų sumažintas paskutinėje Audito Rūmų ataskaitoje nurodytas klaidų lygis. Komisija taip pat turėtų konsultuotis su vietos ir regioninėmis institucijomis visuose teisėkūros, susijusios su regionais, etapuose, kad jiems tektų didesnė atsakomybė formuojant ir rezultatus orientuotą politiką. Tai taip pat turėtų padėti sumažinti

klaidų lygį, pagerinti kontrolės sistemas ir padidinti pagalbą, teikiamą subnacionalinėms institucijoms ir naudos gavėjams. Manau, šis pranešimas turės didelę reikšmę skatinant geresnį skirtingų valstybių narių regionų bendradarbiavimą, kuris turės tik teigiamą įtaką siekiant sanglaudos politikos tikslų visoje ES ir užtikrins darnią Europos regionų plėtrą.

Pranešimas: Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0342/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), raštu. – Balsavau už šį pranešimą, kuriuo siekiama, kad imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų žinios ir patirtis būtų naudingos agentūrai FRONTEX kaip ir šios agentūros patirtis. Šis klausimas nebuvo numatytas pirminiame 2004 m. reglamente. Kad būtų pagerinta FRONTEX veikla, reikia keisti reglamentą ir įtraukti į jį naujus klausimus, pvz., dėl naudojimosi informacija, gauta per imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklus, ir keitimosi ja per ICONet (saugų informacijos ir koordinavimo tinklą, skirtą valstybių narių migracijos valdymo tarnyboms); dėl prisijungimo prie Išorės sienų fondo siekiant sukurti imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklus ir lengvesnio jų veikimo; taip pat dėl geresnės pusmetinių ataskaitų teikimo sistemos veiklos. Esu įsitikinusi, kad šie pakeitimai pateikti laiku ir yra reikalingi, nes ES turi valdyti išaugusius legalios – ir nelegalios – imigracijos srautus.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) 2004 m. vasario mėn. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 377/2004 įkurtas imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklas. Šie pareigūnai yra valstybių narių atstovai, išsiųsti į trečiąją šalį, ir yra atsakingi už tai, kad ES būtų lengviau kovoti su nelegalia imigracija, visų pirma renkant informaciją Europos FRONTEX agentūrai. Vis dėlto galima pagerinti šios politikos, kuri dar tik kuriama, koordinavimą. Turėtų būti rengiami ryšių palaikymo pareigūnų ir Komisijos bei FRONTEX atstovų susitikimai. Be to, turėtų būti skatinamas didesnis bendradarbiavimas su kitomis įstaigomis, pvz., su Europos prieglobsčio paramos biuru, Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro institucija. Todėl reikėjo pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 377/2004. Pritariu šiam pranešimui, kuriame ne tik primenamos pagrindinės teisės, kurias turi gerbti ši politika, bet ir nurodytos priemonės, kaip veiksmingai kontroliuoti ES išorės sienų valdymą.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Pritariu daliniam reglamento pakeitimui, kuriuo siekiama sustiprinti FRONTEX agentūros ir imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų bendradarbiavimą. Aktyvesnis bendradarbiavimas padėtų FRONTEX vykdyti pagrindines funkcijas kovojant su nelegalia migracija, vykdamas nelegalios imigracijos prevenciją, grąžinant nelegalius imigrantus. Kadangi agentūros veikla susijusi su migracija ES teritorijoje, į trečiąsias šalis pasiųsti imigracijos ryšių palaikymo pareigūnai, galėtų prisidėti įgyvendinant agentūros tikslus už ES ribų.

Tokiu būdu agentūra turėtų galimybę efektyviau keisti informacija su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis arba tarptautinėmis organizacijomis ES sienų kontrolės klausimais, rengdama sienų apsaugos pareigūnų mokymus, keisdama operatyvine informacija ir vykdydama bendras operacijas. Keičiantis informacija būtų galima pasinaudoti ICONet tinklu (saugus informacijos ir koordinavimo tinklas, skirtas valstybių narių migracijos valdymo tarnyboms).

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už šį Europos Parlamento pranešimą, kadangi padidėjus migracijos srautams yra svarbu sukurti imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklą. Atsižvelgiant į tai, kad dabartinė ekonominė, finansinė ir socialinė krizė dar labiau paskatino žmonių migraciją, Europos Sąjunga privalo daryti viską, kad būtų tinkamai valdomi imigracijos srautai. Tinklo sukūrimas ne tik padėtų reguliuoti teisėtą, neteisėtą ir nelegalią imigraciją, bet taip pat pagerintų valstybių narių operatyvų

bendradarbiavimą ir patobulintų pusmetinę ataskaitų teikimo sistemą. Be to, artimesnis bendradarbiavimas tarp pareigūnų garantuotų geresnį techninių žinių apsikeitimą bei ryšio palaikymą su kolegomis, dirbančiais trečiosiose šalyse. Norėčiau pabrėžti, kad Europos Sąjungos institucijos nuolat turėtų siekti, kad būtų užtikrinamas saugus ir greitas migracijos procesas bei garantuoti, kad Europos Sąjungos piliečiai būtų apsaugomi nuo galimų pavojų, kylančių dėl neteisėtos ir nelegalios migracijos. O tai galima pasiekti tik naudojantis visomis įmanomomis efektyviomis tarptautinio ir vidinio bendradarbiavimo priemonėmis.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad Parlamento pozicija dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 377/2004 dėl migracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklo sukūrimo pakeitimų prisideda prie tinkamo legalių ir nelegalių migrantų srautų valdymo. Būtina stiprinti valstybių narių ir trečiųjų šalių ryšius ir operatyvinį bendradarbiavimą, visų pirma pasitelkiant ryšių palaikymo pareigūnus. Taip pat manau, kad būtina išnagrinėti migracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklų regionuose ir (arba) šalyse, turinčiose ypatingą reikšmę Europos Sąjungai, veiklą, ypač tais atvejais, kai aplinkybės šiuose regionuose ir (arba) šalyse turi įtaką nelegaliai migracijai arba žmogaus teisių problemoms. Komisija turėtų parengti rekomendacijas dėl migracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklų plėtros.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Balsavau prieš pranešimą dėl migracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklo sukūrimo, nes jis skirtas sustiprinti FRONTEX, kuri deda visas pastangas skatindama Europos kaip tvirtovės idėją. Kitaip tariant, siekiama, kad reikalingą migracijos ir prieglobsčio politikos pažangą pakeistų represinė politika, kuri ne tik prieštarauja pagrindiniams principams ir laisvėms, bet yra neveiksminga ir turi pragaištingą poveikį priimančioms bendruomenėms ir kilmės šalies bendruomenėms, taip pat pabėgėlių ir migrantų gyvybėms.

Ioan Enciu (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad jis labai pagerina Europos Sąjungos migracijos srautų valdymą. Išplečiant migracijos ryšių palaikymo pareigūnų, dirbančių trečiosiose šalyse, kompetenciją visos FRONTEX veikla bus veiksmingesnė, jei ji bus grindžiama iš šių pareigūnų gauta informacija ir pagalba. Kitas toks pat svarbus dalykas yra tas, kad šie ryšių palaikymo pareigūnai savo misijoje bus įpareigoti gerbti pagrindines teises. Ataskaitos, susijusios su pagarbos šioms teisėms priežiūra, bus reguliariai pateikiamos Europos Parlamentui nagrinėti.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Oficialiai sukūrus Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrą (FRONTEX) reikėjo kuo geriau panaudoti ES sienos galimybes. Šiuo klausimu būtinas glaudesnis migracijos ryšių palaikymo pareigūnų ir FRONTEX bendradarbiavimas. Pasinaudojant migracijos ryšių palaikymo pareigūnų ir FRONTEX įgūdžiais, pagrįstais keitimusi informacija, gauta per informacijos ir koordinavimo tinklą, skirtą valstybių narių migracijos valdymo tarnyboms, bus sudarytos geresnės sąlygos FRONTEX atlikti rizikos analizę ir plėtoti bendradarbiavimą legalios ir nelegalios migracijos srityse.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Kaip šešėlinė šio klausimo pranešėja parėmiau A. Diaz de Mero pranešimą, kuriuo mums suteikiama galimybė neapsiriboti Komisijos pasiūlytais techniniais pakeitimais, taip galime geriau suprasti migracijos ryšių palaikymo pareigūnų veiklos sudėtingumą ir šios veiklos skaidrumo trūkumą. Atsižvelgiant į „mišrius“ migracijos srautus būtina į jų veiklą įtraukti nuostatas, kuriose skiriama daugiau dėmesio ir pagarbos žmogaus teisėms. Migracijos ryšių palaikymo pareigūnų vykdomose užduotyse turėtų geriau atsispindėti skaidrumas ir demokratinė priežiūra; dabar taip bus daroma, nes bus sustiprintas Europos Parlamento ir tokių organizacijų kaip Jungtinių Tautų vyriausiasis

pabėgėlių reikalų komisaras ir Europos prieglobsčio paramos biuras keitimasis informacija. Atsižvelgiant į Tarybos nepritariaimą, rastas priimtinas kompromisas dėl prieštaringų terminų (angl. „illegal“ ir „irregular“, kai kalbama apie imigraciją), bet tai yra tik pirmasis žingsnis. Europos institucijos turės laikytis savo įsipareigojimo.

Jean-Marie Le Pen (NI), raštu. – (FR) Įvairių šalių policijos pajėgų keitimasis geriausia patirtimi kartais būtinas, jo tikslai yra pagirtini. Vis dėlto turėtume prisiminti, kad tarptautinis policijos bendradarbiavimas buvo vykdomas jau XIX a., daug anksčiau, nei prasidėjo Europos integracija. Šiame pranešime siūloma, kad pasinaudojant FRONTEX (Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūra) būtų geriau keičiamasi informacija apie nelegalios migracijos srautus, nelegalią imigraciją ir asmenų, gyvenančių be leidimo, deportavimą, ir būtų sukurtas imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklas. Šiai iniciatyvai, kurią palaiko daugelis europiečių, būtų galima pritarti, jei ji iš tikrųjų būtų skirta labai sumažinti imigraciją. Deja, realybė kitokia, o šios agentūros darbas, kaip ir priemonės, kurių ėmėsi nacionalinės vyriausybės, buvo nesėkmingas. Prancūziją ir Europą užplūdo imigrantai. Kasmet, remiantis „oficialiais“ Europos duomenimis, nelegaliai į Europą atvyksta 900 000 žmonių. Atsižvelgiant į tai, kad nelegalūs imigrantai, net nusikaltėliai nėra išsiunčiami atgal į kilmės šalį, kyla klausimas, kaip papildomos taisyklės galėtų pakeisti migracijos srautus, jei nebus tikro politinio ryžto, paremto veiksmais.

David Martin (S&D), raštu. – Pasiūlyme dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 377/2004 dalinio pakeitimo siekiama, kad imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų žinios ir patirtis būtų naudingos agentūrai FRONTEX kaip ir šios agentūros patirtis, t. y. kad būtų sprendžiamas klausimas, kuris nebuvo numatytas pirminiame reglamente.

Pasiūlyme dėl dalinio pakeitimo siekiama šių tikslų: abipusiai naudingai panaudoti imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų ir agentūros FRONTEX technines žinias; naudotis informacija, gauta per imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklus, ir ja keistis per ICONet (*saugų informacijos ir koordinavimo tinklą, skirtą valstybių narių migracijos valdymo tarnyboms*); prisijungti prie Išorės sienų fondo siekiant sukurti imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklus ir palengvinti jų veikimą; taip pat pagerinti pusmetinių ataskaitų teikimo sistemos veiklą. Teigiamai vertinu šią priemonę.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Oficialiai sukūrus Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrą (FRONTEX) reikėjo kuo geriau panaudoti ES sienos išteklius. Šiuo klausimu būtinas glaudesnis imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų ir FRONTEX bendradarbiavimas. Imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų ir FRONTEX keitimasis įgūdžiais ir informacija, gauta pasinaudojant informacijos ir koordinavimo tinklu, skirtu valstybių narių migracijos valdymo tarnyboms, bus sudarytos geresnės sąlygos FRONTEX atlikti rizikos analizę ir geriau kontroliuoti legalią ir nelegalią imigraciją.

Louis Michel (ALDE), raštu. – (FR) Pritariu šiam reglamentui, kuriuo iš dalies keičiamas 2004 m. vasario 19 d. reglamentas dėl imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklo sukūrimo. Šie pakeitimai reikalingi atsižvelgiant į Europos teisės raidą šioje srityje ir jos įgyvendinimą. Naujajame reglamente, be kitų klausimų, apibrėžta: • FRONTEX ir ryšių palaikymo pareigūnų santykių teisinė bazė; • geresnis ICONet panaudojimas; • su tinklo veikla susijusių ataskaitų teikimo sistemos veiklos gerinimas. Tikimės, kad priėmus šį reglamentą imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų veikla bus veiksmingesnė.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Sienų apsaugos agentūrai FRONTEX tenka svarbus vaidmuo kovojant su nelegalia imigracija. Su ja galima veiksmingai kovoti tik tranzito šalyse. Todėl tankus imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklas ir glaudus jų

bendradarbiavimas yra reikalingos priemonės, kuriomis bus sudarytos sąlygos mums veiksmingai kovoti su masine imigracija į Europą ir visais neigiamais jos padariniais Europos žmonėms. Vis dėlto tai bus galima pasiekti tik tokiu atveju, jei ryšių palaikymo pareigūnų informacija ir vertinimai kuo greičiau ir išvengiant bet kokios biurokratijos bus pateikti FRONTEX ir nacionalinėms institucijoms. Bendradarbiavimo srityje dar galima gerinti padėtį, kurią reikia išnaudoti sprendžiant imigracijos klausimą. Pvz., FRONTEX galios, valstybėms narėms pritarus, turėtų būti kuo greičiau išplėstos, kad būtų užtikrintas jos darbo nuoseklumas ir veiksmingumas, ypač prie išorės sienų.

Reikėtų parengti išsamią strategiją, kaip turėtų būti geriau apsaugotos ES išorės sienos ir kaip turėtų būti geriau kovojama su emigracijos iš kilmės šalies priežastimis. Tai Komisijos uždavinys. Nors pranešime nėra tinkama atsižvelgta į šiuos aspektus, juo bus pagerinta esama padėtis, todėl balsavau už.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Pasiūlyme dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 377/2004 dėl imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklo sukūrimo, pateikti pakeitimai, kuriais siekiama, kad imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų žinios ir patirtis būtų naudingos agentūrai FRONTEX kaip ir šios agentūros patirtis. Tiesą sakant, FRONTEX negalėtų vykdyti visos savo veiklos, jei nebūtų sukurtas toks ryšių palaikymo pareigūnų tinklas.

Pritariu pasiūlytiems pakeitimams, kuriais siekiama: abipusiai naudingai panaudoti imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų ir agentūros FRONTEX technines žinias; naudotis informacija, gauta per imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklus, ir ja keistis per ICONet (*saugų informacijos ir koordinavimo tinklą, skirtą valstybių narių migracijos valdymo tarnyboms*); prisijungti prie Išorės sienų fondo siekiant sukurti imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklus ir palengvinti jų veikimą; taip pat pagerinti pusmetinių ataskaitų teikimo sistemos veiklą.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Sutinku su A. Díaz de Mera García Consuegra, kad imigracijos ryšių palaikymo pareigūnai, dirbantys trečiojoje šalyje, savo veikla galėtų labai prisidėti prie FRONTEX tikslų įgyvendinimo, ypač atsižvelgiant į tai, kad agentūra neturi jokios atstovybės už ES ribų.

Pritariu pasiūlytiems pakeitimams, kuriais siekiama šių tikslų: abipusiai naudingai panaudoti imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų ir agentūros FRONTEX technines žinias; naudotis informacija, gauta per imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklus, ir ja keistis per ICONet (*saugų informacijos ir koordinavimo tinklą, skirtą valstybių narių migracijos valdymo tarnyboms*); prisijungti prie Išorės sienų fondo siekiant sukurti imigracijos ryšių palaikymo pareigūnų tinklus ir palengvinti jų veikimą; taip pat pagerinti pusmetinių ataskaitų teikimo sistemos veiklą.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad pakeisti reglamentą būtina siekiant sudaryti sąlygas imigracijos ryšių palaikymo pareigūnams ir Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrai keistis informacija. Keitimasis informacijas tikrai bus naudingas abiem pusėms.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – 2004 m. vasario 19 d. priėmus reglamentą, kuris dabar keičiamas, FRONTEX dar nebuvo oficialiai įkurta. Reglamentą, kuriuo buvo įkurta Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūra, Taryba priėmė po 8 mėn., t. y. 2004 m. spalio 26 d. Atsižvelgiant į reglamente numatytą agentūros FRONTEX kompetenciją, ji pagal valstybių narių kompetentingų institucijų pateiktą informaciją

atlieka rizikos analizę; palengvina operatyvų valstybių narių ir trečiųjų šalių bendradarbiavimą; bendradarbiauja su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis arba tarptautinėmis organizacijomis, pvz., dalydamasi informacija sienų kontrolės klausimais, rengdama sienų apsaugos pareigūnų mokymus, keisdama operatyvine informacija ir vykdydama bendras operacijas. Pasiūlyti pakeitimai tinkami ir reikalingi. Europos Sąjungai sunkiu laikotarpiu reikalingas tinkamas imigracijos srautų valdymas. Jis turėtų būti vertinamas dviem aspektais: legalios imigracijos valdymo ir nelegalios imigracijos valdymo aspektu.

Pranešimas: Véronique Mathieu (A7-0265/2010)

Laima Liucija Andrikienė (PPE), raštu. – Balsavau už šį pranešimą, nes ekonominė imigracija Europos Sąjungai kelia vis daugiau problemų. Todėl ES turi nustatyti legalios imigracijos galimybes, kurios būtų suderintos ir kurios atitiktų mūsų darbo rinkų poreikius, atsižvelgdama į demografinius ir ekonominius uždavinius, su kuriais ES susidurs artimiausiu metu. Esu įsitikinusi, kad priėmus šią direktyvą bus supaprastintos trečiųjų šalių piliečių priėmimo darbo tikslais procedūros, sumažės administracinės išlaidos ir bus lengviau tikrinti žmones, priimtus į valstybės narės teritoriją ir gavusius leidimą dirbti.

Dėl supaprastintos procedūros norėčiau pasakyti, kad turi būti užtikrintas teisiųjų reikalavimų vykdymas ir nacionalinės institucijų sprendimų priėmimo skaidrumas. Sutinku su pranešėja, kad sprendimai dėl trečiųjų šalių piliečių priėmimo darbo tikslais turės didelę įtaką jų gyvenimui, todėl turi būti priimami visiškai skaidriai.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Direktyvoje dėl vieno leidimo trečiųjų šalių piliečiams apsigyventi ir dirbti ES valstybės narės teritorijoje ir Europos Parlamento pranešime šiuo klausimu imigrantai vertinami kaip pigi kapitalo žiauriai išnaudojama darbo jėga. Imigrantui bus suteikta teisė pasilikti ES valstybės narės teritorijoje tik jei jo darbas papildys plutokratijos išdą. Priešingu atveju jis bus laikomas nelegaliu imigrantu ir su juo bus elgiamasi kaip su nepageidaujamu objektu, kurį bus galima įkalinti 18 mėn. ir išsiųsti atgal. ES valstybėse narėse imigrantai niekuo nesiskiria nuo vietos darbuotojų. Juos vienija bendras darbininko, išnaudojamųjų, turto, kurį pasiima kapitalas, kūrėjų likimas. Kova už teisėtus imigrantų reikalavimus, už jų įteisinimą, už juodosios rinkos ir neapdrausto darbo panaikinimą, už didesnius atlyginimus, už vienodą dienos atlyginimą, už tą patį darbą, už visišką socialinių ir pilietinių teisių apsaugą ir Dublino susitarimo panaikinimą yra bendra kova.

Imigrantų problemos bus išspręstos tik integravus juos į darbininkų klasės judėjimą ir sustiprinus jų kovą su antivisuomenine ir šovinistine politika, kurią vykdo ES ir jos buržuazinės vyriausybės, atsakingos už vietos ir migrantų darbuotojų skurdą ir nelaimės Europos Sąjungoje ir visame pasaulyje.

Alfredo Antonozzi (PPE), raštu. – (IT) Esu įsitikinęs, kad geriausias būdas veiksmingai kovoti su nelegalia imigracija ir nelegaliu darbu yra nustatyti legalios imigracijos galimybes, kurios būtų suderintos ir kurios atitiktų mūsų darbo rinkų poreikius.

Šios direktyvos priėmimo nauda akivaizdi: išduodant vieną dokumentą, pagal kurį suteikiamas leidimas apsigyventi ir patekti į darbo rinką, bus labai supaprastinta priėmimo tvarka, sumažės jos išlaidos ir sutrumpės procedūrų laikas.

Būtina priimti šią direktyvą siekiant įvesti papildomas priemones, susijusias su sezoniniais darbuotojais ir bendrovės viduje komandiruojamais darbuotojais, taigi tikiuosi, kad tai

bus padaryta kuo anksčiau ir tinkamai atsižvelgiant į valstybių narių kompetenciją nuspręsti dėl maksimalių atvykimo kvotų, taikomų darbuotojams iš trečiųjų šalių.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Trečiadienį buvo balsuojama dėl kolegos V. Mathieu direktyvos projekto dėl vieno leidimo trečiųjų šalių piliečiams apsigyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje sukūrimo. Balsavau už šį dokumentą. Deja, jis nebuvo priimtas. Šiuo dokumentu būtų suvienodinta užsienio darbuotojams taikoma tvarka, taigi būtų išspręstas socialinio dempingo klausimas. Juo būtų veiksmingiau reguliuojama nelegali imigracija, suteikiamos galimybės ES apriboti nelegalų darbą ir nelegalius sektorius. Socialistai nepritarė šiai direktyvai dėl to, kad į jos taikymo sritį neįtrauktos kai kurios kategorijos. Vis dėlto liberalų nepritarimas buvo visiškai netikėtas ir dėl jo dokumentas nebuvo priimtas. Po to, kai buvo atmestas jų pasiūlytas pakeitimas, jie balsavo prieš visą dokumentą iš anksto mūsų neįspėję apie tai, kad šiam punktui jie skiria didelį dėmesį. Taip pražuvo metai kruopštaus darbo.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), raštu. – (FR) Žmonės turi suprasti, kad Europos Parlamentas nėra pavaldus Tarybai. Nuo šiol net imigracijos klausimu valstybės narės turi atsakingai elgtis su EP nariais. Įprasta teisėkūros procedūra yra faktas. Direktyvos projektas dėl vieno leidimo trečiųjų šalių piliečiams per plenarinę sesiją atmestas: tai yra tvirtas Parlamento žingsnis, nes klausimas buvo labai svarbus. Ilgai kalbėta apie vieno leidimo trečiųjų šalių piliečiams apsigyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje sukūrimą. Iš pradžių tai buvo pagirtina iniciatyva, bet Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos pateikti pakeitimai prieštarauja pačiai bendro leidimo esmei. Jie taip pat prieštarauja vienodo požiūrio į visus principui ir darbuotojus suskirsto į skirtingas kategorijas, o tai nepriimtina.

Negali būti taikomos išimties vienodo požiūrio principui. Taigi, reaguodami į šiuos PPE pakeitimus, daugelis balsavo prieš galutinį pasiūlymą: pasiūlymas atmestas 350 balsų prieš 306 ir bus grąžintas Europos Komisijai. Turime siekti daugiau, pasisakydami už atsakingą imigracijos politiką ir prieš ribojančią ir diskriminacinę politiką!

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Šiandien Europos Parlamentas balsuodamas dėl vieno leidimo gyventi ir dirbti trečiųjų šalių darbuotojams direktyvos, užblokavo Europos Komisijos pasiūlymą ir grąžino jį į atsakingus parlamentinius komitetus toliau tobulinti direktyvos pasiūlymo turinį. Šis balsavimas – tai Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos ir visų darbuotojų, esančių Europos Sąjungoje, laimėjimas. Norėčiau pabrėžti, kad kadangi mums žadėtas direktyvos pagrindas buvo panaikintas jau Komisijos pasiūlyme, nes jame iš turinio yra išbrauktos tam tikros darbuotojų kategorijos, tokios kaip sezoniniai darbuotojai, bendrovės viduje perkeliama darbuotojai, pabėgėliai, tai Europos Parlamentas negalėjo pritarti tokiai direktyvai. Ši direktyva turėtų būti bendroji pagrindų direktyva dėl trečiųjų šalių darbuotojų teisių ir pagrindas konkrečioms direktyvoms parengti, nes tik tai taip bus pasiektas Europos Sąjungos tikslas – sukurti bendrą migracijos politiką. Taip balsuodami, mes parodėme, kad Europos Sąjungoje negali būti sukurta dviguba darbo rinka su dvigubais standartais, nes bus paminti iki šiol visi išsikovoti socialiniai standartai.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), raštu. – Balsavau už 30, 34, 65, 103, 109 ir 114 pakeitimus, nes nors visiškai remiu JT konvenciją dėl visų migruojančiųjų darbuotojų ir jų šeimų narių teisių apsaugos, manau, kad priėjimo prie darbo rinkos reguliavimas, socialinės apsaugos schemos ir socialinio būsto klausimai turėtų būti reguliuojami valstybių narių, o ne Bendrijos lygmeniu. Ratifikuodamos minėtą konvenciją valstybės narės

įsipareigojo įgyvendinti ją savo vidaus sistemose neperduodamos jokių galių šioje srityje Europos Sąjungai.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), raštu. – (IT) Pranešimas dėl vieno leidimo gyventi ir dirbti Europos Sąjungoje suteikė mums galimybę pasvarstyti ir išnagrinėti svarbų vaidmenį, kuris galėtų būti teikiamas darbuotojams imigrantams mūsų visuomenėje. Teisėtas atvykimas, veiksminga integracija ir pagarba įstatymui yra esminės sąlygos, kad būtų užtikrintas šis vaidmuo ir didesnis imigrantų dalyvavimas juos priimančių bendruomenių plėtroje. Bendras leidimas, dėl kurio vyko balsavimas, suteiktų galimybę valdyti atvykimą ir užtikrinti visų bendruomenę sudarančių žmonių teises ir pareigas. Pritariau pasiūlymui dėl direktyvos, įskaitant jo nuostatas, kurios neprieštarauja ES ir tarptautiniuose teisės aktuose įtvirtintoms palankesnėms nuostatomis. Apgailestauju, kad EP nepriėmė šio pasiūlymo, kuris, mano nuomone, būtų prisidėjęs kuriant žmonių, norinčių dirbti kartu siekiant ES augimo, Europos laisvės ir integracijos erdvę.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Ilgai kalbėta apie vieno leidimo trečiųjų šalių piliečiams apsigyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje sukūrimą. Tai pagirtina iniciatyva, kurios pradinis tikslas – supaprastinti administracines taisykles, taikomas trečiųjų šalių piliečiams, sudarant sąlygas gauti leidimą dirbti ir gyventi pasinaudojant vieno langelio principu grindžiama sistema. Pirminiame teisėkūros pasiūlyme buvo nurodyta, kad trečiųjų šalių darbuotojams turi būti užtikrintos vienodos užimtumo teisės, kurios taikomos tos šalies piliečiams (pvz., teisė į socialinę apsaugą, švietimą ir mokymą). Vis dėlto remiantis pranešėjos iš dalies pakeistu dokumentu valstybėms narėms būtų suteikta galimybė riboti kai kurias šių teisių. Tai prieštarauja vienodo požiūrio principui ir yra nepriimtina. Todėl dauguma balsavo prieš galutinį pasiūlymą, kuris buvo atmestas. Artimiausiu metu visuomenei teks sunkus uždavinys parengti žmonišką ir pagrįstą imigracijos politiką, bet tai gali būti padaryta tik Europos lygmeniu, kad būtų išvengta rinkiminių darbotvarkių ir automatiškos nacionalinės reakcijos.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Diskutuotinas šio pasiūlymo klausimas yra vieno leidimo trečiųjų šalių piliečiams apsigyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūra ir valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių darbuotojų vienodos teisės. Būtų sukurtos visoms valstybėms narėms bendros taisyklės, kurios panaikintų esamus skirtumus tarp įvairių valstybių narių, o teisinio statuso suteikimo darbuotojams procesas būtų greitesnis, vienesnis ir skaidresnis visoje ES. Pirma, legali darbo jėgos, visų pirma kvalifikuotos darbo jėgos, migracija padeda kovoti su nelegaliu darbu ir gali padidinti ekonomikos konkurencingumą bei panaikinti esamus trūkumus. Vis dėlto negalime pamiršti, kad ekonomikos krizės ir pažeidžiamumo laikotarpiu, didėjant nedarbiui, darbo jėgos migracijos politika turi būti lanksti, kaip teigia Komisija, ir tvari bei pagrįsta.

Carlo Fidanza (PPE), raštu. – (IT) Esu labai nusivylęs, kad nepritarta V. Mathieu pranešimui dėl vieno leidimo apsigyventi ir dirbti pateikimo procedūros. Tai buvo suderintas pranešimas, kuris balsavimo etape buvo patobulintas Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijai pateikus pakeitimus, kuriuos liberalai ir konservatoriai papildė ir kuriems buvo pritarta.

Esu nusivylęs, kad Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija nesilaikė susitarimo ir kad Europos konservatorių ir reformuotųjų frakcija klaidingai įvertino pasiūlymus. Dabar Komisija pateiks naują pasiūlymą, kuris tikėtina bus prastesnė kokybės nei dabartinis.

Galimybė legaliems imigrantams gauti reikalingą leidimą gyventi ir dirbti visoje Europos Sąjungos teritorijoje, pasinaudojant viena procedūra, būtų labai svarbus žingsnis į priekį

ir reikalinga bei tinkama priemonė siekiant sustiprinti kovą su nelegalia imigracija užtikrinant geresnį bendradarbiavimą su pakrančių valstybėmis narėmis ir sustiprinant FRONTEX.

Deja, kaip ir kelis kartus anksčiau, nugalėjo kairiųjų ideologinis užsispyrimas. Puoselėdami nediskriminacinį sienų atvėrimą jie galiausiai užkirto kelią apsaugoti sąžiningus užsieniečius, atvykstančius į Europą dirbti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Mums labai svarbu, kad šis pasiūlymas dėl direktyvos dėl vieno leidimo gyventi ir dirbti pateikimo procedūros atmestas Europos Parlamento daugumos, nes EP dokumentas, dėl kurio jau sutarta su Taryba, yra naudingas tik didelių įmonių ir ekonominių grupuočių interesams. Šios grupuotės siekia socialinio dempingo, kad darbo jėgą iš užsienio galėtų išnaudoti mokėdamos mažus atlyginimus ir suteikdamos nedaug teisių.

Nors vadovautasi bendro reguliavimo pretekstu, tokios grupuotės iš tiesų siekė įteisinti socialinį dempingą, paskatinti nesaugų darbą, padidinti nelygybę, sudaryti sąlygas priimti skirtingus sprendimus ir nepaisyti įstatymų, kuriuose būtų įtvirtinti lygybės ir teisingumo visiems darbuotojams principai.

Tam tikra prasme jos siekė atgaivinti kilmės šalies principą, paimtą iš liūdnai pagarsėjusios vadinamosios Bolkenšteino direktyvos, kuriai buvo nepritarta po bendro darbuotojų pasipriešinimo. Dabar įvairių valstybių narių darbuotojų ir sąjungų argumentai ir nepritarimas sulaukė atgarsio Europos Parlamente. Tai reiškia, kad kovoti buvo verta. Portugalijos darbuotojai savo lapkričio 24 d. streiku taip pat prisidėjo prie teigiamo klausimo sprendimo. Vis dėlto būtina išsaugoti budrumą.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Nors beveik 25 mln. europiečių neturi darbo, dar kartą pateikta direktyva, kuria siekiama palengvinti darbo ieškančiųjų imigraciją. Turėtume pripažinti, kad tai iš dalies nepriimtina. Be to, pasiūlyme siekta užtikrinti tam tikras ekonomines ir socialines šių darbuotojų sąlygas tariamai siekiant išvengti socialinio dempingo arba nesąžiningos konkurencijos su vietos darbuotojais arba darbuotojais, jau dirbančiais Europos Sąjungoje. Taip netiesiogiai pripažįstama, kad imigracija mažina atlyginimus Europoje ir nepašalina darbo jėgos trūkumo, bet, priešingai, prisideda prie tiesioginės konkurencijos su mūsų darbuotojais.

Kai kurie pakeitimai, kuriais norėta paskatinti lygias gyventojų ir imigrantų teises – ir vienodas išlaidas – iš tiesų reiškia, kad bet kuris imigrantas, dirbantis arba ne, galės naudotis mūsų socialinėmis privilegijomis. Taigi reikia rinktis socialinį dempingą arba automatinę labdarą, kuri nebeįmanoma pakelti nei politiškai, nei finansiškai. Valstybių narių lygmenyje reikia priimti sprendimą grąžinti migracijos srautus, kurie tapo nepakeliama ekonomine, socialine ir net kultūrine našta, ir visose srityse pirmenybę teikti nacionaliniams ir Bendrijos interesams.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) ES valstybės narės nuolat susiduria su nelegalios imigracijos problema ir trečiųjų šalių piliečių darbu šešėlinėje ekonomikoje. Turi būti imtasi žingsnių veiksmingai kovoti su šiomis problemomis. Leidimo atvykti ir gyventi išdavimo trečiųjų šalių piliečiams, siekiantiems pradėti dirbti valstybėje narėje, procedūrų supaprastinimas ir standartizavimas padės kovoti su nelegalia imigracija. Taip pat bus galima patenkinti Europos rinkų darbo jėgos poreikius. Pasiūlytose taisyklėse paliekama tam tikra priimančių valstybių narių veiksmų laisvė, nustatant atsisakymo įsileisti sąlygas.

Taip bus užtikrintas tinkamas teisinio saugumo lygis ir nesikišimas į valstybių narių kompetenciją.

Nagrinėjama direktyva bus suteikta galimybė visoms valstybėms narėms patvirtinti bendrą požiūrį į ekonominę imigraciją. Bus užtikrintos skaidrios taisyklės, darbuotojų saugumas ir diskriminuojamų darbuotojų teisinė apsauga, tęsiama kova su nelegalia imigracija ir galiausiai įgyvendinamos priemonės kovoti su nesąžininga konkurencija. Dėl šios priežasties pritariu pranešėjo pozicijai.

David Martin (S&D), raštu. – 2001 m. Komisija pateikė pasiūlymą dėl direktyvos dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo, siekiant apmokamo darbo arba savarankiškai dirbančio asmens ekonominės veiklos, sąlygų. Nors Europos Parlamentas šiam pasiūlymui pritarė, ši plačių užmojų pasiūlymą, kuriuo buvo siekiama nustatyti Europos Sąjungos teritorijoje ekonomine veikla užsiimti siekiančių trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo sąlygas, Taryba pirmojo svarstymo metu atmetė ir Komisija 2006 m. jį oficialiai atsiėmė. Džiaugiuosi, kad Lisabonos sutartyje įtvirtintu nauju teisiniu pagrindu suteikiama gera galimybė priimti šį pasiūlymą.

Clemente Mastella (PPE), raštu. – (IT) Kaip ir mano frakcija, balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad vieno leidimo trečiųjų šalių piliečiams dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūros sukūrimas ir jų saugaus teisinio statuso užtikrinimas yra tinkamas atsakas į didelius demografijos iššūkius, su kuriais susidurs Europa artimiausiais metais.

Deja, dėl Parlamento nepritarimo šios svarbios direktyvos nagrinėjimas bus nukeltas, nors ji būtų supaprastinusi dažnai sudėtingas administravimo procedūras, taikomas ekonominių migrantų priėmimui. Ja būtų suteikiama galimybė mūsų valstybių narių darbo rinkoms reaguoti į esamus ir būsimus darbo jėgos poreikius ir sudaromos sąlygos kovoti su išnaudojimu ir diskriminacija, nuo kurios dažnai kenčia šie darbuotojai. Šia direktyva siekiama sumažinti nacionalinių teisės aktų skirtumus: taikant šią vieno langelio principu grindžiamą sistemą administracinė procedūra bus paprastesnė, ne tokia brangi ir greitesnė.

Mūsų pasiūlyme nebūtų apibrėžtos trečiųjų šalių piliečių priėmimo sąlygos: valstybės narės visada būtų atsakingos už priėmimo sąlygų nustatymą ir migrantų, kuriems leidžiama atvykti į jų teritoriją darbo tikslais, skaičiaus nustatymą.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Šis pranešimas ir direktyvos projektas, kurį jis iš dalies keičia, yra apgailėtini. Jais siekiama, kad imigracija remtųsi atrankos principu ir rinkos poreikiais. Iš visų imigrantų, kurie nereikalingi ar nebereikalingi šioms rinkoms, atimamos jų teisės. Nors dirbantiesiems suteikiamos ribotos teisės, suteikiama galimybė šias teises ateityje dar labiau apriboti. Imigrantai nėra antrarūšiai žmonės! Ši direktyva nežmoniška. Balsuosiu prieš ją ir ją pasmerksiu.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Šis dokumentas, kurį atmetė EP narių dauguma, buvo teisės aktas, kuriuo būtų suteikiama galimybė geriau valdyti migrantų srautus. Juo siekta panaikinti darbo ir gyvenimo procedūrų skirtumus valstybėse narėse ir trečiųjų šalių piliečiams, legaliai dirbantiems ES, suteikti tam tikras teises. Tai buvo žingsnis pirmyn dėl dviejų priežasčių. Pirmą, kuriama nauja priemonė, kuria trečiųjų šalių piliečiams, norintiems imigruoti į valstybės narės teritoriją, suteikiamos tam tikros teisės. Antra, tai yra politinis signalas užsienio šalims, paneigiantis mitą, kad Europa yra uždara ir kad joje priimamos tik represinės priemonės, be to, stiprinamas saugumas, kuris yra svarbus reaguojant į Stokholmo programoje įvardytas problemas, susijusias su lanksčios imigracijos politikos

sukūrimu siekiant paremti ES ekonomikos plėtrą. Dėl šios priežasties balsavau taip, kaip balsavau.

Andreas Mölzer (NI), *raštu. – (DE)* Sąlygos, kurių laikantis trečiųjų šalių piliečiams leidžiama gyventi ir dirbti ES valstybėje narėje yra tos šalies, o ne ES reikalas. Faktas, kad tam tikrose srityse periodinė gerą išsilavinimą turinčių patyrusių darbuotojų imigracija gali būti naudinga, neturi paskaitini atvirų durų politikos, nes visų pirma turi būti įdarbinami mūsų darbuotojai, t. y. ES piliečiai. Jei darbuotojų trūkumo esama daugelyje sričių, turime išanalizuoti jo priežastis ir atitinkamai pritaikyti mokymą bei suteikti galimybes persikvalifikuoti. Praeityje ne kartą pasitvirtino faktas, kad darbo jėgos migracija gali sukelti problemų darbuotojams, nes dėl jos sumažėja atlyginimai, be to, ji gali prisidėti prie kainų dempingo.

Pvz., dėl šios priežasties šalims, kuriose gerai išvystyti socialinės pasaugos tinklai, pareikalavus įvesti laisvo darbuotojų judėjimo pereinamieji laikotarpiai. Per diskusijas svarbu nepamiršti, kad taisyklėmis ir reglamentais, skirtais darbo jėgos pasiūlai, gali pasinaudoti išmintingai dirbančios įmonės. Todėl balsavau prieš pranešimą.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *raštu. – (RO)* Balsavau už pranešimą, nes Europos Sąjungai jau seniai reikia aiškų taisyklių ir procedūrų, susijusių su teisėmis, kurios suteikiamos legaliai gyvenantiems trečiųjų šalių piliečiams. Tokios taisyklės reikalingos visų pirma dėl dviejų priežasčių. Pirma, nors ES darbuotojams turėtų būti taikoma prioritetinga tvarka, legaliai gyvenantys darbuotojai dalyvauja valstybių narių ekonominiame gyvenime ir turi teisę į apsaugą ir garantijas. Jie turėtų būti vertinami kaip ES ekonomikos turtas, o ne grėsmė ES darbuotojams.

Antra, tokios aiškios taisyklės padėtų geriau kontroliuoti migraciją. Vis dėlto neturėdami tokių taisyklių paskatinsime nelegalią migraciją ir darbą su visais neigiamais jo padariniais. Gaila, bet nepritariu pranešimui ir raginu Komisiją pateikti naują pasiūlymą.

Alfredo Pallone (PPE), *raštu. – (IT)* Balsavau už V. Mathieu pranešimą, nes tikiuosi, kad po ilgo darbo bus parengtos rekomendacijos parengti direktyvą, kurioje būtų įtvirtintos bendros Europos taisyklės dėl trečiųjų šalių darbuotojų leidimų ir teisių. Europos direktyva kuriama nuo 2001 m., bet rezultatų nematyti. Tikėkimės, kad per bendro sprendimo procedūrą Taryba ir Parlamentas pritaris šiai direktyvai ir bus pasiektas rezultatas atsižvelgiant į šio klausimo svarbą. Tai labai svarbus dalykas Europos plėtrai, nes didėjant darbo jėgos paklausai artėjama prie vadinamosios „ekonominės imigracijos“, todėl reikia kuo skubiau įtvirtinti bendrą klausimo reguliavimą. Būtina paremti ilgalaikę ES ekonomikos plėtrą, todėl turime supaprastinti administracines procedūras, susijusias su leidimų išdavimu trečiųjų šalių piliečiams, norintiems patekti į valstybės narės teritoriją ieškant darbo, ir užtikrinti jų saugų teisinį statusą. Direktyva bus suteikiama galimybė mums patenkinti esamus ir būsimu darbo jėgos poreikius ir kovoti su išnaudojimu ir diskriminacija, su kuria dažnai susiduri tokie darbuotojai.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *raštu. – (PT)* Balsavau už šį pranešimą, kuriam per galutinį balsavimą nepritarta. Balsavau už, nes manau, kad migracijos į Europos Sąjungą priežiūra yra esminė atsakingos priėmimo politikos valstybėse narėse dalis. Geriausia būdas kovoti su nelegalia imigracija ir nelegaliu darbu yra nustatyti legalios imigracijos galimybes, kurios būtų suderintos ir kurios atitiktų priimančios šalies darbo rinkų poreikius.

Nevykstant ekonomikos augimui svarbu nepuoseleli neteisingų įtraukties lūkesčių ir neskaitinti politikos, kuri prisidėtų prie darbo trūkumo. Pasiūlymas priimančios šalies

institucijoms pateikti vieną prašymą dėl darbo ir gyvenimo, pasitarnaus tokiai nepagrįstai vilčiai.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Sutinku su pranešėja V. Mathieu dėl pasiūlymo dėl direktyvos, kuria prisidedama prie ES pastangų plėtoti globalią migracijos politiką ir yra esminis pasiūlymas trečiųjų šalių piliečiams. Ja siekiama dviejų tikslų: a) sukurti vieną paraiškos dėl leidimo gyventi ir dirbti valstybėje narėje pateikimo procedūrą; b) nustatyti bendras minimalias teises trečiųjų šalių darbuotojams, legaliai gyvenantiems ES, kurios būtų tokios pat, kaip ir teisės, taikomos valstybių narių piliečiams.

Marit Paulsen, Olle Schmidt and Cecilia Wikström (ALDE), raštu. – (SV) Legali imigracija į ES valstybes nares yra svarbi ekonomikos plėtrai. Darbuotojų imigracija gali padidinti konkurenciją ir gyvybingumą, todėl atsižvelgiant į demografines problemas, kurias ES kelia gyventojų senėjimas, svarbu priimti lanksčią imigracijos politiką. Todėl remiame Komisijos pasiūlymą, kuriuo siekiama įtvirtinti vieną paraiškų dėl vieno leidimo trečiųjų šalių piliečiams apsigyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūrą. Ja remiantis būtų supaprastintos sudėtingos administracinės procedūros, susijusios su imigrantų priėmimu. Ja taip pat turėtų būti suteikiamos galimybės valstybių narių darbo rinkoms reaguoti į esamus ir būsimus darbo rinkos poreikius, tai taptų priemone kovoti su šių darbuotojų išnaudojimu ir diskriminacija.

Vis dėlto nepritariame pateiktiems pakeitimams dėl papildomų dokumentų, dėl kurių pasiūlymas taptų prieštaringas ir beprasmiškas. Viena paraiškų pateikimo procedūra ir vienas dokumentas neturės prasmės, jei visos valstybės galės išduoti papildomus dokumentus ir jų reikalauti. Pakeitimui, kuriame nurodoma, kad valstybės narės gali išduoti dokumentą, papildantį leidimą gyventi, kuris gali būti atnaujintas arba panaikintas pasikeitus asmens padėčiai darbo rinkoje, pritarta. Tekstas mums buvo nepriimtinas ir mes būtume pageidavę prieš priėmimą atlikti antrąjį jo svarstymą, todėl balsavome už tai, kad, priešingai, nei norėta Tarybos, būtų įtrauktos koreliacijos lentelės. Tam nebuvo pritarta, todėl atsižvelgdami į tai, kad balsavimas už pranešimą būtų reiškęs dokumento priėmimą per pirmąjį svarstymą, o jo turinys, mūsų nuomone, prieštaravo visam pasiūlymui dėl vieno ES dokumento vietoje kelių skirtingų dokumentų, mes balsavome prieš pasiūlymą.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Vienas iš geriausių būdų kovoti su nelegalia imigracija ir nelegaliu darbu yra nustatyti teisėtos imigracijos galimybes, kurios būtų suderintos ir kurios atitiktų mūsų darbo rinkų poreikius. Ekonominė imigracija – tai realybė, su kuria turime tvarkytis, tačiau tai taip pat būtinybė, turint omenyje demografinius ir ekonominius iššūkius, su kuriais Europos Sąjunga susidurs artimoje ateityje. Taigi imigracijos politika gali būti laikoma mūsų darbo jėgos poreikių reguliavimo priemone, kuria prisidedama prie strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimo.

Europos Sąjungos teisė neapriboja valstybių narių teisės nustatyti savo socialinės apsaugos sistemas. Kadangi ši sritis nėra suderinta ES lygiu, kiekviena valstybė narė savo teisės aktais nustato sąlygas, kuriomis suteikiamos socialinės išmokos, taip pat tokių išmokų dydį ir laikotarpį, kuriuo jos teikiamos.

Tačiau naudojamosi šia teise valstybės narės turėtų laikytis ES teisės. Be to, turi būti užtikrintos darbo sąlygos, įskaitant darbo užmokestį ir atleidimą, darbuotojų sveikatą ir saugą, darbo laiką, atostogas ir drausmines procedūras, atsižvelgiant į pagrindines galiojančias kolektyvines sutartis.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjunga turi būti pasiruošusi spręsti būsimas demografijos problemas. Su darbo jėgos migracija susiję klausimai svarbūs ekonomikos konkurencingumui ir aktyvumui. Juos reikia išsamiai išnagrinėti ir spręsti laikantis suderinto požiūrio.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – (FR) Džiaugiuosi, kad Europos Parlamentas atmetė šį pasiūlymą dėl vieno leidimo. Šiandieninis balsavimas atveria kelią naujoms deryboms ir pasako „ne“ teisų paskirstymui atsižvelgiant į darbuotojų rinkos vertę. Šioje direktyvoje neužtikrintos bendros teisės visiems darbuotojams migrantams, paremtos vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principais. Joje pasiūlyta fragmentuota legalios migracijos sąvoka, pagal kurią migrantų darbuotojų teisės priklausys nuo jų rinkos vertės. Artėjant 20-osioms JT konvencijos dėl visų migruojančiųjų darbuotojų ir jų šeimų narių teisių apsaugos metinėms šis hierarchinis suskirstymas visiškai nepriimtinas: ES turi pagaliau atsižvelgti į daugelio tyrimų išvadas, kuriose nurodoma, kad nauda – ir individuali, ir kolektyvinė, ekonominė ir socialinė – priimančioms šalims ir kilmės šalims priklauso nuo visapusiško ir veiksmingo migrantų teisių užtikrinimo. Žalieji toliau skirs ypatingą dėmesį šiam klausimui, kad padėtų ES parengti plačių užmojų migracijos politiką, pagrįstą pagrindinių teisių universalumo ir nedalomumo principais. Šis klausimas bus svarbus per naujas derybas, kurios prasidės atmetus šį netenkinantį pasiūlymą.

Pranešimas: Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Carmen Romero López (A7-0354/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos projekto dėl Europos apsaugos orderio tikslas – nusikaltimų prevencija. Direktyvos projektas grindžiamas tuo, kad nors valstybės narės nusikaltimų aukoms teikia apsaugą savo teritorijoje, tačiau tapo būtina sukurti Europos masto išankstinio išpėjimo ir prevencijos mechanizmą. Šiuo požiūriu atsižvelgiama į Stokholmo programoje pateiktas rekomendacijas ir po Lisabonos sutarties įsigaliojimo taikomas procedūras, pagal kurias pranešimus galima teikti tarptautiniu lygiu, ir į pirmą 2010 m. sausio 5 d. Tarybos pasiūlymą dėl Europos aukų apsaugos direktyvos. Pritariu plačiam požiūriui, siekiant, kad direktyva apimtų įvairių nusikaltimų aukas ir pakeitimams, kuriais siekiama patobulinti apsaugos orderį, užtikrinti teisinės apsaugos tęstinumą, nustatyti orderio vykdymo terminą ir paaiškinti padėtį, susijusią su aukų judėjimu iš vienos valstybės narės į kitą.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją, kadangi joje pritariama Tarybos pasiūlymui dėl direktyvos, kurioje nustatytos aiškios su nusikaltimų prevencija ir ypač aukų apsauga susijusios priemonės. Labai svarbu, kad būtų užkirstas kelias smurtautojų nusikaltimų aukoms daromai žalai ne tik aukų valstybėje, bet kad tokios apsaugos priemonės veiktų visoje Europos Sąjungoje. Šios direktyvos patvirtinimas ir įgyvendinimas parodytų, jog ES yra pasiryžusi praktiškai įgyvendinti Stokholmo veiksmų planą, t. y. Europos Sąjungos iniciatyvą, skirtą išlaikyti ir vystyti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę.

Labai svarbu pabrėžti, kad Europos apsaugos orderis turėtų būti taikomas visoms nusikaltimų aukoms, įskaitant prekybos žmonėmis, prievartinės santuokos, žmogžudystės dėl garbės, incesto, smurto dėl lyties aukas, liudininkus, terorizmo aukas ir organizuoto nusikalstamumo aukas, neatsižvelgiant į aukų amžių ar lytį, jeigu smurtautojo tapatybė nustatyta. Be to, aukų apsauga nėra vien tik fizinė apsauga, taip pat turi būti atsižvelgiama ir į aukų orumą. Todėl visapusiškai pritariu, kad būtina įtraukti tokią aukų apsaugą, kurią teikiant siekiama atkurti jų orumą ir pagarbą joms kaip asmenybėms.

Roberta Angelilli (PPE), raštu. – (IT) Parlamento balsavimu dėl siūlomos direktyvos dėl Europos nukentėjusiųjų apsaugos orderio buvo perduota aiški žinia dėl žmonių, nukentėjusių nuo smurto, apsaugos. Deja, nors Taryboje ir nebuvo kvalifikuotos daugumos, nes Nyderlandai palaikė besipriešinančias šiai iniciatyvai šalis, tai nėra trupučio nesumažino šios dienos balsavimo svarbos.

Reikia užpildyti Europos teisės aktų spragą smurto aukų apsaugos srityje, imantis konkrečių veiksmų, kurie būtų taikomi ne tik aukos valstybės teritorijoje, bet ir už jos ribų. Dvylikos valstybių narių, įskaitant Italiją, bendradarbiavimo tikslas yra išankstinio perspėjimo ir aukų apsaugos mechanizmo įdiegimas visoje Europos Sąjungos teritorijoje.

Esu įsitikinusi pasiekto susitarimo dėl šios priemonės svarba – taip pat ir politiniu požiūriu – kadangi tai padės užtikrinti visų rūšių nusikaltimų aukų apsaugą ir padės suvaržyti bei uždrausti grėsmę keliančių asmenų veiksmus. Taip pat reikšmingas aspektas yra galimybė aukai persikelti gyventi į kitą valstybę narę, suteikiant informaciją ir pagalbą, kurios jai reikės norint pradėti naują gyvenimą, ir kartu sudarant jai sąlygas naudotis apsaugos priemonėmis.

Alfredo Antoniozzi (PPE), raštu. – (IT) Apskritai esu už apsaugos orderio idėją. Smurto aukos turi būti apsaugotos nuo pakartotinių smurtautojų išpuolių ir turi naudotis prevencinėmis priemonėmis visoje Europos Sąjungoje.

Direktyvos projektas yra dar vienas žingsnis Stokholmo veiksmų plano tikslų įgyvendinimo ir Europos Sąjungos iniciatyvos palaikyti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę linkme.

Suprantu šios iniciatyvos kompleksškumą. Skiriasi įvairių valstybių narių teisminės sistemos, baudžiamieji bei civiliniai procesai. Vis dėlto, manau kad pranešėjoms pavyko sustiprinti teisinės apsaugos tęstinumą ir užtikrinti geriausią įmanomą aukų apsaugą, kartu užtikrinant teisinį tikrumą.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Smurto aukos gali naudotis apsaugos nuo smurtautojų priemonėmis savo pačių valstybėse narėse. Tačiau ši apsauga užsibaigia prie jų valstybių narių sienų ir iki šiol nebuvo būdo užtikrinti tokią apsaugą už tų sienų. Balsavau už šią naują direktyvą, kuria valstybės narės teisminėms institucijoms, įdiegusioms apsaugos priemones pagal savo nacionalinės teisės aktus, leidžiama išleisti „Europos apsaugos orderį“, pagal kurį aukos saugomos kitų valstybių narių teritorijose. Akivaizdu, kad ši direktyva visų pirma skirta moterims, nukentėjusioms nuo smurto, tačiau ji gali būti pritaikyta bet kam, nepaisant lyties bei amžiaus, taip pat potencialioms aukoms bei jų artimiesiems.

Regina Bastos (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už šią direktyvos projektą dėl Europos apsaugos orderio, kuriuo siekiama apsaugoti nusikaltimų aukas visoje Europos Sąjungoje. Šia iniciatyva siekiama pristatyti valstybių narių teisminių institucijų ir policijos bendradarbiavimo mechanizmą tam, kad vienoje valstybėje narėje apsaugos priemonėmis besinaudojančioms nusikaltimo aukoms nereikėtų pakartoti viso teismo proceso norint gauti apsaugos priemones ir kad aukos būtų apsaugotos, jei nuspręstų gyventi ar pasilikti kitoje ES šalyje.

Europos apsaugos orderis bus išduodamas saugomo asmens prašymu ir turėtų būti išduodamas ne tik moterims, kurios yra šeiminių smurto aukos, t. y. pagrindinei grupei, kuriai suteikiama apsauga, bet ir visoms kitoms aukoms, pvz., prekybos žmonėmis aukoms, moterų lytinių organų luošinimo, prievartinės santuokos, žmogžudystės dėl garbės, incesto,

smurto dėl lyties aukoms, liudininkams, taip pat terorizmo ir organizuoto nusikalstamumo aukoms.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už direktyvos pasiūlymą dėl Europos apsaugos orderio, nes jo pagrindiniai tikslai yra nusikaltimų prevencija bei aukų apsauga. Šiuo metu, išdavus aukų apsaugos orderį, pagal jį nustatytos vykdomosios priemonės taikomos tik išduodančiojoje valstybėje narėje. Europos Sąjunga privalo daryti viską, kad nusikaltimams ir persekiojimui būtų užkirstas kelias Europos lygmeniu. Tik taip galėsime garantuoti aukai saugią aplinką ir nesuvaržysime aukos mobilumo teisės. Nors valstybių narių baudžiamieji, civiliniai ir administraciniai procesai skiriasi, visos šalys privalo dirbti drauge, kad būtų užkirstas kelias pakartotiniams nusikaltimams.

Manau, jog į šį pasiūlymą labai svarbu įtraukti ir moralinės paramos aspektą. Dauguma aukų dar ilgai po prieš juos įvykdyto nusikaltimo kenčia nuo įvairių psichologinių ir moralinių nusikaltimo paliktų pasekmių. Europos Sąjunga turi pasirūpinti ne tik prevencija ir apsauga, bet ir moraline pagalba nukentėjusiesiems tam, kad jie galėtų pradėti naują gyvenimą bet kurioje Europos šalyje.

Jan Březina (PPE), raštu. – (CS) Balsavau už pranešimą dėl Europos apsaugos orderio, nes juo siekiama pagerinti smurtinių nusikaltimų aukų padėtį. Teisinė apsauga ypač reikalinga asmenims, kurie yra pasikartojančio artimų giminaičių smurto aukos, asmenims, kurie tampa nusikaltimų dėl lyties aukomis ar asmenims, kurie tampa kitokių nusikaltimų aukomis valstybėje narėje, kurioje jos neturi nei pilietybės, nei gyvenamosios vietos. Pritariu siūlomiems pakeitimams, kuriais apribojamos priežastys, dėl kurių galima atšaukti Europos orderio pripažinimą arba patį orderį, nustatomas 20 dienų orderio vykdymo terminas ar paaiškinama padėtis, susijusi su aukų judėjimu iš vienos valstybės narės į kitą.

Esu patenkintas, kad teisinio pagrindo problema, dėl kurios ypač nesutarė Taryba ir Komisija, išaiškinta. Mano nuomone, patvirtinus pasiūlymą dėl pakeitimų išspręstas konkretus ginčas dėl Europos apsaugos orderio civilinių ir kriminalinių aspektų, nes pasiūlymu bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose papildomas teismo sprendimų pripažinimu. Taip atsižvelgiama į Komisijos prieštaravimą, jog Europos apsaugos orderis pažeis jos išimtinę teisę civilinės teisės srityje.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Pritariu šiai rezoliucijai, nes manau, kad būtina, jog smurto aukos naudotųsi nusikaltimų prevencijos priemonėmis ir apsauga visoje Europos Sąjungoje. Kitaip tariant, tokia apsauga neturėtų būti apribojama iki vienos valstybės narės, o turėtų sudaryti sąlygas asmeniui apsistoti ar pasilikti kitose ES valstybėse. Ši priemonė turėtų būti taikoma prekybos žmonėmis, moterų lytinių organų luošinimo, prievartinės santuokos, žmogžudystės dėl garbės, incesto, smurto dėl lyties aukoms, liudininkams ir terorizmo aukoms ir organizuoto nusikalstamumo aukoms. Norint tai pasiekti, reikės susidoroti su tuo, kad valstybių narių teisinės sistemos yra skirtingos.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Šiuo direktyvos projektu siekiama užpildyti dabartinių teisės aktų spragą dėl nusikaltimų aukų, nes teisės aktuose nesprenžiamas klausimas dėl nusikaltimų prevencijos ir poreikio įdiegti skubų ir veiksmingą Europos masto išankstinio įspėjimo ir prevencijos mechanizmą aukoms apsaugoti. Dėl šių priežasčių, Europos apsaugos orderio sukūrimas turėtų tapti svarbiu aukų apsaugos būdu, nepaisant to, kokią smurtą joms teko patirti. Europos apsaugos orderis turėtų veikti visose valstybėse narėse, kad aukoms persikėlus į kitą valstybę narę, joms nereikėtų iš naujo pradėti viso teisinio proceso dėl apsaugos priemonių taikymo.

Nors, viena vertus, ką tik patvirtinome teisės aktą dėl įtariamųjų pilietinių ir procedūrinių teisių ES, kita vertus, negalime pamiršti aukų, kurios, be jokios abejonės, yra pažeidžiamos ir kurioms trūksta didesnės apsaugos, pilietinių ir procesinių teisių. Šios direktyvos patvirtinimas yra svarbus žingsnis padedant aukoms, tačiau, tikiuosi, kad Komisija gali žengti dar toliau ir kuo skubiau pateikti visapusišką ir išsamesnę teisėkūros paketą dėl aukų.

Anne Delvaux (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos projektą dėl Europos apsaugos orderio. Priešingai nei kai kurios labiau besipriešinančios valstybės (Jungtinė Karalystė, Nyderlandai po paskutinio vyriausybės pasikeitimo ir pan.), esu griežtai prieš taikymo srities apribojimą iki baudžiamųjų procedūrų; pritariu įvairesnių procedūrų įtraukimui. Tikiuosi, kad Europos Parlamentui per plenarinę sesiją išreiškus tvirtą poziciją bus užtikrintas ne tik išėjimas iš dabartinės aklavietės, kurią lėmė blokuojanti mažuma Taryboje, bet ir tai, kad Tarybai pirmininkausianti Vengrija tęs darbą šiuo klausimu.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Kuriant laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę būtina suteikti teisinę apsaugą nusikaltimų aukoms. Būtent dėl šios priežasties, nepaisant tam tikrų išlygų, pritariu dabartinio pasiūlymo tikslams, nes juo siekiama pagerinti dabartinę padėtį šiais atžvilgiais: a) patobulinti Europos apsaugos orderio atšaukimo nuostatas; b) užtikrinti teisinės apsaugos tęstinumą; c) apriboti priežastis, dėl kurių galima atšaukti Europos orderio pripažinimą arba patį orderį; d) nustatyti 20 dienų orderio vykdymo terminą; ir e) paaiškinti padėtį, susijusią su aukų judėjimu iš vienos valstybės narės į kitą.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Ši direktyva yra susijusi su apsaugos priemonių, kuriomis siekiama padėti nusikaltimų aukoms, kai jų gyvybei ar fiziniam, psichiniam ar seksualiniam neliečiamumui kyla pavojus, taikymu.

Apsaugos priemonės taikomos visose ES valstybėse narėse, tačiau tokios priemonės nebeveikia, kai kas nors kerta valstybės sieną. Europos apsaugos orderiu siekiama užtikrinti, kad vienoje valstybėje narėje asmeniui siūloma apsauga būtų išlaikyta ir toliau teikiama bet kurioje kitoje valstybėje narėje, į kurią asmuo persikelia ar yra perkeltas.

Tokią poziciją šiandien patvirtino Europos Parlamentas, 610 balsavus „už“, 13 – „prieš“ ir 56 susilaikius. Pozicija grindžiama šio Parlamento narių ES Tarybai pirmininkaujančios Belgijos atstovų derybose pasiektu kompromisu. Tačiau tekstą dar turi patvirtinti kvalifikuota valstybių narių dauguma Taryboje.

Nors dauguma apsaugos priemonių skirtos moterims, kurios tapo šeiminio smurto aukomis, naujas taisykles, kaip teigiama pranešime, reikėtų taikyti visoms aukoms: „direktyva taikoma apsaugos priemonėms, kuriomis siekiama apsaugoti visus nukentėjusiuosius, o ne tik smurto dėl lyties aukas, atsižvelgiant į kiekvienos atitinkamo nusikaltimo pobūdį“.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Europos apsaugos orderis yra Europos Tarybai pirmininkavusios Ispanijos suteiktos pirmenybės kovai su smurtu prieš moteris praktinė išraiška. Aukos, kurioms taikomos priemonės, pagal kurias smurtautojai turi laikytis atstumo nuo aukų, bus saugomos ir už savo valstybės sienų, taigi joms bus sudarytos sąlygos pradėti naują gyvenimą ten, kur jos manys esant tinkama. Išduotas Europos apsaugos orderis turės vienodą teisinę galią visoje Europos Sąjungoje. Tekstas buvo išplėstas, įtraukus „gyvybės, fizinio ar psichinio neliečiamumo, orumo, asmens laisvės arba lytinio neliečiamumo“ apsaugą. Tokia plati apibrėžtis apima priverstines vedybas, pedofiliją, prekybą žmonėmis, lytinių organų žalojimą ir t. t. Ši priemonė atitinka laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės pirminį tikslą kurti saugią Europą. Todėl balsavau už šį tekstą.

Jim Higgins (PPE), raštu. – Teigiamai vertinu Europos apsaugos orderį. Tai puiki iniciatyva, kuria užtikrinama, kad vienoje valstybėje narėje taikomos aukų apsaugos priemonės bus taikomos ir kitoje. Šiuo metu kirtus sieną apsaugos orderiai nebeveikia ir aukos lieka bejėgės. EAO yra svarbus žingsnis aukų teisių stiprinimo linkme. Tai griežta priemonė, kuria bus sukurta saugesnė prieglauda smurto aukoms visoje Europos Sąjungoje. Daugiau kaip 100 000 moterų ES taikomos apsaugos priemonės. Tačiau man didelį susirūpinimą kelia Taryboje esanti blokuojanti mažuma ir Airijos dalyvavimas joje. Tikiuosi, kad milžiniškas pritarimas šiam pranešimui Parlamente paskatins blokuojančią mažumą persvarstyti savo poziciją. Nepritariu jų argumentui, kad pranešimo teisinis pagrindas yra netinkamas. Ir Tarybos, ir Parlamento teisės tarnybos nustatė, kad teisinis pagrindas yra tinkamas ir kad dėl apsaugos orderio neatsiranda pareiga – kaip vienbalsiai pritarė Teisės reikalų komitetas – keisti nacionalines sistemas, kad būtų pritaikytos apsaugos priemonės, nes valstybės narės, į kurią atvyksta auka, prašoma suteikti apsaugą pagal jos pačios nacionalinę teisę.

Timothy Kirkhope ir Marina Yannakoudakis (ECR), raštu. – ECR frakcija visapusiškai pritaria siūlomo Europos apsaugos orderio tikslams, mes trokštame matyti, kad smurto, terorizmo, šeiminės prievartos, persekiojimo ir (arba) priekabiavimo aukos būtų apsaugotos ir tuomet, kai jos kerta ES valstybių narių sienas. ECR frakcija supranta, kokias kančias gali sukelti fizinis, psichinis ar seksualinis smurtas ir kokios pažeidžiamos lieka tokio smurto aukos.

Negalėjome šiandien balsuoti už šį pranešimą, nes mums susirūpinimą kelia direktyvos teisinis pagrindas ir jos taikymo sritis. Šis pasiūlymas grindžiamas baudžiamąja teise, tačiau kai kurie nusikaltimai, kuriuos norima apimti šiuo pasiūlymu, yra civilinės teisės sritis, taip pat nesiremiam SESV 81 straipsniu. ECR frakcijai susirūpinimą kelia tai, kaip veiksmingai šis pasiūlymas būtų įgyvendinamas ir kokią žinią taip nenormaliai elgdamiesi nusiųstume ES visuomenei apie mūsų čia naudojamus teisės kūrimo būdus. ECR frakcija yra įsitikinusi, kad mūsų ES lygmeniu rengiami teisės aktai turi būti teisiškai logiški ir tvirti ir neturėtų kelti pavojaus valstybių narių teisinėms sistemoms.

Dėl šių priežasčių ECR frakcija susilaikė nuo balsavimo dėl šio pranešimo.

David Martin (S&D), raštu. – Pasiūlymas dėl direktyvos dėl Europos apsaugos orderio, kurį pateikė 12 valstybių narių, yra iniciatyva, kuria siekiama nusikaltimų prevencijos. Netgi tuo atveju, kai valstybės narės išduoda aukų apsaugos orderį, pagal jį nustatytos vykdomosios priemonės taikomos tik išduodančiojoje valstybėje narėje. Vis dėlto aukos gali persikelti iš vienos valstybės narės į kitą dėl daugelio priežasčių, viena iš jų – siekis apsaugoti nuo nusikaltimo. Persikeldamos jos tampa neapsaugotos, jeigu pagal policijos ir teisminių bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose jų nepavyksta apsaugoti taikant greitą ir veiksmingą Europos masto išankstinio įspėjimo ir prevencijos mechanizmą. Bendradarbiauti taikant šį mechanizmą – tai tikslas, kurio siekiama šia iniciatyva. Iš veiksmų, kurių ėmėsi valstybės narės, matyti, kad nusikaltimams gali būti užkirstas kelias Europos lygmeniu, kai nustatoma smurtautojo (-oju) tapatybė.

Barbara Matera (PPE), raštu. – (IT) Dėl Tarybos indėlio ir ypač dėl dviejų pranešėjų ir mūsų komitete pateiktų pakeitimų, direktyvos dėl Europos apsaugos orderio projekte numatyta puiki aukų apsauga be jokių nacionalinės teisės aktų apribojimų. Į šį projektą reikėtų žiūrėti kaip į reguliavimo pažangos Europoje, daromos žingsnis po žingsnio, kad visose valstybėse narėse būtų užtikrintos vienodos teisės ir vienoda apsauga, simbolį.

Kaip teigiama, dėl Europos apsaugos orderio aukų, norinčių laisvai keliauti Europos Sąjungoje, apsauga tampa aiškesniu ir spartesniu procesu. Akivaizdu, kad vis dar trukdo mūsų teisinių sistemų, įskaitant jų procedūras, skirtumai. Tačiau pagal nustatytą taikymo sritį mūsų valstybėms sudarytos sąlygos sparčiai prisitaikyti prie naujos tvarkos ir taip sustiprinti mūsų Europos Sąjungą ir geriau apsaugoti Europos piliečius, ypač pačius pažeidžiamiausius.

Todėl visapusiškai pritariu šiam pasiūlymui, kuris suteiktų vilties daugeliui žmonių, kurių laisvė ir orumas pažeidinėjami kiekvieną dieną, ir kurie neturi jokių atsakomųjų priemonių. Ateityje tokie žmonės gali netgi turėti galimybę pradėti naują gyvenimą kitoje šalyje.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Tai, kad vienoje valstybėje narėje apsaugos orderiu saugoma nusikaltimo auka turėtų būti apsaugota ir tuo atveju, kai ji nusprendžia gyventi ar pasilikti kitoje ES valstybėje, yra elementariausio teisingumo klausimas. Būtent tokių ketinimų vedini šiandien patvirtinome naujas taisykles. Visos, ne tik šeiminio smurto, aukos turėtų turėti galimybę būti saugomos Europos apsaugos orderiu. Apsaugos priemonės taikomos visose ES valstybėse narėse, tačiau tokios priemonės nebeveikia, kai asmuo kerta valstybės sieną. Europos apsaugos orderiu siekiama užtikrinti, kad vienoje valstybėje narėje asmeniui siūloma apsauga būtų išlaikyta ir toliau teikiama bet kurioje kitoje valstybėje narėje, į kurią asmuo persikelia ar yra perkeltas, neatsižvelgiant į tai, dėl kokio nusikaltimo jis nukentėjo.

Louis Michel (ALDE), raštu. – (FR) Visos vienoje Europos Sąjungos valstybėje narėje saugomos smerktinų veiksmų aukos turėtų gauti tokią pat apsaugą, kai nusprendžia keliauti į kitą valstybę narę. Nepaisant to, kad dauguma priemonių yra susijusios su smurto dėl lyties aukomis moterimis, turėtų būti nustatyta, kad visos kitos smurto aukos, įskaitant vaikus, gali naudotis apsauga pagal šią iniciatyvą. Be to, galime teigiamai vertinti tai, kad apsaugos orderio galima prašyti saugomo asmens šeimai. Tačiau aukų apsauga nėra vien tik fizinė apsauga. Taip pat turi būti atsižvelgiama į aukų žmogiškąjį orumą. Puikiai suprantu iniciatyvos kompleksiskumą ir iššūkius, su kuriais gali tekti susidurti, ypač dėl galimų valstybių narių teisminių sistemų ir baudžiamųjų, civilinių ir administracinių procedūrų skirtumų. Tačiau nepaisant to, valstybes nares reikia skatinti ir toliau žengti šiuo keliu.

Alexander Mirsky (S&D), raštu. – (LV) Pritariu ir manau, kad šis pranešimas yra geriausias iš visų, dėl kurių balsuojame gruodžio 14 d. Apibrėžti pagrindiniai kriterijai, išsamiai išnagrinėtos visos problemos ir aiškiai nurodytas pagrindimas. Dabar nusikaltimų aukomis tapusiems asmenims bus užtikrinta teismų apsauga visose Europos Sąjungos valstybėse, jei tokie asmenys vyks iš vienos ES valstybės narės į kitą. Tai sudarys sąlygas tyrimus atliekančioms valdžios institucijoms ir valstybiniam prokurorui veiksmingai atlikti tyrimus, o nusikaltimų aukos neslėps vertingos informacijos nuo tyrėjų iš baimės. Esu dėkingas pranešėjui už jo pranešimą.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Nors pastaraisiais metais buvo imtasi tam tikrų priemonių apsaugoti aukas, smurtą patyrę asmenys dažnai paliekami bėdoje. Savo profesijai besirengdami teisininkai ir advokatai daug sužino apie ginamųjų teises, tačiau jie nieko neišgirsta apie tinkamus elgesio su liudininkais ir aukomis, kurios kartu yra ir liudininkai, būdus. Jei programa pritaikoma tik ginamajam ir visai neatsižvelgiama į prieš ką nors civilinius veiksmus pradedančią auką, tai atrodo kaip smūgis į veidą. Šiuo atveju svarbus didesnis supratimas, tačiau jo reikia ir rengiant medicinos specialistus, kad geriau būtų atpažįstamas šeiminis smurtas. Prievartos prieš vaikus atveju labai svarbus civilinės kompensacijos ieškinių apribojimo įstatymu klausimas. Aukų apsauga taip pat reiškia, kad

tik nepriekaištingą biografiją turintiems ir kriminalinių nusikaltimų nepadariusiems asmenims turi būti leidžiama dirbti su mūsų vaikais. Jei dabar Lichtenšteine teikiami kaltinimai dėl vedybų prievarta be aukos sutikimo ir įmanoma imtis teisinių veiksmų nepilnametės lyties organų luošinimo atveju, tai aiškiai rodo galimus labai giriamo daugiakultūrio praturtėjimo pavojus.

Kadangi aukų apsaugos klausimas vis dar ankstyvame etape ir smurtą patyrę asmenys dažnai nežino, kur kreiptis pagalbos savo valstybėje ir kokios jų teisės, labai svarbu, kad aukų apsauga būtų suderinta visoje ES. Todėl balsavau už šį pranešimą.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Balsavau už pranešimą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos projekto dėl Europos apsaugos orderio, nes ES reikia sistemos, kuria būtų padidinta piliečių, tapusių smurto aukomis, gyvybės, saugumo ir fizinės, psichologinės ir seksualinės sveikatos apsauga. Direktyvos projektu siekiama pagerinti tokių nusikaltimų aukų apsaugą ES, nes apsaugos priemonės šiuo metu taikomos tik pagal atskirų valstybių nacionalinės teisės aktus. Šia rezoliucija siekiama užpildyti teisės aktų spragą, kad smurto aukoms būtų užtikrinta apsauga ne tik jų valstybėse ir taip užtikrinti, kad visos valstybės narės aukoms teiktų tinkamą apsaugą. Valstybėms narėms nebus privaloma suderinti savo nacionalinių įstatymų, tačiau jos galės juos pritaikyti, kad jie būtų pripažįstami abipusiškai.

Georgios Papanikolaou (PPE), raštu. – (EL) Šiandien balsavau už pasiūlymą dėl direktyvos, kuria patvirtinama standartinė priemonė, siekiant palengvinti ir sustiprinti nusikaltimų aukoms, besinaudojančioms savo laisvo judėjimo teise ir keliaujančioms tarp valstybių narių, teikiamą apsaugą. Šia direktyva dabar aukos bus apsaugotos nuo nusikaltimų, kurie gali kelti pavojų jų gyvybei, fizinėi, psichinei ar seksualinei sveikatai, ar jų asmeninei laisvei, o galutinis tikslas – ateityje išvengti tokių nusikaltimų.

Po derybų su Taryba direktyva buvo patobulinta, ypač šiais aspektais:

- išplėsta teisinė apsauga, kad aukai neberekėtų iš naujo pradėti viso teisinio proceso dėl apsaugos priemonių taikymo, jeigu ji persikelia į kitą valstybę narę;
- pagerintos ir supaprastintos sąlygos, kuriomis išduodamas Europos apsaugos orderis;
- apribotos priežastys, dėl kurių galima atšaukti Europos orderio pripažinimą arba patį orderį;
- nustatytas aiškus orderio vykdymo terminas;
- išplėsta apsauga, kad ji apimtų ne tik fizinį neliečiamumą, bet ir aukos orumą.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Šiuo pranešimu prieštaraujama jau patvirtintam Stokholmo veiksmų planui, t. y. Europos Sąjungos iniciatyvai, kuria siekiama išlaikyti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę. Nepaisant su teisiniu pagrindu susijusių šių pakeitimų problemų, nusprendžiau balsuoti už pranešimą, nes manau, kad nusikaltimų aukų ar galimų aukų apsaugos priemonės yra teigiamas dalykas. Galimybė išplėsti teisinės apsaugos orderio taikymą, kad jis galiotų ne tik vienoje valstybėje narėje („išduodančioje valstybėje“), bet ir kitoje valstybėje narėje, į kurią saugomas asmuo nori persikelti („vykdančioje valstybėje“) yra akivaizdus žingsnis praktinio laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės Europos Sąjungoje sukūrimo linkme, t. y. siekio kuriam pritariu.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Šeiminių smurtas yra pagrindinių žmogaus teisių pažeidimas ir gali padaryti poveikį visiems, neatsižvelgiant į religiją, odos spalvą ar socialinę padėtį. 2009 m. Rumunijoje šeiminių smurtas išaugo 35 proc., palyginti su 2008 m. Tiesą

pasakius, ir 2010 m. pranešama, kad daugėja šeiminių smurto atvejų. Teigiama, kad šeiminių smurtą kiekvienais metais patiria 1 200 000 žmonių ir tik 1 proc. išdrįsta apie jį pranešti valdžios institucijoms.

Europos apsaugos orderis turi būti stipri priemonė, kuria būtų galima suteikti saugesnį prieglobstį smurto aukoms visose valstybėse narėse. Tai taip pat apima apsaugą nuo asmenų grupių smurtinių veiksmų ir tokia apsauga turi būti taikoma prekybos žmonėmis, moterų lytinių organų luošinimo, prievartinės santuokos, žmogžudystės dėl garbės, incesto, smurto dėl lyties aukoms, liudininkams, terorizmo aukoms ir organizuoto nusikalstamumo aukoms.

Valstybės narės privalo užtikrinti teisinės apsaugos tęstinumą, apriboti priežastis, dėl kurių galima atšaukti Europos orderio pripažinimą arba patį orderį, nustatyti 20 dienų orderio vykdymo terminą, paaiškinti padėtį, susijusią su aukų judėjimu iš vienos valstybės narės į kitą.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Manau, kad Tarybos direktyva yra teigiamas dalykas, nes ja siekiama sukurti tikrą laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę. Tačiau pritariu pranešėjų pareiškiamam susirūpinimui, ypač dėl techninių praleidimų ir didelių valstybių narių teisinių sistemų skirtumų.

Crescenzo Rivellini (PPE), raštu. – (IT) Norėčiau pasveikinti T. Jiménez-Becerril Barrio ir C. Romero López atlikus puikų darbą. Naudojant šiandien patvirtintą Europos apsaugos orderį (EAO), kuriuo išplečiama teisės aktų taikymo sritis ir kuris apima visų nusikaltimų, o ne tik nusikaltimų dėl lyties, kaip buvo siūlyta iš pradžių, aukas, į apsaugą vienoje valstybėje narėje teisę turinčioms nusikaltimų aukoms bus užtikrintas toks pat apsaugos lygis visoje Europos Sąjungoje. Europos apsaugos orderiu turėtų būti užtikrinta, kad bet kokia vienoje valstybėje narėje asmeniui teikiama apsauga galėtų visose valstybėse narėse, į kurias jis ar ji nori keliauti ar keliauja. Europos apsaugos orderis gali būti išduodamas saugomų asmenų prašymu, jei jie nusprendžia keltis į kitą valstybę narę ar paprasčiausiai nori ten praleisti laiką. Suteikusi apsaugos priemonę valstybė narė bus atsakinga už EAO išdavimą ir jo nusiuntimą valstybei narei, į kurią asmuo ketina vykti. Tekstą dar turi patvirtinti kvalifikuota valstybių narių dauguma Taryboje, o tada valstybės narės turės trejus metus, kad perkeltų šią direktyvą į nacionalinę teisę.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Pasiūlymas dėl direktyvos dėl Europos apsaugos orderio, kurį pateikė 12 valstybių narių, yra iniciatyva, kuria siekiama nusikaltimų prevencijos. Netgi tuo atveju, kai valstybės narės išduoda aukų apsaugos orderį, pagal jį nustatytos vykdomosios priemonės taikomos tik išduodančiojoje valstybėje narėje. Vis dėlto aukos gali persikelti iš vienos valstybės narės į kitą dėl daugelio priežasčių, viena iš jų – siekis išvengti nusikaltimo. Persikeldamos jos tampa neapsaugotos, jei pagal policijos ir teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose jų nepavyksta apsaugoti taikant greitą ir veiksmingą Europos masto išankstinio išspėjimo ir prevencijos mechanizmą. Bendradarbiauti taikant šį mechanizmą – tai tikslas, kurio siekiama šia iniciatyva. Iš veiksmų, kurių ėmėsi valstybės narės, matyti, kad nusikaltimams gali būti užkirstas kelias Europos lygmeniu, kai nustatoma smurtautojo (-oju) tapatybė.

Joanna Senyszyn (S&D), raštu. – (PL) Balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos projekto dėl Europos apsaugos orderio. Direktyva būtina norint, kad smurto aukos galėtų jaustis palyginti saugios visoje Europos Sąjungoje, neatsižvelgiant į jų gyvenamąją vietą. Patvirtinus direktyvą bus svarbu rengti nuolatinį mokymą teisminėms institucijoms ir kitoms kompetentingoms institucijoms, kad jos

galėtų aukoms suteikti tinkamą pagalbą. Taip pat bus gyvybiškai svarbu vykdyti informavimo kampaniją, per kurią piliečiai bus informuojami apie galimybę išduoti Europos apsaugos orderį.

Dėl to smurto aukos bus geriau apsaugotos ir tokių nusikaltimų sumažės. Direktyva dėl Europos apsaugos orderio yra svarbus žingsnis rengiant Europos direktyvą dėl smurto prieš moteris. Reikia kuo skubiau parengti ir įgyvendinti bendrą išsamią ES strategiją, kuria siekiama visose valstybėse narėse kovoti su smurtu prieš moteris. Mums skubiai reikia Europos teisės aktų standartų, skirtų kovai su smurtu prieš moteris. Tai vienintelis būdas, kuriuo galime paremti moteris ir pasipriešinti visuomenėje paplitusiam pritarimui šeiminiam smurtui ir tokių nusikaltimų vykdytojų nebaudžiamumui. Tikiuosi, kad Tarybai pirmininkausianti Lenkija gerokai prisidės prie direktyvos projekto dėl šio klausimo rengimo ir tvirtinimo. Jau parašiau laišką, kuriuo noriu į šį klausimą atkreipti Lenkijos Ministro pirmininko Donaldo Tusko dėmesį, tačiau atsakymo dar negavau.

Marc Tarabella (S&D), raštu. – (FR) Teigiamai vertinu tai, kad akivaizdžia dauguma buvo patvirtintas Europos apsaugos orderis. Šiandien patvirtinta priemone bus sudarytos sąlygos asmenims, kuriems suteikta apsauga valstybėje narėje, gauti tokią pat apsaugą kitoje valstybėje narėje, į kurią tokie asmenys gali keliauti. Direktyva taikoma ne tik šeiminio smurto aukoms bet ir priverstinių vedybų, prekybos žmonėmis ir moterų lyties organų žalojimo aukoms. Ši direktyva yra svarbus žingsnis aukų teisių ir aukų judumo Europos Sąjungoje užtikrinimo linkme. Dabar raginu Tarybą laikytis Europos Parlamento pozicijos ir visapusiškai paremti Europos apsaugos orderį.

Pranešimas: Edit Bauer, Anna Hedh (A7-0348/2010)

John Stuart Agnew (EFD), raštu. – Jungtinės Karalystės Nepriklausomybės partija (angl. UKIP) smerkia bet kokią prekybą žmonėmis kaip šių dienų vergovės formą ir ragina JK taikyti griežčiausias bausmes už tokią veiklą. Tačiau UKIP balsavo prieš šį pranešimą, nes negalime tokiais klausimais kaip baudžiamoji teisė ir sienų apsauga teisiškai suteikti daugiau galių ES. Šiuo pasiūlymu buvo siūloma, kad ES priimtų sprendimą dėl minimalių bausmių valstybėse narėse už nusikaltimą, tačiau tai paprasčiausiai – ne ES reikalas. Sprendimus dėl tokių bausmių išrinktos vyriausybės turėtų priimti atskirai ir bendradarbiauti su kitomis šalimis, siekiant panaikinti prekybą žmonėmis.

Be to, ES didina prekybos žmonėmis problemą. Kadangi ES viduje vyksta laisvas judėjimas, sienos yra atviros ir naudojama bendra valiuta, organizuotiems nusikaltėliams daug lengviau veikti nepatikrintiems. Jei valstybės narės vykdytų tinkamą pasienio kontrolę ir atliktų tinkamus patikrinimus, tai labai padėtų sutrukdyti tokių žalingų nusikalstamų organizacijų veiklai. Iš tiesų, ES yra problemos, o ne sprendimo dalis.

Sonia Alfano (ALDE), raštu. – (IT) Nėra nieko labiau nežmogiška, kaip kitų gyvų būtybių gyvenimą išnaudoti pelnui pažeidžiant visas pagrindines teises. Prekyba žmonėmis yra bene niekingiausia veikla per visą istoriją; tai – plačiai paplitęs ir labai sudėtingas reiškinys. Džiaugiuosi, kad Parlamentas per pirmąją svarstymą patvirtino pasiūlymą dėl direktyvos dėl prekybos žmonėmis. Tai svarbus žingsnis kovoje su šiuo reiškiniu, kuris yra susijęs su pagrindine daugelio tarptautinių nusikaltėlių organizacijų veikla. Svarbiausias dalykas – pripažinti, kad didžiausia problema, su kuria reikia kovoti, yra organizuotas nusikalstamumas. Pagaliau ES iš tiesų aiškiai atskiria nusikalstamumą ir organizuotą nusikalstamumą, nes pastarasis iš tiesų yra atskiras dalykas. Taip pat nustatyta daug kitų teigiamų elementų, pvz., platesnė išnaudojimo apibrėžtis, didesnė aukų apsauga ir taisyklė, kad prekybos žmonėmis aukos nebus kaltinamos nusikaltimais, kuriuos jos buvo priverstos

padaryti dėl smurto ar grasinimo smurtu. Kaip nurodo organizacija „Amnesty International“, dažnai moterys, kurios yra prekybos žmonėmis aukos, suimamos dėl prostitucijos arba joms neužtikrinama visapusiška teisė į teisingumą.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), raštu. – Pritariau šiai rezoliucijai, nes prekyba žmonėmis yra šiuolaikinės vergovės forma, sunkus nusikaltimas ir rimtas pagrindinių žmogaus teisių pažeidimas. Pagal Lisabonos sutartį ES imsis daugiau veiksmų teismo ir policijos bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje, įskaitant kovą su prekyba žmonėmis, o Europos Parlamentas šioje srityje atliks visavertį vaidmenį, tapdamas viena iš teisėkūros institucijų. Tvirtai pritariu EP pasiūlymui, kad bausmės prekeiviams turi būti padidintos iki 2009 m. pasiūlymo lygio ir taip pat turi būti taikomas turto konfiskavimas, ir kad parama aukoms, ypač vaikams, turėtų būti toliau didinama.

Esu įsitikinusi, kad EP turėtų pareikšti aiškų reikalavimą valstybėms narėms daryti daugiau, siekiant per sąmoningumo ugdymo kampanijas, švietimą, mokymus ir t. t. užkirsti kelią prekybos žmonėmis paslaugų paklausai, ir į visa tai turi būti visapusiškai integruotas lyčių aspektas. Svarbu pabrėžti, kad numatytos baudžiamosios sankcijos darbdaviams, kurie naudojami prekybos žmonėmis aukų darbu, turi stiprų prevencinį poveikį ir turi būti vystomos toliau.

Roberta Angelilli (PPE), raštu. – (IT) Dėl nuolatinių ekonominių ir kultūrinių skirtumų pasauliniu lygmeniu atsirado naujų vergovės rūšių, susijusių ne tik su seksualinio, bet ir su ekonominio išnaudojimo sritimi.

Tokia padėtis galbūt ir neatitinka istorinio mūsų požiūrio į vergovę, tačiau tokia padėtis taip pat žeidžia. Aukos netenka laisvės ir lygybės vertybių, kuriomis grindžiama mūsų šiuolaikinė visuomenė. Aukos įkainojamos, parduodamos ar išmainomos ir taip netenka savo orumo. Prekyba žmonėmis taip pat yra labai pelningas organizuoto nusikalstamumo verslas, dabar įgavęs tarptautinį pobūdį.

Per vienus metus nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo buvo daug iniciatyvų teismo ir policijos bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje. Dabar mums reikia sustiprinti ES darbą teikiant paskatas imtis prieš prekybą žmonėmis nukreiptų veiksmų, reikia rinkti duomenis siekiant sukaupti patikimą statistiką, pasiekti glaudesnę tarptautinę bendradarbiavimą, įskaitant keitimąsi informacija ir geriausios patirties pavyzdžiais, ir tvirtesnę bendradarbiavimą su Europolu ir Eurojustu.

Taip pat turime laikytis strategijos, pagal kurią didžiausias dėmesys būtų skiriamas nukentėjusiems asmenims. Jiems reikia apsaugos, įskaitant teisinę apsaugą. Jiems reikia pagalbos ir socialinės rehabilitacijos programų. Tačiau pirmiausia svarbu padidinti baudas prekeiviams žmonėmis ir darbdaviams, kurie naudojami prekybos žmonėmis aukų, kartais nepilnamečių, darbu.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Europos Parlamento nariai iš Graikijos komunistų partijos balsavo prieš Komisijos pasiūlymą dėl direktyvos dėl prekybos žmonėmis prevencijos ir kovos su ja ir prieš Europos Parlamento pranešimą dėl šio klausimo, nes šiais dokumentais siekiama įdiegti bendrus ir suderintus baudžiamosios teisės aktus ir baudas valstybėse narėse. ES sugalvojo išnaudoti darbuotojų pažeidžiamumą ir palaipti juos įtikinti, kad reikia bendrų ir vienodų baudžiamosios teisės taisyklių visuose sektoriuose ir visose valstybėse narėse. Suderintos baudžiamosios teisės diegimas ES valstybėse narėse begėdiškai siekiant sustiprinti Europos suvienijimo ir valstybės sprespaudos priemones, kad būtų padidinta monopolijų galia, yra dar vienas stiprus smūgis

paprastų žmonių laisvei. Be to, tai nepriimtinas ir pavojingas paprastų žmonių nepriklausomumo ir valstybių narių suverenių teisių apribojimas.

ES interesas kovoti su prekyba žmonėmis yra apsimestinis, nes jis kyla iš kapitalistinės viršnacionalinės sąjungos, kuri laisvai pripažįsta, kad yra grindžiama kapitalistine sistema. Darbo jėgos pavertimas kapitalistine preke ir žmones paverčia preke, reikalinga tarnauti vienintelei supuvusioje išnaudojimo sistemoje pripažįstamai vertybei – kapitalistiniam pelnui.

Alfredo Antonozzi (PPE), raštu. – (IT) Teigiamai vertinu šio pasiūlymo patvirtinimą ir naujas baudas. Prekyba žmonėmis – sunkus nusikaltimas ir rimtas pagrindinių žmogaus teisių pažeidimas. Tikiuosi, kad šia nauja direktyva pavyks užpildyti ankstesnės teisminės sistemos spragas ir kad bus nustatyti aiškūs ES kaip kovos su prekyba žmonėmis koordinatorės vaidmens teisiniai pagrindai.

Nors pagal Lisabonos sutartį Europos Parlamentas imsis daugiau veiksmų teismo ir policijos bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje, būtent valstybės narės imasi svarbiausio vaidmens kovojant su šiuo nusikaltimu. Jei norime didelio prevencinio poveikio, valstybės narės turi paskelbti nusikaltimu sąmoningą naudojimąsi prekybos žmonėmis aukų paslaugomis.

Sophie Auconie (PPE), raštu. – (FR) Prekyba žmonėmis yra bjaurus dalykas, kurio Europos Sąjunga negali nepaisyti. Nepaisant prekybos žmonėmis motyvų – tai gali būti seksualinis išnaudojimas ar darbas – tokią veiklą Europos Sąjungos valdžios institucijos laiko nepriimtina. Būtent todėl Europa jau turi plačiai taikomų teisės aktų, taikomų kovai su šiuo reiškiniu. Šia nauja direktyva, už kurią balsavau, keičiamas ankstesnis pagrindų sprendimas, atsižvelgiant į susijusias naujas galias. Sudėjus šios srities *acquis communautaire* į vieną tekstą, šiai direktyvai lemta atlikti svarbų vaidmenį kovoje su prekyba žmonėmis. Direktyvoje apibrėžti principai, kuriais turi būti grindžiami valstybių narių teisės aktai, nustatytos taikomos baudos, juridinių asmenų atsakomybė, nustatyti aukų apsaugos nuo bet kokių kaltinimų dėl veiksmų, kilusių dėl jų būklės, principai, nustatytos pagalbos aukoms ir jų apsaugos priemonės ir pateikiamos specialios moterims ir vaikams skirtos nuostatos.

Liam Aylward (ALDE), raštu. – (GA) Kiekvienais metais ES parduodama šimtai tūkstančių žmonių siekiant tikslų, susijusių, pvz., su seksualiniu išnaudojimu, priverstiniu darbu, neteisėta prekyba žmogaus organais ir elgetavimu. Ši šiuolaikinės vergovės forma yra sunkus nusikaltimas ir rimtas pagrindinių žmogaus teisių pažeidimas.

Teigiamai vertinu tai, kas pranešime teigiama dėl griežtesnių priemonių nustatymo, kad būtų užkirstas kelias prekybai žmonėmis, taikant griežtesnes bausmes prekeiviams ir suteikiant geresnę apsaugą aukoms. Būtina kovoti su šia šiuolaikine vergovės forma; reikia remti, saugoti aukas ir joms teikti didesnę pagalbą; reikia sustiprinti prevenciją ir stebėseną.

Būtina kovoti su tarptautinėmis nusikalstamomis organizacijomis ir norint tai tinkamai daryti, reikia įtvirtinti bendradarbiavimą ES ir tarptautiniu lygmenimis.

Teigiami vertinu tai, kas pranešime teigiama dėl griežtesnių bausmių prekeiviams nustatymo ir turto konfiskavimo. Vaikams dėl prekybos žmonėmis kyla didžiausias pavojus, todėl ir pagalba, ir apsauga turi būti prieinama visoms prekybos žmonėmis aukoms, ypač vaikams.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Palaikau šį pranešimą. Prekyba žmonėmis yra sunkus nusikaltimas ir rimtas pagrindinių žmogaus teisių pažeidimas. Šio nusikaltimo

mastai plačiai paplitę visame pasaulyje ir apima įvairių formų nusikaltimus, susijusius su seksualiniu išnaudojimu, priverstiniu darbu, neteisėta prekyba žmogaus organais, nelegaliu įvaikinimu ir kt. Todėl būtina nedelsiant imtis aktyvių veiksmų siekiant parengti kovos su prekyba žmonėmis strategiją, pagal kurią didelis dėmesys būtų skiriamas kovai su prekyba žmonėmis ir jos prevencija.

Be to, būtina užtikrinti veiksmingos pagalbos ir paramos aukoms priemonės, numatant teisę į kompensaciją, būtiną medicininį gydymą, nemokamą teisinę ir psichologinę pagalbą, ypatingą dėmesį skiriant vaikams. Į kovos su prekyba žmonėmis strategiją turėtų būti įtraukti ir socialiniai, imigracijos, prieglobsčio ir reintegracijos politikos aspektai. Be to, siekiant sumažinti nusikaltimų mastą, būtina numatyti veiksmingas ir atitinkamas bausmes direktyvos nuostatų pažeidėjams.

Slavi Binev (NI), raštu. – (BG) Pritariau pranešimui, nes prekyba žmonėmis yra rimta problema, kurią turime išspręsti, o Lisabonos sutartyje nustatytos priemonės yra nepakankamai griežtos, kad būtų įveiktas nusikalstamumas šioje srityje. Prekyba žmonėmis yra vergovės rūšis ir Europa privalo visomis turimomis priemonėmis nuo šios grėsmės apsaugoti savo moteris, savo vaikus, savo piliečius. Tai – rimtas nusikaltimas ir didelis pagrindinių žmogaus teisių pažeidimas, kai žmonės tampa priklausomi panaudojus prieš juos grasinimus, smurtą ir žeminimą, ir už tai turėtų būti nustatyta minimali 10 metų laisvės atėmimo bausmė. Be to, mano nuomone, mums reikia laikytis strategijos, pagal kurią didžiausias dėmesys būtų skiriamas nukentėjusiems asmenims, t. y. visų galimų kategorijų nukentėjusieji asmenys būtų nustatyti ir saugomi, taip pat būtų taikomos jiems skirtos specialios priemonės, o ypatingas dėmesys būtų skiriamas vaikams ir kitoms rizikos grupėms, kaip savo pranešime minėjo Edit Bauer.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Šiandien Europos Parlamentas priėmė istorinę ir ypatingai svarbią direktyvą, sustiprinančią kovą su prekyba žmonėmis. Ši direktyva yra labai svarbus žingsnis, kovojant su šio siaubingo nusikaltimo mastais, nustatant griežtesnes bausmes ir sankcijas bei labiau sustiprinant prevenciją ir aukų apsaugą. Balsavau už šį pranešimą, nes prekyautojams žmonėmis turi būti duotas griežtesnis atkirtis už jų daromus žiaurius nusikaltimus bei būtina imtis griežtesnių bausmių ir sankcijų, kad jų dydis atspindėtų šios nusikalstamos veikos sunkumą ir veiksmingai atgrasytų nuo tokių veiksmų. Naujoje direktyvoje yra įtvirtinta labai svarbi nuostata, kad be bausmių, valstybės narės turėtų įtraukti tokias sankcijas kaip turto areštas ir imtis būtinų priemonių, jog būtų areštuotos ir konfiskuotos nusikalstamos veikos priemonės ir pelnas, gautas iš šio verslo, nes tik taip bus galima ekonomiškai smogti šiai nusikalstamai veikai. Norėčiau atkreipti dėmesį į tai, jog didėjant šios nusikalstamos veikos mastams Europoje, Europos Sąjungos požiūris turi būti dar labiau orientuotas į žmogaus teises, daugiausia dėmesio skiriant prevencinei veiklai, aukų apsaugai, grąžinimo ir reintegracijos politikai, socialiniams klausimams.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) ES kovos su prekyba žmonėmis koordinatoriaus pareigybės įsteigimas Europos Sąjungos lygmeniu pagerintų veiksmų, kurių imamasi kovoje su šia šiuolaikine vergove, nuoseklumą. Valstybių bendradarbiavimas šiuo klausimu, ypač ES lygiu, yra geras dalykas. Tačiau daugeliu atvejų pamirštama apie veiksmus, susijusius su pakartotiniu prekybos žmonėmis tapusių aukų integavimu į visuomenę. Akivaizdu, kad švietimo ir prevencijos programos turi būti labiausiai nukreiptos į mažiau išsivysčiusias Europos Sąjungos valstybes, kuriose didelė gyventojų dalis yra pažeidžiama dėl materialinių nepriteklių.

Norint susidaryti geresnį ir tikslesnį šio reiškinio vaizdą, reikia rinkti suderintus duomenis, apimančius informaciją apie parduotų asmenų skaičių, įskaitant aukų lytį, amžių, pilietybę, apie prekybos formą, paslaugų, kurioms buvo išnaudojamos aukos, pobūdį, suimtus, apkaltintų ir nuteistų prekeivių skaičių ir priemones, kurias taikant tokie atvejai būtų perduodami nacionalinėms prieglobsčio suteikimo institucijoms. Šiuo metu prekybos žmonėmis apimtis yra milžiniška, tačiau neturėdami tikslių centralizuotų ES duomenų nežinome tikrojo šio reiškinio masto.

Vito Bonsignore (PPE), raštu. – (IT) Norėčiau pasveikinti E. Bauer ir A. Hedh įveikus sudėtingą uždavinį parengti pranešimą tokia svarbia tema. Prekyba žmonėmis yra viena didžiausių mūsų laikų blogybių, lygi vergovei; negailestingos nusikalstamos organizacijos išnaudoja prekybos žmonėmis aukas ir pasiekia, kad jos taptų priklausomos.

Deja, šis reiškinys yra plačiai paplitęs; tikslaus paplitimo laipsnio nežinome, nes trūksta informacijos. Todėl mums reikia atlikti specialius tyrimus, kad išsiaiškintume tikrąjį reiškinio mastą. Be to, Europai reikia skatinti politikos kryptis, kuriomis sudaromos sąlygos labiau bendradarbiauti baudžiamojoje ir teisminėje srityse. Tokias kryptis galima įgyvendinti pagal Lisabonos sutarties 79 straipsnį, kuriuo nustatomas teisinis bendros imigracijos politikos pagrindas.

Baigdamas išreiškiu pritarimą pranešėjos prašymui padidinti bausmes prekeiviams žmonėmis ir konfiskuoti jų turtą; paskelbti nusikaltimu sąmoningą naudojamąsi prekybos žmonėmis aukų paslaugomis; suteikti didesnę pagalbą aukoms.

David Campbell Bannerman and Nigel Farage (EFD), raštu. – Jungtinės Karalystės Nepriklausomybės partija (angl. UKIP) smerkia bet kokią prekybą žmonėmis kaip šių dienų vergovės formą ir ragina JK taikyti griežčiausias bausmes už tokią veiklą. Tačiau UKIP balsavo prieš šį pranešimą, nes negalime tokiais klausimais kaip baudžiamoji teisė ir sienų apsauga teisiškai suteikti daugiau galių ES. Šiuo pasiūlymu buvo siūloma, kad ES priimtų sprendimą dėl minimalių bausmių valstybėse narėse už nusikaltimą, tačiau tai paprasčiausiai – ne ES reikalas. Sprendimus dėl tokių bausmių išrinktos vyriausybės turėtų priimti atskirai ir bendradarbiauti su kitomis šalimis, siekiant panaikinti prekybą žmonėmis. Be to, ES didina prekybos žmonėmis problemą. Kadangi ES viduje vyksta laisvas judėjimas, sienos yra atviros ir naudojama bendra valiuta, organizuotiems nusikaltėliams daug lengviau veikti nepatikrintiems. Jei valstybės narės vykdytų tinkamą pasienio kontrolę ir atliktų tinkamus patikrinimus, tai labai padėtų sutrukdyti tokių žalingų nusikalstamų organizacijų veiklai. Iš tiesų, ES yra problemos, o ne sprendimo dalis.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už šią direktyvą, kadangi pagrindinis jos elementas – didėjančios pastangos kovojant su prekyba žmonėmis. Šiuo metu ES atsakas į šią problemą apima prostituciją ir kitas seksualinio išnaudojimo formas, darbininkų išnaudojimą verčiant juos dirbti ir elgetauti, žmogaus organų prekybą, neteisėtą įvaikinimą, priverstinę santuoką, prekybą narkotikais ir net asmens išnaudojimą verčiant jį vykdyti smulkias vagystes bei plėšimus. Mano nuomone, šiuo dokumentu sutvirtinama nusikaltimų prevencija, visų pirma, teisiškai nustatant naujas nusikalstamas veikas, arba pritaikant nuobaudas, konfiskuojant prekes, arba visam laikui uždarant įmones, kurios buvo naudojamos nusikalstamai veiklai vykdyti prekybos žmonėmis atveju. Manau, kad aukoms bus suteikta geresnė pagalba ir parama, aprūpinant jas reikiamu būstu, teisine konsultacija ir suteikiant materialinę, psichologinę bei medicininę paramą.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Prekyba žmonėmis yra šiuolaikinė vergovės forma ir antra pagal pelningumą organizuoto nusikalstamumo veikla pasaulyje. Ši direktyva yra

pirmoji šiuo klausimu priimta teisinė priemonė, kuria sudaromos sąlygos pasinaudoti naujomis dėl Lisabonos sutarties atsiradusioms galimybėmis, be to, direktyvoje suformuotas bendras požiūris į kovą su prekyba žmonėmis ir jos aukų apsaugą ir užpildytos didelės buvusios teisinės sistemos spragos. Buvo įmanoma pasiekti suderintą kompromisą, sukuriant tokią priemonę, kuria galima veiksmingiau kovoti su šia nusikalstamos veiklos rūšimi, sukuriant griežtesnes nuostatas ir diegiant griežtesnes bausmes, įskaitant laisvės atėmimą nuo penkerių iki 10 metų ir nusikalstamu būdu įgytų pajamų konfiskavimą. Be to, direktyva sustiprinta nusikaltimų prevencijos ir aukų apsaugos sritis, ypatingą dėmesį skiriant vaikams ir kitoms pažeidžiamoms grupėms.

Taip pat pritariu pasiūlymui paskirti ES kovos su prekyba žmonėmis koordinatorių, tačiau reikėtų vengti bet kokio dubliavimo su kitomis veikiančiomis institucijomis, pvz., su Europos policijos biuru.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Kiekvieną dieną prekyba žmonėmis paveikia šimtus žmonių Europoje, daugiausia moteris ir jaunas mergaites. Dėl to reikėjo skubiai užpildyti teisinės spragas, atsiradusias kai kuriose Europos šalyse, pvz., Ispanijoje, kurioje, tarp kitko, keli kilometrai nuo Prancūzijos sienos ką tik buvo atidarytas didžiulis viešnamis. Taigi, pagaliau Europos Sąjunga apsiginklavo priemone, kuria sudaromos tinkamos sąlygos atgrasyti prekeivius ir užtikrinti pagalbą bei apsaugą nelegalios prekybos žmonėmis aukoms. Nuo šiol bendroje taisyklėse bus apibrėžti nusikaltimai ir prekeiviams taikytinos bausmės. Tai dar vienas teigiamas žingsnis žmogaus orumo apsaugos ir žmonių laikymo preke sustabdymo linkme.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Prekyba žmonėmis šio reiškinio aukoms yra nežmoniška šiuolaikinė vergovės forma. Šio nusikaltimo vykdytojams – nusikalstamoms organizacijoms, susijusioms su prostitucija ir seksualiniu išnaudojimu, neteisėtu įvaikinimu, priverstiniais darbais, nelegalia imigracija ir neteisėta žmogaus organų prekyba – tai yra be galo pelninga veikla. Kadangi įvairios Europos šalys yra tokių tinklų „paskirties taškai“, teigiamai vertinu šią iniciatyvą sukurti bendrą kovos su prekyba žmonėmis struktūrą Europos lygiu, o šis požiūris kilo iš Parlamento pasiūlymo dėl rezoliucijos, dėl kurio balsavome 2010 m. vasario 10 d.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Prekyba žmonėmis yra rimtas žmogaus teisių pažeidimas ir labai pelningas organizuoto nusikalstamumo verslas. Šios šiuolaikinės vergovės formos svarba yra milžiniška, nors tikrojo jos masto nežinome.

Pagal Lisabonos sutartį ES imsis daugiau veiksmų teismo ir policijos bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje, įskaitant kovą su prekyba žmonėmis. Europos Parlamentas šioje srityje atliks visavertį vaidmenį, tapdamas viena iš teisėkūros institucijų.

Džiaugiuosi, kad, šiame pranešime pateiktos priemonės buvo patvirtintos atsižvelgiant į poreikį surinkti duomenis apie nukentėjusių nuo prekybos žmonėmis asmenų skaičių ir aukų lytį, amžių bei tautybę, prekybos žmonėmis priemones, apie paslaugų, kurias galiausiai yra priverstos suteikti aukos, rūšis, apie suimtų, teisiškai persekiojamų ir nuteistų prekeivių žmonėmis skaičių ir perdavimo nacionalinėms už prieglobsčio politiką atsakingoms institucijoms procesus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Žinome, kad kovojant su prekyba žmonėmis ir saugant jos aukas, nepakanka vien tik patvirtinti teisinės priemonės. Siekiui panaikinti prekybą žmonėmis turi būti suteikta pirmenybė kovoje už pagarbą žmogaus teisėms. Kad tai įvyktų, būtina politinė valia. Tačiau, visų pirma, būtina užtikrinti prevenciją, o tam

reikia kitų ekonominių bei socialinių strategijų ir tai reiškia kapitalistinio išnaudojimo bei neoliberalios politikos pabaigą.

Turi būti sudarytos sąlygos susijusiems asmenims pakilti iš skurdo, skatinant sąžiningą turto perskirstymo politiką, užtikrinant teisę naudotis pagrindinėmis viešosiomis paslaugomis ir skatinant naujų darbo vietų kūrimą suteikiant teises ir tokį atlyginimą, kuris užtikrintų tinkamą pragyvenimą.

Dėl šių priežasčių šio dokumento patvirtinimas yra tik vienas žingsnis ilgoje, sunkioje kovoje, kuri turi tęstis, jei norime užkirsti kelią prekybai žmonėmis.

Nathalie Griesbeck (ALDE), raštu. – (FR) Praėjusią savaitę patvirtinome ataskaitą dėl pasiūlymo dėl direktyvos dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos ir esu patenkinta šio balsavimo rezultatu. Pirma, „prekybos žmonėmis“ apibrėžtis dabar bus daug platesnė ir apims įtraukimą į sekso pramonę, išnaudojimą darbe, ypač žemės ūkio sektoriuje ir buitinių paslaugų srityje ir priverstinį elgetavimą. Antra, mūsų tekstu nustatomos sankcijos ir minimalios bausmės prekeiviams. Trečia, mūsų tekste numatyta daug pagalbos ir paramos aukoms priemonių ir negalime pamiršti, kad Europos Sąjungoje kiekvienais metais atsiranda keli šimtai tūkstančių aukų. Laikas parodė, kad esama sistema yra nepakankamai veiksminga. Mūsų praėjusią savaitę patvirtintu tekstu parodoma, kad turime valios suaktyvinti savo veiksmus siekiant apsaugoti piliečius ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn prekeivius žmonėmis visoje Europoje.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Prekyba žmonėmis yra šiuolaikinės vergovės forma. Nusikalstamoms gaujoms tai yra labai pelningas verslas, kuris gali pasireikšti įvairiais būdais, pvz., seksualiniu išnaudojimu, priverstiniu darbu, žmogaus organų prekyba, elgetavimu, neteisėtu įvaikinimu ir vergove buitėje. Šis tekstas yra pirmas privalomas Europos teisės aktas šia tema. Juo padidinama aukų apsauga ir baudžiamosios sankcijos nusikaltėliams. Lyčių aspektas, kuriuo grindžiamas šis tekstas, yra palaikytinas, nes dažnai prekybos žmonėmis aukos yra moterys. Kitas svarbus dalykas yra tai, kad aukos nebus traukiamos baudžiamojon atsakomybėn už įvykdytus nusikaltimus, kurie yra tiesioginis tos prekybos padarinys, pvz., už imigracijos įstatymo pažeidimą. Pritariu šiam tekstui.

Timothy Kirkhope and Marina Yannakoudakis (ECR), raštu. – Europos konservatorių ir reformistų frakcija tvirtai įsitikinusi, kad tiesiog pasibjaurėtina, jog XXI amžiuje mūsų žemyne vis dar gyva vergija ir mano, kad kova su prekyba žmonėmis bus sėkminga tik tuo atveju, jei visos tautos siekdamos užkirsti tam kelią bendradarbiaus aukščiausiu lygiu. Dabartiniai ES teisės aktai yra pasenę ir neveiksmingi; EKR frakcija pritaria jų persvarstymui. Šiandien EKR frakcija balsavo už šią direktyvą, kurioje dėmesys sutelkiamas į tarpvalstybinį bendradarbiavimą, siekiant užkirsti kelią šiam baisiam prekybos žmonėmis nusikaltimui ir kovojant su juo.

EKR frakcija pageidavo atskiro balsavimo dėl 4 straipsnio 1 dalies, 4 straipsnio 2 dalies ir 15 straipsnio 4 dalies ir balsavo prieš šias konkrečias dalis, nes nemano, kad ES turėtų nustatyti didžiausias baudžiamąsias sankcijas; ir nepritaria 15 straipsnio 4 dalyje nustatytai nusikalstamos veikos apibrėžčiai. Apskritai EKR frakcija pritarė šiai rezoliucijai ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto iš dalies pakeistam tekstui.

Giovanni La Via (PPE), raštu. – (IT) Prekyba žmonėmis yra šiuolaikinės vergovės forma ir sunkus pagrindinių žmogaus teisių pažeidimas. Prekyba žmonėmis taip pat yra viena pelningiausių nusikalstamų organizacijų veikų.

Lisabonos sutarties įsigaliojimas suteikė ES daugiau galios teismo ir policijos bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje ir šiandien patvirtintas pranešimas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos parodo Europos teisės aktų leidėjų išipareigojimą šioje srityje. Šiame tekste nustatytos būtiniausios taisyklės, susijusios su nusikalstamos veikos apibrėžtimi ir skiriamomis baudžiamosiomis sankcijomis prekeiviams ir bendros taisyklės, kuriomis siekiama padidinti prevenciją ir aukų, kurioms turėtų būti teikiama pagalba, apsaugą, įskaitant teisinę konsultaciją. Su prekyba žmonėmis, t. y. glaudžiai, taip pat kaip ir su prekyba narkotikais bei pinigų plovimu, su organizuotu nusikalstamumu susijusiu reiškiniu turi būti kovojama griežtomis ir veiksmingomis priemonėmis. Per pastaruosius kelerius metus sukaupta patirtis parodė, kad teisminis ir policijos bendradarbiavimas ir aukštas atskirų nacionalinių įstatymų suderinimo lygis yra gyvybiškai svarbūs kovoje su šios rūšies nusikaltimais.

David Martin (S&D), raštu. – Prekyba žmonėmis yra šiuolaikinės vergovės forma, sunkus nusikaltimas ir rimtas pagrindinių žmogaus teisių pažeidimas, kai pasitelkus grasinimus, smurtą ir žeminimą žmonės tampa priklausomi. Prekyba žmonėmis taip pat yra labai pelningas nusikalstamų organizacijų verslas, galintis atnešti didžiulius pelnus esant ribotai rizikai. Ji gali būti daugelio formų, pvz., tai gali būti seksualinis išnaudojimas, priverstinis darbas, neteisėta žmogaus organų prekyba, elgetavimas (įskaitant vertimą elgetauti priklausomus asmenis), neteisėtas įvaikinimas ir darbas namų ūkyje. Šio reiškinio mastai yra išpūdingi, tačiau iš tikrųjų tiksliai nežinomi. Pagal Lisabonos sutartį ES imsis daugiau veiksmų teismo ir policijos bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje, įskaitant kovą su prekyba žmonėmis. Džiaugiuosi, kad Europos Parlamentas tapo bendru šio įstatymo leidėju ir atlieka svarbų su tuo susijusį vaidmenį. Pritariu šiam pranešimui.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Naujose Tarptautinės darbo organizacijos išvadose teigiama, kad visame pasaulyje dėl prekybos žmonėmis reiškinio yra bent 2,45 mln. priverstinai dirbančių žmonių. Pastaraisiais metais šis reiškinys plito ir šiuo metu išplito ir Europos šalyse. Todėl manau, kad Europos Sąjungoje reikia energingai kovoti su šia nelaimė, nepamirštant suteikti aukoms tinkamą pagalbą ir jas apsaugoti. Dėl to taip ir balsavau.

Alexander Mirsky (S&D), raštu. – (LV) Akivaizdu, kad prekyba žmonėmis yra sunkus nusikaltimas ir šurkštus pagrindinių teisių pažeidimas. Akivaizdu, kad visi balsuos už griežtesnį įstatymą dėl prekybos žmonėmis. Akivaizdu, kad drauge su kitais Parlamento nariais A. Mirsky bus už griežtesnį įstatymą. Čia niekas nepralaimi. Visi yra „už“ ir dėl to šio pranešimo autoriai užsidės „pliusą“. Galbūt galėtume rasti svarbesnę temą? Taip, galėtume parašyti dar 100 pranešimų apie blogį, apie terorizmą, apie žudynes, apie fanatizmą, apie sukčiavimą, apie plėšimus, apie žaginimus, apie įžeidimus. Apie, apie, apie...Ar tai Europos Parlamento nario darbas? Balsuoju „už“. Ar kas nors bus „prieš“?

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Oficialiai, vergovės nebėra. Tačiau neoficialiai ji tikrai gyvuoja prekybos žmonėmis forma. Būtent ši nusikaltimo forma daugeliui žmonių tapo pelningu verslu, jiems uždirbančiu milijonus. Smarkiai atsilieskame nuo organizuoto nusikalstamumo kovoje su prekyba žmonėmis. Tik taikydami skirtingas priemones galime pagaliau pasiekti tikslą. Pirma, turi būti vėl dosniai finansuojamas saugumo mechanizmas, kuriam pastaraisiais metais vis trūkdavo lėšų. Tiesą pasakius, ES galima kovoti tik su tam tikromis prekybos žmonėmis formomis, dėl to mums reikia išrauti šio reiškinio šaknis. Kovoti su šalutinėmis sritimis, pvz., elgetavimu, būtų palyginti paprasta ES visuotinai uždraudus elgetavimą.

Kita vertus, labai svarbu bendradarbiauti su kilmės šalimis, pvz., dėl priverstinio darbo ir priverstinės prostitucijos. Taigi, informavimo ir sąmoningumo ugdymo kampanijų rengimas kilmės, tranzito ir paskirties šalių, kuriose prekiaujama žmonėmis, švietimo įstaigose yra svarbi kovos su prekyba žmonėmis priemonė. Kai kurios esminės šio pranešimo nuostatos teisingos, tačiau yra nuostatų, dėl kurių negaliu pareikšti savo besąlyginio pritarimo. Dėl to susilaikiau nuo balsavimo.

Franz Obermayr (NI), raštu. – (DE) Rumunijos vaikai išvežami į Centrinę Europą ir verčiami vogti bei elgetauti, senyvi ir neįgalūs žmonės taip pat yra verčiami elgetauti. O elgetavimo mafijos galvos gyvena prabangiose vilose. Prekyba žmonėmis yra pelningas ir sparčiai augantis verslas. Pasak Europolo, vien tik ES yra šimtai tūkstančių aukų. Todėl palaikytina ES aktyvėjanti kova su prekyba žmonėmis. Ypač teigiamas aspektas yra tai, kad pirmą kartą skiriamas dėmesys organizuotam elgetavimui. Kairieji romantikai dažnai užmerkia akis ir nori, kad visuomenė manytų, jog tie žmonės elgetauja savu noru ir kad nėra tokių dalykų, kaip elgetavimo turizmas ar elgetavimo mafija. Tačiau kai kurios siūlomos priemonės yra netinkamos. Užtuot įpareigojusi kilmės šalis sunaikinti mafijos struktūras ir vietoje suteikti aukoms pagalbą ir galimybę mokytis, taigi ir ateitį jų pačių šalyje, ES kryptama leidimų gyventi išdavimo ir prekybos žmonėmis aukų atleidimo nuo bausmės linkme. Taip siunčiamas klaidingas signalas: šie žmonės ir taip melagingais pažadais yra viliojami į Europą. Leidimo gyventi išdavimas, vadovaujantis aukų apsauga, ir atleidimas nuo bausmės pagavus vagiant, tai tik dar labiau skatins asmenis pasiduoti į mafijos rankas. Dėl to susilaikiau nuo balsavimo.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Mano sprendimas balsuoti už pranešimą A7-0348/2010 yra paremtas žmogaus, kaip gyvos būtybės suvokimu. Asmens laisvės apsauga yra pagrindinė teisė, už kurią reikia kovoti, o žmogaus teisių pažeidimai, kai pasitelkus grasinimus, smurtą ir žeminimą žmonės tampa priklausomi, yra baisus ir labai sunkus nusikaltimas. Deja, pastaraisiais metais nusikalstamoms organizacijoms prekyba žmonėmis tapo labai pelningas verslas, galintis atnešti didžiulius pelnus esant ribotai rizikai, todėl šis reiškinys plinta nekontroliuojamu greičiu. Dėl to Europos Sąjunga imasi priemonių užkirsti kelią šiam reiškiniui ir kovoti su juo, pritaikant taisykles dėl nusikalstamos veikos apibrėžties ir sankcijų taikymo organizuoto nusikalstamumo srityje. Pritariu kovai su šiuo reiškiniu, kadangi tikiuosi pamatyti kovos su prekyba žmonėmis veiksmų raidą, sutelkiant dėmesį į auką ir ypatingą dėmesį skiriant moterims ir vaikams ir, galiausiai, surengiant tikslingą informavimo ir sąmoningumo ugdymo kampaniją kilmės, tranzito ir paskirties šalių, kuriose prekiaujama žmonėmis, švietimo įstaigose.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Prevencijos ir kovos su prekyba žmonėmis politika yra pagrindinė ES problema. Pritariu griežtesnių taisyklių šioje srityje, priešiškos aplinkos prekeiviams žmonėmis, didesnės pagalbos aukoms ir griežtesnių prevencijos priemonių sukūrimui. Todėl sutinku su Europos Parlamento siūlymu įkurti kovos su prekyba žmonėmis koordinatoriaus pareigybę. Taip pat norėčiau pabrėžti teigiamą pasiūlytų bausmių pobūdį, ypač dėl laisvės atėmimo iki 10 metų ir galimybės „konfiskuoti nusikaltėlio turtą“, ir Tarybos siūlymą, kuriuo valstybės narės raginamos konfiskuotą turtą panaudoti pagalbai aukoms ir jų apsaugai, įskaitant kompensacijas aukoms.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Prekyba žmonėmis yra pasauliniu mastu vykdoma nelegali veikla, taip pat rimtas žmogaus teisių pažeidimas ir socialinis reiškinys, atsiliepiantis visai visuomenei. Prekyba žmonėmis kelia strateginę riziką, darančią įtaką stabilumui ir socialinei-ekonominei plėtrai šiais aspektais: darbo rinkos destabilizacija; organizuoto nusikalstamumo augimu ir įvairinimu; ekonomikos destabilizavimu dėl pinigų plovimo

masto; demografiniu destabilizavimu; viešojo sektoriaus korupcijos augimu; ir vidinių ekonominių investicijų destabilizavimu. 2009 m. Rumunijoje buvo užregistruota maždaug 780 aukų. Bent 416 iš jų buvo priverstinio darbo ir bent 320 – priverstinės prostitucijos aukos. Tarp praėjusiais metais nustatytų aukų priverstiniais darbams ir prostitucijai buvo parduota 176 vaikai. Valstybės narės privalo suteikti lėšų pagalbai aukoms ir jų apsaugai, įskaitant kompensaciją aukoms ir tarpvalstybinę ES kovos su prekyba žmonėmis įstatymo užtikrinimą. Vaikų aukų atvejais pagrindinis dėmesys turi būti skiriamas vaiko reikmėms, o prekeiviams turi būti skiriamos griežtesnės bausmės. Padarytais pakeitimais bus prisidėta prie nepalankios aplinkos prekeiviams sukūrimo, aukų apsaugos ir veiksmingesnės šios veiklos prevencijos, nes pagrindinės teisės turi būti gerbiamos.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už šią rezoliuciją, nes, manau, jog yra labai svarbu turėti koordinuotą ir konsoliduotą Europos Sąjungos kovos su prekyba žmonėmis strategiją. Tapęs bendru šios srities įstatymo leidėju, nuo šiol Europos Parlamentas atliks joje svarbų vaidmenį. Manau, kad pagal 2010 m. vasario 10 d. priimtą rezoliuciją, kovoje su prekyba žmonėmis turi būti pabrėžiamas šio reiškinių pasaulinis mastas ir sutelkiamas dėmesys į žmogaus teisių apsaugą.

Crescenzo Rivellini (PPE), raštu. – (IT) Sveikinu E. Bauer ir A. Hedh atlikus puikų darbą: šiandien priimtas tekstas sugriežtins sankcijas prieš prekeivius žmonėmis; jis pagerins aukų apsaugą ir sustiprins nusikaltimų prevenciją.

Prostitucija, vaikų išnaudojimas, priverstinis darbas – apskaičiuota, kad kiekvienais metais Europoje kaip daiktai parduodami šimtai tūkstančių žmonių. ES teigiama, kad pagrindinės prekybos žmonėmis aukos yra moterys ir vaikai, išnaudojami prostitucijos (43 proc.) arba priverstinio darbo (32 proc.) tikslais. Be prostitucijos ir priverstinio darbo, yra daug kitų žmogaus išnaudojimo būdų: priverstinis elgetavimas, neteisėtas įvaikinimas, prekyba žmogaus organais, ir pan., – šios direktyvos tekstas apima visus šiuos atvejus.

Pagal naujas taisykles, aukoms bus suteikiama pagalba ir, visų pirma, deramas apgyvendinimas ir finansinė parama, būtinas medicininis gydymas, įskaitant psichologinę pagalbą, konsultacijos ir informavimas ir, jei reikės, vertimo paslaugos. Teisinės konsultacijos turėtų būti teikiamos nemokamai, bent jau tada, kai auka neturi pakankamai finansinių lėšų. Prekybos žmonėmis aukoms turėtų būti sudaryta galimybė dalyvauti liudytojų apsaugos programose, jei nacionalinės valdžios institucijos nuspręstų, kad tai būtina.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Šis teisės aktas yra svarbus žingsnis kovoje su šiuo nežmonišku ir žeminančiu nusikaltimu, todėl teigiamai vertiname jo patvirtinimą šiandien. Tačiau šios direktyvos tikslas buvo išspręsti nusikaltimų prevencijos, baudžiamojo persekiojimo ir aukų apsaugos problemas ir Žalieji apgailestauja, kad aukų apsaugos nuostatos nėra tokios griežtos, kokios, mūsų nuomone, galėjo ir turėjo būti. Aukų padėtis ir jų teisinis statusas arba jų teisė gauti teisinę konsultaciją galėtų ir turėtų būti kur kas tvirtesni. Tikėkimės, kad dabar Komisija pateiks pasiūlymą persvarstyti direktyvą dėl leidimo prekybos žmonėmis aukoms gyventi šalyje, kad turėtume iš tiesų visapusišką kovos su šiuo šlykščiu nusikaltimu strategiją, kaip buvo numatyta iš pat pradžių. Taip pat džiaugiuosi, kad nėra tiesioginių nuorodų, pagal kurias valstybės narės privalėtų imtis teisinių priemonių prieš tuos asmenis, kurie naudojami aukų paslaugomis (pvz., valgymas restorane, kuriame dirba prekybos žmonėmis aukos). Atsakymai į su tokiomis priemonėmis susijusius klausimus „ką, kas ir kada“ būtų painūs ir teisiškai nepabrėžti, be to, dėl tokių priemonių

kyla pavojus, kad prekybos žmonėmis aukos bus dar sunkiau pasiekiamos valdžios institucijoms.

Marc Tarabella (S&D), raštu. – (FR) Ką tik didele balsų dauguma patvirtinome pranešimą dėl pasiūlymo dėl direktyvos dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos. Tai istorinis balsavimas dėl kelių priežasčių. Visų pirma, pirmą kartą Europos Sąjungos istorijoje buvo priimtas privalomas Europos teisės aktas kovai su prekyba žmonėmis. Antra, Europos Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą per pirmąjį svarstymą, o tai reiškia, kad šios direktyvos nuostatos bus įgyvendinamos kuo skubiau. Galiausiai, šioje direktyvoje nustatomos griežtesnės bausmės prekeiviams žmonėmis (bent penkeri metai) ir sustiprinama aukų apsauga bei pagalba joms. Nujos nuostatos bus taikomos žmonių įtraukimui į sekso pramonę ir išnaudojamą darbą, pvz., statybų, žemės ūkio ir namų ūkio srityse. Dėl to esu patenkintas šio istorinio balsavimo rezultatu.

Angelika Werthmann (NI), raštu. – (DE) Neteisėta prekyba žmonėmis iš tiesų turėtų būti traktuojama kaip šių laikų vergovė. Tai trečia sparčiausiai auganti nusikalstamumo rūšis, kurios metinė apyvarta sudaro apie 23 mlrd. eurų. Pagal Lisabonos sutartį ES imsis daugiau veiksmų teismo ir policijos bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose srityje, įskaitant kovą su prekyba žmonėmis. Todėl mums reikia sugriežtinti bausmes prekeiviams žmonėmis ir atitinkamai padidinti savo paramą aukoms, ypač vaikams.

Pranešimas: Nathalie Griesbeck (A7-0346/2010)

Laima Liucija Andrikienė (PPE), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją, kuria pritariama susitarimo su Gruzija dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos sudarymui, nes tai padės išplėsti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, kuri peržengs Europos Sąjungos ribas ir apims šią kaimyninę šalį, sienas. Esu įsitikinusi, kad šio Europos Sąjungos ir Gruzijos susitarimo sudarymas yra vilčių teikiantis postūmis, atsižvelgiant į Gruzijos europinius siekius, ir aiškus Europos Sąjungos parodytas ženklas. Susitarimas padės įsitvirtinti draugiškiems santykiams, stabilumui, saugumui ir piliečių gerovei, kuri labai reikalinga regione. Be to, šie susitarimai paskatins Gruziją įgyvendinti būtinas reformas laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje. Tvirtai pritariu ES ir Gruzijos susitarimo dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos sudarymui ir manau, kad Gruzijoje sukurtas pakankamai tvirtas pagrindas, reikalingas susitarime nurodytų asmenų teisėms užtikrinti.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) 2004 m. ir 2009 m. ES plėtra paskatino ES sukurti naują bendradarbiavimo partnerystės sistemą su Rytų ir Pietų šalimis, esančiomis prie išorinės ES sienos, remti jų saugumą, stabilumą ir vystymąsi bei išvengti naujo Europos žemyno susiskaidymo. Balsavau už šį susitarimą. Europos Sąjunga turi vykdyti įsipareigojimus Pietų Kaukazo valstybėms ir užtikrinti šios zonos saugumą.

Šis regionas yra strategiškai svarbus Europos Sąjungai ir ji turi padėti šiam regionui, kad jis vystytųsi ekonominiu ir prekybos požiūriu. Vykdydama savo veiksmus ES, visų pirma, turi laikytis gero valdymo, visiškos pagarbos žmogaus teisėms ir demokratijos principų. Manau, kad šis susitarimas su Gruzija dėl readmisijos yra svarbus regioniniu požiūriu ir juo taip pat bus paremtos ES pastangos stiprinti bendradarbiavimą su kitomis regiono šalimis.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), raštu. – (FR) Europos Parlamento gruodžio 14 d., antradienio, plenarinėje sesijoje buvo balsuojama dėl dviejų su Gruzija susijusių klausimų: susitarimo dėl vizų režimo supaprastinimo ir susitarimo dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos. Mano kolegė Nathalie Griesbeck buvo pranešėja abiejų šių susitarimų, susijusių

su piliečių judėjimu tarp ES ir Gruzijos, klausimais. Susitarimu su Gruzija siekiama sutrumpinti vizos gavimo procesą, supaprastinti reikalaujamus dokumentus ir netgi kai kurias asmenų kategorijas, pvz., studentus, žurnalistus ir pensininkus, atleisti nuo reikalavimo gauti vizą. Taip pat balsavome dėl susitarimo dėl readmisijos, kuriame ES ir Gruzija abipusiai įsipareigojo savų pačių atitinkamiems piliečiams, gyvenantiems be leidimo, taikyti readmisiją. Abu šie susitarimai yra ES ir Gruzijos noro bendradarbiauti laisvės, saugumo ir teisingumo srityse ženklas.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjungos veiksmai turi būti grindžiami gero valdymo, visiškos pagarbos žmogaus teisėms ir demokratijos principais. Santykiuose su Šiaurės Kaukazo valstybėmis ES turi būti partnerė ir padėti šiam regionui, kad jis vystytųsi ekonominiu ir prekybos požiūriu, ir parengti stabilumo ir gerovės stiprinimo bei lengvesnio konfliktų šiame regione sprendimo strategiją. Šiuo pagrindu balsavau už susitarimą su Gruzija dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos, nes, manau, kad šis susitarimas padės pasiekti minėtus tikslus.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Jungtiniame pareiškimе, kuris parengtas 2009 m. gegužės 7 d. Prahoje vykusio aukščiausiojo lygio susitikimo metu ir pagal kurį sukurta Rytų partnerystė, pabrėžta, kad svarbu skatinti piliečių judumą saugioje aplinkoje vadovaujantis susitarimais dėl supaprastintos vizų išdavimo tvarkos ir readmisijos. Taigi šis readmisijos susitarimas yra būtinas priedas prie su Gruzija pasiekto susitarimo dėl supaprastintos vizų išdavimo tvarkos ir kartu reikėtų pagerinti saugumo sąlygas ir kovoti su tarpvalstybiniu nusikalstamumu ir neteisėta imigracija. Tikiuosi, kad remdamosi šiuo susitarimu ir vykdydamos bendrus įsipareigojimus Europos Sąjunga ir Gruzija gali veiksmingai kovoti su nelegalia imigracija ir prisidėti prie demokratijos, teisinės valstybės ir pilietinės visuomenės plėtojimo šioje šalyje.

Atsižvelgdamas į šiais metais vykusio ES ir Gruzijos dialogo dėl žmogaus teisių rezultatus ir į tai, kad Gruzija yra ratifikavusi ne vieną svarbią tarptautinę konvenciją dėl žmogaus teisių, kad yra Europos Tarybos narė ir šalis partnerė, dalyvaujanti Rytų partnerystės programoje, kuri grindžiama įsipareigojimais vadovautis tarptautinės teisės principais ir pagrindinėmis vertybėmis, balsavau už šio susitarimo pasirašymą.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Reikia teigiamai vertinti vis tvirtėjančius artimus Gruzijos ir Europos Sąjungos santykius, apie kuriuos galima spręsti iš įvairios pastarojo meto veiklos. Susitarimas dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos dar labiau skatina stiprinti Gruzijos, jos kaimyninių šalių ir Europos Sąjungos santykius ir kovoti su nelegalia imigracija. Iniciatyvos reformuoti saugumo, laisvės ir teisingumo sritis gali būti labai vaisingos, jei abi šalys laikysis įsipareigojimų dvasios.

David Martin (S&D), raštu. – Teigiamai vertinu šį pranešimą, kuris yra pranešimo dėl ES ir Gruzijos vizų išdavimo pranešimas dvynys. Šiuo paketu turėtų būti sukurtos palankesnės sąlygos keliauti ir pagerinti ES santykiai su šia pasaulio dalimi.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Kaip matyti iš pastarosios veiklos, Gruzija deda akivaizdžias pastangas plėtodama artimesnius santykius su Europos Sąjunga. Šis susitarimas dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos dar labiau skatina stiprinti Gruzijos, jos kaimyninių šalių ir Europos Sąjungos santykius ir kovoti su nelegalia imigracija. Tačiau labai svarbu, kad ir toliau būtų teikiamos iniciatyvos reformuoti saugumo, laisvės ir teisingumo sritis Gruzijoje.

Alexander Mirsky (S&D), raštu. – (LV) Esu už, nes esu tvirtai įsitikinęs, kad kai M. Saakashvili norės pasislėpti nuo Gruzijos valstybinio prokuroro kaltinimų Europos

Sąjungos teritorijoje neturėdamas leidimo gyventi, jam, laikantis šio susitarimo, bus sparčiai pritaikyta ekstradicija į Gruziją ir jis be jokių kliūčių pateks į Gruzijos valdžios institucijų rankas. Šis susitarimas iš tiesų labai reikalingas. Esu už.

Andreas Mølzer (NI), raštu. – (DE) Nereikėtų skubotai ne ES piliečiams taikyti supaprastintos vizų išdavimo tvarkos. Iki tol reikėtų kuo atidžiau išnagrinėti, ar atitinkamais readmisijos susitarimais bus užkirstas kelias apsimetėliams prieglobsčio prašytojams ir ekonominiams migrantams piktnaudžiauti sistema. Be to, pagaliau reikia išspręsti su Šengeno informacine sistema II susijusias problemas. Galiausiai, naudą iš bevizių kelionių turėtų pirmiausia gauti ne prieglobsčio prašytojai ar net nusikaltėliai.

De facto labai daug priklausys nuo to, ar ir kaip iš tiesų bus įgyvendintas susitarimas. Be kokių atveju taps glaudesnis Gruzijos ir Europos Sąjungos bendradarbiavimas. Mano nuomone, susitarimas dėl readmisijos yra nepakankamai ribojantis, todėl susilaikiau nuo balsavimo.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Dėl kelių per praėjusius kelerius metus atliktų labai svarbių politinių žingsnių, pvz., įstojimo į Europos Tarybą ar prisijungimo prie Europos Žmogaus teisių konvencijos, Gruzija labiau nei kada nors anksčiau priartėjo prie Europos Sąjungos. Balsavau už Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Gruzijos susitarimo dėl vizų režimo supaprastinimo projektą, nes manau, jog labai svarbu, kad savo kaimyninių šalių atžvilgiu Europa įgyvendintų kaimynystės politiką, ypač „karštuosiuose taškuose“, pvz., Kaukaze, kur pati ES suinteresuota plėtoti svarbią prekybos partnerystę. Be to, sumažinus biurokratiją ir patikrinimus kaimyninės šalies atžvilgiu tik pagerinami santykiai su ta šalimi, sudaromos sąlygos geresnei zonos kontrolei, taigi ir didesniai saugumui, vystymuisi ir stabilumui. Sudaryti du susitarimai su Gruzija – susitarimas dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos ir susitarimas dėl vizų režimo supaprastinimo – labai padės siekti šių tikslų.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjungos ir Pietų Kaukazo šalių, įskaitant Gruziją, santykių stiprinimo procesas yra gyvybiškai svarbus mums kuriant tvirtą, nuoseklią ir veiksmingą užsienio politiką.

Pritariu Europos Sąjungos susitarimui su Gruzija dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos. Norėčiau pabrėžti šias teigiamas priemones: readmisijos išsipareigojimai yra visapusiškai abipusiai, apimantys savo piliečius ir trečiosios šalies piliečius bei asmenis be pilietybės. Išsipareigojimas priimti atgal savo piliečius taip pat apima buvusius savo piliečius, kurie, neįgydami kitos šalies pilietybės, atsisakė arba neteko savo pilietybės arba iš kurių pilietybė buvo atimta. Readmisijos išsipareigojimas dėl savo piliečių taip pat taikomas šeimos nariams (t. y. sutuoktiniams ir nepilnamečiams nesusituokusiems vaikams), neatsižvelgiant į jų pilietybę ir į tai, kad jie neturi savarankiškos teisės apsigyventi prašančiojoje valstybėje. Nustatyta vadinamoji paspartinta tvarka, kurią susitarta taikyti asmenims, sulaikytiems pasienio regione, t. y. srityje, kuri tęsiasi iki 5 kilometrų nuo valstybių narių arba Gruzijos jūrų uostų teritorijų, įskaitant muitinių zonas, ir nuo tarptautinių oro uostų.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Visapusiškai pritariu N. Griesbeck teiginiui, jog tikslinga Gruzijoje surengti informavimo kampanijas, kad gyventojai būtų informuoti apie naują padėtį ir galėtų pasinaudoti dėl jos atsiradusiomis naujomis galimybėmis. Be to, apie vizų politikos pokyčius turėtų būti nedelsiant paskelbta Europos institucijų interneto tinklalapiuose.

Taip pat pritariu pranešėjos rekomendacijai Europos Parlamento Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetui ir Europos Komisijai, kuria turi būti užtikrinta, kad šis susitarimas būtų taikomas, įgyvendinus susitarimą nustatyti kliūtis, jei jų iškiltų, ir visus asimetrinius apribojimus, kurie galėtų sutrukdyti tinkamai taikyti procedūras ir abipusiškumo principą konsulinėse tarnybose ir sienų perėjimo punktuose.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už šio susitarimo pasirašymą, nes manau, kad šis susitarimas kartu su susitarimu dėl vizų režimo supaprastinimo rodo akivaizdžią pažangą ES ir Gruzijos santykiuose ir yra svarbus Gruzijos integracijos į Europą etapas, be to, šie susitarimai paskatins Gruziją įgyvendinti būtinas reformas laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – Balsavome prieš šį susitarimą nes: pagal jį siekiama grąžinti asmenis į šalį, kurioje, vadovaujantis Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro 2010–2011 m. kreipimusi į pasaulį, daugiau kaip 16 metų šalies viduje yra perkelta apie 212 000 asmenų, gyvenančių be pastogės ir galimybių tapti savarankiškiems, ir kurios visose visuomenės dalyse paplitusi seksualinė prievarta ir smurtas dėl lyties bei kurioje toleruojamas netinkamas policijos elgesys; jis taikomas taip pat ir tiems buvusiems Abchazijos ir Šiaurės Osetijos gyventojams, kurie neturi jokių *de facto* ryšių su Gruzija; į jį neįtrauktos griežtos nuostatos dėl pagrindinių teisių pažeidimo ir dėl aukštų priėmimo standartų, kurie Gruzijoje yra nepakankami, užtikrinimo; jame yra daug spragų ir neaiškumų, kurie galėtų būti pašalinti Jungtiniame readmisijos komitete, kurio veikloje EP, deja, nedalyvauja, nors tai, atsižvelgus į jo naują kompetenciją, būtų visiškai teisėta; susitarime tinkamai neužtikrinama asmens duomenų apsauga – duomenys gali būti perduoti kitoms įstaigoms negavus susijusio asmens sutikimo.

Pranešimas: Petru Constantin Luhan (A7-0309/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už principus, kuriems pritariama pranešime ir kuriais pritariama minčiai, kad Europos Sąjunga gali būti konkurencinga pasaulyje tik tuomet, jei ji padidins savo regionų ir valstybių narių konvergenciją. Pritariu, kad nepaisant visos pažangos, būtina sumažinti regioninius skirtumus, kad būtų sustiprinta vidaus rinka ir strategija „Europa 2020“, kuri duos apčiuopiamų rezultatų tik tuomet, jei bus atsižvelgta į visų regionų starto poziciją. Nors ir pritariu, kad daugelyje regionų vis dar reikia investuoti į infrastruktūrą ir prieinamumą, vis tik norėčiau pabrėžti investicijų į mokslinius tyrimus ir naujoves svarbą, o visų lygių valdžios institucijų ir privačios veiklos vykdytojų dalyvavimas įsisavinant tokias investicijas yra būtinas, kad būtų pagerintas lėšų įsisavinimas ir pritaikymas. Norint įgyvendinti šią mintį, būtina aiški Komisijos pozicija dėl partnerystės, taip pat reikia persvarstyti ir konsoliduoti ES paramą mažųjų ir vidutinių įmonių konkurencingumui didinti.

Laima Liucija Andrikienė (PPE), raštu. – Pritariau šiai rezoliucijai, nes joje pateikiami labai reikalingi pagrindai, kuriais siekiama pabrėžti, koks vaidmuo integracijos procese tenka sanglaudos politikai ir kaip ji prisideda prie ES konkurencingumo pasaulyje didinimo. Sanglaudos politika yra pagrindinė ES politikos sritis, kurią įgyvendinant regionai galės kuo geriau spręsti didėjančias problemas, pvz., susijusias su klimato kaita, gyventojų senėjimu, socialine migracija ar energetika, su ekonomikos ir finansų krize, taigi ir padėti didinti ES konkurencingumą pasaulyje. Pritariu pranešėjui, kad tai galima pasiekti užtikrinant bendrus gyvenimo standartus visiems ES piliečiams ir remiant vystymąsi, kuomet išnaudojami visi vietos ir regionų ypatumai ir taip kuriama pridėtinė vertė ir ekonominis našumas.

Svarbu pabrėžti, kad kai tik bus pasiektas tikslas, kuriuo siekiama užtikrinti panašią gyvenimo kokybę sudarant galimybę pasinaudoti infrastruktūra ir kokybiškomis paslaugomis, regionuose bus galima sutelkti dėmesį į priemones, kuriomis siekiama gerinti ekonomikos vietos potencialą, didelę svarbą teikiant vietos tyrimams tobulinti, taip pat vystymosi ir naujovių politikai bei atitinkamai regiono infrastruktūrai.

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Teisės aktų paketo dėl teritorinės, socialinės ir ekonominės sanglaudos patvirtinimas labai svarbus nustatant Europos Sąjungos prioritetus ir tikslus, taip užtikrinant asmeninį tobulėjimą ir ekonomikos vystymąsi ir skatinant valstybių narių solidarumą. Pritariu, kad ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos skatinimas plėtojant infrastruktūrą yra labai svarbus norint, kad strategija „Europa 2020“ būtų sėkminga, nes taikant šią naują strategiją bus siekiama šalinti ekonominės plėtros kliūtis.

Be to, konkurencingumui užtikrinti taip pat būtinas mokslinių tyrimų, inovacijų ir technologijų plėtros skatinimas bei atitinkamas aukštos kokybės profesinis mokymas Europos piliečiams. Balsavau už šį pranešimą, nes manau, kad sanglaudos politika pasirodė esanti veiksminga priemonė, padedanti lanksčiai reaguoti į socialinius ir ekonominius iššūkius, atsiradusius dėl ekonomikos ir finansų krizės.

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už gerą pranešimą savo iniciatyva dėl ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos siekio Europos Sąjungoje, kuri parengė puikus mano kolega iš Rumunijos Petru Constantin Luhan. Visapusiškai pritariu pranešime išdėstytam teiginiui, kad „būtina pasiekti ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą, bet vien to neužtenka norint pasaulyje užtikrinti ekonomikos konkurencingumą, kuriam reikia didelių investicijų pagrindinėse srityse, tokiose kaip energetika, aplinkos apsauga, infrastruktūra, švietimas, moksliniai tyrimai ir vystymasis, kūrybinė veikla ir paslaugos, logistika ir transportas“. Čia trumpai apibendrintas didelio masto 1 000 mlrd. EUR investicijų planas, kurį raginu patvirtinti nuo pat savo dabartinės kadencijos pradžios ir kuris yra esminė mūsų žemyno vystymosi užtikrinant konkurencingumą ir lygias galimybes visiems bet kur Sąjungoje esantiems Europos piliečiams sąlyga.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Europos Sąjungos konkurencingumas tiesiogiai priklausys nuo to, kaip vidaus politikoje bus užtikrintas gebėjimas priimti sprendimus, kurie galės išlaikyti šiandieninius iššūkius. Tvari regioninė ir sanglaudos politika yra būtinas veiksnys, siekiant pašalinti ekonomikos vystymosi kliūtis ir didinant konkurencingumą vidaus rinkoje ir pasaulyje. Darnios ir koordinuotos regioninės politikos svarba Europos Sąjungoje jau neabejojama. Kilusi finansinė ir ekonominė krizė, o prieš tai Europoje vyravusi dujų krizė įrodė, kad tinkamos regioninės politikos nebuvimas daro žalą visai Europai.

Manau, kad sanglaudos politika yra pagrindinė ES politikos sritis, nuo kurios įgyvendinimo priklausys, ar regionai sugebės įveikti iškilusias problemas. Pritariu pranešėjui, kad teritorinės sanglaudos politikos vystymas turės tiesioginės įtakos tam, ar pavyks įgyvendinti strategijoje „ES 2020“ numatytus tikslus, ir kad būtina kuo skubiai išanalizuoti, ar ES teikiama parama konkrečioms regionams yra grindžiama konkrečiais rezultatais, kurias užtikrinamas regioninės politikos tvarumas.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), raštu. – (FR) Dabar, kai vis labiau ryškėja skirtingų Europos Sąjungos regionų teritoriniai skirtumai, viena veiksmingiausių priemonių pasiekti plataus užmojo strategijos „ES 2020“ tikslus, yra pažangesnė ES sanglaudos politika, kuri būtų visapusiškai pagrįsta inovacijomis, moksliniais tyrimais ir vystymu ir kuria būtų atsižvelgiama į konkrečią regionų padėtį. P. C. Luhan pranešime laikomasi tokio požiūrio

ir nurodoma, kad ES sanglaudos politika yra vienas svarbiausių mūsų regionų ekonominio gyvybingumo veiksmų. Įgyvendindami tokią politiką artėjame prie „tvaresnės“ Europos ekonomikos.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT) Balsavau už šį pranešimą, nes mes turime diskutuoti apie Europos ir nacionaliniu lygmenimis priimtas priemones dėl socialinės ir teritorinės sanglaudos, kuriomis siekiama Europos Sąjungos politikos tikslų, įskaitant konkurencingumo didinimą pasaulyje. Iš tiesų, sanglaudos politika yra pagrindinė ES politikos sritis, kurią įgyvendinant regionai galės kiek galima geriau spręsti problemas, susijusias su ekonomine ir finansų krize, klimato kaita, gyventojų senėjimu, socialine migracija ar energetika. Taigi šių tikslų galima pasiekti remiant vystymąsi vietos ir regionų lygiu ir, žinoma, užtikrinant bendrus gyvenimo standartus visiems ES piliečiams. Norėčiau pabrėžti, kad Europa yra solidari ir todėl labai svarbu mažinti Europos regionų vystymosi lygio skirtumus bei užtikrinti ekonominę, socialinę ir teritorinę suglaudą. Be to, sanglaudos politika turi būti labiau orientuota į rezultatus ir svarbu siekti dar didesnio veiksmingumo bei naudingumo, nes tik tuomet ši politika taps patogesnė ir naudingesnė vartotojams. Siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų įgyvendinimo, būtina įgyvendinti sanglaudos ir regionų politiką bei užtikrinti, jog ši politika būtų nepriklausoma ir aprėptų visus Europos regionus.

Vito Bonsignore (PPE), raštu. – (IT) Sveikinu P. C. Luhaną parengus šio pranešimo projektą, kuriam pritariu. Esu įsitikinęs, kad veiksminga sanglaudos politika, kuria galima sumažinti ekonominius, socialinius ir teritorinius skirtumus, iš tiesų galima padidinti visuotinį konkurencingumą. Šiuo požiūriu su būsimais iššūkiais geriausiai galintys susidoroti ir taip konkurencingumą didinantys ir į tvirtą ekonomikos atsigavimą Europą vedantys regionai tampa vis svarbesni.

Atsižvelgiant į finansų krizę, vis dar darančią poveikį visai Europai ir į strategijos „ES 2020“ tikslus, manau kad naudinga sustiprinti struktūrinį fondą ir struktūrinės politikos kryptis, taikant aktyvesnius veiksmus regionuose. Galiausiai, sanglaudos politika yra labai svarbi Lisabonos strategijos tikslams pasiekti, tačiau norint konsoliduoti gautus rezultatus būtina toliau investuoti į visų rūšių infrastruktūrą, nes ji yra konkurencingesnės Europos ekonomikos pagrindas.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Pagrindinis pranešimo dėl ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos siekio ES tikslas – padidinti ES bendrovių konkurencingumą pasaulyje. Prielaida, kuria grindžiamas pranešimas yra neteisinga, nes be išsamesnės analizės teigiama, kad konkurencingumas ir sanglauda nėra prieštaringos ir nesuderinamos sąvokos. Tiesą pasakius, dėl dabartinio konkurencingumo, įskaitant Europos lygmens konkurencingumą, mažinami atlyginimai ir didėja privatizavimas stambaus verslo naudai; tai neatitinka ekonominės ir politinės sanglaudos sampratos. Pranešime apibūdinamos problemos, su kuriomis susiduria ES regionai, tačiau nepateikiama argumentuotų ir gyvybingų sprendimų ir toliau laikomasi Lisabonos ir „ES 2020“ strategijų.

Galiausiai, pranešime teigiama, kad ekonomikos krizė ir katastrofiški jos padariniai, darantys poveikį daugumai Europos regionų, yra dar viena problema, su kuria turi susidoroti regionai, tačiau nenurodomos krizės priežastys. Tuo pranešime iš esmės dangstoma netinkama ir silpna Europos sanglaudos politika prieš krizę. Būtent todėl balsavau prieš šį pranešimą.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjungos sanglaudos politika pasirodė esanti labai svarbi mažinant įvairių Europos regionų vystymosi netolygumus. Reikia užtikrinti įvairių valdysenos lygmenų horizontalų ir vertikalų koordinavimą, kad būtų pasiekti

bendrieji plėtros, ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos reikalavimai. Parama moksliniams tyrimams, naujovėms ir švietimui yra svarbi priemonė įtraukiajai darbo rinkai ir tam, kad jos poreikiai būtų tenkinami regioniniu lygmeniu, užtikrinti. Aktyvus vietos ir regioninių valdžios institucijų vaidmuo yra labai svarbus užtikrinant didesnę ekonomikos konkurencingumą pasaulio rinkoje.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) ES ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ir valstybių narių solidarumo skatinimas yra viena iš pamatinių Lisabonos sutartyje nustatytų vertybių (Romos sutarties 3 straipsnis).

Pagrindinis sanglaudos politikos tikslas yra skatinti harmoningą 271 skirtingo ES regiono vystymąsi mažinant šių regionų vystymosi netolygumus. Išskirtinį dėmesį reikia skirti mažiau palankiems regionams, tokiems kaip kaimo vietovės, regionams, nukentėjusiems dėl pramonės įmonių perkėlimo, regionams, kurie turi didelių nuolatinių gamtos ir demografinių trūkumų, salai, tarpvalstybiniais ir kalnų regionams.

Atsižvelgdamas į tai, įrodinėjau, jog sanglaudos politiką reikia suvienodinti su strategijos „Europa 2020“ tikslais ir paskatinti finansavimo skyrimo skaidrumą. Mano nuomone, visa informacija, susijusi su sanglaudos politikos finansavimo planų priėmimu ir įgyvendinimu, turėtų būti prieinama plačiai visuomenei ir skelbiama interneto svetainėje realiu laiku kuo daugiau suskirstyta pagal teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros klasifikaciją: pvz., įgyvendinimas remiantis teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros 3 lygmeniu turėtų būti pateiktas, kur tik yra toks nurodymas. Štai kam, pridėtam prie sanglaudos politikos, pritariu, – tai 2010 m. strateginei ataskaitai dėl 2007-2013 m. programų įgyvendinimo.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Tikrovė, su kuria šiandien susiduriame Europos Sąjungoje, yra stiprus ir pats tiesiausias pranešime pateikto teiginio, kad sanglaudos politika davė veiksmingą atsaką krizės sukeltiems socialiniams ekonominiams sunkumams, paneigimas. Kita pranešime pateikta mintis: sanglaudos politikos siejimas su strategija „Europa 2020“. Gerai žinoma, kad strategijoje „Europa 2020“, sudarytoje remiantis senąja Lisabonos sutartimi, laikomasi tos pačios politinės liberalizavimo, privatizavimo ir darbo teisės aktų lankstumo linijos. Šios rekomendacijos, kurių reikia laikytis, sanglaudos nestiprina: priešingai, jomis pabrėžiami šalių ir regionų skirtumai, taip pat skirtumai kiekvienoje šalyje. Sanglaudos principo įgyvendinimui labai svarbi ES biudžeto perskirstymo funkcija yra labai susilpninta dėl jos nedidelio vaidmens.

Be to, dar turime paminėti išlaidas, skirtas labiausiai pažeidžiamoms ES ekonomikoms, stojimui į bendrąją rinką, Ekonominėi ir pinigų sąjungai ir tarptautinės prekybos reguliavimo panaikinimui, – tai yra aspektai, į kuriuos šiame pranešime neatsižvelgiama. Gamybos atsigavimas kiekvienoje šalyje ir regione, tausūs išteklių naudojimas ir gamtos išsaugojimas yra kiekvienos šalies ekonominės plėtros ir darbo vietų kūrimo atsižvelgiant į teises ir valstybės visuomeninių paslaugų ir socialinių funkcijų tinklo stiprinimo strateginis kelias.

Juozas Imbrasas (EFD), raštu. – (LT) Pritariau šiam pranešimui, nes pagal Sutarčių principus sanglaudos politika, kuria siekiama sumažinti regionų vystymosi skirtumus ir parengti juos spręsti ilgalaikes ir trumpalaikes problemas (globalizacija, demografiniai pokyčiai, gyventojų skaičiaus mažėjimas kaimo vietovėse, klimato kaita, biologinės įvairovės apsauga) atsižvelgiant į konkrečius jų pajėgumus ir trūkumus, akivaizdžiai yra itin svarbi Europos integracijos procesui. Tvirta ir gerai finansuojama sanglaudos politika yra būtina sąlyga siekiant strategijos „ES 2020“ tikslų. Visi regionai turi vystytis tvariai. Džiugu, kad Komisija yra raginama išnagrinėti ir pasiūlyti veikimo metodiką, pagal kurią būtų skatinama

kaimo ir miesto partnerystė, kovojama su gyventojų skaičiaus mažėjimu kaimo vietovėse ir tuo pat metu skatinama tvari miesto plėtra, nes beveik 80 proc. ES gyventojų gyvena miestuose. Miesto ir kaimo vietovėms tenka dinamiškas vaidmuo užtikrinant regionų ekonomikos vystymąsi. Kito programavimo laikotarpio metu reikia skirti investicijų į miestų ir priemiesčių projektus ir užtikrinti geresnį kaimo vietovių programų koordinavimą. Būtina skatinti verslumą ir remti mažąsias ir vidutines įmones (MVI) pripažįstant jų vaidmenį didinant ekonomikos konkurencingumą ir kuriant naujas darbo vietas, reikia palengvinti galimybes gauti finansavimą, užtikrinti supaprastintą prieigą prie rizikos kapitalo ir mikrofinansų. Komisija turi dar labiau supaprastinti struktūrinių fondų ir Sanglaudos fondo naudojimo taisykles, siekiant sumažinti paramos gavėjų administracinę naštą.

David Martin (S&D), raštu. – Geresnė gyvenimo kokybė kuriant saugias ir geresnės kokybės darbo vietas ir prieigos prie visų tipų infrastruktūros – ar tai būtų transporto, socialinių arba švietimo reikalų, ar būtų susijusi su moksliniais tyrimais, plėtra ir naujovėmis – užtikrinimas yra pagrindinė priežastis visuomenei remti Europos integracijos procesą. Savo konkrečiais tikslais ir priemonėmis sanglaudos politika užtikrina tvarų ES vystymąsi, tuo patenkindama ekonominius ir socialinius Europos visuomenės poreikius. Tuo pat metu ES valstybės narės tiesiogiai susiduria su globalizacijos padariniais. Šis pranešimas, pavadintas „Realios teritorinės, socialinės ir ekonominės sanglaudos pasiekimas ES – būtina sąlyga pasaulio konkurencingumui?“, skirtas Europos Parlamento narių diskusijoms dėl Europos ir nacionaliniu lygmeniu patvirtintų priemonių, kuriomis siekiama įgyvendinti ES politikos tikslus, įskaitant ekonominio konkurencingumo pasaulyje didinimą, tarpusavio priklausomumo ir papildomumo skatinimo. Pranešimu siekiama perteikti požiūrį, pabrėžiantį sanglaudos politikos integracijos vaidmenį ir jos indėlį į ES konkurencingumo pasaulyje didinimą. Pritariu šiam pranešimui ir diskusijai.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Šis pranešimas pirmiausia susijęs su regionų ir Europos konkurencingumu bei didesniu našumu. Jis visiškai atitinka strategiją „Europa 2020“. Tai reiškia, kad vienintelio įdomaus šiame pranešime dalyko dėl „kokybiškų viešųjų paslaugų visiems piliečiams, kad ir kur jie gyventų ir dirbtų“ svarba yra sumenkinama. Balsavau prieš šį tekstą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Būtent dėl stiprios sanglaudos politikos Europos Sąjungai pavyko sumažinti įvairių Europos regionų išsivystymo skirtumus. Svarbu, kad ji ir toliau užtikrintų visų lygmenų valdysenos koordinavimą, kad būtų pasiekti ES palaikomi su plėtra ir ekonomine, socialine bei teritorine sanglauda susiję tikslai. Pagalba moksliniams tyrimams, naujovėms ir švietimui yra svarbi priemonė visiems prieinamai darbo rinkai užtikrinti. Būtina, jog visi prisidėtų, kad pasaulinėje rinkoje būtų užtikrintas didesnis ekonominis konkurencingumas.

Alexander Mirsky (S&D), raštu. – (LV) Balsavau „už“, nes palaikau sanglaudą, jei tik taip visi Latvijos kyšių davėjai bus uždaryti į kalėjimą ir daugiau nebeturės galimybės trukdyti deramam ES struktūrinių fondų naudojimui. Šiuo požiūriu sanglaudą privalome taikyti praktikoje prokuratūros, policijos ir teismų lygmeniu ne tik Latvijoje, bet ir visoje Europos Sąjungos teritorijoje. Taip milijardai eurų, pirma, bus panaudoti pagal paskirtį; antra, atsižvelgiant į terminus; trečia, paisant piliečių, o ne kokių nors valstybių tarnautojų ir politinių grupuočių interesus. Aš esu už sanglaudą.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Sanglaudos politika yra pagrindinis ES rūpestis siekiant išlaikyti turtingesnių ir skurdesnių regionų santykių pusiausvyrą. Ja taip pat siekiama išlyginti nevienodos ekonominės plėtros rezultatus. Taigi taip pat turėtų būti įmanoma

užtikrinti, kad būtų pasiektas vienodas gyvenimo lygis. Globalizuotame pasaulyje ypač didelė reikšmė turėtų būti teikiama regionų konkurencingumui. Balsuoju prieš šį pranešimą, nes neaišku, kiek reikalingos praktinės patirties jau turi skirtingų valstybių narių regionai.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Pranešimu dėl teritorinės, socialinės ir ekonominės sanglaudos, mano nuomone, siekiama pateikti išsamią programą, pabrėžiančią integracinį sanglaudos politikos vaidmenį ir jos indėlį didinant ES konkurencingumą pasaulyje. Savo balsu už šį pranešimą siekiu paskatinti Europoje diskusiją dėl Europos ir nacionaliniu lygmeniu patvirtintų priemonių, kuriomis siekiama įgyvendinti ES politikos tikslus, įskaitant ekonomikos konkurencingumo pasaulyje didinimą, tarpusavio priklausomumo ir papildomumo. Geresnė gyvenimo kokybė kuriant saugias ir geresnės kokybės darbo vietas yra viena pagrindinių priežasčių, kodėl visuomenė palaikė Europos integracijos procesą. Teritoriškumą reikia saugoti ir stiprinti imantis socialinių veiksmų, kurie padėtų užtikrinti visišką visuomenės integraciją, įskaitant ekonominę. Savo konkrečiais tikslais ir priemonėmis sanglaudos politika dabar gali užtikrinti tvarų vystymąsi, kuris tenkintų ekonominius ir socialinius visuomenės poreikius.

Georgios Papanikolaou (PPE), raštu. – (EL) Šis konkretus savo iniciatyva pateiktas pranešimas, už kurį balsavau, parengtas po ilgos sudėtingos diskusijos, kas Graikijai yra labai opi tema. Tiesa, kad iki šiol su politine sanglauda susijusi pažanga padėjo sumažinti regionų lygybės takoskyrą. Vis dėlto ekonomikos laikotarpis pasikeitė, ir prie jo reikia derinti sanglaudos politiką. Naujasis sanglaudos politikos, kaip svarbiausios ES skurdžiausių ir turtingiausių regionų Bendrijos solidarumo priemonės, vaidmuo turėtų būti imtis pastangų, kad Europoje nebūtų kuriamos *nouveau pauvres* ekonominės salos arba regionai. Taigi susiduriame su aiškiu ir konkrečiu iššūkiu.

Yra du dalykai, į kuriuos Graikija turės atkreipti išskirtinį dėmesį: 1. Sanglaudos politikos 1 tikslo regionai; šis punktas susijęs su bendrojo nacionalinio produkto, kurį reikia labai rimtai stiprinti, konvergencija. 2. Regionai, kurie pamažu likviduojami (kurie apima Atiką); šie regionai bus vertinami atskirai pagal naujausius ekonominius duomenis, nes ekonomikos krizė galėjo pakeisti ankstesnių metų duomenis į priešingą pusę.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), raštu. – (PT) Šis pranešimas yra Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) iniciatyva diskusijoje dėl sanglaudos ir regioninės politikos ateities. Europos Sąjungos teritorinės, socialinės ir ekonominės sanglaudos stiprinimas yra viena iš krypčių, kurių reikia imtis siekiant prisidėti prie konkurencingumo pasaulyje.

Visiškai sutinku su pagrindiniu šio pranešimo tikslu, kuriuo siekiama pabrėžti sanglaudos politikos mažinant ekonominius, socialinius ir teritorinius skirtumus, kuriant naujas darbo vietas, skatinant ekonomikos augimą ir statybos infrastruktūrą vaidmenį. Teritorinė ir socialinė sanglauda turėtų būti naujos politikos, kuria galima užtikrinti tvarų augimą ir didesnę konkurencingumą pasaulio mastu, pagrindas.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Sveikinu pranešėją P. C. Luhaną už jo nuostabų darbą ir sutinku su juo, kad poreikis gerinti gyvenimo kokybę kuriant saugias ir geresnės kokybės darbo vietas ir užtikrinant prieigą prie visų tipų infrastruktūros – ar tai būtų transporto, socialinių arba švietimo reikalų, ar būtų susijusi su moksliniais tyrimais, plėtra ir naujovėmis – yra pagrindinė priežastis visuomenei remti Europos integracijos procesą.

Visiškai sutinku su mintimi, kad sanglaudos politika yra ES pagrindinė politika, galinti padėti regionams kuo geriausiai įveikti šiuos sunkumus, vadinasi, padėti padidinti ir ES ekonominį konkurencingumą pasaulyje, visiems ES piliečiams užtikrindama vienodą

gyvenimo lygį ir remdama vystymąsi pasinaudojant vietos ir regiono ypatumais ir tuo būdu sukurdama pridėtinę vertę bei ekonominį našumą.

Marit Paulsen, Olle Schmidt ir Cecilia Wikström (ALDE), raštu. – (SV) Palaikome bendrą sanglaudos politiką ir manome, kad ji yra svarbi Europos integracijai. ES susidarius didelei įtampai, labai svarbu būti solidariniams. Vis dėlto manome, kad regioninė politika pirmiausia turėtų būti regionų ir valstybių narių atsakomybė, o ES parama turėtų būti sutelkta į vargingiausius regionus ir į įvairias teritorinio bendradarbiavimo programas.

Rovana Plumb (S&D), raštu. – (RO) Pranešime pabrėžiami sanglaudos politikos pasiekimai, kas yra labai svarbu sėkmingai įgyvendinant strategiją „ES 2020“, kaip regionų skirtumų šalinimo priemonę 2007–2013 m laikotarpiu moksliniams tyrimams ir naujovėms buvo skirta maždaug 86 mlrd. EUR. Būsimo programavimo laikotarpio metu svarbu taikyti sėkmingus „žinių trikampio“ modelius ir juos skatinti, siekiant užtikrinti tvarų regioninių strateginių bendrųjų mokslinių tyrimų ir naujovių programų vystymą.

Pranešėjas ragina Europos Komisiją pateikti konkrečius teritorinės sanglaudos apibrėžimo ir sistemingo jos įgyvendinimo pasiūlymus pabrėždamas decentralizavimo principo vietos valdžios institucijų lygmeniu svarbą (metodas „iš apačios į viršų“) siekiant pagerinti lėšų panaudojimo laipsnį (visai priešingą rezultatą duoda tai, kad regionai vidutiniškai administruoja tik 30,5 proc. viso sanglaudos politikai skirto biudžeto, kurio likusiąją dalį tvarko centrinės valdžios institucijos).

Dėl šios priežasties partnerystės principą ateityje reikia labai sustiprinti. Pranešime rekomenduojama, kad valstybės narės ir Europos Komisija daugiau dėmesio skirtų dideliems projektams, apimančioms dvi ar daugiau didelių poveikį Europos mastu turinčias veiklos programas, kurios sukurs pridėtinę vertę, aukštos kokybės darbo vietų ir apsaugos tvarų regionų vystymąsi, palaikyti.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjungos sanglaudos politika yra labai svarbi, nes ja siekiama padėti regionams įveikti naujos tarptautinės padėties sunkumus. Palaikydami vystymąsi, stiprindami vietų ir regionų bruožus, užtikrindami, kad būtų mažinami europiečių gyvenimo lygio skirtumai, sutvirtiname Europos projektą. Vis dėlto, remiantis regionų politika ir priemonėmis, reikia stiprinti paramą moksliniams tyrimams, plėtrai bei naujovėms, drauge plėtoti švietimą ir lavinti europiečiams reikalingus įgūdžius įtraukiajai darbo rinkai užtikrinti.

Crescenzo Rivellini (PPE), raštu. – (IT) Parlamentas šiandien priėmė savo iniciatyva pateiktą pranešimą, kuriuo siekiama pabrėžti sanglaudos politikos vaidmenį mažinant ekonominius, socialinius ir teritorinius skirtumus, kuriant naujas darbo vietas, skatinant ekonomikos augimą, statybos infrastruktūrą ir konkrečiais tikslais bei priemonėmis užtikrinant tvarų ES vystymąsi, taip patenkinant Europos visuomenės ekonominius ir socialinius poreikius.

Sanglaudos politika buvo viena pirmųjų regionų lygmenį apėmusių politikų, rodanti savo pridėtinę vertę ir padedanti užtikrinti veiksmingumą bei tvarumą. Būdas, kuriuo remdamasi kiekviena valstybė narė pasinaudoja priklausymo bendrajai Europos rinkai galimybėmis, priklauso nuo jos brandumo ir skirtingo šalies išsivystymo lygio. Tai reiškia, kad kiekviena valstybė narė yra atsakinga už pačių veiksmingiausių priemonių, kurios padėtų jos ekonomikai gyvuoti pasaulinėje sistemoje, parinkimą. Pranešime siūlomos naujos būsimos politikos siekiant stiprinti jos veiksmingumą ir užtikrinti tvirtą, tvarų ekonomikos augimą ir didesnę konkurencingumą pasaulyje rekomendacijos.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), raštu. – (ES) Rengiant šį pranešimą, mūsų frakcija dažnai reiškė esminį nesutarimą dėl autoriaus pasiūlytos krypties. Galiausiai neturėjome kito pasirinkimo, kaip balsuoti prieš jį.

Czesław Adam Siekierski (PPE), raštu. – (PL) Pastaraisiais metais Sanglaudos fondo ir struktūrinių fondų lėšomis buvo prisidėta prie dinamiškos daugelio miestų ir nemažos dalies kaimo vietovių plėtros. Sanglaudos politika yra realus teigiamo veiksmų, kurių ES lygmeniu buvo imtasi dėl vietos bendruomenių ir jų regionų, poveikio įrodymas. Pamažu išsivaduojame iš krizės, kuri paskatino papildomus skirtumus Europos Sąjungoje. Sanglaudos politika pasirodė esanti lanksti priemonė, dėl jos buvo galima reaguoti į konkrečius regionų poreikius ir tam tikra prasme sušvelninti neigiamus krizės padarinius. Regionų sanglauda unikali pridėtinės vertės rūšis, turinti teigiamą poveikį ES ekonominiam konkurencingumui. Suvienodindama regionų išsivystymo lygį ir užtikrindama panašią gyvenimo kokybę bei vienodą prieigą prie infrastruktūros, ES gali būti pasiruošusi priimti pasaulinius iššūkius. Ji galės daugiau dėmesio skirti investicijoms naujovių, mokslinių tyrimų ir plėtros srityje.

Tvari, ekologiška, žiniomis pagrįsta ekonomika reikš, kad esame konkurencingesni, nes konkurencingumas padidės, jei regionuose sumažės nedarbas ir palaikysime kvalifikuotos bei judžios darbo jėgos kūrimą tiek miestuose, tiek kaimo vietovėse. Mažų ir vidutinio dydžio įmonių, kurios įdarbina daugumą ES piliečių, parama yra esminis klausimas. Mums reikia tvirtos sanglaudos politikos, kuri savo ruožtu reikalauja atitinkamo biudžeto, bent jau dabartinio lygmens, kad būtų pasiekti jos didelių užmojų tikslai.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda yra būtina konkurencingumo pasaulio lygmeniu sąlyga, tačiau jam užtikrinti to nepakanka. Europos sanglaudos politika siekiama sumažinti regioninius skirtumus, atsižvelgiant į pasaulinių išbandymų, tokių kaip klimato kaita, demografiniai pokyčiai, energetikos problemos ir biologinės įvairovės apsauga, poveikį, taip pat į naujus dėl ekonomikos ir finansų krizės kylančius sunkumus. Dėl šios priežasties palaikau pranešėjo, mano kolegos Regioninės plėtros komitete, pateiktą tekstą, kuriame pakartojama mintis, kad sanglauda ir konkurencingumas nėra vienas kitam prieštaringi arba nesuderinami, jie yra vienas kitą papildantys elementai.

Konkurencingumo Europos Sąjungoje gali būti pasiekta tik remiantis tvarią ekonomikos augimu, kuriam esant sanglaudos politika prisidės prie sėkmingo strategijos „Europa 2020“ tikslų įgyvendinimo ir atsako į socialinius ir ekonominius sunkumus. Todėl nereikia pamiršti regionų lygmens ir jį skatinti, daugiau įtraukiant regionų ir vietos subjektus arba stiprinant miestų ir kaimo vietovių vaidmenį, nes tik skatindami regioninį konkurencingumą būsime konkurencingi pasaulyje.

Derek Vaughan (S&D), raštu. – Šiame pranešime pateikti Parlamento planai, skirti geriau koordinuoti finansavimą iš ES struktūrinių fondų ir išlaidas Europos naujovėms, yra kovos su ES regionų išsivystymo lygio skirtumais ir regioninio konkurencingumo stiprinimo būdas. Palaikau šiuos raginimus kartu su kitais, skatinančiais supaprastinti su šiuo finansavimu susijusias procedūras, ypač mažoms ir vidutinio dydžio įmonėms, kurioms, esant dabatinei ekonomikos padėčiai, turime padėti mažindami jiems užkrautą administracinę naštą. Šiame pranešime taip pat pateikiami svarbūs orientyrai, kuriais pabrėžiama decentralizavimo principo svarba (metodas „iš viršaus į apačią“) turint omenyje „partnerystės principo“ su vietos valdžios institucijomis, kurios dažnai geriausiai žino piliečių ES, ypač Velse, poreikius, stiprinimą.

Anna Záborská (PPE), raštu. – (SK) Kai šiame Parlamente kalbame apie sanglaudą, kalbame apie labiausiai trokštamų dalykų sąrašą. Mūsų rinkėjai ir mes patys norėtume gyventi Europoje, kur sektųsi kiekvienam, nė vienas nebūtų neturtingas ir neturėtų darbo vietų. Taigi šis pranešimas veikia primena sąrašą, kurį vaikas galėtų išsiųsti Kalėdų Seneliui. Neginčijama šio pranešimo nauda yra ta, kad jis apima tikriausiai viską, ką norėtume rasti po Kalėdų eglute – jei ne šiais metais, tai tikriausiai 2020 m. Kyla tik viena problema. Visi šie dalykai kainuoja. Kaip ir šeimoje, turinčioje mažų vaikų, taip pat turime nuspręsti, kas mums svarbiausia. Negaliu negalvoti, kad tai yra pirminis Parlamento vaidmuo. Pateiktas pranešimas liudija gana liūdną faktą, kad netgi krizė mums nepadės atlikti šių vaidmenų nors kiek geriau.

Mes visada turime per daug prioritetų. Vis dėlto kiekvienoje šeimoje yra tik vienas biudžetas, ir dovanos perkamos iš to, kas lieka, kai šeima pamaitinta ir apdengta, visos gyvenamojo būsto ir energijos sąskaitos apmokėtos. Parama, kurios tam taip kilniaširdiškai reikalaujame reiškia iš mokesčių mokėtojų kišenės paimtus pinigus; mamos ir tėčiai kiekvieną mėnesį sprendžia, koks yra jų tikrasis prioritetas ir kas turi palaukti. Mes neturime to pamiršti.

11. Balsavimo pataisymai ir ketinimai (žr. protokolą)

(Posėdis sustabdytas 13.10 val. ir vėl pratęstas 15.05 val.)

PIRMININKAVO: JERZY BUZEK

Pirmininkas

(Posėdis pradėtas 15.05 val.)

12. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas (žr. protokolą)

13. Klausimų Komisijos Pirmininkui valanda

Pirmininkas. – Kitas klausimas yra klausimų Komisijos Pirmininkui valanda. Norėčiau pasveikinti Pirmininką J. M. Barroso mūsų kas mėnesį vykstančioje klausimų valandoje. Mes pasiruošę priimti klausimus. Taisyklės galioja tos pačios kaip ir visada: viena minutė klausimui, viena minutė atsakymui, jei kurios nors frakcijos pirmininkas norės užduoti papildomą klausimą, kitam klausimui ir atsakymui skiriama po 30 sekundžių.

Ioannis Kasoulides, PPE frakcijos vardu. – Frakcijos pirmininko J. Daulo vardu noriu paklausti štai tokio klausimo. PPE frakcija norėtų žinoti jūsų nuomonę apie dabartines pastangas atnaujinti tiesiogines derybas dėl Palestinos klausimo. Jungtinės Amerikos Valstijos atsisakė įtikinti Izraelį pratęsti moratoriumą dėl gyvenviečių Rytų Jeruzalėje ir Vakarų Krante tikriausiai dėl to, kad jos veda į niekur.

Kokių pastangų reikia imtis ES atskirai arba kartu su Artimųjų Rytų ketvertu, kad būtų pradėtos derybos? Atsižvelgiant į dabartinius pokyčius, kaip reikėtų vertinti dar kartą pareikštą ES pasirengimą pripažinti nepriklausomą Palestinos valstybę?

Kaip vertinama humanitarinė padėtis Gazos ruože po to, kai 2010 m. birželį Izraelis priėmė sprendimą palengvinti sienų kirtimą ir ėmėsi pastangų išlaisvinti Gilad Shalit?

José Manuel Barroso, Komisijos Pirmininkas. – Kaip žinote, Europos Sąjunga tvirtai palaiko tiesioginių derybų atnaujinimą. Vakar Užsienio reikalų taryba pareiškė Europos poziciją, apgailestaudama, kad Izraelis nesugebėjo priimti sprendimo sustabdyti gyvenviečių

kūrimą, kaip reikalavo Europos Sąjunga, Jungtinės Amerikos Valstijos ir Artimųjų Rytų ketvertas.

Norėčiau pridurti, kad padėtis kelia nusivylimą, ypač todėl, kad dviejų valstybių sprendimui reikalingų sąlygų sudarymas apskritai yra ne tik Palestinos, regiono ir tarptautinės bendruomenės interesas, bet manau, ir paties Izraelio interesas.

Kalbant apie derybas, vakar Užsienio reikalų taryba taip pat susitarė dėl bendradarbiavimo su Artimųjų Rytų ketvertu ir Jungtinėmis Amerikos Valstijomis stiprinimo. Specialusis pasiuntinys senatorius G. J. Mitchell netrukus susitiks su Catherine Ashton aptarti susidariusios padėties. Europos Sąjunga reiškia savo visišką paramą taikos procesui ir visišką išsipareigojimą dėl regiono reikalų. Manau, kad Artimųjų Rytų ketvertas galėtų būti atgaivintas Europos Sąjungai labai artimai bendradarbiaujant su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis.

Komisijos pirmininko pavaduotoja-vyriausioji įgaliotinė C. Ashton susisiekė su pagrindiniais veikėjais regione, mes taip pat laukiame šią savaitę vyksiančio Arabų valstybių lygos susitikimo. Turime suteikti deryboms naują galimybę, naują impulsą, nes aklavietė neturėtų būti pasirinkimas. Esu įsitikinęs, kad mes su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis rasime kelią pirmyn.

Ioannis Kasoulides, *PPE frakcijos vardu.* – Norėčiau dar kartą paklausti apie humanitarinę padėtį Gazos ruože atvėrus užkardas ir kas daroma dėl kapralo Gilad Shalit.

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Padėtis Gazoje nėra tvirta. Ekonomikos atsigavimas labai reikalingas, deja, nematome esminio politikos pokyčio Gazoje, ko Europos Sąjunga reikalavo pastaruosius mėnesius.

Būtent todėl Europos Sąjunga praėjusį pirmadienį Ministro Pirmininko S. Fayyado prašymu susitarė dėl trijų kryptių modelio, skirto eksportui iš Gazos palaikyti. Neseniai priėmiau Ministrą Pirmininką S. Fayyadą ir mes apie tai kalbėjome. Gaza turėtų būti laikoma labai svarbia Palestinos valstybės kūrimo dalimi.

Martin Schulz, *S&D frakcijos vardu.* – (DE) Pone Pirmininke, pone J. M. Barroso, Europos Vadovų Taryba susitinka ketvirtadienį ir penktadienį. Norėčiau jūsų paklausti šių klausimų:

Pirma, ar manote, kad euroobligacijų įvedimas gali padėti stabilizuoti eurą?

Antra, ar sutinkate su kanclere A. Merkel, kad euroobligacijos nereikalingos?

Trečia, jei jūsų nuomonė skiriasi nuo A. Merkel ir jūs palaikote euroobligacijas, ką ketinate daryti Taryboje ateinančių ketvirtadienį?

Ketvirta, ar palaikote ryšį su Euro grupės pirmininku, Ministru Pirmininku bei finansų ministru J. C. Junckeru ir ar jūs, Komisijos Pirmininkas, jį palaikysite?

Penkta, jei euroobligacijoms nebus pritarta, ar po to nedelsdamas informuosite Parlamentą, kaip jūs, būdamas Komisijos narys, ketinate reaguoti į galimą neigiamą sprendimą?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Euroobligacijos yra įdomi mintis. Tiesą sakant, Komisija jas jau svarstė 2008 m. savo dokumente „EMU@10“, skirtame EPS dešimtosioms metinėms. Vis dėlto, reaguodami į krizę, sukūrėme EFSF ir EFPIS. Šios priemonės anaipol nėra visapusiškos. Esant reikalui, jos gali būti patobulintos ir taikomos daug greičiau negu bet kokios alternatyvos, kad ir kokios jos būtų įdomios. Dabar, manau, turime paklausti savęs paprasto klausimo: ar krizę geriausia įveikti pasitelkiant visų šalių

sutarimu priimtas priemonės ar pradėdant dar vieną diskusiją, dėl kurios nėra bendro sutarimo? Kaip jūsų klausimas leido suprasti, iš tiesų nėra sutarimo dėl neseniai Ministro Pirmininko J. C. Junckero pateiktų pasiūlymų.

Manau, kad šiandien atsakymas aiškus. Turėtume dėmesį skirti tam, kas gali padėti pasiekti susitarimą euro zonoje, nes nesugebėjimas pasiekti šio susitarimo pakenks euro zonos rinkų vertinimams. Neatsisakykime labai įdomios euroobligacijų idėjos ateityje, tačiau šiame etape dėmesį skirkime tam, ką galime padaryti greitai ir ryžtingai.

Martin Schulz, *S&D frakcijos vardu.* – (DE) Pone Pirmininke, J. M. Barroso, jūs atsakote į mano klausimus pasitelkdamas savo neprilygtamą diplomatiškumą, tačiau nenoriu leisti jums taip išsisukti. Todėl klausiu jūsų labai konkrečiai: būdamas Euro grupės pirmininkas, Ministras Pirmininkas J. C. Juncker paskelbė, jog ketina Europos Vadovų Taryboje imtis iniciatyvos dėl euroobligacijų įvedimo. Ar jūs remsite jį šiuo klausimu? Be to, ar ketinate bandyti įtikinti A. Merkel ir N. Sarkozy prisijungti prie daugumos euro valstybių, ar kai A. Merkel ir N. Sarkozy sakys „mes to nenorime“, jūs sakysite „gerai, kadangi dvi šalys sako „ne“, apsieisime be šios idėjos“?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Ketinu atsakyti labai tiesiai. Nemanau, kad šiuo etapu yra nors menkiausia galimybė pasiekti sutarimą dėl euroobligacijų.

Kelios valstybės narės prieštarauja dėl to pasiūlymo. Būtent todėl, manau, turėtume dirbti, kad pasiektume didžiausią galimą sutarimą pasinaudodami esamomis priemonėmis. Sakau jums labai nuoširdžiai – ir ypač ponui Martinui Schulzui – idėja man atrodo įdomi ir patraukli. Tiesą sakant, Komisija pateikė keletą pasiūlymų anksčiau – dar būnant valdžioje vienam iš gerai žinomų mano pirmtakų, tačiau šiame etape sąlygos nėra tinkamos susitarimui pasiekti.

Guy Verhofstadt, *ALDE frakcijos vardu.* – Turiu konkretų klausimą, bet noriu pasakyti, pone J. M. Barroso, kad jūs su Komisija turite iniciatyvos teisę. Jūs galite pateikti pasiūlymą dėl euroobligacijų, ir tai buvo tai, ko ponas M. Schulz klausė. Gerai, jūs nesinaudojate ta teise, ir šiuo metu dėl šio klausimo turime problemą

Turiu konkretų klausimą dėl 2009 m. biudžeto įvykdymo patvirtinimo. Yra Regioninės politikos generalinio direktoriaus patikinimo pareiškimas, kuriame teigiama, ir aš jį cituoju, kad 38 iš 79 programų generalinis direktorius neturi pagrįstų patikinimų dėl sandorių, susijusių su 2009 m. grąžinamosiomis išmokomis pagal deklaruotas išlaidas, teisėtumu ir reguliarumu. Tai kelia klausimą, kas gali pateikti pagrįstus patikinimus. Pareiškime tęsiama, kad 41 likusios programos ankstyvajame etape buvo nustatyta didelių trūkumų dar prieš bet kokių išmokų grąžinimą 2009 m.

Taigi mano klausimas jums toks: tariant, kad jūs prisiimate politinę atsakomybę už šį pareiškimą su visais jo padariniais, kokie bus jūsų veiksmai valstybių narių atžvilgiu?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Atsakant į jūsų komentarą, pone G. Verhofstadtai, leiskite man pirmiausia jums pasakyti, kad Komisija savo iniciatyvos teise jau pasinaudojo. Šitai jums gali priminti tai, kad kai paleidome šį mechanizmą, Olli Rehn ir aš pateikėme kolektyvinių garantijų galimybę, kuri daugiau ar mažiau buvo susijusi su euroobligacijomis. Valstybės narės tai kategoriškai atmetė.

Dabar galėtume teikti naujus pasiūlymus, tačiau šiuo metu nemanau, kad būtų atsakinga vėl teikti oficialius pasiūlymus, kai susidūrėme su tokia opia padėtimi. Tai tik padalins euro

zoną ir Europos Sąjungą. Tačiau Komisija jau pateikė pasiūlymus. Jie buvo ant stalo ir buvo atmesti. Tokia tikrovė.

Kalbant apie finansines perspektyvas, aš jau išsipareigojau pateikti pasiūlymą dėl konkrečios euro obligacijų rūšies – euro projekto euroobligacijų ir, nors jau girdėjau keletą neigiamų komentarų iš kai kurių kapitalo fondų, vis dar turiu vilčių, kad tai taps tikrove.

Kalbant apie jūsų klausimą, manau, turime paklausti nuomonės daugiau valstybių narių. Kaip žinote, išskyrus keturias ar penkias valstybes nares, jos nėra pasirengusios duoti savo patikinimo pareiškimų. Kaip minėjote, yra tiesa, ką sakė mūsų generalinis direktorius, kad kartais Komisija neturi visų būtinų priemonių kuo anksčiau pradėti bendrauti su valstybėmis narėmis dėl būdo, kaip nacionaliniu lygmeniu išleidžiamos Europos Sąjungos lėšos.

José Bové, *Verts/ALE frakcijos.* –(FR) Pone Pirmininke, pone J. M. Barroso, prieš metus jūs man sakėte, kad GMO sutersė visą jūsų pirmąją kadenciją ir kad norite vėl šuo klausimu kreiptis į valstybes nares.

Prieš kelias dienas buvo surinkta 1 200 000 Europos piliečių, reikalaujančių nepriklausomo eksperto ataskaitos dėl GMO, parašų. Prieš kelias dienas Aplinkos taryba vėl labai didele dauguma atmetė Komisijos nario J. Dalli pasiūlymą. Nuomonės tiek apie Tarybos, tiek apie Parlamento teisės patarėjus taip pat buvo neigiamos. Pagaliau buvote skandalo EFSA, susijusio su D. Banati istorija ir specialistų grupių iškeltais klausimais, liudininkas. Be to, pati EFSA nusprendė pateikti naujas vertinimo rekomendacijas.

Norėčiau sužinoti, ar ketinate palikti visus naujus leidimus ir leidimų atnaujinimus, tokius kaip skirtus MON810, kol įsigalios naujos EFSA taisyklės? Nauji vertinimai ir leidimų atnaujinimai turi būti tvarkomi pagal naujas taisykles.

Pagaliau ar ketinate vėl pradėti diskusiją, kad galėtume gauti nepriklausomą vertinimą?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – (FR) Pone Pirmininke, kalbant apie iniciatyvą, žinote, kad ši nauja sistema dar neišgaliojo. Vis dėlto mes, savaime suprantama, su dideliu susidomėjimu sekame visas piliečių iniciatyvas šiuo klausimu. Tiesą sakant, atsakingasis Komisijos narys susitiko su šios iniciatyvos rėmėjais, nors ji dar nėra oficialiai patvirtinta.

Atsakydamas į klausimą pasakysiu, kad toliau taikysime galiojančius teisės aktus. Geresnės alternatyvos EFSA neturime. Tai nepriklausoma agentūra, įkurta nuomonėms teikti. Agentūra renka ekspertų informaciją šia tema ir, žinoma, mums reikia tvirtai laikytis jos pateikiamų išvadų. Taigi toliau ketiname laikytis Bendrijos teisės aktų šiuo klausimu. Komisija negali nuspręsti sustabdyti Bendrijos teisės aktų taikymo.

Aš jums jau pakankamai atvirai pasakiau, kad nesu patenkintas sistema, reguliuojančia GMO naudojimą Europoje. Nesu ja patenkintas, nes nemanau, kad ji pakankamai aiški. Vis dėlto tai yra sistema, kurios esu išsipareigojęs laikytis.

José Bové, *Verts/ALE frakcijos vardu.* –(FR) Dėkoju už atsakymą. Vis dėlto EFSA jau teikia naujas rekomendacijas, kurios yra daug griežtesnės. Ar sutinkate, kad visi nauji leidimai, išduoti per pastarąjį laikotarpį, ir MON810 klausimas turėtų būti persvarstyti atsižvelgiant į naujas rekomendacijas?

Šiandien mes negalime priimti vertinimų, kurie buvo atlikti remiantis senomis taisyklėmis. Būtent todėl užduodu jums šitą klausimą labai tiksliai ir norėčiau, kad visą šią diskusiją

pradėtųmėte iš naujo, užuot laukę 2012 m. Direktyva 2001/18/EB turi būti atnaujinta 2012 m.: procesą reikia tęsti.

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – (FR) Kaip visada mes atsižvelgiame į nepriklausomos agentūros – Parmoje įsikūrusios Europos maisto saugos tarnybos pasiūlymus. Taigi, jei agentūra pateiks naują rekomendaciją, mes ją labai atidžiai išnagrinėsime.

Tai tiek galiu jums pasakyti šiuo metu. Vis dėlto teisinė sistema, reguliuojanti GMO naudojimo patvirtinimą, dar nėra pakeista. Todėl privalau laikytis dabartinės sistemos, kol ji nepakeista, tačiau mes būsime pasirengę apsvarstyti visas naujas rekomendacijas ir labai atidžiai jas išnagrinėti.

Michał Tomasz Kamiński, *ECR frakcijos vardu.* – (PL) Pone Pirmininke, kaip žinoma, „Gazprom“ ir „Nord Stream“ konsorciumas balandžio 9 d. pradėjo šiaurės dujotiekio tiesimą. Nenoriu gilintis į šio projekto aplinkos apsaugos aspektus, nes šis Parlamentas apie juos jau diskutavo. Tik noriu atkreipti dėmesį į vieną klausimą – dėl iškloto vamzdyno dideliems laivams vis sunkiau pasiekti Lenkijos Svinouscio uostą. Šis uostas yra didžiulis darbo šaltinis daugeliui lenkų Vakarų Lenkijoje, regione, kenčiančiame nuo dažnai gana aukšto nedarbo lygio. Lenkija kėlė šį klausimą dvišalėse derybose, tačiau man atrodo, kad čia taip pat susiduriame su konkurencingumo problemomis. Šalia, už Vokietijos sienos, yra Rostoko uostas. Manau, jis patirs staigų augimą, tačiau norėčiau, kad visi uostai Europoje būtų laikomi vienodais, kad jie iš tikrųjų galėtų konkuruoti ir kad vienos iš valstybių narių priimtas techninis sprendimas netrukdytų kitos valstybės uosto plėtrai.

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Žinau, jog buvo kilęs susirūpinimas, kad gali būti apribotas įplaukimas į susijusius Lenkijos uostus. Komisijos turima informacija, Vokietijos Štralzundo kasybos pramonės institucijos vis dėlto įtraukė reikalavimą kompanijai „Nord Stream“ jos leidimu atlikti patikslintą Vokietijos teritorijoje esančios vamzdyno dalies rizikos analizę, nes tuo metu Lenkija pateikė planus abu uostus pritaikyti laivams, kuriems plaukioti reikalingas didesnis vandens gylis. Atlikus analizę, vamzdynas apie 20 km jūros dugnu bus tiesiamas su pusės metro dangos sluoksniu.

Be to, planuoto maršruto Vokietijos išskirtinėje ekonominėje zonoje analizė paskatino sprendimą rinktis alternatyvų 12 km ilgio kelią. Galutinį leidimą šių metų vasarį išdavė Federalinis laivininkystės ir hidrografijos biuras.

Remiantis Vokietijos valdžios institucijų ir vystytojo turima informacija, abiejų minėtų priemonių buvo imtasi tam, kad nutiesus dujotiekį būtų užtikrintas nevaržomas įplaukimas į Lenkijos uostus. Atsiprašau, kad ši informacija yra techninio pobūdžio, bet tai yra geriausia mūsų turima informacija.

Michał Tomasz Kamiński, *ECR frakcijos vardu.* – (PL) Pone J. M. Barroso, daug kartų įrodėte, kad su valstybėmis narėmis elgiatės sąžiningai. Tikiuosi, kad šiuo klausimu Europos Komisija su mano šalimi elgsis panašiai. Tik norėčiau atkreipti dėmesį į faktą, kad, kaip jūs pats pripažinote, daugiausia remiatės Vokietijos pateiktais duomenimis. Kreipiuosi į Europos Komisiją ragindamas pasinaudoti ir nepriklausomų ekspertų patarimais šiuo klausimu, nors norėčiau pabrėžti, kad labai tvirtai tikiu jūsų sąžiningu požiūriu į visas Europos Sąjungos valstybes nares.

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Dėkoju už jūsų komentarus, pone M. T. Kamiński. Komisija iš tikrųjų labai atidžiai seka su „Nord Stream“ susijusį klausimą.

Mes žinome su aplinka ir kitais aspektais susijusio klausimo opumą, todėl jį seksime labai atidžiai.

Lothar Bisky, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (DE) Pone Pirmininke, pone J. M. Barroso, atsakydamas į M. Schulzo klausimus, sakėte, kad euroobligacijų pasiūlymas tikriausiai nebus sėkmingas. Anksčiau mums buvo pasakyta, kad nepavyks sutarti dėl finansinių sandorių mokesčio, o kiti pasiūlymai taip pat nieko neduos. Trečius metus išgyvename finansų krizę, aš ir pats savęs klausiu, ar galėtumėte susitarti dėl euro gelbėjimo paketo skatinimo – tai, žinoma, būtų papildoma priemonė, – ar tiesiog turim tikėtis, kad iki savaitgalio jūsų ir kitų pastangomis bus atmestas dar vienas pluoštas pasiūlymų. Štai mano klausimas: koks brangus yra šis atidėliojimas, ypač kai aišku, kad tai daug kainuoja?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Vienas dalykas, kurį turime pasakyti Europos valstybių ir vyriausybių vadovams, yra toks: susitikę šią savaitę (Komisijos Pirmininkas taip pat yra Europos Vadovų Tarybos narys) mes ne tik kreipsimės vienas į kitą arba kalbėsime apie politiką ar ekonomiką, mes atkreipsime dėmesį į rinkas.

Šie klausimai yra ypač opūs, pateikiamuose komentaruose, manau, turime parodyti tam tikrą santūrumą.

Kadangi privalau su jumis visais būti sąžiningas, labai sąžiningai jau atsakiau į M. Schulzo klausimą. Matome keletą įdomių su euroobligacijomis susijusių pasiūlymų. Manau, kad pasiūlymo neturėtume užgniaužti, tačiau akivaizdu, kad šiame etape nėra bendro sutarimo. Atkakliai nereikalausiu to, kas man šiuo metu neabejotinai atrodo kaip nesantaiką keliantis klausimas. Dabar turime priemonių, kurios buvo susitarimo tikslas, jas galime taikyti stengdamiesi rasti aiškius, tvirtus veiksmus, kuriais būtų apsaugota euro zona ir Europos Sąjunga.

Lothar Bisky, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (DE) Pone Pirmininke, pone J. M. Barroso, turiu trumpą papildomą klausimą: ar yra kokių kitų priemonių, dėl kurių vis dar diskutuojama? Jaučiuosi gana menkai informuotas šiuo klausimu. Reikia ką nors daryti, ir tikriausiai esame tos pačios nuomonės, kad mūsų turimomis priemonėmis turėtų būti iš tikrųjų naudojamosi.

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Diskutuojame dėl daugelio klausimų ir daugelio galimų alternatyvių priemonių. Pastarąjį kartą Euro grupė svarstė skirtingas galimybes ir skirtingas idėjas, o Komisija susisiekė su visomis susijusiomis šalimis.

Aš pats ir Olli Rehn konsultavome ne tik valstybes nares, bet ir Europos centrinio banko prezidentą, Tarptautinio valiutos fondo vykdomąjį direktorių ir kitus svarbus veikėjus šioje srityje, bet nemanau, jog būtų protinga, kaip kartais nutikdavo praeityje, daryti labai svarbius pranešimus, kurie vėliau neduoda jokių konkrečių rezultatų.

Kitą kartą turime elgtis priešingai ir, kai būsime pasirengę, pasiūlyti realias išvadas. Būtent todėl Komisija labai aktyviai dirba su visomis valstybėmis narėmis bei kitomis institucijomis, kad kuo greičiau pateiktų išsamų atsakymą.

Nigel Farage, *EFD frakcijos vardu.* – Pone J. M. Barroso, pastarasis „WikiLeaks“ sąmyšis sukėlė labai įvairių jausmų, vienus žmones paskatindamas manyti, kad skaidrumas yra gerai, o kitus – sakyti, kad galbūt informacijos nutekėjimas pakenks tarptautinei diplomatijai. Vis dėlto mane ypač prajuokino „WikiLeaks“ pateiktos užuominos apie jus, kur minima jūsų kelionė į Rusiją ir faktas, kad buvote ignoruojamas, neišsileidžiamas, minimas Rusijos požiūris iš aukšto, kad jūs buvote niekas daugiau kaip tik išliaupsintas tarptautinis valstybės tarnautojas.

Pone J. M. Barroso, prisiminkite: apie tai čia diskutavome anksčiau. Aš dar kartą atkreipiu jūsų dėmesį, kad jūs nesate tiesiogiai išrinktas žmonių, todėl neturite realaus teisėtumo. Ar faktas, kad jūs nesate išrinktas, yra priežastis, dėl kurios jūs nenusipelnote daugiau pagarbos pasauliniu mastu, ir kodėl vis daugiau Europos tautų žiūri į jus ir visą Komisiją su panieka?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas*. – Nesitikėčiau, kad jūs, pone N. Farage, veiktumėte išvien su rusais – nes būtent tai ir siūlote, jūs jiems pritariate! Atvirai kalbant, mane išrinko šis Parlamentas slaptu balsavimu, todėl manau, kad nusipelniau šio Parlamento ir visų jo narių pagarbos.

(Plojimai)

Europos Sąjunga, kurią sudaro 27 demokratinės valstybės, turi savitą Komisijos pirmininkui rinkimo būdą, būtent todėl, kad mes nesame valstybė. Esu tikras, kad nepritartumėte suvienytai Europos Sąjungos valstybei. Kadangi nesame suvienyta valstybė, nėra jokių tiesioginių Europos Sąjungos prezidento rinkimų. Tokio nėra; turime Komisijos pirmininką. Patinka jums tai ar ne – man tai patinka labiau nei jums! – bet, tiesą sakant, mane išrinko šis Parlamentas, ir dar yra Europos Vadovų Tarybos pirmininkas, kurį paskyrė valstybių ir vyriausybių vadovai.

Tokie mes esame, ir manau, kad tai demokratiškas būdas Europos Sąjungos įvairovei suderinti. Tikėčiau, kad Europos Parlamento nariai bent jau gerbia Europos Sąjungos institucijas, net jeigu kai kurie ir negerbia.

Nigel Farage, *EFD frakcijos vardu*. – Na, pone J. M. Barroso, man tai labai patiko! Kad galite atsistoti ir girtis, jog buvote išrinktas slapta, ir kad tai kažkokiu būdu jums suteikia demokratinio teisėtumo yra pati keisčiausia teorija, kokią esu girdėjęs per visą savo gyvenimą.

Esmė ta, kad Komisija turi vienintelę teisę teikti pasiūlymus dėl teisės aktų, kuriais daroma žala Europos ekonomikoms. Ar yra tokių aplinkybių, kuriomis, jūsų manymu, Europos tautos turėtų surengti referendumą, kad galėtų nuspręsti dėl šių klausimų?

(Kai kurių narių įsiterpimai iš salės)

Pirmininkas. – Kolegos, apgailestauju, kad nepriimame pastabų iš salės. Norėtume toliau tęsti procesą.

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas*. – Rinkimai Parlamente buvo atviri. Tačiau daugybė žmonių mano, kad laisviausi rinkimai yra tie, per kuriuos kiekvienas asmuo – arba kiekvienas Parlamento narys – gali slapta priimti sprendimus. Totalitarinėse sistemose dažniausiai neleidžiama balsuoti slapta būtent dėl spaudimo žmonių laisvėms. Tai mano pirma pastaba.

Antra, dėl referendumo, tai pagal konstitucinę ir demokratinę teoriją galimas ir referendumas, ir atstovaujamoji demokratija. Beje, Didžioji Britanija turbūt yra ta šalis, kuri labiausiai prisidėjo prie atstovaujamosios demokratijos. Atstovaujamoji demokratija yra visiškai teisėtas būdas priimti sprendimus demokratijoje. Parlamentų, tiek nacionalinių, tiek Europos Parlamento, vaidmuo yra labai svarbus demokratijoje. Asmeniškai manau, kad kai kuriomis prieš atstovaujamoją demokratiją pateiktomis pastabomis neatspindima tikroji demokratiška mintis, kai jie taip neigiamai pateikiami.

Andrew Henry William Brons (NI). – Kinija džiaugiasi didžiuliu pertekliumi jos prekybos su ES balanso atžvilgiu. Europos paslaugų perteklius per mažas, kad būtų galima tai kompensuoti. Kinija pasiekia prekybos perteklių, dirbtinai sumažindama valiutos vertę, taip pat sumažintais atlyginimų dydžiais, kad nebūtų naudinga importuoti į Kiniją, o eksportuojamų prekių kainos būtų daug mažesnės nei Europoje gamintų prekių kainos, ir, trečia, nepaisydama tarptautinių patentų teisių, kad Kinijos įmonės galėtų pasipelnyti iš ne jų pačių vykdomų mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros.

Kinija sparčiai kaupia užsienio valiutos rezervus ir kontroliuoja menkus visuotinius išteklius. Europos Sąjungos šalys noriai tampa nepalenkiamo visuotinio konkurento, kuris turi priemonių mūsų pragyvenimo lygiui sugriauti, aukomis. Europos Sąjungos šalys turi kiekviena atskira – tam teikiu pirmumą – arba bendrai apsaugoti savo pramonės.

Kodėl Komisija leidžia ES įmonėms ir darbuotojams kentėti dėl nesąžiningos Kinijos konkurencijos?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Noriu jums pasakyti, kad daug daugiau pasieksime, jeigu imsime kolektyvinių, o ne pavienių veiksmų.

Atvirai kalbant, nemanau, kad mūsų valstybės narės pačios turi pakankamai galios taikyti tam tikras priemones Kinijai. Europos Sąjunga gali imtis bendrų veiksmų Kinijos atžvilgiu, ir būtent tai ir darome. Kaip žinote, pritariame laisvai prekybai, tačiau pritariame ir sąžiningai prekybai. Kai manėme, kad turime, pvz., dempingo įrodymų, ėmėmės antidempingo priemonių dėl Kinijos. Nebuvo lengva, nes kai kurios valstybės narės priešinosi toms priemonėms, bet mes jų ėmėmės. Kiekvieną kartą, kai susitinkame su Kinijos vadovais, aptariame intelektinės nuosavybės teises ir būtinybę laikytis tam tikrų esminių principų, kad galėtume išsaugoti atvirą prekybą su jais. Būtent tokia mūsų darbotvarkė: teigiamai bendradarbiauti su Kinija ir kartu išlikti griežtiems dėl savo prekybos interesų.

Be to, tai buvo gana aiškiai pasakyta per pastarąjį aukščiausiojo lygio susitikimą.

Andrew Henry William Brons (NI). – Sakėte, kad tikėjote sąžininga prekyba, tačiau jos nėra. Dabar matome Kinijai palankią, šališką prekybą.

Ar Komisijai pavyks priversti Kiniją pašalinti savo subsidijas, leisti jos valiuta atsižvelgti arba šiuo atveju gerbti tarptautinės nuosavybės teises, kurios akivaizdžiai sudaro apie 5 proc. Kinijos BVP? Ar galiausiai nebus būtina visai uždrausti kiniškų prekių importą?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Akivaizdu, kad Komisijai pavyks tai padaryti, jeigu ją palaikys visos valstybės narės. Mes tai darome ir galiausiai esame už abipusiškumą. Abipusiškumo sąvoka reiškia, kad norime išsaugoti atviras rinkas. Manome, kad tai mums naudinga. Europos Sąjunga iki šiol yra didžiausia eksportuotoja pasaulyje, didesnė nei Kinija, todėl svarbu išlaikyti atviras rinkas. Tačiau taip pat manome, kad mūsų partneriai turi gerbti kai kurias esmines taisykles.

Dėl valiutos kursų, tai, kaip žinote, per pastarąjį G20 susitikimą Europos Sąjunga labiausiai stengėsi užtikrinti, kad šis klausimas būtų sprendžiamas konstruktyviai ir visiems bendradarbiaujant, nes manome, kad šis klausimas turėtų būti aptariamasis ir tada, kai sprendžiamos didžiulio disbalansų pasaulio ekonomikoje problemos.

Pirmininkas. – Pradedame antrąją Klausimų valandos dalį, kai klausimai pateikiami, pakėlus ranką. Tema – „WikiLeaks“ ir kibernetinis saugumas.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Pone Pirmininke, pone J. M. Barroso, neketinu prašyti jūsų išspręsti Jungtinių Valstijų diplomatijos problemų, nei pakomentuoti apie kompiuterių tinklų pranašumus ir nesėkmes, apie informacijos laisvę arba apie gėdingus reikalavimus dėl Juliano Assange mirties. Norėčiau pasakyti, kad neturime teisės ignoruoti jokios informacijos, kuri pateikiama visuomenei.

Paklausiau Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų pirmininko ir Žmogaus teisių pakomitečio pirmininkės, ar galėtume iš naujo peržiūrėti tyrimą, kurį 2007 m. Parlamentas atliko dėl Jungtinių Valstijų centrinės žvalgybos valdybos veiklos Europoje, kuriam turėjau garbės vadovauti. Tuo metu jus labai gyriau: J. M. Barroso Komisija labai bendradarbiavo ir padėjo, ir ėmėsi labai skaidrių veiksmų, kitaip nei Taryba, kuri nesiėmė veiksmų ir melavo, bendraudama su Parlamentu. Mano klausimas, kurį norėčiau pateikti, labai paprastas: ar J. M. Barroso Komisija pasirengusi visiškai skaidriai bendradarbiauti su Europos Parlamentu?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – (PT) Europos Komisija, kuriai turiu garbės pirmininkauti, visada visiškai skaidriai bendradarbiauja su Europos Parlamentu, ir taip bus visada ateityje. Dėl to visiškai neabejoju, ir dėkoju už jūsų žodžius apie Komisiją, kuriai pirmininkauju. Manau, kad mums svarbu laikytis aukščiausių skaidrumo ir sąžiningo institucinio bendradarbiavimo standartų ir principų visuose Komisijos ir Parlamento santykiuose.

Edit Herczog (S&D). – Norėčiau paklausti to paties klausimo. Šiandien europiečiai labai priklauso nuo skaitmeninio pasaulio, ir norime tokie būti, tačiau tik jei internete jausimės saugūs ir apsaugoti. Komisija turi pirmiausia siekti pateikti pasiūlymus dėl 500 mln. Europos piliečių saugumo. Kokie jos planai dėl saugumo ir privatumo užtikrinimo, siekiant nepakenkti nei vienam, nei kitam?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Kai kurie iš šių klausimų patenka į šalių atsakomybės sritis, tačiau tose srityje, kurios priklauso mūsų kompetencijai, neseniai pateikėme keletą pasiūlymų. Dėl teisės aktų dėl teisės susipažinti su dokumentais, tai pateikėme keletą Komisijos narės C. Malmström pasiūlymų, ir šiuo metu jie svarstomi jūsų Parlamente. Taip pat parengėme pasiūlymų dėl kibernetinio saugumo, nes, kaip teisingai sakėte, esame vis labiau priklausomi nuo skaitmeninio pasaulio.

Labai svarbu skaitmeninėje erdvėje turėti laisvę, tačiau tai, žinoma, turi būti atsakinga laisvė, su tokiomis apsaugotomis svarbiomis teisėmis kaip teisė į privatumą. Todėl duomenų apsauga yra ir pagrindinių teisių klausimas, ir manome, kad Komisija pateikė pagrįstus pasiūlymus, kuriais užtikrinama tinkama pusiausvyra tarp laisvės – kuri yra nediskutuotina – ir atsakingo naudojimosi internetu.

Graham Watson (ALDE). – Komisijos Pirmininkas pateikė perdėtus atsakymus dėl „WikiLeaks“. Ar galiu jo paklausti apie ką nors, dėl ko jo požiūris dar nebuvo nutekintas „WikiLeaks“?

Pirmininke, atsakėte į klausimus dėl euroobligacijų išleidimo, siekiant suteikti dabartines išlaidas vyriausybėms. Suprantu ir pritariu išreikštam susirūpinimui dėl tokių veiksmų. Tačiau ar nepripažįstate skolinimosi galimybių, kurios susidaro dėl tvirto euro valdymo?

Kadangi G. Oettinger mums sako, kad jam per dešimt metų reikalingi 1000 mlrd. EUR investicijoms į energetikos infrastruktūrą – tai sudaro apie 100 mlrd. EUR per metus, siekiant padėti įveikti dvigubą klimato kaitos ir energetinio saugumo iššūkį – ir kadangi tai būtų plataus masto užduotis, jeigu Europos investicijų bankas imtųsi šio klausimo, ar

galėtumėte nepateikti pasiūlymų dėl euroobligacijų išleidimo, siekiant paremti investicijas į infrastruktūrą, užuot parėmus dabartines vyriausybių išlaidas?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas*. – Pone G. Watson, esu čia ne tam, kad bendraučiau su jumis „WikiLeaks“ principu! Jūs jau žinote mano poziciją šiuo klausimu. Savo metiniame pranešime jums minėjau, kad pateiksiu pasiūlymus dėl euroobligacijų, kuriuose projektų obligacijos bus nukreiptos būtent infrastruktūros labui. Jos būtų skirtos ne tam, kad valstybės narės turėtų daugiau skolų, arba perviršinems skoloms padengti – nes Europoje turime problemų dėl perviršinių skolų – tačiau jos bus skirtos būtent keliems svarbiems infrastruktūros projektams paremti, daugiausia padedant Europos investicijų bankui – kaip jūs teisingai sakėte.

Tai labai svarbus mūsų darbotvarkės ir finansinės perspektyvos klausimas. Birželio mėn. pateiksime keletą konkrečių pasiūlymų dėl šio klausimo. Pabandykime pasiekti reikalingą susitarimą, nes manau, kad tai vienas iš būdų išspręsti mūsų dabartinę problemą. Yra nustatyta labai svarbių apribojimų mūsų valstybių narių biudžetams, taip pat turime finansuoti keletą tikrai europietišku projektų.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Pone J. M. Barroso, man kyla nerimas dėl turinio. Man atrodo, kad labiau kažką kaltiname, negu iš tikrųjų sprendžiame problemą. Didžiulė po „WikiLeaks“ slypinti problema yra informacijos, kurie ją parodo kaip teisingą, turinys.

Daugybę metų jūs ir kiti jūsų kolegos kaip Miguel Moratinos neigėte didžiąją dalį šios informacijos. Neigėte, kad Europos Sąjunga susimokė su Jungtinėmis Valstijomis dėl tam tikros neteisėtos veiklos.

Dabar žinome, kad tai tiesa, kad taip iš tiesų buvo, ir vis dar laukiame atsakymo iš daugybės užsienio reikalų ministerijų, visų pirma iš jūsų. Manau, svarbu, kad pateiktumėte paaiškinimą dėl turinio.

Tuo remdamasis, turiu dar vieną klausimą dėl kampanijos prieš Julianą Assange. Manau, kad tikrai turime atsižvelgti į pavojus, kurie šiuo metu kyla šiam žmogui. Negalime pamiršti, kad jis padarė kai ką, kas buvo būtina, t. y. atskleidė visą tiesą.

Tikiuosi, kad ir jūs tai suprasite, būtent to ir tikimės visi Parlamente: kad jūs pateiksite paaiškinimus arba čia, arba komitete, kuriuos turėtume išnagrinėti, kad nustatytume tikrąją tiesą.

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas*. – (PT) Dėl turinio, tai visa pateikta informacija susijusi su valstybių narių, o ne Europos Komisijos veiksmais. Valstybės narės turi pateikti visus paaiškinimus, ir esu įsitikinęs, kad jos taip padarys kaip demokratinės valstybės, kokios jos ir yra. Žinau, kad kai kurios valstybės narės imtųsi iniciatyvos informuoti visuomenę apie tam tikrus veiksmus, dėl kurių jos buvo apkaltintos.

Dėl Komisijos darbo, tai kaip visai neseniai gerbiamas narys C. Coelho mums priminė, Komisija padarė viską, ką galėjo, kad pateiktų visą įmanomą informaciją Parlamentui ir Europos Sąjungos visuomenei. Dėl Juliano Assange, tai neturiu jokių pastabų. Jam pateikti baudžiamojo pobūdžio kaltinimai, kuriuos iškėlė valstybė narė – Švedija – kuri yra demokratiška valstybė, ir išdavė Europos arešto orderį jį sulaikyti, kurį nagrinėja Jungtinės Karalystės teisminės institucijos. Komisija tikrai neturi ką apie tai pasakyti, išskyrus tai, kad akivaizdu: bet kuris kaltinamasis yra nekaltas, kol neįrodyta jo kaltė.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pone Pirmininke, šiuo metu kibernetinėje erdvėje vyksta tikras karas. Remiantis spauda, per pastarąsias keletą dienų tūkstančiai programišių pradėjo kibernetines atakas prieš įmones, kurios mėgino pašalinti „WikiLeaks“ iš interneto arba pakenkti jai finansiškai arba nutraukti jai rėmėjų skirtų sumų teikimą.

Tokios įmonės kaip „MasterCard“, „Visa“ ir „PayPal“ buvo puolamos DDOS pobūdžio kibernetinėmis atakomis, kai tūkstančiais kompiuterių buvo bandoma prisijungti prie tos pačios svetainės, taip ją perkraunant ir sužlugdant.

Visi suvokiame, kad tai apskritai kelia problemų visuomenės vykdomoms operacijoms. Klausimas aiškus: ar manome – Europos Sąjungos lygmeniu – kad turime patikimą apsaugos tinklą, kad apsaugotume visuomenės operacijas internetu, jeigu vyksta tokie dalykai?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Manau, kad nevisiškai esame tam pasirengę, ir būtent todėl neseniai Komisija pateikė keletą pasiūlymų dėl kovos su tokio pobūdžio kibernetinėmis atakomis.

Tai buvo Komisijos narės C. Malmström iniciatyva, o dabar tie pasiūlymai apima visų rūšių kibernetines atakas. Dėl jūsų paminėtų kibernetinių atakų, tai noriu jums pasakyti, kad Jungtinių Valstijų valstybės departamentas neigia pateikęs konkrečius nurodymus „PayPal“, „Visa“ ar „MasterCard“, todėl neturiu jokių pastabų dėl įmonių, aptarnaujančių – arba neaptarnaujančių – „WikiLeaks“, sprendimų. Komisija bet koku atveju nepritaria jokioms kibernetinėms atakoms šioje prieštaringoje byloje.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Pone pirmininke, „WikiLeaks“ ir gerbiama tarptautinė spauda galėjo pateikti klasifikuotą JAV diplomatų susirašinėjimą tik dėl to, kad dėl per didelės keitimosi informacija tarp Valstybės departamento ir Gynybos departamento plėtos visiškai žlugo JAV saugumo sistema.

Kokių padarinių, jūsų manymu, toks žlugimas galėtų sukelti transatlantiniams santykiams, būtent dėl dalijimosi diplomatine ir slapta informacija? Be to, ko pasimokyta, stiprinant Europos Sąjungos ryšių tinklus ir Europos išorės veiksmų tarnybos veikimą, įskaitant ir „Correspondence Européenne“ tinklą, ir apsaugą nuo kibernetinių atakų?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas* – (PT) Pirma, manome, kad tai, kas nutiko Jungtinėse Valstijose, iš esmės galėtų nutikti bet kurioje saugumo sistemoje. Nė viena saugumo sistema nėra visiškai apsaugota nuo galimybės, kad koks nors asmuo sulaužys įstatymą.

Tiesa, kad, remiantis gauta informacija, JAV sistemoje šimtai tūkstančių asmenų gali pasiekti labai konfidencialią informaciją, tačiau tiesa ta, kad sistemose, kuriose vertinama laisvė, o tai taikoma ir Europos Sąjungos sistemoms, neįmanoma užtikrinti 100 proc. saugumo. Būtent dėl šios priežasties esame pasiryžę dirbti su savo partneriais ir draugais Jungtinėse Valstijose, kad sustiprintume saugumą, tačiau visada gerbdami pagrindines laisves, ir manome, kad svarbu rasti tinkamą pusiausvyrą tarp šių dviejų atsargumo priemonių, kaip visai neseniai sakiau.

Tiesa, kad visų pirma dėl teroristinės veiklos būtina keistis labai jautria informacija. Kartu turėtume tai daryti, laikydamiesi atsargumo standartų ir iš esmės vadovaudamiesi sąžiningos pusiausvyros principu.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Kaip nurodoma daugybės valstybių vyriausybių atstovų pranešimuose, didžiule aistra, su kuria tiriamas Juliano Assange atvejis, aiškiai siekiama

nubausti jį ir „WikiLeaks“ už tai, kad atskleidė pasauliui tam tikras svarbiausias paslaptis, tokias kaip JAV valstybės sekretorės Hillary Clinton, kuri paprašė JAV ambasadų Romoje ir Maskvoje pateikti informaciją apie visas asmenines S. Berlusconi ir V. Putino investicijas, kuriomis gali būti daroma įtaka tų šalių užsienio arba ekonomikos politikai, nerimą. S. Berlusconi apibūdinamas kaip V. Putino atstovas Europoje.

Akivaizdu, kad tai, kas vyksta, yra beprecedentis žmogaus ir organizacijos, kurių vienintelis nusikaltimas yra tai, kad informavo pasaulį apie tam tikras pilkąsias dėmes, dėl kurių vyriausybės pateko į nepatogią padėtį, baudimas ir persekiojimas. Taigi mūsų pareiga apsaugoti „WikiLeaks“ laisvę ir užtikrinti sąžiningą elgesį su Julianu Assange, kuris turėtų atsakyti už savo nusikaltimus, jeigu taip įrodyta, per sąžiningą teismo procesą.

Todėl raginu Komisiją pateikti savo poziciją dėl „WikiLeaks“ ir paaiškinti, kaip ji ketina stebėti padėtį, kad šia istorija nebūtų suvaržyta informacijos laisvė ir nustatyti apribojimai internetui, kuris, kaip dar kartą įrodyta, yra labai galinga demokratinė priemonė ir todėl turinti būti apsaugota.

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas*. – Kaip anksčiau minėjau, negaliu komentuoti apie konkrečias bylas arba baudžiamuosius kaltinimus.

Dėl J. Assange, kaltinimą pateikė Švedijos teisminė sistema, kuri dabar nagrinėja Jungtinės Karalystės teisminė sistema. Tiek Švedija, tiek Jungtinė Karalystė laikosi teisinės valstybės principo. Neturime trukdyti įprastam teisiniui procesui. Negaliu komentuoti – ir neturėčiau komentuoti – būtent dėl to, kad labai gerbiu nekaltumo prezumpciją ir kiekvieno asmens teises. Todėl negaliu apie tai komentuoti.

Dėl kitų pastabų, kurias pateikėte dėl kai kurių dalykų, susijusių su „WikiLeaks“, tai nemanau, kad teisinga man apie tai kalbėti. Pastabos skirtos Jungtinių Valstijų diplomatams, todėl tai jų atsakomybė. Negaliu pateikti pastabų šiais klausimais. Galiu tik pateikti jums mūsų poziciją, kuri skiriasi nuo Jungtinių Valstijų pozicijos. Mūsų pozicija – Europos Sąjungos pozicija – dėl klausimo, kuri pateikėte, yra aiški. Neturime pateikti pastabų dėl konkrečių informacijos nutekėjimo atvejų, nesvarbu, ar jie pateikti „WikiLeaks“, ar iš kitur.

Takis Hadjigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, manau, kad vis dar pamirštame esmę. Bent jau, vadovaudamasis jūsų atsakymais, manau, kad pamirštate esmę. Pirmiausia esu visiškai apstulbintas – ir norėčiau sužinoti, ar jūs taip pat atstulbintas – neįtikėtino Europos Sąjungos institucijų tylėjimo dėl šio žodžio laisvės slopinimo. Deja, iš šių rūmų dingo visi žodžio laisvės gynėjai. Jie išnyko.

Mano klausimas toks: ar manote, kad tai naudojama tam, kad būtų slopinama galimybė perduoti duomenis? Visi kalbame apie kinų ir kubiečių teisę naudotis internetu – ir tai teisinga; tačiau ką galime ir turėtume daryti dabar, kai ši teisė iš tiesų slopinama? Ką gali ir turėtų daryti Komisija?

Mano klausimas labai konkretus: ką darysite, kad užtikrintumėte, jog Europos Sąjungos visuomenė galėtų naudotis „WikiLeaks“ svetaine?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas*. – Pirmiausia, svarbiausias iškeltas klausimas yra tai, kad įvairių formų saviraiškos laisvė yra ne tik svarbiausia žmogaus teisė, bet ir visų demokratiškų visuomenių esmė. Ji neginčijama.

Kartu aišku ir tai, kad tam tikra privati, komercinė ar teisinė informacija dėl savo pobūdžio yra jautri, ir todėl negali būti prieinama plačiajai visuomenei. Duomenų apsauga taip pat susijusi su pagrindinėmis teisėmis. Visos mūsų valstybės narės turi taisykles, kuriomis

visuomenės labai apsaugomi duomenys ir tam tikra jautri informacija, ir tai yra mūsų pozicija dėl saviraiškos laisvės ir duomenų apsaugos.

Dėl kaltinimų konkrečiam asmeniui, tai aš nesu teismas. Be to, Komisija neturėtų pateikti pastabų dėl konkrečių kaltinimų konkretiems asmenims, nes Komisija nėra ir neturėtų būti teismu ir ji nepateikia spėjimų dėl konkretaus asmens kaltumo.

Tunne Kelam (PPE). – Naujoje NATO koncepcijoje raginama suderinti nacionalinius kibernetinės gynybos pajėgumus, siekiant sujungti visas NATO institucijas į centralizuotą kibernetinę apsaugą. Kaip vertinate Europos Komisijos vaidmenį siekiant geriau koordinuoti mūsų nacionalinę, įvairiais lygmenimis vykdomą kibernetinę gynybą ir didinti bendradarbiavimą su NATO? Ar, pvz., baronienė C. Ashton imsis spręsti keletą kibernetinio saugumo klausimų, kurie įtraukti į gynybos politiką? Ar jums reikia daugiau bendrų ES tyrimų, siekiant pateikti išsamų atsakymą Europos Sąjungos lygmeniu dėl kibernetinių iššūkių?

José Manuel Barroso, Komisijos Pirmininkas. – Iš esmės tai yra ne Komisijos, o baronienės C. Ashton, kaip vyriausiosios įgaliotinės, kompetencija. Ji plėtoja tokio pobūdžio veiksmus su mūsų pagrindiniais partneriais. Per praėjusį aukščiausiojo lygio susitikimą su prezidentu B. Obama į savo darbotvarkę įtraukė bendradarbiavimą dėl kibernetinio saugumo.

Tai svarbus klausimas ne tik NATO, bet ir mūsų dvišaliams santykiams su Jungtinėmis Valstijomis. Šiuo metu sprendžiame šį klausimą. Manome, kad yra rimtų, su kibernetiniu saugumu susijusių grėsmių. Manome, kad tai svarbi problema. Turime ją spręsti ir Europos Sąjungos lygmeniu, tačiau tai klausimas, kurio atžvilgiu valstybės narės turi tam tikrų įsipareigojimų. Vyriausioji įgaliotinė imasi veiksmų suderintam požiūriui į kibernetinio saugumo problemas nustatyti. Visiškai pritariu tiems veiksams.

Derek Vaughan (S&D). – Šis klausimas buvo viešai diskutuojamas visoje Europoje. Vienas iš žmonės dominančių klausimų yra tai, kokią įtaką tai turės kibernetinio saugumo teisei visoje ES ateityje. Nemanau, kad daugybė žmonių labai nerimauja dėl konkrečių su tuo susijusių asmenų. Jie nerimauja dėl to, kokių padarinių tai turės visoje Europoje. Tik manau, kad svarbu tai, kad ES turėtų laikytis tam tikros politikos šiuo klausimu.

Raginčiau Komisiją į šias diskusijas įtraukti kuo daugiau partnerių, ne tik valstybių narių lygmeniu, bet ir kitais valdžios lygmenimis visoje Europoje, kad, pvz., kibernetinis saugumas būtų svarbus klausimas ir regioninei, ir vietos valdžiai.

José Manuel Barroso, Komisijos Pirmininkas. – Visiškai pritariu jūsų išreikštam nerimui. Būtent šį klausimą ir sprendžiame.

Ne taip seniai Europos Sąjunga matė kibernetinių atakų prieš viešąsias ir privačias organizacijas atvejus Estijoje ir Lietuvoje, atitinkamai 2007 m. ir 2008 m. Tūkstančiai kibernetinių atakų kasdien vykdoma prieš Europos Sąjungos institucijas ir kitas viešąsias įstaigas.

Neseniai Komisija reagavo į šią pavojingą padėtį, rugsėjo 30 d. pateikdama pasiūlymą dėl direktyvos dėl atakų prieš informacines sistemas, panaikinančios 2005 m. priimtą susijusį pamatinį sprendimą. Pagrindinis šios direktyvos tikslas – kovoti su plataus masto atakomis, kylančiomis ir (arba) vykdomomis Europos Sąjungoje.

Šioms problemoms skiriame didžiulį dėmesį ir manome, kad tai yra tinkamas pasiūlymas dėl direktyvos. Jame numatomos sankcijos tokių priemonių kaip vadinamųjų „zombių

tinklų“ nusikaltimams įvykdyti naudotojams, taip pat nustatomos didesnės sankcijos už nusikaltimų vykdymą. Juo nustatoma valstybių narių pareiga atsakyti į skubų tiek viešojo, tiek privačiojo sektoriaus prašymą per visą parą dirbančių informacijos centrų tinklą per aštuonias valandas nuo prašymo gavimo, taip pat nustatoma valstybių narių stebėjimo pareiga, siekiant palengvinti duomenų apie kibernetines atakas rinkimą ir teikimą, įskaitant baudžiamųjų bylų ir pranešimų apie nusikaltimus skaičių.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Pone Pirmininke, ponios ir ponai, atsakymai dėl J. Assange bylos ir jo įkalinimas dėl jo laisvės idėjų primena Poncijaus Piloto atvejį.

Norėčiau aptarti tris dalykus:

1. Tai *fumus persecutionis* atvejis, nes kaltinimai labai silpni. 2. Jungtinės Valstijos daro spaudimą Europos Sąjungos šaliai dėl ekstradicijos, nors dar nepateikė teisinių pagrindų dėl šio prašymo. 3. Uždarytos asmens banko sąskaitos Europoje, o tai reiškia, kad jis negali gauti jokios finansinės paramos iš savo rėmėjų.

Dar daugiau, visais statistiniais duomenimis patvirtinama, kad Europos Sąjungos visuomenė pritaria šiems laisvės principams, kad nori interneto laisvės, kad pritaria laisvei, nepaisydami abejonių ir problemų, kurios kilo prieš imantis šios iniciatyvos, kuriai nevisiškai pritariu.

Nepaisant to, norėtume, kad Pirmininkas J. M. Barroso pasakytų, kokios yra ribos ir kuo iš tiesų pagrįsta žmogaus teisių ir saviraiškos laisvės apsauga. Ar tai virtualus Guantánamo atvejis? Ar tai grėsmė dėl orveliškosios visiškos interneto cenzūros? Tai pavojus, ir mums reikalingi atsakymai į šį klausimą. Taip pat svarbu stebėti J. Assange kalėjimo sąlygas, nes Italijoje ne tik mafijos nariai laikomi visiškai atskirti.

José Manuel Barroso, Komisijos Pirmininkas. – Galiu pateikti jums informacijos apie teisinius šios bylos aspektus, žinoma, iš anksto nenustatydamas pozicijos, nes nesu teismas ir negaliu priimti sprendimo šiuo klausimu.

Pirmiausia, J. Assange buvo sulaikytas Jungtinės Karalystės valdžios institucijų, remiantis Europos arešto orderiu. Švedijos prokuroras pateikė pranešimą dėl J. Assange Švedijos sistemoje, Šengeno sistemoje ir per Interpolą, ir tai buvo pagrindas išduoti Europos arešto orderį.

Dabar, remiantis pamatinio sprendimo dėl Europos arešto orderio 28 straipsniu, asmuo, kuris buvo sulaikytas Europos arešto orderio pagrindu, nebus išduotas trečiajai valstybei be valstybės narės kompetentingos institucijos, sulaikiusios asmenį, sutikimo. Tai reiškia, kad Jungtinei Karalystei sulaikius J. Assange, jos valdžios institucija, kompetentinga nuspręsti, ar perduoti jį Švedijai, taip pat turėtų duoti savo išankstinį sutikimą išduoti jį trečiajai šaliai.

Tai geriausias teisinių aspektų paaiškinimas, kokį galiu jums pateikti, tačiau negaliu pateikti jokių prezumpcijų dėl aptariamo asmens kaltumo arba nekaltumo.

Sarah Ludford (ALDE). – Pirmininke J. M. Barroso, pateikėte įvairių pareiškimų, įskaitant šią popietę pateiktą pareiškimą, apie tai, kaip ES ir jos valstybės narės gerbia pagrindines teises ir teisinės valstybės principą, tačiau tyrime dėl ypatingojo perdavimo, kuriam pirmininkavo C. Coelho, o aš jį pavadavau, pateikiame *prima facie* įrodymai, kad apie tuzinas ES ir kitų Europos šalių susijusios su tokiais pažeidimais kare su terorizmu kaip asmenų dingimas ir kankinimas. Atvirai kalbant, bijau, kad C. Coelho pateikėte gana vangų atsakymą.

Manėme, kad Komisija ir Taryba nesilaikė Sutarties 6 straipsnio, ir paragino jas nustatyti tiesą dėl to, kas nutiko, ir, jeigu būtina, imtis veiksmų pagal 7 straipsnį, o tai reiškia sankcijas dėl žmogaus teisių pažeidimų. Atvirai kalbant, nebuvo jokio rezultato. Taip ES galima apkaltinti veidmainiavimu. Ką dabar darysite, kad užtikrintumėte visapusišką politinę ir teisinę atsakomybę už Europos Sąjungos suokalbį dėl žmogaus teisių pažeidimų, prisidengiant karo su terorizmu vardu?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Pirmiausia Komisija visada gerbė pagrindines teises, ir visiškai nepritariu jokiai kritikai, kad Komisija buvo ištraukusi į kokius nors pagrindinių teisių pažeidimus. Tai netiesa. Komisijos praeitis visiškai švari šiuo klausimu, ir esame pasirengę skaidriai dirbti su Parlamentu visais šiais klausimais.

Tam tikri klausimai patenka valstybių narių atsakomybėn, ir jos turi atlikti savo pareigą. Komisija negali pakeisti valstybių narių. Turime Sutartį, prisiėmėme atsakomybę, turime pareigų ir teisių. Komisija užtikrino bendradarbiavimą su šiuo Parlamentu, kurio jis prašė – ir visiškai skaidriai – dėl klausimų, kuriuos ką tik paminėjote.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pone Pirmininke, interneto platforma „WikiLeaks“ skelbia – paprastai kalbant – konfidencialią informaciją, ir tai, žinoma, visada labai nemalonu susijusioms šalims. Taip pat turėtų būti pažymėta, kad iki šiol prieš „WikiLeaks“ nepradėta jokių teismo bylų. O dabar plinta tikras kibernetinis karas. Viena vertus, atakuojami „WikiLeaks“ serveriai, kita vertus, „WikiLeaks“ šalininkai atakuoja „Visa“ ir „MasterCard“ interneto serverius, siekdami juos sutrikdyti.

Mano klausimas, pone Pirmininke, yra toks: ar Komisija imsis veiksmų prieš tokį netiesioginį karą? Jau minėjote apie Komisijos narės C. Malmström veiklą. Ar tam jau parengtas tvarkaraštis, ir ar jau turime kokių nors idėjų, ką darysime? Ar Komisija planuoja – ir šiuo atžvilgiu norėčiau aiškaus atsakymo, o ne atsiprašinėjimų su detalėmis ir teisiniais argumentais – imtis konkrečių veiksmų prieš „WikiLeaks“, siekdama dar kartą veikti kaip savanoriška Jungtinių Valstijų agentė šiuo jautriu duomenų perdavimo klausimu, ir tokia būti?

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas.* – Pirmiausia neplanuojame imtis jokių veiksmų prieš „WikiLeaks“.

Antra, dėl mūsų pateiktų direktyvų, tai jos dabar bus aptartos Parlamente. Pateikėme pasiūlymus tam, kad sustiprintumėme kibernetinį saugumą.

Dėl kai kurių klausimų, į kuriuos norite, kad atsakyčiau konkrečiai, tai manau, kad būtų geriau pateikti jums ekspertų parengtą pranešimą. Apgailestauju, tačiau negaliu pateikti jums konkrečių atsakymų per vieną minutę, tačiau mano departamentai, jeigu tik panorėsite, yra pasirengę pateikti jums visą informaciją apie tai, kaip vertiname šį svarbų klausimą. Tačiau iš esmės tai ne Komisijos klausimas. Tai nutiko Jungtinėse Valstijose ir turėjo įtakos visai internetu besinaudojančiai pasaulio bendruomenei, ir tai yra labai rimtas ir svarbus klausimas. Nepamirštu jo svarbos, tačiau turime aiškiai žinoti, kurios sritys priklauso mūsų atsakomybei.

Siūlau organizuotu būdu suteikti tiems Parlamento nariams, kurie to nori, išsamų pranešimą apie technines priemones, kurių galime imtis Europos Sąjungos lygmeniu.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Pone Pirmininke, norėčiau jūsų paklausti apie pastaruosius įvykius dėl programavimo austruolių atakų prieš „Visa“, „MasterCard“ ir „PayPal“, siekiant sabotuoti jų finansines operacijas ir sukelti finansinę žalą.

Kai buvo vykdomos šios atakos, kuriomis sukelta gana rimtų techninių problemų, ar vartotojų konfidencialūs duomenys buvo saugūs, ar pažeidžiami? Tai pirmas mano klausimas. Kol vyksta šios kibernetinės atakos, kurios vykdomos ideologiniais pagrindais arba dėl smagumo įsibrauti, yra galimybė, kad programišiai, kurie siekia tik finansinės naudos, taip pat įsibraus į mūsų sistemas. Norėčiau sužinoti, ar tai turėjo įtakos šiai finansinei ir asmeninei informacijai, kokie metodai naudojami, kas tai vykdo ir ar šiuo metu kontroliuojate padėtį. Taip pat norėčiau žinoti, ar JAV ir tarptautinės institucijos taip pat sprendžia šią problemą.

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas*. – Neturiu jokios tiesioginės informacijos apie duomenų nutekimą ir apie tai, kaip toli nutekinti konfidencialūs arba privatūs duomenys. Deja, pats neturiu tos informacijos – nesu susijęs su šiuo atveju.

Tiesa, kad šis klausimas sukėlė daugybę klausimų dėl saugumo. Sprendėme kai kurias iš tų problemų ir iki „WikiLeaks“ atvejo, pasakojau jums apie keletą Komisijos iniciatyvų. Esu tikras, kad esantys kitoje Atlanto pusėje taip pat dėl to nerimauja, būtent todėl, manau, turėtume kartu siekti padidinti kibernetinį saugumą, visada gerbdami pagrindines laisves – nes saviraiškos laisvė mums Europos Sąjungoje yra šventa teisė – kartu nepamiršdami, kad duomenų apsauga ir privatumas taip pat yra pagrindinės teisės.

Turime rasti tinkamą pusiausvyrą, ir būtent todėl visose savo iniciatyvose turime atsižvelgti į šiuos du principus, kuriuos kartais sunku suderinti, tačiau nepaisant visko, tai labai svarbu.

Pirmininkas. – Kolegos, sąrašė turėjome 21 vardą, tačiau tik 14 iš jūsų galėjo pateikti savo poziciją. Labai apgailestauju, tačiau žodis buvo suteikiamas pagal eilę sąrašė.

Klausimų valanda baigta.

PIRMININKAVO: GIANNI PITTELLA

Pirmininko pavaduotojas

14. EN14 - Parlamento pozicija dėl naujo 2011 m. biudžeto projekto su Tarybos pakeitimais (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Sidonios Elžbietos Jędrzejewskos ir Helgos Trüpel pranešimas, parengtas Biudžeto komiteto vardu, dėl 2011 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto projekto. Visi skirsniai, su Tarybos pakeitimais (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD)) (A7-0369/2010).

Sidonia Elžbieta Jędrzejewska, *pranešėja*. – (PL) Pone pirmininke, po ilgų derybų, diskusijų ir įtampos mėnesių mums pagaliau pavyks – tikiuosi tai bus padaryta ryt – Europos Parlamento plenarinėje sesijoje patvirtinti Europos Sąjungos 2011 m. biudžetą. Norėčiau konstruktyviai pradėti nuo to, kas, mano manymu, yra įdomiausi ir veiksmingiausi pasiekimai tvirtinant 2011 m. biudžetą, ir šie pasiekimai labai svarbūs Europos piliečiams.

Pirmiausia, labai džiaugiuosi, kad mums pavyko susitarti laiku, kad sunkios derybos su valstybėmis narėmis ir Europos Komisija baigtos iki 2010 m. pabaigos ir kad mums pavyko išvengti pavojaus tvirtinti laikiną 2011 m. biudžetą, nors, žinoma, visoms derybų šalims teko sutikti su tam tikrais kompromisais. Norėčiau jūsų dėmesį atkreipti į kelis naudingus ir įdomius aspektus, susijusius su specifinėmis detalėmis to, dėl ko mums pavyko susitarti.

Pirmiausia tai susiję su mūsų parengta bendra pozicija ir vienbalsiu 2010 m. spalio mėn. Parlamento pasiūlymu dėl Europos Parlamento prioritetų biudžeto įsipareigojimų srityje

priėmimu. Taryba ir Komisija pritarė visiems mūsų pasiūlymams dėl didesnio biudžeto eilučių, labai svarbių jaunimo, išsilavinimo, judumo, inovacijų, mokslinių tyrimų programų ir su pagrindiniais tarptautinių reikalų klausimais susijusių programų srityse, finansavimo. Džiaugiuosi tuo. Taip pat reikėtų paminėti, kad Parlamentas spalio mėn. svarstymuose dirbo drausmingai ir atsižvelgdamas į tikrovę. Džiaugiuosi, kad Taryba ir valstybės narės atkreipė dėmesį į šį drausmingumą ir pripažino mūsų pasiūlytus prioritetus, apie kuriuos mes aiškiai kalbėjome nuo kovo mėn.

Trumpai tariant, džiaugiuosi, kad Taryba šį trikampį – jaunimas, išsilavinimas ir judumas – suprato ir deramai įvertino. Tikiuosi, kad Komisija dės visas pastangas tinkamam šių padidintų lėšų panaudojimui 2011 m. užtikrinti.

Džiaugiuosi, kad mums pavyko daug geriau suvokti, ko mes patys bijome. Tačiau mūsų pasitenkinimą dėl pasiekto susitarimo daugeliu atžvilgiu temdo keli svarbūs elementai. Pirmiausia, per derybas dėl 2011 m. praktiškai pajutome, kaip sunku įgyvendinti Lisabonos sutartį, kiek dar daug nežinomų sričių mums reikia pažinti ir kiek bendro darbo turime įdėti, kad rastume praktiškus, pragmatiškus sprendimus, kylančius iš naujų sistemų, pagal kurias dabar veikiame. Šis procesas dar tikrai nebaigtas.

Be to, tapo skaudžiai aišku, kad valstybės narės rodo vis mažiau solidarumo kovodamos su krize, ir būtent Europos solidarumas yra vertybė, kurios pirmiausia netenkame, kai prireikia apkarpyti nacionalinį biudžetą. Labai apgailestauju, kad valstybės narės staiga tapo tokios trumparegės ir kad nori taupyti būtent Europos integracijos srityje. Tai skaudi tema. Privalome grįžti prie šios diskusijos, nes ji dar tikrai nebaigta.

Taip pat norėčiau M. Watheletui užduoti du gana svarbius klausimus temomis, kurios mane tebeglumina. Norėčiau žinoti, ar Taryba ketina priimti bendrą pareiškimą – jo projektą jau matėme, nors jo būseną man neaiški – dėl daugiametės finansinės programos. Be to, Europos Komisija, atsižvelgdama į Parlamento lūkesčius, pateikė visą vieno puslapio deklaraciją, kuriose aiškinama lisabonizacija, Europos pridėtinė vertė ir nuosavi ištekliai, seriją. Norėčiau paklausti Tarybai šiame posėdyje atstovaujančio M. Watheleto, ar Taryba galėtų paaiškinti savo poziciją šiais klausimais.

Dar kartą norėčiau padėkoti kolegoms Europos Parlamento nariams už jų indėlį ir visiems iš Europos Komisijos ir Tarybos už jų konstruktyvų požiūrį, ir būsiu labai dėkinga už atsakymus į šiuos klausimus.

Helga Trüpel, *pranešėja*. – (DE) Pone pirmininke, pone Komisijos nary M. Watheletai, ponai ir ponios, būdama pranešėja Parlamento biudžeto klausimais, galiu neabejotinai sakyti, kad ši biudžeto dalis – politinė sėkmė. Po balsavimo dėl biudžeto spalio mėn. Taryba pritarė beveik visai Parlamento pozicijai. Aš laikiausi nuomonės, kad imtis šio biudžeto reikia labai atsakingai, mūsų siekiai turi atitikti Lisabonos sutartį, tačiau jie taip pat turi būti santūrus, nes, žinoma, visi suprantame, kad esame sunkioje padėtyje, tačiau vis tiek esame įsipareigoję europiečiai. Rengdami Parlamento biudžetą, taip pat ir bendrąjį biudžeto dalį, susidūrėme būtent su tikslų konfliktu. Įvairioms institucijoms, kitaip tariant, mums, t. y. Parlamentui, taip pat kitoms mažoms institucijoms, pvz., Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui, Europos ombudsmenui ir Audito Rūmams, skirta daugiau etatų, kurių labai reikėjo – skirta mažiau, negu iš pradžių prašyta, tačiau skirtas skaičius yra toks, koks pripažintas tikrai reikiamu. Parlamento biudžetas – ir manau, kad tai svarbu – sumažintas 25 mln. EUR, palyginti su iš pradžių Biuro prašyta suma. Kitaip tariant, tai dar vienas aiškus apsiribojimo ir santūrumo, bet ne savęs neigimo, ženklas.

Man dar labai svarbu buvo, kad mes daugiau išteklių panaudotume tam, kad mūsų pastatai taptų efektyviau vartojančiais energiją. Čia, Strasbūre, taip pat turėtų būti daugiau dviračių, kad nebūtume priklausomi nuo tiek daug automobilių, taip pat turėtų būti galimybių institucijų darbuotojams skirti korteles vietos viešajam transportui Briuselyje. Taigi, ir vėl kyla atsakomybės už aplinką klausimas. Atlyginimų koregavimui pagal Teismo sprendimą biudžete tinkamai skirta lėšų ir jis bus finansuojamas perskirstant lėšas iš kitų biudžeto dalių. Tai reiškia, kad Parlamentui ir Tarybai pavyko pasiekti gerą kompromisą ir kad mūsų bendradarbiavimas buvo sėkmingas.

Tačiau dabar leiskite man, Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso vardu veikiančiai biudžeto koordinatoriui, pateikti jums politinį bendrojo biudžeto vertinimą. Mokėjimų padidinimas (2,91 proc.) – labai kuklus, ir tai pereinamojo laikotarpio biudžetas, tvirtinamas tuo metu, kai valstybėse narėse būtina labai taupyti. Tačiau Parlamentas – tebetikiu, kad tai tinkamas prašymas – norėjo aiškaus susitarimo su Taryba dėl to, kaip būtų galima faktiškai įgyvendinti Lisabonos sutartį, kurią drauge priėmė Taryba ir Parlamentas, žinoma, galų gale mes nesame priešininkai šiuo klausimu. Norėčiau dar kartą pabrėžti, kad Parlamentas nepažeidžia Lisabonos sutartyje nustatytų sąlygų. Mes tik reikalaujama paisyti Sutarties. Tačiau taip pat raginame Tarybą nesislapstyti už Lisabonos sutarties rezultatų. Mano nuomone, toks pavojus kyla, ir tai dalykas, kurį turi kritikuoti bet kuris save gerbiantis parlamentas.

Mes, žalieji, nepatenkinti tuo, ką ligi šiol pasiekėme. Yra keli silpni pareiškimai, bet tai ne tai, ko mes nuo pat pradžių norėjome. Laikaisi nuomonės, kad jei patvirtiname plataus užmojo strategiją, turinčią tikrai gerą pagrindą, turime jos laikytis ir nepasiduoti per anksti. Būdami žalieji, džiaugiamės, kad šiuo metu neturime pakankamai lėšų ITER branduolių sintezės reaktoriui, nes nemanome, kad šiuo metu tai tikrai prioritetas, o turėdami omeny aplinkos apsaugą manome, kad turėtume daugiau lėšų skirti atsinaujinančiajai energijai ir aplinkos atkūrimui, o ne leisti jas projektams, kurių sėkmė neužtikrinta. Tačiau dabar, kalbėdami apie kitus metus, galime neabejotinai matyti, kad diskusijos bus tęsiamos. Labai tikiuosi, kad Tarybai ir Parlamentui daugiau galvojant apie Europą, kartu dirbdami sulauksime didesnės sėkmės.

Melchior Wathelet, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, jau pasiekėme finišo tiesiąją ir galbūt patvirtinsime 2011 m. biudžetą. Tai nebuvo lengvas pasivaikščiojimas parke. Buvo keletas vilkduobių, bet tikiuosi, kad galiausiai baigiame pasiekti savo tikslą šioje biudžetinėje procedūroje ir kad, kaip ką tik sakė pranešėja, galėsime patvirtinti biudžetą dar nepasibaigus šiems metams.

Manau, kad būtent tai mus atvedė iki šiandienos, ir dabar turime įrodymą, kad sakydamos, kad tikrai nori susitarti, visos biudžeto šalys sakė tiesą. Tačiau turbūt taip pat reikėtų pasakyti, kad vykdėme naują veiklą ir pradėjome taikyti naują procedūrą ir manau – kaip ką tik sakė pranešėja – kad visiems teko nusileisti ir visi turėjo sutikti su kompromisais.

Viena vertus, Europos Parlamentas pats gerokai pakeitė Tarybos projektą dėl išsipareigojimų asignavimo. Parlamentui pavyko pasiekti, kad būtų įtraukti keli projektai ir parengiamieji veiksmai, Parlamentas pradėjo diskusijas ir abejojo dėl daugelio politikos sričių finansavimo ir tikrai iki galo atliko savo, biudžeto valdymo institucijos, vaidmenį. Parlamentas taip pat sutiko su Tarybos gana griežtai nustatytais apribojimais, visų pirma susijusiais su mokėjimų asignavimu.

Tačiau taip pat yra pranešėjos paminėtas bendras pareiškimas, kuriam Taryba aiškiai pritaria, nes tai bendras pareiškimas. Taip pat sužinosite, kad gavome raštą iš Belgijos

ministro pirmininko, dabar pirmininkaujančio Tarybai, adresuotą Europos Parlamento Pirmininkui; jame mums rašoma, kad keturios ateinančius šešis mėnesius Tarybai pirmininkausiančios valstybės patvirtino, kad nori imtis būsimų finansinių programų rengimo pagal Sutarties nuostatas procedūras. Vadinasi tai tam tikru požiūriu pirmas bendro pareiškimo, kurį kartu priėmė dėl būsimų finansinių programų kūrimo, įgyvendinimas.

Kita vertus, Europos Parlamentas taip pat pateikė sąrašą reikalavimų, susijusių su jo paties siekiais vykdant su nuosavais ištekliais susijusias procedūras, ir jūs patys taip pat turėjote galimybę susipažinti su Europos Komisijos pareiškimu, kuriame teigiama, kad Komisija, pasinaudodama savo iniciatyvos galia, iš esmės toliau dirbs prie šios darbotvarkės ir, taigi, įgyvendins naują biudžetinę procedūrą, taip pat ir būsimas finansines programas.

Kalbant apie patį 2011 m. biudžetą, tiesa, kad tai griežtas biudžetas, mokėjimų asignavimai padidėjo 2,9 proc. Tačiau, nepaisant to, mums pavyko užtikrinti, kad dienos šviesą galės išvysti Europos išorės veiksmų tarnyba. Labai nedaug – 2,91 proc. – padidinus finansavimą, mums taip pat pavyko finansuoti tris naujas finansų priežiūros agentūras. Sutelkus lankstumo priemones mums taip pat pavyko atsizvelgti į politinius prioritetus, kuriuos Parlamentas norėjo įgyvendinti, ir 105 EUR mln. skirti naujiems parengiamiesiems veiksams, jaunimo ir judumo projektams. Kaip matėte, ponai H. Trüpel, kalbėdami apie Parlamento prioritetus vartojame lygiai tuos pačius žodžius, kuriuos ne kartą pavartojote jūs ir trišaliame dialoge, ir paskutinėje savo kalboje.

Šios naujos procedūros vykdymas pagal Lisabonos sutarties nuostatas buvo nauja patirtis visiems mums, o labiausiai – man, ir aš tai kukliai pripažįstu. Tačiau taip pat tiesa, kad tai mums leido surengti kelis susitikimus ir diskusijas – kartais karštas – bet, noriu pakartoti, šiandien galime sakyti, kad susitarėme.

Sakyčiau, man vis dar atrodo, kad padaryta per mažai, ir, deja, man susidarė šiek tiek nemalonus įspūdis, susijęs su galimybe keisti lankstumą ir pereiti nuo visų balsų prie kvalifikuotos balsų daugumos. Manau, kad mūsų pastangos tikrai priartino mus prie susitarimo, bet baiminuosi, kad tokios galimybės niekada nebus. Manau, apmaudu, kad nepasinaudojome šia galimybe sprendami arba paties lankstumo, arba ITER finansavimo klausimus.

Taigi, tai gali būti nelengva procedūra, bet jei abiejose šalyse yra gera valia ir noras, kad pasisektų, tai ir pasiseks. Dabar taip pat norėčiau padėkoti visiems, kas nuoširdžiai padėjo pasiekti, kad rytoj, tikiuosi, galėtume patvirtinti šį susitarimą: pats Pirmininkas J. Buzek, sakyčiau, iš tikrųjų pasiraitojo rankoves per šią biudžetinę procedūrą, taip pat A. Lamassoure, pranešėjos S. E. Jędrzejewska ir H. Trüpel, ir, žinoma, Komisijos narys J. Lewandowski, nepaisydami nesutarimų kaskart sugrįždavo su naujais pasiūlymais, kad galiausiai užtikrintų šios procedūros užbaigimą.

Taigi turime įrodymą, kad galima susitarti, taip pat įrodymą, kad ši nauja Lisabonos procedūra gali būti sėkminga. Nepaisant vilkduobių ir sunkumų, su kuriais susidūrėme, mums pasisekė susitarti ir mes turime šį biudžetą, ir tai daug daugiau negu tik biudžetas: jame bus konkrečių rezultatų piliečiams, susijusių su judumu, jaunimu, bus struktūriniai fondai, kuriais bus galima pasinaudoti tiems Europos regionams, kuriems jų tikrai reikia, bus Europos išorės veiksmų tarnyba ir finansų agentūros.

Taip, dėl šio biudžeto galėsime įgyvendinti strategijas, kurios bus naudingos Europos piliečiams. Būtent tai turi mus skatinti eiti į priekį ir būtent dėl to visi sutiko su kompromisais, būtiniais norint susitarti.

Janusz Lewandowski, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, Komisijos vardu norėčiau pasveikinti Parlamentą su tuo, kad jis nori balsuoti dėl 2011 m. biudžeto, nors ir ne visiems pirminio dokumentų rinkinio – jį sudaro Daugiametės finansinės programos reglamentas, naujas tarpinstitucinis susitarimas ir ITER finansavimas – elementams iki galo pritarta.

Balsavimu abi biudžeto valdymo institucijos parodo atsakomybės jausmą išvengdamos biudžeto krizės tuo metu, kai Europai yra kilę didelių sunkumų ir kai kelios valstybės narės patiria finansinį nestabilumą.

Turiu pabrėžti, kad svarbu, jog Parlamentas balsuotų taip pat, kaip balsuota Taryboje, būtent, kad būtų išvengta tolesnio derinimo. Taryba ėmėsi veiksmų, kad įtrauktų Parlamento norus į parengiamuosius veiksmus, bandomąją veiklą, rezervus ir biudžeto pastabas. Manau, kad tai – vienodai balsuoti ir išvengti tolesnės gaišaties – yra mūsų valios pateikti biudžetą, pateikti Europos piliečiams priemonių projektams ir programoms, kurie galėtų būtų palankūs darbo vietų kūrimui, įgyvendinti išbandymas.

Kalbant apie išsipareigojimus, lygis, dėl kurio reikėtų balsuoti, yra 141,8 mlrd. EUR, tai atitinka 1,13 proc. BNP, jei, aš manau, bus sutikta su pagrindiniais Parlamento prioritetais, susijusiais su jaunimu, mažosiomis ir vidutinėmis įmonėmis ir moksliniais tyrimais 1a ir 3b biudžeto eilutėse ir Palestina 4 biudžeto eilutėje.

Kad šie tikslai būtų pasiekti, turime sutelkti 105 mln. EUR pagal Lankstumo priemonę. Nustatytas mokėjimų lygis – 126,5 mlrd. EUR, tai atitinka 1,01 proc. BNP. Taip suprantami biudžeto apribojimai, su kuriais dabar susiduria valstybės narės.

Mokėjimų lygis nustatytas laikantis sąlygos – ji labai svarbi Komisijai – kad šalys sutinka dėl pateikto bendro pareiškimo, kad būtų galima greitai veikti, jei prireiktų skirti papildomus mokėjimų asignavimus atliekant pervedimą ar iš dalies keičiant biudžetą, siekiant išvengti bet kokių su mokėjimų asignavimais susijusių sunkumų.

Žinoma, rezervų atveju – greičiausiai dėl jų bus balsuojama – turiu pakartoti Komisijos poziciją ir mes, žinoma, stengiamės kuo anksčiau reaguoti į Parlamento nustatytas sąlygas.

Labai svarbu, kad biudžetas būtų patvirtintas, kad galėtume tęsti diskusijas kitose srityse papildomai neapsunkindami darbo pagal laikinosios vienos dvyliktosios dalies sistemą. Tai tikrai labai svarbu.

Dar lieka ITER finansavimas, ir tai, kas susiję su ITER finansavimu, yra tarptautinis vieningos Europos, kaip pasaulinių mokslo ir technologijų projektų partnerės, patikimumas. Jei mums nepavyks susitarti – o dabar paskutinis momentas susitarimui – prarasime maždaug 570 mln. EUR 2010 m. maržos, todėl taip pat prarasime galimybę manevruoti su 2011 m. marža. Taigi manau, kad balsuoti ir susitarti dėl ITER būtų abipusiškai naudinga.

Taip pat dar lieka koregavimas, Lisabonos sutarties perkėlimas daugiametės finansinės programos ir naujo tarpinstitucinio susitarimo forma. Turėčiau pagirti pranešėjo biudžeto klausimais Reimerio Böge'ės ir ministro M. Watheleto pastangas susitarti šioje srityje, taip pat taikyti tam tikrą lankstumą. Tai teisinga. Parlamente diskusijų metu išgirstu, kad tai didesni apribojimai negu esama sistema, bet tai kompromisas, kuris praktiškai tikrai užtikrinta tokį pat lankstumą lygį, koks buvo ligi šiol. Todėl šiuo fiskalinio konsolidavimo valstybėse narėse metu tai atrodo priimtina.

Turime tęsti savo pastangas perkelti Lisabonos sutartį patvirtindami daugiametę finansinę programą ir naują tarpinstitucinį susitarimą, nes kitaip, patekus į aklavietę ir gaištant šiose srityse, patenkame į nežinomą teritoriją, prarandame tvirtą pagrindą kalbant apie mūsų pastangų ateityje teisinės sąlygas.

Tai buvo Lisabonos sutartis, išbandyta praktiškai. Tai nebuvo padaryta taip, kaip iš pradžių planuota – kaip palengvinantis kompromisas ir sprendimų priėmimas – bet tikiuosi, kad galime padaryti išvadas remdamiesi patirtimi ir, laukdami balsavimo Parlamente, jau pradėjome rengtis 2012 m. biudžetui. Tai mūsų optimizmo ženklas. Dėkoju visiems siekusiems kompromisų dėl 2011 m. biudžeto: Alainui Lamassoure'ui, Pirmininkui J. Buzekui, Ministrui M. Watheletui ir pranešėjoms.

László Surján, *PPE frakcijos vardu.* – (HU) Pone pirmininke, dabar savo kailiu išbandome Lisabonos sutarties poveikį. Mes ir, apskritai kalbant, Europos žiniasklaida dažnai sakėme, kad Parlamento įgaliojimai labai padidėjo dėl Lisabonos sutarties. Ką gi, tiesa, kad abi biudžeto valdymo institucijos yra beveik vienodai stiprios, bet šios institucijos stiprumu iš tikrųjų negalima pasinaudoti, nes Sutartis verčia mus siekti susitarimo. Vienintelis atvejis, kai Parlamento įgaliojimai būtų platesni, būtų, jei Taryba ateityje atsisakytų balsuoti, visiškai neišsivaizduojamas. Visi turime pripažinti faktą, kad, jei toliau taikysime vienos dvyliktosios sistemą, tai tik klupinėsime iš vieno mėnesio į kitą, ir nebus Europos Sąjungos, ir todėl, iš esmės su tuo sutinka ir kitos frakcijos, Europos liaudies partija mano, kad Europos Sąjunga per rytdieną būtina turi turėti galiojančią biudžetą.

Šio biudžeto pagrindas bus Europos Komisijos dar vasarą pateiktas biudžetas, Parlamento laikytas pagrįstu ir logišku. Taryba laikėsi daugmaž tos pačios nuomonės, nes per daug jo nekeitė, tik šiek tiek sumažino mokėjimų lygį, atsižvelgdama į didelę krizę. Juokinga ta krizė, jei, akivaizdu, ją gali išspręsti keturi milijardai, palyginti su visų Europos valstybių narių pajamomis. Atvirai kalbant, šis apkarpymo lygis gali būti laikomas šiek tiek populistiniu. Galutiniame susitarime, kai Parlamentas patvirtinto šį keturių milijardų apkarpymą, man patiko tai, kad skaičių mes nemažinome šienavimo principu, užuot tai darę išlaikėme svarbias sritis, kurių, kaip pirmenybinių sričių, atžvilgiu Parlamentas buvo labai jautrus.

Savo ruožtu manau, kad labai svarbu tai, kad gerokai, beveik 15 proc., padidėjo lėšos sanglaudos politikos paramai. Taip pat svarbu, kad kaip nors matuotume pažangą. Aš suprantu signalą, pone pirmininke, tuoj pat baigsiu, bet dar turiu pasakyti, kad Parlamentas labai suklydo derybų proceso pabaigoje, ir partijų politikoje išsiskniję interesai karčiai apsunkino mūsų tikslų siekimą.

Martin Schulz, *S&D frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, norėčiau grįžti prie to, apie ką kalbėjo L. Surján. Susidūrėme su nauja procedūra, kurią vykdant abi biudžeto valdymo institucijos, Taryba ir Parlamentas, veikia tuo pačiu lygmeniu. Norėčiau kreiptis į visus kolegas Parlamento narius iš Biudžeto komiteto, kurie skundėsi, kad ši diskusija tapo politizuota. Norėčiau jums pasakyti, kad šios naujos procedūros logika mums liepia peržengti techninius biudžeto dalykus ir diskutuoti apie realią biudžeto politiką. Esant šiai biudžeto politikai tapo aišku, kad kitose institucijose ir Europos Vadovų Taryboje yra ketinimų pasinaudoti biudžeto politika kitokiai Europos Sąjungai sukurti. Todėl pradėsiu nuo Tarybai pirmininkaujančios valstybės atstovo, nuo jūsų, pone M. Watheletai.

Mano nuomone, šis Parlamentas skolingas Tarybai pirmininkaujančiai Belgijai, nes, mano manymu, ji padėjo pasiekti tai, kas man atrodė neįmanoma prieš tris savaites. Taryboje Jungtinės Karalystės Vyriausybė ir Nyderlandų Vyriausybė – turėtume dabar jas ir įvardyti

– buvo nepasirengusios sutikti su kompromisu dėl Parlamento dalyvavimo tvirtinant finansinę programą. Kompromisai, kurių mes su Taryba norėjome, buvo atmesti. Iki pat paskutinės minutės buvo siekta kompromiso, bet šios dvi vyriausybės pasakė „ne“. Labai protingas sprendimas – galbūt Belgijos – buvo rastas, būtent pasiekti, kad Tarybai ateinančius dvejus metus pirmininkausiančios valstybės – Vengrija, Lenkija, Danija ir Kipras – paskelbtų pareiškimą, kad jos įtrauks Parlamentą rengiant tikslus. Manau, kad tai bus daroma taip pat kaip ir anksčiau, kitaip tariant, remiantis dabar galiojančiu tarpinstituciniu susitarimu. Taigi, keturios vyriausybės per Europos Vadovų Tarybos posėdį pareiškė, kad jos laikosi kitokios nuomonės negu Nyderlandų Vyriausybė ir Jungtinės Karalystės Vyriausybė. Tai didelė sėkmė, nes tapo aišku, kad Taryba nėra vienuose visuma, galinti liepti siekti vienodo tikslo, bet kad Taryboje yra tikrai kitokių nuomonių, pvz., tokių valstybių kaip Vengrija ar Lenkija atveju, bijančių, kad Europos išorės veiksmų tarnybos, ITER ir Galileo finansavimui naudojant tokius biudžeto išteklius, kokius turime šiandien, ir žemės ūkio išlaidas išaldžius iki 2013 m., apkarpymai turės kada nors ir kai kur būti padaryti. Be to, tada būtų daromi su sanglaudos politika susiję apkarpymai. Taigi, mes turime sąjungininkų Taryboje, tai būtent tos valstybės, kurios nenori šių apkarpyimų, ir tarp tokių valstybių visų pirma yra dvi Tarybai pirmininkausiančios valstybės – Lenkija ir Vengrija. Šiuo atžvilgiu Parlamento sėkmė yra didelė.

Nepritariu H. Trüpel nuomonei, kad nusileidome – netgi priešingai! Dėl antrojo pagrindinio politinio reikalavimo, kurį kėlėme, t. y. lankstumo, susitarimas nepasiektas. Šis klausimas atidėtas. Pone M. Watheletai, sakote, kad dabar yra vienbalsiškumas ir kad galėjo būti kvalifikuota balsų dauguma. Aš tai apversiu aukštyn kojomis ir pasakysiu, kad tuomet norintieji turėti ITER turi taip pat užtikrinti, kad Taryboje būtų vienbalsiškumas dėl bendradarbiavimo, susijusio su lankstumu, kitaip jie negaus ITER.

Derybos buvo sunkios ir labai kontroversiškos. Galų gale, viskas buvo ne dėl skaičių, bet dėl politinės valios.

Galiausiai, trečias dalykas, kurį noriu pasakyti, yra tai, kad įnirtingose diskusijose Komisija įsitaisė tarp Tarybos ir Parlamento. Taryboje nė viena vyriausybė nepasirengusi diskutuoti apie nuosavus išteklius. Norime diskutuoti apie nuosavus išteklius. Komisija užėmė savo poziciją. Šiuo klausimu ji palaikė Parlamentą. Taigi, Bendrijos institucijos sutaria. Tikiuosi, kad pavasarį Komisijos Pirmininkas ir jūs, pone J. Lewandowski, pateiksite atitinkamą pasiūlymą dėl nuosavų išteklių tvarkos ES. Valstybės narės – 27 vyriausybės – turės nustatyti savo poziciją tuo klausimu.

Esu truputį nustebęs, kad šiandien esu vienintelis čia kalbantis frakcijos pirmininkas. Taip pat tuo atžvilgiu norėčiau kreiptis į kolegas narius. Tarp mūsų ir biudžeto ekspertų buvo tam tikro masto karštų diskusijų. Manau, kad galiausiai tai pakrypo teigiama linkme. Norėčiau padėkoti pranešėjoms biudžeto klausimais S. E. Jędrzejewskai ir H. Trüpel. Kadangi man teko daugiau su biudžetu susijusios veiklos politiniu lygmeniu, sužinojau, koks tai sunkus darbas. Norėčiau jus labai pagirti už jūsų darbą. Galiausiai, norėčiau atsiprašyti visų Biudžeto komiteto narių, kurie kartais jausdavosi, lyg aš juos provokuočiau. Tačiau turiu pasakyti, kad toks provokavimas man atrodo būtinas.

Anne E. Jensen, *ALDE frakcijos vardu.* – (DA) Pone pirmininke, taip pat norėčiau pradėti padėkodama S. E. Jędrzejewskai ir H. Trüpel už jų išsamų ir labai geros kokybės darbą, galbūt ypač S. E. Jędrzejewskai, nes jai pagal naują procedūrą buvo tekusi neįtikėtina sunki užduotis. Norėčiau padėkoti Tarybai pirmininkaujančiai Belgijai, fantastiškai prisidėjusiai,

taip pat manau, kad mūsų pirmininkas A. Lamassoure atliko puikų darbą per šias derybas. Komisija, žinoma, taip pat stengėsi konstruktyviai prisidėti, ypač galutiniame etape.

Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos požiūriu, tai geras 2011 m. biudžeto rezultatas. Užtikrinome būtinus asignavimus moksliniams tyrimams, energetikai ir švietimui, o užsienio reikalų srityje radome pinigų Palestinei ir bananus auginančioms šalims, neapkarpydami kitoms programoms skirtų lėšų. Ši biudžeto procedūra parodė, kad daugiametė finansinė programa labai griežta ir nelanksti. Dar neišsprendėme ITER branduolių sintezės energetikos projekto finansavimo per ateinančius kelerius metus problemos – tai jau minėjo keli žmonės. ALDE frakcija norėtų, kad būtų rastas sprendimas. Jei toliau sieksime įgyvendinti ES energetikos politikoje nustatytus siekius, derybos dėl biudžeto bus sunkios ir ateinančius kelerius metus, nebent turėsime susitarimą, užtikrinantį didesnę lankstumą. Tikiuosi, kad tai nutiks greitai ir šiuo atžvilgiu norėčiau padėkoti R. Bøge'ei už jo nenuilstamas pastangas užtikrinti, kad būtų rastas geras sprendimas.

Isabelle Durant, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (FR) Pone pirmininke, pone Komisijos nary M. Watheletai, vos prieš mėnesį, nors apskritai jau buvome susitarę dėl 2011 m. biudžeto skaičių, keturios didelės frakcijos įsikišo labai garsiai ir visa jėga ir paprašė Tarybai pirmininkaujančios Belgijos vesti derybas su Taryba ne tik dėl 2011 m. skaičių, dėl kurių jau buvo susitarta, bet ir dėl tikro politinio susitarimo kitam etapui, politinio susitarimo, kuris leistų mums dirbti kartu, tai galėtų būti konvencija ar kas nors kito – vargu ar tai svarbu – bet taip pat su nacionaliniais parlamentais ir vyriausybėmis dėl būsimos finansinės programos ir nuosavų išteklių. Visi sutiko.

Prašėme to tuo metu, vos prieš mėnesį, nes manėme, kad turime užtikrinti Europos finansų ateitį, nes manėme, kad turime imtis gelbėti valstybių narių – jos visos patiria sunkumų – biudžetus ir kad Europos Sąjunga turi turėti nuosavų išteklių. Visi sutiko ir sakyčiau, kad tai buvo pasakyta visa jėga.

Kokia pažanga pasiekta šiuo klausimu praėjus mėnesiui? Vėl grįžome į pirmą langelį. 2011 m. biudžetas tuoj turėtų būti priimtas. Jame ignoruojamas lankstumas ir ITER. Nesigailiu dėl ITER, kaip žinote, bet, kita vertus, Tarybai pirmininkaujanti Belgija – net ir dėjusi didžiules pastangas, pripažįstu tai – šiandien šiek tiek saldina mums piliulę siūlydama, kad mes sutiktume pasitenkinti Tarybos pareiškimu, Komisijos išmintimi – nors aš tikiuosi, kad ji visada bus Parlamento pusėje, vietoje, kurioje jai ir dera būti – ir Ministro Pirmininko Y. Leterme'o raštu, kuriame faktiškai mums siūloma paisyti Sutarčių. Gerai, kad jis mums nesiūlo priešingai – tai būtų stublinamas dalykas.

Todėl turite sutikti, kad tai gana nerimtas pasiūlymas, ir turite suprasti, kad esame šiek tiek susierzinę. Net nesu tikra, kad pati Tarybai pirmininkaujanti Belgija visiškai tiki tuo, ką sako, nors, jei „pasivaikščiojimas parke“ būtų tęsėsis truputį ilgiau, pone M. Watheletai, galbūt būtume galėję pasiekti geresnį susitarimą, stipresnį susitarimą ateičiai, susitarimą, kuris mums suteiktų galimybę ateičiai suteikti tinkamas garantijas.

Jums atrodo, kad šioje vietoje padaryta per mažai, ir man taip atrodo. Tačiau veiksime tinkamai ir atitinkamai patvirtinsime rezoliuciją su visais jos trūkumais, deja, kaip ir visose kitose srityse, nepasinaudojome galimybe, bet būkite tikras, kad mes būsime kitame posėdyje, nes diskusija dėl programos dar nebaigta.

Derk Jan Eppink, *ECR frakcijos vardu.* – Pone pirmininke, pasistengsiu kalbėti trumpiau negu ankstesnė kalbėtoja. Mano frakcija siūlo patvirtinti tokį biudžetą, dėl kokio susitarta su Taryba. Jame yra nedidelis padidėjimas ir tai pagrįstas kompromisas. Nepamirškite, kad

ES valstybės narės ir piliečiai apkarpė savo biudžetus. Deja, diskusijai dėl biudžeto buvo duotas klaidingas startas. Parlamentas reikalavo 6 proc. padidinimo, tai buvo absurdiška, paaiškėjo, kad ši kongregacija prarado nuovoką. Šiuo atveju diskusiją dar labiau apsunkino karštakošiai, norėję pagrobti biudžetą, kad prievarta gautų priėjimą prie nuosavų išteklių, kitaip tariant, ES apmokestinimo. Visada tam priešinomės. Lisabonos sutartyje tai aiškiai parašyta. Parlamentas turi teisę patarti, bet ne teisę priimti bendrą sprendimą.

Kaip ir pranašavome, Parlamentas šį mūšį pralaimėjo. Dabar jis pereina į poziciją, kurią Europos konservatoriai gynė labai seniai – 1 proc. BVP biudžetas. Dabar karštakošiams, ypač žaliesiems, reikia atvėsti. Tik įsivaizduokite, kad ES kitais metais neturi biudžeto, tuo metu, kai euras taip staigiai krinta. Ar tokį įvaizdį norite siūlyti finansų rinkoms? Jos tuo visiškai neapsidžiaugtų.

Norėčiau pasveikinti Jungtinės Karalystės ir Nyderlandų vyriausybes už jų principingą poziciją. Dėkoju Belgijos Vyriausybei už jos, sąžiningos tarpininkės, vaidmenį ir dėkoju Komisijai už jos išmanymu pagrįstą ir racionalų darbą.

Miguel Portas, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (PT) Pone pirmininke, patvirtindami 2011 m. biudžeto projektą baigiame audringų derybų procesą. Pirma, keli žodžiai apie patį biudžetą. Tai vyriausybės nustatytų padidinimų, o tai buvo likutinės sumos, rezultatas. Vyriausybės pateiktas pasiūlymas, dėl kurio mes ryt balsuosime, gerokai nesiekia ribų, dėl kurių buvo susitarta, kai tartasi dėl 2007–2013 m. laikotarpio finansinės programos.

Mano frakcija užginčijo šį požiūrį, nes mes nesutinkame su tęstinumo biudžetais sudėtingu metu ir nesutinkame su biudžetais, kurie negali padėti išeiti iš socialinės krizės, į kurią mūsų šalis įstūmė griežto taupymo politika. Vien to mums užtektų, kad negalėtume balsuoti už šį biudžetą. Tačiau nepakankamas finansavimas turi kitą padarinį: 2011 m. reikės vienas po kito einančio taisymo, ir pačios vyriausybės tai pripažįsta pasirašydamos protokolą, kuriame būtent tai ir pasakyta.

Dabar apie ateitį: dauguma balsuosiančių už šį biudžetą tikėjosi, kad šis biudžetas bent nebus pakartotas 2012 ir 2013 m., bet niekas negali būti labiau abejotina. Nepaisant mūsų kritikos, mano frakcija rėmė Parlamento pozicijas visą laiką, kol būta aklavietėje, kad būtų išvengta šios labai realios rizikos. Tačiau galutinis įsipareigojimas silpnas. Garantuojau jums, kad 2012 m. turėsime pakeistą ir išplėstą diskusijos, kuri vyko šiemet, versiją, nes mažuma vyriausybės, vadovaujamų Jungtinės Karalystės, mano, kad dabartiniai Europos biudžetai yra per dideli: jos nori mažiau, jos nenori daugiau. Dar daugiau, tos pačios vyriausybės taip pat nori mažiau lankstumo. Tai vyriausybės, mėgstančios sankcijas ir neapkenčiančios solidarumo; tai vyriausybės, norinčios pernelyg griežtai taupyti ir nenorinčios socialinės pažangos. Būtent dėl šios priežasties ši Europa – Europa, atsisakanti leisti Europos obligacijas, Europa, atsisakanti apmokestinti finansinius sandorius – yra Europa, pasiruošusi sugriauti savo pačios europinį projektą. Tai nėra Europa, kuriai esant galim būti ramūs, taigi negalime balsuoti už šį biudžetą.

Marta Andreasen, *EFD frakcijos vardu.* – Pone pirmininke, kalbėsiu trumpai, kad kompensuočiau M. Portas'o kalbėtą laiką. Daugelis šioje salėje esančių Parlamento narių save sveikins pasiekę, kad 2011 m. ES biudžetas būtų padidintas 2,9 proc. Kiti, užuot sveikinę save, skųsis, kad to nepakanka. Aš, savo ruožtu, apgailestauju dėl to, kad šis Parlamentas ignoruoja krizę, kurią išgyvena europiečiai, ir tik žiūri, kaip patenkinti savo ambicijas. Aš, savo ruožtu, apgailestauju, kad D. Cameron pritaria tokiam didinimui, kartu smarkiai apkarpydamas Jungtinės Karalystės biudžetą, ir dėl to jau pradeda kilti piliečių nepasitenkinimas.

Šie pinigai nepagerins tų valstybių narių ekonomikos, nepadės jie sukurti ir darbo vietų tiems, kas jų netenka, bet jei jie liktų Jungtinėje Karalystėje, būtų išvengta poreikio didinti, pavyzdžiui, mokesčius už mokslą. Žinoma, mes nebalsuosime už tokį padidintą biudžetą.

Lucas Hartong (NI). – (NL) Pone pirmininke, šį rytą elektroniniu paštu iš Biudžeto komiteto sekretoriato gavau kvietimą į kokteilių vakarėlį. Jie norėjo atšvęsti tai, kad Europos Parlamentui pavyko padidinti savo 2011 m. biudžetą.

Jei būtų šio Parlamento ir Komisijos valia, iš piliečių kišenių būtų paimta gerokai daugiau pinigų. Europos mokesčiai: priežastis šventiniam kokteiliui! Valstybės narės praranda savo teisę vetuoti biudžetą: dar viena proga švęsti! Pone pirmininke, aš tai vadinu šoku ant piliečių teisių kapo! Tačiau, laimei, yra priežastis švęsti. Po didelio valstybių narių spaudimo biudžeto didinimas apribotas.

Deja, tai vis tiek reiškia, kad nebus mažinimo, o to norėjo Nyderlandų laisvės partija (PVV), bet didinimas ne toks didelis, kokio norėjo šis Parlamentas. Neturėsime jokių Europos mokesčių Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos, Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos Europos Parlamente ir Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos pykčiui, o valstybės narės išsaugos savo veto teisę. Taigi, šiandien taurę kelsiu už tas drąsias, atkaklias valstybes nares, tokias kaip Nyderlandai, atsisakiusias sutikti su šio Parlamento reikalavimais. Tegyvuoja valstybės narės, tegyvuoja piliečiai!

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Pone pirmininke, S. E. Jedrzejewska, H. Trüpel, A. Lamassoure, J. Lewandowski ir R. Böge – tai pavardės, stovinčios už 2011 m. biudžeto, kuris, mano manymu, galiausiai pasirodė esąs kuklus ir tikroviškas.

Biudžeto komitetas jau buvo parengęs projektą, kuris įsipareigojimų asignavimų požiūriu visiškai atitiko finansinius apribojimus, ir paliko mokėjimų asignavimus atvirus deryboms, nes, kaip sakė Europos Komisija, baimintasi ir tebesibaiminama dėl kitiems metams struktūriniais fondams skirtų mokėjimų asignavimų pakeitimų.

Deja, po balsavimo plenarinėje sesijoje spalio mėn. mes buvome įtraukti į politines derybas su Taryba, ir nuo tada viskas pasisuko bloga linkme: „raštas iš Dvyliktuko“; Tarybos nustatytas mokėjimo asignavimų padidinimas 2,9 proc.; spaudimas Parlamentui ir jo nariams; ir galutinė nesėkmė – Biudžeto komiteto posėdžio, kuris turėjo vykti vakar ir kuriame turėjo būti susitarta dėl lankstumo ir būsimo finansavimo tarptautiniam termobranduoliniam eksperimentiniam reaktoriui (ITER), atšaukimas.

Ar turėtume iš to daryti išvadas? Manau, kad turėtume. Taryba turėtų padaryti išvadas; vėliau Tarybai pirmininkausiančios valstybės turėtų padaryti išvadas; Europos Komisija turėtų padaryti išvadas; ir mes turėtume padaryti išvadas.

Jau dabar pasakysiu jums išvadą: palikite derybas dėl ES biudžeto kitiems metams ir specialistams, kurie šiandien čia kalbėjo.

Taip pat norėčiau pasinaudoti šia galimybe pakviesti kolegą narį M. Schulzą į Biudžeto komiteto posėdį ir priminti jam, kad komiteto posėdis bus sausio mėn. Tikiuosi, kad tada pateiksite alternatyvų pasiūlymą, kaip finansuoti ITER, 2010 m. biudžete netekus 571 mln. EUR.

Göran Färm (S&D). – (SV) Pone pirmininke, ponios ir ponai, džiaugiuosi, kad Tarybai ir Parlamentui pavyko šiais sunkiais laikais susitarti dėl 2011 m. biudžeto. Biudžetas – geras kompromisas, kadangi mums pavyko nedaug padidinti, tačiau vis tiek radome pagrįstų

išteklių savo prioritetinėms sritims. Norėčiau labai padėkoti jums, mūsų pranešėjoms S. E. Jędrzejewskai ir H. Trüpel, taip pat Tarybai pirmininkaujančiai Belgijai, kurios indėlis buvo labai konstruktyvus.

Man susirūpinimą kelia ilgalaikės perspektyvos, nes ilgalaikėje perspektyvoje bus neprotinga, jei valstybės narės ES skirs naujas užduotis, bet negalės susitarti, kaip jos turėtų būti finansuojamos. Tai bus didžiulė problema 2012 ir 2013 m. ir, žinoma, mums rengiantis būsima finansinei programai, nes jau dabar aišku, kad turtingesnių įmokas mokančių valstybių mažuma – kai kurių jų vyriausybės euroskeptiškos – nori ES biudžetą sumažinti bet kokia kaina, nepaisant padarinių. Tai nepagrįsta pozicija, ypač atsižvelgiant į tai, kad jos pačios labai siekia didesnių išlaidų tam tikrose srityse, pvz., IT projektas, ir negali pasakyti, kur reikėtų taupyti. Ar turėtume taupyti paramos žemės ūkiui sąskaita? Ar turėtume įtempti vadeles struktūrinių fondų srityje? Yra to norinčių, bet dauguma sako „ne“.

Problemos dėl ateities, su kuriomis susiduriame, faktiškai yra Tarybos ir valstybių narių, turinčių skirtingą požiūrį į ES ir jos biudžetą ateityje, vidaus politikos problemos. Kontroversiškausias dalykas yra lankstumo mechanizmo ateityje klausimas. Mums, socialdemokratams, šiuo atveju kyla du klausimai.

Pirma, tai, kad mes turėtume palaikyti tarpinstitucinį susitarimą, kurį turime nuo 1999 m. ir kuris veikė labai gerai – principo reikalas. Jokios pasaulio šalies parlamentas nesutiktų su jo įtakos sumažėjimu, visų pirma, jei tam nėra būtinų priežasčių. Taryba negalėjo pateikti jokių praktinių priežasčių, dėl kurių turėtų būti mažinamas lankstumas. Lisabonos sutartyje neužkertamas kelias naujam susitarimui, kurio turinys būtų toks pats, koks yra dabar; tikriausiai, tai valstybių narių politinės valios klausimas.

Antra, biudžeto laikotarpio pabaigoje sumažėjus maržoms ir kartu atsiradus naujų užduočių, didės ir lankstumo poreikis. Komisija tai paminėjo savo dabar galiojančios programos vertinime. Nepaisant to, kad visi argumentai yra už didesnę lankstumą ir kad turėtų būti lengviau jį taikyti, Taryba pasuko priešinga kryptimi. Tai nepriimtina. Dabar jau žinome, kad yra valstybių narių, dabartines diskusijas dėl mažesnio lankstumo laikančių pasirengimu dideliu mūšiu, kuris baigsis drastišku ES biudžeto sumažėjimu. Jei pasirodys, kad tai Tarybos ateities veiksmų kryptis, baiminuosi, kad mūsų laukia ilgesnė biudžeto krizė, nes mes su tuo nesutiksime.

(Kalbėtojas sutiko atsakyti į klausimą, pateikiamą pakeliant mėlynąją kortelę pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį.)

Lucas Hartong (NI). – (NL) Tai, kad kai kurios valstybės narės priešinosi 2011 m. biudžeto didinimui ir kad dėl to bus galima įgyvendinti mažiau projektų, jūsų žodžiais, jums „kelia nerimą“. Ar nesvarstėte galimybės, kad tos valstybės narės nemano, kad yra koks nors tų europinių projektų poreikis?

Göran Färm (S&D). – Pone pirmininke, žinoma, aš suprantu, kad yra skirtumas tarp valstybių narių, esančių pagrindinėmis mokėtojomis, ir valstybių narių, esančių pagrindinėmis gavėjomis. Turime tai suprasti. Galėtume laisvai sakyti, kad JK, Nyderlandams ir net mano valstybei narei, Švedijai, būtų naudingas ES biudžeto apkarpymas.

Bet pažiūrėkite į tas valstybes nares, kurios dabar tikrai turi problemų. Pažiūrėkite į Graikiją, Portugaliją ir Airiją. Joms būtų nenaudinga, jei ES biudžetas būtų apkarpytas, nes juo iš tikrųjų prisidedama prie jų ekonomikos – iš dalies per struktūrinius fondus, taip pat per kitas biudžeto dalis – taigi tikrai nemanau, kad sąžininga taip elgtis.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Pone pirmininke, dabar bent tinkamai diskutuojame dalyvaujant Tarybos atstovams. Ši diskusija dėl kitų metų biudžeto jau seniai yra apie tai, kas ką ir kodėl padarė. Daugelis žmonių mano, kad tai dviejų institucijų diskusija, o tai, tam tikru požiūriu, apmaudu, bet kartu galbūt galime ko nors išmokti ateičiai.

Dar prieš mėnesį gana kritiškai vertinau tai, kaip Taryboje jūs žiūrite į ateitį ir galimybę finansuoti prioritetus, kuriuos patys pateikėte, ir visų pirma turiu mintyje strategiją „Europa 2020“, kitaip tariant, kaip mes turėtume finansuoti plataus užmojo užduotis, kurios tenka mums Europoje. Tebevertinu tai kritiškai ir todėl manau, kad galbūt būtų įdomu dabar turimą biudžetą įvertinti atsižvelgiant būtent į tai.

Susitarėme dėl 2,91 proc. didesnio biudžeto, ir tai, mano manymu, visiškai pagrįstas sprendimas. Jei būtų buvę taip, kaip norėjo Taryba, asignavimai moksliniams tyrimams būtų buvę apkarpyti maždaug puse milijardo eurų, palyginti su Komisijos iš pradžių pasiūlyta suma, ir šiuo atžvilgiu aš dar ne iki galo suprantu, ką galvojo Taryba. Vėliau Parlamentas savo redakcijoje tai ištaisė, ir tai gerai. Tai reiškia, kad daugeliu atžvilgių mes pasukome geresne kryptimi, ir net jei skaičiai yra tokie pat, kokių norėjo Taryba, turinys gerokai geresnis negu Tarybos 2,91 proc. Manau, verta atkreipti dėmesį į tai, kad net jei skaičiai tie patys, biudžetas yra gerokai perskirstytas.

G. Färm atsižvelgė į lankstumą, ir šiuo atžvilgiu Taryba turi apsvarstyti, kaip ji ketina per konkretų laikotarpį rasti lėšų, kurių reikia būsimoms investicijoms, dėl kurių mes susitarėme, nes bus neįmanoma jų rasti ateinančiais metais, jei jos logika ir toliau bus tokia, kokia yra dabar.

Martin Callanan (ECR). – Pone pirmininke, tikrai džiaugiuosi, kad Parlamentas galiausiai atsipeikėjo, sutiko su tuo, kas buvo neišvengiama nuo pat pradžių – daugelis mūsų taip galvojo – ir susitarė biudžetą padidinti 2,9 proc., nors turiu pasakyti, kad daugeliui mūsų tai neatrodo didelis pasiekimas. Daugelis mūsų būtų norėję, kad ES biudžetas būtų išaldytas – ar galbūt sumažintas, taip atrodė didžiausiems optimistams – nes kuo mažiau lėšų ES išleidžia, tuo mažiau ji kišasi į eilinių piliečių gyvenimą.

Tai akivaizdžiai geras rezultatas Davidui Cameronui, Markui Rutte'ei, tai taip pat prispaustų Europos mokesčių mokėtojų, kurie turi apmokėti visas ES institucijų sąskaitas, pergale. Esant griežtam taupymui ir beveik visose valstybėse narėse sumažinus išlaidas, šios Parlamento pastangos padidinti ES išlaidas 6 proc. buvo tikra beprotystė. Džiaugiuosi, kad atsirado truputėlis sveiko proto.

Kreipiuosi į tikinčius Europos projektu ir Europos integracija – aš nesu vienas iš jų – bandydami reikalauti šio absurdiško ES išlaidų padidinimo, kai visi kiti, visos kitos Europos viešosios institucijos skausmingai apkarpė savo išlaidas, savo reikalui pakenkė labiau, negu tai būtų galėjęs padaryti kas nors kitas. Savo reikalui pakenkė neišmatuojamai.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Per paskutinį biudžeto procedūros etapą Taryba ir Komisija padarė kelis politinius pareiškimus, visų pirma siekdamas įtraukti Europos Parlamentą į ilgalaikį Europos Sąjungos finansavimą. Turiu su tuo susijusius du klausimus.

Pirmas klausimas: kaip Taryba ir Komisija ketina šiam bendradarbiavimui suteikti konkrečią formą? Ar Europos Parlamentas šiuo atveju atliks bendro sprendimo priėmėjo vaidmenį? Labai tuo abejoju.

Mano antras klausimas susijęs su europiniu mokesčiu. 2011 m. birželio mėn. Europos Komisija nori pateikti pasiūlymą dėl Europos Sąjungos finansavimo 2014–2020 m.

laikotarpį. Su tuo susijęs mano klausimas toks: ar ES mokestis yra to dalis? Jei taip, tai reiškia, kad galimų rinkliavų sąrašas, kurį Europos Komisija pradėjo pildyti spalio mėn., dar pailgėja. Jei tai finansų sektoriui skirta rinkliava, bet kokios įplaukos, mano nuomone, turėtų tikrai atitekti valstybėms narėms, nes bankus galiausiai teko gelbėti joms.

Galiausiai, pone pirmininke, visiškai palaikau Nyderlandų ir Jungtinės Karalystės vyriausybių poziciją šiame konflikte.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti S. E. Jędrzejewskai ir H. Trüpel, labai atsakingai vykdžiusioms biudžeto procedūrą ir labai aiškiai sutelkusioms dėmesį į prioritetus.

Kalbant apie 2011 m. biudžetą: svarstydami ES biudžetą visada turime atminti, kad maždaug 95 proc. pinigų grįžta piliečių naudai. Geriausias to pavyzdys – Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas. ES administracinės išlaidos, siekiamos 6 proc., yra mažesnės negu ne vienos valstybių narių. Daugelį metų ES biudžetas sudarė maždaug 1 proc. BVP. Iš to finansuota plėtra nuo 15 iki 27 valstybių narių, neskyrus jokių papildomų biudžeto išteklių. Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai dabar mums tenka papildomų užduočių.

Biudžeto didinimas visada sunkus. Tačiau su tokiomis temomis kaip nauji projektai ir papildomos užduotys įsigaliojus Lisabonos sutarčiai 2011 m. biudžetas taip pat yra investicija į ES ateitį ir į jos institucijų veikimą.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Pone pirmininke, atsižvelgiant į išskirtinius suvaržymus šiais metais, susitarimas dėl 2011 m. biudžeto projekto yra geriausias galimas kompromisas. Už tai turime padėkoti mūsų dviems pranešėjoms, Europos Komisijai ir nuostabiai Tarybai pirmininkaujančiai Belgijai, kuriai norėčiau pareikšti ypatingą dėkingumą, ir jas pasveikinti.

M. Wathelet šiek tiek nuliūdes; jam atrodo, kad per mažai padaryta. Jis turėtų pamatyti, kaip Parlamentas, kaip padėką Tarybai pirmininkaujančiai Belgijai, skiria 570 mln. EUR valstybėms narėms, o ne ITER.

Nuo pat šių derybų pradžios Parlamentas labai troško parodyti, kad suvokia savo atsakomybę. Dabar, metų pabaigoje, kai ir vėl ginčijamasi dėl Europos Sąjungos sanglaudos, Biudžeto komitetas kategoriškai rekomenduoja, kad nutrauktume nežinomybę dėl 2011 m. biudžeto.

Tačiau pagrindinės problemos tebėra nepaliestos. Priešingai negu kai kurių valstybių narių biudžetas, Europos Sąjungos biudžetui negresia bankrotas. Atsižvelgiant į Statutą, tai yra subalansuotas biudžetas, tačiau jis yra ties politinio žlugimo riba. Europa finansuoja savo ambicijas naudodamasi žodžiais. Bet žodinis pasipūtimas, pretenzingas pasipūtimas ir apgaulingi tikslai pražūtingi ne mažiau už pinigų infliaciją.

Europos Sąjunga nebeturi lėšų jau priimtiems sprendimams ar pagal Lisabonos sutartį suteiktai naujai kompetencijai finansuoti. Europos Sąjunga taip pat nenustatė procedūrų, kuriomis galėtų užtikrinti, kad nesant Bendrijos finansavimo pagrindiniai bendri tikslai, kaip antai strategija „Europa 2020“, būtų įtraukti į valstybių narių biudžetą.

Štai kodėl Parlamentas tiek daug svarbos skiria susitarimui, pasiektam kartu su Komisija ir ateityje Tarybai pirmininkausiančiomis valstybėmis, siekiant rasti būdų užtikrinti būsimos politikos finansavimą per Bendrijos biudžetą iš naujų išteklių, kurie nebebūtų imami iš valstybių narių biudžeto, ir per valstybių narių biudžetą, kuris yra 20 kartų didesnis už mažytį Europos biudžetą. 2010 m. Europos Sąjunga iš naujo apibrėžė finansinio solidarumo sąvoką. 2011 m. turėtų būti metai, kuriais iš naujo sukuriamas biudžetinis solidarumas.

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) Pone pirmininke, norėčiau šiandien dar kartą aiškiai pasakyti, kad Europos Sąjungai kitiems metams reikia tinkamo biudžeto. Neturime jokių priežasčių, dėl kurių turėtume patvirtinti laikiną biudžetą. Lygiai taip pat neturime priežasčių, dėl kurių Europos Parlamentas sutiktų patvirtinti biudžetą tik tuo atveju, jei būtų patenkinti kokie nors papildomi reikalavimai. Visos Europos šalys dabar išgyvena ekonomiškai sunkų laikotarpį ir joms reikia tikrumo, kurio forma – tinkamas biudžetas, ir nacionalinis, ir Europos lygmens. Šio tikrumo reikia ir namų ūkiams, verslo įmonėms, vietos valdžios institucijoms.

Todėl dabar galiu teigti kolegų iš Čekijos pilietinės demokratijos partijos ir kolegų iš Europos konservatorių ir reformuotojų frakcijos vardu, kad rytoj per balsavimą remsime kompromisą, dėl kurio susitarė Komisija, Taryba ir Parlamentas.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Pone pirmininke, po rytojaus balsavimo galbūt bus užbaigta pirmo metinio biudžeto tvirtinimo pagal Lisabonos sutartį procedūra. Akivaizdu, kad derybos buvo sunkios. Parlamentas pateikė labai svarbių politinių klausimų, bet Taryba atsisakė dėl jų diskutuoti. Iš pat pradžių Parlamentas gindamas savo poziciją laikė labai stiprų vieningą frontą. Taryba buvo susiskaldžiusi, bet vienbalsiai blokavo derinimą. Dabar bandome susitarti dėl skaičių. Taryba ir Komisija sutiko, pateikdamos pareiškimus, su dauguma Europos Parlamento prašymų. Būtų buvę daug geriau turėti tarpinstitucinį susitarimą, kuriuo ateityje būtų užtikrintos didesnės garantijos. Deja, Parlamentas nebėra toks vieningas, koks buvo derybų pradžioje. Rezultatas – nėra lėšų ITER reaktoriui.

Manau, kad labai svarbu, kad Europos Sąjungai suteiktume biudžetą, kurio jai reikia per šį krizės laikotarpį. Kol bus patvirtinta būsima finansinė perspektyva, turime laiko, kurio mums reikia, susitarti dėl temų, kurios dar yra probleminės. Taryba turi suprasti, kad Europos Sąjungai nenaudinga, kad sprendimas dėl pagrindinių Europos politikos sričių būtų priimamas taikant bendro sprendimo procedūrą, kai dėl finansinių išteklių, reikalingų šiai politikai įgyvendinti, sprendžia tik viena iš bendradarbiavimo biudžeto klausimais šalių. Parlamentas abiem aspektais turi dalyvauti tokiu pat lygmeniu: politiniu ir finansiniu.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pone pirmininke, šiandien daugelis narių pareiškimuose apie biudžetą laikosi veidmainiškos pozicijos. M. Schulz pats vargiai stengiasi suvaldyti savo susierzinimą dėl Tarybos. G. Verhofstadt, atrodo, savo žodyne turi dvi frazes: Europos obligacijos ir Europos mokesčiai. J. Daul netgi pasiūlė, kad Nyderlandai galėtų visai pasitraukti iš Europos Sąjungos. Tai ryžtinga kalba, bet ji palaiko tik vieną ginčo pusę.

Tačiau, kai pasiūliau, kad turėtume spręsti problemą dėl Parlamento nuosavo biudžeto, atrodė, kad šie džentelmenai ir jų frakcijos negirdi manęs. Dar daugiau, pasiūlius, kad nariai turėtų skaidriai nurodyti kompensuojamas kiekvieną mėnesį patiriamas bendrąsias išlaidas, tai buvo sutikta šaltai. Nepalaikytas ir mano pasiūlymas imti spręsti Parlamento prabangių automobilių parko problemą. Pasiūlius, kad turėtume sumažinti prašmatnių Parlamento informacinių biurų skaičių, atrodė, kad daugeliui narių pradėjo skaudėti galvą.

Todėl būtų labai tinkama balsuoti prieš, bet mano frakcija ir mano šalis sugebėjo užkirsti kelią dar blogesnei padėčiai, ir dėl to aš susilaikiau. Balsuoti už 2,9 proc. padidinimą esant dabartinėms aplinkybėms būtų visiškai netinkama.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Pone pirmininke, ponas Komisijos narys, ponios ir ponai, priimdamas šį biudžetą Europos Parlamentas parodo didžiulį atsakomybės jausmą. Tiesa ta, kad esant ekonomikos, finansų ir socialinei krizei, kuri neskuba trauktis, Europos

Sąjungai ir jos piliečiams būtų blogai, jei nebūtų 2011 m. biudžeto. Niekas nebūtų supratus, jei Europos Sąjungos institucijos dėl savo biudžeto būtų siekusios plačių susitarimų su valstybėmis narėmis ir būtų nepajėgusios dėl to biudžeto pasiekti minimalaus sutarimo.

Tačiau tikiu, kad nors 2011 m. biudžetas yra neblogas, jis galėjo būti geresnis. Reikalavimas, kad Taryboje kai kuriais klausimais būtų vienbalsiškumas, apsunkino derybas. Tai buvo ženklas, kad Taryba bandydama siekti susitarimo dėl būsimos daugiametės finansinės programos ir naujų nuosavų išteklių, o tam, kaip žinome, reikia vienbalsio pritarimo Taryboje, susidurs su sunkumais.

Čia norėčiau pabrėžti puikų darbą, padarytą pranešėjos S. E. Jędrzejewskos ir H. Trüpel, Tarybai pirmininkaujančios Belgijos pastangas ir Komisijos elgesį. Mūsų nustatyti prioritetai įtraukti į šį biudžetą – pabrėžčiau paramą jaunimo, švietimo ir inovacijų, mokslinių tyrimų srityse. Taip pat norėčiau pabrėžti parengiamąjį veiksma „Tavo pirmasis EURES darbas“, dėl kurio Europos Sąjungoje padidės jaunimo judumas užimtumo srityje. Prie šio pasiūlymo dirbau pats, ir tikiuosi, kad įgijęs teisinį pagrindą šis parengiamasis veiksmas paskatins parengti programą, kuriai iš biudžeto bus skirta nemažai lėšų. Dar vienas teigiamas aspektas – pasiektas susitarimas, kad Komisija vėliausiai iki 2011 m. rugsėjo mėn. pabaigos pateiks atnaujintus skaičius, susijusius su asignavimais sanglaudos politikai ir kaimo plėtrai, ir, prireikus, tuos asignavimus padidins.

Mairead McGuinness (PPE). – Pone pirmininke, norėčiau labiausiai padėkoti mūsų pranešėjai Sidonijai už Parlamento vardu labai puikiai vestas sunkias derybas. Tas darbas vertas pripažinimo, kaip ir Tarybos darbas.

Kalbu kaip pranešėja žemės ūkio klausimais ir noriu, kad žodis „žemės ūkis“ aidėtų šiuose rūmuose, nes mums kyla rūpestis ne tik dėl skaičių, bet ir dėl procedūros. Mano požiūriu, ši nauja procedūra turi būti sureguliuota. Galėtume ir turėtume savo darbą padaryti geriau. Sakau tai sau, bet taip pat sakau tai Tarybai ir Komisijai ir manau, kad mums reikia išnagrinėti ir apžvelgti, kaip dirbome praityje.

Žemės ūkiui skirtas lėšas šiek tiek padidinome. Padidinome labai nedaug, bet aš nerimauju dėl ateities. Norėčiau, kad Komisija kalbėtų apie didžiulį daugiau kaip 800 mln. USD kaimo plėtros finansavimo apkarpymą. Tikiuosi, kad tai nebus iš tikrųjų padaryta.

Nerimauju dėl biudžeto po 2013 m. ir galimybės, kad žemės ūkis galėtų tapti sektoriumi, iš kurio žmonės ima lėšas kitoms politikos sritims, jei nebus susitarimo dėl adekvataus biudžeto visoms Europos Sąjungos politikos sritims.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Europos Parlamentas pirmą kartą po naujosios Lisabonos sutarties įsigaliojimo pasinaudojo jam suteikiamomis galiomis visapusiškai dalyvauti Europos Sąjungos biudžeto formavime. Nepavykęs pirmas bandymas susitarti ir įtraukti teisėtus Europos Parlamento reikalavimus rodo, kad dar esama institucinės priešpriešos, ko iš esmės neturėtų būti, ir kas sukelia kliūčių efektyviam tarpinstituciniam bendradarbiavimui. Turbūt negalima nesutikti, kad visų Europos Sąjungos institucijų tikslas yra užtikrinti kuo sklandesnį procesą priimant visai Europos Sąjungai ir jos piliečiams itin svarbius susitarimus. Todėl ateityje turi būti iš esmės keičiami patys institucijų darbo principai ir Europos Parlamento įtraukimas į visus derybų etapus, ypač biudžeto priėmimo, turi būti laikomas itin svarbiu atstovaujamosios demokratijos principo įgyvendinimui.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Pone pirmininke, pirmiausia noriu padėkoti pranešėjams už sunkų darbą, kurio prireikė šiam kompromisui pasiekti. Dėl Lisabonos sutarties

įsigaliojimo ir valstybėse narėse patvirtinto griežtai suvaržyto biudžeto šioms deryboms prireikė labai didžiulių pastangų. Taigi norėčiau padėkoti visiems mūsų derybininkams.

Pirmą kartą dėl Europos Sąjungos biudžeto sprendžiama per vieną svarstymą ir, jei jau taip, manau, kad šis procesas dar labiau parodė, kad reikia geresnio abiejų biudžeto valdymo institucijų dialogo, to Parlamento reikalauja jau seniai. Turi būti besitęsiančios derybos ir suderintas požiūris į metinės ir daugiametės biudžeto programos derinimą, kad institucijos prie derybų stalo galėtų kalbėtis viena ir ta pačia kalba.

Tačiau dabar greičiausiai galime džiaugtis, kad 2011 m. biudžetas yra. Šiame ekonominiame verpete abejotinių elementų turi būti kuo mažiau.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, 2011 m. biudžetas, kaip paaiškėjo iš daugybės derinimo tarp Biudžeto komiteto, Tarybos ir Komisijos procedūrų, neatitinka naujos institucinės pusiausvyros, apibrėžtos Lisabonos sutartyje.

Taryba arba visų pirma kelių vyriausybių atstovai šios pusiausvyros nepaisė. Ypač nepriimtina, kad Parlamento prašymas pradėti dialogą dėl ES būsimų nuosavų išteklių žlugo.

Mūsų Parlamentas dabar turi bendro sprendimo priėmimo galią sprendžiant biudžeto klausimus. Parlamentas turi užtikrinti, kad to būtų paisoma, ir mes turime kai ką suprasti: tikrai subalansuotos derinimo procedūros greičiausiai nebus įmanomos, kol šia bendro sprendimo priėmimo galia bus naudojamosi balsuojant neigiamai.

Kažkuriuo metu Europos Parlamentas turės pasirinkti tvirtai pareikšti savo institucinę poziciją. Šis nuosavų išteklių klausimas vėl iškils ateinančiais mėnesiais. Jei norime, kad pasisektų, turėsime gebėti matyti savo atsakomybę iki galo.

Diane Dodds (NI). – Pone pirmininke, negaliu balsuoti už kokį nors Parlamento biudžeto padidinimą ir manau, kad daug žmonių Jungtinėje Karalystėje žiūrės į čia vykstančius procesus su visiška nuostaba. Visoje Europoje savo šalyse turime taikyti griežto taupymo priemones ir apkarpyti biudžetą. Toks nurodymas ir būtent tai turi patirti mūsų žmonės.

Euras pateko į krizę ir noriu, kad Parlamentas atkreiptų dėmesį, kad, nors man rinkėjai nemoka eurais, turime bendrą sausumos sieną su Airijos Respublika. Ji mums sudaro didelę dalį eksporto rinkos, taigi ši krizė daro žalos ir mūsų žmonėms. Be visos šios krizės, turime pasiūlytą 2,9 proc. padidinimą, mažesni negu 6 proc., kurių norėjo Parlamentas, bet padidintas toks biudžetas, kokio Audito Rūmai netvirtino daugelį metų.

Labiausiai rūpestį kelia tai, kad turime Komisijos pažadą iki 2011 m. birželio mėn. pateikti pasiūlymus dėl ES mokesčio. Ar dar ką stebina, kad euroskepticizmas didėja?

Michel Dantin (PPE). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau prisijungti su padėka ir sveikinimais, skirtais visiems, sugebėjusiems užbaigti šias sunkias derybas.

Rengiamės ryt patvirtinti biudžetą, tai didelis žingsnis link Europos judumo ir Europos jaunimo. Be visa kita, šis biudžetas rodo Parlamento pasiryžimą šios krizės metu neapleisti Europos didelio masto investicijų.

Tačiau norėčiau su jumis pasidalyti savo nerimu ir apmaudu dėl kai kurių frakcijų, visų pirma socialistų, kurių atstovai svarbiausiais momentais dirbo vyriausybėje, šiandienos pasirinkimo statyti į pavojų ITER, vienintelį Europos Sąjungoje pagrindinį mokslinių tyrimų projektą, kuriame mes atliekame svarbiausią vaidmenį.

Kaip žinote, Europos Sąjunga praėjusį birželį išipareigojo šiam projektui, kuris labai svarbus mūsų saugumui, papildomai skirti 1,3 mlrd. EUR. Todėl dėl mūsų balsavimo kils klausimų dėl Europos pasaulinio patikimumo. Šis požiūris reiškia, kad netekome beveik 600 mln. EUR 2010 m. nepanaudotų lėšų, kurias galėjome skirti ITER reaktoriui. Tai absurdiška!

Edit Herczog (S&D). – Pone pirmininke, būdama Europos Parlamento narė, jaučiuosi atsakinga už tai, kad turėtume biudžetą. Būdama socialistė, labai apgailestauju, kad mes nesieksime finansinių sandorių mokesčio. Būdama pranešėja Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto vardu, norėčiau pabrėžti, kad mes remiame ITER projektą, bet mums nereikia sudurstyto sprendimo vieniems metams: mums reikia tvaraus finansinio sprendimo ateinantiems dviem dešimtmečiams. Būdama vengrė, labai džiaugiuosi, kad Tarybai pirmininkausianti Vengrija, jei pasiseks, neturės spręsti su biudžetu susijusių klausimų, o tik rasti sprendimą dėl ITER ir dėl lankstumo per derybas.

Janusz Lewandowski, *Komisijos narys.* – Pone pirmininke, kalbėsiu trumpai, nes jau išnaudojau man skirtą laiką. Atsakydamas B. Belderui, kuris galbūt jau dingo, pasakysiu, kad Komisijos pasiūlymas, kaip institucijoms bendradarbiauti, buvo tiesioginis Lisabonos sutarties 312, 324 ir ypač 311 straipsnių, susijusių su konkrečia sprendimo dėl nuosavų išteklių priėmimo visiškai gerbiant valstybių narių fiskalinį suverenumą priėmimo procedūra, įgyvendinimas.

Kalbant apie nuosavus išteklius, į Komisijai 2005 m. gruodžio mėn. suteiktus įgaliojimus, patvirtintus Parlamento, aiškiai ir tiksliai įeina pradėti ne tik biudžeto išlaidų, bet ir pajamų dalį, įskaitant Jungtinei Karalystei taikomą korekciją. Buvome pakankamai subtilūs ir savo biudžeto apžvalgoje nelietėme Jungtinei Karalystei taikomos korekcijos ir ateičiai galiausiai pasirinkome ne didinti išlaidas, bet keisti valstybinių šalių tiesioginių išmokų ir nuosavų išteklių proporcijas, pagal Sutarties ir Europos Sąjungos įkūrėjų viziją.

Galiausiai bendresnė pastaba: tikiuosi, kad, jei ryt balsuosime, mums tekės Lisabonos sutarties išbandymas biudžeto požiūriu baigsis ir turėsime padaryti išvadą. Turėti biudžetą be jokio deficito ar skolos ir parodyti, kad neturėtume būti laikomi atpirkimo ožiais dėl nesėkmingos kai kurių valstybių narių politikos – tai tinkamos žinios pasiuntimas Europos piliečiams. Todėl dabar turėdami biudžetą turėtume tęsti diskusiją dėl tarpinstitucinio bendradarbiavimo būdų gerokai geresnėmis sąlygomis.

Melchior Wathelet, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas.* – (FR) Pone pirmininke, kaip ir Komisijos narys, neturiu daug pridurti šios diskusijos atžvilgiu.

Visai paprastai, girdėdamas kai kuriuos narius sakant, kad jie norėtų nepatvirtinti biudžeto, kad pareikštų Parlamento turimus bendro sprendimo priėmimo įgaliojimus, manau, kad visos Europos institucijos gerokai daugiau laimėtų ir sustiprintų savo autoritetą, jei galėtų siekti Europos Sąjungos pažangos rasdamos kompromisus, o ne stabdydamos viena kitą ir neidamos pirmyn įgyvendindamos Europos projektus.

Manau, kad tai logikos klausimas, ir šiandien tikrai noriu padėkoti visiems, kad pasirinko kurti Europą ir eiti pirmyn. Ar Taryba gavo viską, ko norėjo? Ne. Ar Parlamentas gavo viską, ko norėjo? Žinoma, ne. Ar einame pirmyn? Taip. Ši bendro sprendimo priėmimo procedūra veikė; ji buvo sėkminga. Visi sutiko su tam tikrais kompromisais. Visi kažkur nusileido.

Ar dar daug reikia padaryti? Žinoma. Akivaizdu, būtent su tuo ir susijusi diskusija dėl lankstumo ir ITER. Apgailestauju, kad nesugebėjome pasiekti susitarimo, ir girdėjau sakant, kad pateiktas pasiūlymas buvo žingsnis atgal. Ne. Kartoju: tai kartojasi per kiekvieną

diskusiją, o šiandien tai dėl vienbalsiškumo. Jei siekiama eiti link kvalifikuotos daugumos, manau, reikia sutikti su pirmininkaujančios Belgijos pasiūlymu. Manau, kad tai labai svarbu kalbant apie 2012 ir 2013 m. biudžeto rengimą. Manau, kad šis mechanizmas tikrai turi būti skatinamas, nes jis atitinka senesnę praktiką ir bent užtikrina, kad nebūtų dėl vienbalsiškumo blokuojamas 2012 ir 2013 m. biudžetas. Manau, kad jūs tikrai turite pasinaudoti šia galimybe.

Kalbant apie ITER, tai, kaip mes pasinaudojome šiuo lankstumo mechanizmu 2010 m. ITER atžvilgiu, aiškiai rodo, kad mums šio mechanizmo reikės ir kad turime pasinaudoti tuo, ką turime šiandien.

Norėčiau nuoširdžiai padėkoti visiems kalbėjusiems – neminėsiu visų – ir pripažinusiems darbą, kurį kartu padarėme, kad eitume pirmyn. Norėčiau padėkoti visiems, pasirinkusiems ne stabdymo, o pažangos logiką. Manau, kad tikrai turime skatinti šią logiką.

Pone A. Lamassoure'ai, kalbėjote apie biudžetinį solidarumą. Taryboje mes buvome beveik visiškai solidarūs, nes visi sutiko su 2,91 proc. padidiniu. Taryboje nuo kvalifikuotos daugumos perėjome prie absoliutaus vienbalsiškumo. Nejuokaudamas manau, kad visi prie šio 2011 m. biudžeto pridėti pareiškimai – nes taip, pats biudžetas yra taip pat ir politinis, kaip Parlamentas parodė nustatydamas politinius prioritetus, įtrauktus į biudžetą – ir dėl nuosavų išteklių, ir dėl Europos pridėtinės vertės, ir dėl lisabonizacijos – Komisijos pareiškimas – ir atsižvelgiant į šį bendrą pareiškimą, kuris yra svarbus ir po kurio jau sekė Belgijos Ministro Pirmininko, dabar pirmininkaujančio Europos Sąjungai, raštas, manau, kad visi šie pareiškimai rodo, kad visų etapų kryptis yra teisinga. Žinoma, einame ne taip greitai, kaip visi norėtų, bet einame pakankamai greitai, kad galėtume pasakyti, jog mechanizmas veikia ir kad geriau laikytis šios pažangos, o ne stabdymo logikos.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, *pranešėja*. – (PL) Pone pirmininke, iš to, ką sakė anksčiau kalbėję žmonės, aišku, kad visi esame patenkinti, kad bus galima pradėti įgyvendinti 2011 m. ES biudžetą veiksmingai ir be nebūtino delsimo jau nuo kitų metų sausio 1 d. Tačiau iš visų šių kalbų taip pat buvo aišku, kad tam tikrų dalykų dar trūksta. Trūksta diskusijų ir trūksta supratimo. Man jau aišku, kad Lisabonos sutartimi mums atveriamą naują, nežinoma teritoriją ir kad mūsų laukia labai sunkios diskusijos dėl naujo daugiamečio Europos Sąjungos biudžeto po 2013 m.

Ši diskusija susijusi su pagrindine problema, būtent – kaip galėtume suderinti vis didėjančią skirtumą tarp Europos Sąjungos lūkesčių, arba, kitaip tariant, nukrypimą nuo to, ką Europos Sąjunga turėtų daryti, ir galime matyti, kad valstybės narės ir visos suinteresuotosios šalys, įskaitant Europos Parlamentą, iš Europos Sąjungos tikisi vis daugiau, nes manoma, kad Europos Sąjunga turi imtis vis daugiau sričių ir yra atvira vis daugiau politikos sričių bei naujoms veiklos sritims, ir ima pati sau nustatyti naujų užduočių – nukrypimas nuo minėtų lūkesčių ir vis mažėjantis noras finansuoti tuos naujus įsipareigojimus. Turime surengti bendras diskusijas dėl šio vis didėjančio ryškaus nukrypimo. Negalime vengti tokių diskusijų, ypač dėl to, kad dabar išgyvename finansų ir ekonomikos krizę, taigi nėra vietos tabu temoms, kiek tai susiję su finansavimu. Turime atvirai kalbėti apie šiuos dalykus: apie ES nuosavus išteklius, apie tai, ką ES turėtų daryti, apie tai, ko ji turbūt neturėtų bandyti daryti, apie tai, kas mums tikrai svarbiausia ir kiek šie prioritetai turėtų būti finansuojami.

Apibendrinama noriu pasakyti, kad tai, kas vyko priimant 2011 m. biudžetą, yra ir pagrindas, ir startas diskusijai, ir jokiais būdais ta diskusija nebaigta. Dėkoju už jūsų pasiryžimą dalyvauti diskusijoje ir tikiuosi, kad kitais metais šis pasiryžimas bus dar didesnis.

Helga Trüpel, *pranešėja*. – (DE) Pone pirmininke, jaučiuosi pamaloninta šiandien šioje diskusijoje gaudama paskutinį žodį. Pradėsiu mielai priimdama M. Schulzo atsiprašymą. Jis sakė, kad kartais elgdavosi blogai. Visad gerai, kai jis pastebi, kad kartais per daug triukšmauja. Jo pastabą, kad anksčiau sprendėme tik techninius biudžeto klausimus ir dabar supratome, kad tai biudžeto politikos klausimas, norėčiau griežtai atmesti. Biudžeto komitete dirbu jau šešerius metus, ir net anksčiau tai visad būdavo biudžeto politikos klausimas, o ne vien techninis aspektas. M. Schulz sakė, kad per paskutines kelias savaites labai daug sužinojo. Malonu tai girdėti. Tokiu atveju dabar jis greičiausiai tai supras.

Dabar kreipsiuos į antieuropinius balsus, kurių ką tik girdėjosi šioje salėje. Norėčiau dar kartą aiškiai pabrėžti, kad, jei, kaip teigiama Lisabonos sutartyje, turėtume tikslą aptarti naujus nuosavus Europos išteklius, tai būtų ne tik papildomas mokestis Europos piliečiams, bet ir reikštų, kad ta pačia suma sumažėtų mokėjimas nuo bendrojo vidaus produkto. Kitaip tariant, tai nebūtų paprasčiausiai tik didesnė našta piliečiams, bet ir užtikrintų skaidresnę nuosavų išteklių sistemą. Apie tai reikia diskutuoti. Atmetu bandymą manipuluoti nuomone teigiant, kad bus tik papildoma našta. Tiksliau sakant, tikslas – rasti pažangią finansavimo sistemą. Taryba ir Parlamentas turėtų būti pasirengę tai padaryti.

Mano antra pastaba – kadangi čia buvo teigta, kad Europos Sąjunga visada ką nors atima iš Europos mokesčių mokėtojų – yra tokia: yra Europos piliečiams skirtų švietimo programų, yra nauja infrastruktūra, yra naujos kalbos ir yra pagalba pienininkams. Kitaip tariant, mes čia veikiame Europos piliečių labai gerai suprastų interesų labui, ir tai turi būti pasakyta garsiai ir aiškiai.

Koks pasaulinis Europos Sąjungos vaidmuo ateinančiais metais? Yra tokių sėkmingų šalių kaip Kinija, Indija, Brazilija ir kitos, su kuriomis mes konkuruojame pasauliniu lygmeniu. Jei mes, Europos Sąjunga, norime būti stiprūs ir turėti naujų produktų, kurie, tikėkimės, būtų ir tvarūs, naujų gamybos metodų, kurie nekenktų aplinkai, būtų generuojama energija, kuri pagrįsta tik atsinaujinančiais energijos šaltiniais – tai dar kartą nustatyta kaip tikslas Kankūne, tam mums taip pat reikia atitinkamų išteklių ir mums reikia Europos biudžeto, kuris atspindėtų mūsų bendrus interesus. Tikiuosi, kad kelis ateinančius metus judėsime ta kryptimi.

PIRMININKAVO: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Pirmininko pavaduotojas

Pirmininkas. – Diskusija baigta.

Balsavimas vyks rytoj 12.30 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Elisabeth Köstinger (PPE), *raštu*. – (DE) Palankiai vertinu tai, kad galiausiai susitarėme dėl 2011 m. biudžeto. Tai užtikrins finansinį pažeidžiamo žemės ūkio sektoriaus saugumą. ES žemės ūkio politikai reikia stabilios biudžeto sistemos, visų pirma sunkiu metu. Dvyliktosios dalies biudžetas būtų sukėlęs didžiulių finansinių sunkumų daugeliui valstybių narių, kurios jau perėjo prie žemės ūkio išmokų ūkininkams. Žemės ūkis labai priklauso nuo ES subsidijų. Ūkininkaujantiems šeimoms reikia saugumo, kad galėtų į ateitį planuoti savo verslą. Visoje ES tiesioginės išmokos sudaro 40 proc. žemės ūkio pajamų ir užtikrina finansinį saugumą tuo metu, kai mažėja gamintojų kainos, didėja gamybos sąnaudos ir svyruoja rinkos. Priemonės, sudarančios kaimo plėtros programos dalį, duoda tiesioginės naudos kaimo vietovėms ir skatina regionų ekonomiką. Pavyzdžiai, Austrijos ūkiai naudojami

ir pirmo, ir antro ramsčio priemonėmis. Iš viso 58 proc. Austrijos metinio žemės ūkio biudžeto sudaro ES išmokos. Europos Sąjungos ūkininkai sukuria labai įvairių atsakingų darbo vietų, ir jų vis daugėja. Jie turi gaminti aukščiausios kokybės maistą ir atitikti griežtus gyvūnų gerovės standartus, kartu padėdami užkirsti kelią klimato kaitai, saugoti aplinką ir išlaikyti biologinę įvairovę. Kad galėtų teikti šias pagrindines paslaugas, ūkininkai turi turėti patikimų pajamų, pagrįstų jautria, stabilia ES finansine politika. Kalbant apie derybas dėl 2014–2020 m. finansinės programos, visiems žemės ūkio aspektams turi būti skirtas vienodo lygio finansavimas iš biudžeto.

Georgios Stavrakakis (S&D), raštu. – (EL) Aklavietė pirmame 2011 m. ES biudžeto etape, atsiradusi dėl kompromisų nepripažįstančios ribotos valstybių narių mažumos pozicijos, beveik atvedė mus iki dvyliktosios dalies fiasko bei viso to, kas tokiai sistema būdinga, – ir ekonomiškai silpnų valstybių narių, ir galimybės labai uždelsti Europos fondų išmokas požiūriu. Kad išvengtų šio fiasko, Parlamentas parodė būtiną atsakomybės jausmą ir yra pasirengęs priimti biudžetą, nepaisant to, kad jame patenkinti ne visi jo reikalavimai ir jis nėra toks geras, kokio Europos visuomenė galėtų tikėtis, jei norime įveikti ekonomikos krizę. Tačiau išlieka problema, kaip reikėtų tenkinti biudžeto poreikius artimoje ateityje 2012 ir 2013 m., ir kviečiu šią nedidelę valstybių narių mažumą parodyti tikrą atsakomybės jausmą ir dirbti kartu su Parlamentu ieškant sprendimo, kuris suteiktų ES būtino lankstumo tenkinant jos poreikius ir užkertant kelią naujai biudžeto krizei.

15. Kredito reitingų agentūros (diskusijos)

Pirmininkas. Kitas klausimas – J. P. Gauzès'o pranešimas Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (COM(2010)0289 - C7-0143/2010 - 2010/0160(COD)) (A7-340/2010).

Jean-Paul Gauzès, pranešėjas. – (FR) Pone pirmininke, pone Komisijos nary O. Chasteli, dabar svarstome trečią 2010 m. finansinių teisės aktų dokumentą. Po priežiūros, po direktyvos dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų vėl grįžtame prie kredito reitingų agentūrų. Sakau „vėl“, nes Europa nedelsė su reglamentu šioje srityje ir priėmė jį 2009 m., o dabar jis jau veikia.

Apskritai kredito reitingų agentūros reitingų forma teikia nuomones dėl įmonių ir valstybių kreditingumo, taip pat dėl sudėtingų finansinių produktų. Reitingai atspindi riziką, kad finansinių priemonių emitentai negalės sumokėti savo skolų. Dėl įvairių priežasčių šios agentūros finansų pasaulyje tampa vis svarbesnės.

Pirma, į reitingus atsižvelgiama bankų nuostatuose, siekiant nustatyti nuosavų lėšų, kurios bus naudojamos investicijoms padengti, sumas. Antra priežastis – reitingai yra emisijos sėkmės veiksnys, nes investuotojams jie tapo pagrindiniu rodikliu.

Tačiau, nors kredito reitingų agentūros ir nebuvo pagrindinė pastarosios finansų krizės priežastis, žalingos įtakos jos tikrai turėjo. Iš tikrųjų, jos nepakankamai įvertino galimybę, kad tam tikrų sudėtingų finansinių priemonių emitentai galėtų neįvykdyti įsipareigojimų.

Susidūrusi su poreikiu atkurti rinkose pasitikėjimą ir sustiprinti investuotojų apsaugą, 2009 m. Europos Komisija pasiūlė kredito reitingų agentūrų stebėjimo ir priežiūros mechanizmą. Taigi tais pat metais priimtas Reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų.

Per diskusijas Europos Parlamente prieš šio reglamento priėmimą pabrėžiau, kad reikia ES masto bendros kredito reitingų agentūros produktų stebėjimo ir jų integruotos priežiūros. Tuo metu tokios rūšies Europos priežiūra teisiškai buvo negalima. Tačiau Komisija į tai atsižvelgdama ėmėsi rengti teisės aktų pasiūlymą, o jūs, Komisijos nary, laikėtės šio pažado.

Dėl Tarybos ir Europos Parlamento susitarimo dėl Europos priežiūros struktūros, įsigaliosiančio 2011 m. sausio 1 d., veiksmingas kredito reitingų agentūros priežiūros įgyvendinimas dabar tampa galimas.

Reglamente, kuriuo įsteigiama Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija, pabrėžiama, kad ši institucija vykdys savus priežiūros įgaliojimus, susijusius visų pirma su kredito reitingų agentūromis. Toks buvo papildomo keičiančio reglamento, dėl kurio susitarėme ir dėl kurio balsuosime ryt, tikslas.

Aš norėjau – ir mano kolegos parėmė šį mano prašymą – kad kiti klausimai, susiję su kredito reitingų agentūromis, suverenios skolos paskirstymu, atlyginimo schemomis ir kompensacijomis, būtų atidėti ir sprendžiami atliekant tyrimą, kurio forma būtų pranešimas savo iniciatyva, pateiktas prieš pasiūlymą dėl įstatymo galią turinčio akto, kurį turėtumėte pateikti pirmą 2011 m. pusmetį ir dėl kurio pradėjote konsultaciją.

Manau, kad sukurdami Europos kredito agentūrų priežiūrą žengiame didelį žingsnį, kaip ir su priežiūros tvarka, kuri jau įdiegta. Dabar noriu padėkoti Tarybai pirmininkaujantį Belgijai už nenuilstamas pastangas, dėtas finansinės dokumentacijos srityje, jums, Komisijos nary, ir jūsų komandoms ir, žinoma, kolegoms Europos Parlamento nariams, dalyvavusiems šiame tyrime ir palaikiusiems mūsų pozicijas.

Olivier Chastel, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas.* – (FR) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, po J. P. Gauzès kalbos ir tokio pranešimo tikrai malonu Belgijos finansų ministro Didiero Reynderso vardu būti su jumis diskusijos dėl reglamento dėl kredito reitingų agentūrų pakeitimo dieną.

Dar kartą, kaip ką tik sakėte, kalbame apie priemonę, susijusią su finansinėmis paslaugomis, dėl kurių trys institucijos ką tik susitarė per rekordinį laiką.

Taip pat labai džiaugiamės, kad dėl šio susitarimo Parlamente bus balsuojama ryt, kaip susitarė visos trys institucijos.

Todėl šis reglamentas bus keičiamas siekiant Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai suteikti papildomų įgaliojimų. Tai institucijai leis vykdyti griežtesnę kredito reitingų agentūrų veiklos priežiūrą visoje Europos Sąjungoje. Tai svarbus žingsnis, padėsiantis, mūsų manymu, padidinti finansų rinkų stabilumą ir paremsiantis gerokai efektyvesnės priežiūros sistemos kūrimą.

Todėl reglamentui įsigaliojus institucija turės daugiau įgaliojimų, susijusių su kredito reitingų agentūrų registravimu ir tiesiogine priežiūra. Ji taip pat turės įgaliojimus nustatyti, kad kredito reitingų agentūra pažeidė galiojantį reglamentą, ir įgaliojimus skirti atitinkamas nuobaudas.

Žinoma, bus taip pat užtikrinta valstybių narių kompetentingų institucijų ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos bendradarbiavimo sistema. Tačiau esame pasirengę renti išsamesnes diskusijas dėl to, kaip sureguliuoti patį kredito reitingų agentūrų sektorių, kai Komisija mums pateiks pasiūlymą dėl išsamios šio sektoriaus peržiūros, o tai numatyta kitais metais. Tikėdamasis, aišku, teigiamo jūsų balsavimo ryt rezultato, norėčiau ypač padėkoti Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pirmininkei Sh. Bowles, Parlamento

pranešėjui J. P. Gauzèsui ir, žinoma, jo šešėliniams pranešėjams, taip pat Komisijos nariui M. Barnier'ui, kuris kartu su Belgijos finansų ministru D. Reyndersu šešis mėnesius dirbo svarbų darbą užtikrindamas greitus susitarimus, kurie šiame Parlamente transformavosi į realius finansų sektoriaus sprendimus. Bet kuriuo atveju dėkui už jūsų vaisingą ir veiksmingą bendradarbiavimą šioje srityje. Esu tikras, kad tęssite šį darbą Tarybai pirmininkausiant kitoms valstybėms.

Michel Barnier, *Komisijos narys. – (FR)* Pone pirmininke, laba diena visiems. Šiandien labai gerai kalbėjote, pone J. P. Gauzèsai, kaip ir ką tik D. Reynderso vardu kalbėjęs O. Chastel, apie didžiulio rizikos draudimo fondų ir privačiojo akcinio kapitalo sektoriaus priežiūrą ir reguliavimą ir apie šį antrą kredito reitingų agentūrų reglamento etapą rytoj, ir to imtasi su jumis ir dėka jūsų, ponios ir ponai, taip pat dėka Tarybos ir pradinio darbo, kurį atliko Komisija. Kalbant apie reglamentą, Europa daro konkrečią ir veiksmingą pažangą ir mokosi iš krizės pamokų, kaip reikalauja visi mokesčių mokėtojai, kurie kartu yra ir Europos piliečiai.

Ponios ir ponai, susitarimas dėl kredito reitingų agentūrų priežiūros – svarbus žingsnis ir aš taip pat norėčiau padėkoti jums, pone J. P. Gauzèsai, ir, žinoma, visiems, dirbusiems su jumis, komiteto pirmininkei Sh. Bowles, šešėliniams pranešėjams W. Klinzui, S. Giegoldui, G. Pittellai ir A. Foxui. Už kelių dienų šis pirmininkavimo Tarybai etapas bus baigtas, jis buvo gana sėkmingas, padaryta didelė pažanga, ir noriu perduoti nuoširdžiausius sveikinimus D. Reyndersui ir jo visai komandai, nes visus šešis mėnesius palaikėme gerus ryšius.

Tai geras susitarimas, nors ir turiu pasakyti, kad būtų buvę puiku, jei, kaip kad su paskutiniu kompromisu, būtume sutikę su taisyklėmis, kurias Komisija iš pradžių siūlė dėl didesnio skaidrumo, susijusio su struktūrinėmis finansinėmis priemonėmis. Tačiau, kaip buvo nurodyta reglamento konstatuojamosiose dalyse, dar grįšime prie šios temos, jei norėsite, per kitą reglamento peržiūrą 2011 m.

Kaip ką tik sakė O. Chastel, nuo 2011 m. liepos mėn. šis 2009 m. pakeitimas suteiks ESMA, naujai vertybinių popierių ir rinkų institucijai, tiesioginius įgaliojimus vykdyti kredito reitingų agentūrų priežiūrą Europos lygmeniu. Ponios ir ponai, tikrai būtina suvokti šio sprendimo, kurį šiandien priimate, svarbą. Tai pirmas kartas, kai ESMA, ši nauja Europos institucija, turės įgaliojimą vykdyti tiesioginę finansų įstaigų priežiūrą visoje Europoje.

Šis pakeitimas užbaigia naują Europos priežiūros sistemą. Juo labai sustiprinami ESMA įgaliojimai, kaip jūs, pone J. P. Gauzèsai, labai gerai paaiškinote, ir kaip čia esantis S. Giegold taip pat labai troško pasakyti per diskusiją dėl priežiūros. Todėl jums tai labai svarbi tema, tai labai svarbi tema ir mums.

ESMA taps institucija, atsakinga už reitingų agentūrų registravimą ir priežiūrą visoje Europos Sąjungoje, ir ji vykdys griežtą kontrolę. Šiuo teisės aktu jai bus suteikti priežiūros įgaliojimai, laikomi būtinais siekiant priversti reitingų agentūras laikytis reglamento nuostatų.

ESMA galės vykdyti priežiūrą – dabar galvoju apie informacijos prašymus ir įgaliojimą atlikti patikras vietoje – ir jei pastebės, kad kredito reitingų agentūra daro pažeidimą, turės imtis priemonių, būtinų siekiant priversti agentūrą nustoti darius tą pažeidimą. ESMA taip pat turės įgaliojimą, griežtai reglamentuojamą aiškiais taisyklėmis, reitingų agentūroms, nesilaikančioms reglamento, skirti baudas ir nuobaudas. Neabejotina, kad šis reglamentas taip pat garantuoja reitingų agentūrų apsigynimo teises, visų pirma teisę į nagrinėjimą, prieigą prie dokumentų ir į kitas procedūrinės garantijas. Galiausiai, vykdydama priežiūros

įgaliojimą ESMA paisys teisių, nustatytų Pagrindinių teisių chartijoje, ir kitų Europos Sąjungos teisės principų bei nuostatų, įskaitant proporcingumo principą.

Naujuoju reglamentu dėl reitingų agentūrų visoms reitingų agentūroms taip pat bus užtikrintas vienas bendras informacinis punktas, visoje Europos Sąjungoje suderinta reguliavimo sistema su vienodu požiūriu ir nuoseklesniu agentūroms nustatytų taisyklių taikymu visoje Europos Sąjungoje.

Todėl manau, kad tai – nemažas laimėjimas bendrosios veiksmingumo, skaidrumo ir saugumo struktūros, kurią kuriame kiekvieną savaitę siekdami sukurti pažangią priežiūrą ir veiksmingą reguliavimą, požiūriu.

Pone pirmininke, nenoriu ilgai kalbėti, kaip ką tik dariau, bet turbūt norėčiau dar pakalbėti apie tai, ką pasakė O. Chastel, ir paminėti kitą etapą, nes pats sakiau, kad turime eiti toliau ir užtikrinti tinkamą reitingų agentūrų reguliavimą, kartu atkreipiant dėmesį į tai, kad agentūros finansų rinkose nekuria problemų ir neramumų. Ne termometras sukelia karščiavimą, tačiau jis vis tiek turi veikti tinkamai, o praeityje to nebuvo, ir tai norime ištaisyti, taip sakant, vėlesniais reglamentais.

Komisija jau svarsto kitą etapą: siekiant išplėsti šią diskusiją ir sužinoti visų suinteresuotųjų šalių požiūrį 2010 m. lapkričio 5 d. pradėta vieša konsultacija, ir, kaip žinote, diskusijos dėl šių reglamentų tikrai nėra dirbtinės. Ponios ir ponai, laikau itin vertingu dalyku išklausti kiekvieną kalbą, kritiką ar idėją, išsakytą per šias konsultacijas.

Dabar turime apsvarstyti, pirma, modelio „emitentas moka“, plačiai paplitusio tarp reitingų agentūrų, pasekmes; antra, bankų ir kitų institucinių investuotojų priklausomybę nuo kredito reitingų; trečia, suverenios skolos reitingus, kurie nėra lengvas klausimas; ketvirta, didesnę skaidrumą, siekiant geriau valdyti interesų konfliktus; ir, penkta, didesnės konkurencijos ir įvairovės šioje reitingų agentūrų rinkoje, kuri dabar sutelkta keliuose rankose, sukūrimą.

Ši konsultacija vyks iki kito sausio mėn. ir, remdamiesi visais gautais atsakymais ir W. Klinzo pranešimu savo iniciatyva, kuriuo nors metu, bet ne per vėlai, 2011 m. priimsime sprendimą dėl priemonių, kurias norime įgyvendinti, kad trečiajame etape užbaigtume šiuos du reitingų agentūrų reglamentus, kurie dabar beveik įgyvendinti.

Sebastian Valentin Bodu, *Teisės reikalų komiteto nuomonės referentas.* – Pone pirmininke, kaip Teisės reikalų komiteto pirmininko pavaduotojas, norėčiau pristatyti kelis svarbius aspektus, kurie buvo šio komiteto diskusijų ir pateiktų pakeitimų temomis.

Pirma, dabar už agentūrų įvertintas struktūrizuotas priemonės moka bendrovė emitentė. Gali būti interesų konfliktų, nes bendrovės, kurioms skiriami reitingai, suinteresuotos, kad jie būtų geri. Alternatyva galėtų būti tai, kad moka reitingų naudotojai. Naudotojų interesai įvairesni, todėl yra ne vienintelis interesas, galintis paskatinti interesų konfliktą. Yra naudotojų, kurie labiau nori gerų reitingų, pvz., tada, kai nori parduoti akcijas, ir tokių, kurie labiau nori blogų reitingų, kai, pvz., nori pirkti akcijų.

Antra, reitingų agentūroms taikomai tvarkai galėtų būti naudingos tokios taisyklės, kokios nustatytos auditoriams. Reitingų agentūroms ir auditoriams tenka didelė atsakomybė už gerą bendrovių reputaciją ir tinkamą rinkos veikimą. Tačiau atrodo, kad auditoriams taikomos daug griežtesnės taisyklės negu reitingų agentūroms.

Trečia, Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija, ESMA, turėtų būti kompetentinga prižiūrėti kredito reitingų agentūras, kad galėtų patikrinti galimus esminius įvairių agentūrų

tai pačiai struktūrizuoti finansinei priemonei suteiktų reitingų skirtumus. ESMA taip pat turėtų turėti didesnius vykdymo užtikrinimo įgaliojimus.

Ketvirta, direktyvoje nustatytas naujas principas, paimtas iš naujausių JAV teisės aktų. Kai tą pačią priemonę gali vertinti ne tik ta agentūra, kuri tai turi daryti pagal sutartį, bet ir kita agentūra, turi būti atliekamas sutartinis vertinimas. Tam pirmoji agentūra turi atskleisti tam tikrą informaciją apie vertinamą priemonę. Taigi gaunamas dvejopas teigiamas poveikis – pirma, yra antra nuomonė, o antra, sutartinei agentūrai tenka mažesnė atsakomybė.

Galiausiai noriu pabrėžti, kad šios direktyvos, nustatančios naują reguliavimo sistemą, nuostatos turėtų būti taikomos tik struktūrizuotoms finansinėms priemonėms, o pačios kredito reitingų agentūros yra svarbi struktūrizuotų finansų dalis. Likusios finansinės priemonės, 150 metų senumo akcinis kapitalas ar paprastosios obligacijos, nekeliančios sisteminės rizikos, neturėtų būti įtrauktos į šią direktyvą, jei norima, kad ji būtų griežta, bet kad ja nebūtų pernelyg reguliuojama, jei norima konkurencingumo, bet ne didelių administracinių išlaidų, ir jei norima kapitalą išlaikyti Europoje ir nestumti jo į atsirandančias užsienio rinkas.

Gianni Pittella, *S&D frakcijos vardu.* – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, dėl dabar jau išbandyto bendradarbiavimo su J. P. Gauzėsu prie šio reglamento dirbome produktyviai, kad būtų užtikrinti tam tikri svarbūs taisyklių, kuriomis reglamentuojamos vienos prieštarinčiausių sričių, siekiant finansų rinkų stabilumo, pakeitimai.

Vienas iš tokių pakeitimų neabejotinai yra planas, kad naujai įsteigta Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (ESMA) kredito reitingų agentūroms už netinkamą elgesį galėtų tiesiogiai skirti nuobaudas. Tai buvo punktas, kurio primygtinai reikalavau. Taip Parlamentas parodo, kad kovoja už stiprios Europos priežiūros institucijos, turinčios tikrus įgaliojimus, sukūrimą.

Taip pat žinome, kad šiuo reglamentu vis tiek neišsprendžiamos visos sektoriaus, kuris pastaraisiais metais pasunkino krizę, problemos. Kliūtys, kurias reikia įveikti – jos yra W. Klinzo jau rengiamo parlamentinio pranešimo tema – visų pirma susijusios su dviem dalykais: valstybių narių suverenios skolos vertinimu ir bendrąja rinkos, kuriai būdinga akivaizdi oligopolija, struktūra.

Europos Sąjunga turi turėti aiškų tikslą, susijusį su šiais dalykais, būtent pasiekti, kad finansinė veikla būtų mažiau priklausoma nuo reitingų. Dabar įstatymuose ir reglamentuose, skirtuose kredito reitingų agentūroms, pateiktos nuorodos turi būti pakeistos alternatyviais kreditingumo standartais. Jungtinės Valstijos ir G 20 jau pasuko ta linkme.

Tarptautiniu lygmeniu mums reikia drąsos ir siekio pakeisti taisykles, kuriomis pagrįsta sistema „Bazelis II“, o tai sakydamas turiu omenyje išsipareigojimą naudoti reitingus, mechanizmą, bankininkystės sektorių praeityje privedusį ir dabar tebevedantį link visiško priežiūros atsisakymo, ir to padariniai aiškiai matomi.

Užbaigsiu trumpai paminėdamas suverenios skolos reitingų klausimą: tai nebeturi būti kredito reitingų agentūrų atsakomybė, nes per dažnai savo reitingais jos kaitino atmosferą rinkoje ir kurstė spėliones. Užuo tai darę, turėtume pagalvoti apie Europos institucijos – galbūt jau veikiančios institucijos, pavyzdžiui, Europos Audito Rūmų – galimybę šioje srityje atlikti vaidmenį.

Tikrai tikiuosi, kad kolegos nariai pritaris mano pasiūlymams ir kad juos visiškai ir autoritetingai palaikys Komisijos narys M. Barnier, ir noriu pakartoti, kad aš apie jį labai geros nuomonės.

Wolf Klinz, *ALDE frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, po kelių savaičių Europoje turėsime naują priežiūros struktūrą, prie kurios sukūrimo daug prisidėjo Europos Parlamentas. Iš šių trijų naujų priežiūros institucijų viena bus atsakinga už rinkas ir vertybinius popierius: Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija (ESMA).

EMSA tars paskutinį žodį registruojant kredito reitingų agentūras ir atliekant jų priežiūrą ir privalės užtikrinti, kad kredito reitingų agentūros tikrai laikytųsi šių naujų reglamentų. Jei norės, ESMA galės perduoti šią tarpvalstybinę atsakomybę nacionalinėms priežiūros institucijoms, jei tos priežiūros institucijos bus mažos ir veiks tik savo šalyje.

Todėl šis pasiūlymas yra viso labo tik 2009 m. balandžio mėn. reglamento pritaikymas prie naujų sąlygų, tačiau jis sustiprina ESMA vaidmenį. Juo naujai priežiūros institucijai suteikiama daugiau galių ir – tai visiškai nauja – juo ESMA suteikiama galių bausti už reglamento netaikymą. Labai palankiai vertinu tai, nes manau, kad Europoje sukurtos naujos priežiūros institucijos pozicijos stiprinimas tikrai padidins jos patikimumą rinkoje.

Noriu pakritikuoti tik vieną dalyką. 2009 m. balandžio mėn. rengdami reglamentą priėmėme politinį sprendimą dėl to, kaip Europoje turėtume traktuoti trečiųjų šalių reitingus. Tuo metu sakėme, kad Europoje juos naudoti galima, jei jie arba atitinka ekvivalentiškumo procedūrą, arba juos paremia Europoje įregistruota ir patvirtinta kredito reitingų agentūra, tai vadinamoji patvirtinimo procedūra.

Dabar Komisija esant antram lygmeniui tai pakeitė ir pasakė, kad patvirtinimas nebebus galimas. Todėl faktiškai taikoma tik ekvivalentiškumo procedūra. Laikau tai – kadangi to imtasi vienašališkai – nedemokratišku veikimo būdu ir manau, kad turėtume laikytis sprendimo, priimto 2009 m. balandžio mėn.

Kaip Komisijos narys taip pat minėjo, dar yra daug neišspręstų klausimų, susijusių su kredito reitingų agentūromis, būtent konkurencijos stoka, nepakankamas skaidrumas, verslo modelis – mokėti turėtų emitentas ar investuotojas, ir į juos reiktų pažvelgti kritiškai. Yra klausimų dėl mokėjimo sistemos, taip pat dėl per didelio priklausomumo, nes tikrovėje yra taip, kad dėl reguliavimo nuostatų daugelis reitingų agentūrų tapo *de facto* reguliuojančiomis sertifikavimo institucijomis. Aš apie tai kalbu pranešime savo iniciatyva ir džiaugiuosi, kad Komisija ateinančiais metais ketina pateikti teisės akto pasiūlymą šiuo klausimu.

Sven Giegold, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, pone O. Chasteli, M. Barnier'ai, pone J. P. Gauzèsai, ponios ir ponai, tikrai džiaugiuosi, kad dabar žengėme šį žingsnį ir kad pirmą kartą bus vykdoma tiesioginė Europos finansų sistemos sektoriaus europinė priežiūra. Tai taip pat žingsnis link stiprios Europos vidaus rinkoje ir tvirtos sektoriaus, prisidėjusio prie krizės, kontrolės. Norėčiau pateikti dar vieną pastabą šia tema. Pone M. Barnier'ai, dabar, žinoma, vyksta atrankos į naujas institucijas procesas, o jos tik tiek geros, kiek geri jų darbuotojai. Galiu tik tikėtis, kad darbuotojai bus atrenkami pagal kompetenciją, nepriklausomumą nuo finansų pramonės, kurią turės kontroliuoti, ir pagal aiškų norą tarnauti viešajam interesui ir kad atrankos procese nematysime vėl nacionalinių kvotų, kuriomis nepaisoma šių svarbių kriterijų.

Be to, dar daug turime padaryti kredito reitingų agentūrų srityje. Kalbant apie informaciją, kurią naudoja kredito reitingų agentūros, neturime tikro skaidrumo, ir finansų sektoriuje bei finansų pramonę reguliuojančiuose reglamentuose gerokai per daug naudojamosi norminiais reitingais. Turime rimtų interesų konfliktų, gana aiškiai turime trijų pagrindinių tiekėjų įtaką rinkoje ir jokios atsakomybės už aplaidžiai suteiktus reitingus. Pone Komisijos nary, gerai, kad dabar vyksta konsultacijos, ir susidomėję laukiame rezultatų. Šioje konsultacijoje turėtų visų pirma dalyvauti pilietinė visuomenė, bet turite pateikti drąsų pasiūlymą. Jau dabar laikiu jūsų pasiūlymo. Prašau, būkite ne mažiau drąsūs, nei buvote lig šiol, ir kartu ateinančiais metais sukurkite teisę aktą, kuris tikrai europietišku būdu išspręstų problemas, kurių dar yra kredito reitingų rinkoje. Mes skolingi tai savo piliečiams.

Ashley Fox, *ECR frakcijos vardu.* – (FR) Pone pirmininke, norėčiau padėkoti J. P. Gauzèsui už puikų darbą šia tema. Man malonu, kad trišaliame dialoge pašalinti 8a ir 8b straipsniai. Iš pat pradžių Komisijos projekte siūlyta sukurti saugias interneto svetaines. Manęs tai niekada neįtikino. Galime matyti, kaip padėtis rutuliojasi Jungtinėse Valstijose, ir jei svetainės pasirodys naudingos, visada vėliau galėsime įdiegti jas čia, Europoje.

Pone pirmininke, su džiaugsmu jus informuoju, kad mano frakcija rytoj balsuos už šį pranešimą, ir dar kartą dėkoju J. P. Gauzèsui.

Jürgen Klute, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, pone O. Chasteli, pone M. Barnier'ai, ponios ir ponai, pastarieji keli mėnesiai nuo šių metų pradžios parodė žalą, kurią gali padaryti kredito reitingų agentūros. Todėl reikia skubiai imtis veiksmų. Todėl ir aš palankiai vertinu direktyvą ir visų pirma tai, kad kredito reitingų agentūrų priežiūra ir registravimas bus perduota EMSA. Tai svarbus ir teigiamas žingsnis teisinga linkme.

Tačiau daugybė gerų ir progresyvių pasiūlymų per derybas dėl pranešimo atkrito. Norėčiau tai dar kartą pakartoti. Taigi ESMA paskyrimas ir toliau yra vienintelis realus ir teigiamas pokytis. Pasiūlymai dėl viešos duomenų bazės, kurioje būtų skiriami kredito reitingai, atkrito, kaip ir bet kokia nuoroda į viešosios kredito reitingų agentūros steigimą. Pamiršta ir apie nuoseklų ir nuolatinį priežiūros institucijų vykdomą suteiktų reitingų patikrinimą. Be to, Komisija pasiūlė skatinti neužsakomąjį kredito rizikos vertinimą, kad būtų išspręstas klausimas dėl pražūtingų emitento nurodymų, kaip įvertinti finansų rinkos produktus. Tai taip pat nebuvo priimta.

Tikiuosi, kad į šiuos aspektus bus atsižvelgta šia tema rengsimuose pranešimuose, kuriuos minėjo J. P. Gauzès ir jūs, pone M. Barnier'ai.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, paklausius šiandienos žinių – ir vėl apie euro, atrodo, kad artėja laikas, kai reikės karštų maldų, ir aš už tai dėkingas. Labai tikiuosi, kad su jūsų drąsiu požiūriu jūs to laiko labai nesibaiminate. Norėčiau pritarti tam, ką sakė ankstesnis kalbėtojas, ir primygtinai paprašyti jūsų užtikrinti, kiek leidžia jūsų įtaka, kad atranka ne tik nebūtų atliekama pagal nacionalines kvotas, bet ir kad būtų atsisakyta politinių pirmenybių, kad galiausiai galėtume užbaigti labai blogą tradiciją, susijusią su pareigūnais ir būdingą Europai, ir kad iš tikrųjų surinktume geriausius žmones.

Mano antras prašymas – daugiau skaidrumo kalbant apie konkurentus tarptautinėje rinkoje už ES ribų, nuolat iš savo reitingų dariusius politinę problemą ir bandžiusius teigti, kad viską žino, nors tai niekaip neatitiko to, kas faktiškai vyko rinkoje ar net tų įvykių svarbos.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, pone J. P. Gauzèsai, ponios ir ponai, man tikrai labai malonu paminėti, kad ponas J. P. Gauzès parengė toki

puikų pranešimą. Tema be galo svarbi ir, atsižvelgiant į kredito reitingų agentūrų įpročius ir veikimą, ji visada aktuali. Pranešėjo pastangos užtikrinti, kad kredito reitingų agentūros ir jų produktai būtų kontroliuojami integruotai, remiantis vienodais ES standartais, vertos palaikymo. Tačiau svarbu žinoti, kas tiksliai reitinguojama ir kaip tai daroma. Turime užduoti šiuos klausimus, nes visi žino, kad iki krizės šios kredito reitingų agentūros skyrė labai gerus reitingus kelių tūkstančių milijardų dolerių vertės abejotiniams ar blogiems vertybiniams popieriams, taip, deja, suteikdamos neribotas galimybes spekuliacijai.

Pirmiausia turime išnagrinėti nepriklausomumo klausimą, nes tiesa, kad bankai ir tam tikros investuotojų grupės finansuoja vertinimo mokesčius, galėtume užduoti klausimą, ar kredito reitingų agentūrų sprendimai tikrai laisvi nuo išorės interesų. Antras klausimas – reitingų metodika. Trečias klausimas – suderintais prastais reitingais ir neigiamais gandais bet kuri šalis gali būti padaryta nemokia, ir taip ji gali būti priversta imti naujų paskolų, taigi būti vis pažeidžiamas klientas skolininkų rinkoje. Ypač pažeidžiamos mažos atviros ekonomikos šalys ir euro zonai nepriklausančios valstybės narės.

Todėl esu įsitikinęs, kad neteisinga sutikti, kad kredito reitingų agentūros neatsakingos už skirtus reitingus. Ponios ir ponai, nurodykime reitingams tikrą jų vietą ir pasikliaukime jais tik tiek, kiek jie patikimi, bei laikykime juos gairėmis kurdami reguliavimo sistemą. Šis pranešimas daugiau negu vertas palaikymo. Pasaulinė ekonomikos krizė parodė, kad būtinas šių įstaigų veiklos reguliavimas ir ES lygmens priežiūra.

PIRMININKAVO: LIBOR ROUČEK

Pirmininko pavaduotojas

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Pone pirmininke, pone O. Chasteli, Pone Komisijos nary, kredito reitingų agentūros, turint omenyje finansų krizę, atliko ir tebeatlieka negarbingą vaidmenį. Jų per mažai, jos per galingos ir joms trūksta skaidrumo, o jų struktūra ir svarba – pavyzdys, kaip viskas gali būti blogai mūsų pasaulinėje finansų sistemoje.

Pasitikėjimas kredito reitingų agentūromis gali būti atkurtas tik nustačius joms naujas, patikimas taisykles. Ryt balsuosime už vieną šių pakeitimų etapą, būtiną kredito reitingų agentūrų pritaikymą naujai Europos finansų rinkos priežiūrai ir naujai komiteto procedūrai, deleguotiems teisės aktams.

Atsiras ESMA. Ji įgaliota visam laikui peržiūrėti reitingus, atlikti nuodugnų kredito reitingų agentūrų patikrinimą ir skirti nuobaudas, didesnes negu pelnas, gautas pažeidus įstatymus. Visi šie pakeitimai – nauji ir, mažiausiai, absoliučiai būtini.

Tačiau norėčiau atkreipti dėmesį, kad Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos darbuotojai turėtų būti surinkti taip, kad institucija galėtų iš tikrųjų veiksmingai atlikti savo užduotis, ir tai turėtų daryti ne palyginti mažai ESMA darbuotojų, iš kurių tikimasi beveik antžmogiškų užduočių atlikimo.

Turėtume būti visiškai atviri kalbėdami apie būsimą esminę kredito reitingų agentūrų reformą ir šiandien turėtume diskutuoti apie tai, kas atrodo beveik neįmanoma ar sunkiai įsivaizduojama. Galų gale, specialiosios paskirties įmonės, kuriose bankai deponuoja savo didelio rizikos laipsnio ir pajamingumo obligacijas, iš kredito reitingų agentūrų gauna didžiausius kredito reitingus. Taigi, atlikdami esminę peržiūrą turėtume apsvarstyti, ar nereikėtų steigti Europos viešosios kredito reitingų agentūros ir keisti bei nagrinėti mokėjimo modelį. Galiausiai, turėtume, žinoma, apsvarstyti, ar reikia antrinio reitingavimo. Mums reikia rimtos, patikimos reguliavimo formos, kad negalėtų vėl nutikti taip, jog trims

didelėms agentūroms tenka tiek daug atsakomybės už šią dabartinę apgailėtiną finansinę padėtį.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, tai man primena lotynišką frazę *quis custodiet custodes*, kas prižiūrės prižiūrėtojus? Tas pats galioja ir čia. Kas reitinguos kredito agentūras? Laimė, dabar turime priemonę, kuria tai bus daroma ir, žinoma, kredito reitingų agentūros prarado pasitikėjimą; savo elgesiu jos netgi diskreditavo save per pastaruosius kelerius metus ir finansinę padėtį pasunkino, o ne palengvino.

Taigi džiaugiuosi, kad Europos Parlamentas ir mūsų institucijos imasi kontroliuoti padėtį, ir sveikinu J. P. Gauzèsą, M. Barnier'ą ir Tarybą sukūrus tokią priemonę, kuria bus sprendžiamos šios problemos. Žinoma, laikiu rytdienos balsavimo šiuo klausimu ir, jei tik turėsiu galimybę, balsuosiu tris ar keturis kartus, kad šie grobuonys taptų kontroliuojami.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Pirmiausia, norėčiau pasveikinti pranešėją parengus šį labai svarbų dokumentą. Šiuo metu jau nemažai yra padaryta dėl finansinės kontrolės sistemos kūrimo ir jos veikimo Europos Sąjungoje. Kredito reitingų agentūrų vaidmuo yra labai svarbus, nes jos daro tiesioginę įtaką finansinės sistemos veikimui, jos patikimumui ir stabilumui. Manau, kad didelė problema yra ta, kad kuriamos Europos Sąjungos finansų priežiūros institucijos dar neturi realių galios svertų, kuriais galėtų daryti tiesioginę įtaką ir priimti įpareigojančius sprendimus. Todėl palaikau pasiūlymus, kuriais vienai iš Europos priežiūros institucijų, šiuo atveju, tai Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai, suteikiamos didesnės galios užtikrinant bei tikrinant Europos Sąjungos sertifikuotų kreditų reitingų agentūrų veiklos skaidrumą siekiant išvengti finansinės rinkos ir bendrosios vidaus rinkos principų iškreipimų.

Csanád Szegedi (NI). Pone pirmininke, ponios ir ponai, pirmiausia, jei norime būtų sąžiningi, turime, deja, pareikšti, kad kredito reitingų agentūros iš esmės yra tarptautinės plutokratijos filialai. Per agentūras daromas spaudimas šalims, stengiantis daryti įtaką jų sprendimams. Didžiausia su reitingais susijusi problema yra ta, kad jie beveik visiškai subjektyvūs ir nesuteikia tikslaus ekonominės šalių padėties tam tikru metu vaizdo. Šie reitingai, labai nutolę nuo tikrovės, aiškiai trukdo šalims atsigaivinti po krizės.

Tačiau, žinoma, yra objektyvių rodiklių, pvz., bendrasis valdžios sektoriaus deficitas ar išorės ir vidaus įsiskolinimas. Kita vertus, organizacijos, priežiūros institucijos, kuri iš esmės gerai kontroliuotų šias institucijas ir, taigi, neleistų joms skirti dažnai klaidingų reitingų, įsteigimas – didelis žingsnis pirmyn sprendžiant šią problemą. Tačiau, šiaip ar taip, M. Barnier'ui norėčiau užduoti klausimą dėl ESMA: daug kalbėjome apie tai, kaip ji skirs įvairias sankcijas, bet kada žinosime, kokios tos sankcijos bus, koks bus jų mastas ir kada jos bus pradėtos taikyti? Iš anksto dėkoju už atsakymą.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Pone pirmininke, J. P. Gauzès'o pranešime siūlomų pakeitimų tikslas – suteikti papildomų detalių, susijusių su naujais ESMA įgaliojimais nacionalinių agentūrų atžvilgiu. Mano požiūriu, kompetencija turėtų būti apibrėžta labai aiškiai. Be to, finansų rinkos dalyviai turėtų gebėti atpažinti kompetentingą instituciją reitingų agentūrų sektoriuje.

Manau, kad naujoji institucija turėtų būti atsakinga tik už esamų reitingų agentūrų registravimą ir priežiūrą. Jos turėtų turėti galimybę gauti informaciją apie konkurentų vertinamas finansines priemones. Kartu prieiga prie interneto svetainių turėtų būti suteikta tik tuo atveju, jei galima garantuoti prašomos informacijos konfidencialumą.

Galiausiai, noriu pabrėžti, kaip svarbu, kad kredito reitingų agentūrą registruotų kompetentinga institucija ir kad ji būtų pripažinta visoje ES.

Gay Mitchell (PPE). – Pone pirmininke, man malonu, kad tai vyksta šį vakarą. Turiu pasakyti, kad vienas iš dalykų, labai retai minimų, yra tai, kad dar visai neseniai viešasis sektorius Airijoje buvo reguliuojamas privačiojo sektoriaus; jį veiksmingai reguliavo kredito reitingų agentūros ir rinkos. Esu vienas iš tų, kurie palankiai vertina tai, kad tolstante nuo privačiojo sektoriaus ir dabartinėmis aplinkybėmis turime bent ECB, ES ir TVF apsaugą.

Galbūt nesutikčiau su visu dokumentų rinkiniu, bet manau, kad mums tai geresnė padėtis negu ta, kai priklausėme nuo kredito reitingų agentūrų ir rinkų. Rinkos turėtų būti laisvos; bet manau, kad apie tai galėtume diskutuoti kurią nors kitą dieną. Bet, kalbant apie kredito reitingų agentūras, viena iš tų agentūrų gaudavo 800 mln. USD per metus už struktūrizuotų finansinių priemonių reitingavimą. Dėl jų nešališkumo tikrai reikia pareikalauti pasiaiškinimo ir, įvertinus tai, ką jos darė anksčiau, ir netgi tai, ką jos daro dabar, manau, turėtų apimti nerimas. Laikas pareikalauti jų pasiaiškinimo, ir džiaugiuosi, kad šių įstaigų priežiūra bus stipresnė.

Michel Barnier, *Komisijos narys.* – (FR) Pone pirmininke, visiems kalbėjusiems – dėkoju jiems – norėčiau atsakyti labai tiksliai, bet glaustai.

Pirmiausia, pone S. V. Bodu, tikrai pritariu jūsų požiūriui į modelio „emitentas moka“ riziką. Pats ką tik savo kalboje tai minėjau. Todėl tai tema, sudaranti dalį mūsų konsultacijos dėl būsimo pasiūlymo, trečias etapas. Kaip sakiau A. Foxui ir E. Băsescu, taip pat turėsime grįžti prie struktūrizuotų produktų temos. Pone A. Foxai, atidžiai išklausiu jūsų išreikšto susirūpinimo dėl saugumo keičiantis informacija, stebėsime tai; dar grįšime prie šios temos. Taip pat toliau klausimės ESMA kompetencija šioje srityje. Mums tai efektyvumo klausimas.

Pone G. Pittella, ačiū už jūsų padaršinimą. Manau, kad gerai, kad jūs, kaip ir J. Klute ir I. Gáll-Pelcz, pabrėžiate šios naujos priežiūros institucijos svarbą.

Dar yra keli sudėtingi klausimai, kurių reikia imtis, kuriuos identifikavome, ir jūs patys visai teisingai mums apie juos priminėte: konkurencijos šiame sektoriuje stoka, suverenios skolos reitingavimo klausimas, kurį ką tik paminėjo S. Kelly ir dėl kurio kyla konkreči problema. Atsižvelgsime į šias idėjas naujame konsultacijų etape.

Pritariu W. Klinzo požiūriui į nuobaudų svarbą ir ESMA gebėjimą jas skirti. E. Regner taip pat minėjo tai.

Dėl trečiųjų šalių klausimo, pone W. Klinzai, tikslas yra užtikrinti, kad mūsų reikalavimai išliktų griežti, tą patį sakau ir G. Mitchellui, minėjusiam Europos patikimumą sprendimų, kurie turi būti priimti, atžvilgiu.

Dėkoju S. Giegoldui už jo teigiamą pažangos, padarytos mūsų iki šiandien, vertinimą. Kalbant apie žmonių samdymą Europos institucijoms valdyti, akivaizdu, kad šiuo metu aš negaliu pateikti jokios konkrečios informacijos nurodydamas pavardes, bet norėčiau pasakyti jums, pone S. Giegoldai, taip pat pone H. P. Martinai, kad procesas jau vyksta, jis vykdomas visiškai objektyviai ir kad, kiek tai susiję su manimi, kriterijai, pagal kuriuos turi būti renkamasi, yra kompetencija ir nepriklausomumas.

Taip pat pasakyčiau ponai E. Regner, kad agentūros įgaus galių. Nuo pat pirmų komandų jos plėtosis pagal kompetenciją, kuri joms nustatyta dabar ir bus nustatyta ateityje. Labai rūpinamės, kad užtikrintume agentūrų darbo patikimumą metodų ir kompetencijos požiūriu.

Pone J. Klute, ačiū už jūsų pastabas. Aiškiai nurodėte problemas, kurias dar reikia spręsti, ir aš suvokiu, kaip sakiau keliems nariams, kad turėsime atidžiai išnagrinėti šiuos klausimus. Štai kodėl mintis imtis šio agentūrų reguliavimo klausimo trimis etapais man atrodo konstruktyvi ir teigiama.

Pone Z. Balčyti, agentūros, kaip pats sakiau, nekuria problemų. Jos tik turi tinkamai įvertinti problemas, ir termometras turi veikti gerai. Kalbant apie produktus, įmones ir valstybes, turime teisę, atsižvelgdami į šių reitingų svarbą, tikėtis objektyvių ir patikimų vertinimų ar reitingų ir imtis veiksmų, kad juos gautume. Manau, kad šiuo požiūriu, pone Z. Balčyti, neturėtumėte per menkai vertinti ESMA atliekamą vaidmenį.

Galiausiai, atsakydamas C. Szegedi, norėčiau pasakyti, kad, kalbant apie nuobaudų lygį, tekste, kurį tvirtinsite ryt, EMSA nustatytose specifikacijose išsamiai tai nurodyta ir kad EMSA skirs tas nuobaudas laikydamasi proporcingumo principo.

Pone pirmininke, ponios ir ponai, dėkoju jums iš anksto už jūsų balsus, palaikančius šį naują etapą, kuris parodys – dar kartą kartoju – kad Europa daro konkrečią ir objektyvią pažangą, kad ji mokosi iš krizės pamokų, dėl Tarybai pirmininkaujančios Belgijos suteiktos paramos ir stimulo ir dėl visų Europos Parlamento frakcijų paramos.

Olivier Chastel, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas*. – (FR)Pone pirmininke, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau pasakyti, kad per šias diskusijas užduota daug gerų klausimų. Komisijos narys M. Barnier atsakė į kiekvieną jų. Aš tiesiog norėčiau pasakyti jums, kad šis reglamento pakeitimas, šis dalinis pakeitimas yra pirmas žingsnis Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai suteikiant būtinus priežiūros įgaliojimus ir kad, kaip sakyta, netrukus bus atliekamos kitos šio reglamento peržiūros. Manau, kad dėl šio klausimo ir daugelio kitų svarbių šiandien keltų klausimų bus galimybė diskutuoti vykdant peržiūrą, kurią Komisija rengiasi mums pasiūlyti.

Kartu norėčiau grįžti kelioms minutėms prie nuostatų dėl kredito reitingų ir susijusios informacijos skaidrumo pašalinimo, kurį ką tik paminėjo pats Komisijos narys M. Barnier. Nemanau, kad tai kaip nors reiškia, kad Europos institucijos nepalaiko kredito reitingų skaidrumo minties – visai atvirkščiai. Tačiau šiame etape, kai priimamas sprendimas, geriausias sprendimas buvo susiderinti iš anksto atsižvelgiant į pokyčius tarptautinėje scenoje, kad nebūtų paveiktas Europos rinkų konkurencingumas. Todėl šiuo metu geresnis šio klausimo sprendimas dar tiriamas, aptariamasis ir kuriamas, ir manome, kad geriausias politinis kompromisas yra tas, dėl kurio ryt balsuosime.

Baigdamas noriu pakartoti, kad tai svarbus žingsnis, kaip daugelis pabrėžėte, padėsiantis padidinti finansų rinkų stabilumą ir palaikysiantis veiksmingesnės priežiūros sistemos kūrimą.

Jean-Paul Gauzès, *pranešėjas*. Pone pirmininke, pone O. Chasteli, pone M. Barnier'ai, išgirdę pastabas galite padaryti dvi išvadas.

Pirma – dauguma Parlamento ryt balsuos už šį pranešimą, ir tai dar kartą parodys, kad Parlamentas, arba jo didžioji dauguma, vertina veiksmus dėl reguliavimo ir priežiūros, kurių imasi Komisija ir kuriuos labai rėmė Tarybai pirmininkaujanti Belgija.

Antra išvada, kurią galime daryti – šiandien negalėsiu padaryti išvados, bet bus pradėta nauja diskusija, remiantis šia konsultacija, dėl W. Klinzo pranešimo savo iniciatyva, siekiant išnagrinėti visus šiuos sunkius klausimus.

Taigi negalime atmesti fakto, kad jau 2009 m., kai priėmėme pirmąjį reglamentą, kėlėme sau šiuos klausimus. Šių klausimų neišsprendėme dėl to, kad neradome tinkamo atsakymo. Todėl tikiuosi, kad, W. Klinzo pranešimo paskatinti vėl grįžti prie šios temos, diskutuodami dėl vykstančios konsultacijos šį kartą rasime atsakymus ir užbaigsime reglamentą dėl reitingų agentūrų.

Tačiau, jei leisite, baigdamas pakartosiu Vertybinių popierių ir rinkų institucijos pirmininko frazę; jis pasakė, kad bus gerai, jei finansų rinkos bent apsivalys nuo reitingų agentūrų intoksikacijos, kad investuotojai galėtų patys geriau vertinti situacijas ir riziką. Manau, kad tai taip pat bus garantija .

Pirmininkas. – Diskusija baigta.

Balsavimas vyks rytoj (2010 m. gruodžio 15 d., trečiadienį).

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

George Sabin Cutaș (S&D), raštu. – (RO) Dėl nepakankamo kredito rizikos vertinimo kredito reitingų agentūros buvo vienas veiksnių, paskatintųjų pasaulinę finansų krizę. Kita vertus, kredito reitingų agentūrų sektoriuje nėra tikros konkurencijos. Dėl šios padėties didėja interesų konflikto pavojus ir, papildomai, didėja pavojus, kad nepakanka skaidrumo ir kokybės reitingų skyrimo įvairioms finansinėms priemonės požiūriu. 2011 m. sausio 1 d. įsigalios reglamentas, kuriuo sukuriama Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija. Jos pagrindinis įgaliojimas bus tokios rūšies agentūrų priežiūra. Pasirodo, kad būtina pradėti taikyti kredito reitingų agentūrų stebėjimo ir priežiūros ES lygmeniu mechanizmą. Manau, kad ši nauja institucija turės pradėti vykdyti savo mandatą vos įsteigta. Norėčiau atkreipti dėmesį, kad Jungtinių Valstijų priimtas sprendimas nustatyti griežtesnes priežiūros taisykles, nutiesė kelią derinimui pasauliniu lygmeniu.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Europos Sąjunga jau įgyvendino taisykles, įsigaliosiančias metų pabaigoje. Taisyklės, taikomas kredito reitingų agentūroms, norinčioms veikti ES, taigi įgyjančioms licenciją, be kitų dalykų, apima prievolę įsiregistruoti ir laikytis konkrečių skaidrumo ir „gero elgesio taisyklių“. Netikiu, kad šios taisyklės pakankamai griežtos, ir palankiai vertinu tolesnę priemonę, apie kurią diskutuojame Ekonomikos ir pinigų politikos komitete. Šios agentūros dabar turi daug galių; vienu iš savo reitingų jos gali įstumti valstybę ir (arba) net sistemą (skirdamos šalims prastus reitingus ir sukeldamos grandinę baimės pasaulio rinkose reakciją) į krizę. Jų darbas svarbus patikimumo ir stabilumo garantavimo požiūriu, bet kyla abejonių dėl taisyklių ir kriterijų, kuriais pagrįsti jų reitingai. Todėl J. P. Gauzès pranešimas, kuriame siūloma, kad kredito reitingų agentūras prižiūrėtų Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija, labai tinkamas.

16. Klimato kaitos konferencijos Kankūne rezultatai (diskusijos)

Posėdžio pirmininkas. – Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl klimato kaitos konferencijos Kankūne.

Joke Schauvliege, einanti Tarybos Pirmininko pareigas. – (NL) Pone pirmininke, gerbiamieji Parlamento nariai, šiandien man labai malonu būti čia, Europos Parlamente, dar kartą po diskusijų, vykusių prieš Kankūno konferenciją, ir dabar, kai turime klimato kaitos konferencijos rezultatus.

Man taip pat labai malonu vėl išvysti keletą pažįstamų veidų, kuriuos mačiau ir delegacijoje Kankūne ir kuriuos Europos Parlamentas įgaliojo naudingai ir aktyviai prisidėti, kad konferencija būtų sėkminga. Manau, būtina tai pabrėžti.

Kankūne vykęs aukščiausiojo lygio susitikimas klimato kaitos klausimais galų gale buvo sėkmingas. Iki pat paskutinės dienos buvo neaišku, ar ko nors pasieksime, tačiau galiausiai buvo pasiekta teigiamų rezultatų. To reikėjo ir dėl mūsų klimato politikos, ir siekiant užtikrinti šio daugiašalio proceso tęstinumą.

Klimato kaitos konferencijoje priėmėme sprendimą, kurį iš esmės sudaro dvi dalys: galima sakyti, kad pirmojoje įtvirtinamos specialios priemonės, kurios gali būti gana greitai pritaikytos, o antrojoje numatomi pagrindai, kaip paprasčiau pasiekti ilgalaikį pasaulinį susitarimą laikotarpiui po 2012 m. Aišku, dėl šių dviejų dalių susitarta remiantis 2 °C tikslu, kuris buvo įtrauktas kaip pradinis klimato kaitos konferencijos rezultatas.

Kalbėdama apie neatidėliotiną įgyvendinimą ar veiksmus, kurių turime tuoj pat imtis, turiu omenyje prisitaikymą prie klimato kaitos, technologijas, kovą su miškų naikinimu ir finansavimo klausimą. Tikriausiai, galėčiau trumpai pažymėti tam tikrus dalykus?

Pirma, dėl prisitaikymo. Sudarėme susitarimą ir įsteigėme komitetą. Taip teiksime paramą pažeidžiamiausioms sritims.

Antra, dėl technologijų. Parama bus teikiama ir siekiant švelninti klimato kaitą, ir prisitaikyti prie jos. Kuriamos dvi naujos struktūros: Vykdomasis technologijų komitetas ir Klimato technologijų centras ir tinklas. Pasitelkiant tyrimus, technologijų sklaidą ir perdavimą, norima gauti daugiau žinių.

Trečia, kova su miškų naikinimu. Besivystančių šalių nacionalinės strategijos ir veiksmų planai sudarys pagrindą skirti lėšų kovai su miškų naikinimu.

Galiausiai, įsteigus Žaliąjį klimato fondą, turi būti užtikrinta, kad iki 2020 m. besivystančios šalys galėtų pasinaudoti 100 mlrd. JAV dolerių parama.

Tai svarbūs Kankūno konferencijos laimėjimai. Jei žvelgsime į ilgesnio laikotarpio ateities galimybes ir į padėtus pagrindus, turėsime, žinoma, kitais metais toliau dirbti, kad pasiektume tarptautinį susitarimą laikotarpiui po 2012 m. Švelninimo priemonės ir išsivysčiusiose, ir besivystančiose šalyse buvo įtrauktos ir numatytos tekste, kuris yra labai svarbus, nes Kopenhagos konferencijos rezultatai dabar taip pat oficialiai įtraukti.

Be to, buvo stengiamasi užtikrinti didesnę skaidrumą. Teisinė forma ilgesniam laikotarpiui po 2012 m. iki kitų metų nebus nustatyta. Šiuo metu bus diskutuojama, ar artėjame prie antrojo Kioto protokolo įsipareigojimų laikotarpio ir ką daro besiformuojančios ekonomikos šalys bei Jungtinės Amerikos Valstijos?

Taigi dar ne pabaiga, o pradžia – naujas svarbus žingsnis diskutuojant dėl klimato kaitos. Manau, kad jūs visi – Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija – turėsite toliau sunkiai dirbti kartu, siekdami užtikrinti, kad būtume pasiruošę kitų metų darbams ir, jei pasiseks, kad būtų pasiektas privalomas tarptautinis susitarimas.

Bet kuriuo atveju norėčiau dar kartą padėkoti Parlamentui už Kankūne dėtą pastangas.

Connie Hedegaard, *Komisijos narė*. – Pone pirmininke, manau, reikia tiesiai pasakyti, kad mes, Europos Sąjungos atstovai, vykome į Kankūną bijodami, kad nieko nepasieksime. Žinoma, mes vykome ten ir dėl to, kad labai norėjome užtikrinti, jog taip neatsitiktų ir kad

susitartume dėl reikšmingo ir suderinto priemonių paketo. Kaip visi jau žinote, mes tai ir pasiekėme.

Tai reiškia, kad daugiašalis procesas vyksta. Dar daugiau, jis klostosi gana gerai ir jau vien tai yra svarbu, nes šis procesas galėjo būti jau žlugęs. Manau, visiems, kurie ten buvo, palengvėjo, kai buvo pasiektas galutinis susitarimas. Atrodė, visa tarptautinė bendruomenė norėjo, kad taip įvyktų, ir troško įrodyti, kad kovojant su pasauliniais iššūkiais daugiašališkumas, be abejo, yra būtinas.

Taip pat, manau, svarbu pasakyti, kad Kankūne ne tik išsaugojome procesą. Tai irgi svarbu, bet pasiekėme daugiau. Norėjome išsaugoti procesą. Norėjome išsaugoti galimybę pasiekti visuotinį susitarimą ir Kankūne nuveikti šį tą reikšmingo. Kartu su pirmininkaujancia Meksika dirbome labai sunkiai. Su pirmininkaujancios šalies atstovais dirbome labai glaudžiai ir nuo pat pradžių juos visiškai palaikėme. Privalau pasakyti, kad Meksikos žmonės nusipelno viso jiems suteikto pasitikėjimo, jie puikiai susitvarkė.

Prieš metus Kopenhagoje žengėme pirmuosius žingsnius. Manau, jei būtume susitikę praėjus dviems ar trimis dienoms nuo Kopenhagos konferencijos, nedaugelis būtų pagalvoję, kad po metų visi Kopenhagos susitarimo elementai bus įtraukti į privalomą JT susitarimą. Tai išties puiku.

Tačiau Kankūne taip pat žengėme ir naujus žingsnius. Sustiprinome tarptautinį klimato režimą, numatydami naujų institucijų ir fondų steigimą. Noriu pabrėžti tris dalykus, kurie buvo ypač svarbūs Europos Sąjungai, besibaigiant susitikimui penktadienį, kurį dalyvavusieji prisimins.

Turėjome tris prioritetus ir siekėme, kad jie atsispindėtų rezultate. Norėjome, kad būtų pripažintas Kopenhagos susitarime nustatytų išmetamųjų teršalų sumažinimo įsipareigojimų, kurie šiuo metu įtvirtinti JT dokumente, ir tikslo, kad visuotinis atšilimas neviršytų 2 °C, nesutapimas. Buvo labai svarbu aiškiai pasakyti, kad to dar nepasiekėme. Be to, labai norėjome užtikrinti didesnę skaidrumą, pasitelkdami matavimus, ataskaitų teikimą ir tikrinimą (angl. MRV) bei tarptautines konsultacijas ir analizę (angl. ICA). Trečia, norėjome, kad būtų suteikta galimybė tekste įtvirtinti teisinį pagrindą susitarimui po 2012 m.

Visose trijose srityse padarėme pažangą. Pirmą kartą JT dokumente pripažintas 2 °C tikslas, įtvirtinti įsipareigojimai ir aiškiai išdėstyta, kad šalims reikia nuveikti daugiau, kad atšilimo temperatūra neviršytų 2 °C. Taip pat pradėjome procesą, kuriuo siekiame užtikrinti didesnę skaidrumą, kaip ir sakėme Kankūne, neužtenka tik pasakyti, kad esi už didesnę skaidrumą. Ką tai reiškia? Labai svarbu, kad dabar susitarimo tekste išdėstomos politinės MRV ir ICA gairės.

Tai labai svarbu ir norėčiau pridėti dar vieną dalyką. Mano manymu, tai, kad, pvz., tokia šalis kaip Kinija dabar pripažįsta tarptautinių konsultacijų ir analizės svarbą, yra ne tik tarptautinių derybų dėl klimato kaitos laimėjimas. Manau, tai taip pat svarbus ženklas, kurio reikšmė kur kas didesnė nei derybos dėl klimato kaitos. Žengtas išties svarbus žingsnis pirmyn.

Galiausiai mums pavyko ir toliau vystyti diskusijas dėl Kioto protokolo ir teisinių ateities rezultatų. Jei nebūtų numatytas antrasis įsipareigojimų laikotarpis, manau, kad procesas greičiausiai jau būtų žlugęs.

Paminėjusi šiuos teigiamus dalykus, norėčiau pakartoti, kaip jau minėjo Joke Schauvliege, kad tai nereiškia, jog ateinantys metai bus lengvi. Mūsų laukia ilga ir sunki kelionė. Kankūne matėme, koks tai lėtas procesas. Kai kartu veikiame JT lygmeniu, procesas jau savaime lėtas, taigi nereiškia tikėtis, kad darbas iki Pietų Afrikos bus lengvas. Viena, ką norėčiau pasakyti šiame etape, yra tai, kad Europa padarys viską, ką gali, kad toliau atliktų šį labai konstruktyvų vaidmenį, ir stengsis derinti skirtingus požiūrius, ypač paisydama savų prioritetų.

Manau, dabar labai svarbu tai, kad kiekvienas sugrįžęs namo ima veikti savo valstybėje, savo regione ir savivaldybėje. Dabar visi turi imtis veiksmų taip, kaip mes Europoje. Turime savo 2020 m. tikslus, tačiau taip pat pradėjome diskusijas, kaip per trumpą laiką galėtume išsikelti platesnio užmojo tikslų. Kaip žinote, pavasarį Komisija pristatys strategiją dėl perėjimo prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos iki 2050 m. užbaigimo. Šioje strategijoje taip pat bus įtvirtintas ir 2030 m. tikslas.

Leiskite man užbaigti žodžiais apie Europos Sąjungos vaidmenį klimato kaitos konferencijoje. Norėčiau pabrėžti, kad mes iš tiesų sugebėjome kalbėti vienu balsu. Šiame forume anksčiau diskutavome, kaip tai svarbu. Komisija, Tarybai pirmininkaujanti šalis ir 27 valstybės narės suteikė Europos Sąjungai galimybę atlikti savo vaidmenį pasauliniu lygmeniu. Man malonu pasakyti, kad ministrės J. Schauvliege ir mano, Komisijos, komandos bendradarbiavo neprikaištingai. Norėčiau labai padėkoti J. Schauvliege už jos indėlį siekiant rezultato.

Ne ką mažiau norėčiau padėkoti ir Parlamento delegacijai. Manau, ji labai daug prisidėjo parodydama, kad Europa kalba vienu balsu. Ypač dėkoju Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pirmininkui Jo Leinenui. Manau, itin svarbu buvo tai, kad delegacijos nariai, paklausti apie Europos Sąjungos poziciją, visi stengėsi išlaikyti bendrą nuomonę. Manau, tai labai daug prisidėjo sudarant išpūdį, kad šįkart Europa kalbėjo vienu balsu. Už tai labai dėkoju.

(Plojimai)

Richard Seeber, *PPE frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, norėčiau prisidėti prie sveikinimo Komisijos narei C. Hedegaard. Labai daug išmokome iš praėjusių metų įvykių, ypač dėl kalbėjimo vienu balsu. Jei dabar prisimintume Kopenhagą, galėtume sakyti, kad ten vykome daug tikėdamiesi ir teko labai nusivilti. Į konferenciją Kankūne vykome turėdami mažiau vilčių, vis dėlto mums pavyko šį tą pasiekti. Esu įsitikinęs, kad kitais metais Durbane pasieksime tokių rezultatų, kokių visi ir tikimės.

Svarbu, kad JT procesas prasidėjo ir vyksta ir kad Europos Sąjungoje žinome, jog yra daug būdų tam pačiam tikslui pasiekti. Mūsų bendras siekis – apriboti visuotinį atšilimą iki visiems žinomos 2 °C ribos. Pirmą kartą mums pavyko šį tikslą įtvirtinti JT dokumente. Vis dėlto net ir Europoje suvokiame, kad garsaus privalomo susitarimo nepakanka. Turime pripažinti kitų, ypač daugiausia teršalų išmetančių, valstybių pastangas, pvz., Jungtinių Amerikos Valstijų ir Kinijos.

Politiniu požiūriu mums nepaprastai svarbu, kad susivienijome dėl bendrų siekių, tai mums pavyko parodyti Kankūne. Vis dėlto labai svarbu ir tai, kad mums, kaip išsivysčiusio pasaulio atstovams, nepakanka tik laikytis istorinių įsipareigojimų, turime šį tą nuveikti, o svarbiausia, privalome rasti, kas pakeistų Kioto protokolą. Tai lygiai taip pat svarbu, kaip ir besivystančioms šalims pripažinti, kad jų pastangos irgi reikalingos. Tikiu, kad mums tai pavyko ir dabar einame teisingu keliu.

Visos detalės jau paminėtos. Man ypač svarbu, kad padarėme didelę pažangą, ypač kovodami su miškų naikinimu. Atskiros šalys raginamos tobulinti nacionalines strategijas, o mes tada pamatysime jų laimėjimus. Ši dalis mums labai svarbi ir politiniu aspektu.

Esame atsakingi už technologijų sklaidą. Šioje srityje turime imtis svarbesnio vaidmens, bet iš esmės laimėjimus vertinu teigiami ir norėčiau Komisijos narei dar kartą padėkoti už jos pastangas.

Jo Leinen, *S&D frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, norėtume padėkoti Komisijai ir Tarybai, poniai C. Hedegaard ir poniai J. Schaulvliege už pranešimus, kurių Kankūne kasdien sulaukdavo Europos Parlamento delegacija. Galime nuoširdžiai pasakyti, kad Kankūne ES ne kėlė problemas, bet daugeliu atveju siūlė sprendimus. Mums visiems tai turėtų būti malonu. Ši puiki nuotaika turėtų suteikti naują postūmį Europos ir Europos Sąjungos klimato politikai. Tik norėčiau paminėti tris dalykus. Parlamentas pasielgė visiškai teisingai savo rezoliucijoje ragindamas iškelti platesnio užmojo tikslus ir siekti, kad iki 2020 m. išmetamo CO₂ kiekis sumažėtų 30 proc., ir tikiuosi, kad Komisija ir Taryba pavasarį šiuo klausimu priims sprendimų.

Antra, mes turime Žaliąjį klimato fondą. Pasiūlėme įvesti finansinių sandorių apmokestinimą jam finansuoti. Tie, kurie atmetė šį pasiūlymą, dabar turėtų pateikti alternatyvų – nebegalime daugiau atidėlioti.

Trečia, turime tam pasiruošti. Privalome pašalinti karštą orą iš ES išmetamos anglies pėdsako. Norėčiau užbaigti pasakydamas, kad konferencija klimato kaitos klausimais pavyko. Dabar reikia rengtis ateinančiai. Privalome dirbti toliau.

Chris Davies, *ALDE frakcijos vardu.* – Pone pirmininke, visai nesidomiu futbolu, bet atsitiktinai pamačiau keletą žaidimo epizodų, žiūrėjau į trenerį ir pagalvojau apie Komisijos narę. Pralaimime 2:1 ir, nepaisant didžiausių Komisijos narės pastangų, jos komandai gresia iškritimas, tada įmušamas įvartis. Nežinau, kas jį pelno: galbūt kamuoliu nešinas vartininkas kitoje aikštelės pusėje įeina į vartus, bet vienaip ar kitaip lygiosios, pelnomas lemiamas taškas ir išvengiama iškritimo. Tai ne pergalė, bet ir ne pralaimėjimas, o treneris gyvena tam, kad kovotų kitą dieną.

Man sakė, kad Kankūne patvirtinus rezoliuciją dėl derybų buvo labai džiaugtasi. Galiu suprasti delegacijos narių jausmą palengvėjimą, kad procesas nežlugo, tačiau vargu ar tai pergalė. Kur paminėta kova su temperatūros kilimu iki 2015 m.? Kur siekis iki 2050 m. sumažinti išmetamo CO₂ kiekį 50 proc.? Kur įsipareigojimai po Kioto? Suklastoti, sufalsifikuoti ir pamiršti. Vis dėlto kritikuoti lengva. Anksčiau niekada nebuvo siekta konferencijoje iškeltų tikslų. Reikalaujama, kad vyriausybės visame pasaulyje suvienytų savo pastangas bendriems veiksams; žinoma, štai todėl nacionalistinių dešiniųjų kritikai to labai nemėgsta.

Visame pasaulyje vyriausybės pripažįsta mokslinius duomenis ir patvirtina, kad per mažai stengiamės siekdami sustabdyti temperatūros kilimą iki dviejų laipsnių Celsijaus. Šįkart net Kinija pripažino, kad nacionalinis suverenitetas turi ribas, ir pritarė, kad išmetami teršalai turėtų būti tikrinami tarptautiniu mastu, nes mus sieja ta pati žmonių rasė, ta pati giminė ir gyvename toje pačioje planetoje.

Žengdami pirmyn turime atsakyti į keletą labai sudėtingų klausimų. Kaip iš čia pajudėsime, kad pasiektume privalomą susitarimą po Kioto, kuriuo būtų nustatyti reikalavimai ne tik išsivysčiusioms, bet ir besivystančioms šalims? Kaip išsaugoti finansavimą? Iš tiesų, kaip gausime pinigų, kuriuos pažadėjome skirti prisitaikymui ir miškų apsaugai? Kaip įtikinsime

savo vyriausybės, kad iki 2020 m. turėtume sumažinti išmetamo CO₂ kiekį ne 20 proc., o 30 proc.? Bet galbūt atsakymas yra. Kinijai mažinant išmetamo anglies dioksido kiekį 45 proc., mūsų ekonominis interesas yra užtikrinti, kad imtumėmės šių priemonių, kitaip ekonomiškai atsiliksime. Turbūt dabar metas padėkoti nepralaimėjusiems Kankūne, turime akstiną – jausmą, dėl kurio vėl einame pirmyn, kad pasiektume būtinas permainas.

Yannick Jadot, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (FR) Pone pirmininke, taip pat pone J. Leinen, norėjau atkreipti dėmesį į tą nepaprastą darbą, kurį Kankūne su savo komanda atliko Komisijos narė C. Hedegaard.

Šiandien tam tikra prasme sėkmė Kankūne reiškia, jog nebegalime veikti manydami, kad jei kiti nesiima veiksmų, tai ir mes nieko nedarysime. Teigiamas Kankūno konferencijos aspektas tas, kad dabar visi turi dalyvauti tarptautinėse derybose, ypač siekdami sustiprinti savo nacionalinius ir regiono tikslus. Išsiskeldama tikslą sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, Europa turi pasiekti 30 proc. tikslą. 30 proc. siekis yra sudėtinė tikslo iki 2050 m. sukurti ekonomikos modelį be išmetamo anglies dioksido kiekio dalis, o norint pereiti prie šio modelio 20 proc. nepakaktų.

Galiausiai pasiekę 30 proc. tikslą, priartėsime prie besiformuojančios ekonomikos šalių: Brazilijos, Kinijos, Pietų Afrikos. Žinome, kad šios šalys turi tokių tikslų, kurie tam tikru aspektu yra didesni už Europos Sąjungos. Turime padėti tašką neveiklumui ir dabartinei strategijai. Kankūno sėkmė reiškia tai, kad į tarptautinių derybų procesą turime įsitraukti konstruktyviau.

Julie Girling, *ECR frakcijos vardu.* – Pone pirmininke, neturėjau galimybės būti Parlamento delegacijos Kankūne nare, tačiau norėčiau pasinaudoti proga pasveikinti visus, kurie šioje delegacijoje buvo. Galbūt buvau kiek ciniškai nusiteikusi tokių susitikimų atžvilgiu, abejodama, kad juose būtų galima ko nors pasiekti, tačiau spaudoje pasigirdus skundams, kad trūko tikslesnės informacijos, būtent kaip J. Leinen teigė, kad trūko išsamios informacijos apie Žaliojo fondo finansavimą ir daugelį kitų dalykų, kurie šiame etape liko neapibrėžti, laikaisi optimistinio požiūrio, kad tokie susirinkimai yra ne laikas ir ne vieta aptarti kiekvieną smulkmeną itin tiksliai; konferencijoje reikia sukonkretinti visuotinius siekius ir trumpai aptarti strategiją. Manau, kad tai ir buvo padaryta.

Mano ECR frakcija išreiškia palankumą lanksčiai vyriausybei. Manome, kad daugiau pasieksite skatindami, o ne pamokslaudami, ir tikiu, kad tai žingsnis pirmyn. Nepavyktų užbaigti geriau, kaip ministro pirmininko Dave'o Camerono žodžiais, kuriuos jis vakar pasakė. Jo teigimu, Kankūno susitarimas – labai svarbus žingsnis pirmyn, atnaujinant tarptautinės bendruomenės ryžtą kovoti su klimato kaita, pasitelkiant daugiašalius veiksmus. Sveikinu visus kolegas, kurie dalyvavo to siekiant.

Bairbre de Brún, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (GA) Pagrindinis tikslas, kurį dar reikia pasiekti – tai priimti teisinį ir plataus užmojo visuotinį susitarimą, kuriuo būtų siekiama užtikrinti, kad visuotinis atšilimas neviršytų 2 °C ar net 1,5 °C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio temperatūra.

Kankūne pasiektas sutarimas yra žingsnis ta linkme. Sutinku su tais, kurie šiandien sako, kad reikia dar daug nuveikti. Vyriausybės šiuo metu turi remtis šiuo laimėjimu. Turi nelikti spragų. Sudėtingi darbotvarkės klausimai privalo būti atsakyti, ir nustatyti daug griežtesni, aiškesni ir privalomi tikslai. Turi būti laikomasi įgyvendinimo terminų nuo dabar iki konferencijos Pietų Afrikoje (COP 17).

Todėl dėkoju Tarybai ir Komisijai už tai, ką pasiekėme, tačiau ateityje mūsų vis tiek laukia sunkus darbas. Europos Sąjungoje privalome nedelsdami susitarti sumažinti Europoje išmetamo CO₂ kiekį iki 30 proc., ne tik dėl to, kad taip numatoma tarptautiniu susitarimu, bet ir dėl mūsų pačių.

Anna Rosbach, *EFD frakcijos vardu*. – (DA) Pone pirmininke, norėčiau labai padėkoti Komisijos narei už nuostabų jos indėlį ir puikius pranešimus, pasakytus mums visiems Kankūne. Vis dėlto didžiausias dėmesys klimato kaitos konferencijoje, žinoma, buvo skiriamas kalboms ir besivystančioms šalims skirto fondo steigimui. Mano nuomone, tai puiku, tačiau kas patikrins, ar šie pinigai skirstomi tinkamai ir ar jie nenusėda asmeninėse diktatorių kišenėse? Man būtų labai patikę, jei konferencijoje būtume diskutavę dėl pagrindinių išteklių naudojimo sugriežtinimo, dėl būtinybės išsaugoti biologinę įvairovę, kad būtų galima natūraliai reguliuoti klimato kaitą, ir dėl gyventojų skaičiaus didėjimo – tai temos, kurių visi pasaulio politikai vengia, nes vos po kelerių metų planeta turės išmaitinti apie 10 mlrd. gyventojų. Kaip aprūpinsime juos maistu, nedidindami išmetamo CO₂ kiekio, nesuardydami natūralios pusiausvyros ir nedarydami įtakos visuotiniam klimatui?

Kankūno konferencijos lūkesčiai buvo labai maži ir dėl to ši konferencija sėkminga. Vis dėlto yra atvertos durys tolesniam bendradarbiavimui iki COP 17 ir dėl to džiaugiuosi.

Nick Griffin (NI). – Pone pirmininke, kadangi anglies dioksido mažinimo ir vienos pasaulio vyriausybės (angl. *One World Government*) sąmokslininkai švenčia pergalę Kankūne, JK ministras pirmininkas Dave Cameron pareiškė, kad pasiektu rezultatu yra patenkintas.

Vidurio Anglijoje, esant šalčiausiai pirmajai gruodžio mėn. pusei nuo 1772 m., kai temperatūrą pradėta užrašinėti, Dave Cameron patenkintas, kad Žalioji klimato fondas Jungtinės Karalystės mokesčių mokėtojams papildomai kainuos 2,9 mlrd. svarų sterlingų šalia 18,3 mlrd. per metus, kurie taikant Klimato kaitos aktą (angl. *Climate Change Act*) bus atskaičiuoti iš Jungtinės Karalystės vartotojų bendrai kolektyvinei klastai ir ekologinės pramonės kompleksui finansuoti. Taip jau sutapo, kad šie 2,9 mlrd. svarų sterlingų yra ta suma, kurią Valstybės išdas sutalpys, padidindamas Jungtinės Karalystės studentų skolas ir pasmerkdamas juos iki mirties būti įsiskolinusiems bankams.

Ši suktybė jau sukėlė studentų maištą. Netrukus prasidės ir dar didesni mokesčių mokėtojų bruzdėjimai dėl dar didesnės klastos: dėl finansinės pagalbos korumpuotiems ir kompetencijos stokojantiems bankams, dėl paramos paliegusiam eurui ir dėl visuotinio atšilimo sąmokslų žmonės tikrai maištaus, ne taip, kaip princas Charles su Camilla, ir gaus tai, ko nusipelno.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Pone pirmininke, Komisijos nare J. Schauvliege, ponios ir ponai, norėčiau pradėti sveikinimais Komisijai ir Parlamento delegacijai, vadovaujamai J. Leineno, už Kankūne atliktą darbą, deja, man nepavyko dalyvauti šiame susitikime.

Tikiu, kad Kankūno konferenciją ir jos rezultatus galima vertinti iš Kopenhagos perspektyvos, kaip įvardijo R. Seeber, Kankūnas iš Kopenhagos perspektyvos. Vertinant iš šios perspektyvos, pirmoji išvada ta, kad šios konferencijos skyrėsi iš esmės. Kopenhagoje lūkesčiai buvo labai dideli, o Kankūne tikroviškesni, štai todėl po Kopenhagos susitikimo sulaukta neigiamų vertinimų, o Kankūne ir susitikimo dalyvių vertinimai, ir visi žiniasklaidoje pasirodę atsiliepimai yra teigiami. Kankūne pasimokyta iš Kopenhagos konferencijos, ir manau, kad tai pirmoji labai įdomi išvada.

Tikiu, kad imtasi priemonių ir padaryti susitarimai, kurie, žinoma, nėra novatoriški, bet kurie galėtų būti labai įdomūs veiksmingumo požiūriu. Be viso kito, manau, kad komiteto ir technologijų tinklo steigimas, siekiant skatinti technologinį bendradarbiavimą, labai svarbus. Čia, šiame posėdyje, ketiname priimti pranešimą dėl efektyvaus energijos vartojimo, tai taip pat veiksmingai prisideda prie kovos su klimato kaita. Taip pat manau, kad labai sveikintinas yra didesnis Pasaulio banko vaidmuo ir oficialus šalių pripažinimas sumažinti išmetamų teršalų kieki, grįžtant prie JT procedūros ir susitarimo.

Galiausiai norėčiau pasakyti, kad liko dar metai iki konferencijos Pietų Afrikoje. Būtų puiku, jei išmokę Kopenhagos pamoką dabar pasimokytume iš Kioto ir tarptautiniu lygmeniu susistemintume pažiūras dėl kovos su klimato kaita susitarimo, kuris būtų lankstesnis, aiškesnis, veiksmingesnis ir integruotesnis.

Linda McAvan (S&D). – Pone pirmininke, nemanau, kad koks nors sąmokslas yra sakyti, kad esame vienas pasaulis, besidalijantis viena planeta, ir, manau, kad Kankūne suvokiau, koks iš tiesų yra bendras visų tų žmonių darbas. Bene labiausiai Kankūne patiko kelionės autobusu į konferencijų centrą ir atgal ir per jas vykę pokalbiai su delegatais apie tai, ką jie veikia: kad pasiektų susitarimą, Zambijos atstovai dirba su rusų, japonų ir kinų derybininku. Dalijamės viena planeta ir negalėsime kurti ateities, jei nedirbsime kartu.

Noriu padėkoti Tarybai ir Komisijai už jų darbą. Europa iš tiesų kalbėjo vienu balsu ir susitikimuose su skirtingomis delegacijomis paaiškėjo, kad Europos lyderystė buvo labai vertinama, ir žmonės žinojo, kad mes, išsikėlę 20 proc. tikslą, galvojame padidinti jį iki 30 proc. Įdomu, ką Komisijos narė dabar galvoja apie platesnių užmojų siekimą iki Durbano konferencijos, nes iš to, ką išgirdome, galima teigti, kad ką Europa pasakys Durbane, to reikės ir laikytis.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Pone pirmininke, ponios ir ponai, sutinku su savo kolegomis Parlamente, kad darbas, kurį atliko Komisijos narė C. Hedegaard klimato kaitos konferencijoje Kankūne, nusipelno plovimų. Kankūno konferencija buvo žingsnis pirmyn, nors, gaila, šis žingsnis daug mažesnis nei iš tikrųjų reikėtų. Bet kuriuo atveju, Kankūne buvo oficialiai patvirtinti Kopenhagoje prisiimti įsipareigojimai dėl išmetamų teršalų. Taip pat pabrėžta, kad vien įsipareigojimų nepakanka, norint, kad klimatas nesikeistų daugiau kaip dviem laipsniais, o pramoninės šalys paragintos sugriežtinti savo išmetamų teršalų normas.

Dabar ES lyderystė klimato kaitos srityje, galima sakyti, yra išbandoma: ar esame pasirengę sugriežtinti išmetamų teršalų normas nuo 20 iki 30 proc.? Tai būtų geriausias būdas į aukštesnį lygmenį perkelti tai, kas turi būti pasiekta Durbane, t. y. priimti tarptautinį išsamų klimato kaitos susitarimą. Po Kankūno konferencijos tokie pareiškimai, kad ES neturi palaikymo dėl savo tikslų klimato kaitos srityje, daugiau nebeaktualūs.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, aš taip pat norėčiau padėkoti už padarytą darbą. Atėjo laikas pusiausvyrai, tačiau visi žinome, kad tai yra laikas prisiimti įsipareigojimus, rimtus įsipareigojimus: daug svarbių dalykų buvo pasakyta ir projekto specifikacijos, kurias turime prieš save, yra didžiulės apimties. Kankūne prisiimti svarbūs įsipareigojimai, tačiau tiesa ta, kad iki kitų metų konferencijos Pietų Afrikoje nė vienas jų nebus įteisintas. Turime dar metus ir, kaip jau minėjau, turime daug nuveikti.

Norėčiau pabrėžti, kad turi būti paliesta tenykščių ir labiausiai nukentėjusių žmonių teisių problema, nes tai įsipareigojimas, kuris turi būti prisiimamas ir vykdomas labai rimtai.

Negalime leisti neturtingiems mokėti daugiau, nes aplinkos ir klimato krizė – tai mūsų visų išlikimo krizė, ir tai daro įtaką mums visiems.

Kalbėdama apie siekius, taip pat norėčiau pakartoti, ką prieš tai sakiau: turime siekti platesnių užmojų kaip anksčiau. Mums vėl reikės pasiekti 30 proc. išmetamų teršalų sumažinimo ribą, nes nėra jokių priesasčių, kodėl negalėtume įvykdyti šio įsipareigojimo. Tas pats dėl didėjančios temperatūros ir visuotinio atšilimo. Galime siekti platesnių užmojų ir imtis vidutinio laikotarpio ir ilgalaikių priemonių. Norint tai padaryti, neužtenka kalbėti – turime įrodyti, o dabar pats laikas, nes, mano nuomone, šiuo keliu negalime eiti mažais žingsneliais.

Paul Nuttall (EFD). – Pone pirmininke, tikiuosi, kad Kankūne visiems patiko. Tai graži vieta, tačiau šiek tiek nusivyliau, nes nė vienas negrįžo įdeges.

Numanau, kodėl taip yra, nes kai dauguma jūsų ten viešėjo ir skaitė pranešimus apie būtinybę mums keisti gyvenimo būdą siekiant įveikti visuotinį atšilimą, šiame Meksikos mieste buvo pati šalčiausia savaitė per daugiau kaip šimto metų istoriją.

Kalbėdamas apie JK paminėsiu mokslininkų surengtą spektaklį, kuriuo buvo siekiama įtikinti, jog tai, kad lapkritis buvo vienas šalčiausių per paskutinius šimtą metų, iš tikrųjų yra nulėmta visuotinio atšilimo. Ar šie žmonės galvoja, kad mes vakar gimė? Štai kodėl šiuo metu daugiau JK piliečių mano, kad visuotinis atšilimas – sąmokslas ir būdas pakelti mokesčius bei vykdyti kontrolę. Tačiau ką iš tiesų pasiekėte Kankūne be to, kad naudodamiesi Žaliuoju klimato fondu skyrėte didžiulę sumą mokesčių mokėtojų pinigų, kurie, man atrodo, galiausiai nusės Afrikos diktatorių kišenėse ir bus skirti prabangiesiems *Mercedes Benzes* ir asmeniniams lėktuvams pirkti?

Asmeniškai manau, kad pavadinimas *Žaliojo klimato fondas* turėtų būti pakeistas ir arčiau tiesos būtų pavadinimas *Pavydo politikos fondas*.

(Kalbėtojas sutiko atsakyti į klausimą, pateikiamą pakeliant mėlynąją kortelę pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį.)

Chris Davies (ALDE). – Visų pasaulio šalių vyriausybės Kankūne sutarė, kad dėl žmogaus veiklos klimatas keičiasi. Sutarta, kad jei nesuimsime daugiau veiksmų, negalėsime užtikrinti, kad temperatūra nepakiltų daugiau kaip 2 °C. Ką, gerbiamasis džentelmen, tokio žinote, apie ką nėra girdėjęs likęs pasaulis?

Paul Nuttall (EFD). – Čia ir yra visa esmė: jūs kalbate apie pasaulio šalių vyriausybes ir politikus, o mes – apie mokslininkus. Mokslas – lėtas procesas, įrodymai turi būti ištirti ir iššifruoti, tačiau politika – greitesnė ir ji lenkia mokslą, štai kokia esmė. Faktas tas, kad žemėje temperatūra nekyla, nepakilo nuo 1998 m. Taigi apgaulė baigta, žmonės pradeda suprasti, kad jūs turite problemų. Tai, ką jūs darote, tai meluojate, bet žmonės jau perpranta šią klastą.

Elisabetta Gardini (PPE). – *(IT)* Pone pirmininke, ponios ir ponai, esu šiek tiek sunerimusi dėl to, kur nukrypo ši diskusija, nes tikiu, jog vienas geriausių dalykų, susijusių su Kankūno konferencija, yra tas, kad galėjome diskutuoti ir dėstyti savo argumentus, nesiskirstydami į dvi pesimistų ir prieštaraujančiųjų grupes, ir tikriausiai tai buvo blogiausia, kas atsitiko Kopenhagos konferencijoje.

Į Kopenhagą susirinko visi pagrindiniai pasaulio veikėjai, atvyko ir demonstracijose dalyvavo tūkstančiai nevyriausybinų organizacijų, po smarkaus Kopenhagos šalčio namo grįžome itin įkaitę ir suirzę, jausdami nusivylimą dėl nesėkmės.

Kankūno konferencijoje, puikiausiai pirmininkaujant Meksikai, iš tiesų matėme, kad daugiašalis procesas vis dar vyksta. Manau, kad Meksika nusipelno išskirtinės padėkos už tokią pirmininkavimą ir už tokių sudėtingų derybų, kurios anksčiau baigėsi aklaviete, valdymą.

Nepaisant to, tikiu, kad negalime praleisti Kankūne atsiradusios progos būti praktiškiems ir derėti; negalime grįžti atgal ir būti tik futbolo varžybų stebėtojais, nes iš esmės kalbama apie šį tą svarbaus, apie mūsų planetos ateitį.

Kad pagriščiau savo požiūrį, norėčiau pacituoti visiems gerai užsienyje žinomo Italų klimatologo žodžius. Tai Franco Prodi, buvusio ministro pirmininko Romano Prodi brolis, jis prašo išlikti ramiems ir sveiko proto bei nesiskirstyti į grupes ginčijantis dėl to, dėl ko turime visi sutarti: jis sako, kad mums dar prireiks daugelio metų, kad apie klimato kaitą žinotume tiek, kiek dabar žinome apie meteorologiją. Todėl turime padėti mokslui stumtelėdami jį ir būti pasirengę siūlyti patikimą politiką – pateikti prognozes kiek įmanoma anksčiau.

Šiuo metu planetos aplinkos apsauga turėtų būti svarbiausias rimtos aplinkos politikos aspektas. Todėl tikiu, kad šioje srityje galime toliau praktiškai dirbti, ir dėkoju visiems už tai, kaip šis darbas buvo tęsiamas Kankūne.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Pone pirmininke, vieną kartą amerikiečių rašytojas Mark Twain pasakė: „Gandai apie mano mirtį buvo gerokai perdėti.“ Panašiai galėtume pasakyti, kad, laimei, gandai apie JT klimato kaitos procesą buvo gerokai perdėti. Klimato kaitos procesas vyksta ir yra sėkmingas. Konferencija Kankūne parodė, kad JT iš tiesų gali pasiekti rezultatų. Tačiau taip pat yra aišku, kad sudėtingiausia bus atsakyti į klausimus dėl išmetamo CO₂ sumažinimo dydžio, dėl įvykdymo termino, siekiant išlaikyti dviejų laipsnių neviršijantį temperatūros kilimą.

Vis dėlto yra vilties, ypač jei kas nors imsis iniciatyvos. Mes Europos Sąjungoje privalome parodyti šią iniciatyvą. Tai darėme Kankūne, tačiau turime tai daryti, nepamiršdami išmetamų teršalų mažinimo tikslų. Šiuo metu iki 2020 m. esame pažadėję sumažinti išmetamų teršalų kiekį iki 20 proc. Parlamente mes taip pat sutarėme, kad galime pasiekti ir 30 proc. tikslą. Kankūne susitikę su kitų šalių delegacijomis, nevyriausybėmis organizacijomis ir JT institucijų vadovais daug kartų pabrėžėme, kokia svarbi mums yra nustatyta kryptis ir kaip daug tikėjomės, kad mes, Europos bendruomenė, apsispręsimė kuo greičiau prisiimti įsipareigojimą sumažinti išmetamų teršalų kiekį iki 30 proc.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – Pone pirmininke, dėkoju Komisijos narei ir Tarybai pirmininkaujanti Belgijai už sėkmingą dalyvavimą konferencijoje Kankūne, nes Kankūne galėjome plovimais atsisveikinti su Kopenhagoje patirta nesėkme. Aš taip pat atsisveikinau su šia nesėkme, nes dabar pagaliau galime žiūrėti pirmyn. Galime vėl žvelgti pirmyn ir galime numatyti tai, ką turime pasiekti Durbane.

Būkime atviri – opiausi klausimai dėl antrojo įsipareigojimų laikotarpio, Kioto protokolo, finansavimo ir siekių sušvelninti padarinius vis dar svarstomi. Iki Durbano konferencijos mūsų laukia svarbiausi metai. Suprantamai kalbant, Kinija ir JAV vis dar sparčiai nejudą pirmyn. Turėsime tai spręsti Durbane. Taigi turiu labai paprastą klausimą Komisijos narei. Ką ES konkrečiai ketina daryti, kad užtikrintų, jog kiti pasaulinio masto partneriai, pvz.,

Brazilija ir Indija, sutiktų kartu su europiečiais siekti, kad būtų priimtas plataus užmojo susitarimas? Kalbėti vienu balsu yra labai gerai, tačiau dabar turime pradėti aktyviai veikti diplomatinio būdu.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Pone pirmininke, atsibudusi šeštadienio rytą pajutau palengvėjimą, kai sužinojau, kad abu susitarimai priimti, ir tai, žinoma, teikia vilties, kad visuotinis atšilimas neviršys 2 °C ribos.

Vis dėlto jaučiu apmaudą, nes derybų procesas tarptautinėje bendruomenėje vyksta gerokai per lėtai ir tokį susitarimą mums reikėjo priimti bent jau prieš metus. Dabar turime mažai laiko pirmiausia todėl, kad vis dar nenumatyta jokių skaičių ir konkrečių veiksmų, kaip atskiros šalys ketina sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį.

Nors vienas geras dalykas yra tai, kad dokumentas išsamus ir iš tiesų apima visas prioritetines sritis, kurias Europos Sąjunga įvardijo dar prieš prasidedant deryboms.

Mano vertinimu, Europos Sąjunga sėkmingai dalyvavo derybose ir dėjo daug pastangų, siekdama išsaugoti svarbiausios veikėjos pozicijas ir paskatinti derybas. Jei ir dabar labai to siektume, būtume palikti nuošalyje, kaip nutiko praėjusiais metais. Manau, kad daug išmokome iš to, kas nutiko praėjusiais metais. Norėčiau, kad su šia patirtimi vyktume į kitais metais vyksiantį tolesnį derybų etapą ir kad šios strategijos nekeistume.

Šiais metais mūsų laukia rimta užduotis, ypač bendraujant su trečiosiomis šalimis. Dėl šios priežasties manau, kad Europos Sąjunga privalo išnaudoti visas galimybes ir siūlyti Jungtinėms Amerikos Valstijoms pagalbą siekdama, kad kitais metais iš jų sulauktume platesnio užmojo įsipareigojimų, nei sulaukėme šiemet.

Europos Sąjungoje ypač didelį dėmesį turime skirti per pastaruosius penkerius metus priimtų įstatymų įgyvendinimui, nes juose įtvirtinta daug naujų dalykų, kuriuos iš tiesų turėsime taikyti praktiškai. Europos Sąjunga – vis dar vienintelis regionas pasaulyje, kuris teisiškai įtvirtino išmetamo teršalų kiekio apribojimus.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Pone pirmininke, jau sakiau, kad iš pradžių labai daug tikėjomės iš Kopenhagos konferencijos, o į Kankūną vykome su mažesniais lūkesčiais. Todėl Kopenhagos konferencija vertinama kaip nesėkmė, o susitikimas Kankūne siejamas su pažanga. Vis dėlto Kankūno konferencija turėjo kitą pranašumą, kuris įgytas dėl pirmininkaujančios Meksikos puikiai atlikto darbo. Ši šalis padarė viską, kad konferencija būtų sėkminga.

Europos Sąjunga atliko tai, kas susiję su jos kompetencija, ir prisidėjo prie pasiektos pažangos. Patvirtinta 2 °C riba, įsteigtas Žalioji klimato fondas, skirtas besivystančioms šalims prisitaikyti prie klimato kaitos ir kovai su miškų naikinimu. Norėčiau pabrėžti dar šį tą, ką jau šiandien minėjau, vėl pasitikime daugiašaliu procesu ir turime galimybę pasiekti privalomą tarptautinį susitarimą dėl klimato kaitos, dėl kurio tarsimės kitais metais Durbane, todėl turime stengtis, kad taip ir įvyktų.

Mairead McGuinness (PPE). – Pone pirmininke, kaip ir daugeliui žmonių, mums tiesiog palengvėjo sulaukus gerų žinių. Neperdedant, o vertinant santūriai, jūs ramiai padarėte pažangą, nes mūsų lūkesčiai buvo mažesni.

Norėčiau aptarti vieną konkretų klausimą, t. y. dėl miškų naikinimo ir nykimo susidarančio išmetamų teršalų kiekio mažinimo besivystančiose šalyse, vadinamosios REDD programos, kuri labai svarbi, tačiau mane neramina Komisijos vykdomos politikos nenuoseklumas. Pvz., už ES prekybą atsakinga Komisijos narė šiuo metu bando pasiekti susitarimą su

MERCOSUR šalimis. Tai padidins jautienos pardavimą šiose šalyse, tačiau tam reikia žemės plotų, todėl miškai bus naikinami, o tai turės įtakos klimato kaitai.

Raginčiau Komisijos narę šią informaciją aiškiai išdėstyti kolegijai parodant, kad mes, kaip Europos Sąjunga, veikiame nuosekliai.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, nors per Kankūno susitikimą esminių pokyčių neįvyko, tačiau be jo nebūtų galimybės imtis veiksmų po metų Durbane. Sveikinu visus, kurie prisidėjo prie šios sėkmės. Stebėjau šį procesą iš Briuselio ir Budapešto, ir tai, kad po metų Durbane turėsime galimybę pasiekti išsamų tarptautinį susitarimą, kuriame po įtempto darbo bus įtvirtinti privalomi įsipareigojimai, yra didžiulis laimėjimas. Tokių besiformuojančios ekonomikos šalių kaip Kinija, Brazilija ir Pietų Afrika pirmą kartą prisiimtas įsipareigojimas siekti 2 °C tikslo – svarbus žingsnis teisinga kryptimi. Galiausiai, manau, labai svarbu, kad Europos Sąjunga ne tik kalbėjo vienu balsu, bet ir pakeitė savo požiūrį, kurį išsakė Kopenhagoje, ir su kitomis šalimis elgėsi kaip su partnerėmis, jas išklause, o tai labai prisidėjo prie Kankūno konferencijos sėkmės.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, 16-oji klimato kaitos konferencija Kankūne šį kartą taip pat pasibaigė neįpareigojančiu kompromisu, vadinamu „subalansuotu priemonių paketu“.

Čia buvo susitarta įsteigti Žaliąjį klimato fondą, kuris labiausiai išsivysčiusioms šalims kainuos 100 mlrd. JAV dolerių per metus, skaičiuojant nuo 2020 m., o 30 mlrd. JAV dolerių, iš kurių 410 mln. turės duoti Italija, bus iš karto skirti skubiam finansavimui.

Tačiau nieko nepareikalauta iš labiausiai teršiančių šalių; priešingai, Kinija paskelbė, kad iki 2020 m. ketina padvigubinti energijos gamybą, ir dėl to jos išmetamų teršalų kiekis taip pat padvigubės, nes ji nusprendė naudoti 80 proc. anglies ir 20 proc. kitų energijos išteklių.

Mums nepriimtina tai, kad mūsų įmonės patirtų nuostolių dėl trečiųjų šalių įmonių. Kitais metais COP 17 konferencijoje svarbiausia bus pasiekti visapusišką privalomą susitarimą dėl klimato kaitos, kuriame būtų numatytos sankcijos šalims, kurios vis dar atsisakys bendradarbiauti.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, daug mažesni lūkesčiai prieš Kankūno konferenciją neturėtų pateisinti pernelyg optimistinių diskusijų dėl pasiektų rezultatų, galima manyti, kad tiesiog pasisekė. Jei vertinimo kriterijai būtų bent kiek nuoseklesni, turėtume pripažinti, kad rezultatai, kaip tikėtasi, menki.

Kur Kioto protokolą keičiantis susitarimas, kuris buvo itin reikalingas jau prieš metus? Kur sumažinimo siekiai, pagrįsti Tarpvyriausybinės klimato kaitos komisijos pasiūlyta trukme? Pati Europos Sąjunga nesilaiko šių terminų. Jungtinės Amerikos Valstijos Kopenhagoje atsisakė siekio sumažinti išmetamų teršalų kiekį 3–4 proc., palyginti su 1990 m. lygiu. Kur rimtos diskusijos dėl tokių rinkos priemonių kaip anglies dioksido rinka, dėl lankstumo priemonių, pvz., švariosios plėtros mechanizmo, neveiksmingumo ir nenormalumo, dėl karšto oro ir kitų suktybių, kurios naudingos keleto žmonių planams pradėti pelningą verslą, bet neprisideda prie išmetamų teršalų mažinimo tikslų?

Tai klausimai, kurių šiandien, praėjus jau trečdaliui „skubaus finansavimo“ laikotarpio, neaptarėme.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Sveikinu Europos Parlamento delegaciją, Komisijos narę ir visą Europos Sąjungą dėl skambėjusio vieningo balso Kankūne. Pernai apgailestavome dėl Kopenhagos rezultatų, tiksliau, jų nebuvimo, šiandien džiaugiamės Kankūnu, bet mano džiaugsmas vis gi yra gana rezervuotas, tiesiog dėl to, kad norėtusi daugiau. Suprantama, kad derėtis – tai yra didžiulis ir sudėtingas darbas. Turėti tiek daug skirtingų pozicijų – tikras iššūkis. Tačiau labiausiai neramina šio klausimo įvaizdis visuomenėje. Ir, iš tikrųjų, visuomenės akyse jis neatrodo itin pergalingai. Mums visiems svarbus klausimas dėl sunkumų susitarti, turiu minty, pasiekti teisiškai galiojančių priemonių, tampa pabodusiu klausimu. Pritariu Komisijos narei, kad reikia daryti namų darbus, tai mes turime patys pasiekti 20 proc. tikslą įvairiomis priemonėmis. Ir žinoma visuomet lengviau lygiuotis į tuos kurie galbūt kažko nepadaro, badant pirštu ir sakyti, kad galbūt ir mums nereikės. Ir vis gi norėčiau paklausti, nepaisant to, kad sakote, kad pavyko šio to pasiekti, ar gi tikrai nesitikėjote šiek tiek didesnio rezultato Kankūne?

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, dėkoju Komisijos narei ir visai ES delegacijai, kuri padėjo išsaugoti procesą. Vis dėlto rimtų problemų neišsprendėme: pirmiausia mums reikia išreikšti politinę poziciją dėl Balio deklaracijos, būtent dėl to, ką Parlamente ką tik pavadiname teisingumu klimato atžvilgiu, taip pat mums reikia apibendrinti ir supaprastinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų taršos leidimų prekybos sistemą, nes nesuvokiama, kaip galima vystyti rinkos mechanizmą, kuriame pusė išmetamųjų dujų kvotų išdalijama veltui.

Antra, norėčiau pabrėžti poreikį skatinti naudoti stebėjimo, pranešimų ir tikrinimo priemones, ypač Pasaulinės aplinkos ir saugumo stebėsenos sistemos (GMES) teikiamoms paslaugoms bei iš palydovų gaunamiems duomenims, kurie yra pagrindiniai šioje srityje.

Connie Hedegaard, *Komisijos narė.* – Pone pirmininke, ar galėčiau pirmiausia labai padėkoti už daug gerų pasakytų nuomonių, tarp jų ir Chriso Davieso, nors apie futbolą nusimanau mažiau nei jis ir negalėjau stebėti rungtynių, tačiau spėju, kad jos buvo puikios!

Keletas jūsų uždavė klausimą apie 30 proc. tikslą. Kaip to siekiame, kokiame etape esame, o Linda McAvan paklausė, kokios perspektyvos? Manau, daugelis jūsų žino, kas šiuo metu vyksta. Dabar atliekame tyrimą atskirose valstybėse narėse: aiškinamės, kokių problemų joms kyla, su kokiais uždaviniais susiduria, kokią bendrą naudą gauna ir ką mes galime padaryti? Tada diskutuosime dėl 2050 m. anglies dioksido kiekio mažinimu grindžiamos strategijos, kurią parengsime iki kovo mėn., ir, kaip minėta, dėl 2030 m. tikslo, nes jei žinome, ką turime pasiekti iki 2050 m., suprantama, rasime ir tam tikrų kompromisų. Kuo mažiau nuveiksime iki 2020 m., tuo daugiau darbo turėsime po to, ir tikėtina, kad tai kainuos brangiau.

Tokią diskusiją planuojame pavasarį ir man labai malonu matyti, kad vis daugiau valstybių narių jau pradėjo diskutuoti tarpusavyje, išreikšdamos apie tai skirtingas nuomones.

Chris Davies paklausė apie 2050 m. 50 proc. tikslą ir keletą kitų dalykų, kurie nebuvo aptarti. Šis klausimas buvo sprendžiamas specialioje grupėje dalyvaujant keliems ministrams ir aptariant bendrą viziją. Švedijos ministras buvo vienas iš dviejų ministrų, vadovavusių šiai grupei, ir galiu drąsiai teigti, kad Europa dėl to labai stengėsi. Jūs visi žinote, kodėl sunku tai pasiekti, tačiau tai viena iš temų, kurias būtina aptarti rengiantis konferencijai Pietų Afrikoje. Tai turi būti įtraukta į darbotvarkę.

Pilar del Castillo Vera minėjo, kad Kankūne buvo išmokta Kopenhagos pamoka. Pritarčiau tam, tačiau turbūt turint galvoje, kad žmonės per paskutinę parą suvokė, kad jei jie

neparodys noro siekti kompromiso, iškilis tikra rizika išvis nieko nepasiekti ir tada visas procesas žlugs. Šis argumentas buvo ne tik taktinis sumanymas, bet ir vienintelė išeitis žinant, kad daugeliui dalyvių tai bus turbūt paskutinė galimybė išsaugoti vienintelį procesą, kuriame derybos vyksta prie apskritojo stalo. Po Kopenhagos patirties buvo juntamas gana didelis spaudimas parodyti tvirtą politinę valią Meksikoje.

Būtų galima paklausti, ką konkrečiai ES ketina daryti siekdama susitarimo Durbane. Atsakyčiau, kad darysime tą patį, ką darėme šiais metais, ir iš tiesų laimėjimai viršijo užsibrėžtus tikslus, pareiškta daug iniciatyvų, kaip ir sumanymų apie sritis, dėl kurių reikia susitarti. Tie, kurie ten buvo, taip pat žino, kad Europos Sąjungos ekspertai parengė daug dokumentų, kad ES pastangos sudarė labai svarų indėlį, ir mes turime siekti to paties ateinančiais metais. Turime remtis tuo, kas pasiekta per Kartachenos procesą, kuriame 25 besivystančios ir išsivysčiusios šalys iš tiesų nori žengti pirmyn. Dirbsime toliau. Kankūno proceso metu gavome daug naudos, nes labai siekėme suderinti skirtingų regioninių grupių interesus. Vienas pirmųjų darbų – stengtis suburti žmones į Kartachenos grupę ir dirbti kartu su jais bei su daugeliu kitų.

Buvo klausiama apie sutartį, kuri turėtų pakeisti Kioto protokolą. Jos dar nėra, nes pasaulio šalys dėl jos nesutaria, bet tai ne Europos Sąjungos kaltė. Performuluosiu: jei ne ES rodomas ryžtas imtis antrojo įsipareigojimų laikotarpio, jei būtume sakę tą patį, kaip kitos Kioto susitarimo šalys Kankūne, tada visos viltys susitarti dėl teisiškai privalomo susitarimo jau būtų žlugusios.

Galiausiai R. Morkūnaitė klausė, ar mes iš Kankūno konferencijos nesitikėjome daugiau, ir atsakyčiau, kad ne, iš tiesų nesitikėjome. Paskutinėmis valandomis sėdėjau su kontroliniu sąrašu rankose. Kartais reikia rūpintis, kad kur nors dalyvaudamas nenukryptum nuo temos. Galvoji, kad jei gali pasiekti tam tikrų dalykų, galbūt galėtum pasiekti dar ir kitų, nors žinotai, kad šių dalykų iki išvykimo namo pasiekti tikrai nepavyks. Kai sėdėjau su kontroliniu sąrašu rankose, turiu pasakyti, kad sąrašė buvo visi klausimai, kuriuos ir norėjome aptarti. Žinoma, visada yra dalykų, kurių neįgyvendini, bet iš tiesų mes žinojome, kad, pvz., dėl antrojo įsipareigojimų laikotarpio negali būti susitariama Kankūne, taigi mes tik norėjome neprarasti galimybės šį susitarimą pasiekti ir remtis tuo, ką jau turime.

Prisitaikymo prie klimato kaitos, technologijų, miškininkystės programos, visos sudėtinės Kopenhagos susitarimo dalys, perspektyva vis dar pasiekti teisiškai privalomą susitarimą ir padaryti rimtą pažangą, susijusią su MRV ir ICA, bei daugelis kitų dalykų, įskaitant tai, kad dabar visos šalys pritaria požiūriui, kad visi kartu nuveikėme nepakankamai – štai rezultatas. Jei būtume aptarę tokį rezultatą prieš išvykdami į Kankūną, dauguma jūsų būtų sutikę, kad pasiekti rezultatai yra geri.

Baigiamasis žodis. Dabar turime labai rūpestingai apgalvoti būsimą strategiją. Dauguma mūsų norės pailsėti per Kalėdas ir Naujuosius metus, bet kitų metų pradžioje turėtume tęsti Tarybos, Komisijos ir Europos Parlamento dialogą ir susitikti šiek tiek apsvarstę, suvokę Kankūno konferencijos rezultatus. Kaip sakiau pradžioje, laukia labai sudėtingi metai, tačiau turime remtis įgyta patirtimi. Jei Europa nustatys aiškią strategiją, tada galėsime judėti teisinga kryptimi, ir nors rengiantis Durbano konferencijai nebus lengviau, esu tikra, kad mes galime tai padaryti. Tik turbūt pirmiausia reikėtų pailsėti ir tęsti dialogą 2011 m. pradžioje.

Joke Schauvliege, *einanti Tarybos Pirmininko pareigas.* – (NL) Pone pirmininke, Komisijos nare, ponios ir ponai, dėkoju už daug teigiamų Kankūne pasiekto susitarimo vertinimų.

Jūs visi žinote, kad Kankūne žengtas pragmatiškas, bet labai svarbus žingsnis politikos ir debatų dėl klimato kaitos srityje. Žinote, kad tikslas galiausiai pasiekti visuotinį, teisiškai privalomą susitarimą buvo ir Tarybos išvadose, kurios priimtos praėjusių metų spalį. Vis dėlto visi žinojome, kad tarptautinio susitarimo Meksikoje pasiekti nepavyks ir kad tai nulemta iš anksto. Dėl šios priežasties siekėme sudaryti kelis suderintus dalinius susitarimus. Jie irgi įtvirtinti, ir, kaip minėjo Komisijos narė, Kankūno konferencijoje taip pat buvo suformuluotos tezės, kurios mums atrodė svarbios siekiant parodyti Europos Sąjungos siekį palaikyti pusiausvyrą.

Turėtume pagirti Europos Sąjungą už tai, kad laikėsi labai aiškios ir skaidrios pozicijos, pozicijos, kuri buvo įtraukta ir į Tarybos išvadas ir kuri buvo vieningai ginama. Kiekvienas Komisijos ir Europos Parlamento narys labai prisidėjo prie šios pozicijos sklaidos ir Taryba savo ruožtu nuveikė itin daug, kad užtikrintų, jog mūsų nuostatos būtų žinomos kuo plačiau. Kartais iš tiesų reikėdavo vis pabrėžti, koks šių išvadų turinys ir ko siekia Europos Sąjunga, laikydamasi šios pozicijos.

Meksikoje ieškojome sąjungininkų ir sulaukėme daug teigiamų atsiliepimų apie Europos Sąjungos priimtą svarbų vaidmenį, apie mūsų aiškų siekį suderinti skirtingas pozicijas. Savo vaidmenį atlikome gerai ir, manau, visas pasaulis tai suprato.

Ponia Komisijos narė, tai tiesa, kad dabar mums reikia kritiškai įvertinti vieną ar du dalykus, bet tai nereiškia, kad nebereikia skubėti. Galiu pasakyti, kad kitą pirmadienį Taryboje pasikeisime nuomonėmis apie Kankūno konferencijos rezultatus. Taip pat džiaugiuosi, kad šiuo metu Parlamente tai ir darome. Vis dėlto tiesa, kad turime parengti strategiją, ir tai padaryti reikia kuo greičiau.

Taryba taip pat nutarė pavasarį spręsti klausimą dėl 30 proc. sumažinimo. Prašėme Komisijos atlikti antrąją patikrą, kad žinotume, kokį poveikį sumažinimas 30 proc. turėtų valstybių narių lygmeniu, ir Taryba sutiko pavasarį atnaujinti diskusijas.

Baigdamą norėčiau visiems dar kartą padėkoti už jūsų bendradarbiavimą ir ypač Komisijos narei C. Hedegaard už labai malonų ir konstruktyvų bendradarbiavimą ir už jos pastangas siekiant puikių Kankūno konferencijos rezultatų. Be konstruktyvaus bendradarbiavimo ir svarbaus Europos Sąjungos indėlio, to padaryti būtų neįmanoma. Todėl nuoširdžiai jums už tai dėkoju.

Pirmininkas. – Diskusija baigta.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

János Áder (PPE), raštu. – (HU) Daugelis praėjusių savaitę pasibaigusios Kankūno klimato kaitos konferencijos rezultatus vertina kaip sėkmę, kaip lūžį, kaip susigrąžintą viltį. Vis dėlto laikausi nuomonės, kad negalime kalbėti apie sėkmę tol, kol nepasiektas tarptautinis teisiškai privalomas susitarimas, kuris pakeistų 2012 m. baigiantį galioti Kioto protokolą – susitarimą, kuriuo remiantis gali būti skiriamos sankcijos. Kankūne dėl tokio susitarimo nebuvo priimta jokie sprendimo. Iš tiesų kelios šalys veikia būtų panaikinusios protokolą. Vadinas, klausimas dėl valstybės turtu laikomų perteklinių taršos kvotų pagal Kioto protokolą panaudojimo (ypač svarbu Vengrijai) po 2013 m. liks neišspręstas iki 2011 m. aukščiausiojo lygio susitikimo Pietų Afrikoje.

Tikėtina, kad iš Rytų Europos šalių bus neteisėtai ir neteisėtai atimtas atlygis, kurį šios šalys turėtų gauti už esamų išipareigojimų pagal Kioto sistemą sumažinti išmetamų teršalų kiekį įvykdymą, o išipareigojimų nesilaikančios šalys negaus visiškai jokių nuobaudų. Dar

daugiau, JAV ir Kinija, didžiosios teršėjos, nėra Kioto protokolo šalys, todėl rezultatai, kuriuos galėsime pasiekti stabdydami visuotinį atšilimą, bus labai maži. Vadinasi, kol nebus pasiektas tarptautinis teisiškai privalomas susitarimas, kuriuo bus sudaromos sąlygos nubausti išsipareigojimų nevykdančias šalis ir apdovanoti juos vykdančias, jokių būdu negalėsime kalbėti apie sėkmę.

Luís Paulo Alves (S&D), raštu. – (PT) Pone pirmininke, norėčiau pasveikinti Kankūno konferencijos pirmininką už skaidrias derybas vykstant tokiam sudėtingam procesui. Nors galėjo būti pasiekta daugiau, šis susitarimas šiuo metu atrodo geriausias rezultatas, kurį buvo galima pasiekti. Vis dėlto Kioto protokolo galiojimas galėjo būti pratęstas ir tai būtų buvę gerai: kitais metais Durbane jausime didelę įtampą, nes nustos galioti vienintelis privalomas susitarimas dėl klimato kaitos, tačiau labai svarbu tai, kad Kopenhagoje pasiektas susitarimas dabar tampa oficialiu Jungtinių Tautų dokumentu, kurį remia visos šalys, išskyrus Boliviją. Džiaugiuosi, kad atsižvelgta į daugelį socialistų pozicijų, kurioms buvo pritarta šiame Parlamente, ir jos įtrauktos į dokumento tekstą, pvz., susitarimas įsteigti Žaliąjį klimato fondą, kuris skirtas padėti besivystančioms šalims prisitaikyti prie klimato kaitos ir sušvelninti jos padarinius. Taip pat palaikau visas šalis, kurios pritarė 1,5 laipsnių pasiūlymui, t. y. platesnio užmojo siekiui, kuris bus svarstomas kitų metų aukščiausiojo lygio susitikime. Tai labai svarbu ir kitas žingsnis bus užtikrinti, kad tai atsispindėtų ir CO₂ mažinimo tiksluose.

Elena Oana Antonescu (PPE), raštu. – (RO) Po ilgų derybų Jungtinių Tautų klimato kaitos konferencijoje Kankūne buvo pasiektas kompromisas. Nors rezultatai nėra patys geriausi, tačiau tai svarbus žingsnis pirmyn kovojant su klimato kaita. Pažanga pasiekta visose srityse, kurios pirmą kartą buvo aptariamoms JT dokumente. Džiaugiuosi, kad buvo priimti sprendimai, nes jie palengvins derybas ateinančiu laikotarpiu ir sudarys sąlygas pasiekti didelę pažangą, ypač dėl elementų, skirtų besivystančioms šalims ir šalims, kurios yra labiausiai veikiamos klimato kaitos. Taip pat palaikau siekį mažinti išsivysčiusių ir neišsivysčiusių regionų skirtumus, skiriant finansinę paramą ir techninę pagalbą. Manau, šis aukščiausiojo lygio susitikimas labai svarbus, nes mūsų derybininkai pasiekė, kad kitais metais Durbane, Pietų Afrikoje, būtų pasirašytas susitarimas. Noriu padėkoti Europos Parlamento delegacijai už dėtas pastangas ir sėkmę.

Ivo Belet (PPE), raštu. – (NL) Aukščiausiojo lygio susitikimo klimato kaitos klausimais Kankūne rezultatai vargiai gali būti laikomi dideliu laimėjimu. Vis dėlto geriau mažiau negu nieko. Buvo padaryta keletas konkrečių dalykų, pvz., kovos su miškų naikinimu srityje pritarta įsteigti 100 mlrd. vertės Žaliąjį klimato fondą. Tačiau viskas vyksta labai lėtai ir tai vargina. Tai veikia priylgsta Echternacho šokių procesijai, o visuotinis atšilimas vyksta toliau.

Koks buvo Europos vaidmuo šiame procese? Žinoma, ES pasimokė iš praėjusių metų Kopenhagos konferencijoje padarytų klaidų. Kankūne Europa buvo derybų centre ir veikė vieningai. Visas pasaulis stebėjo ES modelį ir žavėjosi, nes mūsų susitarimai pažangiausi ir įpareigojantys. Klimato kaitos srityje Europa rodo pavyzdį.

Turime tvirtai laikytis šio vaidmens ateinančiais metais. Tai gerą prasmę mus aiškiai išskiria iš kitų žemynų. Turime didžiulį turtą – mūsų įvaizdį, kuris taip pat mums padeda siekti didelės ekonominės ir socialinės naudos.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Pone pirmininke, stebiu tarptautines derybas klimato kaitos klausimais jau pastaruosius 15 metų ir labai džiaugiuosi Kankūne pasiektais susitarimais. Priimti sprendimai atspindi tikrą derybų pažangą. Pagrindiniai

Kopenhagos susitarimo elementai dabar saugomi JT. Jungtinės Tautos atgavo pasitikėjimą kaip daugiašaliams klimato susitarimams skirtas forumas. ES atliko pagrindinį vaidmenį. Norėčiau pabrėžti veiksmingą užduočių valdymą, atliekamą Europos Komisijos ir pirmininkaujancios Belgijos. Padaryta didelė pažanga technologijų, miškų ir prisitaikymo srityse. Labai pritariu Žaliojo klimato fondo įsteigimui. Remiantis Kankūne pasiektais rezultatais, reikės sunkiai dirbti, kad 2011 m. konferencija Durbane būtų sėkminga.

Eija-Riitta Korhola (PPE), raštu. – (FI) Kankūno konferencija vadinama sėkminga ir tai labai tinkamas žodis, atsižvelgiant į tai, kad iš jos nieko nesitikėta. Vis dėlto ES svarbu išdėstyti faktus: nepajudėta iš vietos dėl išmetamų teršalų mažinimo ir nepriimta jokių įsipareigojimų šioje srityje. Nematyti tarptautinio susitarimo ir nėra nieko, kas priverstų sugriežtinti pačios ES sumažinimo tikslą nuo 20 iki 30 proc.

Kankūne Parlamento delegacija susitiko su Achimu Steineriu, Jungtinių Tautų aplinkos programos vykdomuoju direktoriumi, kuris labai rimtai pasakė, kad nustatydamas 20 proc. tikslą Europa tik gavo naudos, tai mus sustiprino ir padidino konkurencingumą. Štai todėl jis parėmė idėją, kad šį siekį reikia dar daugiau padidinti.

Norėčiau paraginti visas įmones, kurios veikia pasauliniu mastu, ir tas, kurios mano, kad jos neapsaugotos nuo anglies dioksido nutekėjimo, papasakoti Achimui Steineriui ir kitiems panašioms įtakingiems organizacijų vadovams apie finansų padėtį, su kuria jūs susiduriate. Jei nepritariate tokiai sistemai, konkrečiais skaičiais parodykite jiems, kaip dėl prekybos apyvartiniais taršos leidimais tiesiogiai ar netiesiogiai didėja įmonės sąnaudos.

Europos Sąjungos piliečių ir darbuotojų atžvilgiu neteisinga, jei pagrindiniai sprendimų priėmėjai, net ir Komisija, iš kurios A. Steiner tikriausiai gauna informaciją, nežino tikrosios padėties.

Kankūno sėkmė glūdi išsaugotame politiniame išdidume. Buvo sutarta, kad susitarimas bus pasiektas. Suvokiame, kad dėl klimato kaitos kilusios diskusijos slūgsta ir klimato kaita tampa įprasta ir kiekvieną dieną sprendžiama problema. Šis klausimas nebėra dėmesio centre ir tai galbūt geras dalykas. Grįžkime prie pagrįstos, išsamios aplinkos apsaugos politikos.

PIRMININKAVO: Edward McMILLAN-SCOTT

Pirmininko pavaduotojas

17. Klausimų valanda (klausimai Komisijai)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – klausimų valanda (B7-0655/2010).

Šie klausimai skirti Komisijai.

Pirma dalis

Klausimas Nr. 15, kurį pateikė **Vilija Blinkevičiūtė** (H-0585/10)

Tema: Moterų sveikatos apsauga

Komisija priėmė naują lyčių lygybės strategiją 2010–2015 m. metams. Strategijoje aptariama esama socialinė atskirtis tarp moterų ir vyrų ir nurodoma, kad moterys vis dar susiduria su didesne skurdo rizika nei vyrai. Jos patiria didesnę riziką greičiau prarasti darbą nei vyrai. Iki šiol daug moterų dirba mažai apmokamuose darbo rinkos sektoriuose, o atsakingas pareigas einančių moterų yra nepakankamai. Moterų užimtumas mažas dėl

motinystės. Dėl to jų pensijos yra mažesnės už vyrų, be to, neretai moterys netenka socialinių garantijų.

Strategijoje nėra numatyta konkrečių priemonių ir būdų, kaip užtikrinti moterų sveikatos apsaugos garantijas. Ar Komisija planuoja pateikti moterų sveikatos apsaugos gaires ir pasiūlymų šiuo klausimu?

John Dalli, *Komisijos narys*. – Pavojus moterų ir vyrų sveikatai gresia skirtingais būdais, todėl tai skirtingai atsiliepia sveikatai. Moterys vidutiniškai gyvena šešeriais metais ilgiau negu vyrai, tačiau dauguma tuos metus gyvena būdamos prastos sveikatos.

Tam tikromis ligomis, pvz., osteoporozė, daug dažniau serga moterys. Štai todėl ES moterų ir vyrų lygybės strategijoje (2010–2015 m.), kurią neseniai priėmė Komisija, nurodoma, kad į šiuos skirtumus turi būti atsižvelgiama medicininių tyrimų ir sveikatos priežiūros srityse. Pabrėžiama, kad sveikatos paslaugų srityje turi būti toliau tęsiamas prisitaikymo procesas, kad būtų tinkamai apgalvoti konkretūs moterų ir vyrų poreikiai. Kad tai būtų įgyvendinta, ypač moterų sveikatos klausimu, strategijoje yra numatyti informuotumui didinti skirti seminarai ir keitimasis geriausia sveikatos politikos patirtimi, atsižvelgiant į lytį.

Mes nepradedame visko nuo pradžių. ES sveikatos strategijoje, priimtoje prieš trejus metus, jau atkreiptas dėmesys į poreikį atsižvelgti į lyčių lygybės klausimus formuojant sveikatos politiką. Tuo tikslu, Bendrijos sveikatos programa moterų sveikatos srityje parėmė daug projektų, kuriais siekiama geriau suprasti ir pripažinti moterų sveikatos poreikius.

Puikus pavyzdys, parodantis, kaip ES gali padėti valstybėms narėms pagerinti moterų sveikatą, yra vėžio atrankinė patikra. Apskaičiuota, kad kiekvienais metais Europos Sąjungoje būtų galima užkirsti kelią 32 000 mirčių nuo krūties vėžio atvejams, jei būtų taikomos veiksmingos nacionalinės krūties vėžio patikros programos. Štai todėl Komisija parengė Europos krūties vėžio patikros gaires.

Galiausiai džiaugiuosi galėdamas pasakyti, kad šių metų pradžioje Komisija paskelbė moterų sveikatai skirtą ataskaitą, kuri padės geriau suprasti, jog kuriama politika turi labiau atspindėti lyčių klausimus.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Aš dar norėčiau šiek tiek patikslinti. Ar mes turime pakankamai duomenų apie moterų sveikatos apsaugą valstybėse narėse? Ar žinome kokią įtaką moterų sveikatai padarė būtent ši didžioji ekonominė ir finansinė krizė? Ir ar nereikėtų irgi ištirti, kokią įtaką moterų sveikatai daro skurdas, ypatingai vyresnio amžiaus moterų sveikatai? Ar dėl skurdo prieinamos kokybiškos sveikatos paslaugos moterims?

John Dalli, *Komisijos narys*. – Komisija siekia gauti kiek įmanoma daugiau informacijos ir pastabų ir sukurti statistinę bazę visais su sveikata susijusiais klausimais. Žinoma, tikslumas labai priklauso nuo atsakymų ir pastabų, gautų iš įvairių valstybių narių.

Sutinku, kad turėtume toliau rinkti informaciją ir išsiaiškinti, kokią įtaką sveikatai, ypač moterų sveikatai, daro skurdas. Tačiau sveikata ir skurdas yra susiję, tai nepriklauso nuo lyties. Iš tiesų suprantame, kad paprastai sveikatai gresia pavojus gyvenant skurdo sąlygomis.

Taip pat sprendžiame pagyvenusių žmonių problemas. Jūs jau žinote, kad Komisija ėmėsi iniciatyvos, būtent novatoriškos partnerystės. Pirmasis bandomasis novatoriškos partnerystės projektas bus skirtas sveikam ir aktyviam visuomenės senėjimui. Manau, kad tai darys poveikį abiejų lyčių gyventojų sveikatai.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Šiuo metu Europos Sąjungoje yra 120 mln. gyventojų, kuriems kyla ypač didelis skurdo pavojus. Moterims ekonomikos krizė padarė daug didesnę įtaką, ir joms kyla didesnis skurdo pavojus, ypač vienišoms motinoms.

Sveikatos priežiūros sistemos dėl ekonomikos krizės susiduria su dideliais sunkumais. Sumažinti biudžetai, netgi uždarytos didelės įstaigos. Norėčiau paklausti, kokių priemonių esate numatę, kad išankstinis gimdos kaklelio ir krūties vėžio stebėjimas būtų prieinamas visoms moterims, nepaisant jų socialinės ir materialinės padėties, ir būtent, kad būtų sudarytos sąlygos tinkamai sveikatos priežiūros sistemai, kuri užtikrintų gerą paslaugų kokybę visoje Europos Sąjungoje.

John Dalli, *Komisijos narys.* – Mes vėl kartojame, kad sveikatos priežiūra ir sveikatos priežiūros paslaugų teikimas priklauso valstybių narių kompetencijai. Komisija iš tiesų pateikė krūties vėžio atrankinės patikros gaires, ir darėme spaudimą valstybėms narėms, kad šios vadovautųsi gairėmis ir kuo greičiau įgyvendintų krūties tyrimų metodus savo šalyse. Galiu pasakyti, kad dauguma šalių įgyvendino tinkamus ir labai gerus krūties tyrimo metodus, ir tai jau duoda rezultatų; kitose šalyse procesas, deja, vyksta lėtai. Galiu jus patikinti, kad palaikome ryšius su Europos Sąjungos valstybėmis narėmis ir šis klausimas yra vienas svarbiausių.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 16, kurį pateikė **Tiziano Motti** (H-0587/10)

Tema: 2010 m. birželio 23 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl Europos greitojo išpėjimo sistemos sukūrimo kovojant su vaikų pornografija ir seksualiniu persekiojimu (SARE)

2010 m. birželio 23 d. Europos Parlamentas patvirtino rezoliuciją „dėl Europos greitojo išpėjimo sistemos sukūrimo kovojant su vaikų pornografija ir seksualiniu persekiojimu“. 2007 m. gegužės 22 d. Komisija publikavo komunikatą „Bendrosios politikos, skirtos kovai su elektroniniais nusikaltimais, linkme“. Parlamentas pakvietė Tarybą ir Komisiją tęsti veiklą, susijusią su 2007 m. gegužės mėn. Komisijos komunikatu ir įgyvendinti bei išplėtoti 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/24/EB dėl duomenų, generuojamų arba tvarkomų teikiant viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas arba viešuosius ryšių tinklus, saugojimo siekiant apibrėžti duomenų apsaugos reikalavimus tiems, kurie pasinaudojo duomenų perkėlimu internetu, duomenų, kurie naudingi teisėtvarkai ir teisės institucijoms, kad šios galėtų greitai ir veiksmingai užkirsti kelią vaikų pornografijai ir seksualiniam išnaudojimui internete. Ar Komisija gali pailiustruoti veiksmus, kurių buvo imtasi dėl šios rezoliucijos?

László Andor, *Komisijos narys.* – Esu tvirtai pasiryžęs kovoti su vaikų išnaudojimu, ypač seksualine prievarta prieš vaikus. 2010 m. kovo 29 d. Komisija priėmė pasiūlymą dėl direktyvos dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija. Šis plataus užmojo tekstas aprėpia pažeidėjų baudžiamąjį persekiojimą, nukentėjusiųjų apsaugą ir pažeidimų prevenciją.

Atsižvelgiant į technologijų plėtros sukeltą riziką, pasiūlyme numatomos tokios naujos nusikalstamos veikos kaip viliojimas, vaikų pornografijos žiūrėjimas neparsisiuntus rinkmenos, seksualinė prievarta internete arba skelbimas apie galimybę prievartauti vaikus, pvz., naudojant interneto forumus. Numatomos specialios tyrimo priemonės, pvz., slaptos policijos operacijos išsiskverbiant į seksualinius nusikaltimus padariusių asmenų aplinką; specialūs tyrimo padaliniai turės tirti vaikų pornografijos medžiagą, siekdami nustatyti nukentėjusį vaiką.

Valstybės narės turėtų sukurti nacionalines sistemas, skirtas blokuoti prieigą prie interneto tinklalapių, kuriuose yra vaikų pornografijos, ir imtis veiksmų, kad medžiaga būtų pašalinta iš jos šaltinio. Atidžiai išnagrinėjome 2010 m. birželio 23 d. Europos Parlamento pareiškimą ir man būtų įdomu sužinoti gerbiamo Parlamento nario siūlymą dėl greitojo išpėjimo sistemos. Taip pat atkreipiau dėmesį į pasiūlymą išplėsti Duomenų saugojimo direktyvos taikymą, siekiant išsaugoti duomenis apie vartotojų atliktas vaikų pornografijos medžiagos paieškas, apie į internetą įkeltą vaikų seksualinio prievartavimo turinį arba žinutes, kuriomis internete siekiama vilioti vaikus.

Duomenų saugojimo direktyva įpareigoja ryšių paslaugų teikėjus ir tinklo operatorius saugoti perdavimo ir buvimo vietos duomenis bei informaciją apie abonentus. Ji neapima informacijos apie turinį. Pasitelkiant teisėto perėmimo priemonę, turinys gali būti įgytas ir laikomas baudžiamųjų veikų tyrimams. Teisėtą perėmimą reglamentuoja tik nacionalinė teisė, o teisėtas perėmimas valstybėse narėse skiriasi, tačiau iš esmės teisėtas perėmimas gali būti panaudotas tik tada, kai teisėsaugos institucijos turi informacijos apie konkrečią vykdomą veiklą ir reikalingas tolesnis tyrimas. Ši tyrimo priemonė nepatenka į Duomenų saugojimo direktyvos taikymo sritį.

Teisėtas perėmimas įvyksta tada, kai vykdomas baudžiamasis tyrimas, kuris suponuoja įtariamojo buvimą. Duomenų saugojimo direktyva, priešingai, įpareigoja operatorius saugoti tam tikras duomenų kategorijas, neatsižvelgiant į tai, ar duomenis turintys asmenys yra įtariamieji, ar ne. Įtraukus į Duomenų saugojimo direktyvą ir didžiulę dalį asmeninių, ir su turiniu susijusių duomenų, pvz., skirtingų žodžių skirtingomis kalbomis atliktos paieškos internete, turinio įkėlimas, pranešimai, kuriais apsieista, ir priemonės, reikalingos visiems vartotojams nustatyti, turės atitikti būtinumo ir proporcingumo reikalavimus, kurie dar nepadaryti. Toks direktyvos išplėtimas būtų taikomas bet kuriuo metu visose platformose ir neatsižvelgiant į temą.

Gerbiamo nario pateiktas pasiūlymas kelia abejonių dėl jo atitikimo proporcingumo principui, net jei tikslas yra pagrįstas ir nusipelno visų mūsų dėmesio. Komisija tiki, kad pastarasis pasiūlymas dėl direktyvos būtų tinkamesnė priemonė bendram tikslui apsaugoti vaikus nuo vaikų seksualinių išnaudotojų.

Tiziano Motti (PPE) . – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau kelių sekundžių išsakyti savo nuomonę, nes man patiko atsakymas ir už tai esu dėkingas Komisijos nariui. Taip pat džiaugiuosi, kad stengiamasi šią problemą galutinai išspręsti.

Remdamasis 2010 m. birželio 23 d. pareiškimu norėčiau tik atkreipti dėmesį, kad speciali nuoroda skirta įkeliamiems duomenims, o ne parsisiuntimui iš tinklalapių. Tai dėl to, kad iš esmės tikime, jog taip pat turi būti tinkamai atsižvelgiama į paieškos vartotojų teisę į privatumą.

Nepaisant to, manau, kad gali būti padaryta daugiau, dar daug daugiau, nes žmonės, vadovaudamiesi proporcingumo principu, ramiausiai leidžiasi į paieškas, žinodami, kad paieškų metu jiems bus užtikrinama didesnė privatumo apsauga. Taip pat turi būti ir galimybė pasiekti tinkamą kompromisą šioje srityje, apsaugant nepilnamečius.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – Norėčiau sugrįžti prie 2010 m. birželio 23 d. Parlamento pareiškimo. Prisiminsite, kad numatyta tik sukurti greitą ir veiksmingą išpėjimo sistemą kovai su pedofilija. Mano klausimas susijęs ne tik su šiuo, bet ir su kitu dalyku – ar neturėtų atskiros policijos pajėgos sukurti Europos Sąjungos lygmens duomenų bazės, kurioje būtų pateikiama informacija apie nuteistus pedofilus, kad vienos valstybės narės

policijos pajėgos galėtų naudotis informacija, kurią sukaupė kitos valstybės narės policijos pajėgos?

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, neseniai Lenkija numatė medikamentinę pedofilų ir prievartautojų kastraciją taikant hormoninį gydymą siekiant nuslopinti lytinį potraukį, po to buvo suimtas keturiasdešimt penkerių metų vyras, kurio nepilnametė duktė su juo susilaukė dviejų vaikų. Ši priemonė, kaip jūs turbūt įsivaizduojate, Lenkijoje sukėlė didelių diskusijų ir reakcijų, dėl to, kieno teises reikia pirmiau ginti: ar visuomenės, kurios nariai tikisi būti apsaugoti nuo prievartautojų, ar už seksualinius nusikaltimus nuteistų asmenų, kurie gali būti nubausti tokia bausme, kurią daugelis laiko nehumaniška. Ar Komisija šiuo ir cheminės kastracijos už seksualinius nusikaltimus klausimu išreiškė kokią nors poziciją?

László Andor, Komisijos narys. – Kaip jau minėjau savo kalbos pradžioje, viena geriausių priemonių kovojant su vaikų pornografija ir vaikų seksualiniu išnaudojimu – skubus 2010 m. kovo mėn. Komisijos pasiūlymo, skirto kovai su vaikų seksualiniu išnaudojimu, priėmimas.

Komisija nekantrauja išvysti Europos Parlamento ataskaitos projektą ir pradėti trišalius susitikimus. Taip pat tikiu, kad valstybės narės ir Europos Parlamentas pateiks galutinį dokumentą, kuris svarbus kovojant su šiais nusikaltimais, ir norėčiau dar kartą atkreipti jūsų dėmesį į proporcingumo principą, kuris, manau, susijęs su paskutiniu pateiktu klausimu.

Pirmininkas. – Dabar pradėsime svarstyti klausimą Nr. 17, kurį pateikė B. Matera, kuri sėdi 666 vietoje. Tai ne jūsų vieta!

Klausimas Nr. 17, kurį pateikė **Barbara Matera** (H-0609/10)

Tema: Jaunimas ir darbo rinka

Remiantis Eurostato duomenimis, 9,6 proc. Europoje gyvenančių darbinio amžiaus žmonių neturi darbo. Kasmet Europoje universitetą baigia apie 3 mln. jaunimo. 2004–2008 m. žmonių, kuriems gresia skurdas, skaičius Europoje išaugo nuo 15 iki 16,5 proc., t. y. padidėjo 1,5 proc.

Komisija neseniai paskelbė dokumentą „Naujasis postūmis Europos bendradarbiavimui profesinio mokymo sityje siekiant paremti strategiją „Europa 2020“. Be to, 2010 m. – tai Europos kovos su skurdu metai.

Ar Komisija imsis veiksmų, kad būtų sudarytos tikros sąlygos jaunimui patekti į darbo rinką tokiam amžiuje, kuriame jie neturi patirti nedarbo, nes po 30 metų jis gali pasiekti patologinius lygius? Tai būtų galima padaryti imantis priemonių siekiant skatinti valstybes narses įdarbinti 19–35 metų amžiaus žmones remiantis tam tikrais nuopelnais ir suteikiant jiems atitinkamą atlyginimą vidutinės trukmės ir ilgaisiais laikotarpiais.

László Andor, Komisijos narys. – Per pastaruosius dvejus metus nedarbo jaunimo skaičius Europos Sąjungoje padidėjo vienu milijonu. Šiuo metu daugiau nei penki milijonai 25 metų nesulaukusių jaunuolių negali rasti darbo.

Komisija puikiai žino apie sunkumus, su kuriais šiandien darbo rinkoje susiduria jaunimas. Per daug jų dirba pagal trumpalaikes sutartis, kurios nesuteikia tinkamų galimybių tobulėti, kad ir kokios geros kvalifikacijos būtų asmenys. Be to, kai kurios grupės susiduria su ypač dideliais sunkumais bandydamos gauti darbą ir likti darbo rinkoje. Šias grupes sudaro jaunuoliai iš migrantų šeimų ir tautinių mažumų, pvz., romai.

Kartu prognozuojama, kad aukštos kvalifikacijos darbuotojų paklausa didės 16 mln., o vidutinės kvalifikacijos darbuotojų paklausa didės daugiau nei 3,5 mln. Tai suteikia jaunimui didelių galimybių įsidarbinti ir turime užtikrinti, kad jis ja visapusiškai pasinaudotų.

Strategijoje „Europa 2020“, kurioje nustatyti išsamūs ES augimo ir darbo vietų kūrimo planai per artimiausią dešimtmetį, atkreipiamas ypatingas dėmesys į jaunimą ir nustatomi aiškūs aukštojo išsilavinimo tikslai. Rugsėjo mėn. Komisija pristatė jaunimui skirtų politinių iniciatyvų rinkinį pavadinimu „Judus jaunimas“. Rinkinyje numatyta jaunimo švietimo ir užimtumo per artimiausią dešimtmetį pagerinimo darbotvarkė. Neseniai Komisija pristatė kitą pavyzdinę iniciatyvą – „Naujų įgūdžių ir darbo vietų darbotvarkė“. Komisija skatina nustatyti jaunimo garantijas siekiant užtikrinti, kad per keturis mėnesius nuo mokyklos baigimo visi jaunuoliai dirbtų ar mokytųsi arba kad jiems būtų taikomos aktyvios darbo rinkos priemonės.

Kitas aspektas – poreikis mažinti darbo rinkos segmentaciją, kad būtų laikomasi bendros darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų politikos. Siūlome, kad valstybės narės, kuriose darbo rinkos yra segmentuotos, apsvaistytų galimybę įvesti neterminuotas sutartis, kuriose būtų numatytas pakankamai ilgas bandomasis laikotarpis, ir laipsniškai didinti socialinės apsaugos teises. Taip pat turime skatinti didesnę darbo judumą ir remti inovacijas. Šiuo atveju dvi pagelbėsiančios priemonės yra ES darbo judumo schema – „Tavo pirmasis EURES darbas“ – ir Europos laisvų darbo vietų stebėjimo sistema. „Tavo pirmasis EURES darbas“ padės skatinti jaunimo darbo judumą, o Europos laisvų darbo vietų stebėjimo sistema leis jaunimui ir darbo konsultantams matyti laisvas darbo vietas visoje Europos Sąjungoje ir joms keliamus reikalavimus. Tuo tarpu jaunieji verslininkai, kurie negali rasti alternatyvaus finansavimo verslui pradėti, galės pasinaudoti Europos mikrofinansų priemonės „Progress“ parama.

Žinoma, nėra vieno problemų, su kuriomis susiduriame, sprendimo, tačiau keisdami patirtimi daug ko galime išmokyti vieni iš kitų. Mūsų siūlomoje Jaunimo užimtumo sistemoje pateiktos rekomendacijos, kaip politikos formuotojai, suinteresuotieji subjektai ir institucijos gali padėti įveikti problemas. Visos vietos lygmens viešosios įdarbinimo tarnybos, socialiniai partneriai, darbdaviai ir pagalbos jaunimui tarnybos turi atlikti labai svarbų vaidmenį. Dirbsime siekdami, kad ES lygmeniu tarp jų vyktų intensyvesni patirties ir gerosios praktikos mainai. Tvirtai tikiu, kad sujungdami išteklius ES lygmeniu galime kurti ir diegti sėkmingas politikos priemones jaunimui remti.

Barbara Matera (PPE). –(IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, esu patenkinta Komisijos nario atsakymu. Atsižvelgiant į pasaulinę ekonomikos padėtį ir krizę, dėl kurios darbo rinkos sąlygos labai pablogėjo, pakenkdamos pažeidžiamiausiai grupei, t. y. jaunimui, paprašyčiau Komisijos nario pateikti savo nuomonę dėl poreikio didesnę dėmesį skirti Europos priemonėms, pvz., Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondui, kurios mums reikalingos siekiant perkvalifikuoti be darbo likusius darbuotojus dėl su ekonomikos krize, taip pat su globalizacija susijusių priežasčių.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). –(EL) Pone pirmininke, Komisijos nary, klausiausi jūsų atsakymo į savo gerbiamosios kolegės klausimą, tačiau norėčiau, kad dėmesį atkreiptumėte į kitą dalyką – tai, kas vyksta iš tiesų.

2009 m. nedarbo lygis Graikijoje siekė 20 proc. tarp jaunų vyrų ir 34 proc. tarp jaunų moterų. Padėtis dar labiau pablogėjo, kai įsikišo Tarptautinis valiutos fondas. Kartu dviejų Europos Sąjungos per Nacionalinių strateginių kryptių planą finansuojamų programų panaudojimo lygis yra atitinkamai 1,9 ir 3,2 proc.

Taigi klausimas yra toks: kodėl Graikijoje toks žemas panaudojimo lygis? Ar reikia kaltinti Graikijos vyriausybę? Antra, ar Komisija svarsto kokias nors papildomas priemones, skirtas šiai nedarbo problemai išspręsti?

Seán Kelly (PPE). – Trumpai tariant, tai yra labai svarbi, nors ir liūdna, tema. Žinau, kad mano paties šalyje 20 proc. jaunimo neturi darbo ir vėl prasideda iki tol sustabdyta emigracija su vadinamuoju protų nutekėjimu, beje, ir tarp mano šeimos narių.

Be to, atsižvelgiant į paskutinį klausimą, ar kai kurios šalys yra imlesnės Europos Sąjungos siūlomoms priemonėms nei kitos ir su kokiomis kliūtimis susiduriama jas įgyvendinant?

László Andor, *Komisijos narys.* – Norėčiau padėkoti už komentarus ir už tai, kad atkreipėte dėmesį į kitus fondus, be tų, kuriuos jau paminėjau: mikrofinansų priemonę, Europos socialinį fondą ir Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą. Jie taip pat gali būti svarbūs, o Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas gali būti ypač svarbus netikėto masinio nedarbo, nuo kurio labai nukentčia ne tik apdirbamojoje pramonėje dirbantys žmonės, bet gali nukentėti ir kitos pramonės šakos, atveju.

Iš tikrųjų manome, kad šie fondai yra naudingi ir turi būti užtikrintas jų finansavimas artimiausiu finansiniu arba artimiausiu programavimo laikotarpiu, nes, deja, net ir atėjus geresniems laikams turime numatyti, kad tam tikrais atvejais dėl restruktūrizavimo ir tarptautinių įmonių persikėlimo bus gerokai mažinami etatai. Turime skirti ypatingą dėmesį konkrečioms atvejams.

Europos Sąjungoje atsiranda pasidalijimas – tam tikras dualizmas, – kai daugumoje valstybių didėja BVP ir užimtumas, tačiau taip pat yra šalių, pvz., Graikija ir Airija, kurios toliau kovoja su įtampa finansų rinkose.

Neseniai asmeniškai derėjau su ministru L. Katseliu, su kuriuo aptarėme, kaip būtų galima Graikijoje veiksmingiau panaudoti Europos socialinio fondo lėšas. Visai neseniai susidūrėme su keliomis priežastimis, įskaitant pačią krizę, bendrojo finansavimo ir tam tikrus administravimo sunkumus, kurios sukliudė ryžtingai pasinaudoti Europos socialinio fondo lėšomis, tačiau galiu užtikrinti, kad mano tarnybos labai intensyviai ir glaudžiai bendradarbiauja su Graikijos administruojančiąja institucija siekdamos šiuo metu rasti tinkamų galimybių finansuoti iš ESF. Manau, būtų iš tikrųjų naudinga, jeigu sugebėtume rasti tinkamą finansavimo būdą.

Iš tikrųjų skubiais atvejais tai tampa dar sudėtingiau, be to, reikia ir galima persikirstyti laisvas ESF lėšas. Ilgesniu laikotarpiu, manau, turime reformuoti Europos socialinį fondą, kad jį būtų galima veiksmingiau panaudoti konkrečiais atvejais ir su jo pagalba suvienodinti netolygų ekonomikos vystymąsi Europos Sąjungoje, kuris jau tapo aiškus ir demografiniu požiūriu, sukeldamas migracijos srautus, kurių anksčiau nebuvo galima pakankamai įvertinti. Atkreipsime į tai dėmesį ir, atsižvelgdami į darbo rinkos tendencijas, reformuosime Europos socialinį fondą.

Pirmininkas. – Kolegos, iki posėdžio pabaigos 20.30 val. liko 40 minučių, todėl siūlau paskirstyti šį laiką pirmininko pavaduotojai V. Reding ir Š. Fülei. Pirmininkas – V. Reding.

Kolegos, prašyčiau apskaičiuoti, ar spėsite užduoti savo klausimą. Apgailestauju, kad dėl užsitęsusių paskutinių diskusijų tiek mažai laiko liko šį vakarą, tačiau ketinu sustabdyti posėdį 20.30 val., kad vertėjai galėtų pavakarieniauti. Aš pats čia būsiu iki vidurnakčio.

Antra dalis

Klausimas Nr. 18, kurį pateikė **Marc Tarabella** (H-0570/10)

Tema: Moterų ir vyrų lygybė priimant sprendimus

Atsižvelgiant į tai, kad nacionaliniuose parlamentuose ir vyriausybėse moterys užima tik vieną vietą iš keturių, kad jos sudaro ne daugiau kaip 10 % ES stambiųjų biržoje kotiruojamų bendrovių valdybų narių ir tik 3 % šių valdybų vadovų, Komisija savo 2010–2015 m. moterų ir vyrų lygybės strategijoje teigia, kad ji „svarstys iniciatyvas“, „stebės, kaip siekiama“, ir „rems pastangas“. Tačiau, siekiant kovoti su šiomis vadinamomis stiklo lubomis, reikia tikslingų veiksmų tuojau pat.

Ar Komisija ketina įvesti kvotas, kad priimant sprendimus dalyvautų daugiau moterų? Ar ji ketina ryžtingiau paskatinti valstybes nares plėtoti vaikų priežiūros sistemas, kurios sudarytų sąlygas motinoms geriau suderinti darbą ir asmeninį gyvenimą? Kokių kitų priemonių ji ketina imtis šioje srityje, visų pirma kovojant su stereotipais?

Viviane Reding, *Komisijos pirmininko pavaduotoja*. – Tai viena mėgstamiausių mano temų, beje, būtent todėl ketinu apsvarstyti visas teisines ir neteisines priemones, siekdama atitaisyti nuolatinę moterų ir vyrų nelygybę priimant sprendimus. Naujausi skaičiai nėra labai optimistiški, todėl iš tikrųjų turime kažką daryti – iš esmės dėl to, kad skaičiai nuolat išlieka neigiamo pobūdžio.

Tai vienas iš penkių Komisijos moterų ir vyrų lygybės 2010–2015 m. strategijos prioritetų, kurį jau pristačiau šiame Parlamente ir taip pat jau pranešiau, kad būtų gerai, jeigu daugiau moterų būtų valdybose ir eitų vadovaujamas pareigas. Būtent todėl turime kalbėti su atsakingais asmenimis. Siekdama plėtoti dialogą su suinteresuotaisiais subjektais iš verslo sektoriaus kovo mėn. pakviesiu didžiųjų biržoje kotiruojamų bendrovių vadovus susėsti prie stalo, kad reikalai pradėtų judėti į priekį. Jeigu reikalai nepajudės, siekdama pagerinti padėtį, imsiuosi tikslingų iniciatyvų.

Duomenų rinkimo ir palyginamų duomenų skleidimo klausimu puikiai žinome, kad šioje srityje taip pat susiduriame su trūkumu. Vilniuje jau yra Europos lyčių lygybės institutas, todėl galime pradėti remtis patikimesniais duomenimis, ypač moterų ir vyrų dalyvavimo priimant sprendimus duomenų baze ir reguliariomis ataskaitomis.

Iš tikrųjų aukštos kokybės priežiūros infrastruktūros trūkumas yra viena iš priežasčių, tačiau ne vienintelė, kodėl tiek mažai moterų eina su sprendimų priėmimu susijusias pareigas, todėl atidžiau išnagrinėsime valstybių narių veiklą šioje srityje. 2007–2013 m. laikotarpiu iš struktūrinių fondų bus skiriama 500 mln. EUR vaiko priežiūros paslaugoms sukurti ir dar 2,4 mlrd. EUR skirta finansuoti priemonėms, susijusioms su moterų galimybių gauti darbą ir suderinti darbą su pareigomis šeimoje, įskaitant galimybę pasinaudoti vaiko priežiūros paslaugomis, palengvinimu.

Sakydama tai noriu, kad suprastumėte, jog nesu labai sužavėta tuo, ką vaiko priežiūros srityje daro dauguma valstybių narių, todėl tai taip pat svarbus politinės darbotvarkės klausimas. Mano kolega L. Andor nagrinėja šiuos strategijos „Europa 2020“ skaičius ir veiksmus, ir iš tikrųjų esu įsitikinusi, kad valstybės narės turėtų imtis veiksmų šioje srityje.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nare, norėčiau padėkoti už jūsų atsakymą ir, svarbiausia, atsidavimą. Žinojau, kad tai viena mėgstamiausių jūsų temų. Ypač norėčiau atkreipti dėmesį į poreikį padidinti pusiausvyrą tarp vyrų ir moterų profesinio ir privataus gyvenimo; tik taip pasieksime visišką lygybę. Daugiau nei pusė valstybių narių neįgyvendino uždavinio sukurti vaiko priežiūros paslaugas bent jau 90 proc. nuo trejų

metų ikimokyklinio amžiaus vaikų ir 33 proc. iki trejų metų amžiaus vaikų. Todėl norėjau jūsų paklausti, ar ketinate imtis atsakomųjų priemonių arba net nubausti valstybes nares, kurios neįgyvendino šio uždavinio.

Mairead McGuinness (PPE). – Žodis „kvota“ yra paminėtas klausime ir negirdėjau konkretaus atsakymo į klausimą dėl kvotų. Antra, apgailestaučiau, jeigu, atsižvelgiant į moterų, kaip darbo jėgos, dalyvavimą, vaikai būtų laikomi „problema“. Vaikai būna vaikais labai trumpai ir moterys gali dirbti būdamos įvairaus amžiaus. Todėl prašyčiau nežiūrėti į vaikus kaip problemą. Vaikai nėra problema – tiesą sakant, problema tai, kad mums Europos Sąjungoje reikia daugiau vaikų. Problema, kurią pripažino klauseja, yra tokia: kaip moterims įveikti diskriminacines kliūtis?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Nors iš universitetą baigusių žmonių daugiau nei 55 proc. yra moterys, vis dar nerandame jų einančių vadovujanąsias pareigas valstybės institucijose arba dažnai ir verslo sektoriuje. Be to, taip pat yra 17 proc. darbo užmokesčio skirtumas dėl lyties.

Norėčiau paprašyti jūsų apsvarstyti kai kurias išsamias programas ir netgi griežtesnės valstybių narių kontrolės mechanizmus, susijusius su vaiko priežiūros paslaugomis. Jeigu nesugebėsime sukurti darbo ir gyvenimo pusiausvyros, negalėsime skatinti jaunų mamų siekti profesinės karjeros, kad jos taip pat galėtų eiti vadovujanąsias pareigas.

Viviane Reding, *Komisijos pirmininko pavaduotoja.* – Visiškai pritariu nuomonei, kad dauguma valstybių narių nesiekia Barselonos tikslų. Tik aštuonios valstybės narės pasieks Barselonos tikslus, susijusius su vaikais iki 3 metų amžiaus.

Esu už lygybę atsakinga Komisijos narė, todėl neatsakau už socialinius reikalus ir žinau, kad visi šie klausimai įtraukti į strategijos „Europa 2020“ darbotvarkę. Iš tikrųjų turėsime išnagrinėti visus šiuos klausimus, nes kartu su senėjančia visuomene problemos taps sudėtingesnės. Kas, beje, pasirūpins pagyvenusiais žmonėmis? Moterys turės prižiūrėti ne tik vaikus, bet ir vyresnio amžiaus žmones. Todėl iš tikrųjų turime atkreipti dėmesį į tai ir išnagrinėti, kodėl valstybės narės nepasinaudoja laisvais pinigais, kad teiktų vaiko priežiūros paslaugas.

Kvotų klausimu, manau, savo atsakyme nepavartočiau žodžio kvota, tačiau aiškiai pasakiau, kad jeigu šioje srityje nebus pažangos, tuomet kažką darysiu, ir kalbėdama apie pažangą aiškiai užsiminiau, ką turiu omenyje. Pažanga reiškia, kad viešai biržoje kotiruojamų bendrovių valdybose iki 2015 m. būtų 30 proc., o iki 2020 m. – 40 proc. moterų. Manau, kad galime pasiekti šiuos tikslus be griežto įsikišimo Europos lygiu. Priešingu atveju, ką gi, kvotų klausimas numatytas darbotvarkėje, ir, jeigu yra tokių, kurie gali manyti, kad aš nedarysiu to, ką sakau, esu žinoma kaip žmogus, kuris paprastai atlieka darbus, apie kuriuos praneša. Būtent todėl įmonės dabar turi puikią galimybę padaryti taip, kad man nereikėtų įsikišti, nes jeigu jos elgsis teisingai, mums nereikės įsikišti.

Visiškai sutinku su skaičiais, kurie buvo pacituoti. Mes, moterys, sudarome 60 proc. universitetą baigusių žmonių; tai reiškia, kad kažkoku būdu turėtume užimti 60 proc. vadovujanųjų pareigų, tačiau toli gražu dar nepasiekėme to lygio. Dėl šios priežasties turime padėti moterims užimti vadovujanąsias pareigas. Esama daugybės priežasčių, kodėl joms tai nepavyksta: viena iš jų – kultūra ir ją sunkiausia pakeisti. Taip pat dėl šios priežasties moterų dalyvavimas priimant sprendimus yra vienas iš lyčių lygybės strategijos prioritetų, lygiai taip pat, kaip ir vidutinis 17 proc. darbo užmokesčio Europoje skirtumas dėl lyties – kai kuriose šalyse jis labai didelis, kai kuriose labai mažas.

Kitais metais ketiname pradėti kampaniją, skirtą šios informacijos sklaidai didinti. Pvz., Vokietijoje įgyvendinamas labai puikus projektas, kurį galėtume pritaikyti kitose šalyse, pagal kurį viešosiose erdvėse įrengiamas matuoklis, rodantis, kiek ilgiau turi dirbti moteris, kad pasiektų tokį pat vidutinį darbo užmokestį kaip vyrai. Žinoma, taip pat turime į šią diskusiją įtraukti socialinius partnerius ir įgyvendinti skaidrumo priemones.

Visa tai numatyta moterų strategijos darbotvarkėje ir planuojame tai įgyvendinti laipsniškai – ne tik kalbėti apie tai, bet ir pakeisti šiuos dalykus.

Pirmininkas. – Klausimas Nr. 19, kurį pateikė **Georgios Papanikolaou** (H-0572/10)

Tema: Valstybių narių išlaidos, susijusios su baudžiamųjų bylų vertimo žodžiu, vertimo raštu ir informavimo sąnaudomis

Reglamentas dėl teisių į vertimą žodžiu ir vertimą raštu, kurį neseniai priėmė Taryba, ir teisiųjų teisė į informaciją, kuri šiuo metu nagrinėjama, yra dvi pagrindinės Komisijos siūlomo veiksmų plano priemonės teisiųjų teisėms į gynybą stiprinti.

Ar Komisija galėtų atsakyti į toliau pateikiamus klausimus?

Atsižvelgiant į tai, kad numatoma, jog valstybės narės padengs visas vertimo žodžiu, vertimo raštu ir informavimo išlaidas, kokio tikimasi šių paslaugų teikimo finansinio poveikio ir finansinės naštos valstybėms narėms? Į tokias valstybes nares kaip Graikija ir Malta plūsta daug nelegalių imigrantų ir manoma, kad jos turės itin didelių sąnaudų teikdamos vertimo raštu ir vertimo žodžiu ar informavimo paslaugas, kurios bus susijusios su pateiktais kaltinimais ir policijos pareigūnų bei prokurorų mokymu.

Ar Komisija ketina padėti šioms šalims ir suteikti joms finansinę paramą, kad jos neturėtų padengti visų nelegalių imigrantų išlaidų, susijusių su teismo procesu? Jei taip, kokie kriterijai bus taikomi nustatant tokios pagalbos dydį ir sprendžiant, kurios valstybės ją gaus?

Viviane Reding, *Komisijos pirmininko pavaduotoja.* – Tapusi Komisijos nare pamačiau, kad praeityje daug nuveikta sprendžiant saugumo klausimus ir labai mažai nuveikta sprendžiant teisių klausimus. Būtent todėl, savo žinioje turėdami Lisabonos sutartyje numatytas priemones ir Stokholmo strategiją, pagal kurią daugybė pažangą skatinančių priemonių buvo pritaikytos praktikoje, nusprendėme imtis veiksmų ir jų ėmėmės labai greitai.

Visų pirma leiskite padėkoti Parlamentui už puikų darbą, nuveiktą procesinių teisių srityje. Jau susitarėme dėl baudžiamajame procese teisiama asmens teisės į vertimą žodžiu ir vertimą raštu. Darome didelę pažangą rengdami direktyvą dėl teisės į informavimą baudžiamajame procese: garsusis pranešimas apie teises. Jeigu norime tapti teisių žemynu, procesines teises turėsime įdiegti pamažu. Jos atsieina nepigiai, tačiau jos būtinos siekiant užtikrinti Europos piliečių teises į gynybą ir taip pat tinkamą abipusio pripažinimo principo taikymą.

Prieš pateikdami kokį nors pasiūlymą visada atliekame išsamų ES teisės aktų finansinių padarinių poveikio valstybėms narėms vertinimą. Tik tuomet pateikiame pasiūlymus dėl įstatymo galią turinčio teisės akto. Tai, žinoma, buvo atliekama remiantis valstybių narių vyriausybės pateiktais skaičiais. Šie skaičiai atspindi, kad papildomos išlaidos, kurias turės padengti valstybės narės, neturėtų būti per daug didelės.

Dėl teisės į vertimą žodžiu ir vertimą raštu direktyvoje paprasčiausiai pakartojama jau galiojanti valstybių narių pareiga, nustatyta Europos Tarybos priimtoje Europos žmogaus

teisų konvencijoje, taigi joje nenustatoma jokia išskirtinė pareiga. Joje reikalaujama to, kas svarbiausia. Vargu ar valstybės narės – dauguma jų jau laikosi Strasbūro teismo praktikos – patirs kokių nors išlaidų, be tų, kurios jau buvo padarytos šiam tikslui.

Dėl teisės į informavimą didžiausia išlaidų dalis bus susijusi su pradinėmis vienkartinėmis išlaidomis, skirtomis pranešimui apie teises parengti. Šiuo atveju Komisija jau pateikė modelį kaip direktyvos priedą visomis ES kalbomis. Valstybės narės turi pasinaudoti šiuo modeliu ir jį nukopijuoti, taigi jų išlaidos nebus labai didelės. Komisijos biudžete nenumatytas joks paskirstymas, kuris leistų institucijai suteikti finansinę paramą valstybei narei, kad ji padengtų šias išlaidas. Jeigu valstybės narės įvertintų teismo klaidų, teisės gynimo priemonių panaudojimo, pakartotinių teismo procesų, visos teisingumo sistemos reputacijos praradimo ir kartais Strasbūro arba vidaus teismų priteisiamos žalos atlyginimo pavojų ir apskaičiuotų savo išlaidas, tuomet paaiškėtų, kad tai atsakingai valstybei kainuoja daug brangiau nei skirti finansavimą šioms pagrindinėms teisėms užtikrinti.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pone pirmininke, Komisijos nare, dėkoju jums už atsakymą. Tai, ką sakote, yra visiška tiesa, ir negaliu su jumis nesutikti.

Tačiau patikslinsiu ir dar kartą paklausiu: ar numanome, kokios bus išlaidos, ypač kai kurioms mažoms šalims, patiriančioms tokį didelį spaudimą ir turinčioms tokių rimtų problemų, jeigu, pvz., tokiose šalyse kaip Graikija arba Malta, kuriose, kaip žinote, patiriame didelį spaudimą dėl neteisėtų imigrantų ir žmonių, kuriems gali reikėti pagalbos baudžiamajame procese, kaltinamiesiems, be jų turimo tipinio rašto ir įvairių tipinių dokumentų, reikia išversti bet kurį kitą jų bylos dokumentą, o tai, kaip žinote, yra specialisto darbas, priklausantis nuo bylos?

Brian Crowley (ALDE). – Aš taip pat norėčiau padėkoti Komisijos narei už jos atsakymą. Kaip ir pirma kalbėjęs mano kolega, manau, kad viena didžiausių problemų, kuri turėtų būti pripažinta, yra tai, kad – nors visi suprantame teisės kreiptis į teismą teisingumo ieškančiam asmeniui priimtina forma svarbą – šios naujos taisyklės negali būti naudojamos kaip teisinis mechanizmas siekiant vilkinti tolesnį svarbių bylų nagrinėjimą, nepaisant to, ar tai būtų deportacija pagal imigracijos taisykles, ar tam tikrų nuosprendžių ginčijimas ir t. t.

Ar teisės aktuose arba pasiūlyme yra kokia nors dalis, kuri sudarytų galimybes teismui nepaisyti būtinybės išversti kiekvieną atskirą dokumentą į kalbą?

Viviane Reding. *Komisijos pirmininko pavaduotoja.* – Galiu tik pakartoti, kad netinkamo teisingumo įgyvendinimo arba tokio elgesio su žmonėmis, kokio neturėtų būti teisių Europoje, išlaidos yra daug didesnės nei investicijos į tas pagrindines teises.

Žinoma, daug sudėtingesnėje padėtyje yra tos šalys, kurios labai atsilieka nuo minimalių reikalavimų ir turi daug ką padaryti, kad pasiektų tuos minimalius standartus, o šalims, kurios teisių srityje jau yra pasiekusios tam tikrą lygį, bus daug lengviau tai padaryti. Ar tai priežastis nieko nedaryti? Priešingai. Įvairių valstybių narių išlaidas nagrinėjame taip pat atsižvelgdami į sunkias sąlygas, kuriomis jos turi veikti. Tai nėra vien prieglobsčio klausimas. Tai taip pat baudžiamojo proceso klausimas, pvz., neteisėto imigranto, kaltinamo padarius nusikaltimą ir dalyvaujančio teismo posėdyje, atveju. Nenustatėme privalomos visų dokumentų vertimo tvarkos, išskyrus tuos, kurie būtini siekiant sudaryti galimybę baudžiamąją tvarką persekiojamam asmeniui suprasti, kas vyksta.

Beje, absoliuti dauguma žmonių, kurie iš to turės naudos, nebus neteisėti imigrantai. Didžiausios žmonių grupės, kurios turės iš to naudos, – į kitą valstybę narę keliaujantys

žmonės, pvz., turistai, arba kitoje valstybėje narėje gyvenantys asmenys, kurie nekalba tos šalies kalba. Todėl iš esmės tai bus naudinga milijonams Europos piliečių.

Įsivaizduokite, kad keliaujate iš Strasbūro į kaimyninę šalį. Patiriate avariją. Ką nors sužalojote. Jūs nuvykstate į policiją, teismą ir nesuprantate, kuo esate kaltinamas. Tokiomis aplinkybėmis būtumėte labai patenkintas, jeigu galėtumėte bent jau žinoti, kuo buvote kaltinamas, kad galėtumėte pabandyti apsiginti. Manau, kad tai pagrindinė žmogaus teisė, ir turėtume atsižvelgti į visuomenės išlaidas, susijusias su šios pagrindinės žmogaus teisės neįgyvendinimu.

Pirmininkas. – Apgailestauju, tačiau M. Harkin, M. Cashmano, A. Mirsky ir B. Crowley klausimai šį vakarą nebus užduoti. Atsakymą jie gaus raštu. Kaip buvo minėta, jau vėluojame dėl užsitęsusių ankstesnių diskusijų.

Dabar pereisime prie klausimo Š. Fülei.

25 klausimas (**Jim Higgins**) (H-0579/10)

Tema: ES plėtra siekiant priimti Turkiją

Ar Komisija malonėtų apžvelgti dabartinę padėtį dėl Turkijos prašymo įstoti į ES?

Štefan Füle, *Komisijos narys.* – 1999 m. gruodžio mėn. Helsinkio Europos Vadovų Taryba Turkijai suteikė šalies kandidatės statusą ir 2005 m. spalio mėn. pradėtos stojimo derybos su Turkija. Komisija nuolat informavo Tarybą ir Parlamentą apie pažangą siekiant Kopenhagos konferencijoje nustatytų kriterijų.

Lapkričio 9 d. Komisija paskelbė 2010 m. pažangos ataskaitą dėl Turkijos. Ataskaitoje apžvelgiamas laikotarpis nuo 2009 m. spalio mėn. iki 2010 m. spalio mėn. ir ataskaita vertintina atsižvelgiant į priimtus sprendimus, priimtus teisės aktus ir įgyvendintas priemones.

Turkija toliau vykde politines reformas, visų pirma peržiūredama savo konstituciją, ir ji toliau tenkina politinio pobūdžio kriterijus. Rugsėjo 12 d. referendumu priimtos konstitucijos pataisos sudarė sąlygas siekti pažangos tokiose srityse kaip teisėsauga, pagrindinės teisės ir viešasis administravimas.

Turkijos pažangos požiūriu labai svarbu, kad konstituciniai pokyčiai būtų įgyvendinami skaidriai ir integruotai. Demokratinio atvirumo politikos, kuria visų pirma siekta spręsti kurdų klausimą, rezultatai kol kas nepateisina lūkesčių. Šiai politikai taip pat pakenkė Konstitucinio teismo sprendimas uždrausti Demokratinės visuomenės partiją ir PKK surengtų teroristinių išpuolių banga.

Vis dar neatliktos būtinos reformos pagrindinių teisių srityje ir visų pirma saviraiškos laisvės srityje. Didelis žurnalistų teisinio persekiojimo mastas ir žiniasklaidai daromas neteisėtas spaudimas iš tikrųjų kenkia žiniasklaidos laisvei.

Kalbant apie regioninio masto klausimus ir tarptautinius išipareigojimus Turkija turi skubiai užtikrinti visišką, nediskriminacinę Asociacijos susitarimo papildomo protokolo įgyvendinimą. Komisija rekomendavo, kad, jeigu šiuo atžvilgiu nebus pasiekta pažanga, turėtų būti taikomos 2006 m. Europos Sąjungos patvirtintos priemonės. Tai turės įtakos bendrai derybų pažangai.

Turkija toliau reiškė viešą paramą JT prižiūrint vykdomoms Kipro graikų ir Kipro turkų lyderių deryboms, kuriose siekiama rasti visapusišką Kipro problemos sprendimą. Tačiau nieko nepadaryta, kad būtų normalizuoti dvišaliai santykiai su Kipro Respublika.

Kalbant apie ekonominį stojimą į Europos Sąjungą kriterijų, Turkija tebėra veikiančios rinkos ekonomikos šalis, kuri pajėgi atlaikyti konkurencinį spaudimą ir rinkos jėgas Europos Sąjungoje. 2010 m. Turkijos ekonomika smarkiai augo, kompensuodama finansų krizės laikotarpiu patirtus nuostolius, tačiau turi būti tęsiamas privatizavimo ir struktūrinių reformų procesas.

Turkija toliau stiprina gebėjimą prisiimti narystės įsipareigojimus derindama savo teisės aktus su Europos Sąjungos teisės aktais. Šiuo ataskaitiniu laikotarpiu buvo pradėtos derybos dėl dviejų naujų derybų skyrių – aplinkos apsaugos ir maisto saugos – taigi šiuo metu derybos pradėtos iš viso dėl 13 skyrių. Ratifikavus tarpvyriausybinių susitarimą dėl dujotiekio „Nabucco“ pasiekta svarbi pažanga energetinio saugumo srityje, o inicijavus ES ir Turkijos horizontalųjį aviacijos susitarimą – pažanga bendradarbiavimo aviacijos sektoriuje. Turi būti suderinta dar daug teisės aktų žuvininkystės, socialinės politikos, teisingumo ir vidaus reikalų srityse bei muitų sąjungos srityje, kurioje vis dar neišspręstos ilgalaikės problemos.

Vis dar labai svarbu, kad Turkija pagerintų savo administracinius gebėjimus įgyvendinti su ES susijusius teisės aktus ir užtikrinti jų vykdymą.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pone pirmininke, norėčiau atsipaštyti. Vyko frakcijos posėdis. Laikas klausimams, skirtiems V. Reding, prasidėjo 20.00 val. Pamačiau tai monitoriuje ir atėjau čia, kai tik buvo pateiktas antrasis klausimas – galiausiai, jai buvo pateikti šeši klausimai. Maniau, kad, kaip ir numatyta, posėdis truks pusvalandį. Todėl pavėlavau pateikti savo klausimą. Norėčiau paklausti, ar būtumėte malonus ir vis tik leistumėte man pateikti savo klausimą po to, kai bus aptartas J. Higginso klausimas. Aš tikrai atvykau į Parlamentą tada, kai būčiau turėjęs kalbėti.

Pirmininkas. – Problema ta, kad pagal Darbo tvarkos taisyklių 116 straipsnį, jeigu tada, kai į klausimą turėtų būti atsakyta, EP nario posėdyje nėra, klausimas anuliuojamas. Personalo darbuotojai bandė, nors jie ir neprivalo, paskambinti į jūsų biurą, tačiau į skambutį niekas neatsakė. Suprantu, kad kyla sunkumų, tačiau klausimų valanda pradėta 20 minučių vėliau. Kiekvienam Komisijos nariui skirta po 20 minučių. V. Reding turėjo 20 minučių, ji atsakė į du klausimus ir 20.10 val. sutarėme pereiti prie klausimų Š. Fülei. Man labai gaila, pone B. Posseltai.

Leisiu atsakyti į du papildomus klausimus ir matysim, kaip eisis.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Pone pirmininke, turime pripažinti, kad, nors ir būdama musulmoniška šalis, Turkija labai padeda Vakarų valstybėms, ypač dėl Kuveito, Irako ir NATO. Nors esama sunkumų dėl labai didelio gyventojų skaičiaus, 74 mln., ir dėl žmogaus teisių, ekonominės padėties ir Kipro, ar Komisijos narys nesutiktų, kad padėtis gerėja? Ar jis galėtų mums nurodyti ilgalaikį arba trumpalaikį laikotarpį, kai galėsime suteikti Turkijai teisę tapti visateise Europos Sąjungos nare?

Seán Kelly (PPE). – Tiesiog trumpai pasakysiu, kad, nepaisant Turkijos padarytos pažangos tam tikrose srityse, Komisijos narys pabrėžė, kad dar reikia iš esmės pagerinti padėtį saviraiškos laisvės ir spaudos laisvės srityse. Jeigu kada nors tai bus padaryta ir ši šalis įstos į Europos Sąjungą, ar nėra grėsmės, kad ji vėl žengs žingsnį atgal ir grįš prie ankstesnės padėties daugeliu aspektų, kurie dabar turi būti pagerinti ir kurie dar pagerinti nebuvo?

Štefan Füle, *Komisijos narys*. – Dėl pirmo klausimo, tikrai palaikau tuos, kurių netenkina stojimo derybų sparta. Atsižvelgdamas į tai, kad šiuo pirmininkavimo Tarybai laikotarpiu negalėjome pradėti derybų dėl naujo skyriaus nepaisant ženklios pažangos, visų pirma pasiektos derybose dėl 8 skyriaus, susijusio su konkurencija, nemanau, kad kiekvienu pirmininkavimo Tarybai laikotarpiu derybų pradėjimas tik dėl vieno naujo skyriaus parodo šalies svarbą ir abipusį ryžtą.

Taip manau dėl tam tikrų priežasčių. Viena jų – neišspręsti klausimai dėl vis dar padalyto Kipro. Skyrių, dėl kurių derybas galime pradėti derybų dėl stojimo procese, išties nėra daug. Per likusį laiką derybas galime pradėti tik dėl trijų skyrių – dėl konkurencijos, viešųjų pirkimų ir socialinės politikos – ir tai nėra nesudėtingi skyriai. Vadovaujantis Komisijos rekomendacijomis dėl aštuonių iš jų derybos vilkinamos, taip reaguojant į tai, kad Turkija neįgyvendina papildomo protokolo, tačiau esama kitų skyrių, dėl kurių deryboms kelią užkerta kai kurios valstybės narės.

Šiomis aplinkybėmis Komisijai sunku pateikti kokį nors pagrįstą tvarkaraštį. Galiu pasakyti, kad šiandien Briuselyje pirmosios Bendrosios Tarybos ministrų lygmeniu posėdyje vyko gera diskusija dėl ES ir Turkijos santykių ir dėl stojimo derybų, siekiant susitarti dėl deklaracijų teksto. Aš taip pat imuosi tam tikrų veiksmų, siekdamas, kad šis procesas vyktų intensyviau. Tikiu, kad po artėjančių parlamento rinkimų Turkijoje abi derybų pusės bus pasirengusios būtent to ir siekti.

Spaudos laisvė – nerimą keliantis klausimas, kurį Komisija atidžiai stebi. Šiais veiksmais siekiama išnagrinėti visus 35 skyrius, visas derybų skyrių atidarymo ir uždarymo gaires, užtikrinti, kad Turkija ne tik laikytųsi Europos Sąjungos *acquis*, bet taip pat pateiktų šio *acquis* įgyvendinimo rezultatus. Tai labai glaudžiai susiję su Kopenhagos kriterijaus, kuris tiesiogiai susijęs su žiniasklaidos laisve ir saviraiškos laisve, politiniu aspektu.

Kartu su valstybėmis narėmis ir Europos Parlamentu iš tiesų siekiame, kad plėtros procesas neapsiribotų tik langelių pažymėjimu, kas vėliau gali sukelti sunkumų įgyvendinant kai kuriuos teisės aktus arba dirbant su institucijomis. Tai sunkus procesas, kuriame vis didesnė svarba teikiama rezultatams. Prieš svarstant klausimą, ar Turkijai pavyks tapti Europos Sąjungos nare, Turkija turi eiti būtent tokiu keliu. Tai būtų geriausias garantas, kad bus užtikrinamos visos laisvės, taip pat ir gerbiama EP nario minėtoji.

Pirmininkas. – 24 klausimas (**Bernd Posselt**) (H-0569/10)

Tema: Voivodinos ir Kroatijos rytinės dalies bendradarbiavimas

Kaip Komisija vertina sustiprinto tarpvalstybinio serbų Voivodinos provincijos ir Rytų Kroatijos (Osijekio regionas (Rytų Slavonija)) bendradarbiavimo galimybes, visų pirma turint mintyje tarpvalstybinės infrastruktūros plėtojimą, kuris apima ir greitkelio iš Somboro į Osijeką projektą?

26 klausimas (**Georgios Koumoutsakos**) (H-0581/10)

Tema: Vis didesnį pavojų keliančios nacionalizmo formos Albanijoje plitimas ir šios šalies galimybės įstoti į ES

Ilgą laiką pagrindinis Albanijos politinio gyvenimo požymis buvo itin didelis jos vyriausybės nestabilumas. Šis nestabilumas turi neigiamą poveikį ilgalaikiai institucijų reformai, kuri reikalinga tam, kad šalis turėtų stojimo į ES perspektyvą. Be šio šaliai būdingo politinio netikrumo atmosferos, dar vienas nerimą keliantis dalykas yra fanatiško nacionalizmo plitimas ir jo intensyvumo didėjimas žiniasklaidoje ir visuomenėje, ypač tarp jaunimo.

Galima pateikti keletą pavyzdžių: šių metų rugpjūčio mėn. Himarėje nužudytas graikų kilmės Albanijos pilietis; įvykdytas vandalizmo aktas Bobosticos kapinėse, kuriose buvo sudeginti vainikai, padėti kaip pagarbos ženklas; ir pasikartojančios bei nesantūrios pagrindinėje Albanijos spaudoje pasirodančios žodinės atakos, nukreiptos prieš Albanijos ortodoksų bažnyčios vadovą. Ar Komisija, atsižvelgdama į tai, atsakys į toliau pateikiamus klausimus;

Ar ji turi informacijos apie minėtuosius įvykius? Ar ji nerimauja dėl fanatiško nacionalizmo didėjimo? Ar ji, siekdama kovoti su šia problema, pateiks atitinkamus prašymus Albanijos vyriausybei? Be to, ar visi šie dalykai darys įtaką Albanijos stojimo į ES proceso tempui?

Štefan Füle, *Komisijos narys*. – Glaustai atsakysiu į abu klausimus.

Pagrindinis tarpvalstybinių bendradarbiavimo programų tikslas – paremti žmonėms, bendruomenėms ir šalių ekonomikoms skirtų bendros socialinės ir ekonominės aplinkos kūrimą, įskaitant ir techninio pobūdžio pagalbą. Taip šalys turėtų būti parengtos valdyti tarpvalstybines programas ateityje siekiant Europos Sąjungos struktūrinių fondų Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslų.

Tarpvalstybinėmis Vakarų Balkanų šalių bendradarbiavimo programomis taip pat siekiama atsikratyti praeities konfliktų šleifo. 2007 m. Vakarų Balkanuose pradėtos įgyvendinti tarpvalstybinės programos pagal Pasirengimo narystei pagalbos priemonę. Iki šiol pasiekti rezultatai labai geri. Kroatija ir Serbija, įgyvendindamos savo tarpvalstybines programas, parodė esančios pasirengusios bendradarbiauti neatsižvelgiant į tai, kuriai iš šalių klausimas aktualus. Kroatijos ir Serbijos tarpvalstybinėms programoms skiriamos paramos suma siekia 1,8 mln. EUR. Šios paramos lėšos naudojamos paramai skirti mažiems bendriems projektams, inicijuotiems vietinių interesantų įvairiuose sektoriuose, pvz., ekonomikos, kultūros, turizmo, aplinkosaugos ir socialiniame.

Paramą gauna savivaldybės, NVO, prekybos rūmai arba kultūros institucijos. Tokie dideli infrastruktūriniai projektai kaip šiuo atveju aptariamas projektas nepatenka į pasirengimo narystei pagalbos priemonės tarpvalstybinio bendradarbiavimo komponento sritį ir neatliepia jo tikslų. Atitinkamoms Kroatijos ir Serbijos valdžios institucijoms paprašius Serbijos atžvilgiu Komisija gali svarstyti galimybę finansuoti tokius projektus pagal pirmąjį komponentą – jis susijęs su institucijų steigimu, o Kroatijos atveju – pagal trečiąjį komponentą, priskirtiną regioninio vystymosi sričiai.

Jums leidus atsakysiu į antrąjį klausimą. Kaip nurodyta atsakyme raštu į ankstesnįjį gerbiamo EP nario klausimą Nr. E-6800/2010, Europos Komisija yra susipažinusi su informacija dėl liūdno incidento Himarėje ir įvykius įdėmiai stebi. Tariamą kaltininką pats prisistatė policijai ir laukia teismo. Albanijos valdžios institucijoms tenka visa atsakomybė dėl veiksmingo aplinkybių ištyrimo ir nešališko kaltininkų bylos nagrinėjimo.

Komisija stebės, kad ši byla būtų nagrinėjama laikantis žmogaus teisių apsaugos ir teisinės valstybės principų. Savo klausime gerbiamas EP narys pateikia išsamią informaciją dėl kitų incidentų. Albaniją ir Graikiją glaudžiai sieja istorinės aplinkybės. Abiem šalims labai naudinga tęsti bendradarbiavimą ir atsisakyti visų nacionalistinių ir ekstremistinių minčių, dėl kurių praeityje visas regionas patyrė daug nelaimių.

Komisija nuolat pabrėžė būtinybę griežtai laikytis teisinės valstybės principų ir paisyti žmogaus teisių, visų pirma laikytis asmenų, priklausančių tautinių mažumų grupėms, teisių apsaugos principų. Visos šalys kandidatės žino, kaip svarbu įvykdyti šiuos kriterijus siekiant narystės Europos Sąjungoje.

Neseniai paskelbtoje savo nuomonėje Komisija teigiamai įvertino etninių grupių santykius Albanijoje. Vis dėlto vis dar reikia dėti pastangų, siekiant užtikrinti, kad tautinių mažumų interesų būtų paisoma ir jos būtų apsaugotos.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pone pirmininke, labai ačiū už jūsų kilnumą. Komisijos nary, kalbėsiu labai trumpai. Gal galėtumėte įvertinti Serbijos miesto Somboro ir Kroatijos miesto Osijeko ryšius? Per Dunojų nutiestas didelis tiltas, o Kroatijoje pastatytas oro uostas, tačiau nėra tinkamo kelio. Tai tikrai būtų itin svarbu visam regionui.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Pone pirmininke, Komisijos nary, labai atidžiai klausiausi jūsų atsakymo ir dėkoju už informaciją dėl konkrečių įvykių. Tačiau kita vertus šiandieninį klausimą pateikiau iš esmės dėl to, kad, vertinant objektyviai, Albanijoje suvešėjo nacionalizmas. Mums, Graikijos gyventojams, tai kelia nerimą, nes tokio pobūdžio dalykai neturėtų vykti šalyje kandidatėje. Tikimės, kad šios problemos bus išspręstos.

Pirmininkas. – Pone J. Palecki, ar norėtumėte pateikti pastabą dėl Baltarusijos?

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Taip, norėčiau pateikti klausimą dėl Baltarusijos. Dėkoju už jūsų dovaną Kalėdų išvakarėse.

Neseniai A. Lukašenka lankėsi Maskvoje ir su prezidentu D. Medvedevu pasirašė labai svarbius susitarimus. Kaip įvertintumėte naujai susiklosčiusią padėtį prieš rinkimus ir pasirašius šiuos susitarimus?

Pirmininkas. – Komisijos nary, pateikti trys klausimai. Turite ne daugiau kaip tris minutes.

Štefan Füle, *Komisijos narys.* – Atsižvelgdamas į šių abiejų šalių prašymą į pirmą klausimą atsakyčiau teigiamai. Esu pasirengęs juos įvertinti ir pagalvoti, kokią pagalbą Komisija galėtų suteikti.

Antra, Komisijai susirūpinimą kelia bet koks nacionalistinis proveržis ir, jos nuomone, tai klausimas, kurį reikia labai rimtai išnagrinėti atsižvelgiant į mūsų santykius su šia šalimi. Kaip žinote, spalio mėn. pradžioje pateikėme savo nuomonę dėl Albanijos. Nustatyti 12 vadinamųjų svarbiausių prioritetų – tai išankstinės sąlygos, kurias Albanija turi įvykdyti, kad galėtume rekomenduoti pradėti su ja stojimo derybas. Mano kolegos ir aš pats užtikrinsime, kad atsižvelgiant į šiuos 12 prioritetų jūsų klausimas būtų tinkamai apsvaistytas ir kad Komisija nerekomenduotų pradėti stojimo derybas, jeigu tokie klausimai kaip jūsų pateiktas nebus tinkamai išspręsti.

Kalbant apie trečiąjį klausimą nesu tikras, kaip į jį atsakyti trumpai. Manau, kad prieš rinkimus galėjome pastebėti tam tikrą nedidelę pažangą. Labai norime susipažinti su ESBO ir Demokratiškos institucijų ir žmogaus teisių biuro (ODIHR) stebėjimo misijos ataskaita. Vadovaudamiesi ja esame pasirengę toliau tartis su Baltarusija, tačiau tai bus bendras sprendimas dėl veiksmų, kurių turi imtis Baltarusijos valdžios institucijos dėl pagrindinių su demokratija susijusių klausimų, teisinės valstybės principų ir pagrindinių teisių.

Ties tuo ir sustosiu ir pateiksiu atsakymą raštu dėl dabartinės Komisijos ir valstybių narių veiklos rengiant bendrą pereinamojo laikotarpio planą, apie kurį jums ir jūsų kolegoms rytoj pasakosiu Euronest asamblėjoje, ir dėl veiklos, susijusios su readmisijos susitarimu, vizų išdavimo palengvinimo susitarimu ir taip pat pateiksiu papildomą informaciją, kuria bus atsakyta į jūsų klausimą. Taip pat pateiksiu savo parengtą kalbą.

Pirmininkas. – Pone J. V. Palecki, manau, kad atsižvelgiant į vykstančius rinkimus buvo svarbu įrašyti jūsų pastabas dėl Baltarusijos į protokolą.

Atsiprašau B. Madlenero, E. Theocharouso ir T. Hadjigeorgiou, kurie taip pat dalyvauja posėdyje. Jų klausimams nebeliko laiko. Jiems atsakymas bus pateiktas raštu.

Pone B. Madleneri, tikrai neturime laiko.

Barry Madlener (NI). – (NL) (*be mikrofono*) ... užduoti tą klausimą, tačiau dabar iš tikrųjų tiesiog esame išbraukiami iš darbotvarkės. Ar tai įprasta? Ar negalėjote mums apie tai pranešti anksčiau arba imtis veiksmų, kad mums būtų suteiktas žodis?

Pirmininkas. – Pone B. Madleneri, man pirmininkaujant visada stengiamės ir baigiame posėdį 20.30 val. Dėl atsakymų trukmės ir dėl to, kad ankstesnė diskusija baigta 20 minučių vėliau, dabar jis tęsiasi septyniomis minutėmis ilgiau. Nesu dėl to kaltas, tačiau tikrai manau, kad prieš sugrįždami 21.00 val. darbuotojai turi pavalgyti.

Į klausimus, į kuriuos nebuvo atsakyta dėl laiko trūkumo, atsakymai bus pateikti raštu (žr. priedą).

Klausimų valanda baigta.

(Posėdis sustabdytas 20.40 val. ir atnaujintas 21.00 val.)

PIRMININKAVO: LÁSZLÓ TÓKÉS

Pirmininko pavaduotojas

18. Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planas (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Bendto Bendtseno pranešimas (A7-0331/2010) Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto vardu dėl efektyvaus energijos vartojimo veiksmų plano peržiūros (2010/2107(INI)).

Bendt Bendtsen, *pranešėjas.* – (DA) Pone pirmininke, gali kilti grėsmė, kad ES tikslas energijos vartojimo efektyvumą iki 2020 m. padidinti 20 proc. taps dar viena neišsipildžiusia Lisabonos pranašyste. Atsižvelgiant į dabartines iniciatyvas panašu, kad jį padidinsime 10 arba 11 proc. To nepakanka. Į energijos vartojimo efektyvumo didinimą turime investuoti dėl ekonominių, komercinių, aplinkosauginių ir socialinių priežasčių. Skyrę daugiau dėmesio energijos vartojimo efektyvumui visų pirma mažiau jos sunaudosime. Taip sutaupysime ir pagal Komisijos apskaičiavimus pasiekus mūsų išsikeltą 20 proc. ribos tikslą finansinė nauda vienai šeimai siektų apie 1000 EUR per metus.

Kinija ir Jungtinės Valstijos šioje srityje investuoja daug, o Europoje viskas vyksta lėčiau. Mes atsilikame. Kinijoje šias pramonės šakas subsidijuoja valstybė. Jungtinės Valstijos turi labai geras pagrindines veiklos sąlygas, o Europos piliečiai tik mąsto, kiek padidės mūsų mėnesiniai atlyginimai. Per mažai dėmesio skiriama inovacijoms ir rezultatų siekimui. Politiniu požiūriu didžiausią dėmesį turime skirti toms sritims, kurias plėtodami galime pagerinti padėtį pasaulyje, palyginti su ta, kokia ji buvo prieš mums imantis veiksmų – sritims, kuriose taip pat bus užtikrinta didelė ekonominė grąža, sukurta naujų darbo vietų ir pagerintas mūsų konkurencingumas.

Energijos vartojimo efektyvumas taip pat naudingas ir tuo, kad Europos mažosiose ir vidutinėse įmonėse dėl to sukuriama darbo vietų. Mano nuomone, trys pagrindiniai ES energijos vartojimo efektyvumo ramsčiai yra nacionaliniai veiksmų planai, produktų politika ir pastatai. Tai trys labai skirtingo pobūdžio politikos sritys ir jeigu pradėtume nuo nacionalinių veiksmų planų, reikėtų pasakyti, kad jie nepasiteisino kaip labai veiksminga

priemonė, tačiau jie turi daug potencialo. Todėl turime juos racionalizuoti ir suteikti Komisijai galimybę jais pasinaudoti kaip priemone. Komisija turės galimybę atmesti veiksmų planus, jeigu juose keliami tikslai nebus pakankamai aukšti. Taip bus užtikrinamas aiškumas piliečiams. Vis dėlto itin svarbu, kad valstybės narės išliktų nepriklausomos ir joms būtų suteikta galimybė pačioms nuspręsti, į kur nukreipti pastangas. Todėl kai kuriose šalyse galimybių didinti energijos vartojimo efektyvumą yra daugiau nei kitose šalyse, o lygiai taip visiškai skirtingos šalys, gali būti, daugiausia dėmesio skirs energijos vartojimo efektyvumui didinti gamyboje.

Antrasis ramstis – produktų politika, kuri susijusi su standartais ir žymėjimu. Standartai yra kur kas svarbesni už pastarąjį ir labai lengva parodyti, kiek bus sutaupyta taikant standartus ir, vėlgi, taip padaugės inovacijų.

Pastatų politika taip pat svarbi. Tikslai bus nustatyti atsižvelgiant į 2050 m. veiksmų planą. Energetikos ir klimato kaitos politikos atžvilgiu pastatai yra itin svarbūs. Pastatuose suvartojama keturiasdešimt procentų energijos. Tai sritis, kurioje galima sutaupyti, ir tai akivaizdžiai matytusi galutinėse finansinėse ataskaitose. Esu įsitikinęs, kad šios trys sritys daugelį metų bus svarbus pagrindas konkurencingumui ir inovacijoms. Taigi ataskaitoje pateikiama rekomendacija dėl finansinės priemonės investicijoms į projektus, susijusius su energijos vartojimo efektyvumu, skatinti. Kai kurios Europos šalys, kuriose investicijos skatinamos daug labiau, jau taiko tam tikrus modelius ir kyla klausimas, ar nederėtų ir ES pagal juos sutvarkyti savo finansų sistemą. Tikiuosi, kad Parlamentas didele politine dauguma gali pritarti šios ataskaitos patvirtinimui, nes tai labai svarbu – tai labai svarbi sritis Europai ir mūsų įmonėms.

Günther Oettinger, *Komisijos narys.* – (DE) Pone pirmininke, gerbiami EP nariai, visų pirma noriu pasakyti, kad esu dėkingas Parlamento Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetui, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetui bei Regioninės plėtros komitetui už aktyvias diskusijas ir šiandieną mūsų aptariamą pranešimą. Visų pirma esu dėkingas B. Bendtsenui, taip pat kitiems EP nariams, kurie ilgai dirbo ties šiuo klausimu ir parodė savo aukštą kompetenciją.

Viso labo preliminarus pažangos dėl trijų 20 proc. tikslų – dėl anglies dioksido, atsinaujinančiųjų energijos išteklių energijos rūšių derinyje ir didesnio energijos vartojimo efektyvumo – kurie mums buvo iškelti, pasiekimo vertinimas: anglies dioksido ir atsinaujinančiųjų energijos šaltinių srityje darome nemažą pažangą, tačiau energijos vartojimo efektyvumo srityje pažanga labai nedidelė. Jeigu nesiimsime veiksmų, tikslo nepasieksime. Tai reiškia, kad nepaisant to, kad mums – Parlamentui, Tarybai, visoms Europos institucijoms – iškeltas tikslas, mūsų pažanga, ypač po krizės, tikėtina, ne leis 20 proc. padidinti energijos vartojimo efektyvumo; atsižvelgiant į dabartinę padėtį, vietoje to per dešimtmetį galėsime pasiekti daugiausia 8, 9, 10 proc. rodiklį.

Antra, ne visai pritariu terminui „energijos vartojimo efektyvumas“, nes, be mūsų, niekas jo nesupranta. Paklauskite savo kaimynų arba draugų, jie suvokia, kad kalbama apie energijos taupymą, tačiau energijos vartojimo efektyvumas tėra tam tikras techninio pobūdžio terminas. Dėl šio tikslo problema yra ta, kad iš tikrųjų siektinas tikslas dar nebuvo galutinai nustatytas. Turime duomenis apie energijos suvartojimą 2005 m., kuriuos papildė iš Rumunijos ir Bulgarijos gauti 2007 m. duomenys, ir šie metai laikytini atskaitos tašku. Šiuo atžvilgiu pateikiamas suvartojimo lygis gerai žinomas. Tuomet – tai buvo prieš man pradedant eiti pareigas – visuose sprendimuose buvo pateikiamos normalios prognozės, kitaip tariant, energijos paklausos didėjimas ir savo ruožtu nuo šios ribos buvo atimami

20 proc. Kyla klausimas, ar mūsų energijos paklausa iš tikrųjų padidėtų, jeigu neatsižvelgtume į energijos sutaupymus. Mano šalyje – Vokietijoje – tikriausiai ne. Vis dėlto naujose valstybėse narėse ji tikrai padidėtų – užtenka paminėti motorines transporto priemones, vienam gyventojui tenkantį automobilių skaičių, gyvenamųjų namų dydį, pramonės vystymąsi. Tačiau iki šiol nebuvo parengta objektyvi ataskaita, kurioje būtų įvertintos prognozės. Nežinome, nuo ko reikėtų skaičiuoti dvidešimt procentų. Turime PRIMES ir kitus modelius – man kyla abejonių dėl daugelio prognozuojamų skaičių. Pvz., kai kurios Europos Sąjungą įkūrusios valstybės narės tvirtina, kad iki 2020 m. jų energijos poreikis ženkliai padidės, energijos sutaupymų nebus. Atėmus 20 proc. gaunami lygiai tokie patys skaičiai kaip ir 2005 m. Taip būti, žinoma, negali. Tai reiškia, kad visų pirma mums reikia patikimų skaičių, planų ir prognozių. Norime juos pateikti iki vasario arba kovo mėn.

Tikiuosi, kad vasario mėn. šiam klausimui valstybių arba vyriausybių vadovai skirs ne mažiau dėmesio nei prieš krizę, nes, mano nuomone, atsižvelgiant į dabartinę padėtį valstybės narės nebalsuos už privalomojo pobūdžio tikslus. Gali būti, kad jos užsitikrins daugumą Parlamente, tačiau valstybės narės nori dirbti savanoriškumo pagrindais ir jos dar toli gražu nepritars privalomojo pobūdžio tikslams, dėl kurių sprendimas priimtas prieš dvejus ar trejus metus. Todėl turime aiškiai nurodyti prognozes 2020 metams neatsižvelgiant į energijos vartojimo efektyvumą – labiau remiantis vien tik teoriniu požiūriu – ir tada paprasčiausiai sumažinti jas 20 proc.

Tada turime kelti klausimą: koks yra atskaitos taškas? Visų pirma kalbėkime apie pastatų fondo sritį. Būsto, darbo ir pramonės srityse daugiausia pastangų turime dėti būtent esamų pastatų srityje. Šiuo požiūriu pavyzdį, manau, rodo valstybiniai savininkai – savivaldybės, valstybės. Kitaip tariant visų pirma turi būti siekiama užtikrinti efektyvumą visuose valstybei priklausančiuose pastatuose. Antra, turime Europos lygmens struktūrines programas ir skirtingose šalyse taikomos įvairios renovacijos programos. Šiuos du aspektus turime susieti. Galbūt turėsime skirti mažiau lėšų gatvėms grįsti ir turėsime mažiau aplinkkelių, bet užtai bendrai finansuosime didesnio energijos vartojimo efektyvumo priemones. Manau, kad tai taip pat labai svarbus tikslas kitais Europos lygmens finansiniais metais.

Toliau reikia pakalbėti transporto klausimu. Savaiame suprantama, kad turime siekti sutaupymų šioje srityje, nes žinome, kad kai kuriose valstybėse narėse 1 000 gyventojų tenka 550 automobilių – benziniais ir dyzeliniais varikliais – o kitose tam pačiam skaičiui gyventojų tenka 100 arba 120 automobilių. Šis skirtumas sumažės, tačiau ne taip, kad Vokietijoje 1 000 piliečių teks 100 automobilių, bet taip, kad Europoje 1 000 piliečių teks 400–500 automobilių. Todėl transporto srityje būtina užtikrinti didesnę energijos vartojimo efektyvumą. Beje, efektyviausia transporto priemonė yra ta, kurios vengiama. Trečia, reikia pakalbėti apie pramonę ir, ketvirta, apie energetikos sektorius.

Europos Parlamente daug diskutuota apie tokių priemonių privalomumą. Iškelėme šį klausimą per neoficialius Energetikos tarybos pietus, vykusius prieš kelias savaites. Galiu jums pasakyti, kad valstybės narės ir energetikos ministrai labai apdairiai nagrinėja energijos vartojimo efektyvumo klausimą, tačiau dar nėra pasirengę priimti sprendimo dėl privalomų tikslų. Beje, pagalvokite apie tokią besiformuojančios ekonomikos valstybę narę kaip Lenkija: ar jai pavyks pasiekti 20 proc. mažesnę ribą? Abejoju tuo. Arba pagalvokite apie tokią turtingą valstybę narę kaip Vokietija, Austrija arba Italija: kaip pasieksime, kad Austrija arba Vokietija, pvz., sutiktų su 30 proc. dydžio sumažinimu, kad Lenkija galėtų įvykdyti su ekonominiu vystymusi, vienam piliečiui tenkančiu automobilių skaičiumi ar bet koku kitu aspektu susijusius tikslus? Šiuo klausimu mūsų dar laukia sunkios diskusijos siekiant

išsiaiškinti, kaip šios priemonės bus išsamiau įgyvendinamos įvairiuose sektoriuose – pramonės, energetikos, transporto ir būsto sektoriuje – ir valstybėse narėse.

Dabar kalbėsiu apie pranešimą ir esu už jį dėkingas. Norėčiau aptarti šį klausimą vasario 4 d. Europos Taryboje, kad dar kartą būtų aiškiai įsitikinta, kaip rimtai vyriausybės vertina šį klausimą, ir tada vėl kreipsiuosi į jus su konkrečiu pasiūlymu dėl energijos vartojimo efektyvumo plano. Esu tikras, kad turėsime pakankamai galimybių pavasarį ir vasarą aptarti visus klausimus, įskaitant ir klausimą dėl privalomų tikslų.

Atsižvelgiant į subsidiarumo principą, galbūt teisinga būtų galvoti apie dviejų etapų planą. Pirmasis etapas būtų neprivalomas. Reikalausime, kad kasmet būtų pateikiami nacionaliniai energijos vartojimo efektyvumo veiksmų planai, ir konkrečiai nurodysime, kokius tikslus kasmet reikia pasiekti, tačiau nelauksime iki 2020 m. Tačiau prireikus, kai praeis dveji metai, pereisime prie privalomų tikslų tuo atveju, jeigu pastebėsime, kad per pirmuosius dvejus metus trunkantį savanorišką etapą valstybėse narėse nebuvo padaryta pažanga siekiant 20 proc. ribos. Labai ačiū už šiandienos diskusiją.

Peter Liese, *Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonės referentas. – (DE)* Pone pirmininke, G. Oettingeri, ponios ir ponai, visų pirma norėčiau pataisyti: vertėjas į vokiečių kalbą nurodo, kad esu Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pirmininkas, tačiau tai netiesa. Esu pranešėjas. Vis dėlto atlikdamas šias funkcijas norėčiau nuoširdžiai padėkoti B. Bendtsenui už nuostabiai atliktą darbą ir puikų bendradarbiavimą. Jis pateikė strategiją dėl energijos vartojimo efektyvumo Europos Sąjungoje, kuri išsikėlusi aukštus tikslus. Energijos vartojimo efektyvumas – tai ekonomiškiausia priemonė sumažinti išmetamų teršalų kiekį ir sumažinti mūsų priklausomybę nuo energijos importo. Taip Europoje bus sukurta darbo vietų ir mūsų investicijos nebebus nukreiptos į Rusiją, Artimuosius Rytus arba kitus regionus, bet liks mūsų ekonomikos cikle.

Aplinkos komitetas patvirtino išsamią nuomonę. Manau, nereikia kartoti viso turinio, tik pabrėšiu, kad joje taip pat keliami labai aukšti tikslai. Tačiau ne visi jos aspektai taip pat yra vienodai svarbūs. Vis dėlto dar kartą norėčiau pabrėžti du aspektus. Pirma – kalbėjomės apie tai, Komisijos nary – siūlome, kad energijos vartojimo efektyvumo srityje Europos Sąjunga išsikeltų ilgalaikį tikslą, nes jeigu rengiame planus iki 2050 m., mums taip pat reikia žinoti, kiek apytiksliai suvartojame. Antra, taip pat atkreipėme dėmesį į problemas dėl apibrėžties. Manau, kad kaip pagrindą turėtume naudoti suvartotos energijos kiekį, nes jį galime apskaičiuoti ir tokius duomenis turime. Kitokių duomenų, kuriuos, pvz., galėtume apskaičiuoti vienetais, neturime. Todėl manau, kad toks metodas teisingas, ir tikiuosi, kad per artimiausius mėnesius galėsime jį atitinkamai įtraukti į strategiją.

Lena Kolarska-Bobińska, *Regioninės plėtros komiteto nuomonės referentė. – (PL)* Pone pirmininke, Komisijos nary, energijos vartojimo efektyvumas – tai vienas iš pagrindinių per artimiausius dešimt metų Europos Sąjungai keliamų uždavinių. Jis taip pat užima labai svarbią vietą mūsų energetikos strategijoje. Šiuo metu pirmenybė teikiama konstruktyvioms pranešimo nuostatoms ir būtinybei, kad valstybės narės įgyvendintų Komisijos energetikos strategiją. Kad taip būtų, reikia išspręsti kelias problemas. ES lygmeniu vis dar susiduriame su energijos vartojimo efektyvumo apskaičiavimo problema. Dabar tam naudojame prognozes 2020 metams; vis dėlto manau, kad nebūtų protinga patvirtinti juridiskai privalomus tikslus vadovaujantis šiomis prognozėmis. Kalbant apie ateitį, nesame aiškiaregiai. Todėl reikia atrasti naują ir geresnį būdą ir šiandienos diskusijoje ši mintis jau buvo pasakyta. Šis būdas leis pasiekti tikslą.

Taip pat svarbu atsižvelgti į regioninius skirtumus. Kopenhagoje ir Rytų Lenkijoje energijos vartojimo būdai skirtingi. Vienintelio visiems atvejams tinkamo veiksmų plano nėra ir turime užtikrinti, kad šie planai būtų tikroviški. Regioninės ir vietos valdžios institucijos bus atsakingos už energijos vartojimo efektyvumo politikos priemonių įgyvendinimą ir, vadinas, Europos Komisija ir valstybės narės turi derinti savo veiksmus su vietos valdžios institucijomis. Priešingu atveju šios priemonės bus laikomos biurokratine našta ir didele finansine našta regionams ir piliečiams. Be valdymo užtikrinimo keliais lygmenimis ir šiam tikslui įgyvendinti skirtų lėšų skyrimo visas projektas bus pasmerktas.

Herbert Reul, *PPE frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau padėkoti visiems, kas prisidėjo prie šio pranešimo, ir visų pirma B. Bendtsenui. Norėčiau paminėti du aspektus ir raginčiau juos apmąstyti. Visi pritarėme, kad energijos vartojimo efektyvumas, ekonomiškasis energijos naudojimas yra paprasčiausias ir protingiausias sprendimas. Kyla klausimas: kaip šį tikslą įgyvendinti? Taip pat norėčiau pateikti klausimą: ko iš tikrųjų pasiekėme čia, Parlamente, vis kreipdamiesi į žmones nustatydami naujus ir didesnius procentus? Ar tikrai pasiekėme daugiau ir padarėme didesnio masto poveikį? Kuriose srityse energiją vartojame efektyviau ir kodėl? Man sakoma, kad pramonė, kurioje suvartojama daug energijos, energiją naudoja efektyviau, nes taip sutaupoma lėšų ir tai jai naudinga. Man taip pat sakoma, kad, kai žmonės žino, jog tam tikras prietaisas naudoja daugiau arba mažiau energijos, kitaip tariant, jeigu jie galėtų tai išžvelgti ir išžvelgti naudą sau, jie priimtų energijos vartojimo efektyvumo požiūriu naudingą sprendimą. Galbūt klausimo sprendimo būdas prisirišant prie procentų yra visiškai netinkamas ir vietoj to mums derėtų taikyti skatinamąsias priemones.

Antrasis mano klausimas: Komisijos narys pateikė kai kurias labai iškalbingas ir aiškias pastabas apie tai, kaip sudėtinga paaiškinti, kas yra energijos vartojimo efektyvumas. Iš tikrųjų – kas tai? Kaip skirtingai ši sąvoka suprantama valstybėse narėse? Kolega EP narys ką tik pabrėžė, kad valstybės narės yra labai – visiškai – skirtingos savo ekonominės ir geografinės padėties požiūriu. Koks sprendimas tinkamas – taikyti bendrą privalomą vertę, ar derėtų pagalvoti apie ką kita? Manau, kad energetikos politikos požiūriu turime šiek tiek atsiriboti nuo ankstesnių diskusijų, kuriomis siekta tam tikrų tikslų pasitelkiant paprasčiausius skaičius, privalomus tikslus ir stebuklingus sprendimus, nes akivaizdu, kad padaryta per maža pažanga. Galbūt pagaliau turėtume elgtis kitaip – taikyti skirtingus, įvairius sprendimus, kuriais būtų atsižvelgta į skirtingą padėtį, tačiau taip pat pasiekiamas rezultatų. Svarbiau yra pasiekiamas poveikis, o ne konkrečios mūsų aplinkybės.

(Kalbėtojas sutiko atsakyti į klausimą, pateikiamą pakeliant mėlynąją kortelę pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnio 8 dalį.)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pone pirmininke, tik norėčiau užduoti vieną klausimą H. Reuliui. Ar, kol rengiamos taisyklės, negalima taikyti privalomų tikslų ir juos vis tiek laikyti skirtingais? Supriešinate žodžius „privalomas“ ir „skirtingas“, tačiau manau, kad juos abu galima sujungti. Visiškai pritariu kai kuriems Komisijos nario veiksams, tačiau galbūt atsižvelgdami į geografinės ir kitas aplinkybes galėtume taikyti skirtingas priemones, tačiau galiausiai vis tiek pasiekti privalomus tikslus.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Pone pirmininke, aš taip pat pritariu skirtingiems sprendimams ir kaip ir jūs, H. Swoboda, svarstau, koku mastu sprendimus galima sujungti. Neturėtume atmesti nei vienos priemonių įgyvendinimo srities. Šiandieną laikysiu savo atskaitos tašku. Dabar manau, kad sprendimas iš esmės apsiriboti privalomais tikslais ir procentais yra netinkamas. Visus raginu atsižvelgiant į laipsniškumą labiau pamąstyti apie galimus tikslus

ir jų įgyvendinimo būdus. Liūdna, kad nepasiekėme daugiau. Galbūt todėl turėtume laikytis kitokio požiūrio.

Britta Thomsen, *S&D frakcijos vardu.* – (DA) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, kalbą norėčiau pradėti padėkodama B. Bendtsenui ir kitiems pranešėjams už jų našų darbą rengiant šį pranešimą.

Daugelyje sričių mums pavyko pasiekti susitarimą – iš dalies ir tikslą pasinaudoti ilgai lauktais energijos vartojimo efektyvumo padidinimo rezultatais. Vis dėlto kai kuriose srityse susitarimo nepasiekėme. Nesutariame dėl aukštų ir privalomų tikslų energijos vartojimo efektyvumo srityje nustatymo.

Manau, kad labai svarbu tvirtai laikytis pozicijos dėl minimalaus tikslo pasiekti, kad energijos vartojimo efektyvumas padidėtų 20 proc. Tai būdas siekti pažangos, jeigu norime ekologiškos ir tvarios ekonomikos, dėl kurios gali būti sukurta milijonai naujų darbo vietų Europoje. Vis dėlto labai svarbu, kad šie tikslai dėl energijos vartojimo efektyvumo valstybėms narėms būtų privalomi, nes visiems aišku, kad daugelyje sričių ES yra pateikusi rekomendacijų ir nustatiusi tikslus, kurie iš tikrųjų nėra įgyvendinami, nes jie nėra privalomi.

Taip pat matėme, kad privalomi tikslai tikrai yra veiksmingi. Todėl akivaizdu, kad tai turėtų būti taikytina ir energijos vartojimo efektyvumo priemonių atžvilgiu. Žinome, kad tai tikrai ekonomiškiausias būdas sumažinti išmetamų anglies dioksido dujų kiekį, taip užtikrinant mažesnes šildymo išlaidas vartotojams – ir mažesnės šildymo išlaidos būtų pažanga visų pirma daugelio europiečių, susiduriančių su vadinamąja energijos nepritekliaus problema, atžvilgiu.

Žmonės susiduria su energijos nepritekliaus problema, jeigu palyginti didelė dalis jų pajamų turi būti skirta jų namų šildymo išlaidoms. Kol kas energijos nepritekliaus sąvoka nėra bendrai apibrėžta, taip pat nėra imtasi tinkamų politinių iniciatyvų jam sumažinti. Energijos nepritekliaus pasekmės pražūtingos. Jis blogina mažas pajamas gaunančių visuomenės grupių sveikatos būklę ir bendras gyvenimo sąlygas. Todėl turime suteikti pigių paskolų investicijoms į energijos vartojimo efektyvumą privačiuose būstuose ir šiam tikslui turime naudoti struktūrinius fondus.

Laukiu rytojaus balsavimo ir tikiuosi, kad galėsime didele dauguma pritarti šiam pranešimui ir ryžtingesniems veiksams kovojant su energijos nepritekliaus problema.

Fiona Hall, *ALDE frakcijos vardu.* – Pone pirmininke, norėčiau pagerbti B. Bendtseną, kuris rengdamas šį pranešimą dirbo itin daug ir glaudžiai bendradarbiavo su kitų frakcijų šešėliniais pranešėjais. Svarstant šį klausimą jam pavyko suvienyti EP narius ir jis nusipelnė nuoširdžių sveikinimų.

Energijos taupymas susijęs su labai daug sričių. Pirmiausia – su klimato kaite. Kankūno konferencijoje mums priminė, kiek daug turime nuveikti ir kad energijos taupymas yra ekonomiškiausias ir greičiausias būdas siekti 30 proc. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Antra – su energetiniu saugumu. Praeitą savaitę lankydamasis Zagrebe su liberalų kolegomis diskutavau dėl Kroatijos įstojimo į Europos Sąjungą ir jie man pasakė, kad Kroatija importuoja 50 proc. jai reikalingos energijos ir sunaudoja dvigubai daugiau energijos, nei sunaudojė, jeigu būtų įgyvendintos reikiamos energijos vartojimo efektyvumo priemonės.

Atsižvelgiant į tai, kad pagal Lisabonos sutartį dabar energetika priklauso Europos pasidalijamajai kompetencijai, energijos vartojimo efektyvumas taip pat turi būti bendra atsakomybė.

Dėdami didesnes pastangas energijos taupymo srityje taip pat sprendžiame labai praktiškas problemas, su kuriomis susiduria žmonės. Per daug žmonių susiduria su energijos nepritekliaus problema, iš visų jėgų stengdamiesi išlaikyti šilumą namuose, kurie netinkamai apšiltinti. Didesnis energijos vartojimo efektyvumas būstuose taupo žmonių pinigus, kad šie galėtų būti išleidžiami vietos ūkyje šiuo finansinių ir ekonominių sunkumų laikotarpiu. Jis taip pat užtikrintų, kad bus sukurta daugelis tūkstančių darbo vietų vietos ūkyje.

Taigi atsižvelgus į šias visas teigiamas pasekmes didelis pasipiktinimas kyla suvokus, kad tikslas 20 proc. padidinti energijos vartojimo efektyvumą yra dalis 2020 m. priemonių paketo, kurio, kaip minėjo Komisijos narys, atsižvelgiant į dabartines aplinkybes, įgyvendinti nepavyks. Iš naujausių duomenų matyti, kad iki 2020 m. planuojama pasiekti tik 9 proc. rodiklį iš planuotų 20 proc.

Ir manau, kad atėjo laikas nusileisti ir pripažinti, kad 2008 m. šį tikslą nustatėme netinkamai. Akivaizdu, kad tikslą turėjome nustatyti kaip privalomą, ir dabar išties turime dėti pastangas ir rasti būdų, kaip tai padaryti.

Dėkoju Komisijos nariui už mums pateiktas išvalgas dėl priemonių, kurių jis ketina imtis kitais metais. Manau, kad atėjo laikas priimti politinį sprendimą, jog privalome nustatyti privalomą energijos taupymo tikslą, nes priešingu atveju mes iš tikrųjų kenkiame mūsų visoms kitoms ekonomikai, energetiniam saugumui ir kovai su klimato kaita skirtoms priemonėms.

Yannick Jadot, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, pirmiausia norėčiau pasveikinti pranešėją gerai atlikus darbą ir, iš esmės, aiškiai pritarti, kad rytoj būtų patvirtintas Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitete priimtas pranešimas.

Dabar pakalbėkime apie nepaprastai dideles su energijos sutaupymu susijusias galimybes, apie ką šiame posėdyje jau buvo kalbėta. Pačios Europos Komisijos ataskaitose nurodoma, kad, jeigu nustotume be saiko vartoti energiją, jeigu energijos suvartojimo nuostolius sumažintume 20 proc., galėtume sukurti milijoną darbo vietų, kiekviename namų ūkyje Europoje galėtų būti sutaupyta beveik 1 000 EUR ir galėtume gerokai sumažinti mūsų išlaidas už išorės energiją.

20 proc. energijos sutaupymas arba vartojimo sumažinimas Europoje prilygsta 15 dujotiekių „Nabucco“ tiekiamai energijai ir šiuo metu šis tikslas nėra įgyvendinamas. F. Hall atkreipė į tai dėmesį ir, mano nuomone, mes nesugebame atlikti apskaičiavimų. Jeigu šiuo metu iš ataskaitų matyti, kad iki 20 proc. ribos mums dar toli, galime įvertinti kasmetinius sutaupymus, kuriuos pasiekiame arba ne. Taip pat žinome, kad šis ekologinio automobilių ir kt. prekių projektavimo arba ženklinimo metodas nesudaro sąlygų užtikrinti bendrą darną ir mums neleidžia pasiekti išsikeltų tikslų.

Ši diskusija, kuri čia vyksta, mane šiek tiek stebina. Atleiskite, pone Komisijos nary, tačiau, kai sakote, jog mums kyla sunkumų apibrėžiant energijos vartojimo efektyvumą, galbūt esate teisus teoriniu požiūriu, tačiau klimato kaitos ir energetikos dokumentų rinkinys tikslo požiūriu labai aiškus. Jame nurodoma, kad energijos vartojimo mastas turi būti sumažintas 20 proc. žemiau nustatytos ribos. Ši problema nesusijusi su energijos vartojimo

efektyvumo apibrėžtimi. Nustatytos energijos suvartojimo ribos, iki kurių turime grįžti – štai kas nurodyta klimato kaitos ir energetikos dokumentų rinkinyje.

Mums sakoma, kad privalomas tikslas nereikalingas. Visgi tokį tikslą nustatome atsinaujinančiųjų energijos išteklių atžvilgiu. Prieš kelias dienas Kankūne Europos Komisijas vedė derybas dėl privalomo tikslo klimato kaitos srityje ir bandė apginti Kioto protokolą ir šiame Parlamente vadovaujamės Jungtinių Valstijų ir Kinijos argumentais sakydami: „Pasirinksime savanoriškus tikslus, o tada, jeigu suvoksime, kad jie neveiksmingi, nustatysime privalomus tikslus“.

Kai kurie EP nariai pasiūlė griežtinti nagrinėjamo pranešimo dalį, kurioje kalbama apie pastatus. Yra galimybių imtis didelio masto Europos iniciatyvos dėl pastatų, kuriuose vis dėlto suvartojama 40 proc. energijos; renovacijos srityje galime nuveikti kur kas daugiau.

Galiausiai šiandien piliečiai susiduria su šalčio problema. Jie labai brangiai moka už jų suvartojamą energiją. Jeigu Europai pavyks išbristi iš krizės, tarptautiniu mastu energija taps kur kas brangesnė. Piliečiams energijos kaina padidės dvigubai. Turime veikti kur kas greičiau ir taip pat norėčiau jūsų, Komisijos nary, paprašyti atkreipti H. Van Rompuy dėmesį į tai, kad vasario 4 d. susitikime taip pat turėtų būti aptartas energijos suvartojimo klausimas. Šiuo požiūriu dabar jo siūlomas veiksmų planas kelia pasipiktinimą.

Konrad Szymański, *ECR frakcijos vardu.* – (PL) Pone pirmininke, labai norėčiau padėkoti pranešėjui už konstruktyvų ir atvirą bendradarbiavimą rengiant pranešimą. Norėčiau kalbėti dėl vieno aspekto. Mūsų frakcija negalės pritarti, kad Europos sistemoje būtų nustatomi privalomi tikslai dėl energijos vartojimo efektyvumo. Pirmiausia neturime bendros efektyvumo apskaičiavimo metodikos; esama pernelyg daug nepalyginamų rodiklių. Tikslai turi būti nustatyti kiekvienai šaliai atskirai, kad galima būtų atsižvelgti į kintančias taupymo galimybes ir į dabartinę pažangą šioje srityje. Pateiksiu savo šalies pavyzdį – nuo 1990 m. savo energijos vartojimo efektyvumą Lenkija padidino 50 proc. Nepaisant to, palyginti su Europos vidurkiu, Lenkija tebėra žemo energijos vartojimo efektyvumo šalis. Bendro privalomo tikslo nustatymas galimai bus kenksmingas ir reikš, kad pokyčių įvedimo sąnaudos tarp valstybių narių pasiskirstys nevienodai.

Marisa Matias, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (PT) Pone pirmininke, kalbą taip pat norėčiau pradėti pasakydamas, kad, mano manymu, dabar būtų tinkamas laikas pateikti pasiūlymą peržiūrėti Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planą, ir jeigu kyla kokių nors abejonių, manau, šiandien čia vykstančioje diskusijoje abejonės bus išsklaidytos. Tam tikruose sektoriuose, pradedant pastatais ir baigiant energetikos infrastruktūra, informacinėmis ir ryšių technologijomis, transportu, finansų reikalais ir visais šiais ir daugeliu kitų klausimų bei kituose sektoriuose energijos vartojimo efektyvumo politika labai svarbi. Labai svarbu, kad būtų vykdoma koordinuota ir bendra politika, nes priešingu atveju savo tikslų pasiekti negalėsime. Energijos vartojimo efektyvumo politika taip pat labai svarbi siekiant, kaip jau minėjau, sudaryti sąlygas kovoti su klimato kaita, sumažinti išmetamų teršalų kiekį, kurių problemą turime išspręsti.

Negalime diskutuoti, viena vertus, remdami išmetamų teršalų idėją ir, kita vertus, vesdami kitą su energijos vartojimo efektyvumu susijusią diskusiją sakydami, kad to užtikrinti neįmanoma. Todėl norėčiau atkreipti dėmesį į kelis aspektus, kurie, mano nuomone, šioje diskusijoje labai svarbūs. Pirmia, svarbu, kad nustatytume privalomus tikslus. Kaip minėjau anksčiau, vis dar taikydami neprivalomus kriterijus pasiekėme tiek, kiek turime dabar: negalime nustatyti privalomų kriterijų, nes iki 2020 m. negalėsime padidinti energijos vartojimo efektyvumo 20 proc. ir Europos visuomenei pasakysime, kad iš tikrųjų tai tebuvo

tuščias pažadas ir nieko panašaus iš tikrųjų nebus, nes pasiekėme vos 9 proc. ribą. Manau, kad tai nepriimtinas argumentas, kuris pats sau prieštarauja, nes būtent todėl, kad energijos vartojimo efektyvumo nepadidinsime 20 proc., nenustatome privalomų tikslų, kad pasiektume šį tikslą. Nors tikslai turi tokį poveikį, jie taip pat suteikia motyvaciją politikos ir projektų atžvilgiu. Jeigu to padaryti nenorime, esame bailiai ir negalime pasikliauti tik gera valia. Deja, šiuo atveju turime priklausyti nuo politinės valios.

Tikiuosi, kad rytoj politinė valia kryps link tikslo iki 2020 m. energijos vartojimo efektyvumą padidinti 20 proc. ir taip bus ne tik todėl, kad šio tikslo įgyvendinimas leis sukurti milijoną darbo vietų, naujų darbo vietų, nors mes negalime praleisti turimos progos sukurti darbo vietų. Atrodo, kad šiuo atveju, kai bendri įsipareigojimai neprisiimami, vyksta tas pats, kas vyksta ekonomikos politikos Europos lygmeniu atveju.

Europos Sąjunga parodo negalinti turėti į darbo vietų kūrimą orientuotos ekonomikos politikos. Ji taip pat parodo negalinti vykdyti bendros energijos vartojimo efektyvumo politikos. Tikiuosi, kad tai nesitęs, tikiuosi, kad mums seksis ne tik šiame sektoriuje, bet taip pat ir statybų sektoriuje, ir nuoširdžiai tikiuosi, kad rytoj galėsime priimti ne tik koordinuotą ir aiškia poziciją, bet taip pat duoti atsaką krizei, kurioje esame.

Jaroslav Paška, *EFD frakcijos vardu.* – (SK) Pone pirmininke, derybų būdu peržiūrėtame efektyvaus energijos vartojimo veiksmų plane aprašyta daug būdų, kuriais Europos Sąjunga gali siekti savo tikslo iki 2020 m. planuoti sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį.

Privalomų taisyklių rengimo koncepcija pagrįsta tokia logika: ženkliai sumažinti gamybos sąnaudas ir aplinkos taršą galime tik jeigu racionaliai naudojame energiją ir taikome būtinas ir prieinamas priemones, siekiant sumažinti energijos eikvojimą visuose sektoriuose, kur vartojama energija. Pasiūlytos priemonės taikytinos ne tik energijos infrastruktūrai, kitaip tariant, energijos gamybai ir perdavimui, bet taip pat statybos sektoriui, pramoninei produkcijai ir transportui. Paprastai priemonės pateikiamos kaip pagrindiniai postulatai nenurodant jų planuojamos naudos. Neabejotinai teigiamai vertintina tai, kad ES turės tam tikrą suvestinį priemonių, leidžiančių laipsniškai didinti energijos vartojimo efektyvumą, sąrašą. Vis dėlto kalbant apie nustatytą ES įsipareigojimo iki 2020 m. 20 proc. sumažinti Europoje išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį įgyvendinimo terminą galbūt būtų gerai pagalvoti apie priemones, jų taikymo sritį, sąnaudas ir galutinius rezultatus, kuriuos esame pasirengę pasiekti per artimiausius 10 metų naudodamiesi dabartinėmis galimybėmis ir įgaliojimais.

Nesakau, kad turėtume nebeskatinti pokyčių arba didinti energijos vartojimo efektyvumą energijos gamybos ir perdavimo srityse, tačiau, atsižvelgiant į planavimą, rengimą ir įgyvendinimą reikalingas sąnaudas ir laiką, manau, kad iki 2020 m. šioje srityje ar net įgyvendinant ir kai kurias kitas pasiūlytas priemones nedaug kas pasikeis. Todėl esu tvirtai įsitikinęs, kad būtų gerai, jeigu Komisija galėtų pasirinkti tam tikras priemones iš anksčiau minėto išsamaus dokumento, kurios yra įgyvendinamos organizaciniu, finansiniu ir laiko požiūriais ir ties kuriomis galime susitelkti, kad suteiktume ženklų pradinį impulsą siekiant įteigti energijos vartojimo požiūrį visų pirma specialistų, o vėliau ir visuomenės sąmonėje. Galiausiai, Komisijos nary, jau bandome teikti pagalbą pastatų šildymo srityje ir skatinti žmones pakeisti vartojimo prekes arba automobilius, kad jie galėtų įsigyti veiksmingesnių ir geresnių. Visa tai tęskime labiau įsijausdami ir, galbūt, išmintingiau ir dar labiau skatinkime imtis naujų ir tinkamų priemonių. Manau, kad tai būdas padidinti energijos vartojimo efektyvumą.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, noriu užduoti klausimą. Kas žino, kiek naftos ir dujų importuojama į Europą? Kas žino, kiek naftos ir dujų Europoje išgaunama? Atsakymas toks, kad, nors pačioje Europoje tam tikras jų kiekis išgaunamas, labai daug naftos ir dujų importuojame iš Artimųjų Rytų ir Rusijos. Ši priklausomybė nuo importo, kuri vis didėja, taip pat reiškia, kad vis sunkiau tampa palaikyti objektyviais veiksniais grįstus santykius su šiomis trečiosiomis šalimis. Vis dėlto, ponios ir ponai, šiek tiek pakalbėkime, ką šis naftos ir dujų importas reiškia. Ką jis reiškia mūsų gyventojams? Iš tikrųjų tai Europos pinigų eksportas į trečiąsias šalis. Importuodami naftą ir dujas iš tikrųjų eksportuojame pinigus.

Ką žinome apie ateitį? Žinome, kad ateityje už naftą ir dujas mūsų mokama kaina tik didės, nes šiuos išteklius išgauti tampa vis sunkiau ir vis brangiau. Tai reiškia, kad, jeigu nieko nekeisime, ateityje ir toliau vis didesniu mastu išvešime savo pačių pinigus iš Europos Sąjungos į trečiąsias šalis.

Ponios ir ponai, šį itin didelio masto pinigų eksportą iš Europos Sąjungos galima paprastai sustabdyti ir tai galima padaryti labai paprastai: tai galima padaryti tausoiant. Tausojant energiją. Tausodami energiją iš tikrųjų gauname pinigus, kuriuos galime investuoti ne į trečiąsias šalis, bet į savo pačių ekonomiką. Todėl visus kolegas EP narius raginu paremti B. Bendtseno pranešimą dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuris yra būdas iš tikrųjų padėti savo pačių ekonomikai. Ačiū už dėmesį.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Pone pirmininke, kalbą taip pat norėčiau pradėti padėkodama B. Bendtsenui. Pranešimo išvada labai aiški. Nedelsiant turi būti nustatyti privalomi energijos vartojimo efektyvumo tikslai ir tai svarbu dėl daugelio priežasčių: ekonominių priežasčių ir su konkurencija, darbo vietomis, aplinka ir klimato kaita susijusių priežasčių.

Komisijos narys G. Oettinger kalbėjo apie termino klausimą. Tai susiję su energijos taupymu arba energijos vartojimo efektyvumu ir klausimas yra toks: iš tikrųjų, apie ką kalbame? Mano šalyje paprastai sakome, kad kvaila leisti ugniai kilti kaminu. Kitaip tariant, neturėtume savo energijos išteklių naudoti neekonomiškai. Tai tikrai savaiame suprantama ir kai kurie jūsų kalbėjote apie energijos gamybos ir gamybos sąnaudų santykį, rizikos prisiėmimą šiuo atžvilgiu ir energijos vartojimą. Žinoma, turime elgtis kaip galėdami sumaniau.

Kaip vertinsime Komisijos paminėtų tikslų siekimo pažangą? Kaip ir visose kitose srityse, kur keliame sau bendrus tikslus pasauliniu arba Europos lygmeniu, turime susitarti dėl bendro vertinimo metodo ir tada priimti sprendimą dėl privalomų tikslų. Šiuo metu klausimą iš tikrųjų keliame dėl to, kaip neveiksminga būti nenusistačius privalomų tikslų ir iki kažkurio laiko ateityje po truputį išsisukinėjame nuo pokyčių. Manau, kad turime taip nebesielgti ir turėtume paremti B. Bendtseną.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, energijos vartojimo efektyvumas visuomet buvo svarbiausias mums pateikiamas klausimas. Tai miegantis milžinas, kurio galimybės Europos energetikos sektoriuje nors ir užslėptos, tačiau jos yra labai didelės. Visa tai tiesa ir gerai yra tai, kad šiuo atžvilgiu nėra visiškai jokios ideologijos. Svarbiausia, kad technologiniu aspektu požiūris į šį klausimą gali būti neutralus.

Šiuo metu mus domina, ir dėl to, akivaizdu, kyla nedideli ginčai, vien tik klausimas dėl tikslų privalomumo. Komisijos nary, šiuo klausimu norėčiau pasakyti, kad pritariu dviejų etapų metodui, kuriuo vadovaujantis pradedama nuo pasitikėjimo valstybėmis narėmis ir

neprivalomų susitarimų sudarymo ir tada, jeigu pastebėsime, kad iki 2020 m. tikslų nepasieksime, galbūt atleistume vadžias. Tai tinkamas metodas.

Šis pranešimas apskritai parengtas tinkamai – mažai ką galima kritikuoti. Vis dėlto norėčiau iškelti vieną klausimą, klausimą dėl regioninių fondų svarbos. Komisijos nary, kalbėjote šiuo klausimu. Regioniniai fondai kartu su Sanglaudos fondu – Europos Sąjungoje mūsų turimas labai svarbus įrankis, kuriuo nesinaudojame. Šioje energijos vartojimo efektyvumo srityje galime pagaliau sukurti Europos pridėtinę vertę, kuria galime novatoriškai pasinaudoti, siekdami išspręsti šį energijos vartojimo efektyvumo klausimą taip, kaip jis nebuvo sprendžiamas anksčiau. Kaip Komisijos pranešėjas dėl biudžeto įvykdymo, galiu įvertinti, kaip nepagrįstai švaistėme pinigų sanglaudos srityje. Nutraukime šį švaistymą! Komisijos nary, G. Oettingeri, pritariu jums dėl dėmesio, kurį skiriate šiai problemai, ir jūsų pastangoms siekti, kad šiais fondais būtų geriau naudojama, įskaitant ir šio energijos vartojimo efektyvumo priemonės sumetimais. Tai vienintelis būdas, kuriuo užtikrinsime, kad bent energetikos sektoriuje būtų tikra sanglauda.

Manau, kad turiu įspėti dėl šmeižto kampanijų, kokias matėme elektros lempučių ir dušo galvučių atžvilgiu. Tokie dalykai kaip šios kampanijos atstumia piliečius. Todėl turime užtikrinti, kad siektume užtikrinti visuotinį energijos vartojimo efektyvumą ir kad siektume šio tikslo neužsiimdami ideologinėmis šmeižto kampanijomis, dėl kurių galiausiai piliečių akyse ES praranda gerą įvaizdį.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Visų pirma norėčiau padėkoti pranešėjui B. Bendtsenui už jo parengtą pranešimą, kuriame išdėstomi pagrindiniai aspektai, kuriuos reikia įgyvendinti čia.

Vis dėlto pažvelkime į perspektyvą. Visi žino, kad iki 2050 m. Europa turi sumažinti joje išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį 80 proc. arba, kaip mes tvirtiname, 95 proc. Tai labai didelis iššūkis. Kur galime sutaupyti daugiausia? Daugiausia galime sutaupyti, jeigu suvartosime mažiau energijos. Tada mažiau energijos reikėtų importuoti, tai reiškia sukurti mažiau alternatyviųjų energijos šaltinių ir tai paprasčiausiai pigiausias būdas pasiekti tikslą. Todėl absurdiška, kai jau žinodami, kad Europoje linkstama link to, kad nebus įgyvendintas tos pačios energijos taupymo tikslas, mes, ir visų pirma tie, kurie esame Komisijoje, ir toliau dedame pastangas, siekdami energijos vartojimo sumažinimo ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių tikslų. Tai reiškia, kad energijos taupymas, arba energijos vartojimas mažesniu mastu, yra tikslas, kurio mums nepavyks įvykdyti.

Tačiau yra tiek daug energijos, kurią iš visko aplink mus galima sutaupyti. Pvz., iš fizinės infrastruktūros. Fizinėje infrastruktūroje suvartojama maždaug 40 proc. mūsų energijos, iš jų 99 proc. tenka esamiems pastatams. Juos reikia pritaikyti, kad energijos atžvilgiu jie būtų ekonomiškesni. Šiuo metu Europoje kasmet pritaikoma po 1,4 proc. pastatų: kitaip tariant mums prireiks daugiau nei 60 metų, kad pakeistume visą savo fizinę infrastruktūrą. Sulauksime 2070 m., tačiau sau išsikėlėme tikslą, kurį turime pasiekti iki 2050 m.!

Būtent tam reikėtų skirti daugiausia dėmesio: turime užtikrinti, kad fizinės infrastruktūros srityje galėtume taupyti, pvz., daug greičiau, todėl pateikėme pakeitimą dėl Europos pastatų iniciatyvos. Dėl jos bus taupomi visų pinigai, tai pigesnė priemonė, mes patys rengsimės ateičiai ir – svarbiausia – ja bus taupomi žmonių pinigai. Jiems nereikės tiek daug pinigų išleisti energijos sąnaudoms. Tačiau šis argumentas naudojamas retai. Vis dėlto galiausiai paprastiesiems žmonėms energijos sąnaudos sumažės. Tai turėtų būti svarbiausia!

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Pone pirmininke, nuo 2009 m. rugsėjo mėn. tradicines elektros lemputes, prie kurių priprato, europiečiai keičia lemputėmis, pagamintomis naudojant naują, energiją tausančią technologiją. Šios permainos būtinybė buvo grindžiama energijos taupymo motyvais ir permaina įvyko nepaisant požymių, kad finansinė našta, kurią reikėtų patirti ES piliečiams, ypač per tokį trumpą laikotarpį, bus pernelyg didelė. Vieša paslaptis, kad tuomet Europos Komisijos pateiktų duomenų dėl tokios permainos pasekmių šaltinis buvo šių pagal naują technologiją pagamintų elektros lempučių gamintojų reklaminė medžiaga ir yra daug įrodymų, kad taip ir buvo.

Aptariamame pranešime taip pat galima išvelgti pernelyg optimistines prielaidas. Nepakankamai daug kalbama apie ES valstybių narių vystymosi skirtumus ir, vadinasi, apie sąnaudas, kurių jos turės patirti, jeigu rekomendacijos bus įgyvendintos. Jeigu gamyklose energijos būtų kasmet sutaupoma, kaip nurodyta, 2 proc. daugiau, kartu sumažinant išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, padidėtų gamybos sąnaudos ir gamyba būtų iškelta iš Europos.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Pone pirmininke, bandymas sutaupyti – sunkus uždavinys, uždavinys, kurio įgyvendinimas mums leis sumažinti Europos priklausomybę, uždavinys, kurio įgyvendinimas mums leis sutaupyti daug lėšų, kuriomis galima finansuoti mokslinius tyrimus naujų energijos gamybos būdų srityje, uždavinys, kurio įgyvendinimas mums leis atgaivinti mūsų regionus.

Labiausiai turime rūpintis energijos vartojimo efektyvumu pastatuose, tačiau labai svarbu, kad Europos Sąjungos ir valstybių narių tikslai ir veiksmai būtų orientuoti į socialinį būstą, nes mūsų pastangos energijos vartojimo efektyvumo srityje didžiausią naudą turi atnešti vargingiausiai gyvenantiems žmonėms. Turime panaikinti šią gėdingą padėtį, kai vargingiausiai gyvenantieji turi mokėti didžiausias sąskaitas už energijos suvartojimą, o energijos vartojimo efektyvumo sumetimais sukuriama spragos finansų srityje, kurios turtingiausiems leidžia sumažinti savo išlaidas mokant mažiau mokesčių.

Tikra energijos vartojimo efektyvumo politika turėtų sudaryti galimybę elektros energiją pigiau parduoti geležinkelių, metro ir tramvajų operatoriams, kaip tai buvo padaryta Prancūzijoje, kol Europos direktyvomis dėl bendros energijos rinkos tas nebuvo uždrausta.

Todėl viena pirmųjų priemonių turėtų būti bendros energijos rinkos Europos Sąjungoje panaikinimas, nes konkurencija tokio produkto segmente kaip elektros energija, kurios negalima sandėliuoti ir kurią sunku transportuoti, yra nenormalus reiškinys energijos vartojimo efektyvumo atžvilgiu.

Galiausiai, dėl energijos vartojimo efektyvumo nebus sukurta darbo vietų, jeigu jis nebus grindžiamas tikra strategine ES pramonės iniciatyva, nesuvaržyta laisvosios rinkos apribojimais.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Pone pirmininke, pritariu pranešėjui, kad daugiau dėmesio derėtų skirti sistemos inovacijoms, pvz., pažangiesiems tinklams, pažangioms matavimo sistemoms, lengvesnei atsinaujinančiųjų energijos išteklių integracijai ir taip pat nuoseklios strategijos šilumos gamintojų ir paskirstytojų atžvilgiu sukūrimui. Vis dėlto manau, kad didžiausių sutaupymų ir efektyvumo turėtų būti siekiama skatinant kiekvieno Europos Sąjungos piliečio asmeninę atsakomybę. Lygiai taip kaip išmokome taupyti vandenį, turime išmokti paisyti energijos suvartojimo ir vartoti ją efektyviai. Turėtų būti supaprastintos ir paspartintos leidimų suteikimo dėl bet kokios naujos infrastruktūros kūrimo procedūros, kad galimi sutapymai būtų kuo didesni.

Artėjančiu Vengrijos pirmininkavimo Europos Sąjungai laikotarpiu energijos vartojimo efektyvumas ir energetinis saugumas bus laikomi prioritetais. Lenkija, kuri perims pirmininkavimą Europos Sąjungai iš Vengrijos ir kuri į savo darbotvarkę įtraukė energetinio saugumo klausimą, taip pat skatins diskusijas dėl sprendimų, susijusių ir nesusijusių su teisėkūra, kurie leis Europos energetikos sektoriui išlikti konkurencingam ir kartu padidinti energijos vartojimo efektyvumą.

Dabar norėčiau pabrėžti, kad, mano nuomone, vis svarbesnis tampa klausimas dėl prognozių patikimumo ir dėl Europos Sąjungos naudojamo PRIMES modelio kokybės visų pirma atsižvelgiant į nepavykusį bandymą pasiekti susitarimą Kankūne. Tai atskirai aptartinas klausimas, tačiau dabar norėčiau paraginti apsvarstyti naują, po krizės atsiradusį požiūrį vartojimo ir energijos paklausos Europos Sąjungoje klausimu. Atrodo, kad transportas yra tinkamiausias būdas šiuolaikiniams, energijos vartojimo požiūriu efektyviems sprendimams įgyvendinti. Energijos vartojimo efektyvumas Europos Sąjungoje turėtų būti suderintas atsižvelgiant į paklausą, kuri tiesiogiai susijusi su išlaidomis ir piliečių įpročių pokyčiais. Mano nuomone, pokyčius užtikrins apčiuopiama nauda vartotojams ir tinkamos iniciatyvos bei ilgalaikės finansavimo teikimo gamintojams formos.

Francesco De Angelis (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, B. Bendtseno pranešimas teigiamai vertintinas mažiausiai dėl keturių priežasčių:

– jame pakartotinai patvirtinama, kad energijos vartojimo efektyvumas yra veiksmingiausias ir greičiausias būdas sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir kad tvirtai įsipareigojus šioje srityje skirti lėšas ir investicijas augs ekonomika ir bus kuriamos darbo vietos mažosiose ir vidutinėse įmonėse;

– jame pateikiami pagrįsti pasiūlymai dėl veiksmingų finansinių priemonių ir Komisija raginama nuolat skirti dėmesį kvalifikacijos kėlimui, mažųjų ir vidutinių įmonių galimybėms susipažinti su informacija ir esamų pastatų atnaujinimui;

– jame nustatomi konkretūs tikslai ir pirkimas, pagrįstas energinio naudingumo principu, patvirtinamas kaip priemonė siekti užtikrinto energijos taupymo ir kaip atspirties taškas, siekiant kurti darbo vietas ir mažinti Europos piliečių išlaidas;

– galiausiai, pranešimas bus juo naudingesnis, jeigu privalomi tikslai dėl išmetamų teršalų galėtų būti nustatyti be jokių išlygų.

Turime pasiekti, kad 20 proc. tikslas būtų toks, kurį būtų galima įgyvendinti; negalime praleisti šios progos, nes tai būtų paskatinimas Europai.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Pone pirmininke, didelio energijos vartojimo efektyvumo užtikrinimas – pagrindinis Europos Sąjungos politinis tikslas, nes tai dalis bendros strategijos dėl konkurencingos, mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos, kuri skatins verslą ir pagerins užimtumą sukuriant daug naujų darbo vietų. Rytojaus balsavimu dėl energijos vartojimo efektyvumo plano Europos Parlamentas aiškiai parodys Komisijai ir Tarybai, kad šioje srityje reikia nedelsiant ir tikslingai imtis priemonių.

Pirma, raginu Europos Komisiją atlikti nuodugnią galiojančių teisės aktų dėl esamų namų atnaujinimo ir griežtesnių reikalavimų naujiems statiniams energijos požiūriu analizę. Kiti svarbūs prioritetai – veiksmingos energetikos infrastruktūros sukūrimas ir šiuolaikinių technologijų transporto priemonėms kūrimas – tikiuosi, bus įtraukti į naują Komisijos pasiūlytą 2011 m. energijos vartojimo efektyvumo planą.

Darydamas išvadą norėčiau pasakyti, kad energijos vartojimo efektyvumas gali ir turi tapti pelningu verslu. Tokiu jis gali tapti savarankiškai ir atnešti daug naudos socialinėje srityje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, kaip rodo aplinkybės, nepakanka tik priimti Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planą. Turi būti įvertinti 2006 m. plano rezultatai ir politinės priemonės, kurių imtasi siekiant įvykdyti tikslus, būdų padidinti energijos vartojimo efektyvumą įvairinimas. Negalima teisintis krize nei dėl 20 proc. tikslo neįvykdymo 2020 m., nei kritikuojant sprendimus, kuriais siekiama išspręsti sudėtingą energijos nepritekliaus problemą.

Svarbu informuoti apie sėkmingą kitų šalių, nepamirštant Kinijos ir Jungtinių Valstijų, patirtį ir investuoti lėšas į priemones, kurios didina energijos vartojimo efektyvumą pastatuose, socialiniuose būstuose ir transporto bei pramonės sektoriuose. ES biudžete turėtų būti numatytos reikiamos lėšos, kad būtų galima teikti pagalbą didesnių sunkumų patiriančioms valstybėms narėms ir šeimoms. Efektyvus energijos vartojimas taip pat didina užimtumą, mažina skurdą ir turi reikšmės siekiant pažangos ir socialinių permainų. Į šią sritį turime investuoti.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, pateikėte labai sumanų planą, o B. Bendtsen jį dar pagerino. Turime sulaužyti taisyklę, pagal kurią „didesnis ekonominis augimas kartu reiškia didesnę energijos suvartojimą“. Mums, kaip politikams, tai itin didelis iššūkis, nes pas mus vyksta įprasta technologinė pažanga, kuri, žinoma, pasireiškia tuo, kad naudojame energijos požiūriu efektyvesnius produktus ir ūkinės veiklos vykdymo būdus. Vis dėlto, nepaisant didesnio ekonomikos augimo, mums turi pavykti sumažinti energijos išlaidas. Šiuo atžvilgiu turėtume ieškoti ištis novatoriškų sprendimų ir naudodamiesi politinėmis priemonėmis numatyti tinkamas skatinimo priemones. Ekonomikos istorija taip pat parodė, kad ilguoju laikotarpiu sėkmingiausios visuomenės buvo tos, kurioms efektyvumas – žaliavų arba energetikos srityje – tapo devizu, kuriuo jos vadovavosi. Atsižvelgiant į mūsų aukštą gyvenimo lygį, europiečiams tai itin didelis iššūkis.

Jeigu, vertinant realiai, tikimės pasiekti savo tikslus klimato kaitos srityje, turime siekti pažangos energijos vartojimo efektyvumo srityje. Taip pat norėčiau pasinaudoti galimybe jums priminti, kad priklausomybės nuo organinio kuro importo mažinimas tebėra svarbus politinis tikslas. Be to, pinigų, kurių dėl mažesnių energijos išlaidų bus sutaupyta, bus galima skirti vartojimui, taip prisidedant prie mūsų ekonomikos augimo ilguoju laikotarpiu.

Atsižvelgdama į šias aplinkybes manau, kad jūsų pasirinkta pozicija, pagal kurią šie nustatomi tikslai nėra privalomi, yra tinkama. Neturėtume sau leisti pasiklysti diskusijose dėl apibrėžčių ir vertinimo problemų. Svarbu, kad nusimatytumėte pažangos siekimo priemones. Šiuo atžvilgiu Komisija ir pranešėjas laikosi tinkamos pozicijos. Iš tikrųjų šio tikslo neturėtume padaryti privalomu, tačiau tai nereiškia, kad turėtume sau kelti mažesnius siekius. Dėl nurodytų priežasčių šie siekiai turi išlikti aukšti, tačiau pasirinktas būdas, pagal kurį jie gali būti pasiekti tik nustatant privalomus tikslus, nėra tinkamas ir todėl mūsų frakcija nepritaris tokiai pozicijai.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pone pirmininke, B. Bendtseną norėčiau pasveikinti parengus labai gerą pranešimą. Komisijos nary, iš esmės teturiu vieną pastabą – jūs turite patirties regioninėje politikoje didelėje Vokietijos valstybėje, o mano patirtis aprėpia tik vietinės reikšmės politiką. Neatsižvelgiant į tai, ar tikslai privalomi, ar ne – ir aš pritariu privalomiems tikslams – jų nepasieksime, jeigu tiesiogiai nesikreipsime į valstybes, regionus ir bendruomenes ir konkrečiai jiems nenurodysime, kas gali būti padaryta. Kalbant apie pastatų atnaujinimą, transporto politiką – kurią, ačiū Dievui, nuolat minite – ir kovą su

energijos nepritekliaus problema, tai yra sritys, kurios reguliuojamos ne nacionaliniu, o daugiausia vietos, regioniniu ir savivaldybių lygmenimis. Todėl tuo lygmeniu taip pat turime imtis aktyvių veiksmų. Tai būtų labai svarbi galimybė įtikinti miestus ir bendruomenes, kad mūsų didelis Europos projektas dėl efektyvaus energijos vartojimo, energijos taupymo ir, žinoma, kitų energetikos politikos sričių, yra naudingas.

Todėl norėčiau jūsų paprašyti į tai atsižvelgti ir, galbūt, taip pat tam tikru mastu apsvarstyti, kaip galime tai geriau paaiškinti piliečiams, visų pirma pasitelkiant miestus, bendruomenes ir regionus, nes ši sąsaja neabejotinai labai svarbi, siekiant, kad šiems tikslams – privalomiems ar ne – būtų pritarta.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Pone pirmininke, Komisijos nary, energijos vartojimo efektyvumas yra itin svarbus siekiant padidinti tiekimo saugumą, oro gerinimo kokybę, sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir pagerinti mūsų visuomenės konkurencingumą. Energijos vartojimo efektyvumas reiškia, kad, naudodami mažiau išteklių, turime padaryti daugiau. Pvz., nustatant individualius tikslus ir teigiamas paskatas šiame pranešime pateikiama aukštų siekių vizija dėl efektyvaus energijos vartojimo. Numatyti svarbūs aspektai dėl energetikos infrastruktūros modernizavimo, pvz., pažangūs tinklai, efektyvus energijos vartojimas pastatuose ir transporto sektoriuje, informacinių ir ryšių technologijų naudojimas ir mokslinių tyrimų plėtojimas energetikos sektoriuje.

Šiame pranešime pažymima, kad būtina dvigubai padidinti finansavimą moksliniams tyrimams, susijusiems su technologine plėtra ir demonstracine veikla energetikos srityje. Finansavimo srityje pranešime raginama energijos vartojimo efektyvumo tikslais pasinaudoti struktūriniais fondais ir raginama, kad tam būtų teikiama pirmenybė ES biudžete po 2013 m.

Atsižvelgdamas į išdėstytas aplinkybes, norėčiau pasveikinti pranešėją B. Bendtseną su puikiai atliktu darbu ir pasiekta pusiausvyra ir norėčiau visus jus paraginti paremti šį svarbų pranešimą.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Nors energijos vartojimo efektyvumo ir taupymo srityje parengta daug teisėkūros priemonių, ne visos jos padeda pasiekti pageidaujamų rezultatų. Moksliniai tyrimai teigia, kad su dabartiniu progresu mes neįgyvendinsime maždaug pusės nustatyto 20 proc. tikslo. Todėl yra būtina imtis labiau įpareigojančių priemonių ir didesnės kontrolės valstybėse narėse. Manau, kad Europos Komisija persvarstydama energijos efektyvumo veiksmų planą turi labai rimtai atsižvelgti į tai, kad valstybės narės nepakankamai išnaudoja energijos taupymo galimybes, kas neleidžia padidinti energetinio nepriklausomumo. Taip pat būtina atskiroms valstybėms narėms nustatyti įpareigojančius efektyvaus energijos vartojimo tikslus ir prižiūrėti, kaip jie įgyvendinami, nes kitaip didžiulis potencialas energijos taupymo srityse liks neišnaudotas.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Pone pirmininke, Komisijos nary, džiaugiuosi galėdamas pateikti kelias pastabas dėl šio pranešimo. Tai puikiai parengtas pranešimas, nes jis leis mums pasiekti kelis tikslus vienu metu: ne tik tikslą aplinkosaugos srityje ir anglies dvideginio sumažinimo tikslą, bet taip pat kai kuriuos mūsų tikslus gamybos srityje ir kitus tikslus, išsikeltus siekiant užtikrinti, kad išliktume konkurencingi. Tai bus naudinga tiek aplinkosaugos, tiek lėšų požiūriu.

Komisijos nary, taip pat kalbėjote apie savo siekį per trumpą laikotarpį pateikti veiksmų planą. Vis dėlto norėčiau atkreipti dėmesį į tris aspektus: pirma pastaba susijusi su nacionaliniais energijos vartojimo efektyvumo veiksmų planais. Juos galima patobulinti

kur kas labiau ir Europos Komisija juos turi kritiškai įvertinti. Komisijos nary, nurodėte, kad darbo imsitės dviem etapais. Pirmasis etapas bus susijęs su konsultavimusi, bet bus naudojamas tam tikras spaudimas, o antrajame etape gali būti imtasi ir tam tikro masto prievartos priemonių. Ankstesnėse diskusijose su Komisijos nariu ir pakeitimuose raginau imtis prievartinių priemonių ir džiaugiuosi, kad dabar šis klausimas tampa vis svarbesnis.

Komisijos nariui turiu tik vieną klausimą: ar turėsite pakankamų priemonių, kad galėtumėte išlaikyti kryptį pereinant į prievartinių priemonių etapą. Ar galėtumėte šį klausimą išanalizuoti dabar arba netolimoje ateityje, arba savo veiksmų plane?

Antroji mano pastaba susijusi su regionine politika. Apie tai taip pat kalbėjo H. Swoboda. Pasinaudojant šiomis lėšomis galima nuveikti kur kas daugiau. Daugelyje šalių skirtos lėšos net nenaudojamos energijos vartojimo efektyvumui didinti. Todėl pateikiau pakeitimą dėl 81 straipsnio, kad jo formulavimas būtų aiškesnis. Ne visada svarbu turėti daugiau pinigų; taip pat svarbu sumaniai naudoti turimus išteklius.

Galiausiai, trečioji mano pastaba – šiuo atveju taip pat sutinku su H. Swoboda – pasinaudodami tokiomis priemonėmis kaip kokybės ženklai, susitarimai su merais ir pramonės įmonėmis į energijos taupymo procesą turime labiau įtraukti piliečius, vietos valdžios institucijas ir įmones. Mano šalyje, Nyderlanduose, vien tik susitarimas su pramonės subjektais padėjo per metus 2 proc. pagerinti energijos vartojimo efektyvumą. Dabar reikia vertinti tai, ką konkrečiai galime pasiekti! Ačiū, linkiu jums sėkmės ir dėkoju pranešėjui.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Pone pirmininke, su energijos nepritekliaus sunkumais susiduria 50–125 mln. Europos piliečių. Todėl manome, kad socialinio būsto srityje pirmenybę derėtų teikti energijos taupymo ir energijos vartojimo efektyvumo politikai.

2020 m. nauji pastatai sudarys tik 1 proc. visų stovinčių pastatų. Todėl diskutuodami apie esamus pastatus negalime kalbėti apie privalomus tikslus neskirdami pakankamų finansinių išteklių. Todėl manome, kad būtini novatoriški finansavimo planai ir finansinės priemonės, dėl kurių investicijos į energijos vartojimo efektyvumo sritį taps patrauklios, ir būtina teikti ilgalaikę institucinio pobūdžio pagalbą.

Komisijos nary, neseniai, praėjus penkeriems metams nuo jos sukūrimo, Parlamente buvo surengtas programos CONCERTO grupės susitikimas. Deja, 400 vietos ir regioninės valdžios institucijų atstovų nurodė, kad vietos ir regioniniu lygmenimis nežinota, kad visos valstybės narės nacionaliniu lygmeniu gali panaudoti 4 proc. Europos regioninės plėtros fondo lėšų energijos vartojimo efektyvumo pastatuose sumetimais.

Todėl kalbą, Komisijos nary, norėčiau baigti paprašydamas jūsų pasinaudoti laikotarpio vidurio peržiūra, kad būtų skirta daugiau lėšų energijos vartojimo efektyvumo programoms finansuoti ir visų pirma raginti pasinaudoti galimybėmis panaudoti iki 15 proc. Europos regioninės plėtros fondo lėšų energijos vartojimo efektyvumo tikslais būsimoju finansinės perspektyvos laikotarpiu.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, norėčiau padėkoti B. Bendtsenui už šį aiškų pranešimą.

Komisijos narys pradėjo šį posėdį pasakydamas – ir jo nuomonei pritariu – kad apie efektyvumą šiandien kalbame šiek tiek retoriškai, šis netikrumas susijęs su tikslu dėl 20 proc., atsižvelgiant į tai, kad šis tikslas jau buvo sumažintas perpus, ir net iš tikrųjų nežinome,

apie ką kalbame. Norėčiau pridurti, kad nėra energijos taupymo ir efektyvaus energijos vartojimo kultūros.

Todėl esame tokioje padėtyje ir atėjo toks momentas, kai turime keistis, neturime kito pasirinkimo. Kaip? Pirma, manau, kad turėtume orientuotis į inovacijas ir naujas technologijas abiejose srityse – efektyvaus energijos vartojimo pastatuose ir, visų pirma, efektyvaus energijos vartojimo transporto sektoriuje.

Taip pat norėčiau pakalbėti apie tai, kaip svarbu turėti pakankamus išteklius šiems tikslams pasiekti. Manau, kad, norėdami sutaupyti, turime išleisti. Šiandien Parlamente Pirmininkas J. M. Barroso tvirtino, kad nebus pasinaudota euroobligacijomis ir kad jis yra numatęs kitas finansines priemones.

Komisijos nary, neseniai priėmė pranešimą, kuriuo įsteigiamas fondas energijos vartojimo efektyvumo finansavimo, pasinaudojant likusiomis ankstesnių ekonomikos atgaivinimo planų lėšomis, tikslais. Manau, kad net ir su nedideliu biudžetu fondas yra labai simboliškas, nes juo nustatomas privataus kapitalo pritraukimo į viešosios ir privačiosios partnerystės (VPP) modelį principas, taip racionalizuojant fondų, kuriais jau galime disponuoti – Sanglaudos fondo ir kitų – naudojimą ir sudarant jiems sąlygas, kuriomis galima pritraukti lėšų, kurios, užuot išlaidavus, skolinamos dideliems projektams įgyvendinti; tai turėtų būti atsinaujinantis fondas, kuris įprasmintų visus šiuos aspektus.

Manau, kad tai teisinga išteklių ieškojimo ir užtikrinimo, kad efektyvumas nebebūtų tabu klausimas, sistema.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai. Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planas turėtų būti peržiūrėtas laikantis visuotinio požiūrio, pagal kurį derinamos įvairios Europos strateginės politikos sritys.

Nors investavimas į energijos vartojimo efektyvumo sritį labai svarbus todėl, kad jis padės užtikrinti, kad iki 2020 m. bus įgyvendinti išmetamų teršalų kiekio sumažinimo tikslai, taip pat svarbu atkreipti dėmesį į šias iniciatyvas, kurios mums leis pasinaudoti visomis dar neišnaudotomis ES galimybėmis energijos taupymo srityje.

Džiaugiuosi, kad daug dėmesio buvo skirta energijos vartojimo pastatuose veiksmingumui; šiuo požiūriu reikia imtis iniciatyvų taip pat ir Europos lygmeniu. Mūsų verslo įmonės vėl turėtų pagalvoti, kokių priemonių jos galėtų imtis, kad jų gamybos procesas ir produktai būtų efektyvesni.

Galiausiai teigiamai vertintinas privalomų tikslų efektyvumo srityje nustatymas, nes be jų bus sunku pasiekti aukštus tikslus ES.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Pone pirmininke, Komisijos nary, norėčiau dar kartą pakalbėti dėl vieno klausimo: privalomo energijos vartojimo efektyvumo tikslo nustatymo svarbos Europos ekonomikai. Atsižvelgiant į sunkią ekonominę padėtį tam tikrose valstybėse narėse, kurioms reikalingos plataus masto skatinimo priemonės, siekiant ekonomikos augimo ir darbo vietų apsaugos ir jų kūrimo, privalomas tikslas sukurs tinkamas investavimo sąlygas konkurencingumui ir Europos įmonių, visų pirma mažųjų ir vidutinių, kurios prekiauja energijos vartojimo efektyvumo technologijomis ir paslaugomis, eksporto galimybėms gerinti.

Valstybės narės sukurs skatinimo priemones, būtinas siekiant stiprinti šias rinkas kiekvienoje ekonomikos srityje, kuriose jomis gali būti sukurta didžiausia pridedamoji vertė ir sukurta daugiausia darbo vietų. Be to, namų ūkiai, įmonės ir viešojo sektoriaus subjektai gaus daug

lyginamosios ekonominės naudos, nes jų išlaidos už energiją bus mažesnės. Todėl norėčiau pasveikinti pranešėją parengus šį pranešimą ir paraginti Europos Komisiją įgyvendinti B. Bendtseno pranešime išdėstytus pasiūlymus, taip padedant mūsų šalių ekonomikai išbristi iš krizės vienu metu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, akivaizdu, kad energijos vartojimo efektyvumas – labai svarbi tema ir, suprantama, organinį kurą turime naudoti labai ekonomiškai. Aišku, kad svarbiausi rodikliai, kuriuos reikia pasiekti, turi būti iššūkis, tačiau kartu reikia atsižvelgti į proporcingumo principą; jie visada turėtų būti realiai pasiekiami. Jie turėtų būti efektyvūs visuomenės ir pavienių subjektų požiūriu, ir subjektai, kuriems iškeltas šis tikslas, turi turėti galimybių jį pasiekti. Piliečių požiūriu, jie turėtų būti aiškūs ir paaiškinami ir visų pirma juos piliečiams turi būti įmanoma įgyvendinti ekonominiu požiūriu. Taip yra todėl, kad be visuomenės pritarimo nebus ir klimato apsaugos. Mano nuomone, visų pirma šio aspekto pranešime trūksta.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Pone pirmininke, Komisijos nary, derybos Kankūne buvo palyginti sėkmingos. Derybos dėl klimato kaitos vyksta toliau. Tokios šalys kaip Kinija laukė Kankūno konferencijos išvadų. Po nesėkmės Kopenhagoje jos ėmėsi priemonių. Jeigu neinvestuosime į tokius sektorius kaip energijos vartojimo efektyvumas ir energijos taupymas, prarasime dvigubai daugiau. Viena vertus, mūsų namų ūkiai, įmonės ir viešosios tarnybos ir toliau mokės absurdiškai dideles kainas ir, kita vertus, kyla grėsmė prarasti pirmaujančias pozicijas ekologiškos ekonomikos Europoje srityje.

Todėl kyla klausimas – jeigu mums jau kyla sunkumų konkuruojant su tokiais šalimis kaip Kinija, kaip ateityje galėsime konkuruoti su ekologijos paisančia Kinija? Todėl mums tikrai svarbu pritarti, kad tikslo pasiekti 20 proc. energijos sutaupymo rodiklį sumetimais Europos Sąjungai būtų nustatytas privalomas tikslas.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, iki šiol įvairių valstybių narių vykdyta 2020 m. energijos vartojimo efektyvumo politika neleis mums pasiekti tikslo energijos vartojimą sumažinti 20 proc.; mums pasiseks, jeigu pavyks sumažinti 10 proc., kas, be abejo, yra nusivylimą keliantis rezultatas.

Jeigu energijos suvartojimo mastas ir toliau didės, kils grėsmė, kad 20 proc. rodiklis atsinaujinančiųjų energijos šaltinių srityje taip pat nebus pasiektas, nes šio tikslo pasiekimas vertinamas kaip galutinio ES energijos suvartojimo dalis. Tvirtai pritariu tam, kad taip pat ir energijos vartojimo efektyvumo srityje būtų nustatytas privalomas tikslas, kad būtų užtikrinta, jog Europos politikos kryptys klimato ir energetikos srityse viena kitą sustiprintų.

Deja, pagal faktines aplinkybes matome, kad pasitikėjimas valstybių narių gera valia nepasiteisins. Europos Sąjunga, nustatydamą aiškias ir veiksmingas politikos kryptis ir tikslus, turi nustatyti kryptis. Nebeinvestuokime į naują infrastruktūrą, kad būtų gaminama daugiau energijos, savo pinigus ir pastangas nukreipkime į ekologiškiausią energiją pasaulyje, energiją, kurią galime taupyti.

Galiausiai raginu pritarti 2 pakeitimui, kuriame Komisija raginama įgyvendinti iniciatyvą dėl energijos vartojimo efektyvumo esamuose pastatuose 2011 m.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, energijos vartojimo efektyvumas – tai svarbiausias aspektas mūsų ekonomikai ateityje, tačiau jis turėtų būti skatinamas, o ne primetamas: valstybės narės turi būti įtrauktos, siekiant užtikrinti, kad kiekvienam, kas nusprendžia savo įmonėje arba namuose energijos vartojimo efektyvumą pagerinti, įgyvendinant šį sprendimą pagalba būtų suteikta.

Negalime nuspręsti versti privačius asmenis daryti investicijas jų neįtikinus arba nepaskatinus: energijos vartojimo efektyvumo padidinimas padeda aplinkai ir taupo lėšas, tačiau tokioje probleminėje srityje kaip ši labai svarbu derinti šiuos sprendimus su Europos politikos sritimis, kurių tikslas – bendra Europos energetikos rinka.

Privalomi tikslai susiję tik su bereikalingomis ir labai dažnai neveiksmingomis išlaidomis; geriau piliečius, institucijas ir įstaigas įtikinti, kad šioje srityje sutaupymai yra reikšmingi žmonių saugumui ir taip pat gyvenimo kokybei.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, mūsų nuomone, klimato kaitą, kuri šiuo metu tampa vis svarbesnė, lemia ne tik žmonijos keliamą aplinkos taršą. Vis dėlto esame visi atsakingi, kad būtų sustabdytas mūsų aplinkos naikinimas vietos ir pasauliniu lygmenimis ir kad būtų dedamos visos pastangos siekiant atkurti jos pradinę, sveikąją būklę. Todėl teigiamai vertintinas taip pat ir raginimas siekti energijos vartojimo efektyvumo. Mūsų eksploatuojamuose pastatuose suvartojama maždaug 40 proc. pasaulio energijos ir todėl itin svarbu išnagrinėti šį su pastatais susijusį klausimą. Savo veiksmus turime nukreipti į naujus, anglies dioksidu aplinkos neteršiančius pastatus ir turime išspręsti problemas dėl energijos vartojimo esamuose pastatuose efektyvumo didinimo. Be to, pradėdami taikyti mišrias ir vien tik elektros naudojimu paremtas technologijas nuolat turime mažinti transporto priemonių suvartojamos energijos ir išmetamų teršalų kiekį. Esu įsitikinęs, kad mes, kaip šio Parlamento nariai, energijos vartojimo efektyvumo srityje turime rodyti pavyzdį.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Pone pirmininke, aš taip pat norėčiau pažymėti, kaip svarbu skatinti efektyviai vartoti energiją, nes ji gali būti labai naudinga visai ekonomikai. Taip pat reikia paminėti socialinę naudą, taip pat ir darbo vietų kūrimą iki 2020 m.

Manau, kad gyvybiškai svarbu sukurti ir parduoti naujas, naujausias energetikos technologijas. Tai būdas išlaikyti daug energijos suvartojančių Europos įmonių konkurencingumą atsižvelgiant į pasaulinę konkurenciją. Pritariu, kad turi būti pasiektas susitarimas dėl bendros nacionalinių energijos vartojimo efektyvumo planuose nustatytų tikslų ir jų įgyvendinimo stebėsenos proceso vertinimo metodikos.

Taip pat džiaugiuosi Komisijos darbu „siekiant bendro energetikos tinklo“. Norėčiau pateikti praktinių pasiūlymų, kaip supaprastinti ir paspartinti leidimų suteikimo infrastruktūros projektams procedūras.

Catherine Stihler (S&D). – Pone pirmininke, ačiū B. Bendtsenui, kad savo įžanginėse pastabose paminėjo statybos pramonę. Tiesiog norėčiau atkreipti jo dėmesį į tai, kad balsavimas dėl mano pranešimo dėl statybų vyks sausio mėn. ir kad energijos vartojimo efektyvumo klausimą tame pranešime taip pat aptarėme.

Vis dėlto trumpai pakalbėsiu dėl dviejų aspektų. H. Swoboda kalbėjo apie vietos valdžios institucijų svarbą. Tiesiog norėjau atkreipti Parlamento dėmesį į vietos valdžios institucijų biudžetų išlaidų mažinimo dabartinį, Jungtinėje Karalystėje tai tikrai, problemišumą. Manau, kad šį klausimą reikia aptarti ir įtraukti į būsimas diskusijas.

Taip pat norėčiau pateikti klausimą Komisijai. Pranešime kalbama apie išmaniųjų skaitiklių svarbą ir minimaliems bendriems funkcionalumams nustatomas terminas iki 2011 m. pabaigos. Komisijos nary, ar šį tikslą pasieksime? Tenka apgailestauti, kad šįvakar posėdyje nedalyvauja nei vienas Tarybai pirmininkaujantios valstybės atstovas, tačiau manau, kad šis klausimas svarbus. Taip pat norėčiau paantrinti ankstesniems kalbėtojams dėl klausimo,

susijusio su energijos nepriteklumi, kuri, manau, visi šio Parlamento nariai man pritaro, pabrėžti itin svarbu.

Günther Oettinger, *Komisijos narys.* – (DE) Pone pirmininke, gerbiami EP nariai, savo kalbą norėčiau pradėti pritardamas H. Swobodos pastabai, kad įgyvendinimo priemonės vykdomos vietoje – regioniniu ir vietos lygmenimis. Iš tikrųjų patirtis dėl atnaujinimo programų įvairi, dažniausiai teigiama – dažnai kiekvienas viešųjų išlaidų euras pritraukia šešis arba septynis eurus iš privačių investicijų. Taip pat turėsime išnagrinėti, ar šiuo klausimu galės būti įtrauktos regioninės programos. Sunku įsivaizduoti, kad vietos valdžios institucija dėl finansavimo tiesiogiai kreiptųsi į Komisiją, tačiau platesnių regioninių programų panaudojimo galimybių didelio masto pastatų atnaujinimui atvėrimas, mano nuomone, yra labai svarbus žingsnis ne vėlesniame kaip artimiausias finansavimo laikotarpyje.

Taip pat reikia aptarti klausimą dėl paskolų palūkanų normos sumažinimo. Ar norime pasinaudoti viešaisiais struktūriniais bankais, kad sumažintume su pastatų atnaujinimu susijusių paskolų palūkanų normą? Taip pat norėčiau pakalbėti vienu klausimu dėl pastatų fondo. Daug kartų sakyta, kad padidinus energijos vartojimo efektyvumą taupomi pinigai. Tai tiesa, tačiau taip būna ne iškart.

Pažvelgę į Europos būstų fondą pamatytume, kad vidutiniškai vieno būsto atnaujinimas – pradedant langais ir visa arba daline izoliacija ir baigiant reikiama elektros prietaisais bei šilumos sistemos patobulinimais – savininkams atsieitų 30 000–60 000 EUR. Pirmaisiais metais pinigų nesutaupysite. Vadinasi reikia investuoti artimiausiems 10 metų, kad energijos išlaidos sumažėtų ir galima būtų pakartotinai investuoti artimiausiems 40 metų. Iš esmės tai yra atvirkštinis kartų susitarimas. Iki šiol mano karta sukaupė itin didelių skolų, kaip tai rodo valiutos problemos, su kuriomis susidūrėme. Dabar energijos vartojimo efektyvumo srityje pirmą kartą turime galimybę investuoti, kad artimiausiais dešimtmečiais mūsų vaikai galėtų gauti naudą už energiją išleisdami mažiau. Ar galime tai padaryti? Ar esame tam pasirengę? Tikiu jumis. Biudžeto srityje turime nustatyti naujus prioritetus. Į Europos biudžetą įtraukus atnaujinimo išlaidas energijos vartojimo efektyvumo tikslais taip pat būtina išnagrinėti tokių veiksmų pasekmes. Daugiau lėšų mums skirta nebus, taigi ką norime pertvarkyti? Svarstant Europos biudžetą šis klausimas taip pat bus labai svarbus.

Taip pat noriu pakalbėti apie antrąjį klausimą. Du šio Parlamento nariai, Y. Jadot ir B. Eickhout, pasakė, kad pagrindas aiškus. Vis dėlto nenorėčiau su tuo sutikti: jis neaiškus. Sakau tai atsižvelgdamas į čia pateiktus Europos Vadovų Tarybos sprendimus. Beje, paskutinis šių metų kovo mėn. Europos Vadovų Tarybos sprendimas, kuriame nurodyta – cituoju – „siekti 20 proc. padidinti energijos vartojimo efektyvumą“, rodo tam tikrą nuoseklumo praradimą. Taip yra todėl, kad „siekti 20 proc.“ taip pat reiškia 18, 19 arba taip pat pakaktų ir 17 proc. Nepaisant to, kad Europos Vadovų Taryba kovo mėn. pirmą kartą priėmė sprendimą dėl šio tikslo atsisakymo. 2007 m. kovo mėn. sprendime kalbama apie energijos vartojimo mastą 2020 m., kuris turėtų būti sumažinamas 20 proc.

PRIMES yra šiuo klausimu tyrimus Europai rengianti įstaiga. Pacituosiu tris stulpelius skaičių, kad parodyčiau šiuo požiūriu kylančias problemas, kurių iki šiol nebuvo. 2007 m. Italijos energijos suvartojimo rodiklis buvo 173 mln. tonų. Pagal prognozes 2020 m. numatomas padidėjimas iki 208 mln. tonų ir iš jų reikėtų atimti 20 proc. Taigi Italijos padėtis nesikeičia. Pagal prognozes kiekis didėja ir atimama 20 proc.

Arba imkime tikrai mažos šalis – Liuksemburgo – pavyzdį. 2007 m. Liuksemburgo energijos suvartojimo mastas siekė 4,6 mln. tonų. Prognozuojama, kad paklausa augs iki

5,6 mln. tonų, tačiau tada ji vėl sumažinama iki 4,5 mln. tonų. Arba Portugalijos pavyzdys. Ataskaitiniais metais suvartojimo rodiklis siekė 23,8 mln. tonų, kuris vėliau padidėjo iki 30 mln. tonų, paskui sumažintas iki 24 mln. Skubiai reikia aptarti prognozes. Tai labai svarbus aspektas ir apskritai diskusijose jis buvo aptartas pernelyg trumpai.

Daugelis jūsų pritarėte, kad turi būti nustatyti privalomi tikslai. Esu kartu optimistas ir realistas. Jeigu Komisijoje ketintume pasiūlyti privalomus tikslus, šiandien valstybės narės, kurių piliečiai visi esame, jiems paprieštarautų. Todėl nėra jokios tikimybės, kad eisime šiuo keliu, nes tokiu atveju nepasiektume nieko. Galbūt dviejų etapų planas, kuriam valstybės narės pritarė, būtų realesnis ir tinkamesnis. Pagal tokį planą valstybėms narėms dabar nurodyčiau savanoriškai parengti nacionalinius energijos vartojimo efektyvumo planus, tačiau 20 proc. tikslas būtų taikomas visoms valstybėms narėms. Jeigu praėjus dvejiems metams pastebėsime, kad pasiekta nepakankamai didelė pažanga, nustatysime privalomus tikslus, su kuriais valstybės narės, tikėtina, negalės nesutikti. Prašau jūsų visų išnagrinėti, ar toks pasirinkimas – taip pat atsižvelgiant ir į jūsų vyriausybių patirtį – nebūtų geriausias europietiškas būdas siekti mūsų bendrų tikslų.

Nacionaliniai veiksmų planai turi būti parengti neatsižvelgiant į tai, ar jie privalomi, ar ne. Galime išanalizuoti planų turinį, nuoseklumą ir reikšmę politiniu aspektu. Mes tikrai nepritarsime jokiame nepakeistame planui, kurio turinys neatitiks mūsų reikalavimų. Vadovaudamiesi politinėmis nuostatomis atmesime visus tokius planus.

Visiems jums dėkoju už šiandienines diskusijas. Džiaugčiausi galėdamas kovo mėn. grįžti į Parlamentą, kad pateikdamas pasiūlymą oficialiai pradėčiau diskusijas. Siekiant šis pranešimas yra puikus pirmas žingsnis ta linkme.

Bendt Bendtsen, *pranešėjas*. – (DA) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, dėkoju už konstruktyvias diskusijas. Jeigu žmonės sėdėtų ir klausytų mūsų diskusijos, galėtų pasirodyti, kad vis dėlto esama didelio nesutarimo dėl energijos vartojimo efektyvumo. Neatsižvelgiant į tai, ar tikslai privalomi, energijos vartojimo efektyvumas – klausimas, dėl kurio turime suformuluoti savo poziciją. Tai klausimas, kurio reikia imtis. Norėčiau pabrėžti, kad, nors šį klausimą – privalomus tikslus – ir išsamiai išdiskutavome, pranešėjai, žinoma, aptarė ir pritarė, kad svarbu užtikrinti, jog šioje srityje būtų laikomasi ES teisės aktų. Teisės aktais reglamentavome labai daug sričių. Svarbu, kad šių teisės aktų būtų laikomasi, ir svarbu, kad jie būtų vykdomi. Taip pat svarbu, kad imtumėmės veiksmų urbanistikos, pastatų, naujų energetikos technologijų naudojimo srityse ir siektume geresnės produktų politikos. Taip pat turime suformuoti savo poziciją transporto srityje ir, galiausiai, tačiau tai ne mažiau svarbu, svarbu, kad daugeliui iš šių energetikos iniciatyvų ateityje būtų skirta lėšų. Mano nuomone, vis dar yra labai daug galimybių, kuriomis galime pasinaudoti – kitaip tariant, galimybių padidinti energijos vartojimo efektyvumą Europoje.

Kodėl tai taip svarbu dabar? Nekartosiu to, ką šiuo atžvilgiu sakė kolega EP narys iš Latvijos A. K. Kariņš, t. y. kad Europa sumoka labai daug pinigų Artimųjų Rytų šalims ir Rusijai. Ar šie pinigai negalėtų būti geriau panaudojami Europoje? Ir tai dar ne viskas: akivaizdu, kad jeigu šioje srityje Europa nori pirmauti, turime investuoti. Investicijos, žinoma, pasiteisins tuo, kad bus didesnis užimtumas, daugiau novatoriškesnių įmonių ir sukurta naujų darbo vietų – visų pirma darbo vietų mūsų mažosiose ir vidutinėse įmonėse Europoje.

Atsižvelgdamas į visas šias aplinkybes norėčiau padėkoti visiems, kurie prisidėjo prie šio pranešimo. Norėčiau padėkoti Komisijai ir atitinkamoms tarnyboms. Norėčiau pasakyti, kad visi jūs noriai bendradarbiaavote ir taip pat norėčiau padėkoti savo frakcijai, kuri parodė didelį pasitikėjimą ir rėmė mane visą laiką, kol buvo rengiamas šis pranešimas. Taip pat

norėčiau padėkoti šešėliniams pranešėjams už itin konstruktyvų jų bendradarbiavimą, kurio metu jie taip pat buvo atkaklūs. Vis dėlto dabar, kai jau esame nuėję taip toli, svarbu, kad šis Parlamentas aiškiai išsakytų Komisijai savo poziciją dėl to, kaip mums reikėtų elgtis, kad užtikrintume efektyvų energijos vartojimą ateityje.

PIRMININKAVO: Edward McMILLAN-SCOTT

Pirmininko pavaduotojas

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj (2010 m. gruodžio 15 d., trečiadienį).

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), raštu. – (RO) Efektyvaus energijos vartojimo priemonės labai svarbios tam, kad Europa galėtų pasiekti išsikeltus tikslus kovos su klimato kaita srityje. Turime pasiekti, kad energijos vartojimas būtų sumažintas 20 proc. Vis dėlto kitų dviejų tikslų atžvilgiu turime direktyvas, kuriose aiškiai nurodoma, kaip tikslą pasiekti, o energijos vartojimo efektyvumo srityje tokio dokumento nėra. Todėl ir reikalauju direktyvos dėl energijos vartojimo efektyvumo.

Be to, kad galėtume įgyvendinti mūsų siekiamus tikslus, efektyviai vartoti energiją turėtume skatinti visais lygmenimis, kiekvienoje nacionaliniu ir Europos lygmeniu vykdomos politikos srityje. Šiuo požiūriu inovacijos yra vienas iš sėkmės garantų. Todėl manau, kad būsimoje mokslinių tyrimų programoje energijos vartojimo efektyvumas turėtų būti laikomas prioritetine sritimi.

Galiausiai, tačiau tai ne mažiau svarbu, manau, kad šioje srityje viešosios valdžios institucijos turėtų rodyti pavyzdį ir imtis priemonių, kad joms priklausančiuose pastatuose energija būtų vartojama efektyviai.

Be to, valstybės narės gali skatinti efektyviai vartoti energiją pasitelkdamos viešųjų pirkimų procedūrose nustatytus reikalavimus. Todėl pirmenybė turėtų būti teikiama įmonėms, kuriose naudojamos ekologiškesnės technologijos.

Galiausiai valstybės narės, pasinaudamos mokestinėmis priemonėmis arba su vidaus rinkos taisyklėmis derančiomis subsidijomis, gali padidinti ekologiškų produktų paklausą.

Elisabetta Gardini (PPE), raštu. – (IT) Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planas – ne varžybos, kuriose sukuriama trukdžiai ir kliūtys, bet kultūrinio proceso pradžia, svarbiausias Europos politikos uždavinys, kuriuo siekiama paveikti asmenų ir įmonių elgesį. Tai procesas, kuris palengvintas ne griežtais apribojimais, dėl kurių piliečiai ir įmonės patiria pernelyg didelių išlaidų, bet realiomis skatinamosiomis priemonėmis; tai procesas, kuris vykdomas per energetikos infrastruktūrą, permainas urbanistikos srityje, produktus, pakavimą ir transportą. Norėčiau pabrėžti, kad efektyvus energijos vartojimas laikomas vienu veiksmingiausių išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų ir kitų teršalų, išmetamų gaminant energiją, kiekio suvaldymo būdų. Be to, *Confindustria*, Generalinės Italijos pramonės konfederacijos, atliktas tyrimas parodė, kad vien Italijoje 2010–2020 m. laikotarpiu efektyvus energijos vartojimas galėtų turėti maždaug 238 mlrd. EUR vertės socialinių ir ekonominių pasekmių visai ekonomikai ir galėtų padidinti visos gamybos vertę, kartu maždaug 1,6 mln. padaugėtų standartinių darbo vienetų. Todėl manau, kad labai svarbu ne tik nukreipti investicijas į šią sritį, bet taip pat užtikrinti esamų Europos priemonių veiksmingą įgyvendinimą ir stiprinimą.

Adam Gierek (S&D), raštu. – (PL) Kalbant apskritai, energijos vartojimo efektyvumas – tai individualaus vartojimo apribojimas racionalizuojant įrenginių naudojimą. Daugiausia galimybių didinti bendrą energijos vartojimo efektyvumą vis dėlto galima rasti fizikiniuose ir cheminiuose pramoniniuose procesuose, kurie grindžiami: 1) geresniu organinio arba branduolinio kuro skleidžiamos šilumos srauto panaudojimu; a) Karno ciklo virsmo proceso perkėlimu į aukštesnės temperatūros ir spaudimo ertmę; b) tinkamu panaudotos šilumos rekuperavimu, pvz., termofikacijos procesuose; 2) omo varžos elektros srovės perdavimo metu sumažinimu; 3) šilumos varžos šilumokaičiuose sumažinimu; 4) šilumos varžos padidinimu naudojant izoliacines medžiagas statybose; 5) trinties varžos sumažinimu; 6) magnetinio lauko praradimų sumažinimu; 7) pernelyg ilgų energijos virsmo grandinių sutrumpinimu.

Todėl politinis tikslas iki 2020 m. pasiekti „20-20-20 tikslus“ susijęs ne vien tik su bendru 20 proc. energijos vartojimo sumažinimu, kurį lemtų kainų padidėjimas, nes tai tiesiog pablogintų gyvenimo sąlygas, o labiau su racionalizavimo priemonių taikymu, kurios leistų gauti 20 proc. daugiau darbo panaudojant tą patį kiekį pirminės energijos. Todėl valstybėms narėms bus reikalinga tinkama metodika šio politinio tikslo įgyvendinimui vertinti.

András Gyürk (PPE), raštu. – (HU) Kuo toliau, tuo labiau reikia, kad būtų peržiūrėtas 2006 m. Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planas, nes įgyvendinant ES „20-20-20 tikslus“ pastebimiausias pažangos nebuvimas siekiant energijos vartojimo efektyvumo tikslų. Daug iniciatyvų jau nukreiptos tinkama linkme, tačiau ikišiolinius pasiekimus vis dar nustelbia neišnaudotų galimybių gausa. Tik neseniai Europa pripažino, kad pažanga nepakankama, ir suvokė, kad ji negali sau leisti energijos vartojimo efektyvumą vertinti nerimtai. Tokiomis investicijomis pigiau nei bet kokiomis kitomis priemonėmis galima sumažinti išmetamų teršalų kiekį ir nedelsiant pagyvinti ekonomiką. Vienas požymis, rodantis teigiamą poslinkį, yra tai, kad pagal Europos Parlamento sprendimą net iki šiol nepanaudotos Ekonomikos atkūrimo programos lėšos gali būti panaudotos permainingoms energijos vartojimo efektyvumo srityje ir ekologiškoms investicijoms.

Lapkričio mėn. Europos Komisijos paskelbtoje 2020 m. energetikos strategijoje energijos vartojimo efektyvumas laikomas svarbiausiu prioritetu. Dabar jau B. Bendtseno pranešime pateikiamos konkrečios rekomendacijos, kaip veiksmingiau išnaudoti mūsų galimybes. Džiaugiuosi, kad pranešime taip pat aptarti tokie novatoriški sprendimai kaip pažangieji tinklai ir ESCO, kurios daro investicijas, kurios duoda grąžą energijos vartojimo efektyvumo srityje. Vis dėlto didžiausia problema tebėra finansavimo klausimas. Pagalbos priemonės energijos vartojimo efektyvumo srityje taip pat turi būti numatytos ilgalaikiuose ateities ES biudžetuose visų pirma atsižvelgiant į pastatų pertvarkymo programas anksčiau buvusios socialistinės santvarkos šalyse. Tai sritis, kurioje galima pasiekti labai didelių sutaupymų palyginti nedidelėmis sąnaudomis.

Jiří Havel (S&D), raštu. – (CS) Energijos vartojimo efektyvumas – vienas pagrindinių prioritetų, nustatytų strategijoje „Europa 2020“ ir 2011–2020 m. Europos energetikos strategijoje, todėl, be kita ko, pateiktas pranešimas yra itin svarbus ir aktualus neseniai Kankūne vykusio aukščiausiojo lygio susitikimo požiūriu. Pranešimas grindžiamas 2006 m. Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planu, jame Komisija raginama atnaujinti šį planą, peržiūrėti direktyvą dėl energetikos paslaugų ir nustatyti privalomus tikslus, kad iki 2020 m. energijos vartojimo efektyvumas būtų padidintas 20 proc. Pranešime aptariami didesnio energijos vartojimo efektyvumo privalumai: socialiniai privalumai (galimybė sukurti 1 mln. darbo vietų arba sumažinti energijos nepritekliaus problemą ES), ekonominiai privalumai

(galimybė sutaupyti energijos, kurios vertė siekia iki 100 mlrd. EUR), strateginis privalumas (taupant energiją išlaikomas Europos įmonių konkurencingumas) ir paskutinis, tačiau ne mažiau svarbus energetinio saugumo privalumas (didesnės ES energetinės nepriklausomybės galimybės). Pranešime pateikiamos rekomendacijos energetikos infrastruktūros, miestų augimo ir pastatų statybos, informacinių ir ryšių technologijų produktų, pirkimo ir finansavimo srityse. Mano nuomone, energijos vartojimo efektyvumo klausimo požiūriu itin svarbus finansavimo šaltinių (struktūrinių fondų, Europos investicijų banko priemonės ELENA, nacionalinės energijos vartojimo efektyvumui skirtų lėšų) vaidmuo. Apskritai manau, kad B. Bendtseno parengtame pranešime šis klausimas išnagrinėtas tiksliai, taip pat pateikiamos atitinkamos rekomendacijos dėl efektyvaus energijos vartojimo, todėl rekomenduoju pritarti jam be pakeitimų.

Edit Herczog (S&D), raštu. – (HU) Pagrindinis ES ir visų jos valstybių narių siekis – panaudojus kuo mažiau energijos, padaryti kuo daugiau. To siekiant galima sumažinti priklausomybę nuo išorinės energijos, pagerinti energetinį saugumą ir Europos Sąjungos konkurencingumą. Todėl energijos vartojimo efektyvumui strategijoje „Europa 2020“ turėtų būti teikiamas išskirtinis dėmesys ir kuo didesnių lėšų energijos srityje sutelkimas turėtų būti būtina jos principų vykdymo sąlyga. Įgyvendinant strategijoje „Europa 2020“ iškeltus tikslus (nuo 2005 m.) Vengrijos nacionaliniame veiksmų plane numatomi labai svarbūs veiksmai tiek energijos gamybos panaudojant atsinaujinančiuosius išteklius, tiek ir energijos vartojimo efektyvumo srityse. Nuo 1991 m. veikia Energijos vartojimo efektyvumo kredito fondas (EHA), kuris teikia paskolas piliečių investicijoms energijos vartojimo efektyvumo srityje.

Be to, pagal kompleksinės pastatų energijos ir klimato apsaugos programos projektą Vengrijos Vyriausybė planuoja 60 proc. padidinti didžiausių viešojo sektoriaus vartotojų vartojamos energijos efektyvumą modernizuodama viešąsias institucijas (įskaitant saulės energijos kolektorius ir izoliacijas bei šildymo sistemų modernizavimą). Tai puikūs planai, tačiau jų įgyvendinimui didelių kliūčių sukėlė finansų ir ekonomikos krizė, kuri tęsiasi iki šiol. Todėl turime paprašyti, kad Komisija skirtų daug dėmesio nacionaliniams veiksmų planams ir jų įgyvendinimui ir užtikrintų, kad iki šiol priimtose ES direktyvos būtų perkeltos į nacionalinę teisę, nes nuo to gali priklausyti 2020 m. energetikos strategijos įgyvendinimas ir anglies dioksido mažinimo tikslų įgyvendinimas. Be to, pažangos šioje srityje galima tikėtis tik kartu taikant atitinkamas finansines priemones ir sukuriant tinkamą teisinę sistemą.

Jarosław Kalinowski (PPE), raštu. – (PL) Energijos vartojimo efektyvumas tiesiogiai padeda gerinti visos ES energetinį saugumą. Jeigu permainingos būtų vykdomos tinkamai, sumažėtų išmetamų teršalų kiekis. Tai tikrai labai teigiamai vertintina permainingų, kurios prisideda prie mūsų pastangų kovojant su klimato kaita, kryptis. Naujausių technologijų naudojimas modernizuojant infrastruktūrą taip pat užtikrins, kad bus taupomos lėšos, ir dėl to augs ES valstybių narių ekonomika. Kaip pabrėžia pats pranešėjas, dėl to bus sukurta naujų darbo vietų ne tik miestuose, bet taip pat ir vietinės reikšmės rinkose ir kaimo vietovėse. Žinoma, kad šie tikslai būtų pasiekti, iš pradžių bus reikalingos atitinkamos lėšos ir investicijos. Vis dėlto manau, kad neabejotinai verta užtikrinti, kad Europos ekonomika būtų taupi energijos požiūriu, kad ji būtų veiksminga ir ekologiška.

Petru Constantin Luhan (PPE), raštu. – (RO) Europos Sąjunga turi imtis veiksmų, kad užsitikrintų apsirūpinimą energija ateityje ir apsaugotų savo gyvybiškai svarbius interesus. Įgyvendinant šiuos tikslus energijos vartojimo efektyvumas atlieka itin svarbią funkciją, užtikrindamas, kad kuo mažesniais sąnaudomis būtų įgyvendinti tikslai kovos su klimato

kaita ir energetikos srityse. Manau, kad reikia inicijuoti plataus masto konsultacijas su vietos ir regioninio lygmens atstovais, kad būtų nustatyti aiškūs principai energijos vartojimo efektyvumo srityje, ir turi būti teikiama pagalba rengiant projektus ir užtikrinant galimybes pasinaudoti Komisijos suteiktomis 9 mlrd. EUR siekiančiomis sanglaudos politikos lėšomis. Sumanus šių lėšų naudojimas mums leis įvykdyti energijos vartojimo efektyvumo didinimo 20 proc. tikslą, kas leis didžiąja dalimi įvykdyti Europos Sąjungos tikslus tvarumo ir konkurencingumo srityse. Be to, energijos suvartojimo mažinimas ją vartojant efektyviau yra tinkamiausias būdas sumažinti priklausomybę nuo organinio kuro ir dėl to ženkliai sumažės importo mastas (maždaug 25–26 proc.).

Alajos Mészáros (PPE), raštu. – (HU) Kalbant apie Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų plano peržiūrą, vienas iš veiksmingiausių išmetamo anglies dioksido ir kitų dujų kiekio mažinimo priemonių yra energijos vartojimo efektyvumas. Jis taip pat labai naudingas darbo vietų kūrimo ir ekonomikos augimo srityse. Nuo Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų plano priėmimo 2006 m. ekonominės sąlygos labai pasikeitė. Todėl tikrai manau, kad būtina peržiūrėti ES energijos vartojimo efektyvumo politiką ir ją suderinti atsižvelgiant į dabartinius mūsų prioritetus. Manau, kad atlikdami šį vertinimą turėtume remtis dokumentu, kuriame įvertinami 2006 m. veiksmų plano rezultatai ir trūkumai. Turime dėti visas pastangas, kad galėtume įvykdyti strategijoje „Europa 2020“ nustatytus tikslus.

Išmetamųjų teršalų ir atsinaujinančiųjų energijos šaltinių kiekį apskaičiuoti galima lengvai, o su energijos vartojimo efektyvumu susijusius duomenis apskaičiuoti sunkiau. Tam mums reikalinga Komisijos pagalba. Pasinaudodami Komisijos pateiktais statistiniais duomenimis galėsime stebėti mūsų energetikos politikos pokyčius. Visuotinai žinoma, kad efektyvus energijos vartojimas pastatuose taip pat gali teikti labai didelių galimybių. Todėl turime raginti atnaujinti esamus pastatus, nes naujai statomų pastatų mažėja. Daugiausia Vidurio Europos šalyse yra daug pastatų, kuriuos atitinkamai renovavus efektyvumą galima padidinti labai ženkliai. Teisėkūros priemonių, skatinančių energijos vartojimo požiūriu veiksmingus sprendimus, srityje nuo JAV ir Kinijos labai atsilieka. Turime dėti visas pastangas, kad sumažintume mūsų atsilikimą. Europos Sąjunga ir valstybės narės turi skatinti finansavimo didinimo šioje srityje priemones ir būdus.

Pavel Poc (S&D), raštu. – (CS) Nors Europos Sąjunga iškėlė tikslą, kad iki 2020 m. energijos suvartojimas turi būti sumažintas 20 proc., jis nėra privalomas, priešingai nei išmetamųjų teršalų ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių srityse. Todėl valstybės narės nepakankamai skatinamos siekti geriausių rezultatų energijos vartojimo efektyvumo srityje. Jau sukurta energijos vartojimo efektyvumo didinimui skirta technologija ir praktiniai procesai, tačiau atsižvelgiant į tai, kad privalomi tikslai nenustatyti, šiems projektams nebus skiriama pakankamai lėšų ir, vadinasi, jie nebus įgyvendinti. Vis dėlto jeigu ES norėtų iki 2020 m. pasiekti savo tikslus, būtų sutaupyta iki 78 mlrd. EUR per metus. Taip būtų net tik sumažinta priklausomybė nuo naftos ir dujų importo, taip padidinant energijos tiekimo saugumą, taip pat būtų sudarytos galimybės daug sutaupyti namų ūkiams. Manau, kad šis aspektas labai svarbus, nes su vadinamąja energijos nepritekliaus problema, kai didžioji dalis šeimos pajamų išleidžiama elektros energijos ir dujų sąskaitoms apmokėti, susiduria vis daugiau žmonių. Vis dėlto jeigu privalomi tikslai būtų nustatyti pagal Europos Komisijos pateikiamus duomenis, namų ūkiuose galėtų būti sutaupoma iki 1000 EUR kasmet. Dėl efektyvesnio energijos vartojimo ne tik padidėtų konkurencingumas, taip pat būtų paskatintas nuolatinių darbo vietų kūrimas ir išmetamo anglies dioksido kiekis sumažėtų 780 mln. tonų, viršijant Kioto protokole nustatytus normatyvus.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), raštu. – Energijos vartojimo ir priklausomybės sumažėjimas Europai būtų naudingas trimis aspektais – ekonominiu, aplinkosauginiu ir politiniu. Todėl Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planas labai reikšmingas. Aš buvau Aplinkos komiteto nuomonės referentė dėl IRT indėlio į energetikos efektyvumą ir žinau, kad šiuo atžvilgiu vienas iš svarbiausių tikslų – palengvinti atsinaujinančiųjų energijos šaltinių integraciją į energijos tiekimo grandinę. Tą pasiekti gali padėti pažangieji tinklai, o pažangių apskaitos priemonių naudojimas namų ūkiuose gali mums padėti suprasti energijos taupymo galimybes ir taip padėti sumažinti jos suvartojimą. Komisija turėtų skirti pakakamai dėmesio šioms dviem veiksmų plane aptartiems aspektams, o valstybės narės turi visapusiškai skatinti infrastruktūros, kurios reikia šiam tikslui pasiekti, diegimą, esant reikalui pasinaudodamos ir viešųjų pirkimų sutartimis.

Vladimir Urutchev (PPE), raštu. – Energijos vartojimo efektyvumas (EVE) – ekonomiškai išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo priemonė. Naudodami mažiau energijos esame ne taip priklausomi nuo naftos ir dujų importo bei kintančių jų kainų. Labai svarbu investicijas nukreipti į energijos vartojimo efektyvumo sritį ir sumažinti mūsų išlaidas, skirtas importuojamai naftai ir dujoms. Panaudojant šiuos pinigus turėtų būti sukurta darbo vietų MVĮ, žemės ūkyje, miškininkystės sektoriuje ir pramonėje. Pagal Komisijos apskaičiavimus dėl 20 proc. didesnio EVE būtų galima sukurti net milijoną naujų darbo vietų Europoje ir įprastas namų ūkis per metus galėtų sutaupyti ne mažiau kaip 1 000 EUR. Nuo tada, kai buvo patvirtintas paskutinis EEVVP, pasiekta didelė pažanga, tačiau nėra pagrindo manyti, kad iki 2020 m. tikslas gali būti įgyvendintas. Europos ir nacionaliniu lygmenimis turėtų būti įvestos dvi naujos energijos taupymo skatinimo priemonės, didžiausią dėmesį skiriant dviem sritims: esamų pastatų atnaujinimui ir finansavimo skatinimo priemonėms. Didžiausios efektyvumo didinimo galimybės glūdi senuose pastatuose ir trūksta šioms galimybėms išnaudoti reikalingų finansavimo priemonių. Jeigu norime, kad būtų pasiekta pageidaujama pažanga, peržiūrint Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planą reikia tinkamai išspręsti šiuos du klausimus.

19. Direktyvų dėl metrologijos panaikinimas (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Anja Weisgerber pranešimas (A7-0050/2010) Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto vardu dėl pasiūlymo priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą, kuria panaikinamos Tarybos direktyvos 71/317/EEB, 71/347/EEB, 71/349/EEB, 74/148/EEB, 75/33/EEB, 76/765/EEB, 76/766/EEB ir 86/217/EEB dėl metrologijos (COM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD)).

Anja Weisgerber, pranešėja. – (DE)Pone Pirmininke, Komisijos nary A. Tajani, ponios ir ponai, kalbą norėčiau pradėti nuoširdžia padėka Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto šešėliniams pranešėjams, šį pranešimą padėjusiems rengti žmonėms ir visiems, kurie prisidėjo, kad būtų pasiektas šis puikus rezultatas. Negalėtume pabaigti nagrinėti šio dokumentų rinkinio rytoj be konstruktyvaus ir labai atviro bendradarbiavimo su Komisija ir su Tarybai pirmininkaujančia Belgija.

Esu tikra, kad žinote, jog labai džiaugiuosi pasiektu rezultatu. Iš viso aštuonių pasenusių ir atgyvenusių direktyvų atšaukimas leis mums žengti dar vieną žingsnį siekiant mažinti biurokratiją Europoje. Įdomu tai, kad minėtos direktyvos didžiaja dalimi paseno todėl, kad jas jau pakeitė tarptautiniai standartai, kurie atspindi naujausią padėtį. Valstybės narės taisyklės dažnai pasensta priėmus suderintas Europos taisykles ir reglamentus. Šiuo atveju Europos taisyklės ir reglamentai tapo nereikalingi priėmus tarptautinio lygmens nuostatas.

Jeigu norime padaryti pažangą siekdami, kad iki 2012 m. biurokratija Europoje sumažėtų 25 proc., savo poziciją turim atvirai ginti. Kaip sakė Aukšto lygio nepriklausomų suinteresuotųjų šalių grupės administracinei naštai mažinti pirmininkas Edmund Stoiber, mes, Europos gyventojai, ne tik neturime būti užsičiaupę, bet turime garsiai švilpti. Kitaip tariant turime ne tik kalbėti, bet taip pat imtis realių veiksmų. Vis dėlto kalbant apie tuos veiksmus sudėtingiausi klausimai dažniausiai kyla dėl detalių. Ši direktyva, kuria panaikinamos aštuonios direktyvos dėl metrologijos, tą dar kartą parodė. Šalto vandens skaitiklius nešvariam vandeniui, spiritometrų, kai kuriuos svarsčius, automobilių padangų slėgmačius ir etaloninės grūdų masės matavimui arba laivų rezervuarų dydžiui matuoti skirtus prietaisus pakeitė skaitmeninė įranga. Pasenusi įranga naudojama vis rečiau ir todėl tokios įrangos naudojimą reglamentuojančias taisykles galima panaikinti. Tai nesukelia pasekmių vidaus rinkos veikimo arba griežtų vartotojų apsaugos reikalavimų, kurie mums tebėra labai svarbūs, atžvilgiu.

Vis tik kurį laiką Taryba šiam dokumentų rinkiniui nepritarė. Tačiau neoficialaus trišalio dialogo metu mums pavyko pasiekti pagrįstą Tarybos ir Parlamento susitarimą ir tai mums pavyko padaryti netgi pirmajame svarstyme – kas dažniau yra išimtis negu taisyklė. Susitarimo esmė: viena direktyva – susijusi su laivų rezervuarų kalibravimu – bus panaikinta nedelsiant, t. y. 2011 m. liepos 1 d., o kitos septynios direktyvos bus panaikintos, kai tik bus patvirtinta peržiūrėta matavimo prietaisų pagrindų direktyva (MID), ties kuria Komisija dirba šiuo metu. Iki 2011 m. balandžio mėn. Komisija pateiks naują pasiūlymą dėl MID. Siekiama, kad peržiūredama MID Komisija taip pat išanalizuotų, kurios senųjų direktyvų nuostatos turėtų būti paliktos galioti įtraukiant jas į MID. Jeigu valstybė narė pateiktų įrodymų, kad kai kurie iš septyniose direktyvose pateiktų elementų vis dar yra aktualūs, pvz., vartotojų apsaugos sumetimais, kaip antai su automobilių padangų slėgmačiais susijusios direktyvos nuostatos, tokios dalys būtų įtrauktos į matavimo prietaisų pagrindų direktyvą. Kai tik bus patvirtinta peržiūrėta MID versija, bus panaikintos kitos direktyvos.

Tai rodo, kad Europa iš tikrųjų siekia sumažinti biurokratinę našta ir norime sudaryti sąlygas tvariam ekonomikos augimui. Didžiuojuosi tuo, kad Europos Parlamentas savaip daro savo darbą, siekdamas padėti sumažinti biurokratinę našta ir užtikrinti modernesnę ir paprastesnę teisėkūros procesą.

Jums leidus kalbą baigsiu keletą žodžių tardama dėl atitikmenų lentelių. Tai lentelės, kurias turėtų parengti valstybės narės, kad pagrįstų, kaip jos įgyvendino direktyvos reikalavimus. Galiausiai šiuo atžvilgiu sutarėme dėl švelnesnės formuluotės. Vis dėlto siekėme, kad tai būtų griežčiau reglamentuota ateityje, ir šiuo klausimu savo tikslą pasiekėme. Pirmininkų sueiga atitinkamai gins šią poziciją derėdamasi su Taryba ir Komisija. Tai pasisiekimas, už kurį turime dėkoti pranešėjams ir šešėliniams pranešėjams.

Antonio Tajani, *Komisijos Pirmininko pavaduotojas.* – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kalbą norėčiau pradėti pasveikindamas A. Weisgerber ir jai padėkodamas už kruopščiai atliktą darbą rengiant painų ir sudėtingą pasiūlymą, kuriam ilgoje diskusijoje buvo skiriamas didžiausias dėmesys, todėl jai dirbti buvo nelengva ir tai, kad pavyko pasiekti susitarimą pirmajame svarstyme, rodo pranešėjos gebėjimus siekti gero susitarimo.

Šis sprendimas, žinoma, yra svarbus paprastinimo proceso ir sumanaus reguliavimo etapas. Europos institucijos turi nuolat siekti gerinti reguliavimą ir visa Komisija laikosi vieningos nuomonės dėl ketinimų vis labiau gerinti Europos reguliavimą.

Kaip pažymėjo pranešėja, pagal šį pasiūlymą bus panaikintos aštuonios pasenusios direktyvos, nustatančios teisėtas matavimo priemones, nes aptariamose direktyvoje

numatytos priemonės dabar laikytinos pasenusiomis ir atitinkamai jomis prekiaujama vis mažiau. Be to, neribojama prekyba techniškai pažangesniais pakaitiniais produktais, kuriems direktyva netaikoma.

Ateityje valstybės narės gali norėti nustatyti nacionalines taisykles. Vis dėlto nauji prekybos apribojimai nebus nustatyti, nes jau yra tarptautiniai standartai, kuriais visapusiškai reglamentuojamos šios senos priemonės ir taip pat daugelis pažangesnių pakaitinių produktų.

Pagal Pasaulio prekybos organizacijos susitarimą dėl techninių prekybos kliūčių valstybės narės savo teisės aktus turi rengti vadovaudamosi šiais tarptautiniais standartais. ES sutartyje nustatyta, kad valstybės narės taip pat turi abipusiai pripažinti lygiaverčius produktus, kurie teisėtai parduodami kitoje valstybėje narėje.

Todėl Komisija džiaugiasi per pirmąjį svarstymą pasiektu Parlamento ir Tarybos kompromisu, pagal kurį iki 2011 m. liepos mėn. bus panaikinta viena direktyva ir iki 2015 m. – kitos septynios direktyvos.

Galiausiai Komisija atkreipia dėmesį į bendrą trijų institucijų pareiškimą ir nurodo ketinanti pakartotinai išnagrinėti teisėkūros proceso metu pateiktus argumentus, kuriais pritariama suderinimui. Kaip nurodyta, šiais argumentais vadovausimės 2011 m. balandžio pabaigoje ir, esant reikalui, pateiksime pasiūlymus dėl teisės aktų, atitinkančius geresnio reguliavimo principus.

Lara Comi, *PPE frakcijos vardu.* – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, visiškai pritariu pranešėjos nuomonei dėl Komisijos pasiūlymo panaikinti aštuonias direktyvas metrologijos srityje.

Visų pirma džiaugiuosi pasiūlymu dėl svarstomos galimybės valstybėms narėms suteikti pakankamai laiko galimoms panaikinimo, peržiūrint matavimo priemonių direktyvą (MPD), pasekmėms išnagrinėti.

Iš tikrųjų nors ir pritariu bendriems geresnio reguliavimo ir supaprastinimo tikslams, kurių siekti taip pat skatinama ir Lisabonos strategijoje, manau, kad būtina valstybėms narėms suteikti tiek laiko, kiek joms reikia ištirti, ar panaikinus direktyvas neatsiras teisinis neapibrėžtumas. Tokia padėtis iš tikrųjų padėtų nuraminti valstybes nares, išreiškusias nerimą dėl pagrįsto laikotarpio teisinio vakuumo problemai, kuri kiltų dėl direktyvų panaikinimo, išspręsti nebuvimo.

Todėl pasiektas puikus kompromisas tarp Komisijos pozicijos, palankios visų direktyvų visapusiškam panaikinimui ir nepritariančios naujų šios srities taisyklių MID nustatymui, ir labai svarbių valstybių narių nuomonių dėl šio pasiūlymo.

Evelyne Gebhardt, *S&D frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, norėčiau padėkoti A. Weisgerber už tikrai kolegialų bendradarbiavimą su mumis. Savo frakcijos vardu norėčiau pasakyti, kad toli gražu nesidžiaugiu šių aštuonių direktyvų atšaukimu. Iš tikrųjų panaikinamos tam tikras pasenusias matavimo priemones reguliuojančios taisyklės, tačiau diskusijų metu įsitikinome, kad, kaip pati sakėte, niuansai yra sudėtingiausia dalis. Todėl ne visada buvo aišku, kad pasirinktas geriausias kelias. Mano frakcija balsuos už šį kompromisą atsižvelgdama į tai, kad Komisija mus užtikrino, jog ji apsvarstys idėją, esant reikalui, šias matavimo priemones tinkamai įtraukti į Europos matavimo priemonių direktyvą (MID), kuri dabar, žinoma, rengiama. Šis išpareigojimas atlikti tyrimą – šiuo atžvilgiu taip pat darau prielaidą – taip pat bus vertinamas ir apsvarstytas labai rimtai.

Puikiai žinodami, kad vis dar reikia išnagrinėti vieną arba du klausimus, už kompromisą balsuojame su šia sąlyga.

Kalbant apie atitikties lenteles šiame etape norėčiau pasakyti, kad esame nurodę, jog mes pasirengę sutikti su negriežta formuluote, kurią galima rasti šiame tekste, tačiau tai vienas paskutinių dokumentų, kurių atžvilgiu su tokiomis sąlygomis sutinkame, nes, mūsų nuomone, šis klausimas tikrai susijęs su Europos teise, kuri sukuriama valstybėms narėms davus savo sutikimą, ir kuri realiai ir tinkamai įgyvendinama. Tačiau šį aspektą galime patikrinti tik turėdami informaciją, o šią informaciją galime gauti tik iš šių atitikties lentelių. Visais atvejais mes ir toliau dirbsime šia linkme.

Cristian Silviu Buşoi, *ALDE frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, norėčiau pasveikinti pranešėją ir kitus kolegas, prisidėjusius prie šio dosjė. Nors iš pradžių jis atrodė labai techniškas, galiausiai tapo labai aišku, kad šio pranešimo klausimas bus išspręstas politiniu sprendimu.

Būtina supaprastinti *acquis communautaire* atšaukiant šias direktyvas, kuriomis reglamentuojamos matavimo priemonės, kurios dėl technologinės pažangos ir tarptautinių standartų taikymo jau nebenaudojamos. Komisijos pozicija pagrįsta. Jeigu abipusio pripažinimo principo taikymu bus užtikrintas laisvas judėjimas ir nebus sukurta specifinių kliūčių, nereikalingos jokios papildomos priemonės ir valstybės narės turėtų pritarti techniniams reikalavimams.

Vis dėlto dėl direktyvos panaikinimo neturėtų atsirasti jokių naujų kliūčių laisvam judėjimui arba papildoma administracinė našta. Taip pat turime užtikrinti, kad dėl senų direktyvų atšaukimo neatsiras spragų 2004 m. direktyvoje dėl matavimo priemonių.

Be to, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitete priimtas pranešimas, kuriam pritarta po pirmojo svarstymo, leido įtraukti nuostatas dėl matavimo priemonių, kurioms galioja direktyvos, kurios panaikinamos bendrąja matavimo priemonių direktyva. Valstybėms narėms buvo suteikta daugiau laiko ištirti, ar dėl direktyvų panaikinimo neatsiras teisinio neapibrėžtumo.

Pranešime įtraukta nuostata, kad Komisija turi įvertinti, ar į panaikinamų direktyvų taikymo sritį patenkančias matavimo priemones reikia įtraukti į matavimo priemonių direktyvą. Atsižvelgdami į tai, kad dėl atitikties lentelių priimtas horizontalusis sprendimas, kartu su kitais šešėliniais pranešėjais siūlome paremti sutartą tekstą per pirmąjį Tarybos svarstymą.

Heide Rühle, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, aš taip pat norėčiau padėkoti pranešėjai ir šešėliniams pranešėjams už jų patikimą bendradarbiavimą. Manau, kad galėsiu kalbėti trumpai, nes visi esminiai aspektai jau buvo aptarti.

Aišku, mūsų frakcija pritarus susitarimui, tačiau mes savo nuomonę taip pat grindžiame prielaida, kad Komisija pakartotinai kritiškai įvertins aplinkybes peržiūradama matavimo priemonių direktyvą (MID). Mes, žinoma, džiaugiamės, kad buvo pasiektas susitarimas dėl atitikties lentelių. Vis dėlto laiko požiūriu šis susitarimas yra ribotas, ir ateityje Taryba turi imtis kur kas ryžtingesnių veiksmų. Daugiau nebegalime nusileisti. Galiausiai taip pat turi būti galimybė kontroliuoti valstybės nares ir dėl šios priežasties mums skubiai reikalingos atitikties lentelės.

Edvard Kožušník, *ECR frakcijos vardu*. – (CS) Pone pirmininke, pirminiam Komisijos pasiūlymui panaikinti visas aštuonias direktyvas be išlygų pritariau nuo pat pradžių. Manau, kad Komisijos pasiūlymas buvo geriausias pavyzdys, kaip reikia tinkamai paprastinti

Europos teisę ir skleisti „geresnio reguliavimo“ požiūrį. Neturėtume priverstinai visose srityse bet kokia kaina imtis derinimo priemonių. Turėtume pagalvoti ne tik apie ES reglamentus, bet ir apie kitas reguliavimo priemones, pvz., tarptautinius standartus. Šiomis alternatyviomis reguliavimo priemonėmis turėtume pasinaudoti tais atvejais, kai jie galėtų būti veiksmingesni. Metrologijos reglamentavimo srityje labiau pritarčiau savanoriškai abipusio nacionalinių taisyklių pripažinimo sistemai, grindžiamai tarptautiniais standartais, o ne centralizuotam derinimui „iš viršaus į apačią“. Tenka apgailestauti, kad kartu su kai kuriomis valstybėmis narėmis Parlamentas nepritaria šiai išskirtinei ir liberaliai Komisijos pozicijai, vietoj to pirmenybę teikdami pasenusiam pernelyg didelio reglamentavimo mažinimo metodui.

Vis dėlto nepaisant visko norėčiau labai padėkoti pranešėjai už jos įdėtas pastangas siekiant bendro kompromisinio sprendimo. Džiaugiuosi jos asmeniniu entuziazmu, dėl kurio Komisijos pasiūlymas nepasimetė ir bent daliai pradinio pasiūlymo pritarta.

Oreste Rossi, *EFD frakcijos vardu.* – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, mes pritariame pranešimui dėl metrologijos. Tai išties techninio pobūdžio tekstas, balsavimo dėl jo plenariniame posėdyje laukėme daug mėnesių.

Pranešimas, kuriam kompetentingame komitete buvo pritarta, pateiktas praėjusį kovo mėn. ir viskas taip ilgai užsitęsė todėl, kad dėl jame pateiktų atitikties lentelių susitarimas turėjo būti pasiektas Taryboje, taip pat tarp 27 valstybių narių.

Didžiausia problema ta, kad iki šiol Europos Komisija nepateikė pasiūlymo dėl matavimo priemonės reglamentuojančios direktyvos, kuri turėtų pakeisti pasenusias direktyvas, kurias dabar panaikiname, ir kuri galiausiai kartą ir visiems laikams nustatytų taisykles šiuo klausimu. Norėčiau Komisijai pažerti kritikos dėl to, kad prieita prie to, jog pasenusios direktyvos panaikinamos, tačiau kartu nepateikiamas pasiūlymas dėl matavimo priemonių direktyvos peržiūros. Toks elgesys nepateisinamas ir taip tikrai nėra tenkinami įmonių ir piliečių poreikiai.

Kartu norėčiau išsakyti kritiką dėl pernelyg didelio baiminimosi tų, kurie mano, kad *vacatio legis* laikotarpiu valstybių narių teisinės sistemos negali užildyti spragos. Laimei Europos įmonės naudojami tarptautinių standartų sistema sektoriuje, kuris yra nepriklausomas ir platesnio masto nei ES taisyklės. Todėl baiminimasis, kad laikotarpiu tarp direktyvų paskelbimo ir jų įsigaliojimo atsitiks kas nors siaubingo, nepagrįstas.

Siekdamos sukurti dinamišką su subalansuotą rinką įmonės pašalins teisėkūros institucijų paliktas spragas pasitelkdamos savo prekybos organizacijas, įgūdžius, savo poreikiams sukurtas taisykles. Turime prisiminti mūsų įmones, kurios ir toliau patiria sunkumų vykdydamos veiklą Europoje. Turime nustoti joms krauti mokesčius, ap sunkinti biurokratija ir absurdiškais reikalavimais.

Kartais Parlamente dirbama greitai. Sveikas protas ir noras susitarti su kitomis Europos institucijomis politinius nesutarimus nustumia į šoną.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pone pirmininke, iš pirmo žvilgsnio aštuonios pasenusios direktyvos dėl matavimo priemonių nėra įdomi politinė tema, tačiau iš tikrųjų jų atšaukimas yra konkretus subsidarumo principo įgyvendinimo atvejis ir parodo pastangas siekti „geresnio reguliavimo“. Metrologijos srityje jau turime tarptautinius susitarimus, kurių prireikė dėl mokslo ir prekybos globalizacijos ir todėl koks nors suderinimas Europos lygmeniu tikrai nereikalingas. Džiaugiuosi atsakingu pranešėjos Anjos Weisgerber požiūriu, kuri, viena vertus, nusprendė pritarti Komisijos pasiūlymui panaikinti visas direktyvas,

kartu dėl septynių iš jų paliekant atitinkamiems valstybių narių institutams laiko išanalizuoti tokių veiksmų reikšmę nacionalinių teisės aktų atžvilgiu.

Todėl sprendimas, kurį, žinoma, rytoj patvirtinsime, taip pat bus įdomus išbandymas turint omenyje kitas direktyvas, nes neaišku, ar abipusio pripažinimo nacionaliniu lygmeniu pakaks ir dėl tokios padėties neatsiras teisinis neapibrėžtumas ir dėl to bus palankiau jas panaikinti, o ne pakeisti arba visapusiškai suderinti. Nustebčiau, jeigu valstybės narės pirmenybę teiktų suderinimui.

Norėčiau pasveikinti pranešėją Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitete sulaukus visapusiško palaikymo ir norėčiau jai padėkoti už derybas su Taryba dėl nuoseklios pozicijos.

Malcolm Harbour (ECR). – Pone pirmininke, visų pirma norėčiau prisijungti prie sveikinimų Anjai Weisgerber, kuri yra ištikima Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto narė ir keletą tokių labai techninių pranešimų ji parengė labai stropiai ir šis pranešimas yra vienas tokių pavyzdžių.

Manau, kad tada, kai ji ėmėsi šio darbo, t. y. netrukus po praeitų metų rinkimų, visi manėme, kad iš pirmo žvilgsnio apgaulingai paprastas pasiūlymas, pateiktas Komisijos, panaikinti iš pažiūros pasenusius teisės aktus bus išnagrinėtas palyginti greitai ir be didelių ginčų.

Šio klausimo nagrinėjimo trukmė ir sprendimo sudėtingumas rodo, kad reguliavimo panaikinimas ir biurokratijos mažinimas tikrai nėra toks lengvas, kaip mano žmonės. Labai lengva taip skubotai kalbėti apie reguliavimo panaikinimą, tačiau tikrovėje visuomet yra žmonių, kurie reguliavimą nori išsaugoti. Kai tik šis pasiūlymas buvo pateiktas Tarybai, pradėjome suvokti kai kurias įvairiose šalyse įsisenėjusias problemas. Buvo šalių, susidūrusių su sunkumais matuojant laivų svorį arba su sunkumais dėl spiritometrų arba dėl padangų slėgmačių. Visur buvo savų problemų.

Apskritai, mano išvada susijusi ne su pasiūlymo verte, nes po kelių mėnesių mums bus pateiktas alternatyvus pasiūlymas, dėl kurio šis pasiūlymas bus laikytinas pasenusiu ir jo mes beveik ir galėjome palaukti. Mano kreipimasis į Komisijos narį būtų toks, kad prieš teikdama šiuos pasiūlymus Komisija tikrai turi kur kas nuodugniau išanalizuoti savo atliktą poveikio vertinimą ir paruošiamuosius darbus dėl reguliavimo panaikinimo pasiūlymų ir gauti valstybių narių pritarimą dėl jų.

Labiau įsigilinus matyti, kad, jeigu mums būtų leista, būtume galėję šiam klausimui skirti daugiau laiko. Komitetas savo tikslą pasiekė, tačiau manyčiau, kad sėkmė yra sąlyginė ir imdamiesi tolesnių veiksmų turime atsižvelgti į šią patirtį.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, aš taip pat pritariu pranešėjos pasiūlymams ir mes tikrai gyvename kur kas mažesniame pasaulyje nei kada nors anksčiau. Žmonių tarpusavio bendravimas kur kas intensyvesnis ir ateityje jis greitai vystysis, taigi akivaizdu, kad kuo labiau suderinsime matavimo priemones, tuo bus geriau. Tikrai pritariu metrologijos direktyvų atšaukimui ir biurokratijos sumažinimui 25 proc.

Kartais, manau, nuvertiname žmonių gebėjimą prisitaikyti. Savo šalyje mačiau, kaip lengvai prisitaikėme pereidami nuo senųjų svarų, šilingų ir pensų prie eurų ir centų, ir taip pat neseniai keliavimo ir greičio apribojimų srityje perėjome nuo mylių prie kilometrų. Taip palengvėjo daugelio žmonių gyvenimas ir jis toliau lengvės. Manau, kad tai žingsnis tinkama linkme, taigi darkart sveikinu.

Antonio Tajani, *Komisijos Pirmininko pavaduotojas.* – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, esu dėkingas visiems kalbėjusiems diskusijoje, nes tai reiškia, kad domimasi šiuo pasiūlymu dėl supaprastinimo. Todėl dar kartą noriu pabrėžti šio pasirinkimo privalumus ir, vadinas, iš jo gautiną naudą.

Šiuo atveju kalbu apie privalumus vartotojų, priemonių gamintojų ir nacionalinių administracijų požiūriu. Taip pat atsakydamas į konkretų E. Gebhardt iškeltą klausimą norėčiau užtikrinti jus, kad Komisija pasirengusi atlikti tyrimus, būtinus, kad iki 2011 m. balandžio mėn. būtų pakartotinai išanalizuoti suderinimo atžvilgiu palankūs argumentai.

Atsakydamas O. Rossi, kuris kritikavo Komisiją, tačiau jau yra palikęs Parlamentą – išsakyti kritiką taip pat būtų gerai išklausti atsakymą – norėčiau pasakyti, kad šiuo klausimu Parlamentas, Taryba ir Komisija yra parengę bendrą pareiškimą, kuriame nurodyta, cituoju: „Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Direktyvos 2004/22/EB 25 straipsniu, ragina Komisiją ne vėliau kaip 2011 m. balandžio 30 d. informuoti apie šios direktyvos įgyvendinimą ir, esant reikalui, pateikti teisėkūros pasiūlymą“. Kaip minėjau savo kalboje diskusijos pradžioje, norėčiau laikytis šio pareiškimo.

Dėkoju, pone pirmininke, ponios ir ponai, už jūsų išsipareigojimą ir bendradarbiavimą. Galiausiai atitiktis lentelių klausimu Komisija pritaria Parlamento nuomonei.

Anja Weisgerber, *pranešėja.* – (DE) Pone pirmininke, norėčiau nuoširdžiai padėkoti visiems kolegoms EP nariams, taip pat ir už vertingas jų kalbas šį vakar. Po rytinio balsavimo savo dėmesį turime sutelkti į ateitį. Suprantama, kad laukiame, kaip pasiteisins atskiros taisyklės ir reglamentai – Komisija jau pranešė, kad savo pasiūlymą dėl matavimo priemonių direktyvos (MID) ji pateiks iki balandžio mėn. pabaigos. Tada taip pat bus galima patikrinti, ar reikia įtraukti kurias nors iš teisės aktuose numatytų teisinių sistemų, kurias dabar panaikiname.

Taip pat, kaip sakė L. Comi, svarbu, kad neatsirastų teisinių spragų. Ponia E. Gebhardt, galiu jums pasakyti, kad Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijai šis klausimas taip pat buvo labai svarbus ir šį aspektą galėjome stebėti. Vis dėlto manau, kad svarbu paminėti, kad valstybės narės privalo dar geriau dokumentais pagrįsti, kodėl reikėtų išlaikyti kai kuriuos aspektus arba elementus, nes tik esant tokioms sąlygoms mums reikia taisyklių Europos lygmeniu; pačios taisyklės nėra siekiamybė.

Taip pat laikiu konsultacijos internetu, apie kurią Komisija pranešė ir kuri įvyks laikotarpiu nuo 2011 m. rugsėjo 6 d. iki lapkričio 1 d. Konsultacijoje taip pat dalyvaus susijusios įmonės, valdžios institucijos ir kt. Dar kartą įdėmiai klausysiuosi įmonių atstovų. Kalbant apie galiojančią direktyvą aš taip pat patikrinau, ar šios matavimo priemonės tebeaudojamos, ir kaskart atsakymas – pvz., gautas iš mano vynuogių auginimo asociacijos, kurios paklausiau dėl spiritometrų – būtent ir būdavo, kad tokia įranga jau nebenaudojama. Todėl šią padėti reikia nuodugniai išnagrinėti. Jeigu iki 2012 m. – ir terminas, žinoma, jau nebe toli – tikrai norime pasiekti pažangą įgyvendinant šį tikslą 25 proc. sumažinti biurokratiją, šioje srityje turime padaryti didelę pažangą. Mes, kaip Parlamentas, esame pasirengę atlikti savo funkciją.

Galiausiai tenorėčiau pasakyti paskutinį dalyką dėl atitiktis lentelių. Šiomis aplinkybėmis norėčiau pasakyti, kad mes ir vėl pasiekėme kompromisą, tačiau žvelgiant į ateitį norėčiau paprašyti valstybių narių išsipareigoti iš tikrųjų rengti šias lenteles, nes jos tikrai reikalingos tam, kad taisyklės ir reglamentai visoje Europoje būtų taikomi vienodai.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rytoj (2010 m. gruodžio 15 d., trečiadieni).

20. Žaislų sauga (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – diskusijos dėl žodinio klausimo (O-0195/2010 - B7-0658/2010) Komisijai dėl žaislų saugos, kuri pateikė Andreas Schwab, Anja Weisgerber, Marianne Thyssen, Anna Maria Corazza Bildt Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos vardu, Evelyne Gebhardt, Christel Schaldemose, Anna Hedh, Barbara Weiler Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos vardu, Cristian Silviu Buşoi, Jürgen Creutzmann, Antonyia Parvanova, Nadja Hirsch Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos vardu, Heide Rühle Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso vardu, Malcolm Harbour Europos konservatorių ir reformuotojų frakcijos vardu.

Anja Weisgerber, autorė. – (DE) Pone pirmininke, dėl Žaislų saugos direktyvos norėčiau pabrėžti, kad priimdami direktyvą kėlėme sau tikslą, t. y. padidinti vaikų žaislų saugą, nes visų pirma augantys ir besivystantys vaikai itin jautriai reaguoja į pavojingas medžiagas ir chemines medžiagas. Atsižvelgdami į naujausias šiuo metu turimas mokslines žinias Europos teisės aktuose žaislams nustatėme visame pasaulyje griežčiausius reikalavimus.

Kaip ir kasmet, šis klausimas kyla artėjant Kalėdoms ir man, kaip būsimai mamai, šis klausimas taip pat labai aktualus, ir manau, kad labai svarbu, kad būtų nustatyti labai griežti reikalavimai. Todėl prisidėjau prie šios diskusijos inicijavimo.

Tai padariau atsižvelgdama į naujas ekspertų nuomones, vadovaujantis kuriomis prieita prie išvados, kad atsižvelgiant į naujausias mokslines žinias sunkiesiems metalams nustatytos labai griežtos ribinės vertės yra nepakankamai griežtos. Specialiai tokiems atvejams kaip šis į direktyvą įtraukėme sąlygą, dėl kurios vėliau galime pakeisti ir sugriežtinti ribines vertes, ir dabar reikia pasinaudoti šia sąlyga. Komisijos nary A. Tajani, prieš metus tą taip pat raginome padaryti ir jūsų pirmtaką.

Džiaugiuosi, kad, jeigu gerai suprantu, nors ir vėliau, negu raginome tai padaryti, ir, žinoma, paskatinta šiandieninės diskusijos, šiandien Komisija bent paskelbs, kad kai kurių sunkiųjų metalų atžvilgiu ribinės vertės bus sugriežtintos. Vis dėlto mums apskritai reikia peržiūrėti visas kenksmingas medžiagas ir todėl neturėtume apsiriboti tik sunkiaisiais metalais. Vietoj to turime išanalizuoti naujausią informaciją apie pavojingas chemines medžiagas, žinomas policiklinių aromatinių angliavandenilių (PAHs) pavadinimu. Jeigu paaiškėtų, kad siekiant apsaugoti mūsų vaikus vėl reikalingi ribinių verčių pakeitimai, taip pat paraginčiau šiuo klausimu priimti teisės aktus. Galiausiai juk kalbame apie mūsų vaikų saugumą.

Evelyne Gebhardt, autorė. – (DE) Pone pirmininke, kasmet vyksta ši diskusija apie žaislų saugą. Kasmet pastebime, kad tobulintinių vietų vis dar yra daug. Šiuo atveju, be kita ko, kalbame apie vadinamąsias kancerogenines, mutagenines ar toksiškas reprodukcijai medžiagas (CMRs), medžiagas, kurios sukelia vėžį ir kurios gali būti labai pavojingos sveikatai, o kai kuriais atvejais ir vaiko gyvybei.

Iš naujos informacijos tikrai matyti, kad tikrai reikia užtikrinti, kad būtų pakoreguotos ribinės vertės, ir raginame Komisiją galiausiai tai padaryti. Komisijos nary, tikrai tikiuosi, kad taip tikrai ir bus.

Tačiau tai ne vienintelė problema. Taip pat žinoma kita problema, susijusi su rinkos priežiūros sistema, ir šiuo atžvilgiu valstybės narės taip pat yra atsakingos. Jos privalo

užtikrinti, kad tik mūsų nustatytus saugumo reikalavimus tikrai atitinkantys žaislai patektų į rinką. Labai gaila, kad taip būna ne visada. Todėl turime užtikrinti, kad šie saugumo standartai būtų patobulinti.

Trečias ir paskutinis aspektas, apie kurį noriu pakalbėti, susijęs su žaislų ženkliniu. Dauguma žmonių klaidingai mano, kad žymėjimas „CE“ yra prekės saugumo žyma. Tačiau kaip pati Komisija nurodo – taip nėra. Taigi, Komisijos nary, atėjo laikas Komisijai pamąstyti, kaip galėtume sukurti Europos saugumo žymą, kuri būtų tikrai patikima ir kurią kontroliuotų trečiosios šalys, nepriklausomos valdžios institucijos arba įstaigos, kad pavojingi žaislai tiesiog nepatektų į rinką arba parduotuves, kur jos galėtų kelti pavojų mūsų vaikų sveikatai. Manau, kad šiuo požiūriu turime įvykdyti labai svarbią pareigą ir dar daug ką, ir skubiai, turime nuveikti.

Cristian Silviu Buşoi, *autorius*. – Pone pirmininke, žaislų saugos klausimas labai svarbus ir ne tik todėl, kad atėjo metų laikas, kai ženkliai išauga žaislų pardavimas. Tai mūsų, kaip ES piliečių atstovų, pareiga užtikrinti, kad gintume svarbiausius vartotojų interesus ir saugotume vaikus.

Peržiūrėtos Direktyvos 2009/48/EB tikslas – įtikinti vartotojus, kad ES parduodami žaislai atitinka pasaulinius saugumo reikalavimus, visų pirma su cheminių medžiagų naudojimu susijusius reikalavimus. Rinkos priežiūros priemonės buvo sugriežtintos. Dokumentuose, kuriuos žaislų gamintojai ir importuotojai turi galėti pateikti patikrinimui, dabar turi būti pateiktas išsamus žaislo kūrimo ir gamybos aprašymas, konkreti informacija dėl sudedamųjų dalių ir žaislo gamybai naudotų medžiagų bei pavojų, kuriuos gali kelti žaislas, analizė.

Vis dėlto Pavojų sveikatai ir aplinkai mokslinio komiteto mokslinėje nuomonėje keliamas susirūpinimas dėl cheminių elementų migracijos ribų žaisle įvertinimo, kurioje nurodoma, kad cheminių elementų migracijos matavimo būdas nėra tikrai patikimas. Todėl reikalaujame, kad būtų paaiškintas pasirinktas būdas siekiant reguliuoti CMR – žaisle esančias chemines medžiagas. Tai pat susirūpinimą kelia žaislai, skirti vaikams iki trejų metų. Atsižvelgiant į tai, kad ši amžiaus grupė yra pažeidžiamiausia, šiems vaikams skirti žaislai turi būti tikrinami atskirai.

Naujausiose RAPEX ataskaitose taip pat pabrėžiamos problemos, susijusios su žaislų rinkos priežiūra. Į ES rinką vis dar įvežama daug žaislų, kurie kelia didelį pavojų pažeidžiamiausiems vartotojams.

Aiškiai matyti, kad peržiūrėtos Žaislų saugos direktyvos nuostatos turi būti sugriežtintos, kad būtų užtikrintas aukščiausias mūsų vaikų apsaugos lygis. Manome, kad šiuos klausimus reikia spręsti nedelsiant, užtikrinant, kad įgyvendinant peržiūrėtą direktyvą nebūtų spragų. Ir toliau turime skirti daug dėmesio žaislų saugai, rinkos priežiūrai ir pavojingų medžiagų naudojimo tik vaikams skirtuose produktuose prevencijai.

Malcolm Harbour, *autorius*. – Pone pirmininke, manau, kad svarbiausias mūsų šį vakar nagrinėjamo klausimo aspektas yra tai, kad šis komitetas ir toliau itin atidžiai stebi su žaislų sauga susijusius klausimus, taip jis iš tikrųjų elgiasi ir visos vartotojams skirtos prekių visumos atžvilgiu. Taigi dėjome labai dideles pastangas, kad peržiūrėta Žaislų saugos direktyva būtų priimta 2009 m.

Tačiau tuo viskas nesibaigia ir todėl manau, kad tai puiki galimybė jums, Komisija, pakartotinai mus įtikinti, kad atidžiai stebite pokyčius, bandymų rezultatus ir užtikrinte, kad galiojančiuose teisės aktuose atsižvelgiama ir ateities teisės aktuose bus atsižvelgiama į vis gausėjančius mokslinius įrodymus dėl galimai pavojingų cheminių medžiagų. Ir tam,

žinoma, taip pat reikalingi nuoseklūs bandymų metodai. Šiuo atveju iš dalies problema ta, kad daugeliu atvejų manome, kad žaislų gamintojai susiduria su sunkumais siekdami surasti kai kuriuos standartus, į kuriuos atsižvelgiant turi būti atliekami bandymai, ir žinau, kad šį klausimą jūs nagrinėsite.

Tačiau norėčiau pakalbėti apie platesnio masto klausimą, nes manau, kad, kaip sakė kai kurie mano kolegos, šiuo atveju kalbame ne tik apie reguliavimą; klausimas susijęs su visa žaislų tiekimo grandine, kurios didelė dalis yra už Europos Sąjungos teritorijos ribų.

Neseniai jūsų, Komisijos nary J. Dalli, kolegos buvau pakviestas atstovauti Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetui svarbiame Kinijoje vykusiame trišaliame aukščiausiojo lygio amerikiečių ir europiečių susitikime pasikalbėti apie žaislų saugą. Vienas iš svarbių dalykų, kurių ten padarėme ir kurių padarė Europos Komisija – ir už tai ją vertinu – kalbėjome su Kinijos gamintojais apie produkto saugumo užtikrinimą nuo pat pradžių: šių direktyvų išmanymą. Tai nesusiję su ženkliniu, su trečiųjų šalių atliekamais bandymais; tai iš tikrųjų tėra pagrindiniai informacijos ir žinių perdavimo principai, kad produktų saugumas būtų užtikrinamas nuo pat pradžių. Ir tada šių saugių produktų gamyba vykdoma pasitelkiant atitinkamas kokybės sistemas, taikomas ne tik pačiam žaislui, bet šį reikalavimą taikant visiems jo tiekime dalyvaujantiems subjektams.

Taip užtikriname saugumą. Tai nebus susiję su ženkliniu. Svarbiausia bus tinkama reguliavimo sistema, pagal kurią visi tiekimo grandinėje dalyvaujantys subjektai turės suvokti savo atsakomybę.

Heide Rühle, *autorė.* – (DE) Pone pirmininke, norėčiau pateikti pastabą, kurią skiriu M. Harbourui. Pone M. Harbourai, tai skamba gražiai, tačiau manau, kad mes savo ruožtu taip pat turime šį tą nuveikti. Tai, kad šiuo žaislų saugos klausimu Parlamente diskutuojame kaskart artėjant Kalėdoms, kaip tai darome ir šiemet, negali būti sutapimas. Dar pernai diskutavome apie žaisluose jų minkštinimui naudojamas kancerogenines medžiagas. Konkrečiai mums Komisijos narys G. Verheugen pernai pažadėjo, kad bus atlikti nauji tyrimai ir kad bus imtasi atitinkamų veiksmų. Šių tyrimų rezultatus turime nuo šių metų vidurio. Kaip teigiama SAPMK, Pavojų sveikatai ir aplinkai mokslinio komiteto, atliktame tyrime ribinės PAHs – kancerogeninių medžiagų – vertės yra pernelyg didelės. Taip pat bandymų metodai nepakankamai patikimi. Turime tai apmąstyti. Komisijos nario norėčiau paklausti, kaip jis sprendžia jo pirmtako paliktus klausimus šiuo atžvilgiu ir kokių priemonių jis imsis šioje srityje ir atsižvelgiant į šias kritiškas pastabas?

Sunkiųjų metalų, visų pirma švino, ribinės vertės taip pat „yra nebetinkamos“, tai citata iš kito SAPMK tyrimo. Ką tai sako?

Jeigu sunkiųjų metalų atžvilgiu atliksime pakeitimus, ar komitologijos procedūroje nurodysime skirtingas ribines vertes? Komisiją raginu imtis veiksmų taip pat ir šioje srityje.

Be to, vis dar laukiame žadėtų žaislų sukeliama triukšmo, kuris kenksmingas sveikatai, ribinių verčių. Pažadas pateikti šias vertes buvo duotas pirmojo svarstymo metu; jos mums turėtų būti pateiktos netrukus. Tikiuosi, kad greitai gausime šias vertes.

Galiausiai, tačiau tai ne mažiau svarbu, taip pat norėčiau dar kartą pakalbėti dėl rinkos priežiūros klausimo, nes geriausios direktyvos vertingos tik tada, jeigu užtikrinama jų priežiūra rinkoje, kas galiausiai ir užtikrina direktyvų laikymosi ir, žinoma, tarifų kontrolę. A. Tajani, žinoma, žino, kad šioje srityje mes su juo mielai bendradarbiautume. Turime pranešėją, Ch. Schaldemose, kuri laukia, kada galės imtis tolesnių veiksmų šioje srityje.

Kartu su sunkiesiems metalams ir kancerogeninėms medžiagoms taikytinų ribinių verčių klausimu tai bus kitas svarbus žingsnis.

Antonio Tajani, *Komisijos Pirmininko pavaduotojas.* – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šiame geriausias laikas plenariniame posėdyje diskutuoti dėl žaislų saugos Europos Sąjungoje, ypač atsižvelgiant į paskutinius įvykius, po kurių tokiose šalyse kaip Belgija iš rinkos buvo atšaukti įvairių rūšių dėlionės-kilimėliai, nes užfiksuota formamido, cheminės medžiagos, kuri laikoma kancerogenine, mutagenine ar toksiška reprodukcijai medžiaga, koncentracija buvo pakankamai didelė, kad jie būtų įvertinti kaip pavojingi vaikų sveikatai, ir kitos šalys, pvz., Prancūzija, atitinkamai sugriežtino tų pačių prekių rinkos priežiūros priemones.

Dabar laukiame, kol bus pranešta apie priemones, kurių ėmėsi nacionalinės valdžios institucijos, ir tada pasistengsime, kad gautus duomenis nedelsiant išanalizuotų mūsų moksliniai komitetai. Jeigu atlikus šiuos bandymus ir vadovaujantis moksliniais duomenimis bus patvirtinta, kad tokia formamido koncentracija tikrai yra pavojinga vaikų sveikatai, laikydamiesi komiteto procedūros imsime visų reikiamų priemonių, siekdami atitinkamai pakeisti direktyvos nuostatas. Direktyvoje šis mechanizmas – ir norėčiau patikinti M. Harbourą – tikrai numatytas, kas reiškia, jog ji gali būti nuolat atnaujinama siekiant atsižvelgti į naujausius mokslinius duomenis.

Kaip minėjo A. Weisgerber, pvz., Komisija, šiuos pakeitimus jau atliko kai kurių cheminių medžiagų, pvz., švino ir kadmio, atžvilgiu, kad jiems nustatytos ribinės vertės atitiktų naujausius mokslinius duomenis. Šie pakeitimai bus išnagrinėti laikantis teisės aktuose nustatytos procedūros; vadinasi Parlamentas šioje veikloje visapusiškai dalyvaus. Vis dėlto neatsižvelgiant į pagal komiteto procedūrą numatytą mechanizmą – ir šiuo atveju kreipiuosi į H. Rühle – asmeniškai įsipareigoju jus nuolat informuoti apie darbo eigą dėl šių dviejų medžiagų.

Atsakydamas į kitus pateiktus specifinius klausimus norėčiau pradėti nuo Pavojų sveikatai ir aplinkai mokslinio komiteto, kuris, analizuodamas laboratorijose taikomus metodus, kuriais siekiama nustatyti tokių sunkiųjų metalų kaip švinas žymes žaisluose, remiasi Jungtinio tyrimų centro atliktu tyrimu. Šios analizės atliktos laikantis EN 71-3 standarto.

Kaip teigiama tyrimo medžiagoje, atliekant analizę dalyvavo 40 laboratorijų, iš jų 15 yra įstaigos, kurios pagal valstybių narių pateiktą informaciją gali įvertinti žaislų atitiktą direktyvos nuostatoms. Tik trys iš 40 laboratorijų analizės rezultatus įvertinto klaidingai. Šių tyrimų rezultatus Komisija išsiuntė valstybėms narėms, kurios pateikė laboratorijų pavadinimus, ir pačioms laboratorijoms, ragindama jas imtis atitinkamų priemonių.

Aptariamas tyrimas taip pat nusiųstas Europos standartizacijos komitetui, kad į jį galėtų būti atsižvelgta atliekant EN 71-3 standarto peržiūrą, kuri šiuo metu atliekama. Peržiūros tikslas – iki nustatyto termino, t. y. iki 2013 m., parengti naują standartą, kad būtų galima taikyti naujas nuostatas dėl cheminių medžiagų.

2009 m. priimta nauja direktyva dėl žaislų saugos pagrįsta nauja teisės aktų sistema ir joje nustatomi griežtesni rinkos priežiūros reikalavimai. Valstybės narės privalo imtis priemonių, kurios būtinos siekiant užtikrinti, kad Europos vartotojams būtų pateikiami tik saugūs produktai. Jos privalo griežtinti pasienio kontrolę ir užtikrinti, kad jų inspektoriai veiksmingai vykdytų produktų, jau parduodamų Europos rinkoje, priežiūrą. Galiausiai, jeigu valstybės narės nustato, kad žaislai neatitinka reikalavimų, šią informaciją jos turi

nedelsdamos perduoti kitoms šalims naudodamosi RAPEX, greita įspėjimo apie vartotojams pavojingus produktus ES sistema.

Pone M. Harbourai, Komisija labai glaudžiai bendradarbiauja, ypač žaislų saugos srityje, su Kinijos valdžios institucijomis. Šios srities ekspertai iš Europos ir Kinijos reguliariai susitinka, kad pasikeistų informacija apie taikomus teisės aktus ir standartus, taip pat apie administravimo praktiką. Siekiant pagerinti produktų kokybės kontrolę Kinijos valdžios institucijų inspektoriams rengiami mokymai.

Kalbant apie cheminėms medžiagoms taikomus apribojimus, pone C. S. Bušoi, tiesa, kad moksliniu požiūriu pirmenybė teikiama migraciniam metodui, nes vadovaujantis juo atsižvelgiama į tikrą pavojų, kuris gali būti keliamas vaikui. Vis dėlto siekiant nustatyti migracijos ribas reikia įvertinti pavojų ir jo pasireiškimo galimybę, taip pat nustatyti leistinas paros normas, kad būtų galima apskaičiuoti šias ribas. Atsižvelgdami į didelį cheminių medžiagų skaičių – jų yra daugiau kaip 1 000 – ir pakankamai išsamios informacijos apie visas jas trūkumą, su šiuo metu turimomis mokslinėmis žiniomis šio metodo taikyti negalime.

Vis dėlto kai kurių cheminių medžiagų, apie kurias mokslinė informacija žinoma, migracijos ribos jau nustatytos ir ji leidžia, vėlgi tik taikant komitetų procedūrą, ateityje nustatyti migracijos ribas, jeigu sužinosime naują informaciją apie kitas naujas medžiagas.

Ponia H. Rühle, kalbant apie junginius ir policiklinius aromatinius angliavandenilius, šių medžiagų galima rasti ne tik žaisluose, bet įvairiose vartotojams skirtose prekėse. Taigi konkrečių priemonių nustatymo galimybė jau buvo patikrinta pagal REACH reglamentą, kurio taikymo sritis platesnė, ir paaiškėjo, kad tai nuosekliausias ir veiksmingiausias metodas.

Žaislams, kurie skirti vaikams iki trejų metų, taikomos griežtesnės taisyklės. Jaunesni kaip trejų metų vaikai yra pažeidžiamesni ir jiems reikalinga didesnė apsauga. Kilus abejojimams dėl amžiaus grupės, kuriai skirtas žaislas, gamintojas privalo laikytis griežčiausių reikalavimų. Tačiau nėra jokio pagrindo visiems žaislams taikyti tuos pačius apribojimus, kurie taikomi kūdikiams skirtiems žaislams. Pavojaus pasireiškimo galimybė ir žaislų naudojimo pobūdis skiriasi. Be to, kai kurios vyresnio amžiaus vaikams skirtos žaislų rūšys, kurių atžvilgiu nėra nustatyta jokio pavojaus arba nelaimingų atsitikimų, būtų tiesiog uždraustos. Toks metodas būtų neproporcingas ir prieštarautų geresnio reguliavimo tikslui.

Naujoje direktyvoje taip pat draudžiamas kancerogeninėmis, mutageninėmis ar toksiškomis reprodukcijai laikomų cheminių medžiagų naudojimas, tačiau pats Parlamentas nusprendė, kad visiškas uždraudimas be galimybės taikyti išimtis nebūtų nei pagrįstas, nei realistiškas. Vis dėlto, jeigu medžiaga pavojaus nekelia, nes ji, sakykim, nepasiekiamo, neturėtų būti draudžiama ją naudoti.

Kiekvienu konkrečiu atveju reikia atlikti vertinimą remiantis turima informacija apie kiekvieną medžiagą. Siekiant užtikrinti tinkamą saugumo lygį griežtesni apribojimai gali būti nustatyti taikant komiteto procedūrą. Komisija tokį pasiūlymą pateiks kaskart, kai tas būtina atsižvelgiant į realų pavojų ir konkrečius duomenis.

Kaip žinote, nauja direktyva ūkio subjektams bus taikoma nuo 2011 m. liepos mėn. Su cheminėmis medžiagomis susiję išipareigojimai įsigalios 2013 m. liepos mėn. Komisijai svarbiausia užtikrinti, kad naujas taisyklės taikytų visi susiję subjektai – valstybės narės ir ūkio subjektai – ir atlikti reikiamus derinimo veiksmus atsižvelgiant į mokslo pažangą.

Visų pirma, 2009 m. spalio mėn. ir šių metų rugsėjo mėn. jau įvyko du valstybių narių susitikimai siekiant aptarti pasikeitimus dėl išipareigojimų, susijusių su cheminėmis medžiagoms. Siekiant užbaigti darbą kitas susitikimas planuojamas 2011 m. balandžio mėn.

Taip pat sudaryta ekspertų grupė, Komisijai teikianti rekomendacijas. Lapkričio mėn. grupė jau surengė susitikimą, kurio metu pasiekta gerų rezultatų nagrinėtinų klausimų ir siūlytinių sprendimų srityje. Kitą susitikimą planuojama surengti 2011 m. sausio mėn.

Pone M. Harbourai, į jūsų klausimus, susijusius su rinkos priežiūra, turėsiu galimybę atsakyti vėliau.

Lara Comi, *PPE frakcijos vardu.* – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Žaislų saugos direktyva žengtas svarbus žingsnis siekiant užtikrinti vaikų iki 14 metų amžiaus saugumą. Joje nustatyti pagrindiniai reikalavimai žaislų gamybai ir jų tiekimui į rinką.

Už teisės aktų derinimą atsakingos Europos institucijos, atsižvelgdamos į pagrindinius reikalavimus, parengė suderintus Europos standartus: žaislų atitiktis reikalavimams vertinama ir garantuojama ženkliniu „CE“, kuris užtikrina aukštą tarptautinius standartus atitinkantį saugumo lygį. Suprantama, tikiuosi, kad ateis laikas, kai žymėjimą „CE“ galima bus pakeisti mikroschemomis. Be to, manau, kad Europos Sąjunga nuolat siekia atnaujinti taikomus saugumo patikrinimus, vis labiau juos pritaikant prie naujų technologijų.

Turiu pasakyti, kad nesu tikras dėl būtinybės rengti diskusiją prieš pat Kalėdas, kurioje būtų aptariamas tyrimas, kurio medžiagoje nurodyta, kad pagal atliktus bandymus nustatyta, kad žaisluose naudojamų cheminių medžiagų migracinės ribos neatitinka reikalavimų. Nesukelkime klaidingo pavojaus signalo ir nedangstykite jo teisėta būtinybe nuolat atnaujinti mūsų kontrolės sistemas, nes tai taip pat gali pakenkti Europos įmonėms, savo veiklą vykdančioms žaislų sektoriuje ir tenkinančioms visus galiojančius reikalavimus, ir taip gali atsitikti jų gamybos atžvilgiu labai svarbiu metu.

Be to, verta paminėti, kad tobulinant teisės aktus visada turi būti gerinamas ir jų taikymas. Savo darbą čia, Europos Parlamente, tęsime siekdami pagerinti žaislų kokybę, tačiau tikiuosi, kad naujais metais Europai nepriklausančios šalys naudosis mūsų standartus kaip pavyzdį, siekdamos pagerinti savo produktų kokybę, kuri atitiktų tarptautinius reikalavimus.

María Irigoyen Pérez, *S&D frakcijos vardu.* – (ES) Pone pirmininke, Komisijos nary, 2009 m. priimta direktyva pasiteisino, nes ja atnaujinama teisės aktų, reglamentuojančių žaislų saugą, sistema. Tai labai svarbus žingsnis tinkama linkme, nes jis parodo, kuria linkme turime dirbti, tačiau to nepakanka.

Nuolat turime būti budrūs ir pasirengę, kad užtikrintume, jog parduodami žaislai nekeltų pavojaus vaikų sveikatai ir saugumui. Visi rinkoje parduodami žaislai turi atitikti galiojančių teisės aktų reikalavimus.

Turime peržiūrėti ir patobulinti kontrolės mechanizmus, kad identifikuotume žaislus, kurie kelia pavojų dėl medžiagų, laikomų kancerogeninėmis, mutageninėmis ar toksiškomis reprodukcijai (CMR medžiagomis), kvapų ar kitų pavojingų medžiagų, pvz., heteropolyaniono (HPA) junginiai.

Teisės aktais, kurių reikia laikytis, turėtų būti aiškiau nustatyti išpėjimai dėl minimalaus amžiaus ir dėl pavojų, kylančių dėl netinkamo naudojimo. Turime užtikrinti, kad rekomenduojamas amžius dėl žaislų naudojimų būtų nustatomas atsižvelgiant į vaikų elgesio tyrimų rezultatus.

Turime gebėti mūsų teisės aktus pritaikyti prie mokslo pažangos, grindžiamos patikimais tyrimais, ir griežčiau kontroliuoti rinką ir žaislų importą.

Turime dirbti išvien, gerinti valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimą ir kartu bendradarbiauti su muitinės tarnybomis, kad kontroliuotume importuotų žaislų judėjimą.

Europiečiai rengiasi kalėdiniam apsipirkimui ir turime užtikrinti, kad jų perkamos prekės atitiktų visus saugumo reikalavimus.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pone pirmininke, Komisijos mokslinio komiteto rekomendacija dėl šešių cheminių medžiagų išsiskyrimui taikomų apribojimų nėra aiški ir dėl to buvo pateiktas šis klausimas. Pritariu šešių ekspertų, atlikusių vertinimą, nuomonei, kad nebuvo galima aiškiai įrodyti šių medžiagų daromą žalą vaikams, nes skatinant išsiskyrimą jie naudoja vandenį, o ne vaikų seiles, kurių sudėtyje yra laktozės. Vis dėlto negalime leisti mažų vaikų tėvams abejoti dėl žaislų, pagamintų iš sintetinių medžiagų, galimai keliamo pavojaus sveikatai, ir todėl norėčiau paklausti, ar Komisija ketina tęsti savo tyrimą imdamasi eksperimentų su, pvz., pelėmis, kaip tai buvo daroma tiriant bisfenolio, išsiskiriančio iš buteliukų, kurie buvo gaminami iš sintetinių medžiagų ir iš kurių buvo maitinami kūdikiai, ir kurie nuo kovo mėn. uždrausti visoje ES, poveikį.

Norėčiau pateikti dar tu konkrečius klausimus. Ar Komisija pritaria mokslinio komiteto pasiūlymui, pagal kurį rekomenduojama daryti prielaidą, kad kenksmingo veiksnio poveikis vaikui yra dvigubai mažesnis nei suaugusiam? Be to, atsižvelgiant į tai, kad mokslinis komitetas rekomenduoja sumažinti kadmiui taikomą apribojimą nuo 0,5 mikrogramo vienam kilogramui vaiko svorio per dieną iki 0,36 mikrogramo, norėčiau paklausti, kaip Komisija šią ir kitas komiteto išvadas praktiškai įgyvendins taikydama priemones dėl apribojimų žaislams ir kitoms vartotojų prekėms. Komisijos nary, tikrai norėtume žinoti, koks šių priemonių įgyvendinimo grafikas, kad mažų vaikų tėvai žinotų, kokia yra padėtis.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Pone pirmininke, klausydama taip išmoningai kalbant apie policiklinius angliavandenilius, kancerogenines ir nuodingas medžiagas akimirką pamaniau, kad jis ne Komisijos narys, bet chemikas. Tada prisiminiau, kad jis yra už šį klausimą atsakingas Komisijos narys ir todėl pirmiausia jis turėjo mums pateikti išsamų atsakymą dėl žymėjimo „CE“, t. y. klausimo, kurį pateikė kolegė EP narė Evelyne Gebhardt, žymėjimo, kuris turėtų būti žaislų, su kuriais žaidžia mūsų vaikai, saugumo garantas. Tada suvokiau, kad atsakymo jis nepateikė dėl labai konkrečios priežasties: šį penktadienį sueis lygiai dveji metai nuo tada, kai anksčiau pareigas ėjęs Komisijos narys šalia Briuselio esančioje žaislų parduotuvėje pasirašė susitarimą dėl saugos su žaislų mažmenininkais ir importuotojais. Šiandien sueina aštuoniolika mėnesių nuo naujos direktyvos priėmimo; ir vis tiek, kaip kalbėdamas tuo pačiu su žaislų sauga susijusiu klausimu pirmininkas pagrįstai pasakė, šiandien vėl diskutuojame, kaip ir pernai, ir šiomet padėtis dar sudėtingesnė, nes smunka ekonomika ir recesijos laikotarpiu tėvai, kurie nori įsigyti žaislų ir jaučia pinigų stygių, pirks toje rinkos dalyje, kur parduodami reikalavimų neatitinkantys žaislai. Tačiau dėl reikalavimų neatitinkančių žaislų kyla trys problemos: pirma, kad toje rinkos dalyje veikiantys subjektai neišmano savo darbo; antra, ten nėra tinkamų darbuotojų ir, trečia, ši rinkos dalis nekontroliuojama, kas reiškia, kad vis dar nesame apsaugoti. Kaip visi žinome, ir tam pritariame, vaikai yra brangiausia, ką turime, ir kaip gan teisingai pasakėte, Komisijos nary, jie yra pažeidžiamiausi visuomenės nariai. Prašau pateikti atsakymą dėl žymos „CE“, kuri yra saugumo garantas. Komisijos nary, labai prašau praktiškai išspręsti klausimą, kad kitąmet nei jūs, nei mes nediskutuotume dėl to paties klausimo.

Catherine Stihler (S&D). – Pone pirmininke, žaislų saugos klausimas aktualus visoms šeimoms Europos Sąjungoje. Nors tėvai turi pareigą užtikrinti vaikų, už kuriuos jie yra atsakingi, saugumą, jie turi užtikrintai žinoti, kad žaislai, su kuriais jų vaikai žaidžia, yra saugūs. Kelis jų šįvakar atsinešiau tiesiog tam, kad prisimintume, kaip atrodo kai kurie žaislai.

Todėl toks lengvabūdiškas požiūris į žaislų saugą ir faktas, kad 23.30 val. esame čia, kad dar kartą pateiktume klausimus dėl žaislų saugos, manęs netenkina. Taigi, ką reikia padaryti?

Norėčiau, kad Komisija pateiktų informaciją apie įmones, tiesiogiai parduodančias arba skirstančias žaislus, kurios buvo nuteistos dėl klaidingo ženklavimo „CE“ žyma. Kalbant apie rinkos priežiūrą, priklausančią nuo griežtų priemonių, dėl kurių pasekmės jaučia daugelis valstybių narių, reikia pasakyti, kad pačios organizacijos, kurių funkcija yra saugoti vartotojus, naikinamos, jungiasi su kitomis lėšų stokojančiomis organizacijomis ir mažinamas joms skirtas finansavimas ir įgaliojimai. Vietos lygmeniu – jis dažnai yra svarbiausias kovos su nesaugių žaislų problema lygmuo – biudžeto mažinimas turės įtakos prekybos standartų veiksmingumo požiūriu.

Ar Komisija ir Taryba galėtų išsiaiškinti, ar šie biudžeto lėšų karpymai pažeis pagal bendrą gaminių saugos direktyvą prisiimtus išipareigojimus dėl veiksmingo lėšų skyrimo ir kokios kontrolės priemonės taikomos siekiant užtikrinti, kad valstybės narės apsaugotų vaikus nuo nesaugių žaislų? Ar šiuo tikslu Komisija pateiks kokių nors teisėkūros pasiūlymų dėl bendros Europos rinkos priežiūros sistemos?

Žmonės padėkojo už RAPEX dėka atliktą darbą, apie kurį šiandien kalbame. Vis dėlto turime ribotus išteklius ir siekiant keistis informacija ir iš rinkos nedelsiant pašalinti pavojingus produktus galima nuveikti ir daugiau. Kaip Europos Sąjungoje skatinamas dalijimasis geriausia patirtimi tarp priežiūrą atliekančių pareigūnų? Be to, ar visos ES mastu Komisija sukurs duomenų bazę dėl nelaimingų atsitikimų ir sužalojimų, pirmiausia sukuriant tokią duomenų bazę dėl vaikų ir žaislų padarytos žalos, kad saugumo reikalavimų neatitinkančios prekės galėtų būti pašalintos iš rinkos iškart, kai tik fiziškai tą būtų galima padaryti?

Tikiuosi, kad 2011 m. galiausiai pamatysime daugiau ryžto sprendžiant su saugumo reikalavimų neatitinkančiais žaislais Europos rinkoje susijusias problemas.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, mūsų ateitis priklauso nuo vaikų – tai amžina tiesa. Todėl labai svarbu, kad juos saugotume nuo pat mažumės ir užtikrintume, kad jie žaistų su aukštos kokybės žaislais, nekeliančiais pavojaus sveikatai. Vis dėlto bandymų atlikimo metodų nustatymas tėra tik vienas žaislų saugos užtikrinimo aspektų. Svarbiausia, kad būtų užtikrintas teisės aktuose nustatytų reikalavimų laikymasis. Importuotų prekių atžvilgiu itin svarbu, kad būtų atliekami išsamūs bandymai ir didelio atgrasomojo poveikio sankcijų, kai nustatomi pažeidimai, taikymas. Dažnai girdime kalbant apie pigių, prastos kokybės žaislų, kurie dažniausiai gaminami tolimųjų rytų šalyse, keliamą pavojų sveikatai. Būdamas tėčiu dažnai susidarau nuomonę, kad griežtesni tikrinimai jiems netrukdo, priešingai, tokie nieko verti ir vis įvairesni produktai kažkokiu būdu vis dažniau patenka į mūsų vaikų rankas. Turime užkirsti kelią tokių žaislų antplūdžiui ir skatinti plačiau naudoti iš natūralių medžiagų pagamintų žaislų naudojimą.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pone pirmininke, šiuo klausimu kalbėjau pernai ir, kaip ir kiti kalbėtojai, vėl kalbu apie tai šįvakar, praėjo dar metai ir tai nėra gerai.

Nepaisant to, manau, kad didžiausias nerimas kyla matant, kaip susižeidžia arba miršta tavo vaikas dėl to, kad žaidė su žaislu. Kalbėdami apie tai galvojame apie kokio nors daikto prarijimą arba pasmaugimą, tačiau yra labiau užslėptas mirties sukėlėjas – vėžys. Įrodyta, kad susirgimo vėžiu atvejų ypač daugėja tarp mažamečių vaikų. Dauguma žmonių mano, kad tai vaikams skirtuose žaisluose naudojamų cheminių medžiagų sukelta pasekmė. Dažniausiai kalbame apie PAHs ir todėl svarbu iki minimumo sumažinti CRM medžiagų naudojimą vaikams skirtuose žaisluose.

Todėl turime imtis veiksmų.

(GA) Laikas imtis veiksmų ir užtikrinti, kad mūsų vaikai naudotų žaislus, kurie jiems nekeltų pavojaus.

Antonio Tajani, *Komisijos Pirmininko pavaduotojas.* – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pirmiausia atsakydamas į daugelį diskusijų metu užduotų klausimų norėčiau dar kartą pažymėti, kad direktyva ūkio subjektams bus taikoma nuo 2011 m. liepos mėn. ir kad su cheminėmis medžiagomis susiję išipareigojimai bus taikomi nuo 2013 m. liepos mėn. Sakydamas kalbą tvirtinau, kad Komisija savo prioritetu laiko siekį, kad visi suinteresuotieji asmenys taikytų naujas taisykles.

Kalbant apie priežiūrą, akivaizdu, kad taip, griežti teisės aktai būtini, tačiau taip pat būtina juos tinkamai taikyti, kitaip jie niekada nebus veiksmingi. Todėl esu įsitikinęs, kad valstybių narių vaidmuo itin svarbus; į rinką Roterdame arba Rumunijos Konstancos mieste šiandien patekęs žaislas rytoj gali atsidurti Bolonijoje, Lisabonoje arba Helsinkyje be jokios pasienio kontrolės.

Labiau nei dažnas direktyvų atnaujinimas psichologinį užtikrintumą vartotojams geriausiai suteikia galimybė pasitikėti rinkos priežiūros sistemos griežtumu ir tinkamu veikimu; kitaip tariant, jeigu kas nors bandytų parduoti saugumo reikalavimų neatitinkančius žaislus, jis arba ji būtų nubaustas ir pavojingos prekės pašalintos iš rinkos.

Tas pats, žinoma, taikytina ir įmonių atžvilgiu; dėl tokios padėties nukenčia reikalavimų besilaikantys subjektai. Iš tikrųjų jie vertina tai, kad nėra sukuriama nesąžiningos konkurencijos su tais, kurie daugiau ar mažiau sąmoningai parduoda reikalavimų neatitinkančias prekes arba žaislus, sąlygos. Trumpai tariant, tikrasis iššūkis yra vartotojams suteikti psichologinį užtikrintumą, įmonėms – teisinį tikrumą ir vienodas sąlygas, o už rinkos priežiūrą atsakingoms valdžios institucijoms – lėšas ir bendradarbiavimo priemones.

Vadinasi 2011 m. Komisija svarstys galimybę parengti daugiametę rinkos priežiūros programą, siekiant nustatyti ilgalaikes priemones, kurių reikia imtis, ir skirti reikiamas lėšas, kad būtų nustatytos vienodai griežtos kontrolės priemonės ir užtikrintas valstybių narių veiksmų nuoseklumas.

Taip pat norėčiau jums pranešti, kad 2011 m. kartu su Nyderlandų valdžios institucijomis Roterdamo uoste ketinu surengti renginį, kurio data galbūt sutaps su direktyvos įsigaliojimo data. Tikslas – įvertinti, kokių priemonių imsis didžiausias Europos uostas, siekdamas įgyvendinti naujas taisykles, nustatytas naujoje direktyvoje.

Kalbant apie „CE“ žymėjimą, kuris buvo vienas pagrindinių nagrinėtų klausimų dėl paskyrimo vykusiame mano klausyme Parlamente ir kuris taip pat buvo aptartas mano klausymo Vidaus rinkos komitete metu – norėčiau priminti, kad jis nėra kokybės žymėjimas; jis tik patvirtinta atitiktį tam tikriems standartams. Taigi tai atitikties standartams, o ne

kokybės patvirtinimas. Kaip daugelį kartų sakiau, kokybės žyma gali būti ateities svarstymų objektas.

Žymėjimo „CE“ taikymo ir netinkamo jo naudojimo – deja, taip nutinka daugeliu, tarp jų ir ne ES kilmės, produktų atvejų – prevencijos užtikrinimas jau yra didelis darbas. Todėl manau, kad galime tęsti šiuo klausimu pradėtą darbą, siekiant toliau plėtoti „CE“ žymėjimą – ir aš neprieštarauju, kad galbūt ateityje būtų įvestas kokybės žymėjimas, tačiau manau, kad kol kas tam dar per anksti.

Dėl duomenų bazių, šis klausimas bus įtrauktas į Produktų saugos direktyvos peržiūros procesą. Vis dėlto kalbant apie bisfenolį, kurio yra buteliukų, iš kurių maitinami kūdikiai, sudėtyje, turiu pasakyti, kad tai ne žaislas, jam direktyva netaikoma, tačiau, kaip pažymėjo gerbiama EP narė, jis jau pašalintas iš rinkos.

Manau, kad atsakiau į daugumą man pateiktų klausimų. Esu dėkingas klausimus Komisijai pateikusiems Pirmininkui ir EP nariams.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Liam Aylward (ALDE), raštu. – (GA) Kasdien į Europos rinką patenka tūkstančiai naujų žaislų ir kalėdiniu laikotarpiu žaislų paklausa parduotuvėse pasiekia piką.

Didelį susirūpinimą kelia kai kuriuose žaisluose rastos kenksmingos cheminės medžiagos. Komisija turi nedelsiant imtis šio klausimo. Saugomo standartai turi būti nustatyti atlikus patikimais metodais paremtus bandymus ir turi būti aktyviai atliekami moksliniai tyrimai siekiant užtikrinti, kad vaikams skirtuose žaisluose nebūtų kenksmingų medžiagų.

Nepaisant to, kad nuo 2011 m. liepos 20 d. visi į rinką tiekiami žaislai turės atitikti naujoje Žaislų saugos direktyvoje nustatytus reikalavimus, ir nepaisant to, kad Europoje taikomi griežčiausi teisės aktai žaislų saugos srityje, nuolatinė priežiūra būtina. Komisija turi būti budri ir nustatyti griežtesnes rinkos priežiūros priemones importuojamoms prekėms.

Susirūpinimas kyla kaskart, kai atšaukiami pavojingi žaislai, ir kiekvienas atvejis turi būti nedelsiant ištirtas. Vartotojai turi pasitikėti „CE“ ženklinimu, kuriuo užtikrinama, kad prekė atitinka ES standartus ir kad ji pagaminta iš nenuodingų medžiagų.

21. Kito posėdžio darbotvarkė (žr. protokolą)

22. Posėdžio pabaiga

(Posėdis baigtas 23.40 val.)